

2:13 Onlara: "Insanların (müslümanların) inandığı gibi inanin." denilince, "Biz de o beyinsizlerin inandığı gibi mi inanacağız?" derler. İyi bilin ki, asil beyinsiz kendileridir fakat bilmezler.

2:14 Onlar iman edenlere rastladıkları zaman: "Inandık" derler. Fakat şeytanlarıyla yalnız kaldıkları zaman: "Biz, sizinle beraberiz, biz sadece (onlarla) alay ediyoruz." derler.

2:15 (Asil) Allah onlarla alay eder ve taskinlikleri içinde serserice dolasmalarına mühlet verir.

2:16 İşte onlar o kimselerdir ki, hidayet karşılığında sapıklığı satın aldılar da, ticaretleri kâr etmedi, doğru yolu da bulamadılar.

2:17 Onların durumu, bir ateş yakanın durumu gibidir. (Ateş) çevresini aydınlatır aydınlatmaz Allah onların (gözlerinin) nurlarını giderdi ve onları karanlıklar içinde bıraktı, artık görmezler.

2:18 (Onlar) sağirdirler, dilsizdirler, kördürler. Artık (hakka) dönmezler.

2:19 Yahut (onların durumu), gökten bosanan, içinde karanlıklar, gök gürlemesi ve simsek(ler) bulunan bir yağmur(a tutulmuşun hali) gibidir. Yıldırımlardan ölmek korkusuyla parmaklarını kulaklarına tıklarlar. Oysa Allah, inkârcıları tamamen kusatmıştır.

2:20 O simsek nerdeyse gözlerini (n nûrunu) kapıverecek. Önlerini aydınlattımı ışığında yürürler, karanlık üzerlerine çöktümü de dikilip kalırlar. Allah dilemiş olsaydı isitmelerini, görmelerini de alıverirdi. Süphesiz Allah her şeye kâdirdir.

2:21 Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabb'inize kulluk edin ki (Allah'in) azabından korunasınız.

2:22 O (Rabb) ki yeri sizin için bir döşek, göğü de bir bina yaptı. Gökten su indirdi, onunla size rizik olarak çeşitli ürünler çıkardı. Öyleyse siz de, bile bile, Allah'a esler kosmayın.

2:23 Eger kulumuz (Muhammed)a indirdiğimiz (Kur'ân)den şüphe içinde iseniz, haydi onun gibi bir süre getirin, Allah'tan başka güvendiklerinizin hepsini çağırın; eğer doğru iseniz.

2:24 Yok yapamıyorsanız, ki hiçbir zaman yapamayacaksınız, o halde yakiti insanlar ve taşlar olan, inkârcılar için hazırlanmış atesten sakının.

2:25 İnanıp yararlı işler yapanlara, altlarından ırmaklar akan cennetlerin kendilerine ait olduğunu müjdele! Onlardaki herhangi bir meyveden riziklendirildiklerinde: "Bu daha önce de riziklandığımız şeydir" derler ve o rizik birbirinin benzeri olmak üzere, kendilerine sunulacak. Orada çok temiz zevceler de onların. Hem onlar orada ebedî kalacaklar.

2:26 Muhakkak ki Allah bir sivri sineği, hatta daha üstününü misal getirmekten çekinmez. İman edenler bilirler ki, o süphesiz haktır, Rabb'lerindedir. Ama küfre sapanlar: "Allah böyle bir misal ile ne demek istedi?" derler. Allah onunla birçoklarını sasirtir, yine onunla birçoklarını yola getirir. Onunla ancak o fasıkları sasirtir.

2:27 Onlar ki, söz verip andlastıktan sonra Allah'a verdikleri sözü bozarlar. Allah'in birleştirmesini emrettiği şeyi (iman ve akrabalık bağlarını) keserler ve yeryüzünde bozgunculuk yaparlar. İşte zarara

ugrayanlar onlardir.

2:28 Allah'i nasıl inkâr edersiniz ki, ölü idiniz sizleri diriltti. Sonra sizleri yine öldürecek, sonra yine diriltecek, sonra da döndürölüp ona götürüleceksiniz.

2:29 O ki, yeryüzünde ne varsa hepsini sizin için yarattı. Sonra göge yöneldi, onları yedi gök olarak düzenledi. O, her şeyi bilir.

2:30 Bir zamanlar Rabb'in meleklerine: "Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım" demisti. (Melekler): "A!.. Orada bozgunculuk yapacak ve kan dökecek birisini mi yaratacağın? Oysa biz seni överek tesbih ediyor ve seni takdis ediyoruz" dediler. (Rabb'in): "Ben sizin bilmediklerinizi bilirim." dedi.

2:31 Ve Âdem'e isimlerin hepsini öğretti, sonra onları meleklerle gösterip: "Haydi davanızda sadıksanız bana sunları isimleriyle haber verin." dedi.

2:32 Dediler ki: "Yücesin sen (ya Rab!). Bizim, senin bize öğrettiginden başka bir bilgimiz yoktur. Süphesiz sen bilensin, hakîmsin".

2:33 (Allah): "Ey Âdem, bunlara onları isimleriyle haber ver." dedi. Bu emir üzerine Âdem onlara isimleriyle onları haber verince, (Allah): "Ben size, ben göklerin ve yerin gaybalarını bilirim, sizin açıkladığınızı da, içinde gizledığınızı de bilirim" dememiş miydim?" dedi.

2:34 Ve o zaman meleklerle: "Âdem'e secde edin!" dedik, hemen secde ettiler. Yalnız İblis dayattı, kibrine yediremedi, inkârcılardan oldu.

2:35 Dedik ki: "Ey Âdem, sen ve esin cennette otur, ikiniz de ondan dilediğiniz yerde bol bol yeyin, fakat su ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz."

2:36 Bunun üzerine şeytan onları(n ayaklarını) oradan kaydirdi, içinde buldukları (cennet yurdu)ndan çıkardı. Biz de: "Birbirinize düşman olarak inin, orada belirli bir vakte kadar sizin için bir karar yeri ve bir nasib vardır." dedik.

2:37 Derken Âdem Rabb'ından birtakim kelimeler aldı, (onlarla tevbe etti. O da) tevbesini kabul etti. Muhakkak O, tevbeyle çok kabul eden, çok esirgeyendir.

2:38 Onlara dedik ki: "Hepiniz oradan inin. Size benim tarafımdan bir hidayet rehberi geldiğinde, kim o hidayetçimin izinde giderse, onlar için hiçbir korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır.

2:39 Inkâr edip âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar da cehennem ehli dirler. Orada ebedî olarak kalacaklardır.

2:40 Ey İsrailogulları, size verdiğim nimetimi hatırlayın, bana verdiğiniz sözü tutun ki, ben de size verdiğim sözü tutayım ve sadece benden korkun!

2:41 Yanınızda kim (Tevrat'ı) tasdik edici olarak indirdiğim (Kur'ân'a) iman edin, O'nu, inkâr edenlerin ilki siz olmayın, benim âyetlerimi birkaç paraya degismeyin. Ancak benden korkun.

2:42 Hakk'ı batıla karıştırıp da, bile bile hakkı gizlemeyin.

2:43 Hem namazı dosdoğru kilin, zekatı verin, rükû edenlerle birlikte siz de rükû edin.

2:44 İnsanlara iyiliği emreder de kendinizi unuttur musunuz? Halbuki kitab (Tevrat)ı okuyorsunuz. Hâlâ aklınızı basiniza almayacak misiniz?

2:45 Bir de sabırla, namazla yardım isteyin. Süphesiz bu, (Allah'a) saygılı olanlardan baskasına ağır gelir.

2:46 Onlar ki, Rablerine kavusacaklarını ve gerçekten O'na döneceklerini bilirler.

2:47 Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimeti ve vaktiyle sizi âlemlere üstün kıldığımı hatırlayın.

2:48 Ve öyle bir günden korunun ki, kimse kimsenin yerine bir şey ödeyemez, kimseden sefaat da kabul edilmez, kimseden fidye de alınmaz ve onlara hiçbir yardım da yapılmaz.

2:49 (Hem hatırlayın ki bir zaman) sizi Firavun ailesinden de kurtardık, (onlar) size azabın en kötüsünü reva görüyor, oğullarınızı boğazlıyor, kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı. Ve bunda size Rabbiniz tarafından büyük bir imtihan vardı.

2:50 Hani bir zamanlar sizin için denizi yarıp, sizi kurtardık da Firavun'un adamlarını suda boğduk, siz de bakıp duruyordunuz.

2:51 Hani bir zamanlar Musa'ya kırk gecelik vaad verdik de sonra siz onun arkasından buzağıyı put edindiniz ve o halinizle zalimler idiniz.

2:52 Sonra yine de sizi affettik, artık sükratmeniz gerekiyordu.

2:53 Ve hani bir zamanlar Musa'ya o kitabı ve furkani verdik, gerekirdi ki, doğru yolda gidesiniz.

2:54 Hani bir zamanlar Musa kavmine dedi ki; Ey kavmim cidden siz o buzağıyı put edinmekle kendi kendinize zulmettiniz, bari gelin Rabbinize tevbe ile dönün de nefislerinizi öldürün. Böyle yapmanız Bârf Teâlâniz katında sizin için hayırlıdır, böylece tevbenizi kabul buyurdu. Gerçekten de o Tevvab ve Rahîm'dir.

2:55 Hani bir zamanlar "Ey Musa biz Allah'ı açıkça görmedikçe senin sözünle asla inanmayacağız." demistiniz de bunun üzerine sizi yıldırım çarpmıştı ve siz de bakakalmistiniz.

2:56 Sonra sükredesiniz diye sizi ölümünüzün ardından yeniden diriltmistik.

2:57 Ve üstünüze o bulutu gölge yaptık, ve size ihsan ettiğimiz hoş rızıklardan yiyin, diye üzerinize kudret helvası ve bildircin indirdik. Onlar, bize zulmetmediler, lakin kendi nefislerine zulmediyorlardı.

2:58 Hani bir zamanlar "Su şehre girin de onun nimetlerinden dilediğiniz şekilde bol bol yiyin ve kapıdan secde ederek girin ve "hitta" (bizi bağışla!) deyin ki, size, hatalarınızı mağfiret ediverelim, iyilik yapanlara nimetlerimizi daha da arttıracamız" dedik.

2:59 Bunun üzerine o zulme devam edenler sözü degistirdiler, onu kendilerine söylenildiğinden başka bir sekle soktular. Biz de kötülük yaptıkları için o zalimlere murdar bir azap indirdik.

2:60 Hani bir zamanlar Musa, kavmi için su istemisti, biz de "asanla tasa vur!" demistik, bunun üzerine o tasta on iki pınar fiskirmisti. Her kısım insan kendi su alacağı yeri bildi. Allah'ın rizkindan yiyin ve için de bozgunculuk ve saldırganlık yaparak yeryüzünü fesada vermeyin.

2:61 Hani bir zamanlar, "Ey Musa, biz tek çeşit yemeğe asla katlanamayacağız, yeter artık bizim için Rabbine dua et de bize yerin yetistirdiği şeylerden; sebzesinden, kabagından, sarmisagından,

mercimeginden ve soğanından çıkarısın." dediniz. O da size "O üstün olanı daha aşağı olanla degistirmek mi istiyorsunuz? Bir kasabaya konaklayın o vakit istediginiz elbette olacaktır." dedi. Üzerlerine zillet ve meskenet damgası vuruldu ve nihayet Allah'dan bir gazaba ugradılar. Evet öyle oldu, çünkü Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlar ve haksız yere peygamberleri öldürüyorlardı. Evet öyle oldu, çünkü isyana dalıyorlar ve asiri gidiyorlardı.

2:62 Süphe yok ki, iman edenler, yahudiler, hiristiyancılar ve sabîler, bunlardan her kim Allah'a ve ahiret gününe gerçekten iman eder ve salih amel islerse elbette Rabbleri katında bunların ecirleri vardır, bunlara bir korku yoktur, bunlar mahzun da olacak degillerdir.

2:63 Hani bir zamanlar sizden mîsak (sağlam bir söz) almıştık, Tur'u üstünüze kaldırıp demistik ki; size verdiğimiz kitaba kuvvetle tutunun ve içindekilerden gafil olmayın, gerek ki, korunursunuz.

2:64 Sonra verdiginiz sözün arkasından yüz çevirdiniz, eğer üzerinizde Allah'ın lütfu ve rahmeti olmasa idi herhalde zarara uğrayanlardan olurdunuz.

2:65 İçinizden cumartesi günü yasasını çiğneyenleri elbette bilirsiniz. İşte bundan dolayı onlara "sefil maymunlar olun!" dedik.

2:66 Bu ibret dolu cezayı öncekilere ve sonrakilere bir ders, korunacaklara da bir nasihat, bir öğüt yaptık.

2:67 Hani bir zamanlar Musa kavmine demisti ki Allah, size bir bakara (sigir) bogazlamanızı emrediyor. Onlar da "ayol sen bizimle eğleniyor, alay mi ediyorsun?" dediler. Musa da: "Böyle cahillerden biri olmaktan Allah'a siginirim." dedi.

2:68 Onlar, "Bizim için Rabbine dua et, her ne ise onu bize açıklasın." dediler. Musa, "Rabbim buyuruyor ki, o ne pek yaşlı, ne de pek taze, ikisi arası dinç bir sigirdir, haydi emrolduğunuz işi yapınız." dedi.

2:69 Onlar, "Bizim için Rabbine dua et, rengi ne ise onu bize açıklasın." dediler. Musa, "Rabbim buyuruyor ki, o, bakanlara sürür veren, sapsarı bir sigirdir." dedi.

2:70 Onlar, "Bizim için Rabbine dua et, o nedir bize iyice açıklasın, çünkü o bize biraz karışık geldi, bununla beraber Allah dilerse onu elbette buluruz." dediler.

2:71 Musa, "Rabbim buyuruyor ki o, ne çift köşü tarla süren, ne de ekin sulayan, ne de salma gezen ve hiç alması olmayan bir sigirdir". Onlar da: "İşte tam şimdi gerçeği ortaya koydun." dediler. Nihayet onu bulup bogazladılar. Az kaldı yapmayacaklardı.

2:72 Hani bir zamanlar siz bir adam öldürmüştünüz de onun hakkında birbirinizle atışmış ve onu üstünüzden atmıştınız, halbuki Allah, saklamış olduğunuzu açığa çıkaracaktı.

2:73 İşte bundan dolayı, o sigirin bir parçası ile o ölüye vurun, dedik. Allah ölüleri işte böyle diriltir ve size âyetlerini gösterir, belki aklınızı basiniza toplarsınız.

2:74 Sonra bunun arkasından yine kalbleriniz katılastı, şimdi de taş gibi, ya da tıstın da beter hale geldi. Çünkü taşlardan öylesi var ki; içinden nehirler kaynıyor, yine öylesi var ki, çatlıyor da bağrından

sular fiskiriyor, öylesi de var ki, Allah korkusundan yerlerde yuvarlanıyor... Ve sizin neler yaptığınızdan Allah gafil değildir.

2:75 Simdi bunların, size hemen inanacaklarını ümit mi ediyorsunuz?

Halbuki bunlardan bir grup vardı ki, Allah'ın kelâmını isitirlerdi de sonra ona akılları yattığı halde bile bile onu tahrif ederlerdi.

2:76 Üstelik iman edenlere rastladıklarında inandık derler, birbirleriyle basbasa kaldıkları zaman, "Rabbimizin huzurunda aleyhinize delil olarak kullansınlar diye mi tutup Allah'ın size açıkladığı gerçekleri onlara da söylüyorsunuz? Hiç aklınız yok mu be?" derlerdi.

2:77 Peki bilmezler mi ki, onlar neyi sır olarak saklar ve neyi açıkça söylerlerse Allah hepsini bilir.

2:78 Bunların bir de ümmî (okuma yazması olmayan) kısmı vardır, kitabı bilmezler, ancak birtakim kuruntu yığınına, boş saplantılara kapılır ve zan içinde dolasırlar dururlar.

2:79 Artık o kimselerin vay haline ki, kendi elleriyle kitap yazarlar da sonra biraz para almak için "Bu Allah katındandır." derler. Artık vay o elleriyle yazdıkları yüzünden onlara, vay o kazandıkları ve bal yüzünden onlara!..

2:80 Bir de dediler ki: "Bize sayılı birkaç günden başka asla ateş azabı dokunmaz". De ki; "Siz Allah'dan bir ahit mi aldınız? Böyle ise Allah sözünden dönmez. Yoksa siz Allah'a karşı bilemeyeceğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?"

2:81 Evet kim bir günah işlemiş de kendi günahı kendisini her yandan kusatmış ise, iste öyleleri ateş ehlidirler ve orada ebedî kalırlar.

2:82 İman edip salih ameller işleyenler, iste öyleleri de cennet ehlidirler ve orada ebedî kalırlar.

2:83 Hani bir vakitler İsrailoğulları'ndan söylece mîsak (kesin bir söz) almıştık: Allah'dan baskasına tapmayacaksınız, anababaya iyilik, yakınlığı olanlara, öksüzlere, çaresizlere de iyilik yapacaksınız, insanlara güzellikle söz söyleyecek, namazı kilacak, zekatı vereceksiniz. Sonra çok azınız müstesna olmak üzere sözünüzden döndünüz, hâlâ da dönüyorsunuz.

2:84 Yine bir zamanlar mîsakinizi almıştık; birbirinizin kanlarını dökmeyeceksiniz, nüfusunuzu diyarınızdan çıkarmıyacaksınız. Sonra siz buna ikrar da verdiniz ve ikrariniza şahit de oldunuz.

2:85 Sonra sizler öyle kimselersiniz ki, kendilerinizi öldürüyorsunuz ve sizden olan bir grubu diyarlarından çıkarıyorsunuz, onlar aleyhinde kötülük ve düşmanlık güdüyor ve bu konuda birleşip birbirinize arka çıkarıyorsunuz, sayet size esir olarak gelirlerse fidyeleşmeye kalkıyorsunuz. Halbuki yurtlarından çıkarılmaları size haram kılınmış idi. Yoksa siz kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Su halde içinizden böyle yapanlar, netice olarak dünya hayatında perisanlıktan başka ne kazanırlar, kıyamet gününde de en şiddetli azaba uğratılırlar. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir.

2:86 Bunlar ahireti, dünya hayatına satmış kimselerdir. Onun için bunlardan azap hafifletilmez ve kendilerine bir yerden yardım da gelmez.

2:87 Celâlim hakkı için Musa'ya o kitabı verdik, arkasından birtakim

peygamberler de gönderdik, hele Meryem oğlu İsa'ya apaçık mucizeler verdik, onu Rûhu'lKudüs ile de destekledik. Size nefislerinizin hoslanmayacağı bir emirle gelen her peygambere kafa mi tutacaksınız? Kibrinize dokunduğu için onların bir kısmına yalan diyecek, bir kısmını da öldürecek misiniz?

2:88 (Yahudiler, peygamberimize karşı alaylı bir ifade ile): "Bizim kalblerimiz kiliflidir." dediler. Bilakis Allah, onları kâfirlikleri yüzünden lanetledi. Bundan dolayı çok az imana gelirler.

2:89 Yanlarındakini tasdik etmek üzere onlara Allah katından bir kitap gelince, daha önceleri inanmayanlara karşı onunla yardım isteyip durdukları halde, o tanıdıkları kendilerine gelince, bu sefer kendileri onu inkâr ettiler. İste bundan dolayı Allah'ın laneti kâfirleredir.

2:90 Ne kadar çirkindir o uğruna kendilerini sattıkları şey ki; Allah'ın kullarından dilediğine kendi lütuf ve kereminden vahiy indirmesine kafa tutarak, Allah ne indirdiyse hepsini inkâr ettiler. İste bu yüzden de gazap üstüne gazaba ugradılar. Can yakıcı azap asil kâfirler içindir.

2:91 Onlara, "Allah ne indirdiyse ona iman edin." denildiği zaman, onlar "Biz kendimize indirilene iman ederiz." derler ve ondan baskasını inkâr ederler. Oysa yanlarındaki Tevrat'ı tasdik eden gerçek vahiy odur. Onlara de ki; "Peki madem gerçek mümin sizsiniz de ne diye daha önce Allah'ın peygamberlerini öldürüyordunuz?"

2:92 Celâlim hakkı için Musa size belgelerle gelmişti de onun arkasından tuttunuz o buzagiya taptınız. Siz iste o zâlimlersiniz.

2:93 Bir zamanlar size, "verdiğimiz kitaba kuvvetle sarilin ve onu dinleyin." diye Tûr'u tepenize kaldırıp mîsakinizi aldık. (O yahudiler): "Duyduk, dinledik, isyan ettik." dediler, kâfirlikleri yüzünden o danayı yüreklerinde besleyip büyüttüler. De ki, "Eğer siz mümin kimseler iseniz, bu imanınız size ne çirkin şeyler emrediyor!"

2:94 De ki; Allah yanında ahiret yurdu (cennet) baskalarının değil de yalnızca sizin ise, eğer iddianızda da sadık iseniz haydi hemen ölümü temenni ediniz, ölmeyi cana minnet biliniz.

2:95 Fakat elleriyle isledikleri yüzünden onu hiçbir zaman temenni edemeyecekler. Allah o zâlimleri bilir.

2:96 Elbette onları insanların hayata en hırsli, en düskün olanları olarak bulacak, hatta müsrıkların bile daha düskün bulacaksınız. Onların her biri bin sene ömür sürmeyi arzular, oysa uzun yaşamak kendisini azaptan kurtarıp uzaklaştıracak değildir. Allah, onların neler yaptığını görüp duruyor.

2:97 Söyle; her kim Cebrail'e düşman ise iyi bilsin ki, Kur'ân'ı senin kalbine Allah'ın izniyle kendinden önceki vahiyleri onaylayıcı, müminlere hidayet ve müjde kaynağı olmak üzere o indirdi.

2:98 Her kim Allah'a, Allah'ın meleklerine, peygamberlerine, Cebrail ile Mîkâil'e düşman olursa, iyi bilsin ki, Allah da o kâfirlerin düşmanıdır.

2:99 Sanim hakkı için sana çok açık âyetler; parlak mucizeler indirdik. Öyle ki, iman sahasından uzaklaşmış fasıklardan baskası onları inkâr etmez.

2:100 O fasiklar hem bunlari tanimiyacaklar, hem de ne zaman bir ahd üzerine antlasma yapsalar, her defasinda mutlaka içlerinden bir guruh çikip onu bozacak ve ativerecek öyle mi? Hatta az bir guruh degil, onların çoğu ahit tanimaz imansizlardır.

2:101 Üstelik Allah tarafından onlara, yanlarındaki kitabi tasdik edici bir peygamber gelince, daha önce kendilerine kitap verilenlerden bir kısmı, Allah'in kitabini sirtlarından geriye attılar, sanki hiçbir şey bilmiyorlarmış gibi yaptılar.

2:102 Tuttular da Süleyman mülküne dair şeytanların uydurup izledikleri şeyin ardına düstüler. Halbuki Süleyman inkâr edip kâfir olmadı, lakin o şeytanlar kâfirlik ettiler; insanlara sihir öğretiyorlar ve Bâbil'de Harut ve Marut'a, bu iki meleğe indirilen şeyleri öğretiyorlardı. Halbuki o ikisi "biz ancak ve ancak sizi denemek için gönderildik, sakın sihir yapıp da kâfir olmayın!" demeden kimseye birşey öğretmezlerdi. İşte bunlardan kari ile kocanın arasını ayıracak şeyler öğreniyorlardı. Fakat Allah'in izni olmadıkça bununla kimseye zarar verebilecek degillerdi. Kendi kendilerine zarar verecek ve bir fayda sağlamayacak bir şey öğreniyorlardı. Yemin olsun ki, onu her kim satın alırsa, onu alanın ahirette bir nasibi olmayacağını da çok iyi biliyorlardı. Hakkiyle bilselerdi, uğruna canlarını sattıkları şey ne çirkin bir şeydi.

2:103 Sayet onlar iman edip de korunmuş olsalardı, elbette Allah tarafından verilecek mükafat çok hayırlı olacaktı. Keske bunu bilselerdi.

2:104 Ey iman edenler! "râine" demeyin, "unzurna" deyin ve iyi dinleyin, kâfirler için elemli bir azap vardır.

2:105 Ne Kitap ehlinden, ne de müsriklerden hiçbiri, size Rabbinizden bir hayır indirilsin istemez. Allah ise, üstünlüğü, rahmetiyle dilediğine mahsus kılar ve Allah çok büyük lütuf sahibidir.

2:106 Biz bir âyetten her neyi nesheder veya unutturursak, ondan daha hayırlısını yahut mislini getiririz. Bilmez misin ki, Allah her şeye kâdirdir.

2:107 Bilmez misin ki, hakikaten göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır, hepsi O'nundur. Size de Allah'dan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı vardır.

2:108 Yoksa siz peygamberinizi, bundan önce Musa'ya sorulduğu gibi, sorguya çekmek mi istiyorsunuz? Halbuki her kim imanı küfürle degistirirse artık düz yolun ortasında sapmış olur.

2:109 Ehli kitaptan birçoğu arzu etmektedir ki, sizi imanınızdan sonra çevirip kâfir etsinler: Hak kendilerine iyice belirdikten sonra bile sif nefsaniyetlerinden ve kiskançlıktan dolayı bunu yaparlar. Buna ragmen siz şimdi af ile, hoşgörüyü davranın tâ Allah emrini verinceye kadar. Süphe yok ki Allah her şeye kâdirdir.

2:110 Siz namazı hakkiyle kılmaya bakın ve zekati verin! Kendi nefsiniz için her ne hayır yaparsanız, Allah katında onu bulursunuz. Muhakkak ki, Allah bütün yaptıklarınızı görmektedir.

2:111 Bir de "yahudi ve hiristiyanlardan baskası asla cennete giremeyecek" dediler. Bu onların kendi kuruntularıdır. Sen de onlara de ki; "Eger doğru iseniz, haydi bakalım getirin delilinizi."

2:112 Hayir, hayir! Kim özü iyilik dolu olarak yüzünü Allah'a tertemiz döndürür ve teslim ederse, iste onun Rabbi katında ecri vardır. Onlara hiçbir korku yoktur ve onlar mahzun da olacak degiller.

2:113 Yahudiler dediler ki, "Hiristiyanlar birsey üzerinde degiller", Hiristiyanlar da "Yahudiler bir sey üzerinde degiller" dediler. Oysa hepsi de kitabi okuyorlar. Hiçbir bilgisi olmayanlar da öyle onların dedikleri gibi dediler. Iste bundan dolayı Allah, ihtilafa düstükleri bu gibi seylerde, kiyamet günü aralarında hüküm verecektir.

2:114 Allah'in mescitlerini, içlerinde Allah'in isminin anilmasından meneden ve onların harap olmalarına çalisan kimselerden daha zâlim kim olabilir! Iste bunlar, oralara korka korka girmekten baska birsey yapmazlar. Bunlara dünyada perisanlık, ahirette de büyük bir azap vardır.

2:115 Bununla beraber, dogu da Allah'in, bati da Allah'indir. Artık nereye dönerseniz dönün, orasi Allah'a çıkar. Süphe yok ki, Allah(in rahmeti) genistir, O, her seyi bilendir.

2:116 O zalimler, "Allah kendisine çocuk edindi." dediler. Hâsâ, O sübhândir. Dogrusu, göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Hepsi O'na boyun egmistir.

2:117 O, göklerin ve yerin yoktan var edicisidir ve O, bir isin olmasını murad edince, ona yalnızca "ol!" der, o da hemen oluverir.

2:118 Bilgiden nasibi olmayanlar da "Allah bizimle konussa ya, yahut bize de bir mucize gelse ya!" dediler. Bunlardan öncekiler de tipki böyle, bunların dedikleri gibi demislerdi. Onların kalbleri birbirlerine benzedi. Gerçekten de yakîne ermek (hakikati bilmek) isteyen bir kavim için biz mucizeleri çok açık seçik gösterdik.

2:119 Süphe yok ki, Biz seni hak ile rahmetimizin müjdecisi ve azabimizin habercisi olarak gönderdik. Sen, o cehennemliklerden sorumlu degilsin.

2:120 Sen onların milletlerine tabi olmadıkça ne yahudiler, ne de hiristiyanlar senden asla hosnud ve razi olmayacaklar. De ki, gerçekten de Allah'in hidayeti, hidayetin ta kendisidir. Sânim hakkı için, sana vahiyle gelen bu kadar bilgiden sonra, kalkip da onların arzu ve heveslerine uyacak olursan, sana Allah'dan ne bir dost bulunur, ne de bir yardımcı.

2:121 Kendilerine kitabi verdigimiz ehliyetli kimseler onu, tilavetinin hakkini vererek okurlar. Iste onlar, ona iman ederler. Her kim de onu inkâr ederse, iste o inkârcılar hüsrân içindedirler.

2:122 Ey Israilogullari! Sizlere ihsan ettigim nimetimi ve sizi vaktiyle âlemdaki ümmetlere üstün tuttugumu hatirlayin!

2:123 Ve öyle bir günden sakinin ki, o gün kimse, kimsenin yerine bir sey ödeyemez, kimseden fidye kabul edilmez ve ona sefaat de fayda vermez, hiçbir taraftan yardım da görmezler.

2:124 Sunu da unutmayın ki, bir zamanlar Ibrahim'i Rabbi, birtakim kelimeler ile imtihan etti, o, onları sona erdirince, Rabbi ona, "Ben seni bütün insanlara imam yapacağım." buyurdu. Ibrahim, "Zürriyetimden de yap!" dedi. Rabbi ona "zâlimler benim ahdime nail olamaz!" buyurdu.

2:125 Biz ta o zaman bu Beyt'i, insanlar için bir sevap kazanma ve bir güven yeri kildik. Siz de Makami Ibrahim'den kendinize bir namazgah edinin. Ayrıca Ibrahim ile Ismail'e söyle ahid verdik: "Beytimi, hem tavaf edenler

için, hem ibadete kapananlar için, hem de rükû ve secde edenler için tertemiz tutun!"

2:126 Ve o vakit Ibrahim "Ey Rabbim, burasini güvenli bir belde kil, halkından Allah'a ve ahiret gününe iman edenleri çeşitli meyvalarla riziklandır" diye yalvardi. Allah buyurdu ki: "küfredeni dahi riziklandırır da hayattan biraz nasip aldiririm, sonra da onu ates azabına ugratirim ki, orasi ne yaman bir duraktır!"

2:127 Ve ne vakit ki Ibrahim, Beyt'in temellerini yükseltmeye basladi, Ismail ile birlikte söyle dua ettiler: Ey Rabbimiz, bizden kabul buyur, hiç şüphesiz isiten sensin, bilen sensin.

2:128 Ey bizim Rabbimiz, hem bizim ikimizi yalnız senin için boyun egen müslümanlar kil, hem de soyumuzdan yalnız senin için boyun egen müslüman bir ümmet meydana getir ve bize ibadetimizin yollarini göster, tevbemize rahmetle bakiver. Hiç şüphesiz Tevvâb sensin, Rahîm sensin.

2:129 Ey bizim Rabbimiz, bir de onlara içlerinden öyle bir peygamber gönder ki, onlara senin âyetlerini tilavet eylesin, kendilerine kitabi ve hikmeti öğretsin, içlerini ve dislerini tertemiz yapıp onlari pâk eylesin.

Hiç şüphesiz Azîz sensin, hikmet sahibi Sensin.

2:130 Ibrahim'in milletinden, kendine kıyan beyinsizden baska kim yüz çevirir? Biz onu dünyada seçkin birisi yaptik, hiç şüphesiz o, ahirette de iyilerden biridir.

2:131 Rabbi ona, "Islâm ol!" emrini verince, o "Ben âlemlerin Rabbine teslim oldum." dedi.

2:132 Bu dini Ibrahim, kendi ogullarina vasiyyet etti, Yakub da öyle yaptı: "Ey ogullarim! Muhakkak ki, bu dini size Allah seçti, baska dinlerden uzak durun, yalnızca müslüman olarak can verin!" dedi.

2:133 Yoksa siz de olaya sahit mi oldunuz; Yakub'a ölüm hali gelip çattigi zaman, ogullarina; "Benden sonra neye ibadet edeceksiniz?" dedigi zaman, ogullari; "Senin Allah'ina ve atalarin Ibrahim, Ismail ve Ishak'in Allah'ina, tek olan o Allah'a ibadet edecegiz. Biz ancak O'na boyun egen müslümanlariz." dediler.

2:134 Onlar bir ümmetti, geldi geçti. Onlara kendi kazandıkları, size de kendi kazandiginiz. Siz onların yaptıklarından sorguya çekilecek degilsiniz.

2:135 Bir de: "yahudi veya hiristiyan olunuz ki, hidayet bulasiniz." dediler. Sen onlara de ki: "Hayir! Hanif olarak hakka tapan Ibrahim'in dinine (uyariz) ki, o hiçbir zaman müsriklerden olmadı."

2:136 Deyiniz ki, "Biz, Allah'a iman ettik ve bize ne indirildiyse Ibrahim'e, Ismail'e, Ishak'a, Yakup'a ve torunlarına ne indirildiyse, Musa'ya ve Isa'ya ne indirildiyse ve bütün peygamberlere Rablerinden ne verildiyse hepsine iman ettik. Biz onların arasında fark gözetmeyiz ve biz ancak O'na boyun egen müslümanlariz."

2:137 Eger onlar da sizin iman ettiginiz gibi iman ederlerse dogru yola girmis, hidayeti bulmus olurlar. Yok eger yüz çevirirlerse onlar sadece ve sadece didismenin içindedirler. Allah onlara karsi sana yeter. Ve O, isitendir, bilendir.

2:138 Allah'in boyasına bak, (vaftiz nolacak?) Kim, Allah'dan daha güzel

boya vurabilir ki? İşte biz O'na ibadet edenleriz.

2:139 De ki: "Allah hakkında bizimle didismeye mi gireceksiniz? Oysa O, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz de size. Su kadar var ki, biz O'na ihlas ile sarılıyoruz.

2:140 "Yoksa siz, İbrahim de, İsmail de, İshak da, Yakup da ve torunları da hep yahudi ve hristiyan idiler mi demek istiyorsunuz?" De ki: "Siz mi daha iyi bilirsiniz, yoksa Allah mi?" Allah'ın sahitlik ettiği bir hakikati bile bile inkar edenden daha zâlim kim olabilir? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir.

2:141 Onlar bir ümmet idiler, gelip geçtiler. Onlara kendi kazandıkları, size de kendi kazandıklarınız. Ve siz onların yaptıklarından sorumlu tutulacak değilsiniz.

2:142 İnsanlar içinde bir kısım beyinsizler takimi, "Bunları buldukları kiblede çeviren nedir?" diyecekler. De ki: "Doğu da, batı da Allah'ındır. O, kimi dilerse onu hidayete erdirir."

2:143 Ve iste böyle, sizi ortada yürüten bir ümmet kıldık ki, siz bütün insanlar üzerine adalet örneği ve hakkın sahitleri olasınız, Peygamber de sizin üzerinize sahit olsun. Daha önce içinde durduğunuz Kâ'be'yi kible yapmamız da sunun içindir: Peygamber'in izince gidecekleri, iki ökçesi üzerinde geri döneceklerden ayıralım. Bu is elbette Allah'ın hidayet ettiği kimselerin disindakilere çok ağır gelecekti. Allah imanınızı kaybedecek değildir. Hiç şüphesiz Allah, bütün insanlara çok sefkatlidir, çok merhametlidir.

2:144 Doğrusu, biz, yüzünün semaya yöneldiğini, orada sekilden sekile geçerek, aranıp durduğunu görüyorduk. Artık seni hosnud olacağın bir kibleye çevireceğiz. Haydi bakalım, yüzünü Mescidi Haram'a doğru çevir. Siz de ey müminler, nerede olursanız olun, yüzünüzü o tarafa doğru çevirin! Kendilerine kitap verilmiş olanlar da kesinlikle bilirler ki, Rablerinden gelen o emir haktır. Ve Allah, onların yaptıklarından ve yapmakta olduklarından gafil değildir.

2:145 Celâlim için, sen o kitap verilmiş olanlara, bütün delilleri de getirsen, yine de senin kiblede tabi olmazlar, sen de onların kiblesine tabi olmazsın. Zaten onlar da birbirlerinin kiblesine tabi değiller. Celâlim hakkı için, sana gelen bunca ilmin arkasından sen tutar da onların arzu ve heveslerine uyacak olursan, o zaman hiç şüphesiz, sen de zâlimlerden olursun.

2:146 O kendilerine kitap verdiğimiz ümmetlerin âlimleri onu o peygamberi ogullarını tanır gibi tanılar, böyle iken içlerinden bir takimi gerçeği bile bile gizlerler.

2:147 O hak, Rabbindendir. Artık şüpheye düşenlerden olma sakın!

2:148 Ümmetlerden her birinin bir yönü vardır, o ona yönelir, haydin, hep hayırlara kosun, yarışın. Her nerede olsanız Allah sizi toplar, bir araya getirir. Şüphesiz ki Allah her şeye kâdirdir.

2:149 Hem her nereden yola çıkarsan (namazda) hemen Mescidi Haram'a doğru yüzünü çevir. Bu emir şüphesiz hak, Rabbinden olduğu gerçektir. Allah yaptıklarınızdan habersiz de değildir.

2:150 Her nereden yola çıkarsan yüzünü Mescidi Haram'a doğru çevir, ve

her nerede olsanız yüzünüzü ona doğru çevirin ki insanlar için aleyhinizde bir delil olmasın. Ancak içlerinden haksızlık edenler başka. Siz de onlardan korkmayın, benden korkun. Hem üzerinizdeki nimetimi tamamlayayım, hem gerek ki doğru yolu bulasınız.

2:151 Nitekim içinizden size bir peygamber gönderdik. O size âyetlerimizi okuyor, sizi temizliyor, size kitabı ve hikmeti öğretiyor. Size bilmediğiniz şeyleri öğretiyor.

2:152 O halde beni anın, ben de sizi anayım. Bana şükredin de nankörlük etmeyin.

2:153 Ey iman edenler! Sabir ve namazla yardım isteyin. Şüphesiz ki Allah, sabredenlerle beraberdir.

2:154 Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin. Hayır, onlar diridirler. Fakat siz sezemezsiniz.

2:155 Çaresiz biz sizi biraz korku, biraz açlık, biraz da mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltme ile imtihan edeceğiz. Müjdele o sabredenleri!

2:156 Onlar başlarına bir musibet geldiği zaman: "Biz Allah'a aidiz ve sonunda O'na döneceğiz." derler.

2:157 İşte onlar var ya, Rablerinden, mağfiretler ve rahmet onlarıdır. İşte hidayete erenler de onlardır.

2:158 Gerçekten Safâ ile Merve Allah'ın âlâmetlerindedir. Onun için her kim hac veya umre niyetiyle Kâ'be'yi ziyaret ederse, bunları tavaf etmesinde ona bir günah yoktur. Her kim de gönlünden koparak bir hayır işlerse, şüphesiz Allah iyiliğin karşılığını verir, o her şeyi bilir.

2:159 İndirdiğimiz apaçık delilleri ve hidayetin kendisi olan âyetleri insanlar için biz kitapta açıkladıktan sonra gizleyenler var ya mutlaka onlara Allah lanet eder. Lanet edebilecek olanlar da lanet ederler.

2:160 Ancak tevbe edip halini düzelterek gerçeği söyleyenler başka. İşte onları ben bağışlarım. Ben çok merhamet ediciyim, tevbeleri çokça kabul ederim.

2:161 Ama âyetlerimizi inkar etmiş ve kâfir olarak can vermiş olanlara gelince, işte Allah'ın laneti, meleklerin laneti ve insanların laneti hep onların üzerine olsun.

2:162 Onlar ebedi olarak onun altında kalırlar. Ne azabları hafifletilir, ne de kendilerine göz açtırılır.

2:163 Her halde hepinizin ilâhî, bir tek ilâhtır. Ondan başka bir ilâh yoktur. O Rahmân ve Rahîm'dir.

2:164 Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, insanlara yarar şeylerle denizde akıp giden gemide, Allah'ın yukarıdan bir su indirip de onunla yeri ölümünden sonra diriltmesinde, diriltilip de üzerinde deprenen hayvanları yaymasında, rüzgarları degistirmesinde, gök ile yer arasında emre hazır olan bulutta şüphesiz akıllı olan bir topluluk için elbette Allah'ın birliğine deliller vardır.

2:165 İnsanlardan kimi de Allah'tan başka şeyleri O'na es tutuyorlar da onları, Allah'i sever gibi seviyorlar. Oysa iman edenlerin Allah sevgisi daha kuvvetlidir. O zulmedenler, azabi görecekları zaman bütün kuvvetin Allah'a

ait oldugunu ve Allah'in azabının gerçekten çok siddetli bulunduğunu keske anlasalardı.

2:166 O zaman kendilerine uyulan kimseler, azabi görerek kendilerine uyanlardan kaçıp uzaklaşmışlar ve aralarındaki bütün bağlar parça parça kopmuştur.

2:167 Onlara uyanlar da söyle demektedirler: "Ah, bizim için dünyaya bir dönüş olsaydı da onların bizden uzaklastıkları gibi biz de onlardan uzaklaşsaydık!" İşte böylece Allah onlara bütün amellerini, üzerlerine yigilmis hasretler (pismanlık ve üzüntüler) halinde gösterecektir. Onlar bu atesten çıkacak değillerdir.

2:168 Ey insanlar! Bütün yeryüzündeki nimetlerimden helal olmak, temiz olmak sartıyla yiye. Fakat şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o size belli bir düşmandır.

2:169 O size hep çirkin ve murdar işleri emreder, Allah'a karşı bilmediğiniz şeyler söylemenizi ister.

2:170 Onlara: "Allah'in indirdiğine uyun." dediği vakit de: "Yok, atalarımızı neyin üzerinde bulduysak ona uyarız." dediler. Ya ataları bir şeye akıl erdiremez ve doğruyu seçemez idiyse de mi onlara uyacaklar?

2:171 O kâfirlerin hali, sadece bir çağırma veya bağirmeden baskasını isitmeyerek haykırmanın haline benzer; onlar sağirdirler, dilsizdirler, kördürler, akıl da etmezler.

2:172 Ey iman edenler! Size kismet ettiğimiz rızıkların hoş ve temiz olanlarından yiye ve Allah'a şükredin, eğer yalnız O'na kulluk ediyorsanız.

2:173 O, size yalnız sunları haram kıldı: Ölü hayvan, kan, domuz eti, bir de Allah'tan baskası adına kesilen hayvanlar. Sonra kim bunlardan yemeye mecbur kalırsa, baskasının hakkına tecavüz etmemek ve zaruret ölçüsünü geçmemek sartıyla ona da bir günah yükletilmez. Çünkü Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

2:174 Allah'in indirdiği kitaptan bir şeyi gizleyip de bununla biraz para alanlar gerçekten karınları dolusu atesten başka bir şey yemezler. Kiyamet günü Allah onlara ne söz söyler, ne de kendilerini temize çıkarır. Onlara sadece acı veren bir azab vardır.

2:175 İşte onlar, hidayeti verip sapıklığı, affedilmeyi bırakıp azabi satın alan kimselerdir. Bunlar, atese karşı ne kadar da sabırlıdır!

2:176 Süphesiz ki Allah kitabı hak bir sebeple indirmiştir. Kitap hakkında ihtilafa düşenler ise, süphesiz haktan uzak, bir anlaşmazlık içindedirler.

2:177 Yüzlerinizi bazan doğu, bazan batı tarafına çevirmeniz erginlik değildir. Fakat eren o kimselerdir ki, Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, kitaba ve bütün peygamberlere iman edip, yakınlığı olanlara, öksüzlere, yoksullara, yolda kalmışa, dilenenlere ve esirleri kurtarmaya seve seve mal verirler. Namazı kılarlar, zekati verirler. Bir de andlastıkları zaman sözlerini yerine getirenler, hele sıkıntı ve hastalık durumlarında ve harbin siddetli zamanında sabir ve kararlılık gösterenler var ya, iste doğru olanlar da bunlardır, korunanlar da bunlardır.

2:178 Ey iman edenler! Öldürmede kısas size farz kılındı. Hüre hür,

köleye köle, kadına kadın. Ama her kim, ölenin karesi tarafından bir sey karsiligi bagislanirsa, o zaman örfeye uymasi, ona diyeti güzellekle ödemesi gerekir. Bu, Rabbiniz tarafından bir hafifletme ve bir rahmettir. Her kim bunun arkasindan yine saldirirsa, artik ona aci veren bir azab vardir.

2:179 Ey temiz akil sahipleri! Kisasta sizin için bir hayat vardir. Ümit edilir ki, korunursunuz.

2:180 Birinize ölüm geldigi vakit, bir hayir (bir mal) birakacaksa, babasi, anasi ve en yakin akrabasi için mesru bir surette vasiyet etmek, Allah'tan korkan kimseler üzerine yerine getirilmesi vacib bir hak olarak size farz kilindi.

2:181 Simdi her kim, bunu duyduktan sonra onu degistirirse, her halde vebali, sirf o degistirenlerin boynunadir. Süphe yok ki Allah, her seyi isitir ve bilir.

2:182 Her kim de vasiyet edenin, bir hata islemesinden veya bir günaha girmesinden endise eder de taraflarin arasini düzeltirse, ona bir vebal yoktur. Süphesiz ki, Allah çok bagislayicidir, çok merhamet edicidir.

2:183 Ey iman edenler! Oruç, sizden öncekilere farz kilindigi gibi size de farz kilindi. Umulur ki korunursunuz.

2:184 (Size farz kilinan oruç), sayili günlerdedir. İçinizden hasta olan veya yolculukta bulunan ise, diger günlerde, tutamadigi günler sayisinca tutar. Ona dayanip kalacaklar üzerine de bir yoksulu doyuracak kadar fidye gerekir. Her kim de hayrina fidyeyi artirirsa, hakkında daha hayirlidir. Bununla beraber, eger bilerseniz, oruç tutmaniz sizin için daha hayirlidir.

2:185 O Ramazan ayi ki, insanlari irsad için, hak ile batili ayiracak olan, hidayet rehberi ve deliller halinde bulunan Kur'ân onda indirildi. Onun için sizden her kim bu aya sahit olursa onda oruç tutsun. Kim de hasta, yahut yolculukta ise tutamadigi günler sayisinca diger günlerde kaza etsin. Allah size kolaylik diler zorluk dilemez. Sayiyi tamamlamanizi, size dogru yolu gösterdiginden dolayi Allah'i tekbir etmenizi ister. Umulur ki sükredersiniz.

2:186 Sayet kullarim, sana benden sordularsa, gerçekten ben çok yakinimdir. Bana dua edince, duacinin duasini kabul ederim. O halde onlar da benim davetime kossunlar ve bana hakkiyla iman etsinler ki, dogru yola gidebilsinler.

2:187 Oruç gecesi kadınlariniza yaklasmaniz, size helâl kilindi.

Onlar, sizin için bir örtü, siz de onlar için bir örtü durumundasiniz. Allah, nefsinize güvenemeyeceginizi bildigi için müracaatinizi kabul buyurdu ve sizi bagisladi. Simdi onlara yaklasin ve Allah'in sizler için yazdigini isteyin. Ta fecrin beyaz ipligi siyah iplikden size seçilinceye kadar yiyyin, için. Sonra da ertesi geceye kadar orucu tam tutun. Bununla beraber siz mescitlerde îtikaf halinde iken onlara yaklasmayin. Bunlar, Allah'insinirlaridir, sakın onlara yaklasmayin. Allah, âyetlerini insanlara böyle açıkliyor ki sakınip korunsunlar.

2:188 Bir de aranızda mallarinizi batil sebeplerle yemeyin. İnsanların mallarindan bir kismini bile bile günah ile yemek için, o mallari

hakimlere rüsvet olarak vermeyin.

2:189 Sana hilâllerden soruyorlar. De ki: Onlar insanlar için de, hac için de vakit ölçüleridir. Bununla beraber iyilik, evlere arkalarından gelmeniz degildir. Fakat iyilige eren, kötülükten korunan kimsedir. Evlere kapılarından gelin, Allah'tan korkun ki, kurtulusa eresiniz.

2:190 Size savas açanlarla Allah yolunda çarpisin. Fakat haksiz saldirida bulunmayin. Çünkü Allah, haksiz saldirida bulunanlari sevmez.

2:191 Onlari nerede yakalarsaniz öldürün ve sizi çıkardıkları yerden onlari çıkarin. O fitne, öldürmeden daha siddetlidir. Yalnız Mescidi Haram yanında onlar sizinle savasmadıkça siz de onlarla savasmayın. Fakat sizi öldürmeye kalkisirlarsa, hemen onlari öldürün. Kâfirlerin cezasi böyledir.

2:192 Artık sirkten vazgeçerlerse, süphesiz ki Allah çok bagislayicidir, çok merhamet edicidir.

2:193 Hem bir fitne kalmayıp, din yalnız Allah'in oluncaya kadar onlarla çarpisin. Vazgeçerlerse, düşmanlık ancak zalimlere karsidir.

2:194 Hürmetli ay hürmetli aya ve bütün hürmetler birbirine karsiliktir. O halde kim size saldırdıysa, siz de ona yaptığı saldirinin aynıyle saldirin da ileri gitmeye Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, takva sahipleriyle beraberdir.

2:195 Allah yolunda mal harcayın da kendinizi ellerinizle tehlikeye bırakmayın ve güzel hareket edin. Çünkü Allah güzellik ve iyilik edenleri sever.

2:196 Hac ve umreyi de Allah için tamam yapın. Eger bunlardan alikonursanız, o zaman kolayınıza gelen bir kurban gönderin. Bununla beraber bu kurban, kesileceği yere varıncaya kadar baslarınızı tıras etmeyin. İçinizden hasta olana veya basından bir rahatsızlığı bulunana tıras için oruç veya sadaka yahut da kurbandan ibaret bir fidye gerekir. Engellemeden kurtuldugunuz zaman da her kim hacca kadar umre ile sevab kazanmak isterse, ona da kolayına gelen bir kurban gerekir. Bunu bulamayana ise üç gün hacda, yedi de döndüğünüzde ki tam on gün oruç tutması lazım gelir. Bu hüküm, ailesi Mescidi Haram civarında oturmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah'in azabi gerçekten çok siddetlidir.

2:197 Hac, bilinen aylardadır. Her kim o aylarda hacca baslayıp kendisine farz ederse; artık hacda kadına yaklaşmak, günah işlemek ve kavga etmek yoktur. Siz hayırdan ne islerseniz, Allah onu bilir. Kendinize azık edinin. Süphesiz ki azıkların en hayırlısı Allah korkusudur. Ey akıl sahipleri! Benden korkun!

2:198 Rabbinizin lütfunu istemenizde size bir günah yoktur. Arafat'tan indiginiz zaman Mes'ari Haram yanında (Müzdelife'de) Allah'i zikredin. O'nu, size gösterdiği şekilde zikredin. Dogrusu siz, bundan önce gerçekten sapmışlardandınız.

2:199 Sonra insanların akıp geldiği yerden siz de akıp gelin. Allah'tan bagislanmanızı isteyin. Çünkü Allah çok bagislayicidir, çok merhamet edicidir.

2:200 Nihayet hac ibadetlerinizi bitirdiginiz zaman, önceleri babalarinizi andiginiz gibi, hatta daha kuvvetli bir anisla Allah'i anin. İnsanlardan kimisi: "Ey Rabbimiz! Bize dünyada ver!" der. Onun için ahirette hiçbir kismet yoktur.

2:201 Yine onlardan: "Ey Rabbimiz! Bize dünyada bir güzellik ve ahirette de bir güzellik ver ve bizi ates azabından koru!" diyenler vardır.

2:202 İşte onlar için, kazandıklarından bir nasib vardır. Allah, hesabi çok çabuk görür.

2:203 Bir de sayılı günlerde Allah'i zikredin (tekbir alin). Bunlardan kim iki gün içinde (Mina'dan) dönmek için acele ederse ona günah yoktur. Kim geri kalırsa ona da günah yoktur. Ama bu, takva sahipleri içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki, siz ancak O'nun huzuruna varıp toplanacaksınız.

2:204 İnsanlardan kimi de vardır ki, dünya hayatı hakkındaki sözleri senin hosuna gider ve o kalbinekine Allah'i sahit tutar. Halbuki O, Islâm düşmanlarının en yamanidir.

2:205 İs basına geçti mi yeryüzünde bozgunculuk çıkarmak, ekini ve nesli helak etmek için kosar. Allah ise bozgunculugu sevmez.

2:206 Ona: "Allah'tan kork!" dendigi zaman da kendisini onuru (gururu) günah işlemeye sevkeder. Cehennem de onun hakkından gelir. O ne kötü bir yataktir!

2:207 Yine insanlardan kimi de vardır ki, Allah'in rızasına ermek için kendini feda eder. Allah ise kullarına çok merhametlidir.

2:208 Ey iman edenler! Hepiniz baris ve selamete girin de şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o sizin aranizi açan belli bir düşmandır.

2:209 Size bunca deliller geldikten sonra yine kayarsanız, iyi bilin ki, Allah çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

2:210 Onlar sadece gözetiyorlar ki, Allah, buluttan gölgelikler içinde meleklerle birlikte geliversin de is bitiriliversin. Halbuki bütün isler Allah'a döndürölüp götürölür.

2:211 İsrailogullarına sor: Biz onlara ne kadar açık âyetler vermistik. Fakat Allah'in nimetini her kim kendisine geldikten sonra degistirirse, süphe yok ki, Allah'in azabi çok siddetlidir.

2:212 Dünya hayatı, inkar edenler için bezendi. (Onlar), iman edenlerle eğleniyorlar. Halbuki takva sahibi olan o müminler, kıyamet günü onların üstündedir. Allah diledigine hesapsız rizik verir.

2:213 İnsanlar tek bir ümmetti. Ayrilmaları üzerine Allah, rahmetinin müjdecileri ve azabının habercileri olmak üzere peygamberler gönderdi ve beraberlerinde hak ile ilgili kitap indirdi ki, insanların, aralarında ihtilaf ettikleri seyler hakkında hakem olsun. Bunda da sirf o kitap verilenler, kendilerine bunca deliller geldikten sonra tuttular, aralarındaki hirs ve kiskançlık yüzünden anlaşılmazlığa düstüler. Bunun üzerine Allah kendi izniyle, iman edenleri, onların hakkında anlaşılmazlığa düstükleri hakka, ulastirdi. Allah, diledigini dogru yola iletir.

2:214 Yoksa siz, kendinizden önce gelip geçenlerin hali (ugradıkları sikintilar) basiniza gelmeden cennete girivereceginizi mi sandiniz? Onlara öyle yoksulluklar, öyle sikintilar dokundu ve öyle sarsildilar ki, hatta peygamber ve beraberinde iman edenler: "Allah'in yardimi ne

zaman?" derlerdi. Bak iste! Gerçekten Allah'ın yardımı yakındır.

2:215 Ey Muhammed! Sana nereye infak edeceklerini soruyorlar. De ki: Hayir olarak verdiginiz nafaka, ana baba, yakınlar, öksüzler, yoksullar ve yolda kalmislar içindir. Hayir olarak daha ne yaparsanız herhalde Allah onu bilir.

2:216 Savas size farz kilindi, gerçi o size hos gelmez. Olabilir ki siz, bir seyden hoslanmazsınız; oysa ki o sizin için bir hayirdir. Yine olabilir ki, siz bir seyi seversiniz, oysaki o sizin için bir kötülüktür. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

2:217 Ey Muhammed! Sana haram aydan ve o ayda savasmaktan soruyorlar. De ki: O ayda savasmak, büyük bir günahdir. Bununla beraber Allah yolundan alikoymak, O'nu inkar etmek, insanlari, Mescidi Haram'dan menetmek ve halkini oradan çıkarmak, Allah yanında daha büyük bir günahdir ve fitne, öldürmekten daha büyük bir vebaldir. Onlar, güçleri yeterse, sizi dininizden döndürmek için sizinle savasmaktan hiçbir zaman geri durmazlar. Sizden de her kim, dininden döner ve kâfir olarak can verirse artık onların bütün amelleri, dünyada ve ahirette bosa gitmiştir. Iste onlar, cehennemliklerdir. Onlar orada ebedi olarak kalacaklardır.

2:218 Süphesiz ki iman edenlere, Allah yolunda hicret edip, cihad edenlere gelince, iste onlar, Allah'ın rahmetini umarlar. Allah, çok bagislayicidir, çok merhamet edicidir.

2:219 Ey Muhammed! Sana sarap ve kumardan soruyorlar. De ki: Bu ikisinde büyük bir günah, bir de insanlar için bazi menfaatler vardır. Fakat günahlari, menfaatlerinden daha büyüktür. Yine sana neyi infak edeceklerini soruyorlar. De ki: Ihtiyaçtan fazlasini infak edin. Iste böylece Allah, size âyetlerini açıklıyor. Umulur ki siz düşünürsünüz.

2:220 Dünya ve ahiret hakkında (düşünürsünüz.) Sana bir de yetimlerden soruyorlar. De ki: Onlar hakkında yapacağınız bir islah, islerine karismamaktan daha hayirlidir. Eger onlara karisirsanız, onlar sizin kardeslerinizdir. Allah, bozguncuyla islah ediciyi bilir, birbirinden ayird eder. Eger Allah dileseydi, sizi zora kosardi. Süphesiz ki Allah çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

2:221 Müsrik kadınlari, iman etmedikçe nikâhlamayın. Bir müsrik kadın, sizin hosunuza gitse bile, iman etmiş olan bir cariye herhalde ondan daha hayirlidir. Müsrik erkeklere de mümin kadınlari nikâh ettirmeyin. Bir müsrik, sizin hosunuza gitse bile, mümin bir köle elbette ondan daha hayirlidir. Onlar sizi atese davet ederler, Allah ise, kendi izniyle cennete ve magfirete davet ediyor ve âyetlerini insanlara açıklıyor. Umulur ki onlar hatirda tutup, öğüt alırlar.

2:222 Ey Muhammed! Sana kadınların ay basi halinden de soruyorlar. De ki: O bir eziyettir Onun için ay basi halinde oldukları zaman kadınlardan çekilin ve temizleninceye kadar onlara yaklasmayın. Iyice temizlendikleri zaman ise Allah'ın emrettiği yerden onlara varın, yaklasın Süphesiz ki Allah çok tövbe edenleri de sever, çok temizlenenleri de sever.

2:223 Kadınlarınız, sizin için bir tarladır. O halde tarlanıza dilediginiz gibi varın ve kendiniz için ileriye hazırlık yapın. Allah'tan

korkun ve bilin ki siz mutlaka O'nun huzuruna varacaksınız. Ey Muhammed, müminleri müjdele!

2:224 Sözüünüzde durmanız, kötülükten sakınmanız ve insanların arasını düzeltmeniz için, Allah'ı yeminlerinize hedef veya siper edip durmayın. Allah, her şeyi isitir ve bilir.

2:225 Allah, sizi yeminlerinizde bilmeyerek ettiğiniz lagiv (herhangi bir kasit olmadan, kanaate göre yanlış yere yapılan yemin)dan sorumlu tutmaz. Fakat kalbinizin kazandığı yalan yere yapılan yeminden sorumlu tutar. Allah çok bağışlayıcıdır, çok halimdir.

2:226 Kadınlarından îlâ edenler (onlara yaklaşmamaya yemin edenler) için dört ay beklemek vardır. Eğer bu yeminlerinden dönerlerse, şüphesiz ki Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

2:227 Yok eğer bosamaya karar vermişlerse, şüphesiz ki Allah söylediklerini isitir, kurduklarını bilir.

2:228 Bosanan kadınlar, kendi kendilerine üç adet süresi beklerler ve Allah'ın rahimlerinde yarattığını gizlemeleri, kendilerine helâl olmaz. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa gizlemezler. Kocaları da, barışmak istedikleri takdirde o süre içerisinde onları geri almaya daha layiktirlar. O kadınların, üzerlerindeki mesru hak gibi, kendilerinin de hakları vardır. Yalnız erkekler için, onların üzerinde bir derece vardır. Allah çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

2:229 Bosamak (talak) iki defadır. Ondan sonrası ya iyilikle tutmak veya güzellikle salmaktır. Onlara verdiklerinizden bir şey almanız da size helâl olmaz. Ancak Allah'ın çizdiği hudutta duramayacaklarından korkmaları baska. Eğer siz de bunların, Allah'ın çizdiği hudutta duramayacaklarından korkarsanız, kadının, ayrılmak için hakkından vazgeçmesinde artık ikisine de günah yoktur. İşte bunlar, Allah'ın çizdiği hudududur. Sakin bunları asmayın, Her kim Allah'ın hududunu asarsa, iste onlar zalimlerdir.

2:230 Eğer kadını bir daha bosarsa, bundan sonra artık baska bir kocaya varıncaya kadar ona helâl olmaz. Eğer ikinci koca da onu bosarsa, Allah'ın hududunu sağlam tutacaklarını ümit ettikleri takdirde öncekilerin birbirlerine dönmelerinde her ikisine de günah yoktur. İşte bunlar, Allah'ın tayin ettiği hudududur. Bunları, bilen bir kavim için açıklıyor.

2:231 Kadınları bosadığınız zaman iddetlerini bitirdiklerinde, artık kendilerini ya iyilikle tutun veya güzellikle salın. Yoksa haklarına tecavüz için zararlarına olarak onları tutmayın. Her kim bunu yaparsa nefesine zulmetmiş olur. Sakin Allah'ın âyetlerini alay konusu edinmeyin, Allah'ın üzerinizdeki nimetini, size kendisiyle öğüt vermek üzere indirdiği kitap ve hikmeti hatırlayıp, düşünün. Hem Allah'tan korkun ve bilin ki Allah her şeyi bilir.

2:232 Kadınları bosadığınız zaman iddetlerini bitirdiklerinde, aralarında mesru bir şekilde rızalastıkları takdirde, kendilerini kocalarıyla nikâhlanacaklar diye sikistirip, engellemeyin. İşte bu, içinizden Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere verilen bir öğüttür. Bu, sizin hakkınızda daha hayırlı ve daha nezihtir. Allah bilir, siz

bilemezsiniz.

2:233 Anneler, çocuklarını, emzirmenin tamamlanmasını isteyenler için tam iki yıl emzirirler. Çocuk kendisine ait olan babaya da emzirenlerin yiyecekleri ve giyecekleri geleneklere uygun olarak bir borçtur. Bununla beraber herkes ancak gücüne göre mükellefolur. Çocuğu sebebiyle bir anne de, çocuğu sebebiyle bir baba da zarara sokulmasın. Varise düşen de yine aynı borçtur. Eger ana ve baba birbirleriyle istisare edip, her ikisinin de rızasıyla çocuğu memeden ayırmak isterlerse kendilerine bir günah yoktur. Eger çocuklarınızı baskalarına emzirtmek isterseniz vereceğinizi güzel güzel verdikten sonra bunda da size bir günah yoktur. Bununla beraber Allah'tan korkun ve bilin ki, Allah yaptıklarınızı görür.

2:234 İçinizden vefat edip de geride esler bırakan kimselerin hanımları, kendi başlarına dört ay on gün beklerler. İddet (bekleme) sürelerini bitirdikleri zaman, artık kendileri hakkında mesru bir şekilde yapacakları hareketten size bir günah yoktur. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

2:235 Böyle kadınlara evlenme isteginizi üstü kapalı biçimde çitlatmanızda veya gönlünüzde tutmanızda size bir vebal yoktur. Allah biliyor ki siz onları mutlaka anacaksınız. Fakat mesru bir söz söylemekten başka bir şekilde kendileriyle gizlice sözleşmeyin. Farz olan iddet sona erinceye kadar da nikâh akdine azmetmeyin (kesin karar vermeyin). Bilin ki Allah gönlünüzdekini bilir. Öyle ise O'nun azabından sakının. Yine bilin ki Allah çok bağışlayıcıdır, çok yumusaktır.

2:236 Eger kadınları, kendilerine dokunmadan veya onlara bir mehir takdir etmeden bosarsanız (bunda) size bir vebal yoktur. Su kadar ki onlara (mal verip) faydalandırın. Eli geniş olan hâline göre, eli dar olan da haline göre ve güzellikle faydalandırmalıdır. Bu, iyilik yapanlar üzerine bir borçtur.

2:237 Eger onları, kendilerine dokunmadan önce bosar ve mehri de kesmiş bulunursanız, o zaman borç, o kestiginiz miktarın yarısıdır. Ancak kadınlar veya nikâh akdini elinde bulunduran kimse bağışlarsa başka. Ey erkekler! sizin bağışlamanız ise takvaya daha yakındır. Aranızdaki fazileti unutmayın şüphesiz ki Allah, her ne yaparsanız hakkıyla görür.

2:238 Namazlara ve orta namaza devam edin ve Allah için boyun eğerek kalkıp namaza durun.

2:239 Eger bir korku hâlindeyseniz, yaya veya binekli olarak giderken kilin, (korkudan) emin olduğunuz zaman da böyle bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği şekilde Allah'i zikredin (namazlarınızı yine her zamanki gibi husû ile kilin).

2:240 İçinizden hanımlarını geride bırakarak vefat edecek olanlar, esleri için senesine kadar evlerinden çıkarılmaksızın kendilerine yetecek bir mali vasiyet ederler. Bununla birlikte eger kendileri çıkarılarsa, kendi haklarında yaptıkları mesru bir hareketten dolayı size bir sorumluluk yoktur. Allah çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

2:241 Bosanmış kadınlar için de mesru ve geleneğe uygun şekilde bir meta'(intifa hakkı) vardır ki verilmesi, Allah'tan korkanlar üzerine bir borçtur.

2:242 İşte akıllarınız ersin diye, Allah size âyetlerini böylece

açıkliyor.

2:243 Görmedin mi o kimseleri ki kendileri binlerce kişi iken ölüm korkusuyla yurtlarından çıktılar. Allah da kendilerine "ölün!" dedi, sonra da onlara bir hayat verdi. Süphesiz ki Allah, insanlara karşı bir lütuf sahibidir. Fakat insanların pek çokları sükratmezler.

2:244 O halde Allah yolunda çarpışın ve bilin ki Allah, her şeyi isitir ve bilir.

2:245 Kimdir o adam ki Allah'a güzel bir ödünç versin de Allah da ona birçok katlarını ödesin. Allah darlık da verir, genişlik de verir. Hepiniz de O'na döndürölüp götürüleceksiniz.

2:246 Baksana, İsrail oğullarının Musa'dan sonra ileri gelenlerine! Hani onlar, bir peygamberlerine: "Bize bir kumandan gönder de Allah yolunda savaşalım..." dediler. O da: "Size savaş farz kilinirse, acaba yapmamazlık eder misiniz?" dedi. Onlar: "Bize ne oldu da yurtlarımızdan çıkarıldığımız ve çocuklarımızdan ayrıldığımız halde Allah yolunda savaşmayalım?" dediler. Bunun üzerine savaş kendilerine farz kilinince da onlardan pek azı hariç, yüz çevirdiler. Ama Allah, o zalimleri bilir.

2:247 Peygamberleri onlara: "Allah, size hükümdar olmak üzere Talût'u gönderdi." demisti. Onlar: "Ona bizim üzerimize hükümdar olmak nereden geldi? Oysa hükümdarlığa biz ondan daha lâyıkız, ona maldan bir genişlik, bir bolluk da verilmemistir." dediler. Peygamberleri de "Onu sizin basiniza Allah seçmiş ve ona bilgi ve vücut bakımından bir güç, bir genişlik vermiştir." dedi. Hem Allah, mülkünü dilediğine verir. Allah'ın rahmeti genistir, o her şeyi bilir.

2:248 Peygamberleri, onlara sunu da söylemisti: Haberiniz olsun, Onun hükümdarlığının alâmeti, size o tabutun gelmesi olacaktır ki onda Rabbinizden bir sekine (sükûnet, gönül rahatlığı), Musa ve Harun ailelerinin bıraktıklarından bir bakiyye (kalıntı) vardır. Onu melekler getirecektir. Eger iman etmiş kimselerden iseniz, bunda sizin için kesin bir ibret, bir alâmet vardır.

2:249 Talut, ordu ile hareket edince dedi ki: "Allah sizi mutlaka bir nehirle imtihan edecek. Kim ondan içerse, benden değildir. Kim de onu tatmazsa, iste o bendendir. Ancak eliyle bir avuç alan baska (bu kadarına ruhsat vardır)." Derken içlerinden pek azı hariç, hepsi de varir varmaz ondan içtiler. Talut ve beraberindeki iman eden kimseler nehri geçtiklerinde. "Bizim bugün, Calut ile ordusuna karşı duracak gücümüz yok." dediler. Allah'a kavusacaklarına inanıp, bilenler ise su cevabi verdiler: "Nice az topluluklar, Allah'ın izniyle nice çok topluluklara galip gelmişlerdir. Allah, sabirlilerle beraberdir."

2:250 Calut ve ordusuna karşı savaş meydanına çıktıkları zaman da söyle dediler: "Ey Rabbimiz! Üzerlerimize sabir dök, ayaklarımızı sabit tut ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et!"

2:251 Derken, Allah'ın izniyle onları tamamen bozdular. Davud, Calut'u öldürdü ve Allah, kendisine hükümdarlık ve hikmet (peygamberlik) verdi ve ona dilediği şeylerden de öğretti. Eger Allah'ın, insanları birbirleriyle savması olmasaydı, yeryüzü mutlaka bozulur giderdi. Fakat

Allah, bütün âlemlere karsi büyük bir lütuf sahibidir.

2:252 Iste bunlar, Allah'in âyetleridir. Onlari sana hakkiyla okuyoruz.

Süphesiz ki sen o gönderilen resullerdensin.

2:253 O isaret olunan resuller yok mu, biz onlarin bazisini, bazisindan üstün kildik. İçlerinden kimi var ki Allah, kendisiyle konustu, bazisini da derecelerle daha yükseklerle çıkardi. Biz Meryem oğlu Isa'ya da o delilleri verdik ve kendisini Rûhu'lKudüs (Cebrail) ile kuvvetlendirdik. Eger Allah dileseydi, bunlarin arkasindaki ümmetler, kendilerine o deliller geldikten sonra birbirlerinin kanina girmezlerdi. Fakat ihtilâfa düstüler, kimi iman etti, kimi inkâr etti. Yine Allah dileseydi, birbirlerinin kanina girmezlerdi. Fakat Allah diledigini yapar.

2:254 Ey iman edenler! Kendisinde hiçbir alis verisin, hiçbir dostlugun ve hiçbir sefaatin bulunmadigi bir gün gelmeden önce, size verdigimiz riziklardan Allah yolunda harcayin. Kâfirlere gelince, onlar zalimlerdir.

2:255 Allah'tan baska hiçbir ilâh yoktur. O daima diridir (hayydir), bütün varligin idaresini yürüten (kayyum)dir. O'nu ne gaflet basar, ne de uyku. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Izni olmadan huzurunda sefaat edecek olan kimdir? O, kullarinin önlerinde ve arkalarinda ne varsa hepsini bilir. Onlar ise, O'nun diledigi kadarindan baska ilminden hiç bir sey kavrayamazlar. O'nun kürsisi, bütün gökleri ve yeri kucaklamistir. Onlarin her ikisini de görüp gözetmek O'na bir agirlik vermez. O çok yücedir, çok büyüktür.

2:256 Dinde zorlama yoktur. Çünkü dogruluk, sapiklikten ayird edilmistir. Artık her kim tâgutunu inkar edip, Allah'a inanirsa, saglam bir kulpa yapismistir ki, o hiçbir zaman kopmaz. Allah, her seyi isitir ve bilir.

2:257 Allah, iman edenlerin velisidir. Onlari karanliklardan aydinliga çıkarir. Inkâr edenlerin velileri de taguttur, onlari aydinlikten karanliklara çıkarirlar. Iste onlar cehennemliklerdir. Orada ebedî olarak kalirlar.

2:258 Allah, kendisine hükümdarlik verdi diye, Rabbi hakkında Ibrahim'le tartisani görmedin mi? Hani Ibrahim, ona: "Benim Rabbim odur ki, hem diriltir, hem öldürür." dedigi zaman: "Ben de diriltir ve öldürürüm." demisti. Ibrahim: "Allah güneşi dogudan getiriyor, haydi sen onu batidan getir!" deyince o inkâr eden herif sasirip kaldı. Öyle ya, Allah zalimler toplulugunu dogru yola iletmez.

2:259 Yahut o kimse gibisini (görmedin mi) ki, bir sehre ugramisti, alti üstüne gelmiş, ipissiz yatiyordu. "Bunu bu ölümünden sonra Allah, nerden diriltecek?" dedi. Bunun üzerine Allah onu yüz sene öldürdü, sonra diriltti, "Ne kadar kaldin?" diye sordu. Oda: "Bir gün, yahut bir günden eksik kaldim." dedi. Allah buyurdu ki: "Hayir, yüz sene kaldin, öyle iken bak yiyecegine, içeceğine henüz bozulmamış, hele esegine bak, hem bunlar, seni insanlara karsi kudretimizin bir isareti kilalim diyedir.

Hele o kemiklere bak, onlari nasıl birbirinin üzerine kaldiriyoruz? Sonra onlara nasıl et giydiriyoruz?" Böylece gerçek ona açıkça belli olunca:

"Simdi biliyorum ki, Allah her seye kadirdir." dedi.

2:260 Bir zamanlar Ibrahim de: "Ey Rabbim! Ölülerini nasıl dirilttigini bana

göster!" demisti. Allah: "Inanmadin mi ki?" buyurdu. Ibrahim: "Inandim, fakat kalbim iyice yatissin diye istiyorum." dedi. Allah buyurdu ki: "Öyle ise kuslardan dördünü tut da onlari kendine çevir, iyice tanidiktan sonra (kesip) her dagin basina onlardan birer parça dagit, sonra da onlari çağir, kosa kosa sana gelecekler ve bil ki, Allah gerçekten çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir."

2:261 Mallarini Allah yolunda harcayanlari durumu, bir tanenin durumu gibidir ki, yedi basak bitirmis ve her basakta yüz tane var. Allah, diledigine daha da katlar. Allah'in rahmeti genistir. O, her seyi bilir.

2:262 Allah yolunda mallarini infak eden, sonra verdiklerinin arkasindan basa kakmayi, gönül incitmeyi uygun görmeyen kimselerin Rableri yanında mükafatlari vardir. Onlara hiçbir korku yoktur ve onlar, üzülmeyeceklerdir.

2:263 Bir tatli dil ve kusurlari bagislamak, arkasindan eza ve gönül bulantisi gelecek bir sadakadan daha hayirlidir. Allah, hiçbir seye muhtaç degildir, halimdir, yumusak davranir.

2:264 Ey iman edenler! Sadakalarinizi, basa kakmak, gönül kirmakla bosa gidermeyin. O adam gibi ki, insanlara gösteris için malini dagitir da ne Allah'a inanir, ne ahiret gününe. Artık onun hâli, bir kayanin hâline benzer ki, üzerinde biraz toprak varmis, derken siddetli bir sagnak inmis de onu yalçin bir kaya halinde birakivermis. Öyle kimseler, kazandiklarindan hiçbir sey elde edemezler. Allah, kâfirler toplulugunu dogru yola iletmez.

2:265 Allah'in rizasini aramak, kendilerini veya kendilerinden bir kismini Allah yolunda sabit kilmak için mallarini Allah yolunda harcayanlari hâli ise, bir tepedeki güzel bir bahçenin hâline benzer ki, ona kuvvetli bir sagnak düsmüs de yemislerini iki kat vermistir. Böyle bir bahçeye yağmur düsmese bile mutlaka bir çisenti vardir. Allah, yaptiklarinizi görür.

2:266 Hiç biriniz ister mi ki, kendisinin hurmalik ve üzümlüklerden bir bahçesi olsun, altında irmaklar aksin, içinde her türlü ürünü bulunsun da, kendi üzerine de ihtiyarlik çökmüs ve elleri ermez, güçleri yetmez küçük, zayıf çocuklari olsun. Derken ona atesli bir bora isabet ediversin de o bahçe yaniversin. İste Allah, âyetlerini size böylece açıklıyor. Umulur ki, düşünürsünüz.

2:267 Ey iman edenler! Infaki gerek kazandiklarinizin, gerek sizin için yerden çıkardiklarimizin temizlerinden yapin. Kendinizin göz yummadan alicisi olamiyacaginiz fenasini vermeye yeltenmeyin. Biliniz ki, Allah sadakalarınıza muhtaç degildir ve hamde layik olandir.

2:268 Seytan sizi fakirlikle korkutup çirkin çirkin seylere tesvik eder. Allah da lütfundan ve bagislamasindan birtakim vaatlerde bulunuyor. Allah'in lütfu genistir. O herseyi bilendir.

2:269 Diledigine hikmet verir, hikmet verilene ise pek çok hayir verilmiş demektir. Ve bunu ancak üstün akillilar anlar.

2:270 Her ne çeşit nafaka verdinizse veya ne türlü bir adak adadinizsa, Allah onu kesinlikle bilir. Ve zalimlere hiçbir şekilde yardım olunmayacaktır.

2:271 Sadakaları açıkça verirsiniz o, ne iyi olur; yok eğer onları gizler de fakirlere öyle verirsiniz bu sizin için daha hayırlıdır ve günahlarınızın birçoğunun bağışlanmasına sebep olur. Bilin ki, Allah, her ne yaparsanız hepsinden haberdardır.

2:272 Onları yola getirmek senin boynuna borç değildir, ancak Allah dilediğini yola getirir. Yaptığınız her iyilik sırf kendiniz içindir. Siz yalnızca Allah rızasını gözetmenin dışında infak etmezsiniz. İyilik cinsinden ne infak ederseniz o size aynen ödenir. Size hiçbir şekilde haksızlık yapılmaz.

2:273 Sadakalarınızı, kendilerini Allah yoluna adanmış olan fakirlere veriniz. Onlar yeryüzünde gezip dolasmaya güç yetiremezler. Utangaç olduklarından dolayı, bilmeyenler, onları zengin sanırlar. Oysa sen onları yüzlerinden tanırsın. Yüzsüzlük yapıp kimseden birsey de isteyemezler. Ne türden bir iyilik yaparsanız, süphe yok ki, Allah onu bilir.

2:274 Mallarını gece ve gündüz, gizlice ve açıkça infak edenler yok mu, iste onların Rableri katında ecir ve mükafatları vardır. Ve onlara herhangi bir korku yoktur, onlar hiçbir zaman mahzun da olmazlar.

2:275 Riba (faiz) yiyen kimseler, şeytan çarpan kimse nasıl kalkarsa ancak öyle kalkarlar. Bu ceza onlara, "alışveriş de faiz gibidir" demeleri yüzündendir. Oysa Allah, alışverisi helal, faizi de haram kılmıştır. Bundan böyle her kim, Rabbinden kendisine gelen bir öğüt üzerine faizcilige son verirse, geçmişte olanlar kendisine ve hakkındaki hüküm de Allah'a kalmıştır. Her kim de yeniden faize dönerse iste onlar cehennem ehli dirler ve orada süresiz kalacaklardır.

2:276 Allah faizi mahveder, oysa sadakaları bereketlendirir. Allah günahta ve inkârda direnen hiç kimseyi sevmez.

2:277 İman edip iyi işler yapan, namazı dosdoğru kılıp zekatı verenlerin Rableri katında elbette mükafatları vardır. Onlara hiçbir korku olmadığı gibi, onlar mahzun da olmazlar.

2:278 Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve artık faizin pesini bırakın, eğer gerçekten müminler iseniz.

2:279 Eğer böyle yapmazsanız, o zaman Allah ve Resülü tarafından size savaş açılmış olduğunu bilin. Eğer tevbe ederseniz, sermayeleriniz sizindir. Haksızlık etmezsiniz, haksızlığa da uğramazsınız.

2:280 Eğer borçlu darlık içindeyse, ona ödeme kolaylığına kadar bir süre tanıyın. Ve bu gibi borçlulara alacağınızı bağışlayıp sadaka etmeniz eğer bilerseniz sizin için, daha hayırlıdır.

2:281 Öyle bir günden korkunuz ki, o gün Allah'a döndürüleceksiniz. Sonra da herkese kazancı tamamiyle ödenecek ve hiç kimse haksızlığa uğramayacaktır.

2:282 Ey iman edenler! Belli bir vade ile karşılıklı borç alışı verisinde bulunduğunuz vakit onu yazın. Hem aranızda doğruluğuyla tanınmış yazı bilen biri yazsın. Yazı bilen biri, Allah'ın, kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın da yazsın. Bir de hak kendi üzerinde olan adam söyleyip yazdırsın ve herbiri yazarken Rabbi olan Allah'dan korksun da haktan birsey eksiltmesin. Sayet borçlu bir bunak veya küçük bir çocuk veya söyleyip yazdıramıyacak durumda biri ise velisi

dogrusunu söyleyip yazdursin. Erkeklerinizden hazirda olan iki kisiyi sahit de yapin. Sayet iki tane erkek hazirda yoksa, o zaman dogruluguna guvendiginiz sahitlerden bir erkekle iki kadin ki, birisi unutulunca, oburu hatirlatsin, sahitler de cagirildiklarinda kacinmasinlar; siz yazanlar da az olmus, cok olmus, onu vadesine kadar yazmaktan usanmayin. Bu, Allah katinda adalete daha uygun oldugu gibi; hem sahitlik icin daha saglam, hem supheye dusmemeniz icin daha elverislidir. Meger ki, aranızda hemen devredeceginiz bir ticaret olsun, o zaman bunu yazmamanızda sizin icin bir sakinca yoktur. Alim satim yaptiginiz vakit de yine sahit tutun. Ayrica ne yazan, ne de sahitlik eden bir zarar gormesin. Eger onlara zarar verirseniz, o iste mutlaka size dokunacak bir gunah olur. Ustelik Allah'dan korkun. Allah size ayrintilariyla ogretiyor ve Allah her seyi bilir.

2:283 Sayet siz sefer uzere olur bir katip de bulamazsaniz, o vakit alinmis bir rehin belge yerine gezer. Yok eger birbirinize guveniyorsaniz kendisine guvenilen adam Rabbi olan Allah'dan korksun da uzerindeki emaneti odesin. Bir de sahitliginizi inkar edip gizlemeyin, onu kim inkar ederse mutlaka onun kalbi vebal icindedir. Her ne yaparsaniz Allah onu bilir.

2:284 Goklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'indir. Siz icinizdekileri aciga vursaniz da gizli tutsaniz da Allah onunla sizi hesaba cekeer. Sonra diledigini bagislar, diledigine de azab eder. Allah her seye kadirdir.

2:285 Peygamber, Rabbi'nden kendisine ne indirildiyse ona iman etti. Muminlerin de hepsi Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine iman ettiler. "Biz Allah'in peygamberleri arasında ayirim yapmayiz, duyduk ve itaat ettik. Ey Rabbimiz, bagislamani dileriz, donus ancak sanadir." dediler.

2:286 Allah hic kimseye gucunun yeteceginden baska yuk yuklemez. Herkesin kazandigi hayir kendisine, yaptigi kotulugun zarari yine kendisinedir. Ey Rabbimiz, eger unuttuk ya da yanildiysak bizi tutup sorguya cekme! Ey Rabbimiz, bize bizden oncekilere yukledigin gibi agir yuk yukleme! Ey Rabbimiz, bize gucumuzun yetmeyecegi yuku de yukleme! Bagisla bizi, magfired et bizi, rahmet et bize! Sensin bizim Mevlamiz, kafir kavimlere karsi yardim et bize.

Sura 3: Aal-i-Imran

3:1 Elif, Lam Mim,

3:2 Allah, kendisinden baska tanri olmayan, hayy ve kayyumdur

3:3 O, sana kendisinden oncekileri tasdik edip dogrulayan bu kitabi hak ile indirdi. Daha once insanlara hidayet olarak Tevrat'i ve Incil'i de yine O indirmisti.. Evet bu Furkan'i da O indirdi. Gercek su ki, Allah'in ayetlerini inkar edenler icin cetin bir azap vardir. Allah cok gucludur, intikamini alir.

3:4 O, sana kendisinden oncekileri tasdik edip dogrulayan bu kitabi hak ile indirdi. Daha once insanlara hidayet olarak Tevrat'i ve Incil'i de yine O indirmisti.. Evet bu Furkan'i da O indirdi. Gercek su ki, Allah'in ayetlerini inkar edenler icin cetin bir azap vardir. Allah cok

güçlüdür, intikamini alır.

3:5 Su da kesindir ki, ne yerde, ne de gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.

3:6 Sizi, rahimlerde dilediği gibi sekillendiren O'dur. Kendisinden başka tanrı olmayan, san, şeref ve hikmet sahibi olan O'dur.

3:7 Sana bu kitabı indiren O'dur. Bunun âyetlerinden bir kısmı muhkemdir ki, bu âyetler, kitabın anası (asli) demektir. Diğer bir kısmı da mütesabih âyetlerdir. Kalblerinde kaypaklık olanlar, şif fitne çıkarmak için, bir de kendi keyflerine göre te'vil yapmak için onun mütesabih olanlarının pesine düşerler. Halbuki onun te'vilini Allah'dan başka kimse bilmez. İlimde uzman olanlar, "Biz buna inandık, hepsi Rabbimiz katındadır." derler. Üstün akıllılardan baskası da derin düşünmez.

3:8 Ey Rabbimiz! Bize ihsan ettiğin hidayetden sonra kalblerimizi haktan saptırma, bize kendi katından rahmet ihsan eyle! Şüphesiz ki, Sen bol ihsan sahibisin.

3:9 Ey Rabbimiz! Muhakkak ki, Sen, geleceğinde hiç şüphe olmayan bir günde bütün insanları bir araya toplayacaksın. Muhakkak ki Allah, hiç sözünden caymaz.

3:10 Gerçek su ki, kâfirlere, Allah'tan gelecek bir zararı, ne malları, ne de evlatları engelleyemez. İste onlar, o atesin yakiti olacaklar.

3:11 Gidisatları, Firavun soyunun ve daha öncekilerin gidisatı gibidir. Onlar, âyetlerimizi yalan saymışlardı. Bunun üzerine Allah da onları isledikleri günahlar yüzünden yakalayıp aşağı etti. Allah, cezası çetin olandır.

3:12 O inkârci kâfirlere de ki, siz mutlaka yenilgiye uğrayacak ve toplanıp cehenneme doldurulacaksınız. Orası ne fena bir dösektir.

3:13 Hiç şüphesiz karşı karşıya gelen iki toplulukta size bir âyet, bir işaret ve ibret vardır. Onlardan biri Allah yolunda savaşıyordu, öbürü de kâfirdi ve karşılarındakini göz kararıyla kendilerinin iki kati görüyorlardı. Allah da gönderdiği yardım ile dilediğini destekliyordu. Gören gözleri olanlar için elbette bunda apaçık bir ibret vardır.

3:14 İnsanlara kadınlar, oğullar, yüklerle altın ve gümüş yığınları, salma atlar, davarlar, ekinler kabilinden asiri sevgiyle bağlanan şeyler çok süslü gösterilmiştir. Halbuki bunlar dünya hayatının geçici faydalarını sağlayan şeylerdir. Oysa varılacak yerin (ebedî hayatın) bütün güzellikleri Allah katındadır.

3:15 De ki, size, o istediklerinizden daha hayirlisini haber vereyim mi? Korunan kullar için Rablerinin yanında cennetler var ki, altlarından ırmaklar akar, içlerinde ebedî kalmak üzere onlara, hem tertemiz esler var, hem de Allah'dan bir rıza vardır. Allah, o kulları görür.

3:16 Onlar ki, "Ey Rabbimiz! Biz inandık, iman getirdik, artık bizim suçlarımızı bağışla ve bizi ateş azabından koru!" derler.

3:17 O sabredenleri, o doğruluktan sasmayanları, o elpençe divan duranları, o nafaka verenleri ve şehir vakitlerinde o istigfar edip yalvaranları (görür).

3:18 Allah şahadet eyledi su gerçeğe ki, başka tanrı yok, ancak O vardır. Bütün melekler ve ilim uluları da dosdoğru olarak buna şahittir

ki, baska tanri yok, ancak O aziz, O hakîm vardir.

3:19 Dogrusu Allah katinda din, Islâm'dir; o kitap verilenlerin anlasmazliklari ise sirf kendilerine ilim geldikten sonra aralarindaki taskinlik ve ihtirastan dolayidir. Her kim Allah'in âyetlerini inkâr ederse iyi bilsin ki, Allah hesabi çabuk görendir.

3:20 Buna karsi seninle münakayasa kalkisirlarsa de ki: "Ben, bana uyanlarla birlikte kendi özümü Allah'a teslim etmisimdir". Kendilerine kitap verilenlere ve (kitap verilmeyen) ümmîlere de ki: "Siz de Islâm'i kabul ettiniz mi?" Eger Islâm'a girerlerse hidayete ermis olurlar. Eger yüz çevirirlerse, sana düşen sey ancak teblig etmektir. Allah kullari görendir.

3:21 Allah'in âyetlerini inkâr edenler ve haksiz yere peygamberleri öldürenler, insanlar içinde adaleti emredenlerin canina kiyanlar yok mu? Bunlariacikli bir azapla müjdele!

3:22 Iste bunlar öyle kimselerdir ki, dünyada da ahirette de bütün yaptiklari bosa gitmistir. Onlarin hiçbir yardimcileri da olmayacaktır.

3:23 Görmüyor musun, o kendilerine kitaptan bir nasip verilmiş olanlar, aralarinda hüküm vermek için Allah'in kitabina davet olunuyorlar da, sonra içlerinden bir kısmi yüz çevirerek dönüp gidiyorlar.

3:24 Bunun sebebi, onların "belli günlerden baska bize asla ates azabi dokunmaz" demeleridir. Uydurageldikleri yalanlar dinlerinde kendilerini aldatmaktadır.

3:25 O geleceginde hiç şüphle olmayan günde kendilerini bir araya topladigimiz ve hiç kimseye haksizlik edilmeden herkese ne kazandıysa tamamen ödendigi vakit halleri nasıl olacaktır?

3:26 De ki: "Ey mülkün sahibi Allah'im! Sen mülkü diledigine verirsin, dilediginden de onu çeker alirsin, diledigini aziz edersin, diledigini zelil edersin. Hayir Senin elindedir. Muhakkak ki, Sen her seye kâdirsin.

3:27 Geceyi gündüzün içine sokarsin, gündüzü gecenin içine sokarsin; ölüden diri çıkarirsin, diriden ölü çıkarirsin. Diledigine de hesapsiz rizik verirsin.

3:28 Müminler, müminleri birakip da kâfirleri dost edinmesin ve onu her kim yaparsa Allah'dan ilisigi kesilmiş olur, ancak onlardan bir korunma yapmanız baskadir. Bununla beraber Allah sizi kendisinden korunmanız hususunda uyarir. Nihâyet gidis Allah'adir.

3:29 De ki, göğüslerinizdekini gizleseniz de, açığa vursanız da Allah onu bilir. Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsini bilir. Hiç şüphesiz Allah, her seye kadirdir.

3:30 O gün her nefis, ne hayir islemisse, ne kötülük yapmissa onlari önünde hazır bulur. Yaptigi kötülüklerle kendi arasında uzak bir mesafe bulunsun ister. Allah, size asil kendisinden çekinmenizi emreder. Şüphesiz ki Allah, kullarini çok esirger.

3:31 De ki, siz gerçekten Allah'i seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve suçlarınızı bağislasin. Çünkü Allah çok esirgeyici ve bağislayicidir.

3:32 De ki, Allah'a ve Peygamber'e itaat edin! Eger aksine giderlerse, şüphle

yok ki Allah kâfirleri sevmez.

3:33 Gerçekten Allah, Adem'i, Nuh'u, Ibrahim soyunu ve Imran soyunu âlemler üzerine seçkin kildi.

3:34 Bir zürriyet olarak birbirinden gelmişlerdir. Allah her şeyi isitendir, bilendir.

3:35 Imran'ın karisi: "Rabbim, karnimdakini tam hür olarak sana adadım, benden kabul buyur, süphesiz sen isitensin, bilensin." demisti.

3:36 Onu dogurunca Allah onun ne dogurdugunu bilip dururkensöyle dedi: "Rabbim, onu kız dogurdum; erkek, kız gibi degildir. Ona Meryem adini verdim. Onu ve soyunu kogulmuş seytanın serrinden sana ismarliyorum".

3:37 Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir sekilde kabul buyurdu ve onu güzel bir bitki gibi yetistirdi ve Zekeriyya'nin himayesine verdi. Zekeriyya ne zaman kizin bulundugu mihraba girse, onun yaninda yeni bir yiyecek bulurdu. "Meryem! Bu sana nereden geldi?" deyince, o da: "Bu, Allah katındandır." derdi. Süphesiz Allah, diledigine hesapsız rizik verir.

3:38 Orada Zekeriyya, Rabbine dua etti: "Rabbim! Bana katından hayırlı bir nesil ver. Süphesiz sen, duayı hakkiyle isitensin" dedi.

3:39 Zekeriyya mabedde namaz kılarken melekler ona: "Allah sana, Allah'dan bir kelimeyi dogrulayıcı, efendi, nefesine hakim ve iyilerden bir peygamber olarak Yahya'yi müjdeler." diye ünlediler.

3:40 Zekeriyya: "Ey Rabbim, benim nasıl oğlum olabilir? Bana ihtiyarlık gelip çatti, karim ise kisirdir." dedi. Allah: "Öyledir, fakat Allah diledigini yapar." buyurdu.

3:41 Zekeriyya: "Rabbim! (oğlum olacagina dair) bana bir alâmet ver" dedi. Allah da buyurdu ki: "Senin için alâmet, insanlara üç gün, isaretten baska söz söyleyememendir. Ayrıca Rabbini çok an, sabah akşam tesbih et".

3:42 Hani melekler: "Ey Meryem! Allah seni seçti, seni tertemiz yarattı ve seni dünya kadınlarına üstün kildi.

3:43 Ey Meryem! Rabbine divan dur ve secdeye kapan ve rüku' edenlerle beraber rüku' et" demislerdi.

3:44 Iste bu, sana vahyettigimiz gayb haberlerindedir. (Yoksa) "Meryem'i kim himayesine alıp koruyacak?" diye kalemlerini (kur'a için) atarlarken sen yanlarında degildin. (Bu hususta) Tartisirlarken de yanlarında bulunmadın.

3:45 Melekler söyle demisti: "Ey Meryem! Allah sana kendisinden bir kelimeyi müjdeliyor ki, adı Meryem oğlu İsa Mesih'dir; dünyada da ahirette de itibarlı, aynı zamanda Allah'a çok yakınlardandır.

3:46 Besikte de, yetiskin çağında da insanlarla konuşacak ve iyilerden olacaktır.

3:47 (Meryem): "Ey Rabbim, bana bir beser dokunmamışken benim nasıl çocuğum olur?" dedi. Allah: "Öyle ama, Allah diledigini yaratır, bir şeyin olmasını dilediginde ona sadece 'ol!' der, o da hemen oluverir." dedi.

3:48 Allah ona kitab (okuma ve yazmay)i, hikmeti ve Tevrat ile İncil'i öğretir.

3:49 Allah onu İsrailogullarına (söyle diyecek) bir peygamber olarak gönderir: "Süphesiz ki ben size Rabbinizden bir âyet (mucize, belge)

getirdim: Size, kus biçiminde çamurdan birsey yaparım da içine üflerim, Allah'in izniyle o, kus olur; anadan dogma körü ve alacaliyi iyilestiririm ve Allah'in izniyle ölüleri diriltirim. Evlerinizde ne yiyor ve neleri biriktiriyorsanız size haber veririm".

3:50 "Önümdeki Tevrat'i dogrulayici olarak ve size haram kilinan bazi seyleri helal kilmak için (geldim) ve Rabbiniz tarafından size bir mucize getirdim. Artık Allah'tan korkun da bana uyun".

3:51 "Süphesiz Allah, benim de Rabdim, sizin de Rabbinizdir. Onun için hep O'na kulluk edin! Iste bu, dogru yoldur".

3:52 Isa onlarin inkârlarini hissedince: "Allah yolunda yardimcilarim kim?" dedi. Havariler: "Allah yolunda yardimcilar biziz. Allah'a iman ettik. Sahit ol ki, biz muhakkak müslümanlariz." dediler.

3:53 Ey Rabbiz, senin indirdigine iman ettik, o peygambere de uyduk. Artık bizi sahidlerle beraber yaz.

3:54 Onlar hileye basvurdular, Allah da onlarin tuzagini bosa çıkardi. Allah hileleri bosa çıkaranlarin en hayirlisidir.

3:55 O zaman Allah söyle dedi: "Ey Isa, süphesiz ki seni öldürecegim, seni kendime yükseltecegim ve seni inkârcilardan temizleyecegim. Hem sana uyanlari, kiyamete kadar o küfredenlerin üstünde tutacagim. Sonra dönüsünüz banadir, ayriliga düstüğünüz hususlarda aranizda hükmedecegim".

3:56 "Inkâr edenlere gelince, onlara dünyada da, ahirette de siddetli bir sekilde azab edecegim, onlarin hiçbir yardimcileri da olmayacaktır".

3:57 "Iman edip iyi isler yapanlara gelince, Allah onlarin mükafatlarini tastamam verecektir. Allah zalimleri sevmez".

3:58 Iste bu sana okudugumuz, âyetlerden ve hikmetli Kur'ân'dandir.

3:59 Dogrusu Allah katinda Isa'nin (yaratilisindaki) durumu, Âdem'in durumu gibidir; onu topraktan yaratti, sonra ona "ol!" dedi, o da oluverdi.

3:60 Bu hak (gerçek) senin rabbindedir, o halde süphecilerden olma.

3:61 Sana (gerekli) bilgi geldikten sonra artık kim bu konuda seninle tartisacak olursa, de ki: "Gelin, ogullarimizi ve ogullarinizi, kadinlarimizi ve kadinlarinizi, kendimizi ve kendinizi çağiralim, sonra da lanetleselim; Allah'in lanetinin yalancilara olmasini dileyelim".

3:62 Iste (Isa hakkında söylenen) gerçek kissa budur. Allah'tan baska hiçbir tanrı yoktur. Muhakkak ki Allah çok güçlüdür ve hikmet sahibidir.

3:63 Eger (haktan) yüz çevirirlerse, süphesiz ki Allah bozgunculari çok iyi bilendir.

3:64 De ki: Ey kitap ehli! Sizinle bizim aramızda ortak olan bir söze geliniz. Allah'tan baskasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir sey es tutmayalım ve Allah'i birakip da kimimiz kimimizi ilâhlastirmasin. Eger onlar yine yüz çevirirlerse, deyin ki: "Sahit olun biz müslümanlariz".

3:65 Ey Kitap ehli! Ibrahim hakkında niçin tartisiyorsunuz? Oysa Tevrat da, Incil de ondan sonra indirilmistir. Siz hiç düşünmüyor musunuz?

3:66 Iste siz böylesiniz. Haydi biraz bilginiz olan sey hakkında tartistiniz, ya hiç bilginiz olmayan sey hakkında niçin tartisiyorsunuz? Allah bilir, siz bilmezsiniz.

3:67 Ibrahim, ne yahudi, ne de hiristiyandi; fakat o, Allah'i bir taniyan dosdogru bir müslümandi, müsriklerden de degildi.

3:68 Dogrusu onlarin Ibrahim'e en yakin olani, ona uyanlar, su Peygamber ve iman edenlerdir. Allah da müminlerin dostudur.

3:69 Kitap ehlinden bir grup sizi saptirmak istediler, halbuki sirf kendilerini saptiriyorlar da farkina varmiyorlar.

3:70 Ey kitap ehli! (gerçegi) gördüğünüz halde, niçin Allah'in âyetlerini inkâr ediyorsunuz?

3:71 Ey kitap ehli! Niçin hakki batila karistiriyor ve bile bile gerçegi gizliyorsunuz?

3:72 Kitap ehlinden bir grup: "Müminlere indirilene günün baslangicinda inanin, sonunda da inkâr edin, belki onlar da dönerler." dedi.

3:73 "Ve kendi dininize uyanlardan baskasina inanmayin" (dediler). De ki: "Süphesiz dogru yol, Allah'in yoludur". (Onlar kendi aralarinda): "Size verilenin benzerinin hiçbir kimseye verilmiş olduguna, yahut Rabbinizin huzurunda sizin aleyhinize deliller getireceklerine" (de inanmayin dediler). De ki: "Lütuf Allah'in elindedir, onu diledigine verir. Allah, rahmeti bol olan, her seyi hakkiyla bilendir".

3:74 Rahmetini diledigine tahsis eder. Allah, büyük lütuf ve kerem sahibidir.

3:75 Kitap ehlinden öylesi vardir ki, ona yüklerle mal emanet etsen, onu sana eksiksiz iade eder. Fakat öylesi de vardir ki, ona bir dinar emanet etsen, tepesine dikilip durmadikça onu sana iade etmez. Bu da onlarin, "Ümmîlere karsi yaptiklarimizdan bize vebal yoktur." demelerinden dolayidir. Ve onlar, bile bile Allah'a karsi yalan söylerler.

3:76 Hayir, kim sözünü yerine getirir ve kötülüklerden korunursa, süphesiz Allah da korunanlari sever.

3:77 Allah'a verdikleri sözü ve yeminlerini az bir paraya satanlar var ya, iste onlarin ahirette bir payi yoktur; Allah kiyamet günü onlarla hiç konuşmayacak, onlara bakmayacak ve onlari temizlemeyecektir. Onlar için aci bir azab vardir.

3:78 Kitap ehlinden öyle bir guruh da vardir ki, siz onu kitaptan sanasiniz diye, dillerini kitaba dogru egip bükerler. Halbuki o, kitaptan degildir. "Bu, Allah katindandir." derler; oysa o, Allah katindan degildir. Allah'a karsi, kendileri bilip dururken, yalan söylerler.

3:79 Insanlardan hiçbir kimseye, Allah kendisine kitap, hüküm ve peygamberlik verdikten sonra, kalkip insanlara: "Allah'i birakip bana kul olun." demesi yakismaz. Fakat onun: "Ögrettiginiz ve okudugunuz kitap gereginde Rabb'e halis kullar olun" (demesi uygundur).

3:80 Ve O size: "Melekleri ve peygamberleri tanrilar edinin." diye de emretmez. Siz müslüman olduktan sonra, size hiç inkâri emreder mi?

3:81 Allah peygamberlerden söyle söz almisti: "Andolsun ki size kitab ve hikmet verdim, sonra yaninizda bulunan (kitaplar)i dogrulayici bir peygamber geldiginde ona muhakkak inanacak ve ona yardim edeceksiniz! Bunu kabul ettiniz mi? Ve bu hususta agir ahdimi üzerinize aldiniz mi?" demisti. Onlar: "Kabul ettik" dediler. (Allah da) dedi ki: "Öyleyse sahit olun, ben de sizinle beraber sahit olanlardanim".

3:82 Artık bundan sonra her kim dönerse, iste onlar yoldan çıkmışların ta kendileridir.

3:83 Onlar, Allah'ın dininden baskasını mı arıyorlar? Halbuki göklerde ve yerde ne varsa hepsi, ister istemez O'na boyun eğmiştir ve O'na döndürülüp götürüleceklerdir.

3:84 De ki: "Allah'a, bize indirilen (Kur'ân)e, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve torunlarına indirilene, Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere inandık. Onların arasında hiçbir fark gözetmeyiz, biz O'na teslim olmuşlarız".

3:85 Kim İslâm'dan başka bir din ararsa ondan asla kabul edilmeyecek ve o ahirette de zarar edenlerden olacaktır.

3:86 Inandıktan, Peygamber'in hak olduğuna şahadet ettikten ve kendilerine açık deliller geldikten sonra, inkârı sapan bir milleti Allah nasıl doğru yola erdirir? Allah zalimler gürhunu doğru yola iletmez.

3:87 İste onların cezaları, Allah'ın, meleklerin, insanların hepsinin laneti onların üzerlerindedir.

3:88 Onlar bu (lanetin) içinde ebedî kalacaklardır. Kendilerinden ne bu azab hafifletilir, ne de yüzlerine bakılır.

3:89 Ancak bundan sonra tevbe edip kendini düzeltenler başka. Şüphesiz ki Allah, çok bağışlayan ve çok esirgeyendir.

3:90 Şüphesiz imanlarının arkasından küfreden, sonra da küfrünü artırmış olanların tevbeleri asla kabul olunmaz. İste onlar sapıkların ta kendileridir.

3:91 Muhakkak ki inkâr edenler ve kâfir oldukları halde de ölenler, yeryüzü dolusu altın fidye verseler bile hiç birisinden asla kabul edilmeyecektir. İste dayanılmaz azab onlar içindir. Onların hiçbir yardımcısı da yoktur.

3:92 Sevdiğiniz şeylerden (Allah yolunda) harcamadıkça, gerçek iyiliğe asla erişemezsiniz. Her ne harcansanız Allah onu hakkıyla bilir.

3:93 Tevrat indirilmeden önce, İsrail (Yakub)in kendisine haram kıldığı dışında, yiyeceklerin hepsi İsrailoğullarına helal idi. De ki: "Eğer dogruların iseniz, haydi Tevrat'ı getirip okuyun".

3:94 Kim bundan sonra Allah'a karşı yalan uydurursa, iste onlar zalimlerin ta kendileridir.

3:95 De ki: "Allah doğru söylemiştir. Öyle ise dosdogru, Allah'i birleyici olarak İbrahim'in dinine uyun. O, müsrıkların değil".

3:96 Şüphesiz insanlar için kurulan ilk mabed, Mekke'deki çok mübarek ve bütün âlemlere hidayet kaynağı olan Beyt (Kabe)dir.

3:97 Onda apaçık deliller, İbrahim'in makamı vardır. Oraya giren güvene erer. Ona bir yol bulabilenlerin Beyt'i haccetmesi Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim inkâr ederse, şüphesiz Allah bütün âlemlerden müstagni (kimseye muhtaç değil, her şey ona muhtaç)dir.

3:98 De ki: "Ey kitap ehli! Allah yaptıklarınızı görüp dururken niçin Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorsunuz?"

3:99 De ki: "Ey kitap ehli! Gerçeği görüp bildiğiniz hâlde niçin Allah'ın yolunu eğri göstermeye yeltenerek müminleri Allah'ın yolundan çevirmeye kalkışyorsunuz? Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir".

3:100 Ey iman edenler! Kendilerine kitap verilenlerden herhangi bir gruba uyarsanız, imaninizden sonra sizi döndürüp kâfir yaparlar.

3:101 Size Allah'in âyetleri okunup dururken ve Allah'in elçisi de aranızda iken nasıl inkâra saparsınız? Kim Allah'a simsiki bağlanırsa, kesinlikle doğru yola iletilmiştir.

3:102 Ey iman edenler! Allah'tan, O'na yarasır şekilde korkun ve ancak müslümanlar olarak can verin.

3:103 Hep birlikte Allah'in ipine (kitabına, dinine) simsiki sarilin. Parçalanıp ayrılmayın. Allah'in üzerinizdeki nimetini düşünün. Hani siz birbirinize düşmanlar idiniz de, O, kalplerinizi birleştirmisti. İşte O'nun (bu) nimeti sayesinde kardeşler olmustunuz. Yine siz, bir ateş çukurunun tam kenarında iken oradan da sizi O kurtarmisti. İşte Allah size âyetlerini böyle apaçık bildiriyor ki, doğru yola eresiniz.

3:104 İçinizden hayra çağırın, iyiliği emredip kötülükten men eden bir topluluk bulsun. İşte kurtulsa eren onlardır.

3:105 Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra parçalanıp ayrılığa düşenler gibi olmayın. İşte bunlar için büyük bir azap vardır.

3:106 O gün bazı yüzler agarır, bazı yüzler kararır. Yüzleri karararlara: "İmaninizden sonra küfrettiniz ha? Öyle ise inkâr etmenize karşılık azabı tadın" (denecektir).

3:107 Yüzleri agaranlara gelince, (onlar) Allah'in rahmeti içindedirler. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

3:108 Bunlar Allah'in, sana gerçek olarak okuyageldiğimiz, âyetleridir. Allah âlemlere hiçbir haksizlik etmek istemez.

3:109 Göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ındır. Bütün işler Allah'a döndürülür.

3:110 Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten vazgeçirmeye çalışır ve Allah'a inanırsınız. Kitap ehli de inansaydı kendileri için elbette daha hayırlı olurdu. İçlerinden iman edenler de var, ama pek çoğu yoldan çıkmışlardır.

3:111 Onlar size eziyetten başka bir zarar veremezler. Eğer sizinle savaşıyorlarsa, size arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra kendilerine yardım da edilmez.

3:112 Onlar nerede bulunurlarsa bulunsunlar, üzerlerine alçaklık damgası vurulmuştur. Meger ki Allah'in ipine ve insanlar (müminler)in ahbine sığınmış olsunlar. Onlar Allah'in hismine ugradılar ve üzerlerine de miskinlik damgası vuruldu. Bunun sebebi, onların Allah'in âyetlerini inkâr etmiş olmaları ve haksiz yere peygamberleri öldürmeleridir. Ayrıca isyan etmiş ve haddi de aşmışlardır.

3:113 Hepsi bir değildirler. Kitap ehli içinde doğruluk üzere bulunan bir ümmet (topluluk) vardır ki, gecenin saatlerinde onlar secdeye kapanarak Allah'in âyetlerini okurlar.

3:114 Allah'a ve ahiret gününe inanırlar, iyiliği emrederler, kötülükten vazgeçirmeye çalışırlar, hayır işlerinde de birbirleriyle yarışırırlar. İşte onlar iyi insanlardır.

3:115 Onlar ne hayır işlerlerse karşılıksız bırakılmayacaklardır. Allah kendisinden gereği gibi sakınanları bilir.

3:116 O inkâr edenler (var ya), onların ne malları, ne de evlatları, onlara Allah'a karşı hiçbir fayda sağlamayacaktır. Onlar, ateş halkıdır; orada ebedi kalacaklardır.

3:117 Onların bu dünya hayatında harcadıklarının durumu, kendilerine zulmeden bir topluluğun ekinlerini vurup da mahveden kavurucu ve soğuk bir rüzgarın hali gibidir. Allah onlara zulmetmedi. Fakat kendileri, kendilerine zulmediyorlar.

3:118 Ey iman edenler! Kendi dışınızdakilerden sirdas edinmeyin. Çünkü onlar size fenalık etmekten asla geri kalmazlar, hep sıkıntıya düşmenizi isterler. Kin ve düşmanlıkları ağızlarından tasmaktadır. Kalplerinde gizledikleri ise daha büyüktür. Düşünürseniz, biz size âyetleri açıkladık.

3:119 İşte siz öyle kimselersiniz ki, onları seversiniz, halbuki onlar sizi sevmezler, siz kitap(lar)ın hepsine inanırsınız, onlarsa sizinle buluştukları zaman "inandık" derler. Basbasa kaldıkları zaman da kinlerinden dolayı parmaklarının uçlarını isirirler. De ki: "kininizle geberin!". Süphesiz ki Allah göğüslerin (gönüllerin) özünü bilir.

3:120 Size bir iyilik dokunsa fenalarına gider, basiniza bir kötülük gelse onunla sevinirler. Eğer sabreder ve Allah'dan geregince korkarsanız, onların hileleri size hiçbir zarar vermez; çünkü Allah onları kendi amelleriyle kusatmıştır.

3:121 Hani sen sabah erkenden müminleri savaş mevzilerine yerleştirmek için aileden ayrılmıştın. Allah, hakkıyla isiten ve bilendir.

3:122 O zaman içinizden iki takım bozulmaya yüz tutmuştu. Halbuki Allah onların yardımcısı idi. İnananlar, yalnız Allah'a dayanıp güvensinler.

3:123 Andolsun, sizler güçsüz olduğunuz halde Allah size Bedir'de yardım etmişti. Allah'tan sakının ki, O'na şükretmiş olarsınız.

3:124 O zaman sen müminlere: "Rabbinizin size, indirilmiş üç bin melek ile yardım etmesi size yetmez mi?" diyordun.

3:125 Evet, sabreder ve (Allah'tan) korkarsanız, onlar ansizin üzerinize gelseler, Rabbiniz size nisanlı nisanlı bes bin melek ile yardım eder.

3:126 Allah, bunu size sırf bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla yatissin diye yaptı. Yardım, yalnız daima galip ve hikmet sahibi olan Allah katındandır.

3:127 (Allah bu yardımı) inkâr edenlerden bir kısmını kesin veya perisan etsin de umutsuz olarak dönüp gitsinler (diye yaptı).

3:128 Bu isten sana hiçbir şey düşmez. (Allah), ya onların tevbesini kabul eder, yahut onlara, zalim olduklarından dolayı azab eder.

3:129 Göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ındır. Dilediğini bağışlar, dilediğine azab eder. Allah, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

3:130 Ey iman edenler! Kat kat artırılmış olarak faiz yemeyin. Allah'tan sakının ki kurtulsa eresiniz.

3:131 Kâfirler için hazırlanmış olan atesten sakının.

3:132 Allah ve Peygambere itaat edin ki, size de merhamet edilsin.

3:133 Rabbinizin bağışına ve genişliği göklerle yer arası kadar olan, Allah'tan gereği gibi korkanlar için hazırlanmış bulunan cennete kosun!

3:134 O (Allah'tan hakkiyla korka)nlar, bollukta ve darlikta Allah için harcarlar, öfkelerini yutarlar, insanlari affederler. Allah iyilik edenleri sever.

3:135 Ve onlar çirkin bir günah isledikleri, yahut nefislerine zulmettikleri zaman Allah'i hatirlayarak hemen günahlarinin bagislanmasini dilerler. Allah'tan baska günahlari kim bagislayabilir? Bir de onlar, bile bile, isledikleri (günah) üzerinde ısrar etmezler.

3:136 Iste onların mükafati (ödülleri) Rableri tarafından bagislanma ve altından ırmaklar akan, ebedî kalacaklari cennetlerdir. Çalışanların mükafati ne güzeldir!

3:137 Muhakkak ki sizden önce birçok olaylar, seriatler gelip geçmiştir. Yeryüzünde gezin, dolasin da yalancilarin sonunun nasıl olduğunu bir görün.

3:138 Bu (Kur'ân) insanlar için bir açıklama, Allah'dan geregince korkanlar için doğru yolu gösterme ve bir öğüttür.

3:139 Gevsemeyin, üzülmeyin, eger hakikaten inanıyorsanız, muhakkak üstün olan sizsinizdir.

3:140 Eger size (Uhud savaşında) bir yara degmisse, (Bedir harbinde) o topluma da benzeri bir yara dokunmustu. O günler ki, biz onlari insanlar arasında döndürür dururuz. (Bu da) Allah'in sizden iman edenleri ayirt etmesi ve sizden sahitler edinmesi içindir. Allah zalimleri sevmez.

3:141 Bir de bu, Allah'in iman edenleri tertemiz seçip, kâfirleri yok etmesi içindir.

3:142 Yoksa siz, Allah içinizden cihad edenleri belli etmeden, sabredenleri ortaya çıkarmadan cennete girivereceğinizi mi sandiniz?

3:143 Andolsun ki siz ölümle karsilasmadan önce onu arzuluyordunuz. Iste onu gördünüz, ama bakip duruyorsunuz.

3:144 Muhammed, ancak bir peygamberdir. Ondan önce de peygamberler gelip geçmiştir. Simdi o ölür veya öldürülürse gerisin geriye (eski dininize) mi döneceksiniz? Kim (böyle) geri dönerse, Allah'a hiçbir şekilde zarar veremez. Allah şükredenleri mükafatlandıracaktır.

3:145 Allah'in izni olmadıkça hiçbir kimseye ölmek yoktur. (Ölüm) belirli bir süreye göre yazılmıştır. Kim dünya menfaatini dilerse, kendisine ondan veririz. Kim de ahiret sevabini isterse ona da ondan veririz. Biz şükredenleri mükafatlandıracağız.

3:146 Nice peygamberler vardı ki, kendileriyle beraber birçok Allah dostlari çarpistilar; Allah yolunda baslarına gelenlerden yilginlik göstermediler, zaafa düsmediler, boyun egmediler. Allah sabredenleri sever.

3:147 Onların sözleri ancak: "Rabbimiz! Bizim günahlarımızı ve islerimizdeki tasikinliklarımızı bagisla ve (yolunda) ayaklarımızı diret, Kâfirler guruhuna karsi da bize yardım et!" demekten ibaretti.

3:148 Allah da onlara hem dünya nimetini, hem de ahiret sevabının güzelliğini verdi. Allah güzel davrananlari sever.

3:149 Ey iman edenler! Siz eger kâfir olanlara uyarsanız, sizi topuklarınız üstünde gerisin geriye çevirirler. O zaman büsbütün kaybedersiniz.

3:150 Hayir! Sizin mevlaniz Allah'tir. O, yardım edenlerin en

hayirlisidir.

3:151 Allah'in, hakkında hiçbir delil indirmedigi seyleri O'na ortak kosmalarindan dolayi, inkâr edenlerin kalplerine korku salacagiz.

Onlarin yurtlari atestir. Zalimlerin dönüp varacagi yer ne kötüdür!

3:152 Siz Allah'in izni ile düsmanlarinizi öldürürken, Allah, size olan vaadini yerine getirmistir. Allah size sevdiğiniz (galibiyeti) gösterdikten sonra zaafa düstünüz. (Peygamber'in verdiği) emir hakkında tartismaya kalkistiniz ve isyan ettiniz. Kiminiz dünyayi istiyordu, kiminiz ahireti istiyordu. Sonra Allah sizi, denemek için onlardan geri çevirdi ve sizi bagisladi. Allah müminlere karsi çok lütufkârdır.

3:153 Peygamber sizi arkanizdan çağirip dururken, siz boyuna uzaklasiyor, hiç kimseye dönüp bakmiyordunuz. Bundan dolayi Allah, size gam üstüne gam verdi ki, ne elinizden gidene, ne de basiniza gelene üzülmeysiniz. Allah yaptiklarinizdan haberdardır.

3:154 Sonra o kederin ardindan (Allah) üzerinize öyle bir eminlik, öyle bir uyku indirdi ki, o, içinizden bir zümreyi örtüp bürüyordu. Bir zümre de canlari sevdasına düsmüstü. Allah'a karsi, cahiliyet zanni gibi, hakka aykiri bir zan besliyorlar ve "Bu isten bize ne?" diyorlardi. De ki: "Bütün is Allah'indir". Onlar sana açıklamayacaklarini içlerinde sakliyorlar (ve) diyorlar ki: "Bize bu isten bir sey olsaydi burada öldürülmezdik". Onlara söyle söyle: "Eger siz evlerinizde olsaydiniz bile, üzerlerine öldürülmesi yazilmis olanlar yine muhakkak yatacaklari (öldürülecekleri) yerlere çikip gidecekti. Allah (bunu) gögüslerinizin içindekini denemek ve yüreklerinizdekini temizlemek için yapti. Allah gögüslerin içinde olani bilir.

3:155 Iki toplumun karsilastigi gün, içinizden yüz çevirip gidenler var ya, seytan onlarin kazandiklari bazi seylerden dolayi ayaklarini kaydirmak istedi. Ama yine de Allah onlari affetti. Kuskusuz Allah çok bagislayandır, halim(çok yumusak)dir.

3:156 Ey iman edenler! Sizler inkâr edenler ve yeryüzünde sefere veya savasa çıkan kardesleri için: "Eger bizim yanimizda olsalardi ölmezlerdi ve öldürülmezlerdi." diyenler gibi olmayin. Allah bunu, onlarin kalplerine bir hasret (yarasi) olarak koydu. Allah, diriltir ve öldürür. Allah yaptiklarinizi görmektedir.

3:157 Eger Allah yolunda öldürülür veya ölürseniz, Allah'in bagislamasi ve rahmeti, (sizin için) onlarin topladiklari (dünyalıkları)ndan daha hayirlidir.

3:158 Andolsun, ölmeniz de, öldürülmeniz de Allah'in huzurunda toplanacaksınız.

3:159 Sen (o zaman), sirf Allah'in rahmetiyle onlara karsi yumusak davrandin. Eger kaba, kati yürekli olsaydin, onlar senin etrafından dagilip giderlerdi. Artık onlari sen bagisla, onlar için Allah'dan magfired dile. (Yapacağın) islerde onlara da danis, bir kere de azmettin mi, artık Allah'a dayan. Muhakkak ki Allah kendine dayanip güvenenleri sever.

3:160 Allah size yardım ederse, sizi yenecek yoktur. Eger sizi yardimsiz bırakirsa, artık ondan sonra size kim yardım edebilir? Müminler ancak

Allah'a güvenip dayansınlar.

3:161 Hiçbir peygambere ganimet malini gizlemesi (devletmillet malini asirmasi) yarasmaz. Kim böyle bir asırma ve ihanette bulunursa kiyamet günü asirdigini boynuna yüklenerek getirir. Sonra da herkese kazandiginin karsiligi tastamam ödenir, onlar haksizliga da ugramazlar.

3:162 Allah'in rizasina uyan kimse, Allah'in hismina ugrayan ve varacagi yer cehennem olan kimse gibi midir? Varis yeri olarak ne kötüdür orasi!

3:163 Onlar (insanlar) Allah katinda derece derecedirler. Allah, onların yaptiklarini görmektedir.

3:164 Andolsun ki Allah, müminlere kendilerinden, onlara kendi âyetlerini okuyan, onlari arindiran ve onlara kitab ve hikmeti öğreten bir Peygamber göndermekle büyük bir lütufta bulunmustur. Oysa onlar, daha önce apaçik bir sapiklik içindeydiler.

3:165 (Bedir'de düşmani) iki katina ugrattiginiz bir musibet (Uhud'da) size çarpınca mi: "Bu nereden" dediniz? De ki: "Bu basiniza gelen kendinizdendir". Süphesiz Allah her seye kâdirdir.

3:166 İki toplulugun karsilastigi günde basiniza gelen musibet de Allah'in izniyledir. Bu da müminleri belirlemesi ve hem de münafiklik yapanlari ayirt etmesi içindir. Ve onlara: "Geliniz, Allah yolunda savasiniz veya (hiç olmazsa) savunmaya geçiniz." denilmisti. Onlar ise: "Biz savasmasini (veya savas olacagini) bilseydik arkanizdan gelirdik." demislerdi. Onlar, o gün, imandan çok küfre yakindilar. kalblerinde olmayani agizlariyla söylüyorlardi. Allah neyi gizlediklerini daha iyi bilendir.

3:167 İki toplulugun karsilastigi günde basiniza gelen musibet de Allah'in izniyledir. Bu da müminleri belirlemesi ve hem de münafiklik yapanlari ayirt etmesi içindir. Ve onlara: "Geliniz, Allah yolunda savasiniz veya (hiç olmazsa) savunmaya geçiniz." denilmisti. Onlar ise: "Biz savasmasini (veya savas olacagini) bilseydik arkanizdan gelirdik." demislerdi. Onlar, o gün, imandan çok küfre yakindilar. kalblerinde olmayani agizlariyla söylüyorlardi. Allah neyi gizlediklerini daha iyi bilendir.

3:168 Kendileri oturup kaldiklari halde kardesleri için: "Eger bize uysalardi öldürülmezlerdi" dediler. Onlara de ki: "Eger iddianizda dogru iseniz, kendinizden ölümü uzaklastiriniz".

3:169 Allah yolunda öldürülenleri sakın ölümler sanma. Bilakis onlar diridirler, Rab'leri katinda riziklanmaktadirlar.

3:170 Allah'in lütfundan verdigi nimetle sevinçlidirler. Arkalarından kendilerine ulasamayan kimselere de hiç bir korku olmayacagini ve üzülmeyeceklerini müjdelemek isterler.

3:171 Onlar, Allah'in nimetini, keremini ve Allah'in, müminlerin ecrini zayi etmeyecegini müjdelerler.

3:172 Kendilerine yara dokunduktan sonra da Allah ve Peygamberi'nin davetine uydular. Hele onlardan iyilik edenlere ve geregince Allah'tan korkanlara büyük bir mükafat vardır.

- 3:173 İnsanlar onlara: "Düşmanlarınız size karşı ordu topladı, onlardan korkun." dediklerinde, bu, onların imanını artırdı ve şöyle dediler: "Allah bize yeter. O ne güzel vekildir".
- 3:174 Bunun üzerine kendilerine hiç bir kötülük dokunmadan Allah'ın nimeti ve lütfuyla geri döndüler ve Allah'ın rızasına uydular. Allah büyük lütf sahibidir.
- 3:175 (Size o haberi getiren) ancak seytandır, (sadece) kendi dostlarını korkutabilir. Onlardan korkmayın, eğer mümin iseniz benden korkun.
- 3:176 Küfürde yarısanlar seni üzmesin. Onlar, Allah'a hiç bir şekilde zarar veremezler. Allah onlara ahirette bir pay vermemek istiyor. Onlar için büyük bir azap vardır.
- 3:177 İman karşılığında inkarı satın alanlar Allah'a hiç bir zarar veremezler. Onlar için acı bir azap vardır.
- 3:178 Kâfirler, kendilerine mühlet vermemizin, sahsırları için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Biz onlara bu mühleti, ancak günahlarını artırsınlar diye veriyoruz. Onlar için alçaltıcı bir azap vardır.
- 3:179 Allah, müminleri içinde bulunduğunuz su durumda bırakacak değildir, pisi temizden ayıracaktır. Ve Allah sizi gayba vakıf kılacak da değildir. Fakat Allah, peygamberlerinden dilediğini seçip (gaybi bildirir). O halde Allah'a ve peygamberlerine iman edin. Eğer iman eder ve günahlardan korunursanız, sizin için büyük bir mükafat vardır.
- 3:180 Allah'ın, kendilerine lütfundan verdiği nimetlere karşı cimrilik edenler, bunun, kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır o, kendileri için serdir. Cimrilik ettikleri şey, kıyamet gününde boyunlarına dolacaktır. Göğlerin ve yerin mirası Allah'a aittir. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.
- 3:181 Allah, "Şüphesiz Allah fakirdir, biz zenginiz." diyenlerin lafını elbette duymuştur. Onların söylediklerini ve peygamberleri haksız yere öldürmelerini yazacağız ve şöyle diyeceğiz: "Tadin o yakıcı azabı!".
- 3:182 "Bu, kendi ellerinizin yapıp öne sürdüğünün karşılığıdır". Allah kullar(in)a asla zulmetmez.
- 3:183 "Atesin yiyeceği bir kurban getirmediğin için hiç bir peygambere iman etmeyeceğimize dair Allah bize ahidde bulundu." diyenlere de ki: "Benden önce size bazı peygamberler açık belgelerle ve sizin dediginiz şeyle geldi. Eğer doğru insanlarsanız, ya onların için öldürdünüz?"
- 3:184 Eğer seni yalanladılarsa, senden önce açık deliller, hikmetli sayfalar ve aydınlatıcı kitap getiren peygamberler de yalanlanmadı.
- 3:185 Her canlı ölümü tadacaktır. Kıyamet günü ecirleriniz size eksiksiz olarak verilecektir. Kim cehennemden uzaklaştırılıp cennete konursa o, gerçekten kurtulmuş ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı zevkten başka bir şey değildir.
- 3:186 Muhakkak siz, mallarınız ve canlarınız hususunda imtihan olunacaksınız. Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve Allah'a ortak kosalardan size eziyet verici bir çok söz işiteceksiniz. Eğer sabreder ve Allah'dan gereği gibi korkarsanız, şüphesiz işte bu azmi gerektiren işlerdendir.
- 3:187 Bir zaman Allah, kendilerine kitap verilenlerden, "Onu mutlaka insanlara

açıklayacaksınız, onu gizlemeyeceksiniz." diye söz almisti. Onlar ise bunu kulak ardi ettiler ve onu az bir dünyaliga degistiler. Yaptiklari bu alisveris ne kadar kötüdür.

3:188 O yaptiklarina sevinen ve yapmadiklari seylerle de övölmek isteyenlerin (onacaklarini) sanma! Onlarin azaptan kurtulacaklarini da sanma! Onlar için can yakici bir azap vardir.

3:189 Göklerin ve yerin mülkü Allah'indir. Allah her seye kâdirdir.

3:190 Göklerin ve yerin yaratilisinda, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelip gidisinde selim akil sahipleri için gerçekten açık, ibretli deliller vardir.

3:191 Onlar ayaktayken, otururken ve yanlari üzerine yatarken Allah'i anarlar; göklerin ve yerin yaratilisi üzerinde düşünürler. Ve "Rabbimiz! Sen bunu bos yere yaratmadin, Sen yücesin, bizi atesin azabindan kuru." derler.

3:192 "Rabbimiz! Sen kimi cehennem atesine sokarsan onu rezil etmissindir. Zalimlerin hiç yardimcileri yoktur".

3:193 "Rabbimiz! Biz, 'Rabbimize iman edin' diye imana çağiran bir davetçi isittik, hemen iman ettik. Rabbimiz! Günahlarimizi bagisla, kötölüklerimizi ört, bizleri sana ermis kullarinla beraber yanina al".

3:194 "Rabbimiz! bize peygamberlerine vaad ettigini ver, kiyamet günü bizi rezil etme. Muhakkak sen verdigin sözden dönmezsin".

3:195 Rableri onlara su karsiligi verdi: "Ben, erkek olsun, kadin olsun, sizden, hiçbir çalısanin amelini zayi etmeyecegim. Sizler birbirinizdensiniz. Göç edenler, yurtlarindan çıkarılanlar, yolumda eziyet edilenler, savasanlar ve öldürölenler... Onlarin günahlarini elbette örtecegim ve Allah katindan bir mükafat olmak üzere, onlari altindan irmaklar akan cennetlere de koyacagim. En güzel mükafat Allah katindadir".

3:196 Kâfirlerin diyar diyar dolasmalari sakin seni aldatmasin.

3:197 Bu, az bir geçimlidir. Sonra onlarin varacaklari yer cehennemdir. Ne kötü bir yataktir orasi!

3:198 Fakat Rablerinden geregince korkanlar için altlarindan irmaklar akan cennetler vardir. Onlar orada ebedî olarak kalacaklar, Allah katindan ağırlanacaklardir. Iyiler için Allah katindakiler daha hayirlidir.

3:199 Kitap ehlinde öyleleri var ki, Allah'a inanirlar, size indirilene ve kendilerine indirileneAllah'a boyun egerek inanirlar. Allah'in âyetlerini az bir degere degismezler. Onlarin mükafati da Allah katindadir.

Süphesiz Allah, hesabi çabuk görendir.

3:200 Ey iman edenler! Sabredin, dösmanlariniza karsi sebat gösterin, nöbet beklesin, Allah'dan geregince korkun ki, kurtulusa eresiniz.

Sura 4: An-Nisa

4:1 Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan esini yaratip ikisinden bir çok erkekler ve kadinlar üreten Rabbinizden korkun; kendi adina birbirinizden dilekte bulundugunuz Allah'dan ve akrabalik (baglarini kirmak)tan sakinin. Süphesiz Allah sizin üzerinizde gözeticedir.

4:2 Öksüzlere mallarini verin ve kötüsünü (onlara vererek) iyisiyle degistirmeyin. Onlarin mallarini, kendi mallariniza karistirip yemeyin. Zira bu, büyük bir günahdir.

4:3 Eger öksüz kızlarla evlendiginizde onlara karsi adaletli davranamaktan korkarsaniz, hosunuza giden diger kadınlardan iki, üç ve dörde kadar evlenebilirsiniz. Eger adaleti gözetmemekten korkarsaniz, o zaman bir tane ile veya elinizin altındakiyle (sahip oldugunuz câriye ile) yetinin. Dogruluktan ayrılmamak için bu daha elverislidir.

4:4 Kadınlara mehirlerini gönül hosluguyla verin. Eger onlar gönül rizasiyla size bir sey bagisarlarsa onu afiyetle yiyin.

4:5 Allah'in, sizi basina diktigi mallarinizi akli ermezlere vermeyin; o mallarla onlari besleyin, giydirin ve onlara güzel söz söyleyin.

4:6 Evlenme çağına gelinceye kadar yetimleri gözetip deneyin. Onlarin akilca olgunlastiklarini görürseniz, mallarini kendilerine teslim edin. "Büyüyecekler de mallarina sahip olacaklar" endisesiyle onlari israf ederek, tez elden yemeyin. Zengin olan, onlarin malini yemekten çekinsin. Fakir olan ise, mesrû sûrette yesin. Mallarini kendilerine verdiginiz zaman, bunu sahitler karsisinda yapin. Hesap görücü olarak Allah yeter.

4:7 Ana, baba ve akrabalarin miras olarak biraktiklarinda erkeklerin hissesi vardir. Kadınlarin da ana, baba ve akrabalarin biraktiklarinda hisseleri vardir. Bunlar, az olsun çok olsun, farz kilinmis bir hissedir.

4:8 Paylasma sirasinda akrabalar, öksüzler, yoksullar hazir bulunurlarsa, onlara da bir sey verin ve onlara güzelce sözler söyleyerek gönüllerini alin.

4:9 Kendileri, geriye zayıf çocuklar biraktiklari takdirde, onlarin geleceginde endise duyacak olanlar, (yetimler hakkında da ayni) endiseyi duysunlar, Allah'dan sakinsinlar ve dogru söz söylesinler.

4:10 Yetimlerin mallarini haksiz yere yiyenler, muhakkak ki karinlarini atesle doldurmus olurlar ve cehennemini boylarlar.

4:11 Allah size evlatlarinizin miras taksimini söyle emrediyor:

Çocuklarinizda, erkege iki kadin payi kadar, eger hepsi kadin olmak üzere ikiden de fazla iseler, bunlara mirasin üçte ikisi ve eger bir tek kadin ise o zaman ona malin yarisi vardir. Eger ölen, ana ve baba ile birlikte çocuklar da birakmissa ana babanin her birine ölenin terekesinden altida bir; sâyet ölenin çocuğu yok da, mirasçi olarak ana ve babasi kalmissa, ananın payi üçte birdir. Eger ölenin kardesleri varsa terekenin altida biriananindir. Bu paylar, ölenin borçlari ödenip, vasiyeti de yerine getirildikten sonra hak sahiplerine verilir. Baba ve çocuklardan, hangisinin size fayda bakımından daha yakın oldugunu, siz bilmezsiniz. Bütün bunlar Allah tarafından farz kilinmistir. Süphesiz Allah alîmdir, hakîmdir.

4:12 Eger hanimlarinizin çocuklari yoksa, biraktiklari mirasin yarisi sizindir. Sâyet bir çocuklari varsa o zaman mirasin dörtte biri sizindir. Bu paylar, ölenin vasiyeti yerine getirildikten ve varsa, borcu ödendikten sonra verilir. Eger siz çocuk birakmadan ölürseniz, geriye biraktiginiz mirasin dörtte biri hanimlarinizindir. Sâyet çocuklariniz varsa o zaman biraktiginiz mirasin sekizde biri

hanimlarinizindir. Bu paylar, yaptiginiz vasiyetler yerine getirilip ve varsa borcunuz ödendikten sonra verilir. Eger ölen bir erkek veya kadinin çocugu ve babasi bulunmadigi halde kelâle olarak (yan koldan) mirasina konuluyor ve kendisinin bir erkek veya kizkardesi bulunuyorsa, bunlardan herbirinin miras payi terekenin altida biridir. Eger mevcut olan kardeşler bundan daha çok iseler, bu takdirde kardeşler mirasin üçte birini zarara ugratilmaksizin aralarında esit olarak taksim ederler. Bu paylar ölenin vasiyeti yerine getirilip ve varsa borcu ödendikten sonra verilir. Bunlar, Allah tarafından bir emirdir. Allah her şeyi bilen ve yarattiklarina çok yumusak davranandır.

4:13 İste bütün bu hükümler, Allah'ın koyduğu hükümler ve çizdiği sınırlardır. Kim Allah'a ve Peygamberine itâat ederse Allah onu altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar. Onlar, orada ebedî olarak kalacaklardır. İste büyük kurtuluş budur.

4:14 Kim de Allah'a ve Peygamberine isyan eder ve Allah'ın koyduğu sınırları asarsa Allah onu da ebedî kalacağı cehennem atesine koyar. Onun için alçaltıcı bir azab vardır.

4:15 Kadınlarınızdan zina edenlere karşı, içinizden dört şahit getirin. Eger onlar, şahitlik yaparlarsa, bu kadınları, ölüm alıp götürünceye kadar veya Allah onlara bir çıkış yolu açincaya kadar evlerde hapsedin.

4:16 Sizlerden zina edenlerin her ikisine de eziyet edin. Eger onlar tevbe edip kendilerini islah ederlerse onlardan vazgeçin. Çünkü Allah tevbeleri kabul eden ve çok merhamet edendir.

4:17 Ancak Allah'ın kabul etmesini vaad buyurduğu tevbe, o kimseler içindir ki, bilmeyerek günah işleyip hemen tevbe edenlerin tevbesidir. İste Allah bunların tevbelerini kabul eder. Allah alîmdir hakîmdir. (Her şeyi bilendir, hikmet sahibidir).

4:18 Yoksa günah işleyip de kendisine ölüm gelince: "İste ben şimdi tevbe ettim." diyen kimselerin tevbesi kabul edilmez. Kâfir olarak ölenlerin de tevbeleri kabul edilmez. İste bunlara ahirette can yakıcı bir azap hazırlamışızdır.

4:19 Ey iman edenler! Kadınlara zorla varis olmanız size helal değildir. Verdiginiz mehrin bir kısmını kurtaracaksınız diye, onları sıkıştırmanız da helal değildir. Ancak açık bir hayasızlık yapmış olurlarsa baska. Onlarla iyi geçinin. Eger kendilerinden hoslanmadınızsa, olabilir ki, siz bir şeyden hoslanmasanız da Allah onda bir çok hayır takdir etmiş bulunur.

4:20 Eger bir esi bırakıp da yerine diğer bir es almak isterseniz, öncekine yüklerle mehir vermiş de bulunsanız, ondan bir şey geri almayın. O mali bir iftira ve açık bir günah isnadı yaparak geri alır misiniz?

4:21 Birbirinizle kaynasıp basbasa kalmışken ve onlar sizden kuvvetli bir teminat almışken verdiginizi nasıl geri alabilirsiniz?

4:22 Cahiliye devrinde geçenler müstesna, babalarınızın nikahladığı kadınlarla evlenmeyiniz. Şüpheli yok ki o, pek çirkindi, iğrenç idi, o ne fena bir âdetti.

4:23 Size sunları nikahlamak haram kilindi: Anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek ve kız

kardelerinizin kizlari, sizi emziren süt anneleriniz, süt kizkardeleriniz ve karilarinizin anneleri, ve kendileri ile zifafa girdiginiz kadinlarinizdan olan ve evlerinizde bulunan üvey kizlariniz.

Eger vey kizlarinizin anneleri ile zifafa girmemisseniz onlarla evlenmenizde size bir günah yoktur. Sulbnzden gelen (z) ogullarinizin hanimlari ile evlenmeniz ve iki kiz kardesi birlikte nikahlamaniiz da haramdir. Ancak cahiliyyet devrinde geçen gemistir.

Süphesiz ki Allah gafur (ok bagislayici) ve çok merhamet edicidir.

4:24 Bir de harb esiri olarak sahibi bulundugunuz cariyeler müstesna, evli kadinlarla evlenmeniz de size haram kilindi. Bütün bunlar Allah'in üzerinize farz kildigi hükümlerdir. Bunlarin disinda kalanlar ise iffetli olarak zina etmeksizin mallarinizla mehir vermek suretiyle evlenmek istemeniz size helal kilindi. O halde onlardan nikah ile faydalanmaniza karsilik mehirlerini kendilerine verin ki, bu farzdur. O mehri takdir edip kesinlestirdikten sonra birbirinizi razi etmenizde bir mahzur yoktur.

Süphesiz ki Allah her seyi çok iyi bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:25 Sizden her kim hr mümin kadinlari nikah edecek bir zenginlige gücü yetmiyorsa, ona da ellerinizin altindaki mümin cariyelerinizden efendilerinin rizasi ile nikahlamak var. Allah sizin imaninizi daha iyi bilir. Siz birbirinizdensiniz. O halde sahiplerinin izni ile ve mehirlerini örfe göre vermek suretiyle cariyelerden iffetli olan, zina etmeyen, dost da edinmeyenlerle evlenin. Evlendikten sonra bir fuhus yaparlarsa, o vakit hr kadinlar hakkında gerekli bulunan cezanin yarisi kendilerine lazim gelir. Bu hükümler, içinizden günah islemekten korkanlaradir. Sabretmeniz ise, sizin için daha hayirlidir. Allah Gafrdur, Rahimdir (ok bagislayicidir, çok merhamet edicidir).

4:26 Allah, sizlere bilmediklerinizi bildirmek, sizden öncekilerin yollarini size göstermek ve tevbenizi kabul etmek istiyor. Allah, her seyi çok iyi bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:27 Allah sizin tevbenizi kabul etmek istiyor. Halbuki sehvetlerine uyanlar ise, sizin dogru yoldan büyük bir meyl ile sapmanizi istiyorlar.

4:28 Allah, din hususundaki agir teklifleri sizden hafifletmek istiyor.

Çünkü insan sabir ve tahammül bakimindan zayif yaratilmistir.

4:29 Ey iman edenler! Mallarinizi aranızda haksizlikle yemeyin. Ancak kendi rizanızla yaptiginiz ticaretle yemeniz helaldir. Birbirinizin canina kiymayin. Süphesiz Allah, size karsi çok merhametlidir.

4:30 Kim, zulüm ve tecavüz yolu ile bu yasaklari islerse, yakinda onu cehennem atesine atacagiz. Onu atese atmak da Allah'a pek kolaydir.

4:31 Eger siz, yasaklandiginiz büyük günahlardan sakinirsaniiz, diger kusurlarinizi örter, sizi güzel bir makama koyariz.

4:32 Bir de Allah'in baziniza, digerinden fazla verdigi seyleri temenni etmeyin. Erkeklere hak ettiklerinden bir pay vardir. Kadinlara da kendi kazandiklarindan bir pay vardir. Isteklerinizi Allah'in fazlindan ve kereminden isteyin. Gerçekten Allah her seyi hakkiyla bilendir.

4:33 Anne, baba ve akrabalarin biraktiklari her sey için bir mirasi tayin ettik. Yemin akdiyle mirasi kildiklarinizin paylarini da verin. Süphesiz Allah, her seye sahitir.

4:34 Erkekler, kadın üzerine idareci ve hakimdirler. Çünkü Allah birini (cihad, imamet, miras gibi işlerde) diğerinden üstün yaratmıştır. Bir de erkekler mallarından (aile fertlerine) harcamaktadırlar. İyi kadınlar, itaatkar olanlar ve Allah'ın korunmasını emrettiği şeyleri kocalarının bulunmadığı zamanlarda da koruyanlardır. Fenalık ve geçimsizliklerinden korktuğunuz kadınlara gelince: Önce kendilerine öğüt verin, yataklarından ayrılın. Bunlar da fayda vermezse dövün. Eğer size itaat ederlerse kendilerini incitmeye başka bir bahane aramayın. Çünkü Allah çok yücedir, çok büyüktür.

4:35 Eğer karıkoca arasının açılmasından endişeye düşerseniz bir hakem erkeğin tarafından, bir hakem de kadının ailesinden kendilerine gönderin. Bu arabulucu hakemler gerçekten barıstırmak isterlerse, Allah karıkoca arasındaki dargınlık yerine geçim verir. Süphesiz ki Allah hakkıyla bilendir, her şeyin aslından haberdardır.

4:36 Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak kosmayın. Sonra anaya, babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, akraba olan komşulara, yakın komşulara, yanında bulunan arkadaşına, yolda kalanlara, sahip olduğunuz kölelere iyilik edin. Süphesiz Allah, kibirlenen ve övünen kimseyi sevmez.

4:37 Onlar ki hem kiskanır, cimrilik ederler, hem de herkese cimrilik tavsiye ederler ve Allah'ın kendilerine lütfundan verdiği nimeti gizlerler. Biz kâfirlere alçaltıcı bir azap hazırladık.

4:38 Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe iman etmedikleri halde mallarını, insanlara gösteriş yapmak için harcarlar. Seytan kimin arkadaşı olursa, o ne kötü arkadaştır!

4:39 Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe iman etselerdi ve Allah'ın verdiği rizikten gösterişsiz harcasalardı kendilerine ne zarar gelirdi? Allah onların söz ve işlerini çok iyi bilendir.

4:40 Süphesiz ki Allah, hiç kimseye zerre kadar zulüm etmez. Eğer yapılan iyilik zerre kadar da olsa, onun sevabını kat kat artırır. Ve kendi katından büyük bir mükafat verir.

4:41 Her ümmetten bir şahit getirdiğimiz ve seni de onların üzerine bir şahit yaptığımız zaman bakalım kâfirlerin hali ne olacak!..

4:42 Allah'ı, inkar edip peygambere isyan edenler, o kıyamet günü yerle bir olmayı isterler. Allah'tan hiçbir sözü gizleyemezler.

4:43 Ey iman edenler! Sarhos iken ne söylediginizi bilinceye kadar namaza yaklaşmayın. Cünüb iken de yolcu olanlar müstesna gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta olur, veya yolculukta bulunursanız veyahut biriniz abdest bozmaktan gelince veya cinsî münasebette bulunup, su da bulamazsanız o zaman tertemiz bir toprak ile teyemmüm edin. Niyetle yüzlerinize ve ellerinize sürün. Süphesiz ki Allah çok affedicidir, çok bağışlayıcıdır.

4:44 Kendilerine kitaptan bir nasib verilmiş olanları görmüyor musun? Onlar, sapıklığı satın alıyorlar ve sizin de yoldan sapmanızı istiyorlar.

4:45 Allah sizin düşmanlarınızı çok iyi bilir. Gerçek bir dost olarak Allah yeter. Ve yardımcı olarak da Allah yeter.

4:46 Yahudilerden bir kısmı, (Allah'ın kitabındaki) kelimeleri esas

mânâsından kaydırıp; dillerini egerek ve dine saldirarak, "Sözünü isittik, emirlerine isyan ettik, dinle, dinlemez olasi ve râinâ (bizi gözet)" diyorlar. Halbuki onlar, "Isittik ve itaatettik; dinle ve bize de bak" deselerdi bu, kendileri için daha hayirli ve daha dogru olurdu. Fakat Allah, küfürleri yüzünden kendilerini lanetlemistir. Artık onlar, pek azi müstesna, iman etmezler.

4:47 Ey kendilerine kitap verilenler! Gelin yaninizda bulunan (Tevrat)i tasdik etmek üzere indirdigimiz bu kitaba iman edin. Biz birtakim yüzleri silip de enselerine çevirmeden yahut cumartesi halkini (yahudileri) lanetledigimiz gibi onlari lanetlemeden önce iman edin. Yoksa Allah'in emri mutlaka yerine gelecektir.

4:48 Dogrusu Allah, kendisine ortak kosulmasini asla affetmez. Ondani baskasini (diger günahlari) ise, diledigi kimseler için bagislar ve magfired buyurur. Her kim Allah'a sirk kosarsa gerçekten pek büyük bir günah ile iftira etmis olur.

4:49 Kendi nefislerini temize çikaranlari görmüyor musun? Hayir! Ancak Allah, diledigini temize çikarir. Onlara kil kadar zulmedilmez.

4:50 Bak nasıl da Allah'a yalan uyduruyorlar. Apaçik bir günah olarak bu yeter.

4:51 "Su kendilerine kitaptan (okuma yazmadan) bir nasib verilmiş olanlari görmüyor musun! Onlar puta ve seytana inaniyorlar. Ve Allah'i tanımayanlara, "Bunlar, müminlerden daha dogru yoldadir." diyorlar.

4:52 Onlar, Allah'in lanet ettigi kimselerdir. Allah kime lanet ederse artık ona asla bir yardimci bulamazsin.

4:53 Yoksa onların mülkten bir payi mi vardır. Eger öyle olsaydi, insanlara bir çekirdegin zerresini bile vermezlerdi.

4:54 Yoksa onlar, Allah'in lütuf ve kereminden insanlara verdigi nimetleri kiskaniyorlar mi? Süphesiz biz, Ibrahim ailesine de kitap ve hikmeti vermistik. Hem de onlara büyük bir mülk ve saltanat ihsan ettik.

4:55 Iste o yahudilerden bir kısmi ona iman etti. Bir kısmi da ondan yüz çevirdi. O iman etmeyenlere cehennem alevi yeter.

4:56 Süphesiz ki âyetlerimizi inkâr eden kâfirleri biz yarin bir atese atacagiz. Derileri pistikçe azabi duysunlar diye, kendilerine baska deriler verecegiz. Çünkü, Allah gerçekten çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:57 İman edip salih ameller isliyenleri ise, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacagiz. Orada ebedî olarak kalacaklar. Onlara orada tertemiz esler vardır. Onlari, koyu gölgeler altında bulunduracagiz.

4:58 Allah size, emanetleri ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiginiz zaman adaletle hükmetmenizi emrediyor. Allah, bununla size ne güzel öğüt veriyor. Süphesiz ki Allah her şeyi hakkiyla isiten, hakkiyla görendir.

4:59 Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Peygambere de itaat edin ve sizden olan emir sahibine de itaat edin. Eger herhangi bir şeyde anlaşılmazliga düşerseniz; Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inaniyorsanız, onu Allah ve Resulüne arz edin. Bu, daha iyidir ve sonuç bakımından da daha güzeldir.

4:60 Sunlari görmüyor musun? Kendilerinin sana indirilene ve senden önce indirilene inandiklarini ileri sürüyorlar da taguta inanmamalari kendilerine emrolundugu halde, tagut önünde muhakemelemek istiyorlar. Seytan da onlari bir daha dönemeyecekleri kadar iyice sapikliga düsürmek istiyor.

4:61 Onlara: "Allah'in indirdigine ve Peygambere gelin!" denince, münafiklarin senden büsbütün uzaklastiklarini görürsün.

4:62 Ya nasil, elleriyle yaptiklari yüzünden baslarına bir felaket gelince, hemen sana geldiler de: "Biz sadece iyilik etmek ve arayi bulmak istedik." diye Allah'a yemin ediyorlar.

4:63 Onlar, Allah'in kalblerindeki bildigi kimselerdir; Onlara aldirma, onlara öğüt ver ve onların içlerine tesir edecek güzel söz söyle!

4:64 Biz hangi peygamberi gönderdikse, sirf Allah'in izni ile itaat edilmek üzere gönderdik. Eger onlar kendilerine zulmettikleri zaman sana gelseler de Allah'tan günahlarının bagislanmasini dileselerdi ve Resul de onların bagislanmasini dileseydi, elbette Allah'i affedici, merhametli bulurlardi.

4:65 Hayir! Rabbine andolsun ki is bildikleri gibi degil, onlar aralarında çıkan çekismeli islerde seni hakem yapip sonra da senin verdigin hükme karsi içlerinde hiçbir sikinti duymaksizin, tam bir teslimiyetle boyun egmedikçe iman etmis olamazlar.

4:66 Eger biz onlara: "Kendinizi öldürün, veya yurtlariyzdan çikin." diye yazmis olsaydik, içlerinden pek azi hariç, bunu yapamazlardı. Fakat kendilerine verilen öğütleri tutsalardi, elbette haklarında hem daha hayirli, hem de daha saglam olurdu.

4:67 Ve o zaman elbette kendilerine katimizdan büyük mükafat verirdik.

4:68 Ve onlari elbette dogru yola iletirdik.

4:69 Kim Allah'a ve Peygambere itaat ederse iste onlar, Allah'in kendilerine nimet verdiği peygamberlerle, siddiklarla, shidlerle, iyilerle birlikte dir. Bunlar ne güzel arkadastir!

4:70 Bu lütuf Allah'tandır. Bilen olarak Allah yeter.

4:71 Ey iman edenler! Düşmana karsi her türlü savunma tedbirinizi aliniz. Onlara karsi ya küçük birlikler halinde hareket ediniz veya topyekün seferber olunuz.

4:72 Süphesiz içinizden bir kısmi vardır ki, pek agir davranir. Eger basiniza bir musibet gelirse: "Allah bana lutfetti de onlarla beraber bulunmadim." der.

4:73 Ve eger Allah'tan size bir lütuf ve zafer erisecek olsa, sizinle kendisi arasında hiç sevgi yokmus gibi, bu sefer de hiç süphesiz söyle diyecek: "Ah ne olurdu, onlarla beraber olaydim da büyük murada ereydim."

4:74 O halde geçici dünya hayatini, ebedî ahiret hayati karsiliginda satacak olanlar, Allah yolunda savassinlar. Her kim Allah yolunda savasir da öldürülür veya galip gelirse, her iki durumda da biz ona yarın pek büyük bir mükafat verecegiz.

4:75 Hem size ne oluyor ki, Allah yolunda: "Ey Rabbimiz! bizleri bu halki zâlim olan memlekettten çıkar, tarafından bizi iyi idare edecek bir sahip ve bize katından bir kurtarici gönder" diye yalvarip duran zayıf ve zavalli

erkekler, kadınlar ve çocukların kurtarılması uğrunda savaşa çıkılmıyorsunuz?

4:76 İman edenler, Allah yolunda savaşırlar. İnkâr edenler de tagut yolunda savaşırlar. O halde siz seytanın taraftarlarına karşı savaşın. Çünkü seytanın hilesi zayıftır.

4:77 Kendilerine, "Ellerinizi savastan çekin, namazı kilin, zekatı verin" denilenleri görmedin mi? Üzerlerine savaş yazılınca hemen içlerinden bir kısmı insanlardan, Allah'tan korkar gibi, hatta daha çok korkarlar ve "Rabbimiz! Niçin bize savaş yazdın? Ne olurdu bize azıcık bir müddet daha tanımış olsaydın da biraz daha yarasaydık?" derler. Onlara de ki: "Dünya zevki ne de olsa azdır, ahiret, Allah'a karşı gelmekten sakınan için daha hayırlıdır ve size kil kadar haksizlik edilmez."

4:78 Her nerede olursanız olun ölüm size yetişir, son derece sağlam kaleler içinde de bulunsanız yine kurtulamazsınız. Onlara bir iyilik erirse "Bu, Allah'tandır" derler, bir kötülüğe uğrarlarsa, "Bu, senin yüzündendir." derler. Ey Muhammed! De ki: "Hepsi Allah'tandır." Bu topluma ne oluyor ki, hiç söz anlamaya yarasmiyorlar?

4:79 (Ey insanoglu!) sana gelen her iyilik Allah'tandır, sana ne kötülük dokunursa kendindedir. Ey Muhammed! Biz seni bütün insanlara bir elçi olarak gönderdik. Buna şahit olarak da Allah yeter.

4:80 Kim peygambere itaat ederse Allah'a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse, biz seni onlara bekçi olarak göndermedik.

4:81 Sana "Peki" derler, fakat senin yanından çıktıklarında, içlerinden birtakimi, geceleyin (gündüz) söylemiş olduklarının tersini kurarlar. Allah onların geceleyin tasarladıklarını yazıyor. Sen onlara aldırma. Allah'a güven. Vekil olarak Allah yeter.

4:82 Onlar hâlâ Kur'ân'ı gereği gibi düşünüp anlamaya çalışmazlar mı? Eger o Allah'tan baskısı tarafından indirilmiş olsaydı mutlaka onda birçok çelişkiler bulurlardı.

4:83 Kendilerine güven veya korku hususunda bir haber geldiğinde onu hemen yayıverirler. Halbuki onu peygambere ve aralarında yetkili kimselere götürselerdi, onlardan sonuç çıkarmaya gücü yetenler, onu anlardı. Allah'ın üzerinizdeki lütfu ve rahmeti olmasaydı, pek azınız hariç, seytana uyardınız.

4:84 (Ey Muhammed) Allah yolunda savaş! Sen ancak kendi yaptığından sorumlusun. Müminleri de savaşa teşvik et. Umulur ki, Allah kâfirlerin gücünü kırar. Hiç şüphesiz ki Allah kuvvet ve kudretçe çok daha güçlü, ve cezası daha çetindir.

4:85 Kim güzel bir işte aracılık ederse, ona o işin sevabından bir pay vardır. Kim de kötü bir işde aracılık yaparsa, ona da o kötülükten bir pay vardır. Allah her şeyi gözetip karşılığını verir.

4:86 Siz bir selam ile selamlandığınız zaman, siz de ondan daha güzeliyle karşılık verin veya verilen selami aynen iade edin. Şüphesiz Allah, her şeyin hesabını gereği gibi yapandır.

4:87 Kendinden başka ilâh olmayan Allah, sizi kıyamet gününde mutlaka biraraya toplayacaktır. Bunda asla şüphe yoktur. Allah'tan daha doğru sözlü kim olabilir?

4:88 O halde, siz niçin münafıklar hakkında iki gruba ayrılıyorsunuz?
Allah onları kazandıkları günah yüzünden terslerine döndürdüğü halde
Allah'ın saptırdığını yola getirmek mi istiyorsunuz? Allah kimi
saptırırsa, sen onun için bir çıkış yolu bulamazsın.

4:89 Onlar, küfür isledikleri gibi, sizin de küfür işleyip kendileriyle
bir olmanızı arzu ettiler. Onun için, onlar Allah yolunda hicret edinceye
kadar içlerinden dost edinmeyin. Eğer bundan yüz çevirirlerse onları
yakalayın ve bulduğunuz yerde öldürün; Onlardan ne bir dost, ne de bir
yardımcı edinmeyin.

4:90 Ancak o kimselere dokunmayın ki, sizinle aralarında anlaşma olan bir
kavme sığınmış bulunurlar. Yahut ne sizinle, ne de kendi kavimleriyle
savasmayı gönüllerine sigdiramayip tarafsız olarak size gelmişlerdir.
Eğer Allah dileseydi, onları size musallat kılar, onlar da sizinle
savaşlardı. Eğer onlar sizden uzak dururlar, sizinle savasmayı size
barış teklif ederlerse, Allah, sizin için onlar aleyhine bir yol
vermemiştir.

4:91 Diğer birtakim kimseleri de bulacaksınız ki; hem sizden emin olmak,
hem de kavimlerinden emin olmak isterler. Fitne için her davet olunuslarında
onun içine basacağı dalarlar. Eğer bunlar sizden çekinmezlerse,
kendilerini bulduğunuz yerde yakalayın ve öldürün. İşte bunlar aleyhinde
size açık bir ferman verdik.

4:92 Hata dışında bir mümin, diğer bir mümini öldüremez. Ve kim bir
mümini yanlışlıkla öldürürse, mümin bir köle azad etmesi ve ölenin
ailesine (varislerine) teslim edilecek bir diyet vermesi gerekir. Ancak
ölünün ailesinin bağışlaması müstesnadır. Eğer öldürülen, mümin
olmakla beraber size düşman bir kavimden ise, o zaman, öldürenin bir köle
azad etmesi gerekir. Eğer öldürülen sizinle aralarında anlaşma olan bir
kavimden ise, öldürenin, ölenin ailesine diyet vermesi ve mümin bir köle
azad etmesi gerekir. Bunlara gücü yetmeyen de Allah tarafından tevbesinin
kabülü için arka arkaya iki ay oruç tutması gerekir. Allah, Alimdir (her
şeyi bilendir), Hakimdir (hüküm ve hikmet sahibidir).

4:93 Kim bir mümini kasten öldürürse, cezası, içinde ebedî olarak
kalacağı cehennemdir. Allah ona gazab ve lanet etmiş ve onun için büyük
bir azab hazırlamıştır.

4:94 Ey İman edenler! Allah yolunda cihada çıktığınız zaman, mümini
kâfirden ayırmak için iyice araştırın. Size selam veren kimseye, dünya
hayatının menfaatini gözeterek, "Sen mümin değilsin" demeyin. Allah
katında çok ganimetler var. İslâm'a ilk önce girdiğiniz zaman siz de
öyle idiniz. Sonra Allah size lütufta bulundu. Onun için iyice araştırın.
Şüphesiz ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

4:95 Müminlerden özür sahibi olmaksızın oturanlarla Allah yolunda
mallarıyla, canlarıyla cihad edenler eşit olamazlar. Allah, mallarıyla,
canlarıyla cihad edenleri, derece itibarıyla, oturanlardan üstün kıldı.
Allah onların hepsine de cenneti vaad etmiştir. Bununla beraber Allah
mücahitlere, oturanların üzerinde büyük bir ecir vermiştir.

4:96 Kendi katından derece derece rütbelere, bir mağfiret ve rahmet
vermiştir. Öyle ya, O çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir.

4:97 Melekler, kendilerine zulmeden kisilerin canlarini aldiklarinda, onlara, "Ne iste idiniz?" derler. Onlar da: "Biz yer yüzünde zayıf kimselerdik." derler. Melekler: "Allah'in yeryüzü geniş değil miydi, siz de orada hicret etseydiniz ya?" derler. İşte bunların varacakları yer cehennemdir. O ne kötü gidis yeridir.

4:98 Ancak gerçekten aciz ve zayıf olan, çaresiz kalan ve hicret etmeye yol bulamayan erkekler, kadınlar ve çocuklar hariç...

4:99 Umulur ki, Allah bu kimseleri affeder. Allah çok affedici, çok bağışlayıcıdır.

4:100 Her kim Allah yolunda hicret ederse, yeryüzünde gidecek çok yer de bulur, genişlik de bulur. Her kim Allah'a ve Peygamberine hicret etmek maksadıyla evinden çıkar da sonra kendisine ölüm yetirse, kuskusuz onun mükafatı Allah'a düşer. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

4:101 Yeryüzünde sefere çıktığınızda kâfirlerin size bir kötülük yapacağından korkarsanız namazı kısaltmanızda size bir vebal yoktur. Kuskusuz kâfirler sizin apaçık düşmanınızdır.

4:102 Sen onların aralarında bulunup da onlara namaz kıldırıldığında içlerinden bir kısmı seninle beraber namaza dursun. Silahlarını da yanlarına alsınlar. Bunlar secdeye vardıklarında diğer bir kısmı arkanızda beklesin. Sonra o namaz kılmamış olan diğer kısım gelsin seninle beraber kılsınlar ve ihtiyatlı bulunsunlar, silahlarını yanlarına alsınlar. Kâfirler arzu ederler ki, silahlarınızdan ve esyanızdan bir gafil olsanız da size ani bir baskın yapsalar. Eğer size yağmur gibi bir eziyet erisir veya hasta olursanız silahlarınızı bırakmanızda bir vebal yoktur. Bununla beraber ihtiyatı elden bırakmayın. Kuskusuz Allah kâfirlere alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.

4:103 O korkulu zamanda namazı kıldınız mı gerek ayakta, gerek otururken ve gerek yanlarınız üzerinde hep Allah'ı zikredin. Korkudan kurtulduğunuzda namazı tam erkani ile kilin. Çünkü namaz müminlere belirli vakitlerde yazılı bir farzdır.

4:104 Düşman topluluğunu takip etmede gevseklik göstermeyin. Eğer siz acı duyuyorsanız, kuskusuz onlar da sizin acı duyduğunuz gibi acı çekiyorlar. Oysa siz Allah'tan onların ümit edemeyecekleri şeyleri umuyorsunuz. Kuskusuz Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

4:105 Biz sana Kitab (Kur'ân)ı hak olarak indirdik ki, insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği şekilde hüküm veresin. Sakin hainlerin savunucusu olma!

4:106 Allah'tan bağışlanmanı dile. Süphesiz, Allah bağışlayıcıdır, esirgeyicidir.

4:107 Kendilerine hainlik edenleri savunma. Muhakkak Allah hain günahkârları sevmez.

4:108 Bunlar, insanlardan (hainliklerini) gizlerler de, Allah'tan gizlemezler. Oysa O, geceleyin istemediği şeyi kurarlarken onların yanı başlarındadır. Allah, onların yaptıklarını (ilmiyle) kusatmıştır.

4:109 Haydi siz dünya hayatında onları savunuverdiniz (diyelim). Peki kıyamet gününde Allah'ın huzurunda onları kim savunacaktır? Yahut onlara

kim vekil olacaktır?

4:110 Kim bir kötülük isler, yahut nefisine zulmeder, sonra da Allah'tan bağışlanmasını dilerse, Allah'ı bağışlayıcı ve esirgeyici bulur.

4:111 Kim bir kötülük islerse, kendi nefisine kötülük etmiş olur. Allah her şeyi hakkıyla bilendir, hikmet sahibidir.

4:112 Kim bir hata veya bir günah isler de sonra onu bir suçsuzun üzerine atarsa, muhakkak iftira etmiş ve apaçık bir günah yüklenmiş olur.

4:113 Eger Allah'ın sana lütuf ve merhameti olmasaydı, onlardan bir güruh seni sapıtmaya çalışırdı. Halbuki onlar, ancak kendi nefislerini saptırırlar, sana hiçbir zarar veremezler. Allah, sana Kitab (Kur'an)ı ve hikmeti indirmiş ve sana bilmediğin şeyleri öğretmiştir. Allah'ın sana olan lütfü büyüktür.

4:114 Bir sadaka vermeyi yahut iyilik yapmayı veyahut da insanlar arasını düzeltmeyi emreden(ler)inki hariç, onların aralarındaki gizli gizli konuşmalarının çoğunda hiçbir hayır yoktur. Kim bunları sırf Allah'ın rızasını kazanmak için yaparsa, yakında ona büyük bir mükafat vereceğiz.

4:115 Kim kendisine doğru yol besbelli olduktan sonra Peygamber'e karşı çıkar, müminlerin yolundan baskasına uyup giderse onu döndüğü yolda bırakırız ve cehenneme sokarız. Orası ne kötü bir gidiş yeridir.

4:116 Süphesiz Allah kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz. Bunun dışında dilediğini bağışlar. Allah'a ortak koşan, muhakkak ki, derin bir sapıklığa düşmüştür.

4:117 Onlar, Allah'ı bırakırlar da, yalnız disilere taparlar. Böylece ancak inatçı seytana tapmış olurlar.

4:118 Allah o seytana lanet etti. Ve o da: "Elbette senin kullarından belirli bir pay alacağım, onları mutlaka saptıracağım, onları boş kuruntulara sokacağım, ve onlara emredeceğim de hayvanların kulaklarını yaracaklar, onlara emredeceğim de Allah'ın yaratışını değistirecekler" dedi. Kim Allah'ı bırakıp da seytani dost edinirse, süphesiz o, apaçık bir ziyana uğramış olur.

4:119 Allah o seytana lanet etti. Ve o da: "Elbette senin kullarından belirli bir pay alacağım, onları mutlaka saptıracağım, onları boş kuruntulara sokacağım, ve onlara emredeceğim de hayvanların kulaklarını yaracaklar, onlara emredeceğim de Allah'ın yaratışını değistirecekler" dedi. Kim Allah'ı bırakıp da seytani dost edinirse, süphesiz o, apaçık bir ziyana uğramış olur.

4:120 Seytan onlara vaad eder ve onları boş umutlarla oyalar. Oysa seytanın onlara vaadi, aldatmadan başka bir şey değildir.

4:121 Bunların varacakları yer cehennemdir. Ondandır kurtulmak için çare bulamazlar.

4:122 İman edip iyi işler yapanları da altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağız, orada ebedî olarak kalacaklardır. Bu, Allah'ın gerçek vaadidir. Allah'dan daha doğru sözlü kim olabilir?

4:123 (İs), ne sizin kuruntunuza, ne de kitap ehlinin kuruntusuna göredir. Kötülük yapan, o yüzden cezalandırılır. O, kendisine Allah'tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı bulabilir.

- 4:124 Erkek veya kadın, kim mümin olur da güzel amellerden islerse, iste onlar cennete girerler. Zerre kadar da haksizliga ugratılmazlar.
- 4:125 İyilik yaparak kendisini Allah'a teslim eden ve İbrahim'in dinine dosdogru olarak tâbi olan kimseden, din bakımından daha iyi kim olabilir? Allah, İbrahim'i dost edinmisti.
- 4:126 Göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ındir. Allah, her şeyi kusaticidir.
- 4:127 Kadınlar hakkında senden fetva isterler. De ki: Onlar hakkındaki fetvayı size Allah veriyor: Yazılmış hakları olan mirası kendilerine vermediginiz ve nikahlanmayı istemediginiz öksüz kızlar ve zavallı çocuklara ve bir de yetimlere adaletle davranmanız hakkında Kitap'ta size okunan âyetler vardır. Sizin her yaptığınız iyiliği, muhakkak Allah bilir.
- 4:128 Eger bir kadın kocasının geçimsizliğinden, yahut kendisinden yüz çevirmesinden endişe ederse, aralarında bir sulh yapmalarında, onlara bir günah yoktur. Sulh hep hayırlıdır. Zaten nefisler kiskançlığa hazırdır. Eger iyi geçinir ve geçimsizlikten sakınırsanız, şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır.
- 4:129 Kadınlarınız arasında her yönden adaletli davranmaya ne kadar uğrassanız buna güç yetiremezsiniz. Bari birisine tamamen kapılıp da diğerini askıya alınmış gibi bırakmayın. Eger arayı düzeltir ve haksizlikten korunursanız, şüphesiz Allah çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir.
- 4:130 Eger karıkoca birbirlerinden ayrılacak olurlarsa, Allah, onların her birini geniş lutfuyla muhtaç bırakmaz. Allah'ın lutfu genistir, hikmeti büyüktür.
- 4:131 Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındir. Sizden önce kendilerine kitap verilenlere ve size Allah'tan korkmanızı emrettik. Eger inkâr ederseniz, biliniz ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındir. Allah hiçbir şeye muhtaç değildir, hamd vesenâ O'na yakisir.
- 4:132 Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındir. Vekil olarak Allah yeter.
- 4:133 Ey insanlar! Eger Allah dilerse sizi giderir de baskalarını getirir. Ve Allah, buna kadirdir.
- 4:134 Kim dünya nimetini isterse, bilsin ki dünya ve ahiret nimeti Allah katındadır. Allah her şeyi çok iyi isiten ve çok iyi görendir.
- 4:135 Ey iman edenler! Adaleti ayakta tutan ve kendiniz, anababanız ve yakın akrabanız aleyhine de olsa, yalnız Allah için şahitlik eden kimseler olunuz. Zira zengin de olsa, fakir de olsa, Allah ikisine de (sizden) daha yakındır. Nefsinizin arzusuna uyarak adaletten uzaklaşmayın. Eger (şahitlik ederken) dilinizi eger, bükerseniz veya çekinirseniz, şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır.
- 4:136 Ey iman edenler! Allah'a, Peygamberine, Peygamberine indirdiği Kitab'a, ve daha önce indirdiği kitaba iman edin. Kim Allah'i, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve ahiret gününü inkâr ederse sapıklığın en koyusuna düsmüs olur.
- 4:137 İman edip sonra inkâr eden, sonra iman edip tekrar inkâr eden, sonra

da inkârlarında ileri gidenleri Allah ne bağışlayacak, ne de doğru yola eristirecektir.

4:138 Münafıklara da haber ver ki, kendileri için çok acı bir azab vardır.

4:139 Onlar, müminleri bırakıp kâfirleri dost ediniyorlar. Onların yanında izzet ve şeref mi arıyorlar? Halbuki bütün izzet ve şeref Allah'a aittir.

4:140 Allah size Kitab (Kur'an)da: "Allah'ın âyetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla alay edildiğini isittiginiz zaman, başka bir söze geçmedikleri müddetçe, o kâfirlerle oturmayın. Aksi halde siz de onlar gibi olursunuz" diye hüküm indirdi. Muhakkak ki Allah, münafıkların ve kâfirlerin hepsini cehennemde toplayacaktır.

4:141 Onlar sizi gözetleyip dururlar. Eger Allah tarafından size bir zafer nasip olursa: "Biz sizinle beraber değil miydik?" derler. Sayet kâfirlerin zaferden bir payı olursa: (Bu defa da onlara): "Size üstünlük sağlayarak sizi müminlerden korumadık mı?" derler. Allah, kıyamet gününde aranızda hükmünü verecektir. Allah, müminlerin aleyhine kâfirlere hiçbir yol vermeyecektir.

4:142 Münafıklar, Allah'i aldatmaya çalışırlar. Halbuki Allah, onların oyunlarını başlarına geçirecektir. Onlar, namaza kalktıkları zaman tembel tembel kalkarlar. İnsanlara gösteriş yaparlar. Allah'i pek az anarlar.

4:143 Münafıklar, küfür ile iman arasında bocalamaktadırlar. Ne bu müminlere bağlanırlar, ne de su kâfirlere. Allah kimi doğru yoldan saptırırsa, sen artık ona kurtuluş yolu bulamazsın.

4:144 Ey iman edenler! Müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmeyin. Kendi aleyhinizde Allah'a apaçık bir delil mi vermek istiyorsunuz?

4:145 Süphesiz ki münafıklar, cehennem atesinin en aşağı tabakasındadırlar. Onlara bir yardım edici de bulamazsın.

4:146 Ancak tevbe edenler, durumlarını düzeltenler, Allah'a sarılanlar ve Allah için dinlerine samimi olarak bağlananlar müstesna. İşte bunlar müminlerle beraberdirler. Allah, müminlere büyük bir mükafat verecektir.

4:147 Eger sükreder ve iman ederseniz Allah size azabi ne yapar? Allah, sükredenlerin mükafatını veren ve her şeyi bilendir.

4:148 Allah, zulme uğrayanların dışında, çirkin sözün açıkça söylenmesinden hoşlanmaz. Allah her şeyi hakkiyle isiten, hakkiyle bilendir.

4:149 Bir hayri açıklar yahut gizlerseniz, yahut da bir kötülüğü bağışlarsanız, bilin ki, Allah da çok bağışlayıcıdır, her şeyi hakkiyle kadirdir.

4:150 Onlar, Allah'i ve peygamberlerini inkâr ederler, Allah ile peygamberlerinin arasını ayırmak isterler. "Kimine inanırız, kimini inkâr ederiz" derler. Bu ikisinin (imanla küfrün) arasında bir yol tutmak isterler.

4:151 İşte onlar gerçek kâfirlerdir. Biz de kâfirlere alçaltıcı bir azab hazırlamışızdır.

4:152 Allah'a ve peygamberlerine iman edenler ve onlar arasında ayırım

yapmayanlara (Allah) pek yakinda mükafatlarini verecektir. Allah çok bagislayicidir, çok merhametlidir.

4:153 Kitap ehli, senden, kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyorlar.

Musa'dan bundan daha büyüğünü istemisler ve: "Allah'i bize açıkça göster" demislerdi. Haksizliklari sebebiyle onlari yildirim çarpti.

Sonra kendilerine açık deliller geldigi halde buzagiyi (tanri) edinmislerdi. Onlari bundan dolayı da affettik. Ve Musa'ya açık bir delil (yetki) verdik.

4:154 Söz vermeleri için Tur dagini üzerlerine kaldirdik. Onlara: "O kapidan secde ederek girin" dedik. Yine onlara: "Cumartesi yasagini çignemeyin" dedik ve onlardan saglam bir söz aldik.

4:155 Verdikleri sözden dönmeleri, Allah'in âyetlerini inkâr etmeleri, haksiz yere peygamberlerini öldürmeleri ve "kalblerimiz kiliflidir" demelerinden dolayı (baslarina türlü belalar verdik). Dogrusu Allah, inkârlari sebebiyle onlarin kalplerini mühürlemistir. Pek azi hariç onlar inanmazlar.

4:156 (Kalblerinin mühürlenmesinin diger bir sebebi de Isa'yi) inkâr etmeleri ve Meryem'e büyük bir iftirada bulunmalaridir.

4:157 Bir de "Biz Allah'in peygamberi Meryem oglu Isa Mesih'i öldürdük" demeleridir. Oysa onu ne öldürdüler, ne de astilar. Fakat öldürdükleri kimse, onlara Isa gibi gösterildi. Onun hakkında anlasmazliga düşenler, ondan yana tam bir kusku içindedirler. O hususta bir bilgileri yoktur. Sadece zanna uyuyorlar. Onu kesinlikle öldürmediler.

4:158 Fakat Allah onu kendisine yükseltmistir. Allah, aziz (daima üstün)dir, hikmet sahibidir.

4:159 Kitap ehlinde hiçbir kimse yoktur ki, ölmeden önce ona (Isa'ya) iman etmiş olmasin. Kiyamet gününde o, onlara sahitlik edecektir.

4:160 Yahudilerin zulmetmeleri ve birçok kimseleri Allah yolundan alikoymalari, yasaklandiklari halde faiz almaları ve insanların mallarini haksiz yere yemeleri sebebiyle daha önce kendilerine helâl kilinan temiz seyleri haram kildik. Onlardan kâfir olanlara can yakici bir azap hazirladik.

4:161 Yahudilerin zulmetmeleri ve birçok kimseleri Allah yolundan alikoymalari, yasaklandiklari halde faiz almaları ve insanların mallarini haksiz yere yemeleri sebebiyle daha önce kendilerine helâl kilinan temiz seyleri haram kildik. Onlardan kâfir olanlara can yakici bir azap hazirladik.

4:162 Fakat onlardan ilimde derinlesmis olanlar ve iman edenler, sana indirilene ve senden önce indirilenlere iman ederler. Onlar, namazi kilan, zekati veren, Allah'a ve ahiret gününe iman edenlerdir. Iste onlara büyük bir mükafat verecegiz.

4:163 Muhakkak biz, Nuh'a ve ondan sonra gelen peygamberlere vahyettigimiz gibi, sana da vahyettik. Ibrahim'e, Ismail'e, Ishak'a, Yakub'a, torunlarına, Isa'ya, Eyyûb'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur'u verdik.

4:164 Daha önce sana anlattigimiz peygamberlerle, anlatmadigimiz baska peygamberlere de (vahyettik). Ve Allah Musa ile de konustu.

4:165 Peygamberleri müjdeciler ve azab habercileri olarak gönderdik ki, peygamberlerden sonra insanların Allah'a karşı bir bahaneleri olmasın. Allah mutlak üstündür, yegane hikmet sahibidir.

4:166 Fakat Allah, sana indirdiğini kendi ilmiyle indirmiş olduğuna şahitlik eder. Melekler de buna şahitlik ederler. Allah'ın şahitliği de kafidir.

4:167 Süphesiz inkâr edip, insanları Allah yolundan alıkoyanlar, derin bir sapıklığa düşmüşlerdir.

4:168 Muhakkak Allah, inkâr edenleri ve zulmedenleri ne bağışlar, ne de doğru bir yola eristirir.

4:169 Onları ancak cehennem yoluna (iletecek ve) onlar orada ebedî olarak kalacaklardır. Bu ise Allah'a çok kolaydır.

4:170 Ey insanlar, Resul size, Rabbinizden hakkı (gerçeği) getirdi. Kendi yararınıza olarak ona inanın. Eğer inkâr ederseniz, bilin ki göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ındır. Allah bilendir, hikmet sahibidir.

4:171 Ey kitab ehli! Dininizde taskinlik etmeyin ve Allah hakkında ancak doğru olanı söyleyin! Meryem oğlu İsa Mesih, sadece Allah'ın elçisi, Meryem'e atılmış olduğu kelimesi ve O'ndan bir ruhtur. Allah'a ve peygamberlerine inanın (Allah) üçtür demeyin. Kendi yararınız için buna son verin. Muhakkak ki Allah tek bir ilâhtır. O, çocuk sahibi olmaktan yüce (münezzehtir). Göklerdeki ve yerdekilerin hepsi O'nundur. Vekil olarak Allah yeter.

4:172 Hiçbir zaman Mesih de Allah'ın bir kulu olmaktan çekinmez, Allah'a yakın melekler de. Kim O'na kulluk etmekten çekinir ve büyüklük taslarsa bilsin ki O, onların hepsini huzuruna toplayacaktır.

4:173 İnanıp güzel işler yapanlara gelince, onların mükafatlarını eksiksiz ödeyecek ve lütfundan onlara daha fazlasını da verecektir. Allah'a kulluktan çekinip büyüklük taslayanlara da şiddetli bir şekilde azab edecek ve onlar Allah'dan başka kendilerine ne bir dost, ne de bir yardımcı bulamayacaklardır.

4:174 Ey insanlar! Size Rabbinizden bir delil (Muhammed) geldi ve size apaçık bir nur indirdik.

4:175 Allah'a inanıp O'na sımşık sarılanları (Allah), kendisinden bir rahmet ve lütf sokacak ve kendisine varan dosdoğru yola iletacaktır.

4:176 Senden fetva istiyorlar. Deki: "Allah size kelâle (babasız ve çocuksuz kimse) nin mirası hakkında hükmünü açıklıyor: Çocuğu olmayan, fakat kız kardeşi bulunan bir kişi ölürse, bıraktığı malın yarısı o (kız kardeşi)nundur. Çocuğu olmayan kız kardeş ölürse, erkek kardeş ona varis olur. Eğer (ölenin) iki kız kardeşi varsa, bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Eğer kardeşler erkek ve kız olurlarsa, erkeğin hissesi, iki kızın hissesi kadardır. Sasırmamanız için Allah size (hükümlerini) açıklıyor. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.

Sura 5: Al-Ma'idah

5:1 Ey iman edenler! Sözleşmeleri yerine getirin. İhramlı iken avlanmayı helal saymamanız şartıyla, çeşitli hayvanlar size helal kılındı. Ancak haram oldukları size okunacak olanlar müstesna. Süphesiz Allah dilediği

hükmü verir.

5:2 Ey iman edenler! Allah'in âlâmetlerine, haram aya, kurbanlık hediyelere, gerdanlıklarına ve Rablerinden lutuf ve rıza bekleyerek Kabe'ye yönelenlere sakın saygısızlık etmeyin. Ihramdan çıktığınız zaman avlanabilirsiniz. Sizi Mescidi Haram'dan çevirdiklerinden dolayı bir topluma karşı olan kininiz, sizi saldıriya sevk etmesin. İyilik ve takva üzerinde yardımlaşın, günah ve düşmanlık üzerinde yardımlaşmayın. Allah'tan korkun. Çünkü Allah'in azabı çetindir.

5:3 Les, kan, domuz eti, Allah'tan baskasının adı anılarak kesilen; boğulmuş, vurulmuş, yukardan düşmüş, boynuzlanmış, canavar yırtmış olup da canlı iken kesmedikleriniz; dikili taşlar (putlar) üzerine boğazlanan hayvanlar ve fal oklarıyla kismet (sans) aramanız size haram kılındı. Bunların hepsi doğru yoldan çıkmaktır. Bugün kâfirler, dininize karşı ümitsizliğe düşmüşlerdir. Onlardan korkmayın, benden korkun. Bugün dininizi kemale erdirdim, size nimetimi tamamladım. Size din olarak İslâmi begendim. Kim açlıktan daralır, günaha istekle yönelmeden bunlardan yemek zorunda kalırsa, ona günah yoktur. Çünkü Allah bağışlayan, merhamet edendir.

5:4 Sana, kendilerine neyin helal kılındığını soruyorlar. De ki: "Size iyi ve temiz şeyler helal kılındı." Allah'in size öğrettiğinden öğreterek yetistirdiğiniz avcı hayvanların sizin için tuttıklarını yiyin ve üzerine Allah'in adını anın (besmele çekin), Allah'tan korkun. Muhakkak Allah, hesabı çabuk görendir.

5:5 Bugün size iyi ve temiz şeyler helal kılındı. Kendilerine kitap verilenlerin yiyecekleri size helal olduğu gibi, sizin yiyeceğiniz de onlara helâldir. Ve müminlerden iffetli hür kadınlar ve sizden önce kendilerine kitap verilenlerden namuslu hür kadınlar, zina etmeksizin, gizli dost tutmaksizin, namuslu bir şekilde mehirlerini ödediğiniz takdirde, size helâldir. Her kim imanı inkâr ederse, amelî bosa gitmiş olur ve o, ahirette zarara uğrayanlardandır.

5:6 Ey iman edenler! Namaz kılmaya kalktığınız zaman, yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın. Başlarınızı meshedin, iki topuğa kadar da ayaklarınızı yıkayın. Eğer cünüp iseniz temizlenin. Hasta iseniz, yahut yolculukta iseniz, yahut biriniz abdest bozmaktan gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız, su da bulamamışsanız, temiz bir toprağa teyemmüm edin. Bunun için de yüzlerinizi ve ellerinizi o toprakla meshedin. Allah size bir güçlük çıkarmak istemiyor, fakat sizi temizlemek ve şükredesiniz diye de üzerinizdeki nimetini tamamlamak istiyor.

5:7 Allah'in, üzerinizdeki nimetini ve "İsittik, itaat ettik" dediğinizde sizden aldığı ve kendisiyle sizi bağladığı ahdini hatırlayın.

Allah'tan korkun, çünkü Allah göğüslerin özünü çok iyi bilir.

5:8 Ey iman edenler, Allah için hakkı ayakta tutanlar ve adaletle şahitlik yapanlar olun. Bir kavme olan kininiz, sizi adaletsizliğe sevk etmesin. Adaletli olun, çünkü o, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkun.

Süpheşiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

5:9 Allah, iman edenlere ve salih amel işleyenlere söyle vaad etmiştir: Onlar için mağfiret ve büyük bir mükafat vardır.

5:10 Inkâr eden ve âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, iste onlar, cehennemliklerdir.

5:11 Ey iman edenler! Allah'in size olan nimetini hatırlayın. Hani bir topluluk size el uzatmaya (tecavüze) yeltenmişti de, O (Allah) onların ellerini sizden çekmişti. Allah'tan korkun. Müminler yalnız Allah'a dayansınlar.

5:12 Allah, İsrailoğularından söz almıştı. İçlerinden on iki müfettiş göndermiştik... Allah şöyle demişti: " Ben, muhakkak sizinle beraberim. Namazı dosdoğru kıldığınız, zekatı verdiğiniz, peygamberlerime iman ettiğiniz ve onlara yardımda bulunduğunuz, (mallarınızı) Allah yolunda güzelce sarfettiğiniz takdirde, günahlarınızı mutlaka örter ve sizi altından ırmaklar akan cennetlere korur. Fakat sizden her kim de, bundan sonra küfrederse, dosdoğru yoldan sapmış olur.

5:13 Sözlerini bozdukları için onları lanetledik ve kalblerini katılastırdık. Kelimeleri yerlerinden değiştiriyorlar. Uyarıldıkları şeyden pay almayı unuttular. İçlerinden pek azı hariç, daima onlardan hainlik görürsün. Yine de onları affet, aldırma. Çünkü Allah güzel davrananları sever.

5:14 "Biz hıristiyanız" diyenlerden de söz almıştık. Onlar da kendilerine hatırlatılan şeylerin çoğunu unutmuslardı. Biz de onların arasına, kıyamete kadar sürecek kin ve düşmanlık soktuk. Allah, ne yapmış olduklarını onlara elbette haber verecektir.

5:15 Ey kitap ehli! Kitaptan gizlemiş olduğunuz şeylerin çoğunu açıklayan, çoğundan da vazgeçen peygamberimiz size geldi. Ayrıca size, Allah'tan bir nur ve apacık bir kitap da gelmiştir.

5:16 Allah o kitabla rızasına uygun hareket edenleri selamet yollarına iletir. Onları izniyle karanlıklardan aydınlığa çıkarır ve onları dosdoğru yola sevk eder.

5:17 Muhakkak ki, "Allah, ancak Meryem oğlu İsa Mesih'tir" diyenler kâfir olmuşlardır. (Onlara) de ki: " Allah, Meryem oğlu İsa Mesih'i, anasını ve bütün yeryüzündekileri helak etmek istese O'na kim engel olabilir? " Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin mülkiyeti sadece Allah'a aittir. O, dilediğini yaratır. Allah, her şeye kadirdir.

5:18 Yahudiler ve hıristiyanlar, "Biz Allah'ın oğulları ve sevgilileriyiz" dediler. De ki: " O halde niçin günahlarınızdan ötürü (Allah) size azab ediyor?" Hayır, siz de O'nun yaratıklarından birer insansınız. O dilediğini bağışlar, dilediğine azab eder. Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin mülkü Allah'ındır. Nihayet dönüş de O'nadır.

5:19 Ey kitap ehli! Peygamberlerin arasının kesildiği bir sırada size Resulümüz geldi, gerçekleri açıklıyor ki, (yarın kıyamet gününde): "Bize bir müjdeleyici ve uyarıcı gelmedi" demeyiniz. İste müjdeleyici ve uyarıcı geldi. Allah, her şeye kadirdir.

5:20 Musa kavmine şöyle demişti: "Ey kavmim! Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. O, içinizden peygamberler çıkardı. Sizi hükümdarlar yaptı. Ve âlemlerde hiçbir kimseye vermediğini size verdi."

5:21 "Ey kavmim, Allah'in size yazdigi kutsal topraga girin, geriye dönmeyin, yoksa kayba ugrarsiniz."

5:22 Onlar da: "Ey Musa! Orada zorba bir kavim var. Onlar oradan çikmadikça biz oraya asla giremeyiz. Eger oradan çikarlarsa, süphesiz biz de gireriz" dediler.

5:23 Allah'tan korkan ve Allah'in kendilerine nimet verdigi iki adam söyle dedi: "Onlarin üzerlerine kapidan girin. Oradan girerseniz muhakkak galip gelirsiniz. Eger layikiyla inaniyorsaniz yalnız Allah'a dayanin.

5:24 Kavmi Musa'ya: "Ey Musa! Onlar orada oldugu sürece biz oraya asla girmeyiz. Sen ve Rabb'in gidin savasin. Biz burada oturacagiz" dediler.

5:25 Musa: "Ey Rabbim! Ben, kendimle kardesimden baskasina söz geçiremiyorum, artik bizimle bu fâsik kavmin arasini ayir" dedi.

5:26 Allah Musa'ya söyle dedi: "Kirk sene o mukaddes yer onlara haram kilinmistir. Yeryüzünde saskin saskin dolacaklar. O fâsik kavim için üzülmeyin!"

5:27 Onlara Âdem'in iki ogluyla ilgili haberi hakkiyle oku. Hani her ikisi birer kurban sunmuslardi, birinden kabul edilmis, digerinden kabul edilmemisti. (Kurbani kabul edilmeyen, ötekine): " Seni öldürecegim" demisti. Digeri ise söyle demisti: "Allah, yalnız kendisinden korkanlardan kabul eder".

5:28 "Allah'a yemin ederim ki, sen beni öldürmek için bana el uzatsan da, ben seni öldürmek için sana el uzatacak degilim, ben âlemlerin Rabb'i olan Allah'tan korkarim.

5:29 "Ben isterim ki sen, benim günahimi da, kendi günahini da yüklenip ates halkindan olasin! Zalimlerin cezasi budur".

5:30 Bunun üzerine kurban kabul edilmeyenin nefsi kendisini, kardesini öldürmeye tesvik etti ve onu öldürdü. Böylece zarara ugrayanlardan oldu.

5:31 Derken Allah bir karga gönderdi, ona kardesinin cesedini nasıl gömecegini göstermek için top ragi eseliyordu. "Yaziklar olsun bana, su karga kadar olup da kardesimin cesedini gömmekten âciz miyim ben?" dedi ve pisman olanlardan oldu.

5:32 Bunun içindir ki, Isrâilogullari'na: "Kim, bir cana kiymayan veya yeryüzünde bozgunculuk çikarmayan bir nefsi öldürürse, bütün insanlari öldürmüş gibi olur. Kim de bir nefsin yasamasina sebep olursa, bütün insanlari yosatmis gibi olur" hükmünü yazdik (farz kildik). Süphesiz ki onlara peygamberlerimiz açık delillerle geldiler. Yine de bundan sonra onlarin birçoğu yeryüzünde asiri gitmektedirler.

5:33 Allah ve Resulüne karsi savasan ve yeryüzünde fesat çikarmaya çalisanlari cezasi, ancak öldürülmeleri veya asilmalari yahut ayak ve ellerinin çaprazlama kesilmesi, ya da yeryüzünde baska bir yere sürgün edilmeleridir. Bu, dünyada onlar için bir zillettir. Ahirette ise onlar için büyük bir azab vardir.

5:34 Ancak kendilerini yakalamanizdan önce tevbe edenler baska. Bilin ki Allah, çok bagislayan ve çok merhamet edendir.

5:35 Ey inananlar, Allah'tan korkun, O'na yaklasmaya yol arayin ve O'nun yolunda cihad edin ki, kurtulusa eresiniz.

5:36 Bütün yeryüzündekiler ve bir o kadari daha inkâr edenlerin olsa, bunlar kıyamet gününün azabından kurtulmak için hepsini fidye olarak verseler yine onlardan kabul edilmez. Onlar için can yakıcı bir azap vardır.

5:37 Cehennem atesinden çıkmak isterler. Ama oradan çıkacak degillerdir. Onlar için devamlı bir azap vardır.

5:38 Hırsızlık eden erkek ve kadının, yaptıklarına karşılık Allah'dan bir ceza olarak ellerini kesin. Allah daima üstündür, hikmet sahibidir.

5:39 Kim yaptığı haksızlıktan sonra tevbe eder, halini düzeltirse, süphesiz Allah, onun tevbesini kabul eder. Çünkü Allah bağışlayan, merhamet edendir.

5:40 Göklerin ve yerin mülkünü Allah'a ait olduğunu, dilediğine azap edip dilediğini de bağışladığını bilmedin mi? Allah herseye kâdirdir.

5:41 Ey peygamber, ağızlarıyla "inandık" deyip, kalbleriyle inanmamış olanlardan ve yahudilerden küfürde yarış edenler seni üzmesin. Onlar yalana kulak verirler, sana gelmeyen diğer bir topluluğa kulak verirler, kelimeleri yerlerinden değiştirirler, "eger size bu verilirse alın, bu verilmezse sakının" derler. Allah birini sasırtmak isterse, sen onun için Allah'a karşı hiçbir şey yapamazsın. Onlar öyle kimselerdir ki, Allah, onların kalblerini temizlemek istememistir. Onlar için dünyada rezillik var ve yine onlar için ahirette de büyük bir azap vardır.

5:42 Onlar, yalana çok kulak verirler ve çok haram yerler. Eger sana gelirlerse, ister aralarında hükmet, ister onlardan yüz çevir. Eger onlardan yüz çevirirsen, sana hiçbir zarar veremezler. Eger aralarında hükmedersen adaletle hükmet. Süphesiz Allah, adaletli davrananları sever.

5:43 İçinde Allah'ın hükmü bulunan Tevrat yanlarında dururken seni nasıl hakem yapıyorlar da ondan sonra da dönüyorlar? Onlar inanıcı degillerdir.

5:44 İçinde hidayet ve nûr bulunan Tevrat'ı, elbette biz indirdik.

Müslüman olan peygamberler, yahudiler hakkında hükmederler, kendilerini Tanrıya adanmış zâhitler, âlimler de, Allah'ın kitabını korumakla görevlendirildiklerinden (onunla hüküm verirler) ve onun Allah'ın kitabı olduğuna şahitlik ederlerdi. İnsanlardan korkmayın, benden korkun, âyetlerimi az bir paraya satmayın. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, iste onlar kâfirlerin ta kendileridir.

5:45 Biz Tevrat'ta onlara, cana can, göze göz, buruna burun, kulaga kulak, dişe diş ve yaralara karşılıklı kisas (ödesme) yazdık. Bununla beraber kim kisas hakkını bağışlarsa, bu kendi günahlarına keffaret olur. Ve kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, iste onlar zalimlerin ta kendileridir.

5:46 O peygamberlerin ardından, yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryemoglu İsa'yi gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur olan, kendinden önceki Tevrat'ı tasdik eden ve Allah'dan korkanlar için bir hidayet rehberi ve bir öğüt olan İncil'i verdik.

5:47 İncil ehli de Allah'ın ona indirdikleriyle hükmetsinler. Kim, Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse, iste onlar fâsikların ta kendileridir.

5:48 Sana da (ey Muhammed) geçmiş kitapları tasdik eden ve onları kollayıp

koruyan Kitab (Kur'ân)î hak ile indirdik. Onların aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet. Onların arzu ve heveslerine uyararak, sana gelen haktan sapma. Biz, herbiriniz için bir seriat ve yol belirledik. Eğer Allah dileseydi sizi tek bir ümmet yapardı, fakat size verdiklerinde sizi denemek istedi. Öyleyse iyiliklere kosun. Hepinizin dönüşü Allah'adır. O, ihtilafa düştüğünüz şeyleri size haber verir.

5:49 Aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet. Onların keyiflerine uyma. Allah'ın sana indirdiğinin bir kısmından seni saptırmalarından sakın. Eğer Allah'ın hükmünden yüz çevirirlerse, bil ki Allah, bir kısım günahları sebebiyle onları musibete ugratmak istiyor. Muhakkak ki insanların çoğu yoldan çıkanlardır.

5:50 Yoksa cahiliyye hükmünü mü arıyorlar? Kesinlikle bilen bir toplum için Allah'tan daha güzel hüküm veren kim olabilir?

5:51 Ey iman edenler! Yahudileri ve Hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden kim onları dost edinirse, şüphesiz o onlardan olur. Şüphesiz Allah, zalim kavmi doğru yola iletmez.

5:52 Kalblerinde hastalık bulunanların: " Bize bir felaket gelmesinden korkuyoruz" diyerek, onların arasına kosustuklarını görürsün. Umulur ki Allah, bir fetih ihsan eder veya katından bir emir (is) getirir de içlerinde gizlediklerine pişman olurlar.

5:53 İman edenler: "Sizinle beraber olduklarına dair, Allah'a bütün güçleriyle yemin edenler bunlar mı?" derler. Onların bütün amelleri bosa gitmiştir ve kaybedenlerden olmuşlardır.

5:54 Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse, bilsin ki Allah yakında öyle bir toplum getirir ki, Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler; müminlere karşı yumuşak, kâfirlere karşı da onurlu ve siddetlidirler; Allah yolunda mücadele eder, hiçbir kinayicinin kinamasından da korkmazlar. Bu, Allah'ın bir lütfudur, onu dilediğine verir. Allah, geniş ihsan sahibidir, her şeyi çok iyi bilendir.

5:55 Sizin asil dostunuz Allah'tır, O'nun Resulüdür ve namazlarını kılın zekatlarını veren ve rükû eden müminlerdir.

5:56 Kim Allah'ı, O'nun Resulünü ve müminleri dost edinirse, (iyi bilsin ki) Allah'ın taraftarları galip geleceklerdir.

5:57 Ey iman edenler! Sizden önce kendilerine kitap verilmiş olanlardan ve kâfirlere, dininizi alay ve eğlence konusu yapanları dost edinmeyin. Eğer (gerçekten) iman ediyorsanız, Allah'dan gergince korkun.

5:58 Namaza çağırduğunuz zaman, onu alay ve eğlence konusu yaparlar. Bu onların, akıllarını kullanmayan bir toplum olmalarından dolayıdır.

5:59 De ki: "Ey kitap ehli! Sadece Allah'a, bize indirilene ve bizden önce indirilene inandığımız için mi bizden hoşlanmıyorsunuz? Oysa çoğunuz yoldan çıkmışsınız".

5:60 De ki: "Allah katında cezaya çarptırılma bakımından bunlardan daha kötüsünü size haber vereyim mi? Allah, kimlere lanet etmiş ve gazabına ugratmış; kimlerden maymunlar, domuzlar ve seytana tapanlar yapmış, iste bunların makami daha kötüdür ve onlar düz yoldan daha çok sapmışlardır".

5:61 Onlar, size geldikleri zaman, "iman ettik" dediler. Oysa yanınıza kâfir

olarak girip, kâfir olarak çıkmışlardır. Allah, onların gizlediklerini çok iyi bilir.

5:62 Onlardan çoğunu, günah işlemeye, düşmanlıkta ve haram yemeye yaris ederken görürsün. Bu yaptıkları şeyler ne kötüdür!

5:63 Gerçek dindarların ve din bilginlerinin, onları günah olan bir söz söylemekten ve haram yemekten men etmeleri gerekmez miydi? Yaptıkları şey ne kötüdür!

5:64 Yahudiler, "Allah'ın eli çok sikiştir" dediler. Söyledikleri söz sebebiyle onların elleri bağlansın ve lanete uğrasınlar! Aksine Allah'ın elleri açıktır, dilediği gibi verir. Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onların çoğunun azgınlığını ve küfrünü azdırıyor. Biz, onların aralarına tâ kıyamete kadar düşmanlık ve kin atmışızdır. Ne zaman savaş için bir ateş yakmışlarsa, Allah onu söndürmüştür. Onlar yeryüzünde bozgunculuğa kosarlar. Süphesiz Allah bozguncuları sevmez.

5:65 Eger kitap ehli iman etmiş ve layikiyle korunmuş olsalardı, onların kötülüklerini örter, nimeti bol olan cennetlere koyardık.

5:66 Eger onlar, Tevrat'ı, İncil'i ve kendilerine indirilene gergince uygulasalardı, hem üstlerindeki, hem de ayaklarının altındaki (nimetlerden bol bol) yerlerdi. Onların arasında ilimli bir grup da vardı. Böyle olmakla beraber onların çoğunun yaptıkları ne kadar kötüdür!

5:67 Ey sanlı Resul! Rabbinden sana indirilene teblig et! Eger bunu yapmazsan O'nun peygamberlik görevini yapmamış olursun. Allah seni insanlardan korur. Doğrusu Allah, kâfirler toplumunu doğru yola iletmez.

5:68 De ki: "Ey kitap ehli! Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size indirilene uygulamadıkça bir esas üzerinde degilsiniz. Süphesiz ki, Rabbinden sana indirilenler, onların çoğunun azgınlığını ve inkârını artıracaktır. Su halde kâfir olan bir toplum için üzülme!

5:69 Muhakkak ki inananlar, yahudiler, sabiiler ve hristiyanlardan kim Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve güzel amel işlerse, onlar için bir korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır.

5:70 Andolsun biz, İsrailoğulları'ndan söz aldık ve onlara peygamberler gönderdik. Fakat ne zaman onlara bir peygamber nefislerinin hoslanmadığı bir şey getirmişse, bunlardan bir kısmını yalanlamışlar, bir kısmını da öldürmüşlerdir.

5:71 Onlar, bir fitne kopmayacak sandılar, kör ve sağır kesildiler. Sonra Allah onların tevbesini kabul etti. Sonra yine onların çoğu kör, sağır kesildiler. Allah, onların yaptıklarını görüyor.

5:72 Andolsun, "Allah, Meryem'in oğlu Mesih'tir" diyenler elbette kâfir olmuşlardır. Oysa Mesih onlara: "Ey İsrailoğulları, hem benim, hem de sizin Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Kim Allah'a ortak kosarsa, süphesiz Allah ona cenneti haram kılmıştır ve onun varacağı yer cehenemdir. Zalimlerin yardımcısı da yoktur" demisti.

5:73 "Allah, için üçüncüsüdür" diyenler elbette kâfir olmuşlardır. Oysa tek ilâhtan başka ilâh yoktur. Eger söylediklerinden vazgeçmezlerse, elbette onlardan inkâr edenlere acı bir azap dokunacaktır.

5:74 Hâlâ Allah'a tevbe edip O'ndan af dilemiyorlar mı? Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

5:75 Meryem'in oğlu Mesih (İsa), sadece bir peygamberdir. Ondan önce de peygamberler gelip geçmiştir. Anası da dosdoğru bir kadındır. Her ikisi de yemek yerlerdi. Bak onlara âyetleri nasıl açıklıyoruz. Sonra yine bak nasıl yüz çeviriyorlar!

5:76 De ki: "Allah'i bırakıp da size ne zarar, ne de fayda vermeye gücü yetmeyen şeylere mi tapıyorsunuz? Oysa Allah isitendir, bilendir".

5:77 De ki: "Ey kitap ehli! Dininizde haksız yere asiri gitmeyin. Daha önce sapmış, birçoklarını da saptırmış ve böylece doğru yolu kaybetmiş bir kavmin keyiflerine uymayın".

5:78 İsrailoğulları'ndan küfredenler, Davud ve Meryem'in oğlu İsa diliyle lanetlenmişlerdir. Bu, onların isyan etmeleri ve asiri gitmeleri yüzündendi.

5:79 Onlar, yaptıkları kötülüklerden vazgeçmiyorlardı. Yaptıkları şey ne kötü idi.

5:80 Onlardan birçoğunun kâfirleri dost edindiklerini görürsün.

Nefislerinin kendilerine sunduğu şey ne kadar kötüdür! Allah onlara gazabetmiştir. Onlar ebedî olarak azap içinde kalacaklardır.

5:81 Eger onlar, Allah'a, Peygamber'e ve ona indirilen Kur'ân'a inanmış olsalardı, kâfirleri dost tutmazlardı. Fakat onların çoğu yoldan çıkmış kimselerdir.

5:82 İman edenlere karşı düşmanlık yönünden insanların en siddetlisi olarak yahudileri ve Allah'a ortak kosenleri bulursun. Ve yine iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da: "Biz hristiyanlarız" diyenleri bulursun. Çünkü onların içlerinde kesimler ve rahipler vardır. Ve onlar büyüklük taslamazlar.

5:83 Peygamber'e indirilen (Kur'ân)i dinledikleri zaman, onun hak olduğunu öğrendiklerinden dolayı gözlerinin yaşla dolup tastığını görürsün.

Onlar: "Ey Rabb'imiz iman ettik, bizi de şahitlerden yaz" derler.

5:84 "Hem biz Rabb'imizin bizi iyi kişilerle birlikte (cennete) sokmasını arzulayıp dururken, neden Allah'a ve hak olarak bize gelen şeylere inanmayalım!".

5:85 Böyle demeleri sebebiyle Allah onları altlarından ırmaklar akan cennetlerle mükafatlandırmıştır. Orada ebedî olarak kalacaklardır.

İste iyilik yapanların mükafatı budur.

5:86 İnkâr edip âyetlerimizi yalanlayanlar da cehennem ehlidir.

5:87 Ey iman edenler! Allah'ın size helal kıldığı temiz şeyleri haram saymayın. Ve asiri da gitmeyin. Çünkü Allah asiri gidenleri sevmez.

5:88 Allah'ın size verdiği riziklardan helal ve temiz olarak yeyin ve inandığınız Allah'tan korkun.

5:89 Allah sizi, kasıtsız olarak yaptığınız yeminlerinizden sorumlu tutmaz. Fakat kasıtlı yaptığınız yeminlerinizden sizi sorumlu tutar.

Bozulan yeminin keffareti (cezası), ailenize yedirdiğinizin ortalamasından on yoksulu yedirmek veya giydirmek yahut da bir köle azad etmektir. Verecek bir şey bulamayan kimse için de üç gün oruç tutmaktır. İste yemin ettiğiniz zaman yeminlerinizi bozmanın cezası budur. Yeminlerinizi koruyun. İste Allah âyetlerini size böyle açıklar ki, şükredesiniz.

5:90 Ey iman edenler! İçki, kumar, dikili taşlar (putlar) ve fal okları

seytan isi birer pisliktir. Bunlardan kaçının ki, kurtulusa eresiniz.

5:91 Seytan, içki ve kumarla sizin aranıza düşmanlık ve kin sokmak ve sizi Allah'i anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık bunlardan vazgeçtiniz değil mi?

5:92 Allah'a itaat edin, Peygamber'e de itaat edin. Kötülüklerden sakının. Eger yüz çevirirseniz, biliniz ki, Peygamber'imize düşen sadece apaçık tebligdir.

5:93 İman edip salih amel işleyenler, Allah'tan korktukları, imanlarında sebat ettikleri, salih amel işlemeye devam ettikleri, sonra Allah'tan sakındıkları, imanlarından ayrılmadıkları, yine Allah'tan korktukları ve iyilikte buldukları müddetçe, daha önce yediklerinden dolayı kendilerine bir günah yoktur. Allah iyilikte bulunanları sever.

5:94 Ey iman edenler! Allah sizi ellerinizin ve mizraklarınızın eriseceği bir avla dener ki, gizlide kendisinden korkanları meydana çıkarsın. Kim bundan sonra saldırıda bulunursa onun için acı bir azab vardır.

5:95 Ey iman edenler, ihramlı iken av hayvani öldürmeyin. İçinizden kim kasten onu öldürürse, yaptığı isin vebalini tatması için, öldürdüğü hayvanın dengi ona cezadır ki, Kâbe'ye ulaşacak bir kurban olmak üzere buna yine içinizden iki adaletli kişi hükmeder; yahut (ceza olmak üzere) bir keffarettir ki, ya o nisbette fakirleri doyurmak, yahut onun dengi oruç tutmaktır. Allah geçmisi affetmiştir. Fakat kim de bu suçu tekrarlırsa, Allah ondan intikamını alır. Allah damia gâliptir, intikam sahibidir.

5:96 Size ve yolculara yiyecek olmak üzere, deniz avı ve onu yemek helal kılındı. Kara avı ise, ihramlı olduğunuz müddetçe size haram edilmistir. Huzurunda toplanacağınız Allah'tan korkun.

5:97 Allah, Kâbe'yi, o Beyti haram'ı, haram ayı, kurbanı ve (kurbanlardaki) gerdanlıkları insanlar için bir nizam kıldı. Bu, Allah'ın göklerde ve yerde olan herseyi bildiğini ve Allah'ın herseyi hakkıyla bilici olduğunu sizin de bilmeniz içindir.

5:98 İyi bilin ki Allah, hem cezası çok siddetli olandır, hem de çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.

5:99 Peygamber'in üzerine düşen sadece duyurmaktır. Allah, açıkladıklarınızı da gizlediklerinizi de bilir.

5:100 De ki: "Pis olan şeyle temiz olan şey bir olmaz, pis olanın çokluğu hosuna gitse bile". Ey selim akıl sahipleri Allah'tan korkun ki kurtulusa eresiniz.

5:101 Ey iman edenler! Açıklandığı zaman hosunuza gitmeyecek olan şeylerden sormayın. Eger onları Kur'ân indirilirken sorarsanız size açıklanır. Halbuki Allah onlardan geçmiştir. Allah çok bağışlayan ve çok yumuşak davranandır.

5:102 Sizden önce gelen bir kavim bunları sormustu da sonra inkâr etmişti.

5:103 Allah, ne "bahîre"yi, ne "sâibe"yi, ne "vesile"yi ve ne de "hâm"i mesru kılmıştır. Fakat küfredenler, Allah'a yalan iftira etmektedirler.

Onların çoğunun akılları ermez.

5:104 Onlara: " Allah'ın indirdiği (kitabı)ne ve peygamber'e gelin" dendiği zaman: " Atalarımızı üzerinde bulduğumuz şey bize yeter" derler. Ataları

bir sey bilmeyen ve dogru yolu da bulamayan kimseler olsa da mi?

5:105 Ey inananlar, kendinize dikkat edin. Siz dogru yolda oldugunuz takdirde dogru yoldan sapanlar size zarar veremezler. Hepinizin dönüsü Allah'adir. Yaptiklarinizi size O haber verecektir.

5:106 Ey iman edenler! İçinizden birine ölüm (emareleri) geldiği zaman, vasiyet sirasinda aranızdaki sahitligin hükmü, kendi içinizden iki adaletli sahit, yahut yeryüzünde yolculuga çıkmis iseniz, ölüm (emareleri de) size gelip çatmissa, sizden olmayan diger iki sahit tutmaktır. Eger (bunlardan) süpheye düserseniz, namazdan sonra onlari alikorsunuz. Onlar da Allah'a söyle yemin ederler: "Akraba bile olsa, yemini bir çıkar karsiligi satmayacagiz, Allah'in sahitligini gizlemeyecegiz. Aksi halde günahkârlardan oluruz".

5:107 Eger o iki sahidin bir günah isledikleri anlasilirsä ölene daha yakin olan hak sahiplerinden diger iki kisi onlari yerine geçerler ve: "Bizim sahitligimiz, önceki iki kisinin sahitliginden daha dogrudur. Biz kimsenin hakkina tecavüz etmedik. Aksi halde biz de zalimlerden olurduk" diye Allah'a yemin ederler.

5:108 Iste bu, sahitliklerini gerektiği gibi yapmalari, yahut yeminlerinden sonra yeminlerinin kabul edilmemesinden korkmalari için en iyi yoldur. Allah'tan korkun ve emirlerini dinleyin. Allah, dogru yoldan çıkan bir toplulugu hidayete erdirmez.

5:109 Allah, Resulleri topladığı gün: " Size ne cevap verildi? " der. "Bizim bilgimiz yok" derler, "gizlileri bilen yalnız sensin, sen!".

5:110 Allah söyle diyecektir: "Ey Meryemoglu Isa! Sana ve annene olan nimetimi hatirla! Hani seni Rûhu'lKudüs (Cebrâil) ile desteklemistim. Besikteyken ve kemâle ermisken insanlarla konusuyordun. Sana yaziyi, hikmeti, Tevrat'i ve Incil'i öğretdim. İznimle çamurdan kus seklinde bir sey yapmis ve ona üflemistin, o da iznimle kus olmustu. Anadan dogma kör olani ve alaca hastaligina yakalanmis kimseyi iznimle iyilestirmistin. Ölülerini iznimle (hayata) çıkarmistin.

İsrailogullari'na âyetlerle geldigin ve onlardan inkâr edenlerin: "Bu ancak apaçık bir sihirdir" dedikleri zaman seni, onlardan korumustum.

5:111 Hani Havarilere: " Bana ve Resulüme iman edin" diye ilham etmistim. Onlar da: "İman ettik, bizim süphesiz müslümanlar olduğumuza sahit ol" demislerdi.

5:112 Havariler: " Ey Meryemoglu Isa, Rabbin bize gökten bir sofraya indirebilir mi?" dediler. Isa da: "İnaniyorsanız Allah'tan korkun" dedi.

5:113 Havâriiler: "İstiyoruz ki ondan yiyelim, kalblerimiz iyice yatissin, senin bize dogru söylediğini bilelim ve bunu bizzat görenlerden olalım" dediler.

5:114 Meryemoglu Isa da: "Allah'im, Rabbimiz, bizim üzerimize gökten bir sofraya indir ki, bizim için, önce ve sonra gelenlerimiz için bir bayram ve senden bir mucize olsun. Bizi riziklandır, sen rizik verenlerin en hayirlisisin!" dedi.

5:115 Allah buyurdu ki: " Ben onu size indireceğim. Fakat bundan sonra içinizden kim inkâr ederse, ben ona âlemlerden hiç kimseye yapmayacağım bir azabi yaparım".

5:116 Ve Allah demisti ki: "Ey Meryemoglu Isa, sen mi insanlara: 'Beni ve annemi, Allah'tan baska iki tanri edinin' dedin?". "Hâsâ, dedi, sen yucesin, benim için gerçek olmayan birseyi söylemem bana yakismaz. Eger demis olsam, sen bunu bilirsin, sen benim nefsimde olani bilirsin, ben ise senin nefsinde olani bilmem, çünkü gayblari bilen yalnız sensin, sen!".

5:117 "Ben onlara sadece, senin bana emrettiklerini söyledim. Benim ve sizin Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin, dedim. Aralarında oldugum müddetçe onlara sahit idim, fakat sen beni vefat ettirince onlari gözetleyen yalnız sen oldun. Sen herseyi görensın.

5:118 "Eger onlara azab edersen, onlar senin kullarındır, eger onlari bagıslarsan, şüphesiz sen daima üstünsün, hikmet sahibisin".

5:119 Allah buyurdu ki: "Bu, sadıklara doğruluklarının fayda sagladigi gündür. Onlar için altlarından ırmaklar akan, içinde ebedî kalacakları cennetler vardır". Allah onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte büyük kurtulus budur.

5:120 Göklerin, yerin ve bunlarda bulunan herseyin mülkü Allah'ındır. O herseye kâdirdir.

Sura 6: Al-An'am

6:1 Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı var eden Allah'a mahsustur. Böyleyken kâfirler hâlâ Rablerine baskalarını esit sayıyorlar.

6:2 Sizi çamurdan yaratan, sonra size bir ecel takdir eden O'dur. Tayin edilen bir ecel de (kiyamet zamanı) O'nun katındadır. Sonra bir de şüphe ediyorsunuz.

6:3 O, göklerde de, yerde de (tek) Allah'tır. Sizin gizlinizi, açığınızı ve ne kazandığınızı bilir.

6:4 Onlara Rab'lerinin âyetlerinden hiçbir âyet gelmez ki, ondan yüz çevirmesınler.

6:5 Hak, kendilerine gelince onu yalanladılar. Alaya aldıkları şeyin haberi yakında kendilerine gelecektir.

6:6 Kendilerinden önce nice nesilleri helak ettiğimizi görmediler mi? Yeryüzünde size vermediğimiz imkanları onlara vermistik. Onlara gökten bol bol yağmur indirmiş, altlarından ırmaklar akıtmistik. Fakat onları günahlarından dolayı helak ettik. Ve kendilerinden sonra başka bir nesil yarattık.

6:7 Eger sana kagıtta yazılı bir kitap indirmiş olsak da onu elleriyle tutsalardı, yine de o kâfirler: "Muhakkak ki bu, apaçık bir sihirdir" derlerdi.

6:8 "O'na bir melek indirilmeli değil miydi?" dediler. Eger bir melek indirseydik, iş bitirilmiş olurdu, sonra kendilerine hiç göz açtırılmazdı.

6:9 Eger Peygamberi, biz bir melek yapsaydık, yine de onu bir adam şeklinde yapardık ve onları yine düstükleri kuskuya düstürürdük.

6:10 Senden önce de peygamberlerle alay edilmisti. Fakat onlardan alay edenleri, alay ettikleri şey kusatıverdi.

6:11 De ki: "Yeryüzünde dolasin da yalanlayanların sonu nasıl olmuş,

görün!".

6:12 De ki: "Göklerde ve yerde olanlar kimindir?" "Allah'indir" de. O, rahmet etmeyi kendi nefesine yazmıştır. Sizi, varlığında asla şüphe olmayan kıyamet gününde toplayacaktır. Ama kendilerini zarara sokanlar inanmazlar.

6:13 Gecede, gündüzde barınan her şey O'nundur. O, isitendir, bilendir.

6:14 De ki: "Gökleri ve yeri yoktan var eden, besleyen, fakat kendisi beslenmeyen Allah'tan başka dost mu tutayım?" "Ben İslâm olanların ilki olmakla emrolundum" de ve sakın Allah'a ortak kosalardan olma.

6:15 De ki: "Eğer Rabbime isyan edersem, büyük bir günün azabından korkarım".

6:16 O gün kimden azab giderilirse, kuskusuz Allah ona rahmet etmiştir. İşte apaçık kurtuluş budur.

6:17 Allah sana bir zarar dokundurursa, onu yine kendisinden başka açacak yoktur. Ve eğer sana bir hayır dokundurursa, kuskusuz O, her şeyi yapabildir.

6:18 O, kullarının üstünde tam hâkimdir. O, hüküm ve hikmet sahibidir, her şeyden haberdardır.

6:19 De ki: "Sahitlik yönünden hangi şey daha büyüktür?". De ki: "Allah, benimle sizin aranızda şahittir ve bana bu Kur'ân vahyolundu ki, onunla hem sizi, hem de sizden sonra kendisine ulaşan herkesi uyarayım. Allah'la beraber başka ilâhlar olduğuna siz gerçekten şahitlik eder misiniz?" De ki: "Ben buna şahitlik etmem". "O, ancak ve ancak bir tek ilâhtir ve gerçekten ben, sizin ortak tuttuğunuz şeylerden uzagım" de.

6:20 Kendilerine Kitap verdiğimiz kimseler, Peygamber'i, kendi oğullarını bildikleri gibi, bilirler. Kendilerine yazık edenler var ya! İşte onlar iman etmezler.

6:21 Allah'a iftira ederek yalan uydurandan veya âyetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Hiç şüphe yok ki zalimler kurtulsa eremezler.

6:22 O gün hepsini mahsere toplayacağız. Sonra Allah'a ortak kosalara: "Hani nerede o Allah'a ortak saydığınız ortaklarınız?" diyeceğiz.

6:23 Sonra, (Onlar): "Rabbimiz, Allah'a yemin ederiz ki, biz müsrıklarından değildik" demekten başka bir özür bulamayacaklar.

6:24 Bak, vicdanlarına karşı nasıl yalan söylediler! O uydurdukları putlar da kendilerinden kaybolup gitti.

6:25 İçlerinden seni dinleyenler de vardır, fakat biz, onu anlamalarına engel olmak için kalblerinin üstüne örtüler, kulaklarının içine de ağırlık koyduk. Onlar, bütün delilleri görseler bile yine ona inanmazlar.

Hatta sana geldiklerinde seninle tartışırlar. Ve o kâfirler: "Bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir" derler.

6:26 Onlar, insanları Kur'ân'a iman etmekten menederler, hem de kendileri ondan uzak dururlar. Böylece yalnız kendilerini mahvediyorlar ama farkında degiller.

6:27 Onların, ateşin üzerinde durdurdukları zaman: "Ne olurdu dünyaya döndürülseydik, Rabb'imizin âyetlerini yalanlamasaydık da müminlerden olsaydık" dediklerini bir görsen!

6:28 Hayır, daha önce gizleyip durdukları karşılarına çıktı da ondan,

yoksa geri çevrilselerdi yine menedildikleri şeyi yapmaya dönerlerdi.

Çünkü onlar yalancılardır.

6:29 Dediler ki: " Dünya hayatımızdan başka bir hayat yoktur, biz diriltilecek değiliz".

6:30 Rablerinin huzurunda durduruldukları zaman onları bir görsen! Rableri onlara söyle der: "Bu, bir gerçek değil midir?". Onlar da: "Rabbimize yemin ederiz ki gerçektir" derler. Rableri de onlara: "Öyleyse inkârınız sebebiyle azabi tadın!" der.

6:31 Allah'ın huzuruna çıkmayı yalanlayanlar, gerçekten hüsrana uğramışlardır. Kiyamet günü ansizin gelince onlar, günahlarını sırtlarına yüklenmiş olarak söyle derler: "Dünyada yaptığımız kusurlardan dolayı yazıklar olsun bize!" Bakın yüklendikleri günah ne kötüdür!

6:32 Dünya hayatı, eğlence ve oyundan başka bir şey değildir. Ahiret yurdu ise, Allah'tan korkanlar için daha hayırlıdır. Aklınızı kullanmaz mısınız?

6:33 Onların söylediklerinin seni üzdüğünü elbette biliyoruz. Onlar aslında seni yalanlamıyorlar, fakat, o zalimler Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlar.

6:34 Senden önce de peygamberler yalanlanmıştı. Kendilerine yardımımız gelinceye kadar yalanlanmaya ve eziyet olunmaya sabrettiler. Allah'ın sözlerini degistirecek hiçbir kimse yoktur. Süphesiz ki sana, peygamberlerin haberlerinden bir kısmı gelmiştir.

6:35 Eger onların yüz çevirmesi sana ağır geldiyse, haydi gücün yetiyorsa yerin içine (inebileceğin) bir delik, ya da göge (çıkabileceğin) bir merdiven ara ki onlara bir mucize getiresin! Allah dileseydi, elbette onları hidayet üzerinde toplardı. O halde cahillerden olma!

6:36 Daveti ancak dinleyenler kabul ederler. Ölümlere gelince, Allah onları diriltir, sonra O'na döndürülürler.

6:37 Dediler ki: "Ona Rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi?" De ki: "Süphesiz ki Allah, bir mucize indirmeye kâdirdir, fakat çocukları bilmezler".

6:38 Yeryüzünde yürüyen hiçbir hayvan ve iki kanadıyla uçan hiçbir kus yoktur ki, sizin gibi birer ümmet olmasınlar. Biz kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmamışızdır, sonra hepsi Rablerinin huzurunda toplanırlar.

6:39 Âyetlerimizi yalanlayanlar, karanlıklar içinde kalmış sağır ve dilsizlerdir. Allah dilediği kimseyi sasirtir, dilediği kimseyi de doğru yola koyar.

6:40 De ki: "Kendinizi hiç düşündünüz mü, Allah'ın azabi size gelse veya kiyamet vakti gelse, Allah'tan baskasına mi yalvarırsınız? Eger sözünde doğru kimselerseniz cevap verin".

6:41 Hayır, yalnız o Allah'a yalvarırsınız. O da dilerse kaldırılmasını istediğiniz belayı kaldırır ve o zaman ortak kostugunuz şeyleri unutursunuz.

6:42 Süphesiz ki senden önceki ümmetlere de peygamberler gönderdik. Bize yalvarsınlar diye onları darlık ve sıkıntı ile yakalayıp

cezalandirdik.

6:43 Hiç olmazsa kendilerine baskinimiz geldiği zaman olsun, yalvarmalı degiller miydi? Fakat kalbleri katilasti ve seytan yaptiklarini kendilerine güzel gösterdi.

6:44 Kendilerine hatirlatilanlari unuttuklarinda, onlara her sey in kapisini açtik. Nihayet kendilerine verilen o nimetlerle sevinip zevke dalinca onlari azabimizla ansizin yakalayiverdik. Hemen ümitsizlige kapilip saskina döndüler.

6:45 Böylece zulmeden kavmin kökü kesildi. Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun.

6:46 De ki: "Söyleyin bakalim, eger Allah kulaklarinizi ve gözlerinizi alir da kalblerinize mühür vurursa, Allah'tan baska onlari size getirecek tanri kimdir?". Dikkat et, âyetlerimizi nasıl türlü türlü açıklıyoruz, sonra da onlar yüz çeviriyorlar?

6:47 De ki: "Söyler misiniz bana! Size Allah'in azabi ansizin veya açıkça gelirse, zalim toplumdun baskasi mi helak olur?"

6:48 Biz peygamberleri, ancak rahmetimizin müjdecileri ve azabimizin habercileri olmak üzere göndeririz. Artık kim iman edip durumunu düzeltirse, onlara hiç korku yoktur. Onlar mahzun da olmayacaklardır.

6:49 Âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, yapmakta olduklari fenaliklar yüzünden onlara azap dokunacaktır.

6:50 De ki: "Size Allah'in hazineleri benim yanimdadir, demiyorum. Gaybi da bilmiyorum. Ve size, ben bir melegim de demiyorum. Ben sadece bana vahyolunana uyuyorum." De ki: "Kör ile gören bir olur mu? Hiç düşünmez misiniz?"

6:51 Rablerinin huzurunda toplanacaklarindan korkanlari Kur'an'la uyar. Onlar için Allah'tan baska ne bir dost, ne de bir sefaatçi vardır. Gerekir ki Allah'tan korkarlar.

6:52 Sifir Allah'in rizasini dileyerek sabah aksam Rab'lerine dua edenleri huzurundan kovma. Onlarin hesabindan sen sorumlu degilsin, onlar da senin hesabindan sorumlu degiller. Onlari yanindan kovdugun takdirde zalimlerden olursun.

6:53 Biz onlardan kimini kimi ile, "Allah aramızdan bunlara mi lutfunu layik gördü" desinler diye, iste böyle imtihan ettik. Allah, sükredenleri daha iyi bilen degil midir?

6:54 Âyetlerimize inananlar sana geldikleri zaman onlara söyle söyle: Selam olsun size! Rabbiniz rahmeti kendi üzerine yazdı. Sizden her kim bilmeyerek bir kötülük isleyip de sonra arkasindan tevbe eder, kendini düzeltirse, muhakkak ki O, bagislayan, esirgeyendir".

6:55 Suçlularin tuttuğu yol açığa çiksin diye, âyetleri iste böyle genişçe açıklıyoruz.

6:56 De ki: "Süphesiz ki bana, Allah'tan baska yalvardiklarınıza ibadet etmem yasaklandı". De ki: "Sizin çarpık isteklerinize uymayacağim, (eger uyarsam) o zaman sapitmiş olur, dogru yolda gidenlerden olmamis olurum".

6:57 De ki: "Ben Rabbinden apaçık bir delile dayanmaktayim, siz ise onu yalanladiniz. O çabuk gelmesini istediginiz azab benim elimde degildir, hüküm ancak Allah'a aittir, gerçeği O anlatir ve O, hakki bâtildan ayirdedenlerin en hayirlisidir".

6:58 De ki: "Sizin çabuk gelmesini istediginiz azab benim elimde olsaydı, benimle sizin aranızdaki durum herhalde sonuçlanmış olurdu. Allah, zulmedenleri en iyi bilendir".

6:59 Gaybin anahtarları O'nun katindedir, onları O'ndan baskası bilmez, karada ve denizde olanları O bilir ve bir yaprak düşmez ki, onu O bilmesin; ne toprağın karanlıklarında bir tane, ne de kuru ve yas hiçbir şey yoktur ki, o her şeyi açıklayan Kitap'ta bulunmasın.

6:60 Sizi geceleyn ölü gibi uyutan, gündüzün ne yaptıklarınızı bilen, sonra ölüm ânî gelinceye kadar gündüzleri sizi uyandırıp kaldıran O'dur. Sonunda da dönüşünüz ancak O'nadır. Sonra bütün yaptıklarınızı size O haber verecektir.

6:61 O, kulları üzerinde hükümleri sürdürür ve size koruyucular gönderir, sonunda sizden birinize ölüm geldiği vakit elçilerimiz, hiç eksiklik yapmadan, onun canını alırlar.

6:62 Sonra da gerçek Mevlâlarına döndürülürler. Dikkatli olun, hüküm ancak O'nundur ve O, hesap görenlerin en süratlisidir.

6:63 De ki: "Bizi bu tehlikeden kurtarırsa elbette sükredenlerden olacağız" diye gizli ve asikâr O'na yalvarıp dururken, karanın ve denizin karanlıklarından sizi kim kurtarır?

6:64 De ki: "Allah, sizi ondan ve bütün sıkıntılardan kurtarır, sonra da siz yine ortak kosarsınız".

6:65 De ki: "O'nun üstünüzden ve ayaklarınızın altından azab göndermeye, yahut sizi firkalara ayırıp kiminizin kiminize hincini tattırmaya gücü yeter". Bak, âyetlerimizi nasıl inceden inceye açıklıyoruz ki, onlar iyice anlasınlar.

6:66 Kavmin o (Kur'ân'i) yalan saydı, halbuki o gerçektir. De ki: " Ben sizin vekiliniz değilim".

6:67 Her haberin kararlaştırılmış bir zamanı vardır, siz de onu yakında bileceksiniz.

6:68 Âyetlerimiz hakkında münasebetsizliğe dalanları gördüğün zaman hemen onlardan uzaklaş ki, ondan başka söze dalsınlar. Eger şeytan bunu sana unutturursa hatırladıktan sonra hemen kalk, o zalimler topluluğuyla oturma.

6:69 Allah'tan korkanlara o zalimlerin hesabından bir sorumluluk yoktur. Fakat bu bir hatırlatmadır. Gerekir ki sakinirlar.

6:70 Dinlerini bir oyun ve bir eğlence edinen ve kendilerini dünya hayatının aldattığı kimseleri bırak! Ve hiçbir kimsenin kazandığı şey yüzünden kendisini helake atmamasını, kendisi için Allah'tan başka hiç bir dost ve hiçbir sefaatçi bulunmadığını Kur'ân ile hatırlat. O, azaptan kurtulmak için bütün varını feda etse, kendisinden alınmaz. Onlar kazandıkları şey yüzünden helake uğratılmışlardır. Onlar için, inkâr ettiklerinden dolayı kaynar bir içecek ve can yakıcı bir azab vardır.

6:71 De ki: "Biz Allah'i bırakıp da bize fayda veya zarar vermeyen şeylere mi yalvaralım? Allah bizi doğru yola kavuşturduktan sonra ardımıza mi dönelim? Arkadaşları, bize gel, diye doğru yola çağırdıkları halde yeryüzünde sakin sakin dolasip, şeytanların ayartarak uçuruma

çektikleri ahmak gibi mi olalım?". De ki: "Allah'in gösterdiği yol, yegane doğru yoldur. Bize, bütün âlemlerin Rabb'ine teslim olmamız emrolundu".

6:72 Bize: "Namazı dosdoğru kılın, Allah'a karşı gelmekten sakının" (diye emredildi), toplanacağınız yer O'nun huzurudur.

6:73 Gökleri ve yeri, yerli yerince yaratan O'dur. Bir şeye "ol" dediği gün hemen olur. O'nun sözü haktır. "Sûr"a üfürüldüğü gün de mülk ancak O'nundur. O, gizliyi ve açığı bilendir. O, hikmet sahibi, her şeyden haberdardır.

6:74 İbrahim, babası Âzer'e demisti ki: "sen putları tanrı mi ediniyorsun? Doğrusu ben seni ve kavmini açık bir sapıklık içinde görüyorum".

6:75 Böylece biz İbrahim'e göklerin ve yerin melekûtunu (muhtesem varlıklarını) gösteriyorduk ki, kesin inananlardan olsun.

6:76 Üzerine gece bastırınca, bir yıldız gördü: "Rabb'im budur" dedi. Yıldız batınca da: " Ben batanları sevmem" dedi.

6:77 Ay'ı doğarken gördü: "Rabb'im budur" dedi. O da batınca: "Yemin ederim ki, Rabbim bana doğru yolu göstermeseydi, elbette sapıklığa düşen topluluktan olurum" dedi.

6:78 Güneş'i doğarken görünce: "Rabb'im budur, bu hepsinden büyük" dedi. O da batınca dedi ki: "Ey kavmim! Ben sizin (Allah'a) ortak kostugunuz şeylerden uzagım".

6:79 "Ben yüzümü tamamen, gökleri ve yeri yoktan var edene çevirdim ve artık ben asla Allah'a ortak kosalardan degilim".

6:80 Kavmi onunla tartışmaya başladı. O da onlara dedi ki: "Beni doğru yola eristirdiği halde Allah hakkında benimle mücadele mi ediyorsunuz? O'na ortak kostuklarınızdan hiç korkmuyorum, ancak Rabbimin dilediği şey hariç. Rabbim ilmiyle her şeyi kusatmıştır. Hiç düşünmez misiniz?"

6:81 "Hakkında hiçbir delil indirmedigi halde, siz Allah'a ortak kosmaktan korkmuyorsunuz da, ben sizin ortak kostuklarınızdan nasıl korkarım?" Eger bilerseniz söyleyin, bu iki topluluktan hangisi güven içinde olmaya daha layiktir?

6:82 İman edenler ve imanlarını zulüm ile karıştırmayanlar... İste güven onlarıdır ve doğru yolu bulanlar da onlardır.

6:83 İste bunlar, kavmine karşı İbrahim'e verdiğimiz delillerimizdir. Dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Muhakkak Rabbin hikmet sahibidir, bilendir.

6:84 Biz ona İshak'i ve Yakub'u da hediye ettik: Hepsine de doğru yolu gösterdik. Nitekim daha önce Nuh'a ve onun soyundan Davud'a, Süleyman'a, Eyyub'a, Yusuf'a, Musa'ya ve Harun'a da yol göstermistik. Biz güzel davrananlara böyle karşılık veririz.

6:85 Zekeriyya, Yahya, İsa ve İlyas'a da (hidayet ettik). Hepsisi de salih kullarımızdandı.

6:86 İsmail, Elyesa, Yunus ve Lut'u da (hidayete erdirdik). Hepsini âlemlere üstün kildik.

6:87 Babalarından, çocuklarından ve kardeşlerinden bazılarını da (üstün kildik). Onları seçtik ve doğru yola ilettik.

6:88 İste bu, Allah'in doğru yoludur. Kullarından dilediğini o doğru

yola iletir. Eger onlar Allah'a ortak kossalardi, yaptiklari bütün amelleri bosa giderdi.

6:89 Iste onlar, kendilerine kitap, hüküm (hikmet ve hükümlerlik) ve peygamberlik verdigimiz kimselerdir. Bunlar, ona inanmayacak olurlarsa, yerlerine, onu tanimamazlik etmiyecek bir toplum getiririz.

6:90 Bunlar, Allah'in hidayet ettigi kimselerdir. Sen de onların hidayetine uy. De ki: "Ben ona karsilik sizden bir ücret istemiyorum. O, sadece bütün âlemlere bir öğüttür.

6:91 Onlar: "Allah insanlara hiçbir sey göndermemistir" demekle, Allah'i geregi gibi tanıyamadilar. De ki: Musa'nin insanlara aydinlik ve hidayet olmak üzere getirdigi, sizin parça parça kâğıtlara çevirdiginiz, bir kismini belli ettiginiz, birçokunu gizlediginiz; sizinle babalarinizin, sayesinde bilmediginiz birçok seyleri öğrendiginiz Kitab'i kim gönderdi? (Onlara karsi sen) "Allah" de. Sonra onlari birak, bos laflara dalarak oyalansinlar.

6:92 Bu Kitap (Kur'ân), kendinden önceki kitaplari tasdik eden, sehirler anasi (Mekke) halkini ve çevresindeki bütün insanligi uyarman için indirdigimiz mübarek bir kitaptir. Ahiret gününe iman edenler bu Kitab'a da iman ederler ve onlar namazlarına da devamlidirlar.

6:93 Allah'a karsi yalan uyduran, yahut kendisine hiçbir sey vahyolunmadigi halde: "bana vahyedildi" diyen ve: "Allah'in indirdigi gibi bir kitap da ben indirecegim" diye iddiada bulunandan daha zalim kim olabilir? O zalimlerin halini ölüm siddeti içindeyken bir görsen! Melekler onlara ellerini uzatirlar ve: "Ruhunuzu teslim edin. Bugün, Allah'a karsi haksiz seyler söylediginizden ve O'nun âyetlerine karsi böbürlenmenizden dolayı alçaltici bir azapla cezalandirilacaksınız" derler.

6:94 Bugün, sizi ilk defa yarattigimiz zamanki gibi yapayalniz huzurumuza geldiniz, size verdigimiz herseyi arkanizda biraktiniz. Allah'in size göre ortagi olduklarini iddia ederek yardimlarına, sefaatlarına güveldiginiz ortaklari yaninizda görmüyoruz. Aranizdaki bütün baglar artık kesilmis, güvendiklerinizin hepsi kaybolup gitmistir.

6:95 Süphesiz ki taneleri ve çekirdekleri yaran Allah'tir. O, ölüden diriye çıkarir, diriden de ölüyü çıkaran O'dur. Iste Allah budur. O halde nasıl yüz çevirirsiniz?

6:96 Karanligi yarıp tanyerini agartan O'dur. Geceyi, dinlenmek için; Günes'i, Ay'i (vakitlerinizi) hesaplamak için yaratmistir. Iste bu, her seye galip gelen ve her sey bilen Allah'in takdiridir.

6:97 Kara ve denizin karanliklarında yolunuzu bulasiniz diye yildizlari sizin için yaratan O'dur. Süphesiz biz, bilen bir toplum için âyetleri genis bir sekilde açıkladik.

6:98 Sizi bir tek candan yaratan O'dur. Sonra sizin için bir karar yeri, bir de emanet yeri vardir. Biz âyetlerimizi, anlayan bir toplum için apaçik beyan ettik.

6:99 Gökten suyu indiren O'dur. Onunla her çeşit bitkiyi çıkardik, o bitkiden bir yesillik çıkardik, ondan da birbiri üzerine binmis taneler; hurmanın tomurcugundan sarkan salkimlar, üzüm baglari, zeytin ve nar (bahçeleri) çıkariyoruz. (Bunların) kimi birbirine benzer, kimi benzemez.

Bunlar meyvelendikleri zaman meyvelerinin olgunlaşmasına bakın! Bunlarda inanan bir toplum için ibretler vardır.

6:100 Onlar, Allah'a cinlerden de ortak kostular. Halbuki onları yaratan O'dur. Bilgileri olmadan O'na oğullar, kızlar uydurdular. O'nun sâni onların uydurdıkları sıfatlardan münezzeh ve yücedir.

6:101 Gökleri ve yeri yoktan var eden O'dur. Esi de olmadığı halde, nasıl olur da çocuğu olur? Her şeyi yaratan O'dur. Ve O, her şeyi bilendir.

6:102 İste Rabbiniz Allah bu! O'ndan başka ilâh yoktur; O, her şeyin yaratandır. O'na kulluk edin, O her şeye vekildir.

6:103 Gözler onu göremez, O ise bütün gözleri görür; O, lütuf sahibidir, her şeyden haberdardır.

6:104 Muhakkak size Rabbinizden basiretler (kalb gözleri) geldi. Artık kim hakkı görürse faydası kendisine, kim de körlük ederse zararı kendisinedir. Ben sizin bekçiniz değilim!

6:105 İste böylece âyetleri türlü türlü çevirip açıklıyoruz ki, onlar sana: "Sen bunları bir yerlerden okuyup öğrenmissin" desinler ve bilen bir toplum için de onu iyice beyan edelim.

6:106 Rabbinden sana vahyedilene uy. O'ndan başka ilâh yoktur. Ortak kosalardan da yüz çevir.

6:107 Allah dileseydi, ortak kosmazlardı. Biz, seni onlar üzerine bekçi yapmadık, sen onlara vekil de degilsin!

6:108 Onların Allah'tan başka yalvardıklarına sövmeyin ki, onlar da bilmeyerek siniri asıp Allah'a sövmesinler. Biz, her ümmete yaptıkları işi böyle süslü gösterdik. Sonunda dönüşleri Rablerinden. O, onlara ne yaptıklarını haber verir.

6:109 Müsrıklar, kendilerine bir mucize gelirse ona mutlaka iman edeceklerine dair en ağır yeminleriyle Allah'a yemin ettiler. De ki: "Mucizeler ancak Allah katındadır". Onlara mucizeler geldiğinde de iman etmeyeceklerini siz nerden bileceksiniz?

6:110 Biz onların kalblerini ve gözlerini çeviririz de, onlar, ilkin iman etmedikleri gibi, gene de iman etmezler. Biz de onları tasikinlikleri içerisinde kör ve sakin bırakırız.

6:111 Eger biz onlara melekleri indirseydik, ölümler de kendileriyle konussaydı ve her şeyi toplayıp karşalarına getirseydik, Allah'ın diledikleri hariç, yine de inanacak degillerdi, fakat çokları bunu bilmezler.

6:112 Biz böylece, her peygambere insan ve cin şeytanlarını düşman yaptık. Bunlar birbirini aldatmak için süslü sözlerle vesvese verirler. Rabbin dileseydi onu yapamazlardı. Artık onları iftiralari ile basbasa bırak.

6:113 Bir de ahirete iman etmeyenlerin kalbleri, o yaldızlı söze kansin, ondan hoslansin ve isledikleri suçları işlemeye devam etsinler diye böyle yaparlar.

6:114 Allah, size Kitab'î (Kur'ân'î) açıklanmış olarak indirdiği halde, ondan başka bir hakem mi arayayım? Kendilerine kitap verdiklerimiz, o Kur'ân'in, gerçekten Rabbin katından hak olarak indirilmiş olduğunu bilirler. O halde sakin şüphe edenlerden olma.

- 6:115 Rabbinin sözü hem doğrulukça, hem de adaletçe tamamlanmıştır. O'nun sözlerini degistirebilecek hiç kimse yoktur. O, isitendir, bilendir.
- 6:116 Eger yeryüzündekilerin çoğunluguna uyarsan seni Allah yolundan saptirirlar. Çünkü onlar sadece "zann"a uyarlar ve saçmalarlar.
- 6:117 Süphesiz ki Rabbin, yolundan kimlerin saptigini çok iyi bilir. O, dogru yolda olanlari da çok iyi bilir.
- 6:118 Eger Allah'in âyetlerine iman ediyorsanız, Allah'in adi anilarak kesilen hayvanlardan yiyin.
- 6:119 Size ne oluyor da Allah'in adi anilarak kesilenlerden yemiyorsunuz? Halbuki O size, mecbur kalmanızın dışında haram olan şeyleri genişçe açıklamıştır. Doğrusu birçokları bilmeden keyiflerine uyarak insanları doğru yoldan saptiriyorlar. Muhakkak ki, Rabbin, sınırı asanları çok iyi bilir.
- 6:120 Günahın açığını da, gizlisini de bırakın! Günah kazananlar, yaptıklarının cezasını çekecekler.
- 6:121 Üzerlerine Allah'in ismi anılmamış olanlardan yemeyin, çünkü onu yemek yoldan çıkmaktır. Seytanlar, dostlarına, sizinle mücadele etmeleri için telkinde bulunurlar. Eger onlara uyarsanız, muhakkak ki, Allah'a ortak kosalardan olursunuz.
- 6:122 Ölü iken hidayetle dirilttiğimiz, kendisine insanlar arasında yürüyecek bir nûr verdiğimiz kimse, karanlıklar içinde kalıp, ondan çıkamayan kimse gibi olur mu? Fakat kâfirlere, yaptıkları, böyle süslü gösterilir.
- 6:123 Böylece, her kentte ileri gelenleri, oranın suçluları yaptık ki, orada hileler çevirsinler. Halbuki bunlar, kötülüğü baskasına değil kendilerine yapıyorlar da farkına varmıyorlar.
- 6:124 Onlara bir âyet geldiği zaman: "Allah'in peygamberlerine verilenin aynisi bize de verilmedikçe iman etmeyiz" derler. Allah peygamberliğini kime vereceğini daha iyi bilir. Suçlu olanlara, yaptıkları hilelerinden dolayı Allah katından bir zillet ve siddetli bir azap erisecektir.
- 6:125 Allah kimi hidayete erdirmek isterse, onun gönlünü İslâm'a açar. Kimi de saptirmek isterse, sanki göge yükseliyormuş gibi, gögsünü dar ve sıkıntılı yapar. Allah, inanmayanları iste böyle pislik içinde bırakır.
- 6:126 İste Rabbinin doğru yolu budur. Süphesiz biz, hatırlayıp ibret alan bir kavim için âyetleri geniş bir şekilde açıkladık.
- 6:127 Onlar için Rableri katında selâmet yurdu vardır. Yaptıkları iyi amellerden dolayı, Allah onların dostudur.
- 6:128 (Allah), onların hepsini topladığı gün, cinlere: "Ey cin topluluğu! İnsanların çoğunu yoldan çıkardınız" der. İnsanlardan cinlerin dostu olanlar da söyle derler: "Rabbimiz! Biz birbirimizden faydalandık. Nihayet bize tayin ettiğin vademize ulaştık". Allah da: "Sizin duragınız cehennemdir. Orada, Allah'in dilemesi müstesna, ebedi olarak kalacaksınız" der. Süphesiz Rabbin hikmet sahibidir, her şeyi bilendir.
- 6:129 İste biz böylece, kazandıkları günahlardan dolayı zalimlerin bir kısmını, diğer bir kısmına dost yaparız.
- 6:130 (Allah) "Ey cin ve insan topluluğu! İçinizden size âyetlerimi anlatan

ve bugününüze kavusacağınız hususunda sizi uyaran peygamberler gelmedi mi?" deyince onlar: "Kendi aleyhimize şahidiz" derler. Dünya hayatı onları aldattı ve kendilerinin kâfir olduklarına şahitlik ettiler.

6:131 Bu (sundan dolayıdır ki) Rabbin, halkı habersiz iken ülkeleri zulüm ile helak edici değildir.

6:132 Her birinin yaptıklarına göre dereceleri vardır. Rabbin onların yaptıklarından habersiz değildir.

6:133 Rabb'in, hiçbir şeye muhtaç değildir, merhamet sahibidir. Sizi, başka bir kavmin soyundan getirdiği gibi, dilerse, sizi de yok edip, sizden sonra yerinize dilediğini getirir.

6:134 Size vaad edilenler muhakkak gelecektir, siz, onun önüne geçemezsiniz.

6:135 De ki: "Ey kavmim! Gücünüz yettigince yapacağınızı yapın, ben de yapıyorum. Yakında (dünya) yurdunun sonunun kimin olduğunu bileceksiniz. Muhakkak zalimler kurtulsa eremezler".

6:136 Allah'ın yarattığı ekin ve hayvanlardan Allah'a bir hisse ayırmakta ve kendilerince: "Bu, Allah'a ait; su da ortaklarımıza ait" demektedirler. Ortakları için olan hisse Allah'a ulaşmamakta, fakat Allah'a ayrılan hisse ortaklarına ulaşmaktadır. Verdikleri hüküm ne kötüdür.

6:137 Yine ortakları, müsrıkların çoğuna evlatlarını öldürmeyi güzel gösterdi ki, hem kendilerini mahvetsinler, hem de dinlerini karıştırıp bozsunlar. Allah dileseydi bunu yapamazlardı. O halde onları, uydurduklarıyla bas bas bırak!

6:138 Zanlarınca dediler ki: "Bunlar dokunulmaz hayvanlar ve ekinlerdir. Bunları bizim dilediğimizden baskası yiyemez. Bunlar da sırtına binilmesi yasaklanmış hayvanlar." Bir kısım hayvanları da üzerlerine Allah'ın adını anmadan boğazlarlar. Bütün bunları Allah'a iftira ederek yaparlar. Allah onları iftiralarıyla cezalandıracaktır.

6:139 Dediler ki: "Bu hayvanların karınlarındakiler sadece erkeklerimize ait olup kadınlarımıza haramdır". Eğer ölü doğarsa o zaman hepsi onda ortaktır. Bu nitelermelerinden dolayı Allah onların cezasını verecektir. Çünkü O hikmet sahibidir, her şeyi bilendir.

6:140 Bilgisizlik yüzünden beyinsizce çocuklarını öldürenler ve Allah'ın kendilerine verdiği rizki, Allah'a iftira ederek haram kılanlar muhakkak ki, ziyana uğradılar. Bunlar, doğru yoldan sapmışlardır; hidayete erecek de degillerdir.

6:141 Asmalı ve asmasız (üzüm) bahçeleri, hurmaları, ürünleri çeşit çeşit ekinleri, zeytinleri ve narları, birbirine benzer ve benzemez biçimde yaratan O'dur. Her biri meyve verince meyvesinden yiyin, hasat günü de hakkını (zekat ve sadakasını) verin; amaisraf etmeyin, çünkü O, israf edenleri sevmez.

6:142 Hayvanlardan da (çeşit çeşit yarattı). Kimi yük taşıyor, kiminin yününden döşek yapılır. Allah'ın size verdiği rizikten yiyin ve şeytanın adımlarına uymayın (pesinden gitmeyin); çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır.

6:143 Sekiz çift: Koyundan iki, keçiden iki. De ki: "(Allah), iki erkeği mi haram kıldı yoksa iki dişi mi, ya da iki dişinin rahimlerinde bulunan yavruları mı? Eğer doğru iseniz bana ilimle haber verin."

6:144 Ve deveden iki, sigirdan iki. De ki: (Allah), "İki erkegi mi haram kildi, yoksa iki disiyi mi, ya da iki disinin rahimlerinde bulunan yavrulari mi? Yoksa, Allah'in size böyle vasiyet ettigine sahitler mi oldunuz? (O'nun yaninda miydiniz?). Böyle hiçbir bilgiye dayanmadan, insanlari saptirmak için, Allah'a karsi yalan uydurandan daha zalim kim olabilir? Süphesiz Allah, o zalimler toplulugunu dogru yola iletmez"

6:145 De ki: "Bana vahyolunanda, (bu haram dediklerinizi) yiyen kimse için haram edilmiş bir şey bulamıyorum. Ancak les, veya akitilmiş kan, yahut domuz etiki bu gerçekten pistir yahut Allah'tan baskasi adına kesilmiş bir hayvan olursa, bunlar haramdır. Ama kim çaresiz kalırsa, (baskasının hakkına) tecavüz etmemek ve zaruret sinirini asmamak üzere (bunlardan yiyebilir)" Çünkü Rabbin çok bağışlayandır, merhamet edendir.

6:146 Yahudilere bütün tirnaklı hayvanlari haram kildik. Sirtlarında, yahut bagirsaklarında bulunan, ya da kemige karisan yağlar disinda, sigir ve koyunun da, yağlarını onlara haram ettik. Saldırganlıkları yüzünden onları böyle cezalandırdık. Biz elbette dogru söyleyenleriz.

6:147 Eger seni yalanladılarsa, de ki: "Rabbiniz geniş rahmet sahibidir. Bununla beraber O'nun azabi da suçlu toplumdan geri çevrilmez."

6:148 Allah'a ortak kosanlar diyecekler ki: "Allah dileseydi ne biz ortak kosardık, ne de atalarımız ortak kosardı, hiçbir şeyi de haram kilmazdık." Onlardan önce yalanlayanlar da böyle söylemişlerdi de sonunda azabımızı tatmışlardı. De ki: "Yanınızda bize çıkarabileceğiniz bir bilgi mi var? Siz, sadece zanna uyuyorsunuz ve siz sadece saçmalıyorsunuz."

6:149 De ki: "En kesin ve üstün delil, Allah'ındır. Allah isteseydi, elbette hepinizi dogru yola iletirdi."

6:150 De ki: "Haydi, Allah bunu yasak etti diye tanıklık edecek sahitlerinizi getirin.". Eger onlar sahitlik ederlerse, sen onlarla beraber sahitlik etme. Âyetlerimi yalanlayanların ve ahirete inanmayanların keyiflerine uyma. Çünkü onlar Rablerine baskasını denk tutuyorlar.

6:151 De ki: Rabbinizin size neleri haram kildigini okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak kosmayın, ana babaya iyilik edin, fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin, sizin de onların da rizkini biz veriyoruz. Kötülüklerin açığına da, gizlisine de yaklaşmayın. Haksız yere Allah'in haram kildigi cana kıymayın. Düşünesiniz diye Allah size bunları emretti.

6:152 Yetimin malına yaklaşımayın; yalnız erginlik çağına erinceye kadar (malına) en güzel biçimde (yaklaşabilir ve uygun şekilde harcayabilirsiniz). Ölçü ve tartıyı tam adaletle yapın. Biz kimseye gücünün yettiginden fazlasını teklif etmeyiz. Söylediğiniz zaman da, yakınız da olsa âdil olun ve Allah'a verdığınız sözü tutun. Ögüt alıp düşünesiniz diye Allah bunları size emretmiştir.

6:153 İste benim dogru yolum budur; ona uyun. Sizi O'nun yolundan ayıracak başka yollara uymayın. (Azabından) korunmanız için Allah size böyle tavsiye etmiştir.

6:154 Sonra iyilik edenlere (nimetimizi) tamamlamak, her şeyi açıklamak ve dogru yola iletici ve rahmet olmak üzere Musa'ya Kitab'i verdik ki, Rablerinin huzuruna varacaklarına inansınlar.

6:155 Iste bu (Kur'ân) da mübarek bir Kitap'tır. Onu biz indirdik. Ona uyun ve Allah'tan korkun ki, size rahmet edilsin.

6:156 (Onu size indirdik ki:) "Kitap, sadece bizden önceki iki topluluğa (yahudi ve hristiyanlara) indirildi; biz ise, onların okumasından habersizdik (o kitapları okuyamıyor ve dillerini anlayamıyorduk)" demeyesiniz.

6:157 Yahut: "Eğer bize kitap indirilseydi, biz onlardan daha çok doğru yolda olurduk", demeyesiniz. Iste size de Rabbinizden açık delil, hidayet ve rahmet geldi. Allah'ın âyetlerini yalanlayıp, onlardan yüz çevirenden daha zalim kim olabilir? Âyetlerimizden yüz çevirenleri, yüz çevirmeleri sebebiyle azabın en kötüsüyle cezalandıracağız.

6:158 (Inanmak için) ille meleklerin gelmesini, yahut Rabbinin gelmesini, ya da Rabbinin bazı âyetlerinin gelmesini mi bekliyorlar? Ama Rabbinin (azab) işaretlerinin geldiği gün, daha önce iman etmemiş, yahut imanında bir hayır kazanmamış kimseye, artık inanması bir fayda sağlamaz. De ki: "Bekleyin; biz de beklemekteyiz."

6:159 Dinlerini parça parça edip, grup grup olanlar var ya, senin onlarla hiçbir ilişkin yoktur. Onların ismi Allah'a kalmıştır, sonra (Allah) onlara yaptıklarını haber verecektir.

6:160 Kim iyilik getirirse, ona o (getirdiği)nin on katı vardır. Kim kötülük getirirse, sadece onun dengiyle cezalandırılır; onlar haksızlığa uğratılmazlar.

6:161 De ki: Rabbin, beni doğru yola iletti. Doğru dine, Allah'ı birleyen İbrahim'in dinine. O, ortak kosalardan değildi.

6:162 De ki: Benim namazım, ibadetim, hayatım ve ölümüm hep âlemlerin Rabbi Allah içindir.

6:163 Onun ortagi yoktur. Bana böyle emrolundu ve ben müslümanların ilkiyim.

6:164 De ki: Allah her şeyin Rabbi iken, ben O'ndan başka Rab mi arayayım? Herkesin kazandığı yalnız kendisine aittir. Kendi (günah) yükünü taşıyan hiç kimse, bir baskasının (günah) yükünü tasımaz. Sonra dönüşünüz Rabbinizedir. O, ayrılığa düştüğünüz gerçeği size haber verecektir.

6:165 Sizi yeryüzünün halifeleri yapan, size verdiği şeylerde, sizi denemek için, kiminizi kiminizden derecelerle üstün kılan O'dur. Süphesiz Rabbin, cezası çabuk olandır ve O, bağışlayan, esirgeyendir.

Sura 7: Al-A'raf

7:1 Elif, lâm, mîm, sâd.

7:2 (Bu,) sana indirilen bir Kitap'tır. Onunla (insanları) uyarman ve inananlara öğüt (vermen) hususunda göğsünde bir sikinti olmasın.

7:3 (Ey insanlar) Rabbinizden, size indirilene uyun ve O'ndan başka dostlara uymayın. Ne kadar da az öğüt alıyorsunuz!

7:4 Nice kentler helak ettik. Gece yatarlarken, yahut gündüz uyurlarken, azabımız onlara geliverdi.

7:5 Azabımız onlara geldiğinde "Biz gerçekten zalimlermisiz!" demelerinden başka yalvarışları kalmadı.

7:6 Kendilerine elçi gönderilmiş olanlara da soracağız, gönderilen elçilere de soracağız.

7:7 Ve elbette onlara, olanbitten herseyi bir bilgi ile anlatacağız; çünkü biz onlardan uzak değiliz.

7:8 O gün (amelleri tartacak) terazi haktır. Kimin (sevap) tartıları ağır gelirse, iste onlar kurtulanlardır.

7:9 Kimin (sevap) tartıları hafif gelirse, iste onlar da âyetlerimize haksizlik etmelerinden ötürü kendilerini ziyana sokanlardır.

7:10 Doğrusu Biz sizi yeryüzünde, yerleştirdik, orada size geçimlikler verdik; ne kadar da az sükre diyorsunuz!

7:11 Sizi yarattık, sonra size biçim verdik, sonra da meleklerle: "Âdem'e secde edin" dedik; hepsi secde ettiler, yalnız İblis, secde edenlerden olmadı.

7:12 (Allah) buyurdu: "Sana emrettiğim zaman, seni secde etmekten alıkoyan nedir?" (İblis): "Ben, dedi, ondan hayırlıyım; beni atesten yarattın, onu çamurdan yarattın."

7:13 (Allah) buyurdu: "Öyleyse oradan in, orada büyüklük taslamak senin haddin değildir. Çık, çünkü sen asagilıklardansın."

7:14 (İblis) dedi: (Bari) bana (insanların) tekrar diriltilecekleri güne kadar süre ver."

7:15 (Allah) buyurdu: "Haydi sen süre verilmislerdensin."

7:16 "Öyleyse, dedi, beni azdırmana karşılık, and içerim ki, ben de onlar(i saptırmak) için senin doğru yolunun üstüne oturacağım."

7:17 "Sonra (onların) önlerinden arkalarından, sağlarından sollarından onlara sokulacağım ve sen, çoklarını sükredenlerden, bulmayacaksın."

7:18 (Allah) buyurdu: "Haydi, sen, yerilmiş ve kovulmuş olarak oradan çık. And olsun ki, onlardan sana kim uyarırsa, (bilin ki) sizin hepinizden (derleyip) cehennemi dolduracağım."

7:19 (Sonra Allah, Âdem'e hitab etti): "Ey Âdem! Sen ve esin cennette durun, dilediğiniz yerden yeyin; fakat su ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz."

7:20 Derken onların, kendilerinden gizli kalan çirkin yerlerini kendilerine göstermek için onlara fısıldadı: "Rabbimiz, başka bir sebepten dolayı değil, sizin de birer melek ya da ebedî kalıcılardan olursunuz diye sizi su ağaçtan men etti." dedi.

7:21 Ve onlara: "Elbette ben size öğüt verenlerdenim." diye de yemin etti.

7:22 Böylece onları aldatarak aşağı sarkitti (önceki mevkilerinden indirdi). Ağacı(n meyvesini) tadinca, çirkin yerleri kendilerine göründü ve cennet yapraklarını üst üste yamayip üzerlerini örtmeğe başladılar. Rableri onlara seslendi: "Ben sizi o ağaçtan men etmedim mi ve şeytan size apaçık düşmandır, demedim mi?"

7:23 Dediler ki: "Ey Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik, eğer bizi bağışlamaz ve bize rahmetinle muamele etmezsen muhakkak ziyana uğrayacaklardan oluruz!"

7:24 (Allah) buyurdu: "Birbirinize düşman olarak inin, sizin yeryüzünde bir süreye kadar kalıp geçinmeniz gerekmektedir."

7:25 "Orada yaşayacaksınız, orada öleceksiniz ve yine oradan (dirilip)

çikarilacaksiniz!" dedi.

7:26 Ey Âdemogullari, size çirkin yerlerinizi örtecek giysi, süslenecek elbise indirdik. Hayirli olan, takva elbisesidir. Iste bu(nlar), Allah'in âyetlerindedir, belki düşünüp öğüt alirlar.

7:27 Ey Âdemogullari. Seytan, ana babanizi, çirkin yerlerini onlara göstermek için elbiselerini soyarak cennetten çikardigi gibi, sizi de (sasirtip) bir belaya düşürmesin! Çünkü o ve kabilesi, sizin onlari göremeyeceginiz yerden sizi görürler. Biz, seytanlari, inanmayanlari dostu yaptik.

7:28 Onlar bir kötülük yaptiklari zaman: "Babalarimizi bu yolda bulduk, bunu bize Allah emretti." derler. De ki: "Allah kötülüğü emretmez. Allah'a karsi bilmediginiz seyleri mi söylüyorsunuz?"

7:29 De ki: "Rabbim bana adaleti emretti. Her mescidde yüzünüzü O'na dogrultun ve dini yalnız kendisine has kilarak O'na yalvarin. Ilkin sizi yarattigi gibi yine O'na döneceksiniz."

7:30 (O) bir toplulugu dogru yola ilette, bir topluluga da sapiklik hak oldu. Çünkü onlar, seytanlari Allah'tan baska dostlar tuttular ve kendilerinin de dogru yolda olduklarini saniyorlar.

7:31 Ey Âdemogullari! Her mescide gidisinizde güzel giysilerinizi giyin ve yiyin, için, fakat israf etmeyin, Çünkü Allah israf edenleri sevmez.

7:32 De ki: "Allah'in kullari için çikardigi zinetleri ve tertemiz riziklari kim haram kilmis?" De ki: "Bunlar, bu dünya hayatinda inananlar içindir, kiyamet gününde de yalnız onlara mahsustur". Iste böylece biz âyetleri bilen bir topluluga uzun uzun açıklıyoruz.

7:33 De ki: "Rabbim, sadece fuhsiyati, onun açık ve gizli olanini, günahlari, haksiz yere isyani, haklarinda hiç bir delil indirmedigi seyleri Allah'a ortak kosmanizi ve Allah hakkında bilmediginiz seyleri söylemenizi yasaklamistir".

7:34 Her ümmetin bir eceli vardir. O ecel geldiginde, ne bir ân erteleyebilirler, ne de öne alabilirler.

7:35 Ey Âdemogullari! Size içinizden peygamberler gelip âyetlerimi anlattiklarinda, kim Allah'tan korkar ve kendini düzeltirse, iste onlar için korku yoktur. Onlar üzölmeyeceklerdir de.

7:36 Kim de âyetlerimizi yalanlar ve onlara karsi büyüklük taslarsa, iste onlar cehennemliktirler ve orada ebedî olarak kalacaklardir.

7:37 Allah'a karsi yalan uyduran yahut âyetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Onlara Kitap'tan nasipleri erisir. Canlarini alacak elçilerimiz gelince onlara: "Allah'tan baska taptiklariniz nerede?" derler. Onlar: "O taptiklarimiz bizden sapip ayrildilar." derler. Böylece kendilerinin kâfir olduklarina bizzat sahitlik ederler.

7:38 Allah onlara: "Sizden önce geçmiş cin ve insan topluluklariyla beraber cehennem atesine girin!" der. Cehenneme giren her ümmet kendi din kardesine lanet eder. Nihayet hepsi oraya toplandiginde, sonrakiler öncekiler hakkında derler ki: "Rabbimiz! Iste sunlar bizi dogru yoldan saptirdi.

Onlara cehennem atesinden kat kat azab ver". Allah der ki: "Herkesin azabi kat kattir, fakat siz bilemezsiniz".

7:39 Öncekiler de sonrakilere derler ki: "Sizin bizden bir üstünlüğünüz

yoktur. O halde yaptıklarınızdan dolayı azabi tadin".

7:40 Bizim âyetlerimizi yalanlayan ve onlara inanmaya tenezzül etmeyenler var ya, iste onlara göğün kapıları açılmayacak ve deve (veya halat) iğne deliginden geçinceye kadar onlar cennete giremeyeceklerdir. İste suçluları böyle cezalandırırız.

7:41 Onlara cehennemde atesten bir yatak, üstlerine de (atesten) örtüler vardır. Biz zalimleri iste böyle cezalandırırız.

7:42 İman edenler ve iyi amellerde bulunanlarki biz hiç kimseye gücünün üstünde bir şey teklif etmeyiz iste onlar cennet ehlidir ve orada ebedî olarak kalacaklardır.

7:43 Orada kalblerinde bulunan kını çıkarıp atarız. Onların altlarından ırmaklar akar. "Bizi buna erdiren Allah'a hamdolsun. Eğer Allah bizi doğru yola sevk etmeseydi biz doğru yola erisemezdik. Süphesiz Rabbimizin peygamberleri bize gerçeği getirmişler." derler. Onlara şöyle seslenilir: "İste size cennet! Yaptıklarınıza karşılık buna varis oldunuz".

7:44 Cennet ehli, cehennem ehline: "Rabbimizin bize vaad ettiğini gerçek bulduk. Siz de Rabbinizin size vaad ettiğini gerçek buldunuz mu?" diye seslenirler. Onlar da "evet" derler. Bunun üzerine aralarında bir çağırıcı şöyle seslenir: "Allah'ın laneti zalimler üzerine olsun!

7:45 Onlar, Allah'ın yolundan men ederler ve onu egriltmek isterler, ahireti de inkâr ederlerdi".

7:46 Cennetliklerle cehennemlikler arasında bir perde vardır. A'raf üzerinde de, her iki taraftakileri simalarından tanıyan kişiler vardır. Bunlar cennetliklere: "selâm olsun size" diye seslenirler. Bunlar henüz cennete girmemiş, fakat girmeyi arzu eden kimselerdir.

7:47 Gözleri cehennemlikler tarafına çevrilince de: "Rabbimiz! Bizi zalim toplulukla beraber eyleme!" derler.

7:48 A'raftakiler yüzlerinden tanıdıkları kişilere seslenerek şöyle derler: "Ne topluluğunuz, ne de büyüklük taslamanız, size hiç bir yarar sağlamadı".

7:49 "Allah onları hiç bir rahmete erdirmeyecek, diye yemin ettiğiniz kimseler bunlar mıydı?" (Cennetliklere dönerek): "Girin cennete, artık size ne korku vardır, ne de siz üzüleceksiniz" derler.

7:50 Cehennemdekiler, cennettekilere: "Bize biraz su akitin veya Allah'ın size verdiği rizikten bize de verin." diye seslenirler. Cennettekiler de: "Allah, bunların ikisini de kâfirlere haram kıldı." derler.

7:51 Onlar ki, dinlerini bir eğlence ve oyun yerine koydular ve dünya hayatı kendilerini aldattı. Onlar, bugüne kavusacaklarını nasıl unuttular ve âyetlerimizi nasıl inkâr ettilerse, biz de bugün onları öyle unutturuz.

7:52 Gerçekten onlara, bilgiye göre açıkladığımız, inanan bir toplum için yol gösterici ve rahmet olan bir Kitap getirdik.

7:53 İlle onun te'vilini mi gözetiyorlar? Onun te'vili geldiği (verdiği haberler ortaya çıktığı) gün, önceden onu unutmuş olanlar derler ki: "Dogrusu Rabbimizin elçileri gerçeği getirmiş. Şimdi bizim sefaatçilerimiz var mı ki bize sefaat etsinler, yahut tekrar geri döndürülmemiz mümkün mü ki eski yaptıklarımızdan baskasını yapalım?" Onlar, kendilerini zarara soktular ve uydurdıkları şeyler

kendilerinden sapti, kaybolup gitti.

7:54 Süphesiz Rabbiniz Allah, gökleri ve yeri alti günde yaratti, sonra Ars üzerine hükümran oldu. O, geceyi durmadan onu kovalayan gündüze bürüyüp örter; güneş, ay ve yıldızlar emrine âmâdedir. İyi biliniz ki yaratma ve emir O'nundur. Âlemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir.

7:55 Rabbinize yalvara yalvara ve gizlice dua edin. Çünkü O, haddi asanlari sevmez.

7:56 Düzeltildikten sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın. O'na, korkarak ve rahmetini umarak dua edin. Muhakkak ki Allah'in rahmeti, iyilik edenlere yakındır.

7:57 Rahmetinin önünde müjdeciler olarak rüzgarları gönderen O'dur. O rüzgarlar, yağmur yüklü bulutları yüklenince, onu kurak bir memlekete gönderir, sonra onunla yağmur yağdırır ve onunla her çeşit ürünü yetistiririz. İşte Biz, ölüleri de böyle diriltiriz. Gerekir ki düşünür, ibret alırsınız.

7:58 Güzel memleketin bitkisi, Rabbinin izniyle çıkar; kötü olandan ise yararsız bitkiden başka bir şey çıkmaz. İşte biz, sükreden bir toplum için âyetleri böyle açıklarız.

7:59 Andolsun ki Nûh'u elçi olarak kavmine gönderdik de dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin sizin O'ndan başka bir ilâhiniz yoktur. Doğrusu ben, üstünüze gelecek büyük bir günün azabından korkuyorum."

7:60 Kavminden ileri gelenler dediler ki: "Biz seni apaçık bir sapıklık içinde görüyoruz".

7:61 (Nûh) dedi ki: "Ey kavmim! Bende herhangi bir sapıklık yok, ben âlemlerin Rabbi tarafından gönderilmiş bir elçiyim."

7:62 "Size Rabbinin gönderdiği gerçekleri duyuruyorum, size öğüt veriyorum ve Allah tarafından, sizin bilmediğiniz şeyleri biliyorum."

7:63 (Allah'in azabından) sakinip de rahmete nail olmanız için, içinizden sizi uyaracak bir adam vasıtasıyla size bir zikir(kitap) gelmesine sastınız mı?"

7:64 O'nu yalanladılar, biz de O'nu ve O'nunla beraber gemide bulunanları kurtardık, âyetlerimizi yalanlayanları bogduk! Çünkü onlar, kalb gözleri körleşmiş bir kavim idiler.

7:65 Âd (kavmin)e de kardeşleri Hûd'u (gönderdik): "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka bir ilâhiniz yoktur. (O'na karşı gelmekten) sakinmez misiniz?" dedi.

7:66 Kavminden ileri gelen kâfirler dediler ki: "Biz seni bir çilginlik içinde görüyoruz, ve gerçekten seni yalancılardan sanıyoruz."

7:67 (Hûd), "Ey kavmim! Bende çilginlik yok, ben âlemlerin Rabbi tarafından gönderilmiş bir elçiyim." dedi.

7:68 "Size Rabbinin gönderdiği gerçekleri teblig ediyorum ve ben sizin için güvenilir bir öğütçüyüm."

7:69 "Sizi uarması için içinizden bir adam aracılığı ile, size bir zikir gelmesine sastınız mı? Düşünün ki (Allah) sizi, Nûh kavminden sonra, onların yerine hâkimler yaptı ve yaratılıştaki sizi onlardan üstün kildi. Allah'in nimetlerini hatırlayın ki, kurtulsa eresiniz."

7:70 Dediler ki: "Ya, demek sen tek Allah'a kulluk edelim ve atalarımızın

taptiklarini birakalim diye mi (bize) geldin? Eger dogrular dan isen bizi tehdit ettigin (o azabi) bize getir!"

7:71 (Hûd) dedi ki: "Artık size Rabbinizden bir azap ve bir hisim inmistir. Haklarında Allah'in hiç bir delil indirmediği, sadece sizin ve atalarınızın taktığı kuru isimler hususunda benimle tartışıyor musunuz? Bekleyin öyleyse, şüphesiz ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim!"

7:72 Onu ve onunla beraber olanları rahmetimizle kurtardık ve âyetlerimizi yalanlayıp da iman etmeyenlerin kökünü kestik.

7:73 Semûd kavmine de kardeşleri Sâlih'i (gönderdik): "Ey kavmim dedi, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka bir ilâhınız yoktur. Size Rabbinizden açık bir delil geldi. İşte su, Allah'in devesi, size bir mucizedir; bırakın onu Allah'in yeryüzünde yesin (içsin), sakın ona bir kötülük etmeyin, yoksa sizi acı bir azap yakalar."

7:74 Düşünün ki (Allah) Âd'dan sonra sizi hükümdarlar kıldı. Ve yer yüzünde sizi yerleştirdi: O'nun düzlüklerinde saraylar yapıyorsunuz, dağlarında evler yontuyorsunuz. Artık Allah'in nimetlerini hatırlayın da yeryüzünde fesatçılar olarak karışıklık çıkarmayın.

7:75 Kavminden büyüklük taslayan ileri gelenler, içlerinden zayıf görünen müminlere: "Siz, dediler, Sâlih'in, gerçekten Rabbi tarafından gönderildiğini biliyor musunuz?" (Onlar da): "(Evet), doğrusu biz onunla gönderilene inananlarız!" dediler.

7:76 Büyüklük taslayanlar: "Biz, sizin inandığınızı inkâr edenleriz!" dediler.

7:77 Derken dişi deveyi boğazladılar ve Rablerinin buyrugundan dışarı çıktılar; "Ey Sâlih, eğer hakikaten elçilerdensen, bizi tehdit ettiğin (o azabi) bize getir!" dediler.

7:78 Bunun üzerine hemen onları, o sarsıntı yakaladı, yurtlarında diz üstü çökekaldılar.

7:79 Sâlih de o zaman onlardan yüz çevirdi ve şöyle dedi: "Ey kavmim! And olsun ki ben size Rabbinin elçiliğini tebliğ ettim ve size öğüt verdim, fakat siz öğüt verenleri sevmiyorsunuz."

7:80 Lût'u da (peygamber olarak) gönderdik. Kavmine dedi ki: "Sizden önce âlemlerden hiç birinin yapmadığı fuhusu mu yapıyor sunuz?"

7:81 Çünkü siz kadınları bırakıp da şehvetle erkeklere gidiyorsunuz. Belki de siz haddi aşan bir kavimsiniz.

7:82 Kavminin cevabı: "Onları (Lût'u ve taraftarlarını) kentinizden çıkarın, çünkü onlar, fazla temizlenen insanlarmış! "demelerinden başka bir şey olmadı.

7:83 Biz de onu ve ailesini kurtardık, yalnız karısı(ni kurtarmadık) çünkü o, geride kalanlardan oldu.

7:84 Ve üzerlerine bir (azap) yağmuru yagdırdık. Bak ki günahkârların sonu nasıl oldu!

7:85 Medyen'e de kardeşleri Suayb'i (gönderdik): "Ey kavmim, dedi, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka bir ilâhınız yoktur. Size Rabbinizden açık bir delil geldi: Ölçüyü ve tartıyı tam yapın, insanların esyalarını eksik vermeyin, düzeltildikten sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın; eğer inanan (insan)lar iseniz, böylesi sizin için daha iyidir!"

7:86 Tehdit ederek, inananlari Allah yolundan alikoyarak ve o yolun egriligini arayarak öyle her yolun basinda oturmayin. Düsünün ki siz az idiniz de O sizi çoğaltti. Bakin ki bozguncularin sonu nasıl olmustur.

7:87 Eger içinizden bir grup benimle gönderilene inanir, bir grup da inanmazsa, Allah aramızda hükmedinceye kadar sabredin. O, hüküm verenlerin en hayirlisidir.

7:88 Kavminden ileri gelen kibirliler dediler ki: "Ey Su'ayb! Ya mutlaka seni ve seninle beraber inananlari kentimizden çıkaririz, ya da dinimize dönersiniz!" Dedi ki; "Istemesek de mi (bizi yurdumuzdan çıkaracak veya dinimizden döndüreceksiniz?)"

7:89 (Andolsun ki), Allah bizi ondan (kâfirlikten) kurtardiktan sonra tekrar sizin dininize dönersek, Allah'a karsi iftira etmis oluruz. Rabbimiz Allah'in dilemesi hali müstesna geri dönmemiz bizim için olacak sey degildir. Rabbimizin ilmi her sey i kusatmistir. Biz sadece Allah'a dayaniriz. Ey Rabbimiz! Bizimle kavmimiz arasinda adaletle hükmet. Çünkü sen hükmedenlerin en hayirlisisin.

7:90 Kavminden ileri gelen kâfirler dediler ki: "Eger Su'ayb'a uyarsaniz o takdirde siz mutlaka ziyana ugrarsiniz."

7:91 Derken o (müthis) sarsinti onlari yakalayiverdi, yurtlarinda diz üstü çökekaldilar.

7:92 Su'ayb'i yalanlayanlar, sanki yurtlarinda hiç senlik tutmamis gibi oldular. Su'ayb'i yalanlayanlar var ya iste ziyana ugrayanlar, onlar oldular.

7:93 (Su'ayb) onlardan öteye döndü de: "Ey kavmim! dedi, ben size Rabbimin gönderdigi gerçekleri duyurdum ve size öğüt verdim, artik kâfir bir kavme nasıl acirim?"

7:94 Biz hangi ülkeye bir peygamber gönderdiysek, onun halkiniyalvarip yakarsinlar diye mutlaka yoksulluk ve darlikla sikmisizdir.

7:95 Sonra kötülüğü degistirip yerine iyilik (bolluk) getirdik, nihayet çoğaldilar ve: "Atalarimize da böyle darlik ve sevinç dokunmustu." dediler ve hemen onlari, hiç farkinda olmadiklari bir sirada ansizin yakaladik.

7:96 (O) ülkelerin halki inanip (Allah'in azabindan) korunsalardi, elbette üzerlerine gökten ve yerden bolluklar açardik; fakat yalanladilar, biz de onlari kazandiklariyla yakaladik.

7:97 Acaba o ülkelerin halki, geceleyin uyurlarken kendilerine azabimizin gelmeyeceginden emin mi idiler?

7:98 Yoksa o ülkelerin halki, kusluk vakti eglenirlerken onlara azabimizin gelmeyeceginden emin mi idiler?

7:99 Allah'in tuzagindan (kurtulacaklarina) emin mi oldular? Ziyana ugrayan topluluktan baskasi, Allah'in tuzagindan emin olmaz.

7:100 Önceki sahiplerinden sonra yeryüzüne vâris olanlara hâlâ su gerçek belli olmadı mi ki: Eger biz dileseydik onlari da günahlarından dolayi musibetlere ugratirdik! Biz onların kalplerini mühürleriz de onlar (gerçekleri) isitmezler.

7:101 Iste o ülkeler ki, sana onların haberlerinden bir kismini

anlatiyoruz Andolsun ki, peygamberleri onlara apaçık deliller (mucizeler) getirmişlerdi. Fakat önceden yalanladıkları gerçeklere iman edecek degillerdi. İşte o kâfirlerin kalplerini Allah böyle mühürler.

7:102 Onların çoğunda, sözde durma (diye bir şey) bulamadık. Gerçek su ki, onların çoğunu yoldan çıkmış bulduk.

7:103 Sonra onların arkasından Musa'yi mucizelerimizle Firavun'a ve topluluğuna gönderdik. Tuttular o mucizeleri inkâr ettiler. Etiler de bak, o bozguncuların âkibetleri nasıl oldu!

7:104 Musa: "Ey Firavun! Bil ki ben âlemlerin Rabbi tarafından gönderilmiş bir peygamberim." dedi.

7:105 Allah'a karşı ilk görevim, hak olandan başka bir şey söylemememdir. Gerçekten ben size Rabbinizden bir mucize getirdim, artık İsrailogullarını benimle gönder.

7:106 Firavun: "Eğer bir mucize getirdiyse ve eğer doğru söyleyenlerden isen onu göster" dedi.

7:107 Bunun üzerine Musa, asâsını yere bırakiverdi, o da birdenbire kocaman bir ejderha kesiliverdi.

7:108 Ve Musa elini koynundan çıkariverdi, eli bembeyaz olmuş, bakanların gözünü kamastırıyordu.

7:109 Firavun'un kavminden ileri gelenler, "Muhakkak bu çok bilgili bir sihirbazdır." dediler.

7:110 O, sizi yurdunuzdan çıkarmak istiyor. (Firavun): "O halde siz ne diyorsunuz?" dedi.

7:111 Onlar da "onu ve kardesini beklet, sehirlere de toplayıcılar gönder." dediler.

7:112 "Bütün bilgiç sihirbazları sana getirsinler."

7:113 O sihirbazlar Firavun'a geldiler: "Galip gelirsek bize muhakkak mükâfat var değil mi?" dediler.

7:114 "Evet" dedi (Firavun), "Üstelik o zaman benim yakınlarımdan olacaksınız."

7:115 Sihirbazlar, Musa'ya: "Ey Musa! Önce sen mi hünerini ortaya koyacaksın, yoksa biz mi?" dediler.

7:116 Musa, "Siz atın" dedi. Atacaklarını atınca herkesin gözünü büyülediler ve onları dehsete düşürdüler. Doğrusu büyük bir sihir gösterdiler.

7:117 Biz de Musa'ya "Sen de asâni bırakiver." diye vahyettik. Birdenbire asâ, onların bütün uydurduklarını yakalayip yutuverdi.

7:118 Artık hakikat ortaya çıkmış ve onların bütün yaptıkları bosa gitmişti.

7:119 Orada mağlup olmuş ve küçük düsmüşlerdi.

7:120 Sihirbazlar hep birden secdeye kapandılar.

7:121 "Âlemlerin Rabbine iman ettik." dediler.

7:122 "Musa'nın ve Harun'un Rabbine."

7:123 Firavun: "Ben size izin vermeden iman ettiniz ha!" dedi. "Süphesiz bu bir hiledir, siz bunu şehirde kurmussunuz, yerli halkı oradan çıkarmak istiyorsunuz, sonra anlayacaksınız!"

7:124 "Ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim, sonra da bilin

ki, sizi astiracagim."

7:125 Onlar da: "Süphesiz o takdirde biz Rabbimize döneceyiz." dediler.

7:126 "Senin bize kizman da sirf Rabbimizin âyetleri gelince onlara iman etmemizden dolayidir. Ey Rabbimiz! Üzerimize sabir yagdir ve canimizi müslüman olarak al." derler.

7:127 Firavun kavminin ileri gelenleri dediler ki: "Seni ve ilâhlarini terketsinler de yeryüzünde fesat çıkarsinlar diye mi Musa'yi ve kavmini serbest birakacaksın?" Firavun da dedi ki: "Onlarin ogullarini öldürecegiz, kizlarini sag birakacagiz ve onlar üzerinde kahredici bir üstünlüğe sahibiz."

7:128 Musa, kavmine dedi ki: "Allah'in yardimini ve lütfunu isteyin ve sabir gösterin. Süphesiz ki yeryüzü Allah'indir. Kullarindan diledigini ona mirasçı kilar. Sonunda kurtulus müttakilerindir."

7:129 Kavmi de dediler ki: "Sen bize gelmeden önce de eziyet gördük, sen geldikten sonra da." Musa dedi ki: "Umulur ki, Rabbiniz düşmanlarinizi helak edip de sizi yeryüzünde halife kilacaktır ve sizin nasil isler yaptiginiza bakacaktır."

7:130 Gerçekten biz, Firavun sülâlesini, senelerce kitlik ve gelir noksanligi içinde tutup kivrandirdik ki, düşünüp ibret alsinlar.

7:131 Fakat kendilerine iyilik geldiği zaman, iste bu bizim hakkimizdir, dediler, baslarına bir kötülük gelince de, iste bu Musa ile yanindakilerin ugursuzlugu yüzünden, dediler. Iyi bilin ki, onlarin ugursuzlugu Allah katindandır. Lâkin çoğu bunu bilmezler.

7:132 "Ve sen büyülemek için her ne mucize getirirsen getir, biz sana inanacak degiliz," dediler.

7:133 Biz de kudretimizin ayri ayri alâmetleri olmak üzere baslarına tufan, çekirge, hasereleler, kurbagalar ve kan gönderdik, yine inad edip direndiler ve çok mücrim (suçlu) bir kavim oldular.

7:134 Ne zaman ki, azap üzerlerine çöktü, dediler ki, "Ey Musa! Bizim için Rabbine dua et, sana olan ahdi hürmetine eger bizden bu azabi kaldırir uzaklastirirsen, yemin olsun ki, sana kesinlikle iman edeceyiz. Ve Israilogullarini seninle birlikte gönderecegiz."

7:135 Ne zaman ki, belli bir süreye kadar onlardan azabi kaldirdik, derhal yeminlerini bozdular.

7:136 Biz de, âyetlerimizi inkâr ettikleri ve onlara kulak vermedikleri için kendilerinden intikam aldık da hepsini denizde bogduk.

7:137 Ve o hirpalanip ezilmekte olan kavmi de yeryüzünün, bereketle donattigimiz dogusuna ve batisina mirasçı yaptik. Ve böylece Rabbinin, Israilogullarina olan o güzel vaadi, sabirlari yüzünden gerçekleşti. Biz de Firavun ile kavminin yapageldikleri sanat eserlerini ve diktikleri binalari yerle bir ettik.

7:138 Ve Israilogullarinin denizden geçmelerini sagladık? Derken bir kavme vardilar ki, onlar, kendilerine mahsus bir takim putlara tapiyorlardi. Dediler ki; Ey Musa! Onlarin tanriları gibi, sen de bize bir tanrı yap! Musa da onlara dedi ki: Siz gerçekten cahillik eden bir kavimsiniz.

7:139 Çünkü o gördüklerinizin içinde bulunduklari din, yok olmaya

mahkûmdur ve bütün yaptıkları batıldır.

7:140 Sizi âlemlere üstün kılan Allah olduğu halde, ben size O'ndan başka ilâh mi arayayım! dedi.

7:141 Hani sizi, Firavun sülâlesinin elinden kurtardığımız zaman, hatırlasanıza, size azabın kötüsünü yapıyorlardı; oğullarınızı öldürüyorlar, kızlarınızı sağ bırakıyorlardı. Bunda sizin için Rabbiniz tarafından büyük imtihan vardı.

7:142 Ve Musa'ya otuz geceye vaat verdik ve süreye bir on gece daha ekledik ve böylece Rabbinin mikatı (tayin ettiği vakit) tam kırk gece oldu. Musa, kardeşi Harun'a söyle dedi: Kavmim içinde benim yerime geç, islahâ çâlis ve bozguncuların yolundan gitme!

7:143 Ne zaman ki, Musa, mikatımıza geldi, Rabbi ona kelâmıyla ihsanda bulundu. "Ey Rabbim, göster bana kendini de bakayım sana". dedi. Rabbi ona buyurdu ki; "Beni katıyyen göremezsin ve lâkin daga bak, eger o yerinde durabilirse, sonra sen de beni göreceksin". Daha sonra Rabbi daga tecelli edince onu yerle bir ediverdi, Musa da baygın düştü. Ayılıp kendine gelince, "Sen sübhansin", "tevbe ettim, sana döndüm ve ben inananların ilkiyim," dedi.

7:144 Allah buyurdu: Ey Musa! Sana verdiğim peygamberlikle ve kelâmimla seni insanlar üzerine seçkin kildim. Sana verdiğime siki sarıl ve sükredenlerden ol!

7:145 Ve onun için o levhalarda her şeyden yazdık, nasihat ve hükümlerin ayrıntılarına ait her şeyi (belirttik). Haydi bunlara siki sarıl, kavmine de emret, onlar da en güzeline sarılsınlar. Size yakında o fasıkların yurdunu göstereceğim.

7:146 Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları, âyetlerimizi anlamaktan uzak tutacağız. Onlar ki, bütün âyetlerimizi görseler de onlara iman etmezler. Doğru yolu görseler de o yolu tutup gitmezler. Eger sapıklık yolunu görürlerse tutar onu izlerler. Çünkü onlar âyetlerimizi inkâr etmeyi âdet edinmişler ve onlardan hep gafil olagelmislerdir.

7:147 Âyetlerimizi ve ahiretteki karsılaşmayı inkâr edenlerin amelleri hepten bosa gitmiştir. Çekecekleri ceza kendi yaptıklarından baskası mi olacaktır?

7:148 Musa'nın arkasından kavmi, tutmuş süs takılarından böğüren bir buzagi heykeli edinmişlerdi. O buzaginın kendilerine bir söz söylemediğini ve bir yol gösteremediğini görmemişler miydi? Fakat yine de onu tanrı edindiler ve zalimlerden oldular.

7:149 Ne zaman ki, ellerine kiragi düşürüldü (yaptıklarına pişman oldular), o zaman sapıtmış olduklarını gördüler. "Yemin olsun ki; eger Rabbimiz bize merhamet etmez ve bizi bağışlamazsa, muhakkak biz kötü akibete düşenlerden olacağız." dediler.

7:150 Musa, öfkeli ve üzüntülü olarak kavmine döndüğünde söyle dedi: "Bana arkamdan ne kötü bir halef oldunuz! Rabbinizin emriyle dönüşümü beklemeden acele mi ettiniz?" Elindeki levhaları bıraktı ve kardeşi Harun'u basından tutarak kendine doğru çekmeye başladı. Harun, "Ey ananın oğlu!" dedi, "inan ki, bu kavim beni güçsüz buldu, az daha beni öldürüyorlardı, sen de bana böyle yaparak düşmanları sevindirme ve beni

bu zalim kavimle bir tutma."

7:151 Musa dedi ki: "Ey Rabbim! Beni ve kardesimi bagisla! Bizi rahmetinin içine al. Sen merhametlilerin en merhametlisisin."

7:152 Süphesiz o buzagiyyi tanrı edinenlere Rablerinden bir gazap, dünya hayatında iken de bir zillet erisecektir. İste biz, iftiracıları böyle cezalandırırız.

7:153 O kötü amelleri işleyip de sonra arkasından tevbe ve iman edenler için hiç süphe yok ki, Rabbin bundan sonra yine de affedici ve merhamet edicidir.

7:154 Musa'nın öfkesi geçince levhaları aldı. Onlardaki yazıda, ancak Rablerinden korkanlar için bir hidayet ve rahmet vardı.

7:155 Bir de Musa, mîkatimiz için (tayin ettiğimiz vakitte tevbe için) kavminden yetmiş erkek seçti. Ne zaman ki, bunları o sarsıntı yakaladı, iste o zaman Musa: "Rabbim! dedi, dileydin bunları da, beni de daha önce helâk ederdin. Şimdi bizi, içimizdeki beyinsizlerin yaptıkları yüzünden helâk mi edeceksin? O is de senin imtihanından başka bir şey değildi. Sen bu imtihanla dilediğini sapıklıkta bırakır, dilediğini de hidayete erdirirsin. Bizim velimiz sensin. Artık bizi bağisla, merhamet et, sen bağislayanların en hayirlisisin."

7:156 "Ve bize hem bu dünyada bir iyilik yaz, hem de ahirette. Biz gerçekten de tevbe edip senin hidayetine döndük." Buyurdu ki, azabım var, onu dilediğime isabet ettiririm, rahmetim de vardır, o ise her şeyi kaplamış ve kusatmıştır. Onu da özellikle korunanlara, zekatını verenlere ve âyetlerimize inananlara mahsus kilacağım.

7:157 Onlar ki, o ümmî peygambere uyarlar, yanlarındaki Tevrat ve İncil'de yazılmış bulacakları o peygambere uyup, onun izinden giderler ki, o, onlara iyiyi emreder ve onları kötülüklerden alıkoyar, temiz ve hoş şeyleri kendilerine helâl kılar, murdar ve kötü şeyleri de üzerlerine haram kılar, sırtlarından ağır yükleri indirir, üzerlerindeki bağları ve zincirleri kirar atar, iste o vakit ona iman eden, ona kuvvetle saygı gösteren, ona yardımcı olan ve onun peygamberliği ile birlikte indirilen nuru izleyen kimseler var ya, iste asıl murada eren kurtulmuşlar onlardır.

7:158 De ki; ey insanlar! Ben sizin hepinize Allah'ın resulüyüm. O Allah ki, göklerin ve yerin bütün mülkü O'nundur. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. Öldüren de, dirilten de O'dur. Bundan dolayı gelin, Allah'a ve resulüne iman edin. Allah'a ve Allah'ın bütün kelâmına iman etmiş bulunan o ümmî peygambere, evet ona uyun ki, hidayete erebilesiniz.

7:159 Musa'nın kavminden doğru yolu gösteren ve doğrulukla adalet yapan bir topluluk da vardı.

7:160 Biz onları oniki kabileye, o kadar ümmete ayırdık. Ve kavmi kendisinden su istediği zaman Musa'ya, elindeki asâ ile tasa vur, diye vahyettik, vurunca hemen o tasta oniki pınar akmaya başladı. Halkın her biri su alacağı yeri iyice öğrendi. Bulutu da üzerlerine gönderdik, gölgeledik. Onlara kudret helvası ve bildircin indirdik. Size rizik olarak ihsan ettiğimiz nimetlerin temizinden yiyiniz, dedik. Onlar zulmü bize yapmadılar, lakin kendi kendilerine zulmediyorlardı.

7:161 Ve o vakit onlara denilmisti ki; Su şehre yerlesin ve orada

dilediginiz seylerden yiyin, "hitta" (günahlarimizi bagisla.) deyin ve secde ederek kapisindan girin ki, suçlarinizi bagislayalim. Iyilere nimetlerimizi daha da arttiracagiz.

7:162 İçlerinden bir kisim zalimler, sözü degistirdiler, kendilerine söylenenden baska sekle soktular. Zulmü aliskanlik haline getirdikleri için biz de üzerlerine gökten azap yagdirdik.

7:163 Bir de onlara, o deniz kiyisindaki sehrin basina gelenleri sor. O sirada onlar cumartesi yasagina riayet etmiyorlardi. Cumartesi günü balıklar akin akin geliyorlardi, yasak olmadigi gün gelmiyorlardi. Yoldan çikip sapiklik yaptiklari için biz de onlari iste böyle siniyorduk.

7:164 İçlerinden bir topluluk, "Allah'in helâk edecegi, ya da çetin bir azapla cezalandiracagi bir kavme ne diye nasihat ediyorsunuz" dedigi vakit, o uyarida bulunanlar dediler ki; "Rabbiniz tarafından mazur görülmemiz için, bir de belki günahlardan sakinirlar diye."

7:165 Onlar yapilan bunca nasihati unuttuklari zaman, o kötülükten sakindiranlari kurtardik, o zalimleri de fena hareketlerinden dolayi siddetli bir azaba ugrattik.

7:166 Böylece onlar kibre kapilip yasak kilinan seylerden vazgeçmeyince, biz de onlara, hor ve zelil maymunlar olun, dedik.

7:167 O Vakit Rabbin iste su ahdi ilan edip bildirdi ki: Kiyamet gününe kadar onlara en kötü muameleyi yapacak olan kimseleri baslarina gönderecektir. Muhakkak ki, Rabbin hizla cezalandirandir ve yine muhakkak ki O, çok affedici, çok merhametlidir.

7:168 Ve onlari yeryüzünde birçok ümmetlere ayirdik. İçlerinde iyi olanlari da vardi, olmayanlari da. Onlari biz, bazan nimetlerle, bazan da musibetlerle imtihana çektik. Sonunda belki hakka dönerler diye.

7:169 Derken kitabi (Tevrat'i) miras alan bozuk bir nesil bunlarin yerini aldı. Bize nasil olsa magfired edilecek diyerek, su alçak dünya malini aliyorlar, yine onun gibi bir mal ve rüsvet gelse onu da alirlar. Allah'a karsi haktan baska bir sey söylemeyeceklerine dair kendilerinden o kitabın hükmü üzere misak alınmamis miydi? Ve onun içindekileri okuyup öğrenmemisler miydi? Oysa ahiret yurdu Allah'tan korkanlar için daha hayirlidir. Hâlâ aklinizi basiniza almayacak misiniz?

7:170 Kitaba sarılanlara ve namazi kilmaya devam edenlere gelince, biz o iyilerin ecrini hiçbir zaman yitirmeyiz.

7:171 Hani bir zamanlar biz o dagi gölgelik gibi tepelerine çekmistik de üzerlerine düsüyor zannettikleri bir sirada demistik ki; "size verdigimiz kitabi kuvvetle tutun ve içindekini hatirinizdan çikarmayin, umulur ki korunursunuz."

7:172 Bir de Rabbin, Âdemogullarından, bellerindeki zürriyetlerini alip da onlari kendi nefislerine sahit tutarak: Ben sizin Rabbiniz degil miyim?" dedigi vakit, "pekâlâ Rabbimizsin, sahidiz" dediler. (Bunu) kiyamet günü "Bizim bundan haberimiz yoktu." demeyesiniz diye (yapmistik).

7:173 Yahut, atalarimiz daha önce sirk kosmuslardi. Biz onlardan sonra gelen bir nesil idik, simdi o batil yolu tutanlarin yaptiklari yüzünden bizi helâk mi edeceksin, demeyesiniz diye (yapmistik).

- 7:174 Ve iste biz, âyetleri böyle ayrıntili olarak açıklıyoruz ki, belki dönerler.
- 7:175 Onlara, kendisine âyetlerimizi sundugumuz o adamin kissasini da anlat; âyetlerden siyirilir çikti, derken onu seytan arkasina takti, en sonunda da helak olanlardan oldu.
- 7:176 Ve eger dileseydik onu o âyetlerle yüceltirdik, fakat o alçakliga saplandi kaldi ve kendi keyfinin ardina düstü. Artık onun ibret verici hali o köpegin haline benzer ki, üzerine varsan da dilini uzatir solur, biraksan da solur. Iste bu, âyetlerimizi inkâr eden kavmin misalidir. Bu kissayi iyice anlat, belki biraz düşünürler.
- 7:177 Âyetlerimizi inkâr edip, sirf kendilerine zulmeden o kavmin hali ne kadar kötüdür!
- 7:178 Allah kime hidayet ederse, o hidayete erer, kimi de dalalette birakirsa, iste onlar hüsrana ugrayanların ta kendileri olurlar.
- 7:179 Andolsun ki, cinlerden ve insanlardan birçoğunu cehennem için yarattik. Onların kalbleri vardır, fakat onunla gerçeği anlamazlar. Gözleri vardır, fakat onlarla görmezler. Kulakları vardır, fakat onlarla isitmezler. Iste bunlar hayvanlar gibidirler. Hatta daha da asagidirlar. Bunlar da gafillerin ta kendileridir.
- 7:180 Oysa en güzel isimler Allah'indir. Bundan dolayı Allah'a onlarla dua edin. Onun isimlerinde sapıklık eden mühidleri (inkârcıları) terkedin. Onlar yakında yaptıklarının cezasını çecekler.
- 7:181 Yine bizim yarattığımız insanlardan öyle bir ümmet var ki, onlar hakka yol gösterirler ve o hak ile adaleti yerine getirirler.
- 7:182 Âyetlerimizi inkâr edenlere gelince, biz onları, bilemeyecekleri yönlerden derece derece düşünse yuvarlayacağız.
- 7:183 Ayrıca ben onlara mühlet de veririm. Fakat benim tuzak kurup helâk edisim pek çetindir.
- 7:184 Onlar arkadaşlarında herhangi bir cinnet bulunmadığını hiç düşünmediler mi? O, açık bir uyarıcıdan başka biri değildir.
- 7:185 Allah'ın göklerdeki ve yerdeki mülkiyet ve tasarrufuna, Allah'ın yaratmış olduğu herhangi bir şeye ve ecellerinin gerçekten yaklaşmış olması ihtimaline hiç bakmadılar mi? Artık bu Kur'ân'dan sonra başka hangi söze inanacaklar.
- 7:186 Allah kimi saptırırsa onu yola getirecek bir kimse yoktur. O, onları kendi hâllerine bırakır ve kendi azgınlıkları içinde yuvarlanıp giderler.
- 7:187 Sana, ne zaman kopacak diye kıyamet vaktini soruyorlar. De ki; onun bilgisi yalnızca Rabbimin katındadır. Onu tam vaktinde koparacak olan O'ndan baskası değildir. Onun ağırlığına göklerde ve yerde dayanacak bir kimse yoktur. O size ansizin gelecektir. Sanki sen onu çok iyi biliyormussun gibi sana soruyorlar. De ki, onun bilgisi Allah katındadır. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.
- 7:188 De ki, ben kendi kendime Allah'ın dilediğinden başka ne bir menfaat elde etmeye, ne de bir zararı önlemeye malik değilim. Ben eger gaybi bilseydim daha çok hayır yapardım ve kötülük denilen şey yanıma ugramazdı. Ben iman edecek bir kavme müjde veren ve uyarıcı bir peygamberden

baska biri degilim.

7:189 Sizi bir tek nefisten yaratan, onunla sükûnet bulsun diye esini de ondan yaratan Allah'tir. O, esini kucaklayip sarilinca (ona yaklasinca), esi hafif bir yük yüklendi (hâmile kaldi). Bir müddet böyle geçti, derken yükü ağırlasti. O vakit ikisi birden Rableri olan Allah'a söyle dua ettiler: "Eger bize salih bir evlat verirsen, biz muhakkak sükredenlerden olacagiz."

7:190 Fakat Allah, kendilerine salih bir evlat verince, her ikisi de tuttular verdiği evlatlar üzerine ona ortak kosmaya basladilar. Allah, onların kostuklari sirkten münezzehtir.

7:191 Hiçbir sey yaratmayan ve kendileri yaratilmis olan putlari mi Allah'a ortak ediyorlar, ona es kosuyorlar?

7:192 Bu putlar, ne o tapinanlara, ne de kendi kendilerine yardım edebilirler.

7:193 Eger siz onlari dogru yola çağirsaniz, size uymazlar. Onlari ha çağirmissiniz, ha çağirmayip susmussunuz, hiç fark etmez.

7:194 Allah'i birakip taptiklari da tipki sizin gibi kullardir. Eger iddianizda dogru iseniz haydi onlari çağirin da size cevap versinler.

7:195 Onların yürüyecek ayaklari, tutacak elleri, görecek gözleri veya isitecek kulaklari mi var? De ki: "Haydi çağirin o ortaklari, sonra bana istediginiz tuzagi kurun ve elinizden gelirse göz açtirmayin."

7:196 "Zira benim velim, o kitabi indiren Allah'tir. Ve O, salih kullarina sahip çıkar."

7:197 "Sizin Allah'tan baska taptiklari ise ne size yardım edebilirler, ne de kendi kendilerine yardımlari dokunur."

7:198 "Siz onlari dogru yola çağiracak olsaniz da duymazlar." Onların sana baktiklari görürsün, bakarlar, ama görmezler.

7:199 Sen yine de affa saril, iyiligi emret ve cahillerden yüz çevir.

7:200 Eger seytandan bir vesvese, bir gicik gelirse hemen Allah'a sigin. Muhakkak ki, Allah hakkiyla isiten, kemaliyle bilendir.

7:201 Allah'tan korkanlar, kendilerine seytandan bir vesvese iletigi zaman, durup düşünürler de derhal kendi basiretlerine sahip olurlar.

7:202 Seytanların kardeslerine gelince, onlar öbürlerini sapikliga sürüklerler, sonra da yakalarini birakmazlar.

7:203 Onlara (arzularina göre) bir âyet getirmediğin zaman, derleyip toptasaydin ya derler, sen de de ki; ben ancak Rabbinden bana ne vahyolunuyorsa ona uyarim, iste bütünüyle bu Kur'ân, Rabbinizden gelen basiretlerdir (kalp gözünü açacak beyanlardır), iman eden bir kavim için hidayettir, rahmettir.

7:204 Kur'ân okundugu zaman, hemen susup onu dinleyin, umulur ki, rahmete nâil olursunuz.

7:205 Sabah aksam demeden, kendi içinden, korkarak ve yalvararak, alçak sesle Rabbin an ve gafillerden olma.

7:206 Zira Rabbinin katinda olanlar, Allah'a kulluk etmekten asla kibirlenmezler, O'nu tenzih eder, sanini ulularlar ve yalnızca O'na secde

ederler.

Sura 8: Al-Anfal

8:1 Sana ganimetlerin bölüştürülmesini soruyorlar. De ki, ganimetlerin taksimi Allah'a ve Resulüne aittir. Onun için siz gerçekten mümin kimseler iseniz Allah'tan korkun da birbirinizle aranizi düzeltin. Allah'a ve Resulü'ne itaat edin.

8:2 Gerçek müminler ancak o müminlerdir ki, Allah anildigi zaman yürekleri ürperir, âyetleri okundugu zaman imanlarini arttirir. Ve bunlar yalnızca Rablerine tevekkül ederler.

8:3 Onlar ki, namazi geregi gibi kılarlar ve kendilerine rizik olarak verdigimiz seylerden Allah yoluna harcarlar.

8:4 Iste gerçekten mümin olanlar onlardir. Onlara Rablerinin katinda dereceler vardır, bağislanma ve değerli rizik vardır.

8:5 Nitekim Rabbin seni, hak ugruna savasmak için evinden çıkarmisti. Oysa müslümanların bir kısmi o zaman bundan hoslanmamislardı.

8:6 Ve gerçek, gün gibi açığa çıktıktan sonra bile seninle münakasaya devam etmişlerdi; sanki göz göre göre ölüme sürükleniyorlardı.

8:7 Iste o zaman Allah size iki taifeden (kervan veya kureys ordusundan) birini vaad ediyordu ki, sizin olacakti. Siz ise arzu ediyordunuz ki, sani ve serefi olmayan sey (kervan) sizin olsun. Halbuki Allah, âyetleriyle hakki yerine oturtmak ve kâfirlerinarkasini kesmek istiyordu.

8:8 Ki, hakkın hak olduğunu tanitsin ve batili büsbütün yok etsin, varsın o günahkârlar istemesin.

8:9 O vakit siz Rabbinizden yardım diliyordunuz. O da: "Ben iste ardarda bin melek size yardım ediyorum" diye duanizi kabul buyurmustu.

8:10 Bunu da Allah size sirf bir müjde olsun ve bununla kalbleriniz yatissin diye yapmisti. Yoksa zafer ancak Allah katındandır. Gerçekten Allah mutlak galiptir ve hikmet sahibidir.

8:11 O sirada size, yine katından bir güven ve esenlik olmak üzere bir uyku sardiriyordu, sizi temizlemek, seytanın vesvesesini sizden gidermek, yüreklerinize kuvvet vermek ve ayaklarınızı sağlam durdurmak için gökten üzerinize yağmur indiriyordu.

8:12 Iste o anda Rabbin meleklerle söyle vahyediordu: Ben sizinle beraberim, müminlere sebat verin. Kâfirlerin yüregine korku salacagim, hemen boyunlarının üstüne vurun, parmaklarına, parmaklarına vurun".

8:13 Çünkü onlar Allah'a ve Resulüne karsi geldiler. Kim Allah'a ve Resulüne karsi gelirse, bilsin ki Allah'in azabi çok çetindir.

8:14 Iste gördünüz ya, simdilik siz bunu tadın, su da kesindir ki, ahirette kâfirlere cehennem azabi vardır.

8:15 Ey iman edenler! Toplu olarak kâfirlerle karsilastiginiz zaman, onlara arkalarinizi dönmeyin (kaçmayın).

8:16 Böyle bir günde her kim onlara, tekrar dönüp çarpismak için geri çekilmek veya diger bir safta yeniden mevzilenmek hâlleri disinda, arkasini dönerse, muhakkak Allah'dan bir gazaba ugramis olur ve varacağı yer cehennemdir, orasi da ne kötü bir akibettir.

8:17 Sonra onlari siz öldürmediniz, lâkin Allah öldürdü. Attigin

zaman da sen atmadın, lâkin Allah attı. Bu da müminlere güzel bir imtihan geçirtmek içindi. Allah isitendir, bilendir.

8:18 Gördünüz ya, Allah, kâfirlerin kurduğu tuzagi iste böyle bosa çıkarır.

8:19 Fetih istiyorsanız, iste size fetih gelmiştir, eger asiri gitmez de son verirsiniz, hakkınızda daha hayirlidir. Yok eger dönerseniz, biz de döneriz. O vakit askeriniz çok da olsa size hiç bir sekilde fayda vermez. İyi biliniz ki, Allah müminlerle beraberdir.

8:20 Ey iman edenler, Allah'a ve Resulü'ne itaat edin. Isitip durduğunuz halde onun emirlerinden yüz çevirmeyin!

8:21 Ve isitmedikleri halde "isittik" diyenler gibi olmayın!

8:22 Çünkü yeryüzünde dolasan canlıların Allah katında en kötüsü anlamayan ve düşünmeyen sağırlarla dilsizlerdir.

8:23 Allah onlarda hayır görseydi onlara isittirirdi, isittirseydi yine de aldırılmaz arka dönerlerdi.

8:24 Ey iman edenler! Peygamber sizi, size hayat verecek seylere davet ettiği zaman, Allah'a ve Resul'e icabet edin. Ve bilin ki Allah, kisi ile kalbi arasına girer. Ve siz kesinces O'nun huzurunda toplanacaksınız.

8:25 Ve öyle bir fitneden sakının ki, içinizden yalnızca zulüm yapanlara dokunmakla kalmaz. Ve bilin ki, Allah'ın cezası siddetlidir.

8:26 Düşünün ve hatırlayın o zamanları ki, hani bir vakitler siz yeryüzünde güçsüzdünüz, hor görülen bir azinliktiniz. İnsanların sizi hirpalamasından korkuyordunuz, öyle iken O, sizi barındırdı ve sizi yardımıyla destekleyip güçlendirdi ve sükratmeniz için temizlerinden rizik verdi.

8:27 Ey iman edenler! Allah'a ve Resul'e hainlik etmeyiniz ki, bile bile kendi emanetlerinize hiyanet etmiş olmayasınız.

8:28 Ve iyi biliniz ki, mallarınız ve evlatlarınız birer imtihan aracından başka birsey değildir. Allah katında büyük ecir vardır.

8:29 Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız, O, size bir furkan (hakki batıldan ayırdedecek bir anlayış) verir ve günahlarınızı örtbas eder, sizi bağışlar. Allah büyük lütuf sahibidir.

8:30 Hani bir vakitler, o kâfirler, seni tutup bağlamak veya öldürmek veya sürüp çıkarmak için sana tuzak kuruyorlardı da, onlar tuzak kurarken Allah da karşılığında tuzak kuruyordu. Öyle ya, Allah tuzakların en hayirlisini kurar.

8:31 Onlara âyetlerimiz okunduğu zaman, "isittik, dilersek bunun gibisini biz de söyleriz, bu, eskilerin efsanelerinden başka bir şey değildir" diyorlardı.

8:32 Bir vakit de, "Ey Allah, eger bu Senin katından gelmiş bir hak kitap ise, hiç durma üstümüze gökten taşlar yağdır veya bize daha acı bir azap ver" demislerdi.

8:33 Halbuki sen içlerinde iken Allah, onlara azab edecek değildi. Istigfar ettikleri sürece de Allah onlara azab edecek değildir.

8:34 Şimdi ise Allah'ın kendilerine azab etmemesi için neleri var ki? Oysa Mescidi Haram'dan menediyorlar. Üstelik onun hizmetine ehil kisiler de değiller. Çünkü onun hizmetine ehil olanlar ancak müttakilerdir. Lâkin

çoğu bunu bilmezler.

8:35 Kâbe huzurunda onların duaları ise islik çalip el çırpılmaktan başka bir şey değildir. O halde inkârınızdan (ve nankörlüğünüzden) dolayı bu azabı tadın bakalım.

8:36 Mallarını, Allah yolundan engellemek için sarfeden o kâfirler, hiç şüphesiz yine onu sarfedecekler. Varsın sarfetsinler, sonra o yüreklerine inen bir acı olacak, sonra da mağlup olacaklar. Zaten kâfirler toplanıp cehenneme gönderilecekler.

8:37 Allah, murdarı temizden ayırmak için ve bir de murdar kısmını birbirini üzerine bindirip hepsini bir araya getirmek ve topunu birden cehenneme koymak için böyle yapar. İşte bunlar o hüsrân içinde kalanların ta kendileridir.

8:38 O kâfirlere de ki: Eğer bu işe son verirlerse daha önce yaptıkları bağışlanacak. Yok yine karşı koymaya baslar, isyana dönerlerse, önceki ümmetlere uygulanan kurallar kendilerine de uygulanacak. (Artık o ilâhî uygulamayı beklesinler.)

8:39 Ortalıkta fitne kalmayıp, din tamamıyla Allah'ın dini oluncaya kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse muhakkak ki, Allah yaptıklarını görür.

8:40 Yok vazgeçmez de tekrar eskiye dönerlerse artık bilin ki, Allah sizin yardımcınızdır. O ne güzel mevla, ne güzel yardımcıdır.

8:41 Sunu da bilin ki, ganimet olarak aldığınız her hangi bir şeyden beste biri mutlaka Allah içindir. O da peygambere ve ona yakınlığı olanlara, yetimlere, miskinlere ve yolda kalmışlara aittir. Eğer siz Allah'a iman etmiş, hak ile batılın ayrıldığı o gün, iki ordunun karşı karşıya geldiği o (Bedir) günü kulumuza indirdiğimiz âyetlere iman getirmiş iseniz bunu böyle bilin. Ve bilin ki, Allah, herşeye kâdirdir.

8:42 O vakit siz vadinin yakın bir yamacında idiniz, onlarsa uzak yamacında idiler. Kervan da sizden daha aşağıda idi. Öyle ki, sayet onlarla sözleşmiş olsaydınız, öyle bir buluşma yeri için mutlaka anlaşmazlık çıkarırdınız. Fakat olması gereken (zafer)in olması için Allah böyle takdir etti. Tâ ki, helak olan apaçık bir delil gördükten sonra helak olsun, sağ kalanlar da yine apaçık bir delilden sonra yavaşlasın. Kesindir ki Allah, isitendir, bilendir.

8:43 Hani o vakitler Allah sana uykunda (rüyanda) onları az gösteriyordu. Eğer Allah sana onları kalabalık gösterseydi korkacaktınız ve savaş konusunda anlaşmazlığa düşecektiniz. Fakat Allah böyle bir şeyden sizi uzak tuttu. Çünkü O, gönüllerde yatani da bilir.

8:44 Ve işte onlarla karşılaştığınız vakit onları sizin gözünüze az gösteriyordu, sizi de onların gözlerinde azaltıyordu. Çünkü Allah o mukadder olan işi yerine getirecekti. Bütün işler Allah'a döndürülür.

8:45 Ey iman edenler, bir düşman topluluğu ile karşılaştığınız zaman sebat edin ve Allah'ı çokça zikredin ki, kurtulusa eresiniz.

8:46 Ayrıca Allah'a ve Resulü'ne itaat edin. Ve birbirinizle didismeyin. Sonra içinize korku düşer ve kuvvetiniz elden gider. Sabırlı olun, çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.

8:47 Çalın atarak ve halka gösteriş yaparak yurtlarından çıkanlar ve

Allah yoluna engel koyanlar gibi olmayın. Allah onların bütün yaptıklarını çepeçevre kusatmıştır.

8:48 Seytan, onlara amellerini güzel gösterdiği zaman, "Bu gün insanlardan size galip gelecek yoktur, ben de size yardımcıyım." demisti. Fakat iki tarafın karşı karşıya geldiği görününce arkasını dönüp kaçtı ve şöyle dedi: "Ben sizden kesinlikle uzagım. Ben sizin göremeyeceğiniz şeyler görüyorum ve ben Allah'dan korkarım. Ayrıca Allah'ın azabı çok çetindir."

8:49 O sırada münafıklar ve kalblerinde hastalık bulunanlar, (müslümanlar hakkında) "su adamları dinleri aldattı" diyorlardı. Oysa her kim Allah'a tevekkül ederse bilsin ki, Allah galiptir, güçlüdür ve hikmet sahibidir.

8:50 Melekler, o kâfirlerin yüzlerine ve sırtlarına vura vura ve "Tadin bakalım cehennem azabını!" diye diye canlarını alırken hallerini bir görmeliydin.

8:51 İşte bu, sizin kendi ellerinizle meydana getirdiğiniz bir sonuçtur. Hiç şüphesiz Allah, kullarına hiçbir şekilde zalim biri değildir.

8:52 Tıpkı Firavun'un izinden gidenlerle onlardan öncekilerin gidisi gibi onlar da Allah'ın âyetlerini tanımadılar, Allah da kendilerini günahları yüzünden tutuklayıverdi. Çünkü Allah çok kuvvetli ve azabı çok çetin olandır.

8:53 Bu, Allah'ın bir kavme verdiği nimeti, onlar kendilerini degistirmedikçe degistirmemesinden dolayıdır. Gerçekten de Allah hakkıyla isiten, herseyi bilendir.

8:54 Tıpkı Firavun'un izinden gidenlerle onlardan öncekilerin gidisi gibi, Rablerinin âyetlerini yalanladılar. Biz de onları günahları yüzünden helâk ettik. Firavun ile arkasından gidenleri suda boğduk. Hepsi de zalim idiler.

8:55 Allah katında kimildayıp debelenen canlıların en kötüsü, inkara saplanıp da bir türlü iman etmeyenlerdir.

8:56 Onlar, kendileriyle antlaşma yaptığın halde her defasında antlaşmalarını bozarlar ve bundan hiç çekinmezler.

8:57 Bundan dolayı onları harpte yakalarsan, kendilerinden sonrakilere de gözdağı olacak şekilde ağır bir cezaya çarptır, belki ibret alırlar.

8:58 Eger bir kavmin, sözleşmeye aykırı bir hainlik yapmasından korkarsan, savastan önce aynı şekilde antlaşmayı bozduğunu kendilerine bildir. Çünkü Allah hainleri sevmez.

8:59 O kâfirler ileri geçip kurtulduklarını sanasınlar. Onlar kesinlikle (bizi) aciz bırakamazlar.

8:60 Siz de gücünüzün yettiği kadar onlara karşı her çesitten kuvvet biriktirin ve cihad için atlar hazırlayın ki, onlarla hem Allah'ın düşmanlarını, hem de kendi düşmanlarınızı, ayrıca Allah'ın bilip de sizin bilmediğiniz daha baskalarını korkutasınız. Allah yolunda her ne harcarsanız onun sevabı size eksiksiz ödenir ve asla haksızlığa uğratılmazsınız.

8:61 Eger onlar baristan yana olurlarsa, sen de baristan yana ol! Ve Allah'a güven. Çünkü isiten ve bilen O'dur.

8:62 Eger sana hile yapmak isterlerse, muhakkak ki sana Allah yeter. Seni

yardimiyla ve müminlerle güçlendirecek olan O'dur.

8:63 Müminlerin kalplerini birbirlerine O isindirdi. Yoksa yeryüzünde ne varsa sen hepsini harcasaydin yine de onların kalblerini (böylesine) isindiramazdin. Lâkin Allah, kalplerini kaynastirdi. Muhakkak ki, O azizdir, hakimdir.

8:64 Ey Peygamber! Sana Allah yetisir, arkandan gelen müminlerle beraber.

8:65 Ey Peygamber! Müminleri cihada tesvik eyle. Eger sizden sabredecek yirmi kisi olursa ikiyüze galip gelirler ve eger sizden yüz kisi olursa kâfirlerden bin kisiye galip gelirler. Çünkü onlar hakki ve akibeti düşünmeyen anlayissiz bir kavimdirler.

8:66 Simdi Allah sizden yükü hafifletti ve sizde bir zaaf oldugunu bildi. O halde sizden sabredecek yüz kisi olursa ikiyüz düşmana galip gelirler, sizden bin kisi olursa Allah'in izniyle ikibin düşmana galip gelirler. Allah sabredenlerle beraberdir.

8:67 Hiçbir peygamberin, yeryüzünde agir basmadıkça (kesin zafere ulasip üstün gelmedikçe) esirleri olması layik degildir. Siz dünya malini istersiniz, oysa Allah ahireti kazanmanizi murad eder. Allah azizdir, hakimdir.

8:68 Eger Allah'dan bir yazi (hüküm) bulunmasa idi aldiginiz fidyeden dolayı size mutlaka büyük bir azab dokunurdu.

8:69 Artık elde ettiginiz ganimetten helâl ve hos olarak yiyin ve Allah'a karsi gelmekten sakinin. Muhakkak ki, Allah bagislayicidir ve merhamet edicidir.

8:70 Ey Peygamber, elinizdeki esirlere de ki: "Eger Allah sizin kalblerinizde bir hayir bulursa, sizden alinandan daha hayirlisini size verir ve günahlarinizi bagislar. Çünkü Allah bagislayicidir."

8:71 Eger sana hiyanet etmek isterlerse iyi bilsinler ki, bundan önce Allah'a hainlik ettiklerinden dolayı Allah onların ezilmelerine imkân verdi. Allah her şeyi hakkiyla bilen hüküm ve hikmet sahibidir.

8:72 Gerçekten de iman edip hicret eden, mallariyla ve canlariyla Allah yolunda cihad veren, onlari barindirip yardım edenler, iste bunlar birbirlerinin dostlaridirlar. İman ettiği halde henüz hicret etmemiş olanlar, hicret edinceye kadar onlar üzerinde herhangi bir velayet hakkınız yoktur. Bununla beraber dinde sizden yardım isterlerse, sizinle arasında antlaşma bulunanlar aleyhine bir durum olmadıkça, onlara yardım etmeniz de üzerinize borçtur. Allah bütün yaptıklarınızı görüp duruyor.

8:73 Kâfirler de aslında birbirlerinin dostlari ve yardımcilaridirlar. Eger siz de öyle yapmazsaniz, yeryüzünde büyük bir fitne ve fesat çıkar.

8:74 O kimseler ki, iman ettiler, hicret ettiler ve Allah yolunda cihada katıldılar, bir kisimlari da onlari barindirip yer, yurt sahibi yaptılar ve yardıma kostular, iste bunlar hakkiyla mümin olanlardır. Bunlara bir magfiret ve cömertçe bir rizik vardır.

8:75 Daha sonradan hicret edip sizinle beraber savasa katılanlar da sizdendirler. Bir de akraba olanlar, Allah'in kitabına göre, birbirlerine daha yakindirlar. Süphe yok ki, Allah her şeyi bilir.

Sura 9: At-Tawbah

9:1 Allah'dan ve Resulü'nden bir ulti­matomdur bu, kendileriyle antlaşma yaptığınız mü­srıklere:

9:2 Bundan böyle yeryüzünde dört ay daha istediğiniz gibi gezip dolasin. Sunu da bilin ki, Allah'i aciz bırakacak değilsiniz. Allah kâfirleri mutlaka perisan edecektir.

9:3 Ayrıca büyük hac günü Allah ve Resulü tarafından insanlara bir ilandır ki, Allah da Resulü de mü­srıklarle yapılan antlaşmalara artık bağlı değildir. Eger hemen tevbe ederseniz, bu sizin için hayırlıdır. Yok yine tevbeden yüz çevirirseniz biliniz ki, Allah'i yıldıracak değilsiniz. Kâfirleri acı bir azap ile müjdele.

9:4 Ancak kendileriyle antlaşma yapmış olduğunuz mü­srıklardan size olan ahitlerinde hiçbir eksiklik yapmamış ve sizin aleyhinize hiçbir kimseye yardımda bulunmamış olanlar bunun disindedir. Siz de onlarla olan antlaşmanın hükümlerine antlaşma süresinin sonuna kadar uyunuz. Muhakkak ki, Allah müttakileri sever.

9:5 Su haram aylar bir çıktı mi artık o mü­srıkları nerede bulursanız öldürün, yakalayın, hapsedin ve bütün geçit başlarını tutun. Eger tevbe ederler ve namaz kilip zekati verirlerse onları serbest bırakın. Muhakkak ki, Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

9:6 Eger mü­srıklardan biri aman dilerse, ona aman ver. Ta ki, Allah'ın kelâmını dinlesin. Sonra onu güvenlik içinde olduğu yere kadar gönder. Çünkü bunlar gerçekten de bilgisiz bir kavimdirler.

9:7 O mü­srıkların Allah katında ve Resulü katında herhangi bir ahdi nasıl olabilir? Ancak Mescidi Haram yanında antlaşma yaptıklarınız var ki, bunlar size karşı doğru durdukça siz de onlara doğru olun. Allah (hainlikten) sakinanları elbette sever.

9:8 Onlarla nasıl sözleşme olabilir ki, sizin aleyhinize ellerine bir fırsat geçse, hakkınızda ne bir antlaşma gözetirler, ne de bir yemin. Dil ucuyla sizi hosnud etmeye çalışırlar, fakat kalpleri o kadarına da razı olmaz. Zaten onların çoğu fasiktirlar.

9:9 Allah'ın âyetlerini az bir çikara degistirdiler de Allah yolundan engellediler. Gerçekten de bunlar ne fena şeyler yapageldiler.

9:10 Bir mümin hakkında ne bir yemin gözetirler, ne de bir antlaşma. Bunlar iste böyle haddi asan kimselerdir.

9:11 Eger tevbe ederler, namazı kılarlar, zekati verirlerse dinde kardeleriniz olurlar. Biz âyetleri, bilen bir kavme açıklarız.

9:12 Eger verdikleri sözden sonra yeminlerini bozar ve dininize dil uzatırlarsa, o küfür öncülerini hemen öldürün. Çünkü onların yeminleri yoktur. Ola ki, vazgeçerler.

9:13 Yeminlerini bozan, Peygamber'i yurdundan çıkarmaya azmeden ve üstelik ilk önce size saldırmaya başlayanlara karşı savasmaz misiniz? Yoksa onlardan korkuyor musunuz? Eger mümin iseniz her şeyden önce Allah'dan korkmalisiniz.

9:14 Onlarla savasın ki Allah, sizin ellerinizle onların cezasını versin ve... onları rezil ve rüsvay etsin, yardımıyla sizi onlara muzaffer

kilsin. Ve mümin bir kavmin yüreklerini ferahlandirsin.

9:15 Ve kalblerindeki öfkeyi gidersin. Allah diledigine tevbeyi nasib eder. Allah her seyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

9:16 Yoksa siz hep kendi halinize terk olunacaginizi mi sandiniz?

Allah'in, içinizden cihad edenleri ve Allah'tan, Resulü'nden, müminlerden baska kimseye siginmayan ve baskaca siginacak bir yer aramayanlari görmedigini mi (zannediyorsunuz)? Allah bütün yaptiklarinizdan haberdardir.

9:17 Müsrikler kendi inkârlarina kendileri sahit olup dururlarken Allah'in mescidlerini imar etmeleri mümkün degildir. Onlarin bütün yaptiklari bosa gitmistir. Ve onlar ates içinde ebedi olarak kalacaklardir.

9:18 Allah'in mescidlerini, ancak Allah'a ve ahiret gününe inanan, namazi kilan, zekati veren ve Allah'dan baskasından korkmayan kimseler imar ederler. Iste hidayet üzere olduklari umulanlar bunlardir.

9:19 Siz hacilara su dagitma ve Mescidi Haram'i imar etme isiyle Allah'a ve ahiret gününe iman edip, Allah yolunda cihad edenlerin yaptigi isi bir mi tutuyorsunuz? Bunlar Allah katinda esit olamazlar. Allah zalimler topluluguna hidayet ihsan etmez.

9:20 Iman edip de hicret edip, mallariyla, canlariyla Allah yolunda cihad edenler, Allah katinda en büyük dereceye sahiptirler. Iste bunlar murada ermis olan mutlu kullardir.

9:21 Rab'leri, onlari kendi katından bir rahmet, bir riza ve bir cennetle müjdeler ki o cennette onlar için bitmez tükenmez nimetler vardır.

9:22 Onlar orada ebedi kalirlar. Çünkü en büyük mükâfat Allah katindadir.

9:23 Ey iman edenler! Eger babalariniz ve kardesleriniz imana karsilik küfürden hoslaniyorlarsa, onlari dost edinmeyiniz. Sizden her kim onlari dost edinirse iste onlar da zalimlerin ta kendileridir.

9:24 Onlara de ki; eger babalariniz, ogullariniz, kardesleriniz, kadinlariniz, akrabalariniz, kabileniz, elde ettiginiz mallar, kesada ugramasından korktugunuz ticaret, hoslandiginiz evler ve meskenler, size Allah ve Resulünden ve Allah yolunda cihaddan daha sevimli ise, artik Allah'in emri gelinceye kadar bekleyin. Allah böyle fasiklar topluluguna hidayet nasip etmez.

9:25 Inkâr kabul etmez bir durumdur ki, Allah size birçok yerde yardım etti. Özellikle Huneyn Günü ki, o gün kendi çoklugunuz size güven vermisti de o gün size onun bir faydasi olmamisti. Yeryüzü bütün genisligine ragmen basiniza dar gelmisti. Sonra da bozguna ugrayarak gerisin geri dönüp kaçmaya baslamistiniz.

9:26 Sonra Allah, Resulünün üzerine ve müminlerin üzerine sekinetini (kalplere huzur veren rahmetini) indirdi ve gözle görmediginiz ordular indirdi de kendisini tanımayan kâfirleri azaba ugratti. Ve o kâfirlerin cezasi iste budur.

9:27 Sonra bütün bu olup bitenlerin arkasından Allah, diledigine tevbe nasib eder. Allah çok bagislayicidir, çok merhamet edicidir.

9:28 Ey iman edenler! Müsrikler bir pisliktirler. Artik bu yildan sonra

Mescidi Haram'a yaklasmasinlar. Eger yoksulluktan korkarsaniz Allah sizi dilediginde lütuf ve ihsaniyla zenginlestirecektir. Allah gerçekten alîmdir, hakîmdir.

9:29 Kendilerine kitap verilenlerden olduklari halde ne Allah'a, ne ahiret gününe inanmayan, Allah'in ve Resulünün haram kildigini haram tanimayan ve hak dini din edinmeyen kimselere alçalmis olduklari halde elden cizye verecekleri hale gelinceye kadar savas yapin.

9:30 Yahudiler, "Uzeyir Allah'in oglu" dediler, Hirstiyanlar da "Mesih Allah'in oglu", dediler. Bu onlarin kendi agizlariyla uydurduklari sözlerdir. Daha önce inkâra sapmis olanlarin sözlerine benzetiyorlar. Allah onlari kahretsin, nasil da saptiriyorlar!

9:31 Onlar, Allah'dan baska bilginlerini ve rahiplerini de kendilerine Rab edindiler, Meryem oglu Mesih'i de. Oysa onlar bir olan Allah'a ibadet etmekle emrolunmuslardi. Allah'dan baska hiçbir ilâh yoktur. O, müsriklerin ortak kostugu seylerden de münezzehtir.

9:32 Allah'in nurunu agizlariyla söndürmek istiyorlar, Allah da razi olmuyor. Fakat kâfirler istemeseler de Allah nurunu tamamlamayi diliyor.

9:33 O öyle bir Allah'dir ki, Resulünü hidayetle ve hak dinle bütün dinlere üstün kilmak için göndermistir. Müsrikler hoslanmasalar da.

9:34 Ey iman edenler, surasi bir gerçektir ki, yahudi hahamlari ile hirstiyan rahiplerinin bir çogu insanlarin mallarini haksiz yere yerler ve Allah yolundan saptirirlar. Bir de altin ve gümüsü hazineye doldurup, onlari Allah yolunda sarfetmeyenleri bu yüzden acikli bir azap ile müjdele!

9:35 O gün o altin ve gümüslerin üstü cehennem atesinde kizdirilacak da bunlarla alinlari, yanlari ve sirtlari daglanacak (onlara): "Iste bu kendi caniniz için saklayip biriktirdiginiz seydir. Haydi simdi tadin bakalim su biriktirdiginiz seyin tadini!" denilecek.

9:36 Dogrusu, Allah katinda aylarin sayisi oniki aydir. Gökleri ve yeri yarattigi günkü Allah yazisinda (böyle yazilmistir). Bunlardan dördü haram aylardir. Bu da dogru olan dinin hükmüdür. Bu sebeple bunlar hakkında nefislerinize haksizlik yapmayiniz. Müsrikler size karsi topyekün savastiklari gibi siz de onlara karsi topyekün savas açin. Ve iyi bilin ki, Allah müttakilerle beraberdir.

9:37 O "Nesi" (denilen bir haram ayi geciktirmek âdeti), olsa olsa küfürde fazlaliktir ki, kâfirler onunla sasirtilir, onu bir yil helâl, bir yil haram sayarlar ki, Allah'in haram kildiginin sayisina uydursunlar da Allah'in haram kildigini helâl kilsinlar. Iste böylece kendilerine kötü isleri güzel gösterildi. Allah da kâfir olan bir kavmi dogru yola iletmez.

9:38 Ey iman edenler! Size ne oldu ki, "Allah yolunda cihada çikin." denilince oldugunuz yere yigilip kaldiniz. Yoksa ahiretten vazgeçip dünya hayatina razi mi oldunuz? Fakat dünya hayatinin zevki ahiretin yaninda ancak pek az birseydir.

9:39 Eger topluca savasa katilmazsaniz, O sizi aci bir azaba ugratir ve yerinize baska bir kavmi getirir ve siz O'na zerrece bir zarar veremezsiniz. Allah'in herseye gücü yeter.

9:40 Eger siz ona (Peygamber'e) yardım etmezseniz, Allah ona yardım eder. Hani o kâfirler, onu Mekke'den çıkardıkları vakit sadece iki kisiden biri iken, ikisi de mağarada buldukları sırada arkadaşına "Üzülme, çünkü Allah bizimledir." diyordu. Allah onun kalbine sükûnet ve kuvvet indirmisti ve onu görmediğiniz bir orduyla desteklemisti. Kâfirlerin sözünü alçaltmisti. Yüce olan Allah'ın kelimesidir. Ve Allah güçlüdür, hikmet sahibidir.

9:41 Ey müminler! İster hafif techizatla, ister ağırlıklı olarak seferber olun ve mallarınızla, canlarınızla Allah yolunda cihad edin. Eger bilerseniz böylesi sizin için daha hayırlıdır.

9:42 Eger o sefer, yakın bir ganimet ve kolay bir sefer olsaydı mutlaka pesine düşer gelirlerdi. Fakat o mesakkatlı yolculuk kendilerine uzun bir sefer geldi. Bununla beraber, "Bizim de gücümüz yetseydi, sizinle beraber elbette sefere çıkardık." diyerek Allah'a yemin edecekler, nefislerini helake sürükleyecekler. Allah biliyor ki, onlar iyice yalancılardır.

9:43 Allah seni affetsin. Doğru söyleyenler kimler, gerçekten yalancılar kimlerdir, bunların iyice belli olmasını beklemeden niçin onlara izin verdin?

9:44 Allah'a ve ahiret gününe inananlar, mallarıyla ve canlarıyla cihad etmeyi görev bildiklerinden (zaten geri kalmak için) senden izin istemezler. Allah o muttakilerin kimler olduğunu bilir.

9:45 Senden izin isteyenler, olsa olsa Allah'a ve ahiret gününe inanmayanlar olabilir. Onların kalpleri hep iskillidir. Bundan dolayı şüphe içinde bocalayıp dururlar.

9:46 Eger sizinle beraber cihada çıkmak isteselerdi, elbette onunla ilgili olarak bir takım hazırlıklar yaparlardı. Fakat Allah davranmalarını istemedi de onları yoldan alıkoymuştu ve (kendilerine): "oturun oturanlarla beraber" denildi.

9:47 Eger içinizde sizinle beraber cihada çıkmış olsalardı, bozgunculuk etmekten başka şeye yaramayacaklardı ve aranıza fitne sokmak için uğrasacaklardı. İçinizde onların laflarına kanacaklar da vardı. Allah, o zalimleri iyi bilir.

9:48 Surası kesindir ki, bunlar daha önce de fitne çıkarmak istediler ve sana türlü işler çevirdiler. Nihayet hak yerini buldu ve Allah'ın emri onların zoruna gitmesine rağmen açığa çıktı.

9:49 İçlerinden "Aman bana izin ver, basımı derde sokma" diyen de var. Dikkat et, başlarını asıl kendileri derde soktular. Hiç şüphesiz cehennem, kâfirleri elbette kusatacaktır.

9:50 Eger sana bir iyilik dokunursa fenalarına gider. Eger sana bir musibet gelirse "Biz zaten tedbirimizi önceden almıştık." derler ve sevine sevine dönüp giderler.

9:51 De ki: "Hiçbir zaman bize Allah'ın bizim için takdir ettiğinden baskası dokunmaz. O bizim mevlamızdır. Müminler yalnızca Allah'a tevekkül etsinler."

9:52 De ki: "Siz bizde iki güzelliğin (Zafer veya şehitliğin) birinden baskasını mı gözetirsiniz? Biz ise size Allah'ın kendi katından veya bizim elimizle bir azap indirmesini gözetiyoruz. Haydi siz gözetedin, biz

de sizinle beraber gözetmekteyiz."

9:53 O münafıklara sunu da de ki; gerek isteyerek, gerek istemeyerek infak edip durun. O infak ettikleriniz sizden hiçbir zaman kabul edilmeyecektir. Çünkü siz fasik bir kavimsiniz.

9:54 Infakların onlardan kabul olunmamasına sebep, gerçekte Allah'a ve Resulüne inanmamaları, namaza ancak üsene üsene gelmeleri, verdiklerini de ancak istemeye istemeye vermeleridir.

9:55 Onların malları da, evlatları da sakın seni imrendirmesin. Bu olsa olsa, Allah'ın onları dünya hayatında bu gibi şeylerle azaba ugratmasından ve canlarının kâfir olarak çıkmasını murat etmiş olmasından başka birsey degildir.

9:56 Hiç şüphesiz onlar, sizden olduklarına dair yemin de ederler. Halbuki sizden degildirler. Fakat onlar öyle bir kavimdirler ki, korkudan ödleri patlıyor.

9:57 Eger sığınacak bir yer veya barınacak mağaralar veyahut girilecek bir delik bulsalar da baslarını diker o tarafa doğru kosarlardı.

9:58 İçlerinde (topladığın) sadakalar hakkında sana tariz eden (dil uzatan) lar da var. Eger o sadakalardan kendilerine verilmisse hosnut olurlar, verilmemisse hemen kızarlar.

9:59 Ne olurdu bunlar, Allah ve Resulünün kendilerine verdigine razı olsalar da "Bize Allah yeter. Allah bize lütuf ve ihsanından yine lutfeder, verir. Bizim bütün ragbetimiz Allah'adır" deselerdi.

9:60 Sadakalar ancak sunlar içindir: Fakirler, yoksullar, o iste çalışan görevliler, müellefe kulûb (kalpleri İslâm'a isindirilacaklar), köleler, borçlular, Allah yolundakiler, yolda kalmışlar. Allah tarafından böyle farz kilindi. Allah her şeyi bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

9:61 Yine onların içinde öyleleri vardır ki, Peygamber'i incitiyorlar ve "O her söyleneni dinleyen bir kulaktır." diyorlar. De ki; "Sizin için bir hayır kulagidir. Allah'a inanır, müminlere inanır, ayrıca sizden iman edenlere de bir rahmettir". Allah'ın Resulünü incitenlere acikli bir azap vardır.

9:62 Gönlünüzü hos etmek için gelir size yemin ederler. Bunlar eger mümin iseler Allah'i ve Resulünü razı etmeleri daha doğrudur.

9:63 Bilmiyorlar mı ki, kim Allah'a ve Resulüne karşı gelirse, ona muhakkak ki içinde ebedi kalınacak cehennem atesi vardır. İste rüsvaylığın büyüğü de budur.

9:64 Münafıklar, kalblerindeki bütünüyle haber verecek bir sûrenin tepelerine inmesinden çekinirler. De ki, alay edip durun bakalım, Allah o sizin çekindiginiz şeyi kesinlikle ortaya çıkaracaktır.

9:65 Eger kendilerine sorarsan, "Biz sırf lafa dalmış, sakalasiyorduk." derler. De ki: "Allah ile, âyetleri ile ve peygamberi ile mi alay ediyorsunuz?"

9:66 Bosuna özür dilemeyin, iman ettik dedikten sonra küfrünüzü açığa vurdunuz. İçinizden bir kısmını affetsek bile bir kısmını suçlarında ısrar ettikleri için azabımıza uğratacağız.

9:67 Münafıkların erkekleri de kadınları da birbirlerine benzerler.

Kötülüğü emreder, iyilikten sakindirirler ve Allah yolunda harcamaktan

ellerini siki tutarlar. Allah'i unuttular da, Allah da onlari unuttu.

Gerçekten de münafıklar hep fâsik kimselerdir.

9:68 Allah, erkek kadın bütün münafıklara ve bütün kâfirlere cehennem atesini ebedî olarak vaad buyurdu. O ates onlara yeter. Allah onlara lânet etmiştir. Onlara bitmez tükenmez bir azap vardır.

9:69 (Ey münafıklar!) siz de tipki kendinizden öncekiler gibisiniz. Oysa onlar sizden daha güçlü, kuvvetli, mal ve evlatça sizden daha varlıklı idiler. Dünya nimetlerinden paylarına düşen kadar zevk sürdüler. Sizden öncekiler kismetlerine düşen kadariyle nasıl zevk sürmek istedilerse siz de onlar gibi kismetinize düşen kadariyle zevk sürmeye baktiniz, siz de sizden önce bataga dalanlar gibi bataga daldiniz. İşte bunların dünyada ve ahirette bütün amelleri heder olup gitti ve iste bunlar hep hüsrân içinde kalanlardır.

9:70 Onlara, kendilerinden öncekilerin; Nuh Kavmi'nin, Âd'in, Semûd'un, İbrahim Kavmi'nin, Medyen Ashabi'nin ve o mü'tefikelerin haberi gelmedi mi? Onların hepsine peygamberleri delillerle gelmişlerdi. Demek ki Allah, onlara zulmetmiş değildi, lâkin onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.

9:71 Erkek ve kadın bütün müminler birbirlerinin dostları ve velileridirler. İyiliği emrederler, kötülükten vazgeçirirler, namazı kılarlar, zekâti verirler, Allah'a ve Resulüne itaat ederler. İşte bunları Allah rahmetiyle yarlıgacaktır. Çünkü Allah azîzdir, hakîmdir.

9:72 Allah mümin erkeklere ve mümin kadınlara, altlarından ırmaklar akan cennetler vaad buyurdu. Orada ebedi kalacaklardır. Hem de Adn cennetlerinde hoş meskenler vaad etmiştir. Allah'ın rizası ise hepsinden büyüktür. İşte asil büyük kurtuluş da budur.

9:73 Ey Peygamber, kâfirlerle ve münafıklarla savaş. Onlara karşı kati ol. Onların varacakları yer cehennemdir ve orası ne kötü bir yerdir.

9:74 Onlar, kötü bir şey söylemedik, diyerek Allah'a yemin ederler. Onlar o küfür kelimesini kesinlikle söylediler. İslâm'a girdikten sonra yine kâfirlik ettiler. Ve o basaramadıkları cinayeti tasarladılar. Halbuki intikam almaları için Allah'ın, Resulü ile onları lütfundan zenginleştirmiş olmasından başka bir sebep yoktu. Eğer tevbe ederlerse haklarında hayırlı olur. Yok yanasmazlarsa Allah onları dünyada da, ahirette de acıklı bir azaba uğrattır. Yeryüzünde onları koruyacak veya onlara yardım edecek bir kimse de bulunmaz.

9:75 Yine onlardan kimi de Allah'a söyle ahdetmişlerdi: "Eğer bize lütf ve kereminden ihsan ederse biz de elbette zekâti veririz ve kesinlikle salihlerden oluruz." diye söz vermişlerdi.

9:76 Ne zaman ki, Allah lutfedip onlara ihsanda bulundu, onlar da cimrilik edip yüz çevirdiler ve zaten yan çizip duruyorlardı.

9:77 Allah'a verdikleri sözü tutmadıkları ve yalan söyledikleri için, O da bu yaptıklarının sonucunu kıyamet gününe kadar yüreklerinde sürüp gidecek bir münafıklığa çevirdi.

9:78 Allah'ın, onların sırlarını da, fısıltılarını da bilip durduğunu ve Allah'ın bütün bilinmeyenleri bildiğini hâlâ öğrenemediler mi?

9:79 Müminlerden zekttan fazla olarak kendi gnlleriyle bagista bulunanlara, bir de gçlerinin yettiginden fazlasini bulamayanlara bakip da onlarla alay edenleri Allah, maskaraya cevirmistir. Onlara pek acikli bir azap vardır.

9:80 Onlar için Allah'dan ister magfiret dile, ister dileme. Onlar için yetmis kere magfiret dilesen de yine Allah onlari affetmeyecektir. Bu, onların Allah'i ve Resulünü inkâr etmelerinden dolayi böyledir. Allah, böylesine bastan cikmis fasiklar güruhuna hidayet etmez.

9:81 Savastan geri kalan mnafiklar, Resulullah'in hilafina, onun savasa gitmesine karsilik, oturup kalmalariyla ferahladilar ve mallariyla, canlariyla Allah yolunda cihad etmekten hoslanmadilar, stelik "Bu sicakta savasa gitmeyin." dediler. De ki: "Cehennem atesi daha sicaktır." Keske anlayabilselerdi.

9:82 Kazandiklari gnahin cezasi olarak, artik az gülsünler, cok aglasinlar.

9:83 Eger Allah, seni onlardan bir kisminin yanina döndürür de onlar baska bir cihada seninle birlikte cikmak için senden izin isterlerse, de ki: "Artik siz hiçbir zaman benimle cikamayacaksınız. Daha önce oturup kalmaktan hoslaniyordunuz. Bundan böyle artik geride kalanlarla beraber oturup kalin."

9:84 Ve onlardan biri ölürse asla namazini kilma ve kabirinin basina gidip durma. Cnk onlar Allah'i ve Resulünü tanimadilar. Ve fasik olarak can verdiler.

9:85 Onların ne mallari, ne de evlatlari seni imrendirmesin. Allah, onlari dünyada bunlarla cezalandirmayi ve canlarının kâfir olarak cikmasını murad ediyor, baska degil.

9:86 "Allah'a iman edin ve Resulü ile birlikte cihada gidin." diye bir sre indirildiği zaman, içlerinden mal mülk sahibi olanlar senden izin istediler ve "Birak bizi oturanlarla beraber oturalim." dediler.

9:87 Onlar, oturanlarla beraber oturmaktan hoslandilar. Kalblerine mühür vuruldu. Bundan dolayi onlar anlayissizdirlar.

9:88 Fakat Peygamber ve onunla beraber olan müminler mallariyla, canlariyla cihad ettiler. Iste bütün hayirlar onlarindir. Murada erenler de iste onlardir.

9:89 Allah onlara, altindan irmaklar akan cennetler hazirladi. Ilerinde ebedi kalacaklar. Iste o büyük kurtulus budur.

9:90 Bedevilerden zr bahane edenler, kendilerine izin verilsin diye geldiler. Allah'a ve Resulüne yalan söyleyenler de oturdular kaldilar. Bunlardan kâfir olanlara acikli bir azap isabet edecektir.

9:91 Allah ve Resulü adına nasihat ettikleri takdirde ne zayıflara, ne hastalara, ne de verecek birsey bulamayan yoksullara savastan kalmaktan dolayi bir günah yoktur. Iyilik edenleri ayiplamaya bir yol yoktur. Allah gafurdur, rahîmdir.

9:92 Kendilerini bindirip savasa gnderesin diye gönüllü olarak sana geldiklerinde, "Sizi bindirecek birsey bulamıyorum." dedigin zaman, bu ugrda harcayacaklari birsey bulamadiklarindan dolayi üzülüp gözlerinden yas dke dke geri dönüp gidenlere de bir günah yoktur.

9:93 Kinamaya yol, ancak zengin oldukları halde geri kalmak için senden izin isteyenlerdir. Bunlar geri kalanlarla beraber olmayı tercih ettiler. Allah da kalblerini mühürledi. Onlar, artık baslarına geleceği bilmezler.

9:94 Savastan dönüp yanlarına geldiğinizde size özür beyan edecekler. De ki: "Özür beyan etmeyin. Size kesinlikle inanmayız. Allah bize, sizin durumunuzdan haberler verdi". Bundan sonra da Allah ve Resulü yaptıklarınızı görecektir. Daha sonra da gizliyi ve âsikâri bilen Allah'a döndürüleceksiniz. O vakit O, size neler yapmış olduğunuzu tek tek haber verecektir.

9:95 Dönüp de yanlarına geldiğinizde kendilerinden yüz çeviresiniz (hesaba çekmekten vazgeçesiniz) diye Allah'a yemin edecekler. Siz de onlardan yüz çevirin. Çünkü onlar gerçekten murdar kimselerdir. Yaptıklarının cezası olarak nihayet varacakları yer cehennemdir.

9:96 Kendilerinden razı olarsınız diye size yemin ederler. Eger siz onlardan razı olursanız, sunu bilin ki Allah, o fasıklar güruhundan kesinlikle razı olmaz.

9:97 Bedeviler inkâr ve münafıklık bakımından daha beterdirlere. Bununla beraber Allah'ın, Resulüne indirdiği (hükümlerin) sınırlarını bilmemeye daha yatkındırlar. Allah alîmdir, hakîmdir,

9:98 Bedevilerden kimi de var ki, verdiğini angarya sayar ve sizin üzerinize belalar gelmesini bekler. O çirkin belalar kendi baslarına olsun! Allah herseyi isitendir, bilendir.

9:99 Yine bedevilerden kimi de vardır ki, Allah'a ve ahiret gününe inanır ve harcadığını Allah katında yakınlıklara ve Peygamber'in dualarını almaya vesile sayar. Gerçekten de bu, onlar için bir yakınlıktır. Allah onları rahmeti içine koyacaktır. Süphesizki, Allah bağışlayıcıdır ve rahmet edicidir.

9:100 Muhacir ve Ensar'dan Islâm'a ilk önce girenlerin basta gelenleri ve iyi amellerle onların ardınca gidenler var ya, iste Allah onlardan razı oldu, onlar da Allah'dan razı oldular ve onlara, altlarında ırmaklar akan cennetler hazırladı ki, içlerinde ebedi kalacaklar. İste büyük ve muhtesem kurtuluş budur.

9:101 Hem çevrenizdeki bedevilerden münafıklar var, hem de Medine halkından münafıklıkta ısrar edenler var. Sen onları bilmezsin. Onları biz biliriz. Biz onları iki kere azaba ugratacağız. Daha sonra da büyük bir azaba itilecekler.

9:102 Onlardan bir kısmı günahlarını itiraf ettiler. Ve iyi bir amelle kötü bir ameli karıştırdılar. Ola ki, Allah tevbelerini kabul eder. Çünkü Allah gafurdur, rahîmdir.

9:103 Onların mallarından sadaka al ki, onunla kendilerini temizlersin, tertemiz edersin. Bir de haklarında hayır dua et. Çünkü senin duan kalblerini yatıştırır. Allah isitendir, bilendir.

9:104 Onlar bilmiyorlar mı ki, Allah kullarının tevbesini kabul eder ve sadakaları da alır. Allah tevbeleri kabul edendir, çok merhametlidir.

9:105 Ve de ki; "Çalışın! Yaptıklarınızı hem Allah görecektir, hem Resulü, hem de müminler görecektir. Sonra da gizliyi ve açığı bilen Allah'ın huzuruna iletileceksiniz. İste o zaman, neler yaptığınızı size

O bildirecektir.

9:106 Savasa katılmayanlardan diger bir kisminin affi da Allah'in emrini beklemek için geri birakilmistir. Ya kendilerini cezalandirir ya da tevbelerini kabul eder. Allah alîmdir, hakîmdir.

9:107 Bir de müslümanlara zarar vermek, kâfirlik etmek ve müslümanların arasına ayrılık sokmak ve daha önce Allah ve Resulü'ne karsi savas açmış olanı beklemek için mescid yapanlar var. "İyilikten baska bir maksadımız yoktu." diye yemin de edecekler. Fakat bunların kesinlikle yalancı olduklarına Allah şahittir.

9:108 O mescit içinde sen kesinlikle namaza durma. Ta ilk gününde temeli takva üzerine kurulan mescit elbette içinde namaz kılmana daha layiktir. Onun içinde günahlarından arınmayı seven kişiler vardır. Allah da arınmış, ak pak olmuş olanları sever.

9:109 O halde binasını Allah korkusu ve Allah rızası üzerine kurmuş olan mı hayirlidir, yoksa binasını yıkılmak üzere olan bir uçurumun kenarına kurup da onunla birlikte cehenneme yuvarlanan mı daha hayirli? Allah, zalimler güruhunu hidayete erdirmez.

9:110 Onların kurmuş oldukları bu türlü binalar, kalpleri parça parça olmadıkça, kalblerinde bir nifak düğümü olup kalacaktır. Allah, alîmdir, hakîmdir.

9:111 Allah, müminlerden, canlarını ve mallarını, kendilerine cennet vermek üzere satın almıştır: Allah yolunda çarpisacaklar da öldürecekler ve öldürülecekler. Bu, Tevrat'ta da, İncil'de de Kur'ân'da da Allah'in kendi üzerine yüklediği bir ahittir. Allah'dan ziyade ahidine riayet edecek kim vardır? O halde yaptığınız alisveris ahdinden dolayı size müjdeler olsun! Ve iste o büyük kurtuluş budur.

9:112 (Bunlar), O tevbekâr olanlar, o ibadet edenler, o hamd edenler, o oruçlular, o rükua varanlar, o secdeye kapananlar, iyiliği emredip, kötülükten vazgeçirenler, Allah'in hududunu koruyanlar (emirleriyle yasaklarının ölçülerine riayet edenler)dir. Müjde ver o müminlere, müjde!

9:113 Ne peygambere, ne iman edenlere akraba bile olsalar cehennemlik oldukları iyice belli olduktan sonra müsriklere istigfar etmek yoktur.

9:114 İbrahim'in babası için istigfar etmesi de sırf ona vermiş olduğu bir sözden dolayı idi. Böyle iken onun bir Allah düşmanı olduğu kendisine açıklanınca o isten vazgeçti. Süphesiz ki İbrahim, çok bagrı yanık, çok halim birisi idi.

9:115 Allah, bir kavmi hidayete erdirdikten sonra, nelerden sakınacaklarını kendilerine iyice açıklamadıkça dalalete düşürmez. Gerçek su ki, Allah her şeyi bilir.

9:116 Hiç süphesiz, göklerin ve yerin mülkü Allah'indir. O, diriltir de, öldürür de. Size O'ndan baska ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı.

9:117 Andolsun ki, Allah, yine peygambere ve en zor gününde ona uyan Muhacirler'le Ensar'a, içlerinden bir kısmının kalpleri az kalsin kayacak gibi olmuşken, tevbe nasip etti de lutfedip tevbelerini kabul buyurdu. Çünkü O, gerçekten çok sefkatli, çok bağışlayıcıdır.

9:118 Allah, haklarında hüküm beklenen o üç kişiyi de bağışladı. Çünkü o derece bunalmışlardı ki, yeryüzü bütün genişliğine rağmen onlara dar gelmeye başlamıştı, vicdanları da kendilerini sıkıntıya sokmuştu. Allah'dan kurtulusun, ancak Allah'a sığınmakta olduğunu anlamışlardı. Sonra da Allah, onları tevbeğe olmaya muvaffak kıldı da tevbeğini kabul buyurdu. Süphesiz ki Allah, tevbeğini çok çok kabul edendir, çok merhametli olandır.

9:119 Ey iman edenler! Allah'dan korkun ve doğrularla beraber olun.

9:120 Medine halkına ve civardaki bedevilere, Resulullah'ın emrine aykırı hareket etmek uygun olmadığı gibi, onun katlandığı zahmetlere öbürlerinin katlanmaya yanasımları da yakışık almaz. Çünkü onların Allah yolunda çektikleri hiçbir susuzluk, hiçbir yorgunluk ve hiçbir açlık, ayrıca kâfirleri öfkeliendirecek ayak bastıkları hiçbir yer veya düşmana karşı elde ettikleri hiçbir başarı yoktur ki, karşılığında kendilerine salih bir amel yazılmış olmasın. Çünkü Allah, güzel iş yapanların mükâfatını zayı etmez.

9:121 Onların, Allah yolunda yaptıkları küçük veya büyük her harcama veya geçtikleri her vadi karşılığında, yaptıkları işin daha güzeliyle Allah'ın kendilerini mükâfatlandırması için sevap yazılmaması mümkün değildir.

9:122 Bununla beraber müminlerin hepsinin birden topyekün savaşa katılmaları uygun değildir. Her kabilede bir kısım insanlar da din ilimlerinde derinleşmeli ve kabileleri savastan dönüp gelince onları uyarmalıdır ki, böylece Allah'ın azabından sakınırlar.

9:123 Ey iman edenler, önce yakın çevrenizdeki kâfirlerle savaşın ki, sizde bir güç ve kuvvet olduğunu görsünler. Ve iyi bilin ki, Allah müttakilerle beraberdir.

9:124 Bir sûre indirildiği zaman, içlerinden biri çıkar, "Bu sûre hanginizin imanını arttırdı?" der. Fakat müminlere gelince, aslında her inen sûre onların imanını arttırmıştır ve onlar sürekli olarak müjdeleniş duruyorlar.

9:125 Kalblerinde bir hastalık olanlara gelince, onların da murdarlıklarına (küfürlerine) murdarlık (küfür) katmıştır ve kâfir olarak ölüp gitmişlerdir.

9:126 Onlar (münafıklar) her yıl bir veya iki kere kendilerinin çeşitli belalara uğratıldıklarını görmüyorlar mı? Böyle iken yine de tevbe etmiyor ve ibret almıyorlar.

9:127 Aleyhlerinde bir sûre indirilince, "Sizi birisi görüyor mu?" diye birbirlerine göz ederler, sonra da sivisir giderler. Allah onların kalblerini (imandan) çevirmiştir. Bu yüzden onlar anlayışsız bir kavimdirler.

9:128 Andolsun size içinizden öyle bir peygamber geldi ki, gayet izzetli ve şerefli. Sıkıntıya düşmeniz ona çok ağır gelir üstünüze titrer, müminlere gayet merhametli ve şefkatlidir.

9:129 Eger aldirmazlarsa onlara de ki: Bana Allah yeter. O'ndan başka ilâh yoktur. Ben O'na dayanmaktayım ve O, o büyük Ars'in Rabbidir.

Sura 10: Yunus

10:1 Elif, Lâm, Râ. Iste bunlar o hikmetli kitabın âyetleridir.

10:2 İnsanları (egri yolun sonundan) korkut, inananlara Rableri nezdindeki yüksek makamları müjdele, diye içlerinden bir adama vahyimizi göndermemiz onlara tuhaf mi geldi? Kâfirler: "Hiç şüphesiz bu besbelli bir sihirbaz." dediler.

10:3 Rabbiniz o Allah'dır ki, gökleri ve yeri altı günde yarattı, sonra ars üzerine istiva etti (onu hükmü altına aldı), işi tedbir ediyor.

O'nun izni olmaksızın hiç kimse sefaatçi olamaz. Iste Rabbiniz olan Allah budur. O'na ibadet ediniz! Hâlâ düşünüp ibret almayacak misiniz?

10:4 Dönüşünüz hep O'nadır. Allah'ın vaadi haktır. Herseyi ilk bastan yaratan O'dur. Sonra iman edip salih amel işleyenleri hak ettikleri ölçüde mükâfatlandırmak için geri döndürecek olan yine O'dur. Kâfirlere de inkâr ettikleri için kaynar sudan bir içki ve acıklı bir azap vardır.

10:5 O Allah'dır ki, senelerin sayısını ve hesabını bilesiniz diye güneşi bir isik, ayı da bir nur yaptı. Ve aya menziller tayin etti.

Allah bunu hak olarak yarattı. O, bilecek olan bir kavim için âyetlerini ayrıntılı olarak açıklar.

10:6 Elbette gece ile gündüzün birbiri ardınca değişip durmasında ve Allah'ın göklerde ve yerde yarattıklarında sakınan bir kavim için bir çok delil vardır.

10:7 Bize kavusmayı ummayanlar, dünya hayatına razı olup onunla tatmin bulanlar ve bizim âyetlerimizden gafil olanlar da vardır muhakkak.

10:8 Iste bunların kendi elleriyle ettikleri yüzünden varacakları yer cehennemdir.

10:9 Hiç şüphesiz iman edip salih ameller işleyenleri, imanlarından dolayı Rableri hidayete erdirir. Naîm cennetlerinde altlarından ırmaklar akar durur.

10:10 Onların oradaki duaları: "Allahim, sen yücelerden yücesin"; sağlık dilekleri "selâm", dualarının sonu da "Âlemlerin Rabbi Allah'a hamdolsun." diye sükmek olacaktır.

10:11 Eger Allah, insanlara, hayri çarçabuk istedikleri gibi, serri de alelacele verseydi, onların hemen ecellerini getiriverirdi. Fakat bize kavusmayı ummayanları kendi hallerine bırakırız da azgınlıkları içinde bocalayıp giderler.

10:12 İnsana bir sıkıntı dokunduğu zaman, gerek yan yatarken, gerek otururken, gerek dikilirken bize dua eder. Kendisinden sıkıntısını gideriverdik mi sanki kendisine dokunan o sıkıntı için bize hiç yalvarmamış gibi aldirmeden geçer gider. Iste o asiri gidenlere yaptıkları şeyler böyle güzel gelir.

10:13 Andolsun ki, sizden önceki devirlerin bir çok kavmini, peygamberleri kendilerine bir çok belge ile geldikleri halde zulmettikleri ve imana gelmedikleri için helak ettik. Iste günahkârlar topluluğunu biz böyle cezalandırırız.

10:14 Sonra onların ardından sizi yeryüzüne halifeler yaptık ki, bakalım nasıl ameller işleyeceksiniz.

10:15 Böyle iken, âyetlerimiz, kesin birer belge olarak kendilerine okunduğu zaman, o bizimle karsılaşmayı ummayanlar, "Bundan başka bir Kur'ân getir veya bunu değiştir." dediler. De ki, "Onu kendiliğimden değiştiremem, benim açımdan bu olacak bir şey degildir. Ben ancak bana vahyolunana uyarım. Rabbime isyan edersem, süphesiz büyük bir günün azabından korkarım."

10:16 De ki, "Eğer Allah dileseydi ben onu size okumazdim. O da onu hiçbir şekilde size bildirmezdi. Bilirsiniz ki, ben sizin içinizde bundan önce yıllarca bulundum. Siz hâlâ aklınızı basiniza toplamayacak misiniz?"

10:17 Artık bir yalancı Allah'a iftira eden veya O'nun âyetlerini inkar edenden daha zalim kim olabilir? Hiç süphesiz o mücrimler iflah olmayacaklar.

10:18 Allah'i bırakıyorlar da, kendilerine ne fayda, ne de zarar verebilecek olan şeylere tapıyorlar ve "Bunlar bizim Allah katında sefaatçilerimizdir." diyorlar. De ki, "Siz Allah'a göklerde ve yerde O'nun bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz?" Allah onların ortak kostukları şeylerin hepsinden münezzehtir.

10:19 İnsanlar, aslında bir tek ümmet idiler, sonra ihtilafa düşüp ayrı ayrı oldular. Eğer Rabbinden bir karar çıkmamış olsa idi, ihtilaf edip durdukları şeyler hakkında simdiye kadar aralarında çoktan hüküm verilmiş olurdu.

10:20 Bir de "Ona Rabbinden daha başka bir âyet indirilse ya!" diyorlar. De ki: "Gaybi bilmek ancak Allah'a mahsustur, bekleyiniz bakalım, ben de sizinle beraber bekleyeceğim süphesiz."

10:21 İnsanlara dokunan bir sıkıntıdan sonra kendilerine bir rahmet tattırdığımız zaman, âyetlerimiz hakkında derhal bir takım hilekârlıklara girerler. De ki: "Allah'in hilesi daha çabuktur.

Haberiniz olsun ki elçilerimiz yaptığınız hileleri yazıp duruyorlar".

10:22 Sizi karada ve denizde gezdirip dolastıran O'dur. Hatta gemilerde bulduğunuz ve o gemiler, içindekilerle beraber hoş bir esinti ile akıp gittikleri ve tam keyiflendikleri sırada o gemilere şiddetli bir fırtına gelir çatar ve her taraftan onlara dalgalar gelmeye başlar. Bütünüyle kusatılıp artık bittiklerini sanırlar. İşte o vakit tam ihlas ile Allah'a yalvarır ve dindar olurlar: "Eğer bizi buradan kurtarırsan, andolsun ki, şükredenlerden olacağız." derler. Sonra Allah onları oradan kurtarır, kurtulur kurtulmaz yeryüzünde çeşitli tasikinliklere başlarlar. Ey insanlar tasakinliğiniz sadece kendi zararınızdır. Su değersiz dünya hayatının bir süre tadını çıkarınız, sonra nasıl olsa dönüp bize geleceksiniz. Biz de bütün yaptıklarınızı tek tek size haber vereceğiz.

10:23 Sonra Allah onları oradan kurtarır, kurtulur kurtulmaz yeryüzünde çeşitli tasikinliklere başlarlar. Ey insanlar tasakinliğiniz sadece kendi zararınızdır. Su değersiz dünya hayatının bir süre tadını çıkarınız, sonra nasıl olsa dönüp bize geleceksiniz. Biz de bütün yaptıklarınızı tek tek size haber vereceğiz.

10:24 Dünya hayatının misali şöyledir: Gökten indirdiğimiz su ile, insanların ve hayvanların yediği bitkiler birbirine karışmıştır.

Nihayet yeryüzü süslerini takinip süslendiği ve sahipleri kendilerini ona gücü yeter sandıkları bir sırada, geceleyin veya gündüzün, ona emrimiz gelivermiştir, ansizin ona öyle bir tirpan ativermişiz de sanki bir gün önce orada hiçbir senlik yokmuş gibi oluvermiştir. Düşünen bir kavim için âyetlerimizi iste böyle açıklarız.

10:25 Allah, selamet yurduna çağırıyor ve dilediğini de doğru yola hidayet ediyor.

10:26 İyi is, güzel amel yapanlara daha güzeli ve daha fazlasıyla karşılık vardır. Yüzlerine ne kara bulasır, ne de aşağılanırlar. Cennet ehli iste bunlardır. Orada ebedî kalacaklardır.

10:27 Kötülük kazanmış olanlara gelince, kötülüğün cezası, misli kadardır. Ve onları bir aşağılık ve eziklik kaplar. Onlar için Allah'dan başka hiçbir kurtarıcı yoktur. Yüzleri karanlık gecelerden bir parçaya bürünmüş gibidir. İste onlar cehennem ehlidir. Orada ebedî kalacaklardır.

10:28 O gün ki, hepsini mahsere toplayacağız, sonra da o sirk kosalara "Haydi yerlerinize! Siz de, ortak kostuklarınız da!" diyeceğiz. Artık aralarını iyice açmışız. O ortak kostukları şeyler, "Siz bize tapmiyordunuz ki." diyecekler.

10:29 "Şimdi sizinle bizim aramızda şahit olarak Allah yeter. Sizin bize ibadet ettiğinizden bizim haberimiz yoktur" (diyecekler).

10:30 İste burada herkes geçmiste yaptığını bulacak. Ve gerçek mevlaları olan Allah'a döndürülecekler. İftira edip uydurdukları şeyler de kendilerinden büsbütün uzaklaşıp gidecek.

10:31 De ki, "size gökten ve yerden kim rizik veriyor? O, kulaklara ve gözlere hükmeden kim? Ölüden diriye, diriden ölüyü çıkaran kim? İsleri idare eden kim?" Hemen "Allah'dır" diyecekler. De ki, "O halde Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"

10:32 İste o Allah sizin gerçek Rabbinizdir. Gerçeğin dışında sapıklıktan başka ne vardır? O halde haktan nasıl çevriliyorsunuz?

10:33 Hak dinden çıkmış fasıklara Rabbinin kelimesi söyle gerçekleşti: Onlar artık imana gelmezler.

10:34 De ki: "Allah'a es tuttuğunuz ortaklarınızdan, önce yaratıp, sonra da onu çevirip yeniden diriltecek var mı?" De ki, "Önce yaratıp, sonra da onu yeniden yaratacak olan Allah'dır. O halde nasıl yoldan saptırılıyor, döndürülüyorsunuz?"

10:35 De ki, "Ortak kostuklarınızdan doğru yolu gösterecek olan var midir?" Deki, "Allah, hak olan doğru yola hidayet eder. O halde doğru yola hidayet eden mi kendisine uyulmaya daha layıktır, yoksa kendisine yol gösterilmeyince onu bulamayan mı daha layıktır. O halde ne oluyorsunuz? Nasıl hükmediyorsunuz?"

10:36 Onların birçoğu zandan başka bir şeye uymaz. Zan ise haktan hiç bir şeyin yerini tutmaz. Süphesiz ki, Allah onların ne yaptıklarını bilir.

10:37 Bu Kur'ân, Allah'dan baskası tarafından uydurulamaz, lâkin kendinden önceki kitapları tasdik eder ve o kitabı (levhi mahfuzu) ayrıntılı olarak açıklar. Onda şüphe edilecek hiç bir şey yoktur. Âlemlerin Rabbi tarafından indirilmiştir.

10:38 "Onu o (peygamber) uydurdu" mu diyorlar? De ki; "Haydi siz de onun gibi bir sûre getirin ve Allah'dan baska, çağırabileceğiniz kim varsa onu da yardıma çağirin. Eger sözünüzde sadik iseniz (bunu yapin).

10:39 Hayir. Onlar bilgileriyle kavrayamadıkları, te'vili de kendilerine hiç gelmemiş olan bir şeyi yalan saydılar. Bunlardan önce gelip geçenler de yine böyle inkâr etmişlerdi, amma bak zalimlerin akibeti nasıl oldu.

10:40 Onlardan ona (Kur'ân'a) inanacaklar da var, inanmayacaklar da var. Rabbin fesatçıları en iyi bilendir.

10:41 Eger seni inkâr etmeyi sürdürürlerse, de ki; "Benim amelim bana, sizin ameliniz de size aittir. Benim yapacağım sizi ilgilendirmez, sizin yapacağınız da beni ilgilendirmez."

10:42 İçlerinden seni dinlemeye gelenler de var. Sen, sağirlara, üstelik akilsiz da olanlara dinletebilir misin?

10:43 İçlerinden sana bakanlar da var. Fakat sen, körlere, üstelik basiretleri de yoksa hidayet edip yol gösterebilecek misin?

10:44 Surasi kesindir ki Allah, insanlara zerre kadar zulmetmez. Ne var ki, insanlar kendi kendilerine zulmedip duruyorlar.

10:45 Allah'ın onları hasredip toplayacağı günde, sanki onlar dünyada gündüz bir parça kalmışlar da aralarında tanışmışlar gibi olacak.

Allah'ın huzuruna çıkacaklarına inanmamış ve doğru yolu tutmamış olanlar hiç şüphesiz en büyük ziyana uğramış olacaklar.

10:46 Onlara vaad ettiğimizin bir kısmını sana göstersek de, göstermeden seni vefat ettirsek de, sonunda onların dönüşü bize olacak. Sonra onların ne yapacaklarına Allah şahit olacaktır.

10:47 Her ümmetin bir peygamberi vardır. O peygamberleri gelince aralarında adaletle hüküm verilir. Onlar hiç zulüm görmezler.

10:48 Onlar, "Eger doğru söylüyorsanız bu vaad ne zaman yerine gelecek?" diyorlar.

10:49 De ki, "Ben, Allah'ın dilediğinin dışında kendi kendime ne bir zarar ne bir fayda verebilirim". Her ümmetin bir eceli vardır. Ecelleri gelince artık ne bir an geri, ne bir an ileri gidebilirler.

10:50 De ki: "O'nun azabi size geceleyin uykuda veya güpe gündüz gelecek olsa, ne dersiniz? Günahkârların onu alelacele istemeleri için ne sebep vardır?"

10:51 Bu azap meydana geldikten sonra mi iman edeceksiniz, yoksa şimdi mi? Halbuki onun çarçabuk gelmesini istiyordunuz.

10:52 Sonra o zulüm yapanlara "Tadin bakalım su ebedi azabi!" denilecek. Vaktiyle kazandığınızdan baskası ile mi cezalandırılacaksınız?"

10:53 "O azap gerçek mi?" diye sana soruyorlar. De ki; "Evet. Rabbin hakkı için o kesin bir gerçektir. Ve siz bundan yakayı kurtaramazsınız."

10:54 Zulüm yapmış olan herkes, azabi görünce yeryüzündeki her şeyin sahibi olsa da, (o azaptan kurtulmak için) hepsini feda ederdi. Ve içten içe pismanlık duyardı. Fakat aralarında adaletle hüküm verilir ve hiçbirine zulüm yapılmaz.

10:55 Haberinizi olsun ki, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Açın gözünüzü, Allah'ın vaadi muhakkak ki, haktır, gerçektir. Lâkin onların çoğu bunu bilmezler.

10:56 O, hem can veren, hem can alandır. Ve hepiniz O'na döndürölüp götürüleceksiniz.

10:57 Ey insanlar! Size Rabbinizden bir ögüt, gönüller derdine bir sifa, müminlere bir hidayet ve rahmet geldi.

10:58 De ki, "Allah'in ihsaniyla ve rahmetiyle, yalnızca bunlarla sevinç duysunlar. Bu, onların biriktirip durduklarından daha hayırlıdır."

10:59 De ki, "Baksanıza, Allah sizin için nice rızıklar indirdi, siz onlardan bir kısmını haram, bir kısmını helâl yaptınız". De ki, "Size Allah mi izin verdi, yoksa siz Allah'a iftira mi ediyorsunuz?"

10:60 Allah'a yalancı iftira edenler kıyamet gününü ne sanıyorlar? Allah, insanlara çok ihsanda bulunmuştur, lâkin insanların çoğu şükretmezler.

10:61 Hangi işi yaparsan yap, Kur'ân'dan ne okursan oku, ne işte çalışırsan çalış, unutmayın ki, siz ona dalıp gitmişken, biz sizin üzerinizde şahidiz. Ne yerde, ne de gökte zerre kadar hiç bir şey Rabbinin gözünden kaçmaz. Ne zerre kadar küçük, ne de ondan daha büyük! Ancak bunların hepsi apaçık bir kitaptadır.

10:62 Açın gözünüzü! Allah'in dostları üzerine ne korku vardır, ne de onlar mahzun olurlar.

10:63 Onlar ki, iman etmişler ve Allah'a karşı gelmekten sakınmışlardır.

10:64 Onlara dünya hayatında da, ahiret hayatında da müjdeliler vardır. Allah'in sözlerinde değişiklik yoktur. İşte bu en büyük kurtulustur.

10:65 Habibim, onların lafları seni üzmesin. Çünkü san ve şeref bütünüyle Allah'ındır. O her şeyi isitiyor, hepsini görüyor.

10:66 Açın gözünüzü! Göklere kim var, yerde kim varsa hep Allah'ındır. Allah'dan baskasına tapanlar dahi, Allah'a ortak kostuklarına uymuş olmuyorlar, ancak zanna uymuş oluyorlar. Ve yalancı başka bir şey söylemiyorlar.

10:67 O, öyle bir Allah'dır ki, içinde dinlenesiniz diye sizin için geceyi, göresiniz diye de gündüzü yaptı. Elbette bunda söz dinleyecek olan bir kavim için âyetler (ibretler) vardır.

10:68 Dediler ki: "Allah, kendine çocuk edindi". O, böyle şeylerden münezzehtir. O, müstagnidir. Göklere ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Bu hususta elinizde hiç bir delil yoktur. Allah'a karşı bilmediğiniz bir şeyi neden söylüyorsunuz?

10:69 De ki: Allah'a iftira edenler elbette felah bulmazlar.

10:70 Dünyadaki zevkler çabuk biter. Sonra dönüşleri bize olacaktır. Daha sonra da inkâr ettiklerinden dolayı o çetin azabı biz onlara tattıracağız.

10:71 Bir de onlara Nuh'un kıssasını oku: Hani o bir zamanlar kavmine demisti ki: "Ey kavmim, eğer benim aranızda duruşum ve Allah'in âyetleriyle ögüt verişim size ağır geliyorsa, sunu bilin ki, ben yalnızca Allah'a dayanmışımdır, artık siz ve ortaklarınız her ne yapacaksanız toplanıp bütün gücünüzle karar veriniz. Sonra bu işiniz size dert olmasın. Sonra bana ne yapacaksanız yapın, bana mühlet de vermeyin".

10:72 Eğer yüz çevirirseniz çevirin, ben de sizden bir ücret istemedim ya! Benim mükafatımı ancak Allah verir. Ve ben O'nun emrine boyun eğen

müslümanlardan olmakla emrolundum.

10:73 Buna rağmen yine de onu inkâr ettiler. Biz de onu ve gemide kendisiyle beraber olanları kurtardık. Ve onları yeryüzüne halifeler yaptık.

Âyetlerimizi inkâr edenleri ise suda boğduk. Bak iste uyarılanların akibeti nasıl oldu.

10:74 Sonra onun arkasından birçok peygamberleri kavimlerine gönderdik. Onlara açık mucizelerle geldiler. Fakat onlar bir defa yalan dediklerine sonuna kadar bir türlü inanmadılar. İşte biz, haddi asanların kalblerini böyle mühürleriz.

10:75 Sonra bunların arkasından Musa ile Harun'u âyetlerimizle Firavun'a ve cemaatine gönderdik. İman etmeyi kibirlerine yediremediler ve günahkâr bir kavim oldular.

10:76 Kendilerine tarafımızdan hak gelince, "Muhakkak ki bu, apaçık bir sihirdir." dediler.

10:77 Musa dedi ki, "Size hak gelince, ona böyle mi diyorsunuz? Bu sihir midir?" Halbuki sihirbazlar iflah olmazlar.

10:78 Dediler ki: "Sen bizi, atalarımızdan kalan yoldan çeviresin de yeryüzünde saltanat ikinizin olsun diye mi geldin? Biz ikinize de inanmayız".

10:79 Firavun da: "Bana bütün bilgili sihirbazları toplayıp getirin!" dedi.

10:80 Sihirbazlar gelince, Musa onlara: "Ortaya ne atacaksanız atın!" dedi.

10:81 Onlar ortaya atınca Musa dedi ki, "Sizin yaptığınız şey sihirdir. Muhakkak ki, Allah onu iptal edecektir. Şüphe yok ki, Allah fesatçıların işlerini düze çıkarmaz."

10:82 Allah, hakkın hak ve gerçek olduğunu kelimeleriyle ispat eder, günahkârların hosuna gitmese de

10:83 Firavun ve adamlarının kendilerini belaya ugratacağı korkusundan dolayı Musa'ya kendi kavminin bir oymağından başka kimse iman etmedi. Çünkü orada Firavun çok üstün idi ve o kesinlikle asiri giden taskinlardandı.

10:84 Musa dedi ki: "Ey kavmim! Siz gerçekten Allah'a iman ettinizse, O'na samimiyetle teslim olan müslümanlardan oldunuzsa artık O'na güvenin!"

10:85 Onlar da: "Biz Allah'a güvendik. Ey Rabbimiz, bizi o zalim kavmin fitnesine ugratma!" dediler.

10:86 "Bizi rahmetinle o kâfir kavmin elinden kurtar!"

10:87 Biz Musa ile kardesine söyle vahyettik: "Kavminiz için Misir'da birtakim evler hazırlayın ve evlerinizi kibleye karşı yapın ve namazı kilin ve müminlere müjde verin."

10:88 Musa dedi: "Ey Rabbimiz! Sen Firavun'a ve adamlarına su dünya hayatında göz kamastırıcı zenginlik ve bol bol servet verdin. Ey Rabbimiz! Senin yolundan saptırsınlar diye mi? Ey Rabbimiz! Onların mallarını sil süpür ve kalblerine sıkıntı düşür. Çünkü onlar o acikli azabi görmedikçe iman etmeyecekler."

10:89 Allah buyurdu: "Her ikinizin de duası kesinlikle kabul olundu. Siz yine doğru ve dürüst olmaya devam edin. Kendini bilmeyenlerin yoluna sakin uymayın."

10:90 Ve sonra İsrailogulları'ni denizden asırdık. Firavun, düşmanca

saldirmek için derhal adamlarını ve askerlerini arkalarına düşürdü. Ta ki, suda boğulmaya başlayınca "Inandım, gerçekten de İsrailogulları'nın iman ettiğinden başka tanrı yoktur. Ben de ona teslim olanlardanim." dedi.

10:91 Şimdi mi? Oysa bundan önce hep isyan etmistin ve fesatçılardan idin.

10:92 Biz de bugün senin bedenini arkandan gelenlere bir ibret olsun diye kurtaracağız. Bununla beraber, insanların birçoğu âyetlerimizden yine de gafildirler.

10:93 Gerçekten İsrailogulları'ni çok güzel bir yurda yerleştirdik ve onlara hoş nimetlerden rızıklar verdik. Anlaşmazlığa düşmeleri de kendilerine ilim geldikten sonra oldu. Şüphe yok ki, Rabbin, o anlaşmazlığa düştükleri konularda kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.

10:94 Sana indirdiklerimizde herhangi bir şüpheye düşersen, senden önce kitap okuyanlara sor. Andolsun ki, sana Rabbinden hak gelmiştir. Sakin şüphe edenlerden olma!

10:95 Ve sakin Allah'ın âyetlerini inkar edenlerden olma, sonra hüsrana uğrayanlardan olursun.

10:96 Doğrusu, aleyhlerinde Rabbinin hükmü kesinleşmiş olanlar imana gelmezler.

10:97 Onlara bütün mucizeler hep birden gelse, yine de o acıklı azabı görünceye kadar inanmazlar.

10:98 Fakat o vakit iman edip de imanları kendilerine fayda vermiş bir kasaba olsaydı? Ancak Yunus'un kavmi iman ettikleri vakit, dünya hayatında o rezillik azabını üzerlerinden kaldırmış ve bir süre onları rahata kavuşturmuştuk.

10:99 Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzünde kim varsa hepsi toptan iman ederlerdi. O halde insanları hep mümin olsunlar diye sen mi zorlayacaksın?

10:100 Allah'ın izni olmadıkça hiçbir kisinin iman etmesi mümkün değildir. Akıllarını kullanmayanlar üzerine Allah bir uğursuzluk yükler.

10:101 De ki: "Göklerde ve yerde olup bitenlere dikkatle bakın!" Fakat o uyarılar ve o âyetler, iman etmeyen bir kavme fayda vermez ki!

10:102 Onlar, kendilerinden önce gelmiş geçmiş olanların uğradıkları felaket günleri gibisinden baskasını mı bekliyorlar? De ki, "Bekleyin, ben de sizinle beraber bekleyenlerden olacağım."

10:103 Sonra biz, peygamberlerimizi ve iman edenleri kurtarıyoruz. İşte biz böyleyiz. Müminleri kurtarmak üzerimize düşen bir görevdir.

10:104 De ki: "Ey insanlar! Eğer benim dinimde bir şüpheniz varsa, sunu bilin ki, Allah'i bırakıp da sizin taptıklarınıza tapmam. Lâkin sizin de canınızı alacak olan Allah'a taparım. Bana müminlerden olmam emredilmiştir".

10:105 "Ayrıca yüzünü tevhid dininden ayırma ve sakın müşriklerden olma!" (diye emrolundum).

10:106 "Ve Allah'dan başka, sana faydası da, zararı da dokunmayacak olan şeylere yalvarma! Eğer yalvarırsan, o zaman hiç şüphesiz sen zalimlerden olursun.

10:107 Ve eğer Allah, sana bir zarar dokunduracak olursa, onu O'ndan başka

giderecek yoktur. Ve eger sana bir hayir dilerse, o zaman da O'nun hayrini engelleyebilecek kimse yoktur. O, lutfunu diledigi kuluna nasip eder. Allah çok yarligayici, çok esirgeyicidir.

10:108 De ki: "Ey insanlar! Iste size Rabbinizden hak geldi. Artik kim hidayeti kabul ederse kendi cani için kabul etmis olur. Kim sapiklik ederse kendi zararına sapiklik etmis olur. Ve ben sizin üzerinize vekil degilim."

10:109 Sana vahyolunana uy! Ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret. Çünkü O, hüküm verenlerin en hayirlisidir.

Sura 11: Hud

11:1 ElifLâmRâ. Bu öyle bir kitaptir ki, âyetleri muhkem kilinmis, sonra da herseyden haberdar olan hikmet sahibi Allah tarafından âyetleri ayrıntili olarak açıklanmistir.

11:2 (Söyle ki:) Allah'dan baskasına kulluk etmeyin. Ben size O'nun tarafından müjde vermek ve uyarmak için gönderilmis gerçek bir peygamberim.

11:3 Ve Rabbinizin magfiretini isteyin, sonra ona tevbe edin ki sizi, belli bir süreye kadar güzel güzel yasatsin. Ve her fazilet sahibine layik olduğu ihsani versin. Eger yüz çevirirseniz, ben sizin için büyük bir günün azabından korkarım.

11:4 Dönüsünüz yalnızca Allah'adir. O'nun da herseye gücü yeter.

11:5 Dikkat edin! Görmüyor musunuz, onlar düşmanliklarını gizlemek için gögüslerini çeviriyorlar. İyi bilin ki, onlar örtülerine bürünürlerken, neyi gizleyip, neyi açığa vurduklarını Allah biliyor. Muhakkak ki Allah, gönülde gizlenenleri de bilir.

11:6 Yeryüzünde rizki Allah'a ait olmayan hiçbir canlı yoktur. O, onların karar kildikleri yerleri de, emaneten durdukları yerleri de bilir. Onların hepsi apaçık bir kitaptadır.

11:7 O, öyle bir Allah'dır ki, hanginizin daha güzel amel işleyeceğini imtihan etmek için gökleri ve yeri altı günde yarattı. Arsi da su üstündeydi. Onlara "öldükten sonra tekrar dirileceksiniz" dersin, o kâfirler de kesinlikle sana: " Bu apaçık bir sihirden başka birsey degildir." diyecekler.

11:8 Ve eger bunlardan bir kısmının göreceği azabi belli bir süreye kadar erteleyecek olursak, o zaman da "onu engelleyen nedir ki?" diyecekler. İyi bilin ki, o azap onlara geldiği gün kendilerinden geri çevrilecek degildir. Ve o alay ettikleri şey kendilerini kusatmış olacaktır.

11:9 Ve sayet insana tarafımızdan bir rahmet tattirir, sonra da onu kendisinden geri alırsak, süphesiz o ümitsiz ve nankör bir kimse olur.

11:10 Ve sayet ona dokunan bir sikintidan sonra bir nimet tattirirsek, "Artık benden bütün kötülükler silinip gitti." der, mutlaka böbürlenir ve simarir.

11:11 Ancak (her iki halde de) sabir gösterip iyi ameller işleyenler müstesnadır. Iste onlara bir magfiret ve büyük bir mükafat vardır.

11:12 (Ey Resulüm!) Simdi belki sen, "Ona bir hazine indirilse, ya da beraberinde bir melek gezip dolassa ya!" diyorlar diye sana vahyolunan vahyin

bir kismini terkedecek olursun ve bundan dolayı da göğsün daralır. Sen yalnızca bir uyarıcısın. Allah ise her şeye vekildir.

11:13 Yoksa "onu kendi uydurdu" mu diyorlar? O halde sen de onlara de ki: "Haydi siz de onun gibi uydurulmuş on süre getirin. Allah'dan başka çağırabileceğiniz kim varsa onları da yardıma çağırın. Eğer doğru söylüyorsanız" (bunu yaparsınız).

11:14 Yok eğer bunun üzerine size cevap vermedilerse, artık bilin ki, bu Kur'an ancak Allah'ın ilmiyle indirilmiştir. O'ndan başka ilâh yoktur. Artık müslüman oluyorsunuz, değil mi?

11:15 Her kim dünya hayatını ve güzelliklerini isterse biz onlara amellerinin karşılığını orada tamamen öderiz. Bu hususta kendilerine bir densizlik yapılmaz.

11:16 Fakat onlar öyle kimselerdir ki, ahirette kendilerine atesten başka bir şey yoktur. İşledikleri şeyler orada bosuna gitmiştir. Zaten bütün yaptıkları da batıldır.

11:17 O dünyayı isteyenler, hiç Rabbinden açık bir belge üzere olan kimse gibi midir? O belgeyi yine Allah'dan gelen bir şahid olarak Kur'an izliyor, ondan önce de bir rehber ve rahmet olan kitap, Musa'nın kitabı yine onu destekliyor. Böyle olanlar Kur'an'a inanırlar. Hangi hizipten olursa olsun kim onu inkâr ederse, ona vaad edilen yer atestir. İşte bütün bunlardan dolayı sen de bu Kur'an'dan şüphe içinde olma. Kesinlikle o haktır, Rabbindendir. Fakat insanların çoğu iman etmezler.

11:18 Üstelik bir yalanı Allah'a iftira edenden daha zalim kim olabilir? Bunlar Rablerinin huzuruna arzolanacaklar, şahitler de söyle diyecekler: "İşte bunlar Rablerine karşı yalan söyleyenlerdir". İyi bilin ki: Allah'ın laneti zalimlerin üzerindedir.

11:19 Onlar ki, Allah yolundan döndürmeye çalışırlar ve o yolu eğri büğrü yapmak isterler. Üstelik onlar, evet onlar ahirete de inanmazlar.

11:20 Onlar yeryüzünde (herkesi) yıldıracak degillerdir. Kendilerini koruyacak Allah'dan başka kimseleri de yoktur. Onların azabı kat kat olacaktır. Üstelik onlar hakkı isitmeye tahammül edemiyorlardı ve de görmüyorlardı.

11:21 Onlar kendilerine yazık etmiş olan kimselerdir. O iftira edip uydurdukları da kendilerinden yüz çevirip gitmişlerdir.

11:22 Kesinlikle bunlar ahirette de en ziyade hüsrana uğrayacak olanlardır.

11:23 Fakat iman edip salih amel işleyenler ve Rablerine karşı edepli olanlar, güvenen ve itaat edenler var ya, işte bunlar da cennet ehli dirler. Onlar orada ebedi kalırlar.

11:24 Bu iki ayrı grubun meseli, kör ve sağır ile gören ve işiten gibidir. Bunlar hiç esit olabilirler mi? Hâlâ düşünmeyecek misiniz?

11:25 Andolsun ki, vaktiyle Nuh'u da kavmine gönderdik, O, onlara şöyle dedi: "Ben sizin için apaçık bir uyarıcıyım."

11:26 "Allah'dan baskasına ibadet etmeyin! Ben, size gelecek acı bir günün azabından korkarım."

11:27 Buna karşılık, kavminin ileri gelen kâfirlerinden bir kısmı dediler ki: "Biz seni bizim gibi insanlardan biri olarak görüyoruz, başka değil. İlk bakışta bizim ayak takımımızdan baskasının senin arkana

düstüğünü görmüyoruz. Sizin bizden fazla bir meziyetinizi de görmüyoruz. Aksine sizi yalancılar sanıyoruz."

11:28 Nuh dedi ki; "Ey kavmim! Peki su söyleyecegime ne diyeceksiniz? Ben Rabbinden apaçık bir delil üzere isem ve O, bana kendi tarafından bir rahmet bahsetmisse, size de onu göreceğ göz verilmemisse biz, istemediginiz halde onu size zorla mi kabul ettireceğiz?"

11:29 "Ey kavmim! Ben sizden herhangi bir mal mülk istemiyorum. Benim mükafatım ancak Allah'a aittir. Ve ben ona iman edenleri kovacak değilim. Onlar elbette Rablerine kavusacaklar. Fakat ben de sizi cahillik eden bir kavim görüyorum."

11:30 "Ey kavmim, ben onları etrafımdan kovacak olursam, Allah'dan beni kim kurtarabilir? Siz hiç düşünmez misiniz?"

11:31 Ben size "Allah'ın hazineleri benim yanımdadır." demiyorum ki. Ben size "Ben bir melegim." de demiyorum. O sizin kendinize göre, hor gördükleriniz hakkında "Allah onlara hiçbir hayır vermez." de demiyorum. Onların içlerindeki niyeti, en iyi Allah bilir. (Bu söylediklerimin aksini iddia etseydim) asıl o zaman zalimlerden olurdum.

11:32 Dediler ki; "Ey Nuh! Bizimle didisip durdun, didismende de çok ileri gittin. Eğer doğru söylüyorsan, bizi tehdit ettiğın su azabı getir de görelim."

11:33 Nuh dedi ki; "Onu ancak Allah dilerse getirir. Ve siz O'nu yıldıracak değilsiniz."

11:34 Ben size öğüt vermek istemiş olsam da, eğer Allah sizi helâk etmeyi murad ediyorsa, zaten öğüt vermemin size bir faydası olmaz. Rabbiniz O'dur ve nihayet O'na döndürüleceksiniz.

11:35 Yoksa "Onu uydurdu" mu diyorlar? De ki; "Eğer uydurdumsa vebalı benim boynumadır. Bense sizin yüklendiğınız vebalden uzagım".

11:36 Ayrıca Nuh'a söyle vahyettik: "Bil ki kavminden şimdiye kadar iman etmiş olanlardan başka artık kimse iman etmeyecektir. Onun için yaptıkları şeylerden dolayı kederlenme."

11:37 Bizim gözetimimiz altında ve vahyimize göre gemiyi yap. Zulüm yapanlar hakkında da bana bir şey söyleme. Çünkü onlar kesinlikle suda boğulacaklardır.

11:38 Gemiyi yapıyordu, kavminden bazı ileri gelen gruplar, onun yanından gelip geçtikçe, onunla alay ediyorlardı. Nuh dedi ki: "Bizimle eğleniyorsunuz, biz de sizinle tıpkı bizimle eğlendiğınız gibi alay edip eğleneceğiz."

11:39 O perisan edici azabın kime geleceğini ve o sürekli azabın kimin başına ineceğini ilerde bileceksiniz.

11:40 Nihayet emrimiz geldiğ ve tennur (tandır veya geminin kazanı) tutuşup parladığı zaman dedik ki; "Erkeği ve disisi olan her canlıdan ikiser tane, aleyhlerinde hüküm verilmiş olanların disında, aileni ve iman etmiş olanları geminin içine yükle". Zaten beraberinde iman edenler çok az idi.

11:41 Nuh dedi ki; "Allah'ın adıyla binin içine. Onun akisi da, durusu da (O'nun adıyladır). Hiç şüphesiz Rabbin gerçekten çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

11:42 Gemi içindekilerle birlikte, dağlar gibi dalgalar arasında akıp gidiyordu. Nuh ayrı bir yere çekilmiş olan oğluna bağardı: "Yavrucugum, gel, bizimle beraber bin! Kâfirlerle beraber olma!"

11:43 O, dedi ki: "Ben, beni sudan koruyacak bir daga çıkacağım". Nuh da "Bu gün Allah'ın merhamet ettiğinden baskasını, Allah'ın bu emrinden koruyacak kimse yoktur." dedi. Derken dalga aralarına giriverdi. O da boğulanlardan oldu.

11:44 Allah tarafından denildi ki: "Ey yeryüzü suyunu yut! Ey gökyüzü sen de suyunu kes! Ve sular çekildi. Emir yerine gelmiş oldu. Gemi de Cudi dağı üzerine oturdu. O zalim kavme böylece dünyadan uzak olun denildi.

11:45 Nuh Rabbine niyaz edip dedi ki: "Ey Rabbim! Oğlum benim ehlimdendi senin vaadin de elbette haktır ve gerçektir. Ve sen hakimler hakimsin."

11:46 Allah: "Ey Nuh! O kesinlikle senin ehlin (âilen)'den değildir. Çünkü o salih olmayan bir amelin sahibidir. Hakkında bilgin olmayan bir şeyi benden isteme! Ben, seni, cahillerden olmaktan sakindiririm."

11:47 Nuh: "Ey Rabbim! Ben bilmediğim bir şeyi istemis olmaktan dolayı sana siginirim. Sen beni bağışlamazsan, bana merhamet etmezsen ben hüsrana uğrayanlardan olurum.

11:48 "Ey Nuh!" denildi, " Bizden bir selâm sana ve seninle birlikte olanlardan gelecek ümmetlere, kutluluk dileğiyle gemiden in. İlerde kendilerini bir çok nimetten faydalandıracağız, sonra da bu yüzden kendilerine tarafımızdan acıklı bir azap dokunacak nice ümmetler olacaktır."

11:49 İste bunlar gayb haberlerindedir. Bunları sana vahiyle bildiriyoruz. Bundan önce bunları ne sen bilirdin, ne de kavmin. O halde sabret, akibet muhakkak muttakilerindir.

11:50 Âd kavmine de kardeşleri Hud'u gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka bir ilâhiniz yoktur. Siz sadece iftira edip duruyorsunuz."

11:51 "Ey kavmim! Bu iş için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ecrim ancak beni yaratana aittir. Artık akıllanmayacak misiniz?"

11:52 "Ey kavmim! Rabbinizden mağfiret isteyin, sonra O'na tevbe edin ki, üzerinize gökten bol bol bereket indirsın ve sizi kuvvetinize kuvvet katarak çoğaltsın. Gelin günahkâr olarak dönüp gitmeyin."

11:53 Dediler ki; "Ey Hud! Sen bize açık bir mucize getirmedi. Biz de senin sözünle tanrılarımızı terk etmeyiz. Ve biz sana inanmayız."

11:54 "Ancak su kadarını diyebiliriz ki; "tanrılarımızdan bazisi seni fena çarpmış". O da dedi ki; "Allah'i şahit tutuyorum, siz de şahid olun ki ben, Allah'a kostugunuz ortaklardan uzagım."

11:55 "O'ndan başka herseyden uzagım, artık hepiniz toplanın bana istediğiniz tuzagi kurun, sonra hiç bekletmeyin.

11:56 "Ben muhakkak ki, hem benim Rabbim, hem de sizin Rabbiniz olan Allah'a dayanmaktayım. Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, idaresi ve yönetimi O'nun elinde olmasın. Benim Rabbim, hiç şüphe yok ki, doğru yoldadır."

11:57 "Eğer, yine de yüz çevirirseniz, ben size ne ile gönderilmesem, iste onu teblig ettim. Ayrıca Rabbim, sizin yerinize başka bir kavmi getirir de siz O'na zerrece zarar veremezsiniz. Hiç şüphesiz O, herseyi

koruyup gözetendir.

11:58 Ne zaman ki emrimiz geldi, Hud'u ve beraberindeki iman edenleri, tarafimizdan bir rahmet ile kurtardık, ayrıca onları çok ağır bir azaptan da kurtardık.

11:59 İşte Âd kavmi buydu. Rablerinin âyetlerini bile bile inkâr ettiler ve peygamberlerine isyan ettiler. Basa geçen her zorbanın emrine uyup arkasından gittiler.

11:60 Hem bu dünyada, hem de kıyamet gününde bir lânetle izlendiler. Bilin ki, Âd kavmi, gerçekten Rablerini inkâr ettiler. Yine bilin ki, Hud'un kavmi olan Âd, defolup gittiler.

11:61 Semud kavmine de kardeşleri Salih'i gönderdik. Dedi ki, "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka bir tanrınız daha yoktur. Sizi topraktan O meydana getirdi. Sizi orada ömür sürmeye O memur etti. Bu sebepten O'nun mağfiretini isteyin, sonra O'na tevbe edin. Süphesiz Rabbin yakındır, dualarınızı kabul eder."

11:62 Dediler: "Ey Salih,! Bundan önce sen bizim içimizde ümit beslenir bir zat idin. Şimdi bizi babalarımızın taptıklarına tapmaktan mi engelliyorsun? Biz, doğrusunu istersen bizi davet ettiğin şeyden kuskulandıran bir şüphe içindeyiz."

11:63 Salih dedi: "Ey kavmim! Eğer ben Rabbinden açık bir mucize üzerinde isem ve o bana tarafından bir rahmet bahsetmiş ise, ben Allah'a isyan ettiğim takdirde beni O'ndan kim kurtarabilir? Demek ki, siz bana zarar vermekten başka bir şey yapmıyorsunuz."

11:64 "Ey kavmim! İşte su, Allah'ın disî devesi, size bir mucizedir. Birakin onu Allah'ın yer yüzünde (otlaklarında) otlasın. Ve ona kötü bir maksatla el sürmeyin, sonra sizi yakın bir azap yakalar."

11:65 Derken, o deveyi kestiler. Bunun üzerine Salih dedi ki: "Yurdunuzda üç gün daha yasayın. İşte bu, yalan çıkmayacak olan kesin bir vadedir."

11:66 Ne zaman ki, azap emrimiz geldi, Salih'i ve beraberindeki iman edenleri, tarafimizdan bir rahmet sayesinde kurtardık, üstelik o günün perisanlığından da kurtardık. Hiç şüphesiz Rabbin güçlüdür, mutlak üstündür.

11:67 O zalimleri, korkunç bir gürültü yakalayiverdi de oldukları yerde çöküp kaldılar.

11:68 Sanki orada güzel güzel yasayıp durmamışlardı. Bak işte Semud, gerçekten de Rablerine küfretmişlerdi. Bak işte nasıl yok olup gittiler.

11:69 Andolsun ki, İbrahim'e de elçilerimiz (melekler) müjde ile geldiler ve "selâm" dediler, o da "selâm" dedi ve hemen gidip onlara kızartılmış bir buzağı getirdi.

11:70 Fakat onların o buzağıya el sürmediklerini görünce, tuhafına gitti ve içinde onlara karşı bir korku uyandı. Onlar da "Korkma, biz Lut'un kavmine gönderildik." dediler.

11:71 İbrahim'in karısı ayakta duruyordu bunun üzerine yüzü güldü. Ona İshak'i ve İshak'in arkasından da Ya'kub'u müjdeledik.

11:72 "Vay basıma gelene!" dedi, "Ben bir kocakariyim, kocam da yaşlı bir adam. Bu gerçekten çok tuhaf bir şey!"

11:73 Dediler: "Sen Allah'ın emrine mi sasiyorsun? Allah'ın rahmeti ve

berekâti üzerindedir. Ey ev halki! Muhakkak ki O, hamiddir (övlümeye lâyiktir), meciddir (cömertligi boldur)."

11:74 İbrahim'den korku iyice geçip gidince, bu müjde de kendisine gelince, bizim (meleklerimiz)le Lut kavmi hakkında tartismaya giristi:

11:75 Çünkü İbrahim, çok yumusak huylu ve çok yufka yürekli (yanik kalbli) idi.

11:76 Melekler: "Ey İbrahim! Bu konuda bizimle tartismaktan vazgeç. Çünkü Rabbinin emri kesin olarak geldi ve onlara geri çevrilmesi mümkün olmayan bir azap gelecektir.

11:77 Ne zaman ki, elçilerimiz Lut'a geldiler, bunların gelisleri yüzünden Lut fenalasti, eli ayagi birbirine dolasti ve "Bu gün çetin bir gündür." dedi.

11:78 Daha önceleri çirkin isler yapmis olan kavmi haril haril kosup geldiler. Lut onlara: "Ey kavmim! İste size kızlarım, onlar sizin için daha temizdirler. Gelin Allah'tan korkun, beni misafirlerime rezil rüsvay etmeyin. İçinizde hiç akli basında bir adam yok mu?" dedi.

11:79 Onlar: "Sen de bilirsin ki, bizim senin kızlarınla bir ilgimiz yoktur. Sen bizim ne istedigimizi gayet iyi biliyorsun." dediler.

11:80 Lut dedi: "Ne olurdu size karsi bir kuvvetim olsaydi, ya da çok sarp bir yere siginabilseydim."

11:81 Melekler dediler: "Ey Lut! Sundan emin ol ki, biz Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana asla zarar veremezler. Sen, gecenin bir kısmi olunca ailenle birlikte hemen buradan çık git. İçinizden hiç kimse geri kalmasin, esin baska. Çünkü ona da onlara gelecek olan musibet gelecektir. Haberin olsun, helâk zamanlari sabah vaktidir. Zaten sabah yakin degil mi?"

11:82 Ne zaman ki, emrimiz geldi, o ülkenin altini üstüne getirdik ve üzerlerine istif edilip pisirilmis çamurdan taslar yagdirdik.

11:83 Bu taslar Rabbinin katında damgalanmislardi. Bunlar zalimlerden uzak seyler degildir.

11:84 Medyen'e de kardesleri Su'ayb'i gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan baska ilâhiniz yoktur. Ölçegi de, teraziyi de eksik tutmayin. Ben sizi hayir (bolluk) içinde görüyorum. Bununla beraber yine de sizi kusatacak bir gününazabından korkuyorum."

11:85 "Ey kavmim! Ölçerken ve tartarken adaleti yerine getirin. Halkın malına densizlik etmeyin ve yeryüzünde fesatçilik yaparak fenalik etmeyin."

11:86 Eger mümin iseniz, Allah'ın helâlinden size ihsan ettigi kâr sizin için daha hayirlidir. Bununla beraber ben sizin üzerinize gözcü degilim."

11:87 Dediler ki; "Ey Su'ayb, atalarimizin taptiklarını terketmemizi veya mallarımızda diledigimizi yapmaktan vazgeçmemizi sana namazın mı emrediyor? Oysa ki sen yumusak huylusun ve akli basında bir adamsin."

11:88 Su'ayb dedi ki: "Ey kavmim! Sayet ben Rabbinden ispat edici bir delil üzerinde bulunuyorsam ve sayet bana, O kendi katından güzel bir rizik ihsan etmisse, söyleyin bakalım ben ne yapmalıyım? Ben size karsi çıkmakla sizi menettigim seylere kendim düsmek istemiyorum. Ben sadece gücümün yettigi kadar islah etmeye çalisıyorum. Muvaffakiyetim de

ancak Allah'in yardimi ile olacaktır. Ben yalnızca O'na dayandim ve ancak O'na döneceğim."

11:89 "Ey kavmim! Bana karsi gelmeniz sakın sizi, Nuh kavminin veya Hud kavminin veya Salih kavminin baslarına gelen musibetler gibi bir musibete ugratmasın. Lut kavmi de sizden uzak degildir.

11:90 Rabbinizden magfired dileyin, sonra O'na tevbe ile yönelin. Süphesiz ki, benim Rabdim çok merhametlidir, çok severdir.

11:91 Dediler ki: "Ey Su'ayb! Biz senin söylediklerinin çogundan birsey anlamıyoruz. Ayrıca seni içimizde çok zayıf biri olarak görüyoruz. Eger akrabaların olmasaydı mutlaka seni recmederdik (tasa tutardık). Senin bize hiçbir üstünlüğün yoktur."

11:92 Su'ayb dedi: "Ey kavmim! Benim akrabalarım size Allah'dan daha mi değerli ki, Allah'a sirt çevirip, onu unuttunuz? Muhakkak ki, Rabdim bütün yaptıklarınızı çepeçevre kusatmıştır."

11:93 "Ey kavmim! Var gücünüzle yapacağınız ne varsa yapın! Ben de görevimi yapmaya devam edeceğim. Perisan edecek azabın kime geleceğini ve yalancının kim olduğunu ilerde anlayacaksınız. Bekleyiniz, ben de sizinle beraber bekleyeceğim."

11:94 Ne zaman ki, emrimiz geldi, Su'ayb ve beraberindeki müminler, tarafimizdan bir rahmet sayesinde kurtuldular. Ve o zalimleri korkunç bir gürültü yakaladı da oldukları yerde çöküp kaldılar.

11:95 Sanki orada hiç güzel gün görmemişlerdi. Dikkat edin, Semud kavmi nasıl helâk olup gittiyse Medyen de öyle yok olup gitti.

11:96 Andolsun Musa'yi da âyetlerimizle ve apaçık bir belge ile gönderdik.

11:97 Firavun'a ve cemaatine. Bunlar Firavun'un emrine uydular. Halbuki Firavun'un emri hak degildir.

11:98 Kiyamet günü, kavminin önüne düşer. Artık o bunları atese götürmüştür. O varılan yer, ne kötü bir yerdir.

11:99 Hem burada, hem de kiyamet gününde lanetle izlendiler. Onlara verilen bu karsi destek ne fena bir destektir!

11:100 Iste bu helâk olmuş memleketlerin önemli haberlerindedir. Sana onu kissa olarak anlatıyoruz. Onlardan yerinde duranlar da var, biçilenler (yok olup gidenler) de.

11:101 Biz onlara zulmetmedik, onlar kendi kendilerine zulmettiler. Allah'i bırakıp da yaptıkları tanrılar, Rabbinin emri gelince kendilerine hiçbir fayda sağlayamadılar. Hasarlarını arttırmaktan başka bir seye yaramadılar.

11:102 Iste Rabbin, zalim memleketleri cezalandırdığı zaman böyle cezalandırır. Çünkü O'nun cezası çok acı, çok çetindir.

11:103 Ahiret azabından korkanlar için bunda muhakkak ki, bir ibret vardır. O, öyle bir gündür ki, bütün insanlar onun için toplanacaktır ve o, öyle bir gündür ki, mutlaka görülecektir.

11:104 Biz onu sadece belli bir süreye kadar geciktiriyoruz.

11:105 O gün gelince Allah'in izni olmadan hiç kimse konuşamaz. Onların kimi bedbaht, kimi de mutludur.

11:106 Bedbaht olanlar atestedirler. Onlar orada başka türlü soluyacak, başka türlü haykiracaklar.

11:107 Onlar orada gökler ve yer durdukça duracaklar. Ancak Rabb'inin diledikleri baska. Çünkü Rabbin diledigini yapandır.

11:108 Mutlu olanlar ise cennettedirler. Orada gökler ve yer durdukça duracaklar, ancak Rabbinin diledikleri baska. (Bu) ardi arasi kesilmeyen bir ihsan olacak.

11:109 O halde sakın sunların ibadet edislerinden şüpheye düşme. Daha önce ataları nasıl ibadet ediyor idiyse bunlar da öyle ibadet ediyorlar. Biz de kendilerine nasiplerini elbette eksiksiz olarak öderiz.

11:110 Andolsun ki, Musa'ya kitabı verdik, yine de onda ihtilafa düşüldü. Eger Rabbinden daha önce verilmiş bir karar olmasa idi, elbette haklarında hüküm verilmiş bitmişti. Muhakkak ki onlar, bundan kuskulu bir şüphe içindedirler.

11:111 Gerçekten de onların her biri öyle kimselerdir ki, yaptıklarının karşılığını Rabbin kendilerine hakkiyle ödeyecektir. Çünkü O, onların yaptıkları her şeyden haberdardır.

11:112 İşte bundan dolayı emrolduğun gibi doğru ol! Beraberindeki tevbe edenler de (doğru olsunlar). Asiri gitmeyin! Muhakkak ki O, bütün yaptıklarınızı görüp durmaktadır.

11:113 Ve zulüm yapanlara yakınlık göstermeyin ki, size de ateş dokunmasın. Allah'dan başka yardımcılarınız da yoktur. Sonra yardım da göremezsiniz.

11:114 Gündüzün her iki tarafında ve gecenin saçaklarında (gündüze yakın olan saatlerinde) namaz kıl! Muhakkak ki, iyilik kötülükleri giderir. Bu ise, düşünebilenlere bir öğüttür.

11:115 Ve sabret! Çünkü Allah iyilik edenlerin mükafatını yitirmez.

11:116 Sizden önceki devirlerden bakiyye sahipleri (kitap ehli) yeryüzünde bozgunculuktan vazgeçirmeye çalışsalar ne iyi olurdu. Fakat onların içinden kurtardığımız pek az kimse bunu yaptı. O zulmedenler ise simartıldıkları refahın pesine düştüler ve hepsi de suçlu oldular.

11:117 Senin Rabbin, halkları iyi ve islahatçı iken, o memleketleri haksız yere helak edecek değildir.

11:118 Eger Rabbin dileseydi elbette bütün insanları tek bir ümmet yapardı. Halbuki yine de ihtilaf edip duracaklardı.

11:119 Ancak Rabbinin rahmetle yarlıgadığı kimseler baska. Onun içindir ki, onları yarattı. Ve Rabbinin "Andolsun ki cehennemî cinlerden ve insanlardan tamamen dolduracağım" sözü böylece tamam oldu.

11:120 Peygamberlere ait haberlerden kalbini yatıstıracak olanlardan her türlüşünü sana kışsa olarak anlatıyoruz. Bunda da sana bir hakikat, müminlere de bir öğüt ve ibret gelmiştir.

11:121 İmana gelmeyen o kâfirlere de ki: "Elinizden geleni geri koymayın! Biz de yapacağımızı yapacağız."

11:122 Siz bekleyin görün, biz de bekleyip göreceğiz.

11:123 Göğlerin ve yerin gaybini bilmek yalnızca Allah'a mahsustur. Her iş O'na döndürülür. Sen yalnızca O'na ibadet et ve yalnızca O'na dayan. Rabbin yaptıklarınızın hiçbirinden gafil değildir.

Sura 12: Yusuf

12:1 Elif, Lâm, Râ. Iste bunlar sana o açık seçik kitabın âyetleridir.

12:2 Muhakkak ki, biz onu anlayasınız diye Arapça bir kitap olarak indirdik.

12:3 Sana bu Kur'ân'i vahyetmekle biz, sana kissaların en güzelini anlatıyoruz. Gerçek su ki, daha önce senin bundan hiç haberin yoktu.

12:4 Hani bir vakitler Yusuf, babasına demisti ki: "Babacığım, ben rüyada onbir yıldızla güneşi ve ayı bana secde ederken gördüm."

12:5 (Babası) "Yavrucugum!" dedi, "rüyanı kardeşlerine anlatma. Sonra sana bir tuzak kururlar. Çünkü şeytan insanın açıkça düşmanıdır."

12:6 "Ve iste böyle, Rabbin seni seçecek ve sana rüya tabirinden bilgiler öğretecek. Bundan önce ataların İbrahim'e ve İshak'a tamamladığı gibi, nimetini hem sana, hem de Yakup soyuna tamamlayacaktır. Muhakkak ki, Rabbin alîmdir, hakîmdir."

12:7 Andolsun ki, Yusuf ve kardeşleri kissasında soranlara ibret alacak âyetler vardır.

12:8 Hani demislerdi ki: "Yusuf ve kardeşi (Bünyamin) babamıza bizden daha sevgili, biz ise güçlü ve tutkun bir grubuz. Doğrusu, babamız belli ki, çok açık bir yanilgi içindedir."

12:9 "Yusuf'u öldürün, ya da bir yere atın ki, babanızın yüzü (sevgisi) size kalsın, sonra yine salih bir kavim olursunuz."

12:10 İçlerinden bir söz sahibi söyle dedi: "Yusuf'u öldürmeyin, bir kuyunun dibine bırakın da ordan geçen kafilenin biri onu bulup alsın. Eger yaparsanız böyle yapın."

12:11 Dediler ki: "Ey babamız! Sen bize Yusuf için neden güvenmiyorsun? Halbuki biz onun iyiligini istiyoruz."

12:12 "Yarın onu bizimle beraber gönder de gezsin, oynasın. Kesinlikle biz onu koruruz."

12:13 Babaları dedi ki: "Onu götürmeniz beni üzer, korkarım ki onu kurt yer de sizin haberiniz bile olmaz."

12:14 Dediler ki: "Vallahi biz böyle güçlü kuvvetli bir topluluk iken, buna rağmen onu kurt yerse, o zaman biz kesinlikle hüsrana uğrayanlardan olmuş oluruz."

12:15 Nihayet kardeşleri, Yusuf'u alıp götürdüler ve kuyunun dibine bırakmaya topluca karar verdiler. Biz de ona söyle vahyettik: "Andolsun ki, sen onlara ilerde hiç beklemedikleri bir sırada bu yaptıklarını haber vereceksin".

12:16 Ve yatsı vakti, ağlayarak babalarına geldiler.

12:17 Dediler ki: "Ey babamız! Biz gittik, aramızda yarış yapıyorduk. Yusuf'u da esyamızın yanına bırakmıştık. Bir de baktık ki, onu kurt yemis. su anda biz doğru da söylesek, yine de sen bize inanacak değilsin."

12:18 Bir de gömleğinin üzerinde yalandan bir kan getirmişlerdi. Babaları dedi ki: "Hayir, nefisleriniz aldatmış da size bir iş yaptırmış. Artık bana güzel bir sabir gerekiyor. Bu anlattıklarınıza karşılık yardımına sığınılacak olan ancak Allah'dır."

12:19 Daha sonra bir kabile gelmiş, suçularını da göndermişlerdi. Vardi, kovasını kuyuya saldı, "Müjde hey, müjde! İşte bir çocuk!" dedi. Ve onu satılık bir mal olarak gizleyip korudular. Allah ise onların ne yapacaklarını biliyordu.

12:20 Ve onu düşük bir degerle birkaç dirheme sattılar. Ona fazla önem vermemislerdi.

12:21 Onu satın alan Mısırlı, esine dedi ki: "Buna güzel bak. Bize faydalı olabilir, ya da evlat ediniz." Yusuf'u böylece oraya yerleştirdik. Ona rüyaların tabirini de öğrettik. Allah emrinde galiptir. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.

12:22 O, tam erginlik çağına gelince, kendisine ilim ve hüküm verdik. İşte biz, güzel iş yapanları böyle mükafatlandırırız.

12:23 Derken, evinde bulunduğu hanım, onun nefsinden murad alıp yararlanmak istedi. Kapıları kilitledi ve "Haydi beri gel!" dedi. Yusuf: "Allah'a siginirim! Muhakkak ki, o (kocan), benim efendim, bana çok güzel baktı. Doğrusu zalimler hiç iflah olmazlar" dedi.

12:24 O hanım, ona gerçekten niyeti bozmuştu. Eğer Rabbinin burhanını görmese idi. Yusuf da ona özenip gitmişti. Aslında ondan fuhsu ve fenalığı uzak tutalım diye böyle olmuştu. Çünkü o bizim ihlâsa erdirilmiş kullarımızdan biriydi.

12:25 İkisi de kapiya kostular. Hanım, onun gömlegini arkadan yırttı. Ve kapının yanında hanımın efendisiyle karşı karşıya geldiler. Hanım hemen dedi ki: "Senin esine fenalık yapmak isteyeninin cezası, zindana atılmaktan veya acı bir azaba uğratılmaktan başka ne olabilir?"

12:26 Yusuf: "kendisi benden yararlanmak istedi" dedi. Hanımın akrabasından biri de söyle şahitlik etti: "Eğer gömleği önden yırtılmış ise hanım doğru söylemiştir, o zaman bu, yalancılardandır."

12:27 "Yok eğer gömleği arkadan yırtılmış ise hanım yalan söylemiştir, o zaman bu doğru söyleyenlerdendir."

12:28 Ne zaman ki, gömleğin arkadan yırtılmış olduğunu gördü, o zaman dedi ki: "Bu iş, siz kadınların tuzagındandır. Gerçekten de sizin tuzagınız çok büyüktür".

12:29 "Yusuf! Sakin sen bundan bahsetme! Kadın! Sen de günahından dolayı istigfar et. Sen gerçekten günahkarlardan oldun".

12:30 Şehirde bazı kadınlar da "Azizin karısı, delikanlisinden murad almaya kalkmış, sevgi yüregini yakıp kavuruyormuş, görüyoruz ki, kadın çıldırmış besbelli..." dediler.

12:31 Azizin karısı, onların gizliiden gizliye dedikodu yaydıklarını isitince, onlara davetçi gönderdi ve onlara mükellef bir sofraya hazırladı. Her birine bir bıçak verdi, beri taraftan da Yusuf'a "çık karşılarına" dedi. Görür görmez hepsi onu gözlerinde çok büyüttüler ve (saskinlikle) ellerini kestiler. Dediler ki: "Hâsâ! Allah için, bu bir insan değil, olsa olsa yüce bir melektir."

12:32 "İşte" dedi, "bu gördüğünüz, beni hakkında kinadığınız (gençtir). Yemin ederim ki, ben bunun nefsinden yararlanmak istedim de o, namuslu davrandı. Yine yemin ederim ki, emrimi yerine getirmese, muhakkak zindana atılacak ve kesinlikle zelillerden olacaktır".

12:33 Yusuf dedi ki: "Ey Rabbim! Zindan bana, bunların beni davet ettikleri şeyden daha sevimsidir. Eğer sen, bu kadınların tuzaklarını benden uzak tutmazsan, ben onların tuzagına düşerim ve cahillik edenlerden olurum".

12:34 Bunun üzerine Rabbi, onun duasını kabul buyurdu da ondan onların

tuzaklarını bertaraf etti. Muhakkak ki O, evet O, hakkıyla isiten, hakkıyla bilendir.

12:35 Bu kadar delili gördükleri halde, sonra yine de Yusuf'u bir süre için zindana atma düşüncesi ağır bastı.

12:36 Zindana onunla birlikte iki delikanlı daha girdi. Birisi dedi ki: "Rüyada kendimi sarap sıkarken gördüm". Öteki de dedi ki: "Ben de basımın üstünde ekmek tasıdığımı, kusların da ondan yedigini gördüm. Bize bunun yorumunu haber ver. Çünkü biz seni iyilik edenlerden görüyoruz."

12:37 Yusuf dedi ki: "Size yiyecek olarak verilecek bir yemek gelmeden önce onun tabirini size bildiririm. Bu, Rabbimin bana öğrettiği ilimlerden. Çünkü ben Allah'a inanmayan ve ahireti inkâr eden bir kavmin dinini terkettim."

12:38 "Atalarım İbrahim, İshak ve Yakub'un dinine uydum. Bizim, Allah'a hiçbir şeyi ortak tutmamız olmaz. Bu, bize ve insanlara Allah'ın bir lutfudur. Fakat insanların çoğu şükretmezler."

12:39 "Ey benim zindan arkadaşlarım! Ayri ayri birçok tanrılar mı daha hayırlı, yoksa herseye hakim ve galip olan bir tek Allah mı?"

12:40 "Sizin Allah'i bırakıp da o taptıklarınız, sizin ve atalarınızın uydurduğu birtakim isimlerden başka bir şey değildir. Bunlara tapmanız için Allah hiçbir delil indirmiş değildir. Hüküm ancak Allah'a aittir: O, size, kendisinden baskasına tapmamanızı emretti. İste dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler."

12:41 "Ey benim zindan arkadaşlarım! Biriniz efendisine yine sarap sunacak. Diğeri de asılacak, kuslar basından yiyecekler. İste öğrenmek istediğiniz iş böylece halloldu."

12:42 Yusuf, hapisten kurtulacağına inandığı o ikiden birine dedi ki: "Beni efendinin yanında an". (Benden söz et ki, beni kurtarsın). Fakat Seytan, ona, efendisinin yanında anmayı unutturdu. Bu yüzden Yusuf, daha yıllarca zindanda kaldı.

12:43 Bir gün melik (hükümdar) dedi ki: "Ben rüyamda yedi ciliz inegin yedi semiz inegi yedigini ve yedi yeşil basakla yedi kuru basak görüyorum. Ey ileri gelenler! Siz rüya tabir edebiliyorsanız benim bu rüyamın tabirini bana bildirin."

12:44 Dediler ki: "Rüya dediğin şey karmakarışık hayallerdir. Biz ise böyle karışık hayallerin yorumunu bilemeyiz."

12:45 O ikiden kurtulmuş olanı nice zamandan sonra hatırladı da dedi ki: "Ben size o rüyanın tabirini haber veririm, hemen beni gönderin."

12:46 "Ey Yusuf, ey doğru sözlü! Bize sunu hallet: Yedi semiz inegi, yedi ciliz inek yiyor. Ve yedi yeşil basakla diğeri yedi kuru basak. Umarım ki, o insanlara doğru cevap ile dönerim, onlar da (senin kadrini) bilirler."

12:47 Dedi ki: "Yedi sene eskisi gibi ekeceksiniz, biçtiklerinizi basagında bırakınız, biraz yiyeceğinizden başka."

12:48 "Sonra onun arkasından yedi kurak sene gelecek, önceki biriktirdiklerinizin biraz saklayacağınızdan baskasını yiyip bitirecek."

12:49 "Sonra da onun arkasından yağışlı bir sene gelecek ki, halk onda siktirdan kurtulacak, (üzüm, zeytin gibi mahsülleri) sikip

faydalanacak."

12:50 O hükümdar "Onu bana getirin" dedi. Emir üzerine Yusuf'a gönderilen adam yanına gelince, Yusuf ona dedi ki: "Haydi efendine geri dön de, ona sor bakalım, o ellerini kesen kadınların maksatları ne imiş? Hiç şüphe yok ki, Rabbim, onların oyunlarını çok iyi bilir."

12:51 Hükümdar, o kadınlara "Derdiniz neydi ki, o vakit Yusuf'un nefisinden murad almaya kalktınız?" dedi. Onlar "Hâsâ, Allah için, biz onun aleyhinde hiçbir fenalık bilmiyoruz" dediler. Aziz'in, karisi da: "Şimdi hak ve hakikat olduğu gibi ortaya çıktı. Aslında onun nefisinden ben murad almak istedim. O ise seksiz şüphesiz doğrudandır" dedi.

12:52 (Yusuf dedi ki): İşte bu sunun içindir: Bilsin ki, ben ona arkasından hainlik etmedim. Gerçekten Allah hainlerin hilesini basarıya ulaştırmaz.

12:53 Ben yine de nefsimi temize çıkarmıyorum. Çünkü nefis siddetle kötülüğü emreder. Ancak Rabbimin rahmetiyle yarlıgadığı müstesna. Muhakkak ki, Rabbim bağışlayıcı ve merhametlidir.

12:54 Hükümdar dedi ki: "Onu bana getirin, kendime tahsis edeyim." Sonra onunla konuşunca da: "Sen bugün yanımızda gerçekten büyük bir mevki sahibisin, güvenilir birisin" dedi.

12:55 O da, ona dedi ki: "Beni bu ülkenin hazineleri üzerine getir. Çünkü iyi korurum, iyi bilirim."

12:56 Ve iste biz böylece Yusuf'u o yerde temkin ettik (yerleştirdik). Neresinde isterse orada makam tutuyordu. Biz rahmetimizi dilediğimize nasip ederiz. Ve iyilik edenlerin mükafatını zayı etmeyiz.

12:57 İman edip takva yolunu tutanlar için elbette ahiret mükafatı daha hayirlidir.

12:58 (Bir gün) Yusuf'un kardeşleri çıkageldiler ve onun yanına girdiler. O, onları görür görmez tanıdı, oysa onlar onu tanıyamamışlardı.

12:59 Ne zaman ki onların bütün hazirliklerini tamamladı, o zaman dedi ki: "Babanızdan olan öbür kardeşinizi de bana getirin. Görüyorsunuz ya, ben ölçüğü tam ölçüyorum ve ben konukseverlerin en hayirlisiyim."

12:60 "Siz eğer onu bana getirmezseniz, bir daha size hiç kile yok, (bir ölçük bile zahire alamazsınız) yanıma da yaklaşmayın".

12:61 Dediler ki: "Onun için babasından izin almaya çalışacağız. Her hâlü kârda bunu yapacağız."

12:62 Yusuf bir taraftan da adamlarına tenbih etti: "Sermayelerini yüklerinin içine koyuverin, belki ailelerinin yanına dönünce farkına varırlar ve belki yine gelirler" dedi.

12:63 Böylece dönüp babalarına geldikleri vakit, dediler ki: "Ey babamız! Bizden ölçük menedildi (bize zahire verilmeyecek). Bu kere kardeşimizi de bizimle gönder ki, ölçük alabilelim. Biz onu kesinlikle koruyacağız."

12:64 Babaları dedi ki: "Ben onu size nasıl emanet ederim? Ya bundan önce kardeşini emanet ettiğimde olan gibi olursa! En hayirli koruyucu Allah'dır ve O, merhamet edenlerin en merhametlisidir."

12:65 Derken yüklerini açtılar ve sermayelerini kendilerine geri verilmiş olarak buldular. Dediler ki: "Ey babamız! Daha ne isteriz? İşte sermayelerimiz de bize iade edilmiş. Bununla yine ailemize zahire alır

getiririz, kardesimizi de koruruz, üstelik biryük daha fazla zahire aliriz. Zaten bu aldigimiz pek az bir zahiredir."

12:66 Babalari dedi ki: "Hepiniz çaresiz kalmadıkça onu bana mutlaka getireceginize dair Allah'dan bir yemin vermedikçe, onu, kesinlikle sizinle göndermem". Onlar da Allah'a and içerek babalarına söz verince, babalari dedi ki: "Bu söylediklerinize Allah vekildir".

12:67 Ve dedi ki: "Ey yavrularim! (sehre) hepiniz bir kapidan girmeyin de ayri ayri kapilardan girin. Gerçi ben ne yapsam, Allah'in takdirini sizden engelleyemem. Hüküm yalnızca Allah'indir. Onun için bütün tevekkül edenler O'na tevekkül etmelidirler."

12:68 Ne zaman ki, sehre vardilar, o zaman babalarinin kendilerine emrettiği şekilde girdiler. (Gerçi bu şekilde girmeleri) onlar hakkında Allah'in takdir ettiği hiçbir şeyi önleyemezdi, bu sadece Yakub'un içinden geçirdiği bir istegin yerine getirilmesi oldu. Süphesiz o, ilim sahibiydi, çünkü ona biz öğretnistik. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.

12:69 Yusuf'un yanina girdikleri vakit, o, kardesini (Bünyamin'i) yaninda alikoydu. Dedi ki: "Bilesin, ben, senin kardesinim! Iste bundan dolayi onların yapacaklarına sakin üzülme!"

12:70 Sonra onların bütün hazirliklerini görünce, su kabini kardesinin yükünün içine koydu. Sonra bir tellal söyle bagirdi: "Hey kervan! Siz hirsizsiniz, hirsiz!"

12:71 Bunlara döndüler de dediler ki: "Ne ariyorsunuz?"

12:72 Onlar da dediler ki: "Hükümdarin su kabini ariyoruz. Onu bulup getirene bir yük zahire var. Üstelik o tas bana zimmetlidir".

12:73 "Allah'a yemin ederiz ki," dediler, "Muhakkak siz de anlamissinizdir ya, biz buraya fesat çıkarmak için gelmedik. Biz hirsiz da degiliz."

12:74 "Peki yalanci çıkarsanız onun (hirsizlik edenin) cezasi nedir?" dediler.

12:75 "Kimin yükünde çıkarsa, o kendisi onun cezasidir. Biz zalimlere iste böyle ceza veririz."

12:76 Bunun üzerine Yusuf, kardesinin esyalarından önce onların esyalarını aramaya basladi. Sonra su kabini kardesinin yükünün içinden çıkardi. Iste Yusuf'a biz böyle bir oyun öğrettik. Melikin kanunlarına göre, kardesini alikoymasına imkan yoktu. Ancak Allah dilerse o baska. Biz diledigimizi derecelerle yükseltiriz. Ve her bilgi sahibinin üstünde bir baska bilen vardir.

12:77 Dediler ki: "Eger o çalmıssa, daha önce bunun kardesi de çalmisti". O vakit Yusuf bunu içine atti, onlara hiç belli etmeden: "Siz çok fena bir mevkidesiniz, ne sifati verdiginizi Allah çok iyi biliyor" dedi.

12:78 Dediler ki: "Ey vezir! Emin ol ki, bunun çok yasli bir babasi var. Onun için yerine birimizi al. Gerçekten de biz seni iyilik edenlerden görüyoruz."

12:79 O dedi ki: "Esyamizi yaninda buldugumuzdan baskasını tutuklamaktan Allah korusun. Çünkü öyle yaparsak zalimlerden oluruz."

12:80 Ne zaman ki, onlar, onu kurtarmaktan ümit kestiler, o zaman

fisildasarak oradan uzaklastilar. Büyükleri dedi ki: "Babanizin sizden Allah adına ahit aldığını ve daha önce Yusuf konusunda ettiğiniz kusuru bilmiyor musunuz? Babam bana izin verinceye veya Allah hakkımda bir hüküm verinceye kadar ben artık burdan ayrılmam. Allah, hüküm verenlerin en hayırlisidir."

12:81 "Siz dönün de babanıza deyin ki: Ey babamız! İnan ki, oğlun hırsızlık yaptı. Biz ancak bildiğimize şahitlik ediyoruz. Yoksa gaybin bekçileri değiliz."

12:82 "Hem orada bulduğumuz şehir halkına, hem içinde bulduğumuz kervana sor. Ve emin ol ki, biz kesinlikle doğru söylüyoruz."

12:83 Babaları dedi ki: "Hayır, sizi nefisleriniz altadip bir işe sürüklemiş. Artık bana güzel güzel sabretmek düşüyor. Belki Allah hepsini birden bana geri getirir. Çünkü O, her şeyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir."

12:84 Ve onlardan yüz çevirdi de: "Ey Yusuf'un atesi, yetti artık, yetti!" dedi. Ve üzüntüden gözlerine ak düştü. Artık yutkunuyor da yutkunuyordu.

12:85 Dediler ki: "Hâlâ Yusuf'u sayıklayıp duruyorsun. Allah'a yemin ederiz ki, sonunda eriyip gideceksin, tükenip helak olacaksın. Hayret doğrusu!"

12:86 Dedi ki: "Ben hüznümü, kederimi ancak Allah'a şikâyet ederim ve Allah tarafından sizin bilmediğiniz şeyleri de bilirim."

12:87 "Ey oğullarım, gidin, Yusuf'u ve kardeşini araştırın. Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin; zira kâfir kavimden baskısı Allah'ın rahmetinden ümit kesmez."

12:88 Sonra (Mısır'a gidip) onun huzuruna girince, dediler ki: "Ey sanlı vezir! Biz ve çoluk çocuğumuz sıkıntı içindeyiz. Pek az bir sermaye ile geldik. Sen bize yine ölçek (zahire) ver, ayrıca sadaka da ihsan eyle. Çünkü Allah sadaka verenleri muhakkak mükafatlandırır."

12:89 O dedi ki: "Siz cahilliginizde Yusuf'a ve kardeşine ne yaptığınızı biliyor musunuz?"

12:90 Onlar "Yoksa sen, şahiden Yusuf musun?" dediler. O da "Ben Yusuf'um, bu da kardeşim" dedi, "Doğrusu Allah, bizi, lutfuyla nimetlendirdi. Gerçekten de kim Allah'dan korkar ve sabrederse, Allah, muhakkak ki, güzel işler yapanların mükafatını zayi etmez."

12:91 Dediler ki: "Allah'a yemin olsun, Allah seni bize üstün kıldı. Biz gerçekten de büyük hata işlemistik".

12:92 Yusuf dedi: "Bugün size bir ayıplama ve azarlama yoktur. Allah, sizi, mağfiretiyle bağışlasın. O, merhamet edenlerin en merhametlisidir."

12:93 Alın su gömlegimi götürün de babamın yüzüne sürün, gözü açilir. Ve bütün ailenizle toplanıp bana gelin."

12:94 Ne zaman ki, kabile (Mısır'dan) ayrıldı, öteden babaları dedi ki: "Eğer bana bunak demezseniz, doğrusu ben Yusuf'un kokusunu alıyorum."

12:95 Dediler ki: "Vallahi sen hâlâ o eski saskınlığındasın."

12:96 Fakat ne zaman ki, gerçekten müjdecî geldi, gömlegi Yakub'un yüzüne koydu, hemen gözü açıldı. "Ben size demedim mi, ben Allah'dan sizin bilmediğinizi bilirim." dedi.

12:97 Dediler ki: "Ey babamız, bizim için Allah'a istigfar eyle. Biz

gerçekten büyük günah işlemistik."

12:98 Dedi ki: "Sizin için Rabbimden ilerde bağışlanma dileyeceğim. Süphesiz o çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

12:99 Ne zaman ki, onlar Yusuf'un yanına vardılar, iste o zaman Yusuf anasını ve babasını kucakladı, yanına aldı ve "Buyurun Allah'ın dilemesiyle güven içinde Misir'a girin" dedi.

12:100 Anasıyla babasını yüksek bir taht üzerine oturttu ve hepsi birden Yusuf için secdeye kapandılar. Bunun üzerine Yusuf dedi ki: "İste bu durum, o rüyamin çıkmasıdır. Gerçekten Rabbim onu hak rüya kildi. Seytan benimle kardeşlerimin arasını bozduktan sonra, beni zindandan çıkarmakla ve sizi çölden getirmekle Rabbim bana hakikaten ihsan buyurdu. Doğrusu Rabbim dilediğine lutfunu ihsan eder. Süphesiz O, her şeyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir."

12:101 "Ey Rabbim! Sen bana dünya mülkünden nasip verdin ve bana rüyaların tabirinden bir ilim öğrettin. Ey gökleri ve yeri yoktan var eden Rabbim! Benim velim sensin, benim canımı müslüman olarak al ve beni salih kulların arasına kat!" {*} Hasili, ne zamanki, Yusuf'a vardılar, yani Yusuf'un daha önce kardeşlerine tenbih edip istediği gibi, basta babaları olmak üzere bütün aile bireyleri topluca Misir'a gelip Yusuf'un yanına vardılar. Rivayet olunur ki, Yusuf ve Melik, yanlarında dört bin asker, birtakim devlet adamları ve Misir halkından çok sayıda insan, gelen kabileyi karşılamaya çıkmışlardı. Yakub Aleyhisselam, oğlu Yahuda'ya dayanarak yürüyordu, karsidan gelen kabileye ve atlılara bakıp, "Ey Yahuda, su karsidaki adam Misir'in Firavun'u mu?" diye sordu. O da "Hayir, Firavun degil, oglun" dedi. Yaklastıkları zaman Yusuf'dan önce Yakup selam verdi ve "Selam sana ey hüzünleri gideren" dedi{*}ilh.

12:102 İste bu, sana vahiyle bildirdiğimiz gayb haberlerindedir. Yoksa onlar yapacaklarına karar verip mekir (oyun) yaparlarken sen yanlarında degildin.

12:103 Sen ne kadar siddetle arzulasan da, insanların çoğu iman edecek degildir.

12:104 Buna karşılık onlardan herhangi bir ücret de istemiyorsun. O Kur'ân, âlemlere ancak bir öğüttür.

12:105 Bununla beraber göklerde ve yerde ne kadar âyet var ki, onunla yüz yüze gelirler de yine de yüz çevirip geçerler.

12:106 Onların çoğu sirk kosmadan Allah'a iman etmezler (imanlarına az çok bir sirk karıştırırlar).

12:107 Yoksa bunlar Allah'ın azabından hepsini saracak bir felaket gelmesinden veya farkında degillerken ansizin baslarına kiyametın kopuvermesinden güven içinde midirler?

12:108 De ki: İste benim yolum budur; basiret üzere Allah'a davet ediyorum. Ben ve bana uyanlar (iste böyleyiz). Ben Allah'i tesbih ederim ve ben müsrıkların degilim.

12:109 Senden önce gönderdiğimiz peygamberler de o memleketlerin halkındandı, onlar da kendilerine vahiy verdığımız birtakim erkeklerden baskası degillerdi. Simdi o yerlerde söyle bir gezip görmediler mi? Kendilerinden önce gelip geçenlerin akıbetlerinin nasıl olduğuna bir

baksalar ya!... Elbette ahiret yurdu müttakiler için daha hayirlidir.

Hâlâ aklinizi basiniza toplamayacak misiniz?

12:110 Nihayet peygamberleri (onlarin iman etmelerinden) ümit kesecek hale gelince ve kendilerinin yalanci durumuna düstüklerini saninca, onlara yardimimiz geldi, yetisti; dilediklerimiz kurtarildi. Suçlular toplulugundan bizim azabimiz geri çevrilemez.

12:111 Gerçekten de onlarin kissalarında üstün akillilar için bir ibret vardır. Bu Kur'ân uydurulmus herhangi bir söz degildir. Lâkin kendisinden önce gelen kitaplarin tasdiki her seyin ayrıntilariyla açıklayicisi ve iman edecek bir kavim için hidayet ve rahmettir.

Sura 13: Ar-Ra'd

13:1 Elif, Lâm, Mîm, Ra. Iste bunlar sana o kitabın âyetleridir ve sana Rabbinden indirilen haktır. Lâkin insanların çoğu iman etmezler.

13:2 Allah O'dur ki, gökleri direksiz yükseltti, onu görüyorsunuz, sonra ars üzerine istiva etti, güneşi ve ayi emrine boyun egdirdi. Her biri belli bir vakte kadar akar gider. Bütün isleri O yönetiyor. Âyetleri O açıklıyor ki, Rabbinizin huzuruna çıkacağınızı iyi bilirsiniz.

13:3 Yeryüzünü enine boyuna yayıp döseyen, onda oturaklı dağlar ve ırmaklar meydana getiren ve yeryüzünde meyvelerin hepsinden iki çift yapan O'dur. Sürekli olarak gece ile gündüzü birbirine dolamaktadır.

Düşünecek olan bir kavim için bunda muhakkak ki, ibretler vardır.

13:4 Yeryüzünde birbirine komsu kitalar vardır. Üzüm bağları, ekinler, çatalı ve çatalsız hurmalıklar vardır ki, hepsi bir tek su ile sulanır. Halbuki meyvelerinde birini öbürüne üstün kiliyoruz. Akli eren bir kavim için bunda muhakkak ibretler vardır.

13:5 Eger sasiyorsan, asil sasilacak şey onların su sözleridir:

"Biz toprak olup gittikten sonra mi, yani biz gerçekten yeniden mi yaratılacağız?" Iste bunlar Rablerini inkâr etmişlerdir. Bunlar boyunlarında demir halkalar bulunanlardır. Ve iste bunlar cehennemlikler, orada ebedî kalacaklardır.

13:6 Ayrıca senden iyilikten önce hemen kötülüğü getirmeni isterler.

Oysa daha önce onlara misal olacak cezalar gelip geçmiştir. Ve gerçekten Rabbin, zulümlerine karşılık insanlara mağfiret sahibidir. Bununla beraber Rabbinin azabı da cidden çok çetindir.

13:7 O kâfirler: "Rabbinden ona bir mucize indirilmeli değil miydi?" derler. Sen bir uyarıcıdan başka bir şey değilsin ve her kavim için bir hidayetçi vardır.

13:8 Her disinin neye gebe olduğunu Allah bilir. Ve rahimler ne eksiltir, ne artırır, onu da bilir. O'nun katında her şeyin bir ölçüsü vardır.

13:9 Allah görünmeyi de bilir, görüneni de. Büyüktür ve yücelerden yücedir.

13:10 Sizden sözü gizleyenle açığa vuran, gece gizlenenle gündüz açığa çıkan, O'nun açısından esittir (hepsini görür ve bilir).

13:11 Her insan için önünden ve arkasından takip edenler vardır. Allah'ın emrinden dolayı onu gözetirler. Allah bir kavme verdiğini, o kavim kendisini bozup degistirmedikçe degistirmez. Allah bir kavme de kötülük murad

etti mi, artık onun geri çevrilmesine de imkan yoktur. Onlar için Allah'dan başka bir veli de bulunmaz.

13:12 Size korku ve ümit içinde simsegi gösteren ve o yağmur yüklü bulutları meydana getiren O'dur.

13:13 Gök gürültüsü O'na hamd ile, melekler de O'nun korkusundan dolayı O'nu tesbih ederler. O yıldırımlar gönderir, onunla dilediğini çarpar.

Onlar Allah hakkında mücadele edip duruyorlar. Oysa Allah'in çarpması pek çetindir.

13:14 Gerçek dua O'nadır. O'nun dışında yalvarıp durdukları ise onlara hiçbir şeyle cevap veremezler. Onlar olsa olsa agzına su gelsin diye iki avucunu açana benzer ki, o, ona gelmez. Kâfirlerin duası hep bir sapıklık içindedir.

13:15 Oysa göklerde ve yerde kim varsa ister istemez kendileri de gölgeleri de sabah akşam Allah'a secde ederler.

13:16 De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" De ki: "Allah'dır". De ki: "Allah'dan baskalarını, o kendi kendilerine ne bir fayda, ne de bir zarar verebilenleri dostlar mı ediniyorsunuz?" De ki: "Hiç kör ile gören bir olur mu? Hiç karanlıklarla aydınlık bir olur mu?" Yoksa Allah'a, O'nun gibi yaratan birtakim ortaklar buldular da, bu yaratis kendilerince birbirine benzer mi göründü? De ki: "Allah, her şeyi yaratandır. O, birdir. Her seye üstün ve kahredicidir."

13:17 Gökten bir su indirdi de vadiler, kendi miktarlarınca sel olup aktılar. Sel de suyun yüzüne çıkan bir köpük yüklendi. Bir zinet esyasi veya bir değerli mal yapmak için, ateste üzerini körükledikleri madenlerden de onun gibi bir köpük meydana gelir. İste Allah hak ile batili böyle çarpıştırır. Fakat köpük atılır gider, insanlara faydası olan ise yerde kalır. İste Allah böyle misaller verir.

13:18 Rablerinin emirlerine uyanlar için daha güzeli vardır. O'na itaat etmeyenler ise, yeryüzünde bulunan ne varsa hepsi kendilerinin olsa da onu ve bir o kadarını bütünüyle kurtulus fidyesi olarak verirlerdi. İste onlar, hesabın kötüsü kendileri için olanlardır. Varacakları yer de cehennemdir. Orası da ne fena yataktır.

13:19 Şimdi Rabbinden sana indirilenin gerçekten hak olduğunu bilen bir kimse, kör olan bir kimse gibi olur mu? Fakat bunu ancak üstün akıllı ve temiz vicdanlı kimseler idrak ederler.

13:20 Onlar ki, Allah'in ahdini yerine getirirler ve antlaşmayı bozmazlar.

13:21 Ve onlar ki, Allah'in riayet edilmesini emrettiği seye riayet ederler ve Rablerine saygı gösterirler ve hesabın kötülüğünden korkarlar.

13:22 Rablerinin rızasını kazanmak arzusuyla sabrederler ve namazi dosdogru kılarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli ve açıkça Allah yolunda harcarlar ve çirkinlikleri güzelliklerle yok ederler. İste bunlar, bu hayatın akibeti kendilerinin olacak olanlardır.

13:23 Adn cennetlerine girecekler, atalarından, eslerinden ve zürriyetlerinden salih olanlarla birlikte olacaklar. Melekler de her kapıdan yanlarına girip şöyle diyecekler:

13:24 "Sabrettiginiz için size selam olsun. Ahiret yurdu ne güzeldir!"

13:25 Allah'in ahdini misak ile belgeledikten sonra bozanlar ve Allah'in

birleştirilmesini emrettiği bağlantıları koparanlar ve yeryüzünü bozguna verenler varya, iste lanet olsun onlara! Ve yurdun kötüsü de onlardır.

13:26 Allah, dilediği kimseye rizki genişletir de, daraltır da. Onlar ise dünya hayatı ile ferahlanmaktalar. Oysa dünya hayatı ahiret hayatının yanında bir yol azığından ibarettir.

13:27 Yine o iman etmeyenler diyorlar ki: "Ona Rabbinden bir âyet indirilseydi ya." De ki: "Hakikaten Allah, dilediğini sasirtir ve kendisine gönül vereni de hidayete erdirir."

13:28 Onlar, iman etmiş ve kalpleri Allah zikriyle yatmış olanlardır. Evet, iyi bilin ki, kalpler Allah'ın zikri ile yatisir.

13:29 Onlar ki, iman etmişler ve salih ameller işlemişlerdir, ne mutlu onlara, varacakları yer de ne güzeldir!

13:30 İste seni böyle, kendilerinden önce nice ümmetler gelip geçmiş olan bir ümmet içinde gönderdik ki, onlar Rahmân'a küfredip dururlarken, sen onlara sana vahyettiğimiz kitabı okuyasın. De ki: "O Rahmân benim Rabbimdir, O'ndan başka tanrı yoktur. Ben O'na dayandım, tevbem de O'nadır.

13:31 Bir Kur'ân ki, onunla dağlar yürütülse veya onunla yer parçalansa veya onunla ölümler konusturulsa (o yine bu Kur'an olurdu). Fakat emir bütünüyle Allah'ındır. İman edenler, kâfirlerden ümit kesip daha anlamadılar mı ki, Allah dileseydi, elbette insanların hepsine toptan hidayet buyururdu. O küfürde direnenlerin kendi sanatlarıyla başlarına musibet inip duracak, ya da yurtlarının yakınına konacak. Nihayet Allah'ın vaadi gelecek. Muhakkak ki, Allah vaad ettiği zamani sasirmaz.

13:32 Andolsun ki, senden önceki peygamberlerle de alay edildi. Ben de o kâfirlere bir süre için meydan verdim. Sonra da tuttum onları cezalandırdım. O vakit azabım nasıl imiş (gördüler).

13:33 Bütün kazandıklarıyla her bir nefsin üzerinde böylesine hükümran olan başka kim vardır? Böyle iken tuttular da Allah'a ortaklar uydurdular. De ki: "Onlara isimler verip durun bakalım. Siz O'na yeryüzünde bilmediği bir şey mi haber vereceksiniz? Yoksa anlami olmayan kuru bir laf mı? Doğrusu küfre sapanlara kendi oyunları güzel gösterildi de yoldan saptırıldılar. Allah her kimi saptırırsa, artık onu yola getirecek kimse yoktur.

13:34 Onlara dünya hayatında bir azap vardır. Ahiret azabı ise elbette daha çetindir. Onları Allah'dan koruyacak da yoktur.

13:35 Müttakilere vaad olunan cennetin misali şöyledir: Altından ırmaklar akar durur, yemisi süreklidir, gölgeleri de. İste bu, takva yolunu tutanların akibetidir. Kâfirlerin akibeti de atestir.

13:36 Bir de kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilen (vahiy) le sevinç duyuyorlar. Bununla beraber hiziplesenlerden, âyetlerin bir kısmını inkâr edenler de vardır. De ki: "Ben ancak Allah'a kulluk etmekle ve O'na sirk kosmamakla emrolundum. Ben O'na davet ediyorum, dönüşüm de O'nadır."

13:37 Ve iste biz o Kur'ân'i Arapça bir hüküm olarak indirdik. Yemin olsun ki, eğer sen, sana vahiyle gelen bu bilgiden sonra onların keyiflerine uyacak olursan, sana Allah'dan ne bir dost vardır, ne de bir koruyucu.

13:38 Andolsun ki, biz senden önce de peygamberler gönderdik. Onlara da

esler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmadan herhangi bir âyet getirmek ise hiçbir peygamberin haddi değildir. Her ecel için bir yazı vardır.

13:39 Allah dilediğini imha eder, dilediğini de yerinde bırakır. Ana kitap O'nun katındadır.

13:40 Onlara vaad ettiğimiz azabın bir kısmını sana göstersek, yahut seni, onu görmeden vefat ettirsek, yine de sana düşen sadece teblig etmek, bize düşen de hesaba çekmektir.

13:41 Görmüyorlar mı ki, biz yeri etrafından eksiltip duruyoruz. Allah öyle hükmeder ki, O'nun hükmünü engelleyecek kimse yoktur. O çok hızlı hesap görür.

13:42 Onlardan öncekiler de hileler yapmışlardı. Fakat sonuçta bütün hileler(in cezası) Allah'a aittir. Her nefsin ne kazandığını O bilir. Bu dünyanın akibetinin kime ait olduğunu kâfirler de yakında bilecekler.

13:43 O kâfirler: "Sen Allah tarafından gönderilmiş bir peygamber degilsin" diyorlar. De ki: "Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter, bir de yanında kitap ilmi bulunan (yeter)."

Sura 14: Ibrahim

14:1 Elif, Lâm, Râ. Bu Kur'ân öyle büyük bir kitaptır ki, insanları Rablerinin izni ile karanlıklardan aydınlığa, her şeye galip ve hamde lâyık olan Allah'ın yoluna çıkarman için onu sana indirdik.

14:2 O Allah'ın (yolu) ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Sıddetli bir azabdan dolayı vay kâfirlerin haline!

14:3 Onlar, o kimselerdir ki dünya hayatını ahirete tercih ederler, (insanları) Allah'ın yolundan çevirirler ve onun egrilmesini isterler. İşte bunlar, çok büyük bir sapıklık içindedirler.

14:4 Biz, her peygamberi, ancak bulunduğu kavminin diliyle gönderdik ki, onlara apaçık anlatsın. Bu itibarla Allah dilediğini sapıklıkta bırakır, dilediğini de hidayete erdirir. O her şeye galibdir, hükmünde hikmet sahibidir.

14:5 And olsun ki Musa'yi âyetlerimizle gönderdik. Ona söyle dedik: Kavmini karanlıklardan aydınlığa çıkar, onlara Allah'ın (felaket) günlerini hatırlat. Süphe yok ki bunda her sabredip sükreden için nice ibretler vardır.

14:6 Musa kavmine demisti ki: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Çünkü O, bir vakit sizi Firâvun ailesinden kurtardı. Onlar sizi iskencenin en kötüsüne sürüyorlar ve oğullarınızı kesip kadınlarınızı da diri bırakıyorlardı. Ve bunda Rabbinizden size büyük bir imtihan vardır."

14:7 Ve hatırlayın ki Rabbiniz size söyle bildirmisti: Yüceliğim hakkı için sükrederseniz elbette size (nimetimi) artırırım ve eğer nankörlük ederseniz hiç şüphesiz azabım çok sıddetlidir.

14:8 Musa dedi ki: Siz ve yeryüzünde bulunanların hepsi nankörlük etseniz, iyi biliniz ki Allah hepinizden zengindir, hamdedilmeye layıktır.

14:9 Sizden öncekilerin; Nuh, Âd ve Semûd kavimlerinin ve onlardan sonra gelenlerin haberleri size gelmedi mi? Onları, Allah'tan baskası bilmez. Peygamberleri onlara mucizeler getirdi de onlar ellerini ağızlarına koydular

ve dediler ki: "Biz sizinle gönderileni inkâr ettik ve sizi çağirdiginiz seyden de şüphe ve endise içindeyiz."

14:10 Peygamberleri dedi ki: "Gökleri ve yeri yaratan, Allah hakkında da şüphe mi var? O, sizi günahlarınızı bağışlamak için çağiriyor ve belirlenmiş bir süreye kadar size müsaade ediyor." Onlar da: "Siz sadece bizim gibi bir insansınız, bizi babalarımızintaptıklarından alikoymak istiyorsunuz. O halde bize apaçık bir delil getirin!" dediler.

14:11 Peygamberleri onlara dediler ki: "(Evet) biz ancak sizin gibi bir insanız, ama Allah kullarından diledigine nimetini lütfeder. Ve Allah'in izni olmadıkça bizim size bir delil getirmemize imkan yoktur. Müminler ancak Allah'a dayansınlar.

14:12 Bize yollarımızı göstermiskende neden biz Allah'a dayanıp güvenmeyelim? Elbette bize yaptığınız eziyetlere katlanacağız. Tevekkül edenler yalnız Allah'a tevekkül etsinler."

14:13 Inkâr edenler peygamberlerine dediler ki: "Ya sizi mutlaka yurdumuzdan çıkaracağız, ya da mutlaka dinimize döneceksiniz!" Rableri de onlara: "Zâlimleri mutlaka helak edeceğiz" diye vahyetti.

14:14 Ve Onlardan sonra sizi mutlaka o yerde yerleştireceğiz. Bu, makamımdan ve tehdidimden korkan içindir.

14:15 (Peygamberler, düşmanlarına karşı) fetih istediler, ve her zorba inatçı hüsrana uğradı.

14:16 Ardından da Cehennem vardır, orada kendisine irinli su içirilecektir.

14:17 Onu yutmaya çalışacak, fakat boğazından geçiremeyecek ve her yandan ona ölüm gelecek, fakat o ölemez. Arkasından da çetin bir azab gelecektir.

14:18 Rablerini inkâr edenlerin durumu tipki fırtınalı bir günde rüzgarın siddetle savurduğu bir küle benzer. Kazandıklarından hiçbir şeyi elde edemezler. İste asil uzak sapıklık budur.

14:19 Gökleri ve yeri gerçekten Allah'in yarattığını görmedin mi? O dilerse sizi yok edip yepyeni bir halk getirir.

14:20 Bu, Allah'a göre önemli bir şey değildir.

14:21 (Kiyamet günü) İnsanların hepsi Allah'in huzuruna çıkacaklar. Ve zayıflar büyüklük taslayanlara söyle diyecekler: "Bizler, sizlere uymuştuk. Şimdi siz, Allah'in azabından en ufak bir şeyi bizden savabilir misiniz?" Onlar da diyecekler ki: "Allah bizi hidayete erdirseydi, biz de size doğru yol gösterirdik. Artık şimdi bizler sizlansak da sabretsek de birdir. Çünkü kaçacak yerimiz yoktur."

14:22 İsa bitince şeytan onlara söyle diyecek: "Şüphesiz ki Allah size gerçek olanı vaad etti, ben de size vaad ettim, ama sonra caydım! Zaten benim size karşı bir gücüm yoktu. Ancak ben sizi (küfür ve isyana) çağırdım, siz de geldiniz. O halde beni kinamayın, kendi kendinizi kinayın! Ne ben sizi kurtarabilirim, ne de siz beni kurtarabilirsiniz! Ben, önceden beni Allah'a ortak kosmanızı da kabul etmemistim." Doğrusu zalimler için acı bir azab vardır!

14:23 İman edip salih ameller işleyenler ise, Rablerinin izniyle içinde sürekli kalacakları ve altından ırmaklar akan cennetlere konularlar.

Oradaki dirlik temennileri "selâm!"dir.

14:24 Görmedin mi? Allah nasıl bir misal verdi. Güzel bir söz, kökü

(yerde) sabit, dallari gökte olan güzel bir ağaç gibidir.

14:25 (O ağaç) Rabbinin izniyle her zaman meyve verir. Öğüt alsınlar diye Allah insanlara böyle misaller verir.

14:26 Kötü sözün durumu da, yerden koparılmış, kökü olmayan kötü bir ağaca benzer.

14:27 Allah, iman edenleri, dünya hayatında da, ahirette de sağlam bir söz üzerinde tutar; zalimleri de saptırır ve Allah, dilediğini yapar.

14:28 Allah'ın nimetlerine nankörlükle karşılık veren ve sonunda milletlerini helak yurduna konduranları görmedin mi?

14:29 Onlar, cehenneme girecekler. O ne kötü karargâhtır.

14:30 Allah'ın yolundan saptırmak için Allah'a esler kostular. De ki: "Simdilik eğleniniz! Çünkü varacağınız yer atestir. "

14:31 (Ey Muhammed!) İman eden kullarıma söyle: "Namazı dosdoğru kılınlar, alisveris ve dostlugun olmadığı bir günün gelmesinden önce, kendilerine verdiğimiz rizikten açık ve gizli (Allah için) harcasınlar."

14:32 Allah öyle bir Allah'tır ki; gökleri ve yeri yarattı, gökten su indirdi, onunla size rizik olarak çeşitli meyveler çıkardı; emri gereğince denizde yüzüp gitmeleri için gemileri emrinize verdi, ırmakları da emrinize verdi.

14:33 Sürekli olarak yörüngelerinde hareket eden ay ve güneşi, geceyi ve gündüzü sizin emrinize verdi.

14:34 O, Kendisinden isteyebileceğiniz her şeyi size verdi. Allah'ın nimetini saymak isterseniz sayamazsınız! Doğrusu insan çok zalim, çok nankördür.

14:35 Hatırla ki; Bir zaman İbrahim söyle demisti: "Rabbim! Bu sehri güvenli kil! Beni ve oğullarımı putlara tapmaktan uzak tut!

14:36 "Rabbim! Çünkü onlar (putlar) insanlardan birçoğunun sapmasına sebep oldular. Şimdi kim bana uyarsa, o bendendir; kim bana karşı gelirse, artık sen gerçekten çok bağışlayan ve çok merhamet edensin.

14:37 "Rabbimiz! Ben çocuklarımdan bir kısmını namazı dosdoğru kilmaları için, senin Beyti Haram'ının yanında, ekinsiz bir vadiye yerleştirdim. Artık sen de insanlardan bir kısmını onlara meylettir. Ve onları bazı meyvelerle riziklandır ki şükretsinsinler.

14:38 "Ey Rabbimiz! Sen bizim gizlediğimizi de açığa vurdüğümüzü da şüphesiz bilirsin. Çünkü yerde ve gökte, hiçbir şey Allah'tan gizli kalmaz.

14:39 "İhtiyarlık halimde bana İsmail'i ve İshak'i lutfeden Allah'a hamd olsun. Şüphesiz ki Rabbim duami çok iyi isitir.

14:40 "Ey Rabbim! Beni ve soyumdan gelecekleri namazını dosdoğru kılmalardan eyle! Ey Rabbimiz! duami kabul et!

14:41 "Ey Rabbimiz! Herkesin hesaba çekileceği günde beni, anababami ve müminleri bağışla!"

14:42 Ey Peygamber! Sakin zalimlerin yaptıklarından Allah'ın gâfil olduğunu sanma! Ancak Allah, onların cezalarını, gözlerin disa fırlayacağı güne erteler.

14:43 O gün, başlarını dikerek kosacaklar, gözleri kendilerine bile

dönmeyecek ve gönülleri bombos kalacaktır.

14:44 Ey Peygamber! İnsanları, azabın geleceği gün ile korkut. O gün, zalimler söyleyecekler: "Ey Rabbimiz! Bizi yakın bir zamana kadar ertele de senin davetine uyalım ve peygamberlere tâbi olalım." Onlara: "Daha önce ahirete intikal etmeyeceğinize dair yemin etmemiş miydiniz?" denilir.

14:45 Siz, kendilerine zulmedenlerin yurtlarında oturdunuz. Onlara nasıl azab ettiğimiz size apaçık belli oldu. Ve size misaller de vermistik.

14:46 Gerçekten onlar çeşitli hileler ve tuzaklar kurdular. Allah katında da onlara hilelerine karşı azab var; isterse onların hileleri dağları yerinden oynatacak olsun

14:47 O halde sakın Allah'ın peygamberlerine olan vaadinden cayacağını sanma! Süphesiz Allah her şeye galiptir, intikam sahibidir.

14:48 O gün yeryüzü bir başka yere, gökler, başka göklere çevirilecek ve bütün varlıklar, kabirlerinden çıkıp bir ve gücüne karşı durulmaz olan Allah'ın huzuruna toplanacaklardır.

14:49 O gün, suçluların zincire vurulmuş olduğunu görürsün.

14:50 Gömlükleri katrandandır ve yüzlerini ateş kaplar.

14:51 Çünkü Allah, herkesi kazandığı ile cezalandıracaktır. Gerçekten Allah, hesabı çabuk görendir.

14:52 Bu Kur'ân, kendisiyle uyarılsınlar, Allah'ın ancak bir tek ilâh olduğunu bilsinler ve akıl sahipleri öğüt alsınlar diye insanlara gönderilmiş bir tebligdir.

Sura 15: Al-Hijr

15:1 Elif, Lâ, Râ. Bunlar kitabın ve apaçık bir Kur'ân'ın âyetleridir.

15:2 Bir zaman gelecek ki inkâr edenler, keske müslüman olsaydık temennisinde bulunacaklardır.

15:3 Onları bırak yesinler, içsinler, zevk alsınlar; arzu onları oyalasın ilerde bileceklerdir.

15:4 Biz hiçbir memleketi (Allah katında) bilinen bir zamani olmaksızın helak etmedik.

15:5 Hiçbir millet, ecelinin önüne geçemez ve onu geciktiremez.

15:6 Dediler ki: "Ey kendisine Kur'ân indirilen (Muhammed)! Sen mutlaka bir mecnunsun."

15:7 "Eğer peygamberlik davanda doğru kimselerdensen, bize melekleri getirmeliydin."

15:8 Biz o melekleri ancak, hak ile indiririz. Ve indirildikleri vakit de onlara (kâfirlere) hiç mühlet verilmez.

15:9 Hiç şüphe yok ki, Kur'ân'i biz indirdik, elbette onu yine biz koruyacağız.

15:10 Andolsun, senden önceki milletler arasında da peygamberler gönderdik.

15:11 Onlara hiçbir peygamber gelmiyordu ki onunla alay etmiş olmasınlar.

15:12 Biz o küfrü suçluların kalbine iste böyle sokarız.

15:13 Kur'âna iman etmezler, halbuki öncekilerin sünneti (inanmadıkları için baslarına gelenler) gelip geçmiştir.

15:14 Onlara gökten bir kapı açsak da oradan yukarı çıksalar,

15:15 "Gözlerimiz perdelenmiş, daha doğrusu bize büyü yapılmıştır"

derler.

15:16 Andolsun biz, gökte birtakim burçlar yarattık ve bakanlar için onu süsledik.

15:17 Ve göğü taslanan bütün şeytanlardan koruduk.

15:18 Ancak kulak hirsizliği eden şeytan hariç, onu apaçık bir alev sütünü takip eder.

15:19 Yeryüzünü düzgün bir şekilde yarattık ve oraya sabit dağlar yerleştirdik. Orada hikmetle ölçülmüş her şeyden bitkiler bitirdik.

15:20 Orada hem sizin için, hem de sizin riziklerinizi veremediğiniz kimseler için geçim yollarını yarattık.

15:21 Her şeyin hazineleri yalnız bizim yanımızdadır. Fakat biz, onu ancak ihtiyaca göre, belli ölçülerde veririz.

15:22 Biz rüzgarları asilayıcı olarak gönderdik ve gökten bir su indirip sizi onunla suladık. O suyu hazinelerde tutan da siz değilsiniz.

15:23 Elbette biz diriltiriz ve biz öldürürüz! Ve hepsinin varisleri de biziz.

15:24 Andolsun ki biz, içinizden İslâm'da öne geçmek isteyenleri de biliriz, geri kalmak isteyenleri de biliriz.

15:25 Süphesiz Rabbin O'dur ki, onları kıyamet gününde hesaba çekmek için toplayacaktır. O, hikmet sahibidir, bilendir.

15:26 Andolsun ki biz insanı kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yarattık.

15:27 Cinleri de daha önce insan vücudunun gözeneklerinden geçebilen güçlü bir atesten yarattık.

15:28 Ey Peygamber! Rabbinin meleklerle söylediğini hatırla: "Ben, kuru balçıktan, şekil verilmiş kokusuz çamurdan bir insan yaratacağım."

15:29 Ben, onun yaratılışını tamamladığım ve ona ruhumdan üflediğim zaman, siz hemen onun için secdeye kapanın."

15:30 Bunun üzerine meleklerin hepsi toptan secde ettiler.

15:31 Yalnız İblis hariç. O secde edenlerle beraber olmaktan çekinmişti.

15:32 Allah buyurdu ki: "Ey İblis! Ne oluyor sana da, secde edenlerle beraber olmuyorsun?"

15:33 İblis şöyle dedi: "Kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yarattığın bir insana secde edemezdim."

15:34 Allah şöyle buyurdu: "Öyle ise oradan çık! Sen, artık kovulmuş birisin."

15:35 "Kıyamet gününe kadar lanet senin üzerindedir."

15:36 İblis: "Rabbim! Öyle ise insanların kabirlerinden kaldırılacakları güne (kıyamete) kadar bana mühlet ver" dedi.

15:37 Allah buyurdu ki: "Sen mühlet verilenlerdensin."

15:38 "Allah katında bilinen vaktin gününe kadar..."

15:39 İblis şöyle dedi: "Rabbim! Beni saptırdığın için, mutlaka ben de yeryüzünde onlara günahlari süsleyeceğim ve onların hepsini mutlaka azdıracağım!"

15:40 "Ancak içlerinden ihlaslı kulların müstesnâdir."

15:41 Allah şöyle buyurdu: "İste bana ulaşan dosdoğru yol budur."

15:42 "Sana uyan azgınlardan başka, kullarımın üzerinde hiçbir nüfuzun

yoktur."

15:43 "Süphesiz ki onların hepsine vaad edilen yer cehennemdir."

15:44 "Cehennemnin yedi kapısı vardır. O kapıların herbiri için birer grup ayrılmıştır."

15:45 Allahtan korkanlar, elbette cennetlerde ve pınarların başındadırlar.

15:46 Onlara: "Selametle güven içinde oraya girin" denir.

15:47 Biz o cennetliklerin kalblerindeki kinleri çıkarır atarız. Hepsi kardeşler olarak sevinç içinde karşılıklı koltuklara otururlar.

15:48 Orada kendilerine hiçbir yorgunluk gelmeyecek. Oradan çıkarılacak da degillerdir.

15:49 Kullarıma haber ver ki, gerçekten ben çok bağışlayıcı ve pek merhamet ediciyim.

15:50 Bununla beraber azabım da çok acikli bir azabdır. Bunları geçmisten bazı örneklerle açıklamak üzere:

15:51 Hem o kullara, İbrahim'in misafirlerinden de haber ver.

15:52 Hani melekler, İbrahim'in yanına girdikleri zaman, "selam" demisler, İbrahim de onlara: "Biz sizden korkuyoruz" demisti.

15:53 Melekler: "Korkma! Gerçekten biz sana bilgin bir oğul müjdeliyoruz" dediler.

15:54 İbrahim dedi ki: "Bana ihtiyarlık gelmişken, beni mi müjdeliyorsunuz, neye dayanarak beni müjdeliyorsunuz?"

15:55 Melekler: "Seni gerçekte müjdeliyoruz. Sakin Allah'ın rahmetinden ümidini kesenlerden olma!" dediler.

15:56 İbrahim dedi ki: "Rabbimin rahmetinden, sapıklardan başka kim ümit keser?"

15:57 "Ey elçiler! Baska ne isiniz var?" dedi.

15:58 Melekler söyle dediler: "Biz suçlu bir kavmi cezalandırmak için gönderildik.

15:59 Ancak Lût ailesi müstesnâdır. Biz, onların hepsini muhakkak kurtaracağız.

15:60 Yalnız Lût'un karısı müstesnâ, çünkü onun helak edilenlerle birlikte yok edilmesini takdir ettik.

15:61 Melek olan elçiler, Lût kavmine gelince,

15:62 Lût dedi ki: "Dogrusu siz ürkülecek bir kavimsiniz."

15:63 Elçiler dediler ki: "Bilakis biz sana onların süphe ettiği azabı getirdik."

15:64 "Sana gerçeği getirdik; biz elbette doğru söylüyoruz."

15:65 "Gecenin bir bölümünde aileni yola çıkar, sen de arkalarından yürü ve sizden kimse ardına bakmasın; istenen yere gidin."

15:66 Biz, Lût'a su kesin emri vahyettik: "Bu kâfirler sabaha çıkarken muhakkak kökleri kesilmiş olacaktır."

15:67 Şehir halkı, insan şeklindeki güzel yüzlü melekleri görünce, onlara iğrenç işlerini yapabileceklerini düşünüp sevinerek geldiler.

15:68 Lût, kavmine söyle dedi: "Bunlar benim misafirlerimdir, beni rüsvay etmeyin."

15:69 "Allah'tan korkun! Beni mahcub etmeyin."

15:70 Lût kavmi söyle dedi: "Biz sana kimsenin koruyuculuğunu yapmamani

söylememis miydik?"

15:71 Lût söyle dedi: "İste kızlarım! Düşündüğünüzü yapacaksanız (onlarla evlenin).

15:72 Resulüm! Ömrüne yemin olsun ki gerçekten onlar, sarhoslukları içinde bocalayıp duruyorlardı.

15:73 Günes dogarken o korkunç çiglik onlari yakaladi.

15:74 Biz, onların şehirlerinin üstünü altına geçirdik ve üzerlerine de balçuktan pisirilmiş taşlar yagdirdik.

15:75 Gerçekten bunda, düşünen keskin anlayışlılar için ibretler vardır.

15:76 Hem o Lût kavminin bulunduğu şehir harabesi bir yol üzerinde bulunmaktadır.

15:77 Süphesiz ki, bunda iman edenler için bir ibret vardır.

15:78 Eyke halki da gerçekten zalimlerdi.

15:79 Biz Eyke halkından da intikâm aldık. İkisi de (Eyke ve Medyen) açık bir yol üzerindedir.

15:80 Süphesiz ki, Hicr halki da peygamberleri yalanladılar.

15:81 Biz, onlara âyetlerimizi vermistik de onlar, yüz çeviriyorlardı

15:82 Onlar, dağlardan emniyetli emniyetli evler yontuyorlardı.

15:83 Onlari da sabahleyin korkunç bir çiglik yakaladi.

15:84 Kazanmakta oldukları şeyler, onlardan hiçbir zararı savmadı.

15:85 Biz gökleri, yeri ve aralarındaki varlıkları ancak hak ve hikmetle yarattık ve elbette ki, kıyamet kopacaktır. (Ey Peygamber!) Şimdi sen onlara yumusak davran ve güzel muamele et.

15:86 Süphesiz Rabbin kemaliyle yaratandır ve iyi bilendir.

15:87 Andolsun ki, biz sana tekrarlanan yedi âyeti (Fatihayi) ve yüce Kur'ân'i verdik.

15:88 Sakin o kâfirlere birtakımlarına verip de kendilerini zevklendirdiğimiz seye (mal ve servete) heveslenip göz dikeyim deme. Onlardan dolayı üzülmeye. Müminlere merhamet kanatlarını indir.

15:89 De ki: "Süphesiz ben apaçık bir uyarıcıyım."

15:90 (İnanmazsanız basınıza) tıpkı o taksimcilere (yahudi ve hıristiyanlara) indirdiğimiz azap gibi (bir azab inecektir).

15:91 Onlar, Kur'ân'in bir kısmına inanıp bir kısmına inanmayarak onu kısım kısım böldüler.

15:92 Rabbin hakkı için biz, mutlaka onların hepsini yaptıklarından dolayı hesaba çekeceğiz.

15:93 Rabbin hakkı için biz, mutlaka onların hepsini yaptıklarından dolayı hesaba çekeceğiz.

15:94 Şimdi sen emrolundugunu açıkça teblig et. Müsriklerden yüz çevir.

15:95 Muhakkak ki alay edenlere karşı biz sana yeteriz.

15:96 Onlar Allah ile birlikte baskasını ilâh edinenlerdir. Onlar yakında bileceklerdir.

15:97 Gerçekten biliriz ki, onların söylediklerine göğsün daralıyor.

15:98 O halde Rabbin hamd ile tesbih et. Ve secde edenlerden ol.

15:99 Ve sana ölüm gelinceye kadar Rabbin ibadet et.

Sura 16: An-Nahl

16:1 Allah'in emri geldi, sakın onu acele edip istemeyiniz. Allah, msriklerin kostuklari ortaklardan münezze ve yücedir.

16:2 Kendi emrinden ruh (vahiy) ile melekleri, kullarından diledigi peygamberlere indirip su gerçegi insanlara bildirin, buyuruyor: Benden baska hiçbir ilâh yoktur. Ancak benden korkun.

16:3 Allah gökleri ve yeri hikmeti ile yaratti. O, kâfirlerin ortak kostuklari seylerden çok yücedir.

16:4 O, insani bir meniden (spermadan) yaratti. Bir de bakarsin ki o, Rabbine karsi apaçık bir dsmandir.

16:5 Hayvanlari da O yaratti. Onlarda sizi isitacak seylere ve birçok faydalar vardır. Ve siz onlardan bir kismini da yersiniz.

16:6 O hayvanlari, aksam vakti getirirken ve sabahleyin salarken, onlarda sizin için bir güzellik ve zevk vardır.

16:7 Bu hayvanlar, ancak güçlükle varabileceginiz bir memlekete yklerinizi tasir. Rabbiniz, süphesiz çok sefkatlidir, çok merhametlidir.

16:8 Hem kendilerine binesiniz, hem de zinet olsun diye atlari, katirlari, ve merkepleri yaratti. Ve su anda bilemeyeceginiz daha nice seylere yaratacak.

16:9 Dogru yolu göstermek Allah'a aittir. Onun egrisi de vardır. Allah dileseydi, sizin hepinizi hidayete erdirirdi.

16:10 Sizin için gökten su indiren O'dur. Iecek su ondandır; hayvanlarinizi otlattiginiz bitkiler de o su ile yetisir.

16:11 Allah, sizin için, o su ile ekin, zeytin, hurmaliklar, üzümler ve her esit meyveleri bitirir. Süphesiz ki bunda dsnecek bir topluluk için büyük bir ibret vardır. ()

16:12 Geceyi, gündüzü, gnesi ve ayi sizin hizmetinize O verdi. Bütün yildizlar da O'nun emrine boyun egmislerdir. Süphesiz ki bunda aklini kullanan bir toplum için ibretler vardır.

16:13 Yeryüzünde sizin için yarattigi degisik renklerdeki seylere de sizin hizmetinize sunmustur. Elbette bunda gt alan kimseler için bir ibret vardır.

16:14 Yine denizden taze et (balik) yiyesiniz ve ondan takindiginiz ss esyasini ikarasiniz diye, denizi emrinize veren Allah'tir. Gemilerin denizde suyu yarararak gittiklerini görüyorsun. Lütfundan rizik aramaniz ve skretmeniz için Allah böyle yapmistir.

16:15 Allah, yeryüzü sözi sarsmasin diye oraya sabit daglar yerlestirdi. Yolunuzu bulmaniz için de nehirlere ve yollar yaratti.

16:16 Daha birçok lametler yaratti. İnsanlar geceleyin de Allah'in yarattigi yildizlarla yönlerini bulurlar.

16:17 Hiç yaratan (Allah), yaratmayan (putlar) gibi olur mu? Artık siz dsnmez misiniz?

16:18 Halbuki Allah'in nimetlerini teker teker saymaya kalkissanız, onlari sayamazsınız. Muhakkak ki Allah çok bagislayicidir, çok merhametlidir.

16:19 Allah, gizlediginizi de açıkladiginizi da bilir.

16:20 Kâfirlerin Allah'tan baska yalvardiklari (putlar) ise, hiçbir sey yaratamazlar. Çünkü onlar, kendileri yaratılmışlardır.

16:21 O putlar, hep ölüdürler, diri degildirler ve insanların öldükten sonra ne zaman dirileceklerini de bilmezler.

16:22 İlâhiniz bir tek ilâhtir. Bununla beraber ahirete inanmayanların kalbleri inkârci, kendileri de böbürlenmiş kimselerdir.

16:23 Süphesiz ki Allah, onların gizlediklerini de açığa vurduklarını da bilir. Doğrusu Allah, kendilerini büyük görüp hakkı kabul etmeyenleri sevmez.

16:24 Onlara: "Rabbimiz ne indirdi? denildiği zaman "Öncekilerin efsanelerini" dediler.

16:25 Bunu söylemelerinin sebebi su: Kiyamet günü, kendi günahlarını tam olarak yükledikten baska, bilgisizlikleri yüzünden saptırmakta oldukları kimselerin günahlarından bir kısmını da yükleneceklerdir.

Dikkat edin, yükledikleri günah ne kötüdür!

16:26 Onlardan öncekiler de tuzak kurdular. Fakat Allah onların binalarını temelinden sarstı, çatı tepelerinden üzerlerine çöktü ve azap onlara farkedemedikleri bir yönden geldi.

16:27 Sonra kiyamet günü Allah, O kâfirleri rezil rüsvay edecek ve diyecek ki: "Hani uğruna müminlere karşı düşman kesildiniz ortaklarımız nerede?" Kendilerine ilim verilmiş olanlar: "Süphesiz bugünün rezilligi ve kötülüğü kâfirleredir." diyeceklerdir.

16:28 (O kâfirler), kendilerine zulmetmiş kimseler olarak, meleklerin, canlarını aldıkları kimselerdir. O vakit onlar söyle diyerek teslim olurlar: "Biz, bir kötülüğün dolayısı yapmıyorduk." (Onlara): "Hayır, Allah sizin ne maksatla yaptığınızı elbette çok iyi bilendir."

16:29 "O halde içinde ebedî kalacağınız cehennemden kapılardan girin" denir. Kibirli olanların yeri ne kötüdür!

16:30 Kötülüklerden sakınanlara: "Rabbimiz ne indirdi?" denilince: "Hayır indirdi" derler. Bu dünyada güzel amel işleyenlere güzel bir mükafat var. Elbette ahiret yurdu ise daha hayirlidir. Allah'tan korkanların yurdu ne güzeldir!

16:31 O girecekleri yer, Adn cennetleridir ki, altından ırmaklar akar. Orada Allah'tan korkanlara diledikleri nimetler vardır. İşte Allah, takva sahiplerini böyle mükafatlandırır.

16:32 Takva sahipleri o kimselerdir ki, melekler, canlarını hoş ve rahat halde alırlar. "Selam size, yapmış olduğunuz güzel işlerin mükafatı olarak girin cennet'e..." derler.

16:33 Ancak kendilerine, ruhlarını alacak meleklerin gelmesini veya Rabbinin azab emrinin (kiyamet) gelip çatmasını bekliyorlar! Kendilerinden öncekiler de böyle yapmışlardı. Allah onlara zulmetmedi, fakat onlar kendilerine zulmetmişlerdi.

16:34 Bunun için, sonunda yaptıklarının cezası başlarına felaket oldu ve alay edip durdukları o azap, kendilerini kusattı.

16:35 Allah'a ortak koşanlar dediler ki: "Allah dileseydi, ne biz, ne atalarımız O'ndan baska hiçbir şeye tapmazdık ve O'nun emri dışında

hiçbir şeyi haram kilmazdik" Kendilerinden öncekiler de böyle yaptılar. Buna karşı peygamberlerin vazifesi, ancak açık seçik bir tebligden, ibarettir.

16:36 Andolsun ki biz her ümmete, "Allah'a ibadet edin ve putlara tapmaktan sakının." diye bir peygamber gönderdik. Allah, bu ümmetlerden bir kısmına hidayet etti, bir kısmına da sapıklık hak olmuştur. Şimdi yer yüzünde bir gezip dolarsın da bakın ki, peygamberleri yalanlayanların sonunun ne olduğunu bir görün?

16:37 (Ey Muhammed!) Sen o kâfirlerin hidayete ermelerini ne kadar istesen de Allah, saptırdığı kimseyi hidayete erdirmez. Onların hiçbir yardımcısı da yoktur.

16:38 Kâfirler, "Allah ölen kimseyi diriltmez." diye en kuvvetli yeminleriyle Allah'a yemin ettiler. Hayır, bu ölüleri diriltmek, Allah'ın kendisine karşı bir vaadidir. Ancak insanların çoğu bunu bilmezler.

16:39 Allah ölüleri diriltecek ki, o kâfirlerin, hakkında ihtilaf ettikleri şeyi onlara açıkça göstereyim ve bunu inkâr edenler kendilerinin yalancı olduklarını bilsinler.

16:40 Biz bir şeyi dilediğimiz zaman, ona sözümüz sadece "ol" dememizdir. O da hemen olur.

16:41 Zulme uğradıktan sonra Allah yolunda hicret edenlere gelince, biz dünyada mutlaka onları güzel bir yere yerleştiririz. Halbuki bilirlerse ahiretin mükafatı elbette daha büyüktür.

16:42 O Muhacirler, müsrüklerin eziyetlerine sabredenler ve Rablerine tevekkül edenlerdir.

16:43 (Ey Peygamber!) Senden önce de, kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden baskısını peygamber olarak göndermedik. Eğer bunu bilmiyorsanız Tevrat ve İncil âlimlerine sorun.

16:44 Biz o peygamberleri mucizelerle ve kitaplarla gönderdik. Ey Peygamberim! Sana da Kur'ân'ı indirdik ki, insanlara vahyedilene açıklayasın. Belki onlar da düşünürler.

16:45 Sinsice kötü tuzaklar kuranlar, Allah'ın kendilerini yerin dibine geçiremeyeceğinden, yahut bilemeyecekleri bir yerden azabın gelmeyeceğinden emin mi oldular?

16:46 Yahut (rizik için) dolasıp dururlarken (Allah'ın azabının) kendilerini yakalayivermesinden emin mi oldular? Üstelik onlar, azabi engelleyici de degillerdir.

16:47 Yahut ta kendilerini azar azar yakalayip helak etmesinden emin mi oldular? Şüphesiz Rabbiniz çok sefkatlidir, çok merhametlidir.

16:48 Onlar, Allah'ın yarattığı birtakim şeyleri görmediler mi ki? Gölgeyi Allah'ın kudretine boyun eğip secde ederek, sağa sola döner, dolarsın.

16:49 Göklerde ve yer yüzünde bulunan canlılar ve bütün melekler, kibirlenmeden Allah'a secde ederler.

16:50 Kendilerine hakim olan Rablerinden korkarlar ve emroldukları her şeyi yaparlar.

16:51 Allah, buyurmuştur ki: İki ilâh edinmeyin. O, ancak bir ilâhdır. Onun için yalnız benden korkun.

16:52 Göklerde ve yerde olan her şey yalnız O'nundur. Din de daima O'nundur. Böyle iken, siz Allah'tan baskasından mı korkarsınız?

16:53 Sizde nimet namına ne varsa hep Allah dandır. Sonra size sıkıntı dokununca Allah a feryad edersiniz.

16:54 Sonra Allah bu sıkıntıyı sizden kaldırdığı zaman, bir de bakarsınız ki, içinizden bir topluluk, hemen Rablerine ortak kosarlar.

16:55 Bunu kendilerine verdığımız nimete nankörlük etmek için yaparlar. Şimdi eğlenin bakalım! Fakat yakında bileceksiniz.

16:56 Bir de müsrıklar kendilerine rizik olarak verdığımız şeylerden tutuyorlar mahiyetini bilmedikleri şeylere (putlara) pay ayırıyorlar. Allah'a andolsun ki, siz bu yaptığınız iftirâlardan mutlaka hesaba çekileceksiniz.

16:57 Onlar, Allah'a kızlar isnad ediyorlar. O, bundan münezzehtir. Kendilerine ise erkek çocukları isnad ederler.

16:58 Halbuki onlardan birine, kız doğum haberi müjdelendiği zaman içi öfkeyle dolar, yüzü kapkara kesilir.

16:59 Kendisine verilen müjdenin kötülüğü, dolayısıyla kavminden gizlenir. Şimdi acaba o çocuğu zillet ve horluga katlanarak saklayacak mı? Yoksa topraga mı gömecek? Dikkat edin verdikleri hüküm ne kötüdür!

16:60 Ahirete iman etmeyenler için kötü sıfatlar var. En yüce sıfatlar ise, Allah'ındır. O çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

16:61 Eger Allah insanları zulümleri yüzünden hesaba çekseydi, yeryüzünde kimildayan tek canlı bırakmazdı. Fakat Allah onları, belli bir vakte kadar erteler. Müddetleri (ecelleri) geldiği zaman, onu ne bir saat erteleyebilirler, ne de öne alabilirler.

16:62 Müsrıklar, kendilerinin hoslanmadıkları şeyleri, Allah'a isnad ediyorlar. Dilleri, en güzel şeylerin kendilerine ait olduğunu yalan yere durmadan söyler. Hiç şüphesiz onlar için, sadece ateş vardır. Oraya en önde gidip kalacaklardır.

16:63 Allah'a yemin olsun ki, biz senden önce bir çok ümmetlere peygamberler gönderdik. Ne var ki şeytan, onlara amellerini bezeyip süslü gösterdi. Bugün de o şeytan, kâfirlerin dostudur. Onlar için acı bir azab vardır.

16:64 (Ey Resulüm!) Biz, sana bu kitabı (Kur'ânî) sırf hakkında ihtilafa düştükleri şeyi insanlara açıklamak için ve iman edecek topluma bir hidayet, bir rahmet olsun diye indirdik.

16:65 Allah gökten bir su indirdi ve onunla yeryüzüne ölümünden sonra hayat verdi. Şüphesiz ki bunda dinleyen bir millet için büyük bir ibret vardır.

16:66 Gerçekten süt veren hayvanlarda da size bir ibret vardır. Size iskembelerindeki yem artıklarıyla kandan meydana gelen, içenlere içimi kolay halis bir süt içirmekteyiz.

16:67 Hurma ve üzüm ağaçlarının meyvalarından da hem içki, hem de güzel gıdalar edebilirsiniz. Şüphesiz ki bunda aklını kullanan kimseler için büyük bir ibret vardır.

16:68 Senin Rabbin bal arısına söyle vahyetti: Dağlardan, ağaçlardan ve insanların kuracakları kovanlardan kendine evler edin.

16:69 Sonra meyvaların hepsinden ye de, Rabbinin (sana) kolay kıldığı

yollara gir, diye ilham etti. Onların karınlarından renkleri çeşitli bir bal çıkar ki, onda insanlar için sifâ vardır. Süphesiz ki bunda düşünen bir millet için, büyük bir ibret vardır.

16:70 Allah, sizi yarattı, sonra da sizi öldürecektir. İçinizden kimi de, biraz bilgiden sonra esyayı önceki bildiği gibi bilmesin diye, ömrün en kötü çağına kadar yasatılır. Süphesiz ki Allah çok bilgili ve büyük kudret sahibidir.

16:71 Allah, rizik yönünden bir kısmınızı diğerlerinden üstün kıldı. Kendilerine bol rizik verilenler, riziklerini ellerinin altındakilere vermiyorlar ki, onda esit olsunlar. Durum böyle iken Allah'ın nimetini inkâr mi ediyorlar?

16:72 Allah, size kendi cinsinizden esler, o eslerinizden de oğullar ve torunlar yarattı. Sizi helal ve güzel gıdalarla riziklandirdi. Onlar, hâlâ batıla mi inanıyorlar? ve Allah'ın nimetini inkâr mi ediyorlar?

16:73 Müsrıklar, Allah'i birakıp, göklerden ve yerden kendileri için hiçbir rizka sahip olmayan ve sahip olmaya da güçleri yetmeyen seylere taparlar.

16:74 Artık Allah'a ortaklar kosmayın. Çünkü Allah, (esi bulunmadığını) bilir, siz bilmezsiniz.

16:75 Allah, hiçbir seye gücü yetmeyen, baskasının mali olmuş bir köle ile, kendisine güzel bir rizik verilen ve o rizikdan gizli ve açık olarak harcayan hür bir insani misal verdi. Hiç bunlar esit olur mu? Bütün hamd Allah'a mahsustur. Doğrusu insanların çoğu bilmezler.

16:76 Allah su iki adamı da misal verdi: Bunlardan biri dilsizdir, hiçbir seye gücü yetmez; efendisine bir yükür. Onu nereye gönderse bir hayır getiremez. Simdi, bu adamla, adaletle emreden ve doğru yolda bulunan adam esit olur mu?

16:77 Göklerin ve yerin gaybini bilmek Allah'a aittir. Kiyametın kopusu yalnız bir göz kırpması veya daha az bir zamandan baskası degildir. Süphesiz Allah her seye kadirdir.

16:78 Allah sizi annelerinizin karnından çıkardığı zaman hiçbir sey bilmiyordunuz. Sükredesiniz diye size isitme (duygusu), gözler ve gönüller verdi.

16:79 Gögün boslugunda Allah'ın emrine boyun egdirilerek uçusan kurlara bakmadılar mi? Süphesiz bunda inanan bir toplum için âyetler (ibretler) vardır.

16:80 Allah size evlerinizden bir huzur ve dinlenme yeri yaptı. Hayvanların derilerinden gerek yolculugunuzda ve gerekse konaklama zamanlarınızda kolayca tasiyacagınız hafif evler (çadırlar v. s.) ve yünlerinden, yapagılarından ve killarından bir süreye kadar (giyinecek, kusanacak, serilecek ve dösenecek) bir esya ve ticaret mali yaptı.

16:81 Allah, yarattıklarından sizin için gölgeler yaptı ve sizin için dağlarda barınaklar yarattı. Sizi sicaktan koruyacak elbiseler ve savasta sizi koruyan elbiseler (zirhlar) yarattı. Iste böylece Allah müslüman olasınız diye üzerinize nimetini tamamlamaktadır.

16:82 Buna ragmen eger yüz çevirirlerse, ey Muhammed! Artık sana düşen sadece açık bir sekilde tebligden ibarettir.

16:83 Hem Allah'in nimetini bilirler, sonra da onu inkâr ederler. Onların çoğu kâfir kimselerdir.

16:84 Her ümmetten bir şahid getireceğimiz gün, artık kâfirlere ne izin verilecek, ne de onlardan özür dilemeleri istenecektir.

16:85 O zulmedenler, azabi gördükleri zaman, artık onlardan ne azab hafifletilir, ne de onlara süre verilir.

16:86 Ve o Allah'a ortak kusanlar, ortak kostuklarını (putları) gördükleri zaman: "Rabbimiz! İşte bunlar, seni bırakıp da kendilerine taptığımız ortaklarımızdır" diyecekler. Kostukları ortaklar da onlara; "Siz mutlaka yalancılarsınız" diye söz atarlar.

16:87 O gün Allah'a teslim bayragını çekerler, bütün o uydurdıkları şeyler kendilerini bırakıp kaybolup gitmişlerdir.

16:88 Inkâr eden ve (insanları) Allah yolundan çevirenler, diğer kimseleri de bozdukları için onlara azab üstüne azab artırdık.

16:89 Biz o gün, her ümmet içinde, kendilerinden kendi üzerlerine bir şahit göndereceğiz. Seni de onların üzerine şahit getireceğiz. Bu kitabı da, her şeyi açıklayan ve müslümanlara doğruyu gösteren bir rehber, bir rahmet kaynağı ve bir müjdeleyici olarak indirdik.

16:90 Süphesiz ki Allah, size adaleti, iyilik yapmayı ve yakınlarla bakmayı emreder; hayasızlıktan, fenalıktan ve azgınlıktan nehyeder. Öğüt almanız için size böyle öğüt verir.

16:91 Bir de anlaşma yaptığınızda Allah'in ahdini yerine getirin ve pekistirdikten sonra yeminleri bozmayın. Allah'i üzerinize şahid tuttuğunuz halde, nasıl olur da bozarsınız! Süphesiz ki Allah yaptıklarınızı bilir.

16:92 Bir ümmet, diğer bir ümmetten (sayıca ve malca) daha çok olduğu için, yeminlerinizi aranızda aldatma vasıtası yaparak, ipliğini sağlamca egirdikten sonra onu söküp bozmaya çalışan kadın gibi olmayın. Allah sizi bununla imtihan eder ve süphesiz hakkında ihtilaf ettiğiniz şeyleri kıyamet günü size mutlaka açıklayacaktır.

16:93 Allah dileyeydi elbette hepinizi tek bir ümmet yapardı. Fakat Allah dilediğini saptırır ve dilediğine de hidayet verir. Süphesiz ki, (kıyamet gününde) bütün yaptıklarınızdan sorumlu tutulacaksınız.

16:94 Yeminlerinizi aranızda aldatma ve fesada vasıta edinmeyin, sonra sağlam basmısken bir ayak kayar da Allah yolundan saptığınız için, dünyada kötü azabi tadarsınız. Ahirette de size büyük bir azab olur.

16:95 Allah'in ahdini az bir bedel karşılığında degismeyin. Eger bilerseniz muhakkak ki Allah katındaki sevap sizin için daha hayirlidir.

16:96 Sizin yanınızdaki dünya mali tükenir, Allah'in katındakiler ise tükenmez. Muhakkak ki biz, Allah yolunda sabredenleri, yaptıkları amelin daha güzeliyle mükafatlandıracağız.

16:97 Erkekten ve disiden, mümin olarak kim iyi amel işlerse muhakkak onu güzel bir hayat ile yasatacağız ve yapmakta oldukları amellerin daha güzeliyle mükafatlarını elbette vereceğiz.

16:98 Şimdi Kur'ân okumak istediğin zaman önce o kovulmuş şeytandan Allah'a sığın.

16:99 Süphesiz ki iman edip de Rablerine tevekkül edenler üzerinde o

seytanin hiçbir nüfuzu yoktur.

16:100 Seytanin nüfuzu, ancak onu dost edinenlere ve Allah'a ortak kosanlaradır.

16:101 Biz bir âyeti degistirip yerine baska bir âyet getirdigimiz zaman Allah ne indirdigini pek iyi bilmiş iken kâfirler Peygambere: "Sen, ancak bir iftiracisin" dediler. Hayir öyle degil; onların çoğu bilmezler.

16:102 (Ey Muhammed!) Onlara de ki: "Kur'ân'i Cebrail, iman edenlere sebat vermek, müslümanlara bir hidayet ve bir müjde olmak için Rabbinin katından hak olarak indirdi.

16:103 Muhakkak biliyoruz ki kâfirler: "Kur'ân'i Muhammed'e bir insan öğretiyor" diyorlar. Peygambere öğretiyor zannında buldukları kimsenin dili yabancıdır. Bu Kur'ân ise apaçık bir Arapçadır.

16:104 Allah'ın âyetlerine iman etmeyenleri, muhakkak ki Allah hidayete erdirmez ve onlara can yakıcı bir azab vardır.

16:105 Yalancı ancak Allah'ın âyetlerine inanmayanlar uydurur. İşte onlar yalancıların ta kendileridir.

16:106 Kalbi iman ile sükûnet bulduğu halde (dinden dönmeye) zorlananlar dışında, her kim imanından sonra küfre kalbini açarsa, mutlaka onların üzerine Allah'tan bir gazab gelir ve kendilerine çok büyük bir azab vardır.

16:107 Bu (azab) sundan dolayidir ki, onlar, dünya hayatını sevmiş ve onu ahirete tercih etmişlerdir. Allah da kâfirler topluluğunu hidayete erdirmez.

16:108 Bunlar, o kimselerdir ki; Allah kalblerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlemiştir. Ve onlar, gafillerin ta kendileridir.

16:109 Hiç şüphesiz onlar, ahirette perisan olup hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

16:110 Sonra şüphesiz Rabbin, eziyet edildikten sonra hicret eden, sonra cihad eden ve sabreden kimselerin yardımcisidir. Bunlardan sonra Rabbin elbette çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

16:111 O gün, herkes nefisini kurtarmak için uğrasarak gelir ve herkese yaptığı işin karşılığı tamamiyle ödenir ve hiç kimseye de zulmedilmez.

16:112 Allah bir sehri misal olarak verdi: Bu sehir güvenli, huzurlu idi, Oraya her yerden rizki bol bol geliyordu. Ne var ki onlar Allah'ın nimetlerine karşı nankörlük ettiler. Allah da onlara, yaptıkları işler yüzünden açlık ve korku elbisesini (felâketini) tattirdi.

16:113 Andolsun ki, onlara içlerinden bir peygamber geldi de onu yalanladılar. Bunun üzerine zulüm yaparlarken azab da onları yakalayiverdi.

16:114 Artık Allah'ın size rizik olarak verdiği şeylerden helal ve temiz olarak yiyin. Allah'ın nimetine sükredin, eger gerçekten O'na ibadet edecekseniz.

16:115 O size ancak ölü hayvani, kani, domuz etini ve Allah'tan baskası adına kesilenleri haram kildi. Her kim bu haram şeyleri yemeye mecbur kalırsa (baskasının hakkına) saldırmadan ve asiri gitmeden yiyebilir. Şüphesiz Allah, çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

16:116 Dillerinizin yalan vasfetmesi ile: "Su helaldir, su haramdır" demeyin; aksi halde Allah'a iftira etmiş olursunuz. Süphesiz Allah'a yalan uyduranlar asla kurtulamazlar.

16:117 Onlar için dünyada pek az bir menfaat var, ahirette ise çok acikli bir azab vardır.

16:118 Sana anlattıklarımızı, daha önce yahudilere de haram kilmistik. Biz onlara zulmetmemistik. Fakat onlar kendi kendilerine zulmetmişlerdi.

16:119 Sonra süphe yok ki Rabbin, bir cahillikle günah işleyip ardından tevbe eden ve durumunu düzelten kimseleri bağışlar. Süphesiz ki Rabbin, bu tevbeden sonra Gafurdur, Rahîmdir (çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.)

16:120 Süphesiz İbrahim Allah'a itaat eden, Hakk'a yönelen bir önderdi. Ve hiçbir zaman müsrıklarından olmadı.

16:121 Allah'ın nimetlerine şükredendi. Allah onu seçmiş ve doğru yola iletmisti.

16:122 Ve biz ona (İbrahim'e) iyilik verdik. Süphesiz ki o, ahirette de salihlerdendir.

16:123 Sonra da (ey Muhammed!) sana: "Hakk'a yönelen ve müsrıklarından olmayan İbrahim'in dinine tabi ol" diye vahyettik.

16:124 Cumartesi günü (avlanmamak), ancak onda ihtilafa düşenlere farz kilindi. Süphesiz Rabbin onların ihtilaf edip durdukları şeyler hakkında kıyamet günü, aralarında elbette hükmünü verecektir.

16:125 (Ey Resulüm!) Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır! Ve onlarla en güzel şekilde mücadele et. Süphesiz Rabbin kendi yolundan sapanları en iyi bilendir ve O, hidayete kavusanları da en iyi bilendir.

16:126 Eger (bir suçtan dolayı) ceza verecek olursanız size yapılan azab ve cezanın misli ile ceza verin. Ama sabrederseniz, elbette o, sabredenler için daha hayırlıdır.

16:127 (Ey Peygamber!) Sabret! Sabrin da ancak Allah'ın yardımı iledir. Onlardan dolayı üzülme! Kurdukları tuzaklardan telas edip sıkıntıya düşme!

16:128 Süphesiz Allah, takva sahipleri ile ve iyilikte bulunanlarla beraberdir.

Sura 17: Al-Isra

17:1 Kulu Muhammed'i geceleyin, Mescidi Haram'dan kendisine bazı âyetlerimizi göstermek için, etrafını mübarek kıldığımız Mescidi Aksâ'ya götürün Allah, her türlü noksan sıfatlardan münezzehtir. Süphesiz ki her şeyi hakkıyla isiten, hakkıyla gören O'dur.

17:2 Musa'ya da kitap verdik ve beni bırakıp baskasını vekil edinmeyiniz diye onu İsrail oğulları için bir hidayet rehberi kildik.

17:3 Ey Nuh'la beraber gemiye taşıyarak kurtardığımız kimselerin soyundan olanlar! Doğrusu o çok şükredici bir kuldu.

17:4 Biz İsrailoğulları'na Tevrat'ta su hükmü verdik: "Muhakkak siz, yeryüzünde iki defa fesat çıkaracaksınız ve muhakkak büyük bir yükselisle yükseleceksiniz."

17:5 Birincisinin zamani gelince, üzerinize güçlü kuvvetli kullarımızı

gönderdik. Onlar, evlerin aralarına girip arastirdilar. Bu yerine getirilmesi gereken bir vaad idi.

17:6 Sonra sizi tekrar o istilacilar üzerine galip kildik ve size mallarla ve ogullarla yardım ettik. Ve toplum olarak sizin sayinizi artirdik.

17:7 Eger iyilik ederseniz, kendinize iyilik etmis olursunuz ve eger kötülük ederseniz yine kendinedir. Artık diger fesadinizin zamani gelince, yüzlerinizi üzüntüye sokmalari, kötülük yapmalari ve ilk kez girdikleri gibi yine Beyti Makdis'e girmeleri, ele geçirdikleri yerleri mahvetmeleri için onlari tekrar gönderecegiz.

17:8 Olur ki Rabbiniz size merhamet eder. Ama siz tekrar dönerseniz biz de döneriz. Cehennemi, kâfirler için kusatici bir zindan yaptik.

17:9 Süphesiz ki bu Kur'ân, insanlari en dogru ve en saglam yola iletir ve salih amel isleyen müminlere büyük bir ecir oldugunu müjdeler.

17:10 Ahirete inanmayanlara da can yakici bir azab hazirlamisizdir.

17:11 Insan, hayrin gelmesine dua ettigi gibi kötülüğün gelmesine de dua eder. Insan pek acelecidir.

17:12 Biz geceyi ve gündüzü varligimize delalet eden birer delil kildik. Sonra Rabbinizden bir lütuf aramaniz, yillarin sayisini ve hesabini bilmeniz için gecenin karanligini silip (yerine) esyayi aydinlatan gündüzün aydinligini getirdik. Iste biz her seyi uzun uzadiya anlattik.

17:13 Her insanin amel defterini boynuna doladik, kiyamet günü açilmis bulacagi kitabi önüne çıkaririz.

17:14 "Kitabini oku! Bugün hesap görücü olarak sana nefsin yeter!" deriz.

17:15 Kim dogru yola gelirse sirf kendi iyiligi için gelir. Kim de saparsa ancak kendi aleyhine sapar. Hiçbir günahkar baskasinin günah yükünü çekmez. Biz bir Peygamber göndermedikçe, hiç kimseye azab edecek degiliz.

17:16 Biz bir ülkeyi yok etmek istedigimiz zaman, simarik varliklilarina emrederiz, onlar itaat etmeyip orada kötülük islerler. Böylece, o ülke helaka müstahak olur, biz de onu yerle bir ederiz.

17:17 Hem Nuh'tan sonra nice nesilleri helak ettik. Kullarinin günahlarini bilmek ve görmekte Rabbin yeter.

17:18 Her kim pesin isterse, dünyada ona, istedigimiz kimseye, diledigimiz kadarini pesin veririz. Sonra ona cehennemi hazirlariz; kinanmis ve (rahmetimizden) kovulmus olarak oraya girer.

17:19 Kim de ahireti isterse ve mümin olarak kendine yarasir bir çaba ile onun için çalisirsa, öylelerinin çalismalarinin karsiligi verilir.

17:20 Hepsine; (dünyayi isteyenlere de, ahireti isteyenlere de) Rabbinin ihsanından veririz. Rabbinin ihsani kisitlanmis degildir.

17:21 Bak! Onlari bir kismini digerine nasil üstün kildik! Elbette ahiret, hem dereceler bakımından daha büyüktür, hem de üstünlük bakımından daha büyüktür.

17:22 Allah ile birlikte baska bir ilâh edinme! Yoksa kinanmis ve yalnız basina birakilmis olarak oturup kalirsin.

17:23 Rabbin kesin olarak sunlari emretti: Ancak kendisine ibadet edin, anne ve babaya iyilik edin. Onlardan biri veya her ikisi senin yanında

yaslanırsa, sakın onlara "öf" bile deme ve onları azarlama. İkisine de tatlı ve güzel söz söyle.

17:24 İkisine de acıyarak tevazu kanatlarını indir. Ve söyle de: "Ey Rabbim! Onların beni küçükten terbiye edip yetistirdikleri gibi, sen de kendilerine merhamet et."

17:25 Rabbiniz içinizden geçenleri çok iyi bilir. Eger iyi kimseler olursanız elbette Allah çok tevbe edenleri bağışlayıcıdır.

17:26 Akrabaya, yoksula ve yolda kalmısa hakkını ver. Bununla beraber malini saçıp savurma.

17:27 Çünkü (malini) saçıp savuranlar, şeytanların kardeşleridir. Şeytan ise Rabbine karşı çok nankördür.

17:28 Eger Rabbinden beklediğin bir rahmet (rizik) için, onlardan yüz çevirmek mecburiyetinde kalırsan, o vakit de onlara yumusak ve tatlı bir söz söyle.

17:29 Elini boynuna asıp bağlama (cimri olma), hem de onu büsbütün açıp saçma (israf etme); aksi halde kinanmış olursun ve eli boş açıkta kalırsın.

17:30 Gerçekten senin Rabbin, kullarından dilediğinin rizikini genişletir ve dilediğini kisar. Süphesiz ki Allah, kullarının durumlarından haberdardır, her şeyi görür.

17:31 Bir de geçim korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin, onlara da, size de rizki biz veririz. Süphesiz ki onları öldürmek, çok büyük bir suçtur.

17:32 Zinaya da yaklaşmayın, çünkü o pek çirkindir ve kötü bir yoldur.

17:33 Haklı bir sebep olmadıkça, Allah'ın öldürülmesini haram kıldığı canı öldürmeyin. Kim haksız yere öldürülürse, biz onun velisine bir yetki verdik. O da öldürmede asiri gitmesin. Çünkü ona (dinin kendisine verdiği yetki ile) yardım olunmuştur.

17:34 Yetimin malına da yaklaşmayın. Ancak rüsdüne erinceye kadar en güzel bir şekilde yaklaşabilirsiniz. Ahdi de yerine getirin. Çünkü verilen sözde elbette sorumluluk bulunuyor.

17:35 Ölçtüğünüz zaman tam ölçün ve doğru terazi ile tartın. Bu hem daha hayırlıdır ve sonuç itibarıyla de daha güzeldir.

17:36 Bir de hiç bilmediğin bir şeyin ardına düşme! Çünkü kulak, göz, gönül, bunların her biri yaptıklarından sorumludurlar.

17:37 Yeryüzünde kibir ve azametle yürüme! Çünkü sen asla yeri yaramazsın ve boyca da dağlara erişemezsin.

17:38 Kötü olan bütün bu yasaklar, Rabbinizin sevmediği şeylerdir.

17:39 İşte bunlar, Rabbinin sana vahyettiği hikmetlerdendir. Sakın Allah'la beraber başka bir ilâh uydurma. Aksi halde kötülenmiş ve Allah'ın rahmetinden uzaklaştırılmış olarak cehenneme atılırsın.

17:40 Rabbiniz, size oğulları tahsis etti de, kendisi meleklerden disiler mi edindi? Gerçekten siz çok büyük bir söz söylüyorsunuz.

17:41 Biz, bu Kur'an'da akıllarını başlarına almaları için türlü şekillerde (ikaz ve ihtari) açıkladık. Fakat bu açıklamalar ancak onların nefretini artırmıştır.

17:42 (Ey Muhammed!) De ki: "Eger dedikleri gibi Allah ile birlikte ilâhlar

olsaydı, o zaman bu ilâhlar Ars'in sahibine bir yol ararlardı."

17:43 Allah, onların dediklerinden çok münezzeh ve çok yüksek, hem pek büyük bir yükseklikle yücedir.

17:44 Yedi gök, yer ve bunların içinde bulunanlar, Allah'i tesbih ederler. O'nu hamd ile tesbih etmeyen hiçbir varlık yoktur. Fakat siz, onların tesbihlerini iyi anlamazsınız. Süphesiz O, halimdir çok bağışlayandır.

17:45 Sen Kur'ân'ı okuduğun zaman biz, seninle ahirete inanmayanların arasına görünmez bir perde çekeriz.

17:46 Ve kalblerinin üzerine, Kur'ân'ı anlamalarına engel perdeler geçiririz ve kulaklarına bir ağırlık veririz. Rabbini Kur'ân'da bir tek olarak andığın zaman da ürkererek arkalarına döner kaçarlar.

17:47 Biz onların, seni dinlerken nasıl dinlediklerini çok iyi biliriz. Birbiriyle fışıldasirlarken de o zalimlerin: "Siz büyülenmiş bir adamdan baskasına uymuyorsunuz!" dediklerini biz çok iyi biliriz.

17:48 Bak senin için nasıl misaller verdiler de bu yüzden nasıl sapıklığa düştüler! Artık hak yolu bulmaya güçleri yetmez.

17:49 Bir de onlar dediler ki: "Biz, bir kemik yığını olduğumuz ve ufanıp toz olduğumuz vakit mi, gerçekten biz mi, yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?"

17:50 De ki: "İster tas olun, ister demir..."

17:51 "İsterse gönlünüzde büyüyen başka bir yaratık olun, (Muhakkak öldürülecek ve diriltileceksiniz.) "Onlar: "Bizi kim tekrar diriltecek?" diyecekler. De ki: "Sizi ilk defa yaratmış olan o kudret sahibi." Sana baslarını sallayarak: "Ne zamandır bu." diyecekler. De ki: "Yakın olması gerekir!".

17:52 (Allah) sizi çağıracağı gün, tam bir hürmetle onun emrine kosacaksınız ve zannedeceksiniz ki, kabirlerinizde pek az bir müddet kaldınız.

17:53 Mümin kullarıma söyle de (kâfirlere) en güzel olan sözü söylesinler. Çünkü şeytan aralarına fesat sokar. Süphesiz şeytan, insan için apaçık bir düşmandır.

17:54 Rabbiniz sizi çok daha iyi bilir. Dilerse tevbeniz sebebiyle size merhamet eder, dilerse azab eder. Seni de onların üzerine vekil göndermedik.

17:55 Rabbin göklerde ve yerde olan kimselerin hepsini en iyi bilendir. Andolsun ki biz, peygamberlerin kimini kimine üstün kıldık. Davud'a da Zebur'u verdik.

17:56 De ki: "Allah'tan başka, ilâh olduğunu sandığınız şeyleri çağirin, size yardım etsinler. Onlar, ne sizden sikintiyi kaldıracaklar, ne de degistirebilirler.

17:57 Onların yalvardıkları da, Rablerine daha yakın olmak için vesile ararlar. Ve O'nun merhametini umarlar, azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabi korkunçtur.

17:58 Hiç bir şehir (halkı) yoktur ki, kiyamet gününden önce biz onu helak etmeyelim, yahut siddetli bir azab ile azablandırmayalım. Bu, Kitap'ta (Levhi Mahfuzda) yazılıdır.

17:59 Bizi, âyetler (mucizeler) ve peygamber göndermekten alıkoyan şey, ancak öncekilerin onları yalanlamış olmalarıdır. Semûd'a, açık bir

mucize olarak o disi deveyi vermistik de ona zulmetmislerdi (deveyi bogazlayarak kendilerine yazik etmislerdi). Oysa biz, o mucizeleri ancak korkutmak için göndeririz.

17:60 Vaktiyle sana söyle vahyettigimizi hatirla: "Süphesiz Rabbin insanlari kusatmistir." (Isrâ gecesi) sana açıkça gösterdigimiz o temâsâyî ve Kur'ân'da lanet edilen agaci da, yalnız insanlara bir imtihan için yapmisizdir. Biz onlari, korkutuyoruz, fakat bu onlara ancak büyük bir taskinlikten baska bir sonuç vermiyor.

17:61 (Yine unutma ki) Bir vakit meleklerle: "Âdem'e secde edin" demistik. Iblis'ten baska hepsi secde ettiler. O ise: "Ben bir çamurdan yarattigin kimseye mi secde ederim?" demisti.

17:62 (Yine Iblis) dedi ki: "Su benden üstün kildigini gördün mü? Yemin ederim ki, eger beni kiyamet gününe kadar ertelersen, pek azi hariç, onun zürriyetini kendi buyrugum altına alacağım."

17:63 Allah buyurdu ki: "Haydi git! Onlardan kim sana uyarsa, süphesiz ki, cezaniz cehennemdir, hem de mükemmel bir ceza. "

17:64 "Onlardan gücünün yettigini yerinden oynat. Atlilarin ve yayalarinla onlarin üzerine yaygarayi bas! Mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol! Ve onlara vaadlerde bulun." Fakat seytan onlara aldatmadan baska bir sey vaad etmez.

17:65 Dogrusu benim (ihlasli) kullarim üzerinde senin hiçbir hakimiyetin yoktur. Vekil olarak Rabbin yeter.

17:66 Rabbiniz, lütfundan nasib arayasiniz diye, sizin için denizde gemileri yürüten kudret sahibidir. Süphesiz O, size çok merhametlidir.

17:67 Denizde basiniza bir felaket geldigi zaman, Allah'tan baska yalvardiginiz bütün putlar kaybolur. Allah sizi tehlikeden kurtarip karaya çikarinca da yüz çevirirsiniz. Zaten insan çok nankördür.

17:68 (Denizden karaya çiktiginizde) O'nun sizi karada yerin dibine geçirmeyeceginden, yahut üzerinize tas yagdiran bir kasirga göndermeyeceginden emin misiniz? Sonra kendinize bir vekil de bulamazsiniz.

17:69 Yoksa sizi tekrar denize döndürüp de üzerinize kasirgalar göndermeyeceginden ve böylece ettiginiz nankörlük sebebiyle sizi bogmayacagindan emin misiniz? Sonra bu yaptigimiza karsi, bizim aleyhimize size yardım edecek bir koruyucu bulamazsiniz.

17:70 Andolsun ki biz, insanoglundu san ve seref sahibi kildik. Karada ve denizde tasitlara yükledik ve temiz yiyeceklerden onlari riziklandirdik. Onlari yarattiklarimizin birçoğundan üstün kildik.

17:71 Kiyamet günü bütün insanlari önderleriyle çağiracagiz. O gün, kimin amel defteri sag eline verilirse, iste onlar kitaplarini okuyacaklar ve en küçük bir haksizliga ugratilmayacaklar.

17:72 Her kim bu dünyada (manen) kör ise ahirette de kördür. Ve gidisçe daha saskindir.

17:73 (Ey Muhammed!) Az kalsin seni bile, sana vahyettigimizden baskasini bize karsi iftira edesin diye, fitneye düsüreceklerdi ve o takdirde seni dost edineceklerdi.

17:74 Eger biz sana sebat vermemis olsaydik, nerdeyse sen onlara birazcik

meyledecektin.

17:75 O takdirde, muhakkak hayatın da, ölümün de azabını sana kat kat tattırirdik. Sonra bize karşı kendin için hiçbir yardımcı bulamazdın.

17:76 (Ey Muhammed!) Yakında seni yurdundan çıkarmak için, muhakkak ki rahatsız edecekler ve o takdirde onlar da senin ardından pek az kalacaklardır.

17:77 Bu, senden önce gönderdiğimiz bütün peygamberlerimiz hakkındaki sünnetimizdir. Bizim sünnetimizde herhangi bir değişime göremezsin.

17:78 Güneşin batıya kaymasından, gecenin karanlığına kadar (belirli vakitlerde) gereği üzere namazı kıl, bir de sabah namazını kıl. Çünkü sabah namazında, gece ve gündüz melekleri hazır bulunur.

17:79 Gecenin bir kısmında da sadece sana mahsus bir nafîle olmak üzere uykudan kalk, Kur'ân ile teheccüd namazı kıl, Rabbinin seni bir makami mahmuda (sefaat makamına) göndermesi kesindir.

17:80 (Ey Muhammed!) De ki: "Rabbim! Beni, takdir ettiğin yere gönül rahatlığı ve huzur içinde koy ve çıkacağım yerden de dürüstlük ve selametle çıkmamı sağla. Bana katından yardım edici bir kuvvet ver."

17:81 (Ey Muhammed!) De ki: "Hak geldi, batıl yok oldu. Elbette batıl yok olmaya mahkumdur."

17:82 Biz Kur'ân'dan, iman edenler için bir sifa ve rahmet kaynağı olan âyetler indiriyoruz. Zalimlerin de ancak zararını artırır.

17:83 Biz insana nimet verdiğimiz zaman, Allah'i anmaktan yüz çevirip uzaklaşır. Ona fenalık dokununca da ümitsizliğe kapılır.

17:84 De ki: "Herkes bulunduğu hal ve niyetine göre iş yapar. Bu durumda kimin en doğru yolda olduğunu Rabbiniz daha iyi bilir."

17:85 Ey Muhammed! Sana ruhtan soruyorlar. De ki: "Ruh Rabbinin bildiği bir istir ve size ilimden ancak az bir şey verilmiştir."

17:86 Yemin olsun ki, dilersek sana vahyettiğimizi ortadan kaldırırız; sonra bize karşı kendine bir vekil (koruyucu) bulamazsın.

17:87 Fakat Rabbinden bir rahmet olarak (biz bunu yapmadık). Gerçekten O'nun senin üzerindeki lütfü çok büyüktür.

17:88 Ey Muhammed! De ki: "Yemin olsun, eğer insanlar ve cinler bu Kur'ân'ın benzerini getirmek üzere toplansalar ve birbirlerine yardımcı olsalar bile, yine onun bir benzerini meydana getiremeyeceklerdir."

17:89 Yemin olsun ki biz bu Kur'ân'da insanlar için çeşitli misaller vermişizdir. Yine de insanların çoğu inkârlarında ısrar ederler.

17:90 Kâfirler şöyle dediler: "Sen, bizim için yerden suyu kesilmeyen bir kaynak fışkırtmadıkça sana asla inanmayacağız."

17:91 "Veyahut hurmalıklardan ve üzümlüklerden senin bir bahçen olsun da ortasından sarıl sarıl ırmaklar akitmalisin."

17:92 "Yahut söyleyip zannettiğin gibi, göğü basımıza parça parça düşüresin veya Allah'i ve melekleri söylediğine şahit getiresin. "

17:93 "Yahut altından bir evin olsun, ya da göğe çıkmalısın. Ona çıktığına da asla inanmayız. Ta ki bize, okuyacağımız bir kitap indiresin." De ki: "Rabbimi tenzih ederim. Nihayet ben de, peygamber olan bir insandan başka bir şey değilim."

17:94 Kendilerine doğru yolu gösteren peygamber gelince, insanların iman

etmelerine engel olan sebep sadece: "Allah bir insani mi Peygamber gönderdi?" demeleridir.

17:95 (Ey Muhammed! Mekkelilere) söyle de: "Eger yeryüzünde huzur içinde yürüyüp duran melekler olsaydı, elbette onlara gökten peygamber olarak bir melek indirirdik."

17:96 De ki: "Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. Çünkü O, kullarının yaptigından haberdardır, yaptiklarını çok iyi görendir."

17:97 Allah kime hidayet verirse, o doğru yoldadır. Kimi de hidayetten uzak tutarsa, artık bunlar için Allah'tan başka hiçbir yardımcı bulamazsın. Ve biz, o kâfirleri kıyamet günü kör, dilsiz ve sağır oldukları halde, yüzleri üstü sürünerek hasredeceğiz. Varacakları yer cehennemdir; atesi dindikçe onun atesini artırırız.

17:98 Bu onların cezasıdır! Çünkü onlar, âyetlerimizi inkâr etmişler ve: "Şahi bizler, bir yığın kemik ve ufalanmış toz olduğumuz zaman mi, yeni bir yaratılışla diriltilmiş olacağız?" demislerdir.

17:99 Onlar, gökleri ve yeri yaratan Allah'ın, kendilerinin aynı olan insanları yaratmaya da kadir olduğunu görüp bilmediler mi? Allah onlar için şüphe edilmeyen bir vâde takdir etmiştir. Fakat zalimler, inkârlarında yine de ısrar ederler.

17:100 (Ey Muhammed!) De ki: "Eger siz Rabbimin rahmet hazinelerine sahip olsaydınız, fakirlik korkusunu yine de elden bırakmazdınız." Doğrusu insan çok cimridir.

17:101 Andolsun biz Musa'ya apaçık dokuz mucize verdik. (Ey Peygamber!) İsrailogullarına sor, Musa kendilerine geldiğinde Firavun ona: "Ey Musa! Ben senin büyülenmiş olduğunu sanıyorum" demisti.

17:102 Musa dedi ki: "Ey Firavun! Pekâlâ bilirsin ki, bu mucizeleri, birer ibret olmak üzere, ancak göklerin ve yerin Rabbi indirdi. Ey Firavun! Ben de seni helak olmuş zannediyorum."

17:103 Derken Firavun, Musa'yi ve İsrailogullarını Mısır'dan sürmek istedi. Biz de onu ve beraberindekilerin hepsini suda boğduk.

17:104 Arkasından İsrailogullarına söyle dedik: "Firavun"un sizi çıkarmak istediği arazide siz oturun! Sonra ahiret vaadi (kıyamet) geldiği vakit, hepinizi toplayıp bir araya getireceğiz."

17:105 Biz bu Kur'an'ı hak olarak indirdik, O, bütün hakikatleri içinde toplayarak indi. Ey Peygamber! Biz seni ancak müjdecî ve uyarıcı olarak gönderdik.

17:106 Sana Kur'an'ı verdik ve onu insanlara sindire sindire okuyasın diye (kisimlere) ayırdık ve biz onu yavaş yavaş indirdik.

17:107 Ey Muhammed! De ki: İster ona (Kur'an'a) inanın, ister inanmayın; o daha önce kendilerine ilim verilenlere okundugunda onlar, yüzleri üstü secdeye kapanırlar.

17:108 Ve derler ki: Rabbimizi tenzih ederiz. Şüphesiz ki Rabbimizin vaadi gerçekleşir.

17:109 Ve ağlayarak yüzleri üstü secdeye kapanırlar. Hem de bu Kur'an'ı isitmek onların Allah'a teslimiyetlerini daha da artırır.

17:110 (Sen onlara) de ki: İster "Allah" deyin, ister "Rahmân" deyin, nasıl çağırırsanız çağirin. En güzel isimler O'nundur. Namazında sesini

pek yükseltme, çok da gizli okuma, orta yolu seç.

17:111 Ve söyle de: Hamd o Allah'a ki, hiçbir çocuk edinmedi, mülkte ortagi yoktur, aciz olmayip bir yardımciya da ihtiyaci yoktur. Tekbir getirerek O'nu noksanliklardan yücelt de yücelt.

Sura 18: Al-Kahf

18:1 Hamd, o Allah'a mahsustur ki kulu (Muhammed'e) kitabı indirdi ve ona hiçbir egrilik koymadı.

18:2 Onu dosdogru (bir kitap) olarak (indirdi) ki katından gelecek siddetli azaba karsi (insanlari) uyarasin ve yararlı isler yapan müminlere kendileri için güzel bir mükafat bulundugunu müjdelesin.

18:3 Onlar orada sürekli kalacaklardır.

18:4 Ve "Allah çocuk edindi" diyenleri de uyarasin.

18:5 Bu hususta ne kendilerinin, ne de atalarının hiçbir bilgisi yoktur. Ağizlarından çıkan söz ne büyük bir iftiradır. Onlar, yalandan başka bir şey söylemiyorlar.

18:6 (Ey Muhammed!) Demek onlar, bu söze (kitaba) inanmazlarsa, onların pesinde üzüle üzüle kendini helak edeceksin!

18:7 Biz yeryüzündeki şeyleri kendisine süs olsun diye yarattık ki, insanların hangisinin daha güzel amel edeceğine deneyelim.

18:8 Süphesiz biz, yeryüzünde olanları kupkuru bir toprak yapacağız.

18:9 Yoksa sen Ashabi Kehf'i ve Rakim'i (isimlerinin yazılı bulunduğu tas kitabeyi) sasilacak âyetlerimizden mi sandin?

18:10 O gençler mağaraya sığınince söyle dediler: "Rabbimiz! Bize katından bir rahmet ver ve bizim için su isimizden bir kurtuluş yolu hazırla."

18:11 Bunun üzerine biz de kulaklarını tikayarak mağarada onları yıllarca uyuttuk.

18:12 Sonra da iki gruptan hangisinin, onların mağarada kaldıkları süreyi daha iyi hesapladığını anlamak için, onları tekrar uyandırdık.

18:13 Biz sana onların kissalarını gerçek olarak anlatacağız. Hakikaten onlar, Rablerine iman eden birkaç genç idi. Biz de onların hidayetlerini artırdık.

18:14 (Oranın hükümdarı karşısında) ayaga kalkarak dediler ki: "Bizim Rabbimiz, göklerin ve yerin Rabbidir. Biz, O'ndan baskasına ilâh deyip tapmayız, yoksa saçma sapan konuşmuş oluruz.

18:15 Su bizim kavmimiz, Allah'tan başka ilâh edindiler. Onların ilâh olduğuna dair açık bir delil getirselerdi ya! Allah'a karsi yalan uydurandan daha zalim kim olabilir?

18:16 (İçlerinden biri söyle demisti:) "Mademki siz, onlardan ve Allah'tan başka taptıkları putlardan ayrıldınız, o halde mağaraya sığınince ki, Rabbiniz rahmetinden size genişlik versin ve işinizi rast getirip kolaylastirsin."

18:17 Ey Muhammed! Baksaydın güneşin doğduğu zaman mağaranın sağ tarafına yöneldiğini, batarken de sol taraftan onları makaslayıp geçtiğini görürdün. Onlar, mağaranın geniş bir yerinde idiler. İşte bu Allah'ın mucizelerindendir. Allah kime hidayet ederse, iste o, hakka

ulasmistir; kimi de hidayetden mahrum ederse, artik ona dogru yolu gösterecek bir dost bulamazsin.

18:18 Bir de onlari magarada görseydin uyanik sanirdin. Halbuki onlar uykudadirlar. Biz onlari saga sola çevirirdik. Köpekleri de giriste ön ayaklarini ileri dogru uzatmisti. Eger onlari görseydin, arkana bakmadan kaçardın ve için korku ile dolardı.

18:19 Onlari bir mucize olarak uyuttugumuz gibi, birbirlerine sorsunlar diye kendilerini uyandirdik da içlerinden bir sözcü söyle dedi: "Ne kadar durup kaldiniz?" (Kimi) "Bir gün ya da günün bir parçasi kadar kaldik" dediler. (Kimi de) söyle dediler: "Ne kadar durdugunuzu, Rabbiniz daha iyi bilir. Simdi siz birinizi, bu gümüs paranizla sehre gönderin de baksin, hangi yiyecek daha temiz ise, ondan size azik getirsin. Hem çok dikkatli davransin ve sizi kimseye sezdirmesin."

18:20 "Çünkü sehir halki, sizi ellerine geçirirlerse muhakkak sizi taslayarak öldürürler veya kendi dinlerine çevirirler ki, o zaman siz dünyada da ahirette de asla kurtulusa eremezsiniz."

18:21 Böylece insanlari onlardan haberdar kildik ki, öldükten sonra dirilmenin hak oldugunu ve kiyamet gününden süphe edilemeyecegini bildirmek için, öylece sehir halkina buldurduk. Onlari magarada bulanlar, aralarinda durumlarini tartisiyorlardi. Dedilerki: "Üstlerine bir bina (kilise) yapin. Bununla beraber Rableri, onlari daha iyi bilir." Sözlerinde üstün gelen müminler: "Üzerlerine muhakkak bir mescid yapacagiz." dediler.

18:22 Ashabi Kehf'in sayilarinda ihtilaf edenlerden bazilari: Onlar, üç kisidir, dördüncüleri köpekleridir" diyecekler. Diger bazilari da "Onlar, bes kisidir, altincilari köpekleridir " diyecekler. Her ikisi de bilinmeyen hakkında tahmin yürütmektir. (kimileri de:) "Onlar, yedi kisidir; sekizincisi köpekleridir" derler. De ki: "Onlarin sayilarini Rabbim daha iyi bilir." Onlari ancak pek azi bilir, Bu sebeple onlar hakkında bu bildirilenler disinda bir münakasaya girisme ve bunlar hakkında hiç kimseye de bir sey sorma!

18:23 Hiçbir sey için, Allah'in dilemesi disinda: "Ben yarın onu yapacagim deme"

18:24 Ancak Allah dilerse (yapacagim de). Ve unuttugun vakit Allah'i an ve "Umarim Rabbim beni, dogruya daha yakin olana eristirir." de.

18:25 Onlar, magaralarinda üçyüz yıl kadar kaldilar ve dokuz yıl da buna ilave etmislerdir.

18:26 De ki: "Onlarin ne kadar kaldiklarini Allah daha iyi bilir." Göklerin ve yerin gaybi O'na aittir. O ne güzel görendir! O ne mükemmel isitendir! Onlarin, O'ndan baska bir yardimcisi yoktur. O, kendi hükümranligina kimseyi ortak etmez.

18:27 Rabbinin kitabından sana vahyolunani oku! Onun sözlerini degistirecek kimse yoktur. Ve O'ndan baska bir siginilacak da bulamazsin.

18:28 Nefsince de, sabah aksam rizasini isteyerek Rablerine yalvaranlarla beraber candan sabret. Sen dünya hayatının süsünü isteyerek onlardan gözlerini ayirma. Kalbini, bizi anmaktan gafil kildigimiz, nefsinin

kötü arzusuna uymus ve isi hep asirilik olan kimseye uyma.

18:29 Ve de ki: O hak Rabbimizdendir. Artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin. Çünkü biz zalimler için öyle bir ates hazırlamışız ki, duvarları, çepeçevre onları içine alacaktır. Eger feryad edip yardım isteseler, erimis maden gibi yüzleri haslayan bir su ile cevap verilir. O ne kötü bir içecek ve ne kötü bir dayanma yeri!

18:30 İman edip de güzel davranışlarda bulunanlar var ya, şüphe yok ki biz öyle güzel işler yapanların mükafatını zayi etmeyiz.

18:31 İşte onlara Adn cennetleri vardır; altlarından ırmaklar akar, orada altın bileziklerle süslenecekler, ince ve kalın ipekliden yeşil elbiseler giyerek koltuklar üzerine dayanıp kurulacaklar. O ne güzel karşılık ve ne güzel kalma yeri!

18:32 Onlara, su iki adamı misal olarak anlat: Biz bunlardan birine her türlü üzümden iki bağ vermişiz, her ikisinin etrafını hurmalarla donatmışız, aralarında da bir ekinlik yapmışız.

18:33 İki bağın ikisi de yemelerini vermiş, hiçbir şey noksan bırakmamış, ikisinin ortasından bir de nehir akıtmışız.

18:34 İki bağın sahibinin ayrıca başka geliri vardı. Bundan dolayı bu adam arkadaşıyla münakasa ederken: "Ben malca senden daha zengin ve insan sayısı bakımından da senden daha güçlü ve üstünüm" dedi.

18:35 Adam, bu şekilde kendine zulmederek bağına girdi ve şöyle dedi: "Bunun hiç yok olacağını sanmıyorum"

18:36 "Kiyametın kopacağını da zannetmem. Sayet Rabbinin huzuruna götürürürsem, muhakkak orada bundan daha hayırlı bir sonuç bulurum".

18:37 Bunun üzerine kendisiyle münakasa eden arkadaşı da ona şöyle dedi: "Seni topraktan, sonra seni bir damla sudan yaratan, daha sonra da seni insan haline getireni mi inkar ediyorsun?"

18:38 "Fakat ben iman ederek diyorum ki: O Allah, benim Rabbidir, ben Rabbime kimseyi ortak kosmam."

18:39 "Kendi bağına girdiğin zaman: "Bu Allah'dandır, benim kuvvetimle değil, Allah'ın kuvveti ile olmuştur, deseydin ya! Her ne kadar beni, malca ve evlatça kendinden az görüyorsan da."

18:40 Belki Rabbin, bana, senin bağından daha hayırlısını verir; senin bağına ise gökten yıldırımlar gönderir de, bağın yalçın bir toprak haline gelir."

18:41 "Yahut, bağının suyu yerin dibine çekilir de bir daha suyunu çıkarıp bağını sulayamazsın."

18:42 Derken serveti yok edildi. Bunun üzerine bağına yaptığı masraflara karşı ellerini ogusturmaya başladı. Bağ, çardakları üzerine yıkılmış kalmıştı, "Ah Keske Rabbime hiçbir şeyi ortak kosmasaydım" diyordu.

18:43 Onun Allah'tan başka yardım edecek adamları yoktur ve Allah'a karşı kendi nefisini de kurtaramadı.

18:44 İşte burada yardım, yalnız hak olan Allah'a aittir. O'nun verdiği mükâfat da daha hayırlıdır, netice de daha hayırlıdır.

18:45 Ey Muhammed! Sen onlara dünya hayatının misalini ver. Dünya hayatı, gökten indirdiğimiz bir su gibidir ki, bu su sayesinde yeryüzünün

bitkileri (her renk ve çiçekten) birbirine karismis, nihayet bir çöp kirintisi olmustur. Rüzgarlar onu savurur gider. Allah her seye muktedirdir.

18:46 Mal ve ogullar, dünya hayatının süsüdür. Bakî kalacak olan iyi ameller ise, Rabbinin katinda, sevabca da hayirlidir, ümid yönünden de daha hayirlidir.

18:47 O kiyamet gününü hatirla ki, daglari yürütecegiz ve yeryüzünü çirilçiplak göreceksin. Bütün insanlari, mahserde toplayacagiz hiçbir kimseyi birakmayacagiz.

18:48 Onlar, saf halinde Rabbine arz edilmişlerdir. Allah, onlara söyle diyecektir: "Süphe sizleri ilk önce yarattigimiz gibi bize geldiniz. Fakat, size kiyamet için yaptigimiz vaadi yerine getirmeyecegimizi sanmistiniz, degil mi?"

18:49 O gün herkesin amel defteri ortaya konulmustur. Ey Muhammed! Günahkârlarin, amel defterlerinden korkarak: "Eyvah bize! Bu nasil deftermis ki, büyük küçük hiçbir sey birakmadan hepsini saymis dökmüs" dediklerini görürsün. Onlar, bütün yaptiklarini hazir bulmuşlardır. Senin Rabbin hiç kimseye zulmetmez.

18:50 Yine o vakti hatirla ki biz, meleklerle: "Âdem'e secde edin!" demistik. Iblis hariç olmak üzere onlar hemen secde ettiler. Iblis cinlerdendi, Rabbinin emrinden disari çıktı. Simdi siz beni birakip da Iblis'i ve soyunu dostlar mi ediniyorsunuz? Halbuki onlar sizin düşmaninizdir. Zalimler için bu ne kötü bir degismedir.

18:51 Ben, onlari (Iblis ve soyunu) ne göklerin ve yerin yaratilisinda, ne de kendilerinin yaratilisinda sahit tutmadim ve hiçbir zaman dogru yoldan çikanlari yardimci edinmis degilim.

18:52 Ve o (kiyamet) günü Allah kâfirlere söyle buyuracak: "Ortaklarim ve sefaatçilariniz diye zannettiginiz putlarinizi çagirin."

Müsrikler onlari çagirirlar, fakat kendilerine cevap vermezler. Biz, kâfirlerle ilâhlari arasina atesten bir engel koymusuzdur.

18:53 Günahkârlar atesi görmüşler de artik ona düşeceklerini anlamışlardır. Fakat ondan kaçip siginacak bir yer bulamazlar.

18:54 Süphe sizler, bu Kur'ân'da insanlara çeşitli mânâleri türlü misallerle açık olarak verdik. İnsan ise, her seyden çok mücadelecidir.

18:55 Kendilerine dogru yolu gösteren peygamber geldiginde insanlari, iman etmekten ve Rabblerinden günahlarinin magfiretini istemekten alikoyan sey sadece geçmiş milletlerin baslarina gelen felaketlerin kendilerine de gelmesini veya ahiret azabının ansizin göz göre göre gelip çatmasını beklemek olmustur.

18:56 Halbuki biz peygamberleri ancak müjdeciler ve uyaricilar olarak göndeririz. Kâfir olanlar ise hakki, batilla ortadan kaldirmak için mücadele ediyorlar. Onlar, âyetlerimizi ve korkutulduklari azabi da alaya almışlardır.

18:57 Rabbinin âyetleriyle nasihat edilip de onlardan yüz çeviren ve daha önce isledigi günahlari unutandan daha zalim kim olabilir? Biz onların kalbleri üzerine (Kur'ân'i) anlamalarına engel olan bir agirlik, kulaklarina da sagirlik verdik. Ey Muhammed! Sen onlari dogru yola

çagirsan da onlar asla hidayete ermezler.

18:58 Bununla beraber rahmet sahibi olan Rabbin çok bagislayicidir, tevbe eden kullarina rahmeti boldur. Eger Allah, isledikleri günahlar yüzünden onlari hemen cezalandiracak olsaydi, onlara hemen azab ederci. Fakat onlara vaad edilen bir zaman vardir ki, o geldiginde Allah'in azabindan bir kurtulus yeri bulamazlar.

18:59 Iste zulmettikleri için helak ettigimiz sehirlere! Biz onların helâkleri için de belirli bir zaman tayin etmistik.

18:60 Ey Muhammed! Bir vakit Musa genç adamina demisti ki: "Iki denizin birlestigi yere ulasincaya kadar gidecegim, yahut senelerce gidecegim."

18:61 Bunun üzerine ikisi de iki denizin birlestigi yere vardiklarinda baliklarini unuttular. Bu arada balik, denizde yolunu bulup kaybolmustu.

18:62 Iki denizin birlestigi yeri geçtikleri zaman, Musa genç arkadasina: "Kusluk yemegimizi getir. Gerçekten biz bu yolculugumuzda epey yorulduk" dedi.

18:63 Adam: "Gördün mü! dedi. Kayaya sigindigimiz vakit dogrusu ben baligi unutmusum. Onu hatirlamami, muhakkak seytan bana unutturdu. O denizde garip bir yol tutup gitmisti."

18:64 Musa da demisti ki: "Iste aradigimiz o idi." Bunun üzerine izlerine dönüp gerisin geri gittiler.

18:65 Nihayet kullarimizdan bir kul buldular ki, biz ona katimizdan bir rahmet vermis ve tarafimizdan bir ilim öğretdik.

18:66 Musa ona: "Allah'in sana öğretdigi ilim ve hikmetten bana da öğretmeni için sana tabi olabilir miyim?" dedi.

18:67 (Hizir) dedi ki: "Dogrusu sen benimle asla sabredemezsin.

18:68 "İçyüzünü kavrayamadigin seye nasıl sabredeceksin?"

18:69 Musa: "Insaallah beni sabirli bulacaksın ve senin hiçbir isine karsi gelmeyecegim" dedi.

18:70 (Hizir) dedi ki: "O halde bana tabi olacaksın; ben sana sirrini anlatmadıkça, hiçbir sey hakkında bana soru sorma!"

18:71 Bunun üzerine ikisi beraber yürüdüler. Nihayet gemiye bindikleri zaman, o kul (Hizir) gemiyi deldi. Musa, ona söyle dedi: "Geminin içindekileri bogmak için mi deldin? Dogrusu çok kötü bir is yaptın."

18:72 (Hizir:) "Sen benimle asla sabredemezsin, demedim mi?" dedi.

18:73 Musa dedi ki: "Unuttugum seyden dolayi beni suçlama ve bu isimden dolayi bana bir güçlük çıkarma."

18:74 Yine gittiler. Nihayet bir erkek çocuga rastladiklarinda Hizir hemen onu öldürdü. Musa: "Kisas olmadan masum bir cana nasıl kıyarsın? Dogrusu sen çok fena bir sey yaptın" dedi.

18:75 Hizir dedi ki: "Dogrusu sen benimle asla sabredemezsin demedim mi sana?"

18:76 (Musa) dedi ki: "Eger bundan sonra sana bir sey sorarsam bana arkadaş olma! Hakikaten benim tarafimdan ileri sürülebilecek son mazerete ulastın.

18:77 Bunun üzerine yine yürüdüler. Nihayet bir köy halkina varip onlardan yemek istediler. Ancak köy halki onlari misafir etmekten kaçindilar. Derken orada yikilmek üzere olan bir duvar buldular. Hizir hemen onu dogrulttu. Musa: "Isteseydin elbet buna karsi bir ücret

alirdin" dedi.

18:78 Hizir dedi ki: "Iste bu, seninle benim aramızın ayrılmasıdır. Simdi sana o sabredemedigin seylerin içyüzünü haber vereceğim."

18:79 "Gemi, denizde çalışan bir kaç yoksula aitti. Onu kusurlu kilmak istedim, çünkü onların ilerisinde her saglam gemiye zorla el koyan bir hükümdar vardı."

18:80 "Oğlana gelince, onun anababasi mümin kimselerdi. Çocukun onları azgınlık ve inkâra sürüklemesinden korktuk."

18:81 "Istedik ki Rabbleri onun yerine kendilerine ondan temizlikçe daha hayırlı ve daha çok merhamet eden birini versin."

18:82 "Duvar ise, o şehirde iki yetim oğlana ait idi. Duvarın altında onların bir hazinesi vardı. Babaları da iyi bir kimse idi. Onun için Rabbin istedi ki o iki çocuk erginlik çağlarına ersinler ve Rabbinden bir rahmet olarak hazinelerini çıkarınlar. Ve ben bunların hiçbirini kendiligimden yapmadım. Iste senin sabredemedigin seylerin içyüzleri budur."

18:83 Bir de sana Zülkarneyn'den soruyorlar. De ki: Size ondan bir hatıra okuyacağım.

18:84 Gerçekten biz onu (Zülkarneyn'i) yeryüzünde iktidar sahibi yaptık ve ona ulaşmak istediği her şeyi elde etmesinin bir yolunu verdik.

18:85 Derken o da bu yollardan birini tutup gitti.

18:86 Nihayet güneşin battığı yere vardığı zaman, güneşi, (sanki) kara bir balçıkta batıyor buldu. Bir de bunun yanında bir kavim buldu. Biz ona dedik ki: "Ey Zülkarneyn! Onları ya cezalandırırsın veya onların hakkında iyi davranırsın."

18:87 O da demisti ki: "Kim haksızlık ederse muhakkak ona azab edeceğiz; Sonra Rabbine geri döndürülecek, O da onu görülmemiş bir azabla cezalandırır."

18:88 "Amm her kim de iman edip iyi bir iş yaparsa, buna da en güzel mükâfat vardır. Biz ona dünyada kolaylık gösterir zor işlere kosmayız."

18:89 Sonra Zülkarneyn yine bir yol tuttu.

18:90 Nihayet güneşin doğduğu yere vardığında, güneşin kendilerini ondan koruyacak bir siper yapmadığımız bir kavim üzerine dogmakta olduğunu gördü.

18:91 Iste Zülkarneyn'in kudret ve saltanatı böyleydi. Ve biz onun yanında olan her şeyi bilgimizle kusatmistik.

18:92 Sonra yine bir yol tuttu.

18:93 Nihayet iki dag arasına ulaştığında onların önünde, hemen hiç söz anlamayan bir kavim bulmustu.

18:94 Dediler ki: "Ey Zülkarneyn! Ye'cuc ve Me'cuc bu yerde fesat çıkarıyorlar. Onun için, bizimle onlar arasında bir sed yapman şartıyla sana bir vergi versek olur mu?"

18:95 Dedi ki: "Rabbimin bana vermiş olduğu servet ve saltanat, sizin vereceğiniz şeyden daha hayırlıdır. Bana maddî yardımında bulunun da sizinle onların arasına en sağlam seddi yapayım.

18:96 "Bana, demir kütleleri getirin." Nihayet dağın iki ucunu denkleştirdiği vakit: "Ateş yakıp körükleyin" dedi. Demiri bir ateş koru

haline getirince. "Bana erimis bakir getirin üzerine dökeyim" dedi.
18:97 Artık Ye'cuc ve Me'cuc bu seti ne asabildiler ne de delebildiler.
18:98 Zülkarneyn dedi ki: "Bu Rabbimin bir lütfudur. Rabbimin vaadi geldiği vakit de onu dümdüz yapacaktır. Rabbimin vaadi de haktır.
18:99 Biz o gün (kiyamet günü) onları bırakıvermişizdir. Dalgalar halinde birbirlerine girerler, Sûr'a da üfürülmüştür. Böylece onların hepsini bir araya toplamışızdır.
18:100 Ve cehennemi o gün kâfirlere öyle bir göstereceğiz ki!
18:101 Onlar ki, beni hatırlatan âyetlerimden gözleri bir örtü içindeydi. Isitmeye de tahammül edemiyorlardı.
18:102 O kâfirler, beni bırakıp da kullarımı dostlar edineceklerini mi sandılar? Dogrusu biz cehennemi o kâfirlere bir konukluk olarak hazırladık.
18:103 De ki: Amelleri en çok bosa gidenleri size bildirelim mi?
18:104 Onların dünya hayatında çalışmaları bosa gitmiştir. Oysa onlar güzel işler yaptıklarını sanıyorlardı.
18:105 İşte onlar, Rabblarının âyetlerini ve O'nun huzuruna çıkacaklarını inkâr etmişlerdir de bu yüzden iyilik altında yaptıkları bütün amelleri bosa gitmiştir. Artık kiyamet günü onlar için hiçbir ölçü tutturmayız.
18:106 İşte böyle, onların cezaları cehennemdir. Çünkü inkâr etmişler ve benim âyetlerimi, peygamberlerimi alaya almışlardır.
18:107 İman edip salih ameller işleyenlere gelince, onlar için Firdevs cennetleri konak olmuştur.
18:108 İçlerinde ebedî olarak kalacaklar, oradan hiç ayrılmak istemeyeceklerdir. Bu hatırlatma ve uyarmayı yeterli görmeyip de daha fazla açıklama isteyenlere karşı ey Muhammed!
18:109 Deki: "Eğer Rabbimin sözlerini yazmak için deniz mürekkep olsa, Rabbimin sözleri tükenmeden önce, deniz muhakkak tükenecekti, bir mislini daha yardımcı getirsek bile."
18:110 De ki: "Ben de sizin gibi ancak bir beserim. Ne var ki, bana ilâhinizin ancak bir ilâh olduğu vahyolunuyor. Onun için her kim Rabbine kavusmayı arzu ederse iyi amel işlesin ve Rabbine yaptığı ibadete hiç kimseyi ortak etmesin."

Sura 19: Maryam

19:1 Kâf, Hâ, Yâ, Ayn, Sâd.
19:2 Bu, Rabbinin, kulu Zekerîyya'ya olan rahmetini anmadır.
19:3 Bir zamanlar o, Rabbine gizlice (içinden) yalvarmıştı.
19:4 Söyle demisti: "Ey Rabbim! Süphesiz (artık öyle bir durumdayım ki) benim kemigim zayıflayıp gevşedi ve basım(in saçı) bembeyaz alev gibi tutustu. Sana dua etmekle de ey Rabbim, hiçbir zaman bedbaht olmadım."
19:5 "Gerçekten ben, arkamdan yerime geçecek varislerden endisedeyim. Karım da kısır bulunuyor. Onun için katından bana bir çocuk ihsan et."
19:6 "Ki bana da mirasçı olsun, Yakub ailesine de mirasçı olsun. Rabbim, onu sen rizana kavuşturdun."
19:7 (Allah söyle buyurdu): "Ey Zekerîyya! Süphesiz biz sana Yahya isminde

bir oglani müjdeliyoruz. Bundan önce ona hiçbir adas yapmadık."

19:8 Zekeriyya: "Rabbim! Karim kisir, ben de son derece kocamiskem nasıl oglum olabilir?" dedi.

19:9 (Allah yahut Cebrail ona söyle) dedi: "Dedigin gibidir, (fakat) Rabbin buyurdu ki, bu isi yapmak bana kolaydir. Nitekim bundan önce seni yarattim. Halbuki sen hiçbir sey degildin."

19:10 Zekeriyya söyle dedi: "Rabbim! Bana alâmet ver." Allah: "Senin alâmetin, sapaşaglam olduğun halde, üç gün, üç gece insanlarla konuşamaz hale gelmendir." buyurdu.

19:11 Nihayet (birgün konuşamayınca) mihrabdan kavmine karsi çıktı da onlara "Sabah ve akşam (Rabbinizi) tesbih edin" diye isaret etti.

19:12 "Ey Yahya! Kitaba kuvvetle saril" (dedik) ve daha çocukken ona hikmet verdik.

19:13 Hem de katimizdan bir merhamet ve (günahlardan) paklik verdik, o çok takva sahibi idi.

19:14 Anne ve babasına karsi iyi davranan bir kimse idi, zorba ve isyankâr degildi.

19:15 Dogdugu gün, ölecegi gün ve dirilecegi gün ona selam olsun.

19:16 (Ey Muhammed!) Kur'ân'daki Meryem kisasini da an (insanlara anlat). Hani o, ailesinden ayrılarak (evinin veya mescidin) dogu tarafında bir yere çekilmisti.

19:17 Sonra ailesiyle kendisi arasına bir perde koymustu. Biz ona melegimiz (Cebrail)ı gönderdik de ona tam bir insan seklinde göründü.

19:18 Meryem: "Ben senden Rahmân (olan Allah) a siginirim. Eger Allah'dan korkuyorsan (dokunma bana)" dedi.

19:19 Melek: "Ben, sana temiz bir oğlan bagıslamak için, Rabbinin gönderdigi bir elçiyim" dedi.

19:20 Meryem: "Benim nasıl çocuğum olabilir? Bana hiçbir insan dokunmamistir. Ben iffetsiz de degilim" dedi.

19:21 Melek: "Bu, dedigin gibidir. Ancak Rabbin buyurdu ki: Bu (babasız çocuk vermek), bana pek kolaydir. Hem biz onu nezdimizden insanlara bir mucize ve rahmet kilacagiz. Hem, bu önceden (ezelde) kararlaştirilmiş bir istir." dedi.

19:22 Nihayet (Allah'in emri gerçekleşti) Meryem İsa'ya gebe kaldı ve o haliyle uzak bir yere çekildi.

19:23 Sonra dogum sancisi onu bir hurma dalına tutunup dayanmaya zorladı. "Keske bundan önce ölseydim de unutulup gitseydim" dedi.

19:24 Melek, Meryem'e, asagi tarafından söyle seslendi. "Sakin üzülme, Rabbin alt tarafında bir ırmak akitti."

19:25 "Hurma dalını kendine dogru silkele, üzerine devşirilmiş taze hurmalar dökülsün."

19:26 "Ye, iç, gözün aydın olsun. Eger insanlardan birini görürsen, ben Rahmân (olan Allah)a bir oruç (susmak) adadım. Onun için bugün hiçbir kimseyle konuşmayacağım" de.

19:27 Sonra Meryem onu (İsa'yi) yüklenerek kavmine getirdi. Onlar (hayretler içinde söyle) dediler: "Ey Meryem! dogrusu sen görülmemiş bir sey yaptın."

19:28 "Ey Harun'un kizkardesi! Senin baban kötü bir adam degildi, annen de iffetsiz bir kadin degildi."

19:29 Bunun üzerine Meryem çocuğu gösterdi. Onlar; "Biz besikteki bir çocukla nasıl konuşuruz?" dediler.

19:30 (Allah'in bir mucizesi olarak Isa söyle) dedi: "Süphesiz ben Allah'in kuluyum. O bana kitab verdi ve beni bir peygamber yaptı."

19:31 "Beni, nerede olursam olayım mübarek kildi. Hayatta bulduğum müddetçe namaz kilmami ve zekat vermeme emretti."

19:32 "Beni anneme hürmetkar kildi. Beni zorba ve isyankar yapmadı."

19:33 "Dogduğum gün, öleceğim gün ve dirileceğim gün selam ve emniyet benim üzerimedir."

19:34 Iste hakkında (yahudilerle hiristiyancilarin) ihtilaf edip durdukları Meryemoglu Isa'ya dair Allah'in sözü budur.

19:35 Çocuk edinmek asla Allah'in sanına yakismaz. O bundan münezzehdir. O, bir seyin olmasını dilerse, ona sadece "ol" der, o da oluverir.

19:36 "Süphesiz benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz Allah'tir. O halde ona ibadet edin, iste dosdogru yol budur."

19:37 Ne var ki, firkalar (yahudi ve hiristiyancilar) kendi aralarında ihtilafa düstüler. O büyük (dehsetli) günü görececek kâfirlerin vay haline!

19:38 Bize gelecekleri gün, neler isitecekler, neler görecekler! Fakat o zalimler bugün apaçık bir sapıklık içindedirler.

19:39 (Ey Muhammed!) İnsanların pismanlık duyacağı ve isin bitmiş olacağı (kiyamet) günü ile onları uyar. Onlar hâlâ gaflet içindedirler, onlar iman etmezler.

19:40 Süphesiz biz bütün yeryüzüne ve üzerindekiilere varis olacağız. Ve onlar da mutlaka bize döndürüleceklerdir.

19:41 Kur'ân'da Ibrahim'i(n kissasını da) an. Süphesiz ki o, siddik (özü, sözü dogru) bir peygamberdi.

19:42 O, bir zaman babasına söyle demisti: "Babacığım! Isitmeyen, görmeyen ve sana hiçbir faydası olmayan seylere niçin tapıyorsun?"

19:43 "Babacığım! Dogrusu sana gelmeyen bir ilim bana geldi. O halde bana uy da, seni dogru bir yola eristireyim."

19:44 "Babacığım! Seytana tapma, çünkü seytan Rahmân (olan Allah)a âsî oldu."

19:45 "Babacığım! Dogrusu ben korkarım ki, sana Rahmân'dan bir azab dokunur da seytana (cehennemde arkadaş) olursun."

19:46 Babası "Ey Ibrahim! Sen benim ilâhlarımın yüzü mü çeviriyorsun? Yemin ederim ki, eger (onları kötülemekten) vazgeçmezsen, seni muhakkak taslarım. (gerçektenveya söz ile sana tas atarım). Haydi uzun bir müddet benden uzak ol" dedi.

19:47 Ibrahim söyle dedi: "Selâm sana olsun, senin için Rabbimden mağfiret dileyeceğim. Çünkü o, bana çok lütufkârdır."

19:48 "Ben, sizden ve Allah'tan başka taptığınız seylere çekilip ayrılırım da Rabbime dua (ibadet) ederim. Rabbime yalvarışımın mahrum kalmayacağımı umarım."

19:49 Ibrahim, kavminden ve onların Allah'tan başka ibadet ettikleri

seylerden uzaklasınca, biz ona Ishak'i ve (Ishak'in oğlu) Yakub'u ihsan ettik. Ve hepsini de peygamber yaptık.

19:50 Biz onlara rahmetimizden lütuflarda bulunduk. Hepsine de dillerde güzel ve yüksek bir övgü verdik.

19:51 Kur'ân'da Musa'yi da an; Süphesiz ki o, ihlasli bir kuldu ve gönderilmiş bir peygamberdi.

19:52 Biz ona Tur dağının sağ yanından seslendik ve onu hususi bir konuşmada bulunmak üzere kendimize yaklastırdık.

19:53 Rahmetimizden de ona, kardeşi Harun'u bir peygamber olarak ihsan eyledik. Meâli Serifi

19:54 Kur'ân'da İsmail'i de an; çünkü o, vadedine sadık bir kuldu ve gönderilmiş bir peygamberdi.

19:55 Ailesine ve çevresine namaz kilmayı ve zekat vermeyi emrederdi ve Rabbinin katında hosnutluga ermisti.

19:56 Kitapta İdris'i de an; çünkü o, çok sadık (özü, sözü pek doğru) bir peygamberdi.

19:57 Biz onu yüce bir yere yükselttik.

19:58 İste bunlar, Allah'in kendilerine nimetler verdiği peygamberlerden, Âdem'in soyundan ve gemide Nuh ile beraber tasdiklarımızın neslinden, İbrahim ve İsrail'in soyundan, hidayete erdirdiğimiz ve seçtiğimiz kimselerdir. Kendilerine Rahmân (olan Allah)in âyetleri okunduğu zaman aglayarak secdeye kapanırlardı.

19:59 Sonra bunların ardından öyle bir nesil geldi ki, namazı terkettiler, heva ve heveslerine uydular; onlar bu tasikliklerinin karşılığını mutlaka göreceklerdir. (Cehennemdeki "Gayya" vadisini boylayacaklardır.)

19:60 Fakat tevbe edip iman eden ve salih amel işleyen bunun dışındadır. Bunlar cennete girecekler ve hiçbir haksizliğe ugratılmayacaklardır.

19:61 O cennet, Rahmân (olan Allah)in kullarına görmedikleri halde vadettiği "Adn" cennetleridir. Süphesiz O'nun vaadi mutlaka yerini bulacaktır.

19:62 Onlar orada boş bir söz isitmezler. Ancak "Selam" isitirler. Orada sabah akşam rizikleri da hazırdır.

19:63 İste kullarımızdan takva sahibi olanlara vereceğimiz cennet budur.

19:64 "(Cebrail dedi ki: Ey Muhammed!) "Biz senin Rabbinin emri olmadıkça inmeyiz. Önümüzdeki ve aramızdaki (bütün geçmiş ve gelecek şeyler) ve bunların arasındakiler hep O'nundur. Rabbin de (seni) unutmuş değildir?"

19:65 O, göklerin, yerin ve aralarındakilerin Rabbidir. O halde, O'na ibadet et ve O'na ibadet etmekte sabırlı ol. Hiç sen Allah'in ismini taşıyan başka birini bilir misin?

19:66 Halbuki insan şöyle der: "Ben öldüğüm zaman, ileride gerçekten diri olarak (mezardan) çıkarılacak mıyim?"

19:67 O insan, daha önce hiçbir şey değilken kendisini yoktan var ettiğimizi hatırlamaz mı?

19:68 Rabbine andolsun ki biz onları (öldükten sonra dirilmeyi inkâr eden kâfirleri) şeytanları ile beraber elbette ve elbette mahserde toplayacağız. Sonra onları muhakkak cehennemın etrafında dizleri üstü hazır bulunduracağız (ki cennetlikleri görüp hasret çeksinler.).

19:69 Sonra her zümreden Rahmân'a karsi en ziyade isyankâr hangileri ise, muhakkak ayirip atacagiz.

19:70 Sonra o cehenneme atilmaya layik olanlarin kimler bulunduğunu elbette biz daha iyi biliriz.

19:71 İçinizden hiçbirisi istisna edilmemek üzere mutlaka herkes cehenneme varacaktır. Bu, Rabbinin katında kesinleşmiş bir hükümdür.

19:72 Sonra Allah'dan korkup, sakinanları kurtaracağız ve zalimleri de toptan cehennemde bırakacağız.

19:73 Âyetlerimiz kendilerine apaçık okunduğu zaman, o inkâr edenler, iman edenlere dediler ki: "Bu iki zümreden (Mümin ve kâfirlerden) hangisi mevki bakımından daha iyi, meclis ve topluluk itibariyle daha güzeldir?"

19:74 Halbuki biz, kendilerinden evvel, mal ve gösterişce daha güzel nice asırlar halkını helak etmişizdir.

19:75 Onlara de ki: "Kim sapıklık içinde ise, Rahmân ona mal ve evlatça ziyadelik ve azınlığında mühlet verir. Nihayet kendilerine vaad edilen azabi, yahut kıyamet günü cehennemi gördükleri vakit, artık bilecekler kimin mevki daha fena ve yardımcıları daha zayıfmiş.

19:76 Allah, hidayeti kabul edenlere, daha çok hidayet verir. Baki kalacak olan salih ameller, Rabbinin katında sevap bakımından da daha hayirlidir, sonuç bakımından da daha hayirlidir.

19:77 Simdi âyetlerimizi inkâr eden ve "Elbette bana mal ve evlat verilecektir." diyen adamı gördün mü?

19:78 O (kâfir), gaybi mi bildi? Yoksa Rahmân (olan Allah) katından bir söz mü aldı?

19:79 Hayir, asla öyle değil; biz onun söylediklerini yazacağız ve azabını çoğalttıkça çoğaltacağız.

19:80 O söylediği (mal ve evlat gibi) seyleri de hep elinden alacağız ve o, tek basına bize gelecektir.

19:81 Onlar, kendilerine kuvvet ve şeref kazandırsın diye, Allah'dan başka ilâh edindiler.

19:82 Hayir, (zannettikleri gibi değil) tapındıkları ilâhlar onların ibadetlerini inkâr edecekler ve aleyhlerine dönüp düşman olacaklardır.

19:83 Görmedin mi? Biz şeytanları o kâfirler üzerine musallat ettik. Onları (günaha) kiskirtip duruyorlar.

19:84 Öyleyse onların hemen azaba ugratılmalarını isteme. Biz onların (ecel) günlerini sayıyoruz.

19:85 O gün, takva sahiplerini, heyet olarak Rahmân'ın huzuruna toplayacağız.

19:86 Suçluları da susuz olarak cehenneme süreceğiz.

19:87 (O gün) Rahmân (olan Allah)'in katında bir ahd almış olan kimseden baskaları sefaat etme hakkına sahip olamayacaklardır.

19:88 (Yahudilerle hıristiyanlar) "Rahmân, çocuk edindi" dediler.

19:89 Yemin olsun ki, siz çok çirkin bir şey söylediniz.

19:90 Az kalsın, söyledikleri sözden gökler çatlayacak, yer yarılacak ve dağlar parçalanıp dağılacaktı,

19:91 O Rahmân'a çocuk isnad ettiler diye...

19:92 Halbuki Rahmân'a çocuk edinmek yarasızdır.

19:93 Göklerde ve yerde bulunan hiçbir kimse yoktur ki (kiyamet günü) Rahmân'in huzuruna kul olarak çıkmasin.

19:94 And olsun ki Allah onların hepsini kusatmış, kendilerini ve yaptıklarını bir bir saymıştır.

19:95 Kiyamet günü onların herbiri Allah'ın huzuruna tek basına çıkacaktır.

19:96 İman edip, salih amel işleyenler var ya, Rahmân (olan Allah) onları (gönüllere) sevdirecektir.

19:97 (Ey Muhammed!) Biz Kur'ân'ı senin dilin üzere kolaylaştırdık ki, onunla Allah'tan korkup sakinlerini müjdeleyesin, inat edenleri de korkutasın.

19:98 Hem onlardan önce nice nesilleri helak ettik. (Şimdi) onlardan hiçbirini görüyor musun, yahud onların hafif bir sesini isitiyor musun?

Sura 20: Ta-Ha

20:1 Tâ, Hâ,

20:2 Ey Muhammed! Kur'ân'ı sana sıkıntıya düşesin diye indirmedik.

20:3 Ancak Allah'tan korkan kimse için bir öğüt olarak (indirdik.)

20:4 Yeri ve yüce gökleri yaratanın katından yavaş yavaş bir indirilisle (onu) indirdik.

20:5 O Rahmân (kudret ve hakimiyetiyle) Ars'a hakim oldu.

20:6 Bütün göklerde olanlar, bütün yerdekiler, bu ikisinin arasında ve toprağın altında bulunanlar O'nundur.

20:7 Sen (Allah'a ettiğin dua ve zikirle) sesini yükseltirsen (bilki Allah bundan mustağnîdir.). Çünkü O şüphesiz gizliyi de, gizlinin gizlisini de bilir.

20:8 Allah O'dur ki, kendisinden başka hiçbir ilâh yoktur. En güzel isimler O'nundur.

20:9 (Habîbim!) Musa'nın (başından geçen hayat) hikayesi sana geldi mi?

20:10 Hani o bir ateş görmüştü de, ailesine: "Yerinizde durun, benim gözüme bir ateş ilisti, belki size bir kor getiririm, yahut ateşin yanında bir yol gösterici bulurum" demisti.

20:11 Ateşe vardığı zaman söyle çağrıldı: "Ey Musa!

20:12 "Ben şüphesiz senin Rabbinim. Hemen ayakkabılarını çıkar, çünkü sen kutsal bir vadi olan Tuvâ'dasın."

20:13 "Ben seni seçtim, şimdi (sana) vahyolunacak şeyleri dinle."

20:14 Şüphesiz ben Allah'im, benden başka hiçbir ilâh yoktur. Onun için bana kulluk et ve beni anmak için namaz kıl.

20:15 Çünkü kıyamet muhakkak gelecektir. Onun vaktini gizli tutuyorum ki, herkes yaptığının karşılığını görsün.

20:16 Sakin kıyamete inanmayıp, kendi heva ve hevesine uyan kimse seni, ona iman etmekten alıkoymasın; sonra helak olursun.

20:17 Ey Musa! Sağ elindeki nedir?

20:18 Musa dedi: "O benim asâm (değnegim) dir, ona dayanırım, onunla davranışlarıma yaprak silkerim ve onda başka hacetlerim (faydalanacağım şeyler) de var"

20:19 Allah: "Ey Musa! onu (yere) bırak" dedi.

20:20 Musa da onu birakti, bir de ne görsün! o bir yılan olmus kosuyor.

20:21 Allah buyurdu ki: "Tut onu, korkma; biz onu yine eski durumuna çevirecegiz"

20:22 "Bir de diger bir mucize olmak üzere elini koynuna koy ki, kusursuz olarak bembeyaz çiksin."

20:23 "Bunlari sana en büyük mucizelerimizden (bir kismini) gösterelim diye yaptik."

20:24 "Firavun'a git, çünkü o hakikaten azdi."

20:25 Musa dedi ki: "Ey Rabbim! Benim gögsüme genislik ver,

20:26 Isimi kolaylastir,

20:27 Dilimden dügümü çöz

20:28 Ki, sözümü iyi anlasinlar.

20:29 Bir de bana ailemden bir vezir ver.

20:30 Kardesim Harun'u (ver).

20:31 Onunla arkami kuvvetlendir.

20:32 (Elçilik) isimde onu bana ortak et.

20:33 Ki seni çok tesbih edelim.

20:34 Seni çok analim.

20:35 Süphe yok ki sen bizi görüp duruyorsun."

20:36 Allah buyurdu: "Ey Musa! Diledigin (seyler) sana verildi."

20:37 "And olsun biz, sana diger bir defa daha ihsan etmistik"

20:38 Hani bir vakit ilham edilmesi gereken (ancak ilham ile bilinebilen) su ilhami annene verdik:

20:39 "Onu (Musa'yi) tabut içine koy da denize birak. Deniz de onu sahile atsin. Onu hem bana düşman, hem ona düşman olan biri alsin." Bir de benim gözetimim altında yetistirilmen için, üzerine katimdan bir sevgi birakmistim. (Ey Musa!)

20:40 Hani kiz kardesin (Firavun'un sarayina) giderek: "Ona bakacak birini size buluvereyim mi? diyordu. Böylece seni tekrar annene verdik ki, gözü aydin olsun da kederlenmesin. Hem sen, bir adam öldürdün de seni gamdan kurtardik. Seni çeşitli musibetlerle imtihan ettik. Bu sebeple yillarca Medyen halki içinde kaldin. Sonra ey Musa! Belli bir çaga (peygamberlik görevini yüklenecek bir yasa) geldin.

20:41 Ben, seni kendime (peygamber) seçtim.

20:42 Sen kardesinle birlikte mucizelerimle git. Ikiniz de beni anmakta gevseklik etmeyin.

20:43 Firavun'a gidin, çünkü o gerçekten azdi.

20:44 Varin da ona yumusak söz söyleyin; olur ki, öğüt dinler, yahut korkar.

20:45 (Musa ile Harun) "Rabbimiz! Onun bize kötülük yapmasindan veya azginligini artirmasindan korkariz" dediler.

20:46 Allah buyurdu ki: "Korkmayin, zira ben sizinle beraberim, isitir ve görürüm."

20:47 Hemen gidin de Firavun'a deyin ki: "Biz Rabbinin (sana gönderilen) elçileriyiz. Artik Israilogullari'ni bizimle gönder, onlara azab etme; biz sana Rabbinden bir mucize ile geldik. Selam dogru yolda gidenleredir."

20:48 "Bize kesin olarak vahyolundu ki, azab süphesiz (gerçeği) inkâr edip

ona sirt çevirenleredir."

20:49 Firavun: "Ey Musa! Sizin Rabbiniz kimdir?" dedi.

20:50 Musa: "Bizim Rabbimiz her seye seklini veren, sonra da yolunu gösterendir." dedi.

20:51 Firavun: "Öyleyse geçmiş asirlar (daki insanlar)in durumu nedir?" dedi.

20:52 Musa dedi ki: "Onlarin bilgisi Rabbimin katinda bir kitapta (yazili)dir. Rabbim yanlis yapmaz ve unutmaz."

20:53 "Yeryüzünü sizin için bir dösek yapan, oradan sizin için yollar açan ve gökten bir su indiren O'dur." Iste biz o su ile türlü türlü bitkilerden çiftler çıkardık.

20:54 Hem siz yiyin, hem de hayvanlarinizi otlatin. Akil sahibleri için bunda nice ibretler vardır!

20:55 Sizi yerden (toprakten) yarattık, yine (ölümünüzden sonra) ona döndüreceğiz. Hem de ondan sizi bir kere daha çıkaracağız.

20:56 And olsun ki, biz, Firavun'a mucizelerimizin hepsini gösterdik. Böyle iken o yine onlari yalan sayıp kabulden çekindi.

20:57 (Firavun Musa'ya söyle) dedi: "Ey Musa! Sen sihrinle bizi yerimizden çıkarmak için mi geldin bize?"

20:58 "O halde biz de senin sihrin gibi bir sihirle sana geleceğiz (karsina çıkacağız); şimdi bizimle senin aranda bir vakit ve bir bulusma yeri tayin et ki; ne senin, ne bizim caymayacağımız uygun bir yer olsun."

20:59 Musa: "Sizinle bulusma zamani, süs (bayrami) günü ve insanların toplanacağı kusluk vaktidir." dedi.

20:60 Bunun üzerine Firavun döndü gitti ve bütün hile vasitalarini topladiktan sonra geldi.

20:61 Musa onlara dedi ki: "Yazıklar olsun size! Allah'a yalan uydur mayin. Sonra bir azab ile kökünüzü keser. Gerçekten (Allah'a) iftira eden hüsrana ugramistir."

20:62 Sihirbazlar aralarında islerini tartistilar ve konusmalarini gizli tuttular

20:63 (Sihirbazlar daha sonra Musa ve Harun'u göstererek söyle) dediler: "Bu ikisi muhakkak sihirbazdır; büyüleriyle sizi yurdunuzdan çıkarmak ve de örnek dininizi yok etmek istiyorlar."

20:64 "Onun için bütün tuzaklarinizi bir araya getirin, sonra hep bir sıra halinde gelin. Bugün üstün gelen muhakkak zafer kazanmistir."

20:65 Sihirbazlar: "Ey Musa! Ya sen at, yahud ilk atan biz olalım" dediler.

20:66 Musa dedi ki: "Hayir, siz atin." Bir de ne görsün! Onlarin ipleri ve degnekleri, yaptiklari sihirden ötürü kendisine sanki yürüyorlarmis gibi geldi.

20:67 Bu yüzden Musa içinde bir korku hissetti.

20:68 Biz dedik ki: "Korkma, çünkü sen muhakkak üstünsün (galib geleceksin) "

20:69 "Sag elindeki ativer, o, onlarin yaptiklarini yutar. Çünkü onlarin yaptiklari ancak bir büyücü tuzagidir. Büyücü ise, her nerede olursa olsun basariya ulaşamaz."

20:70 Sonunda bütün sihirbazlar secdeye kapandilar, "Musa ile Harun'un

Rabbine iman ettik" dediler.

20:71 Firavun: "Ben size izin vermeden mi ona iman ettiniz? O, muhakkak size sihir öğreten büyüğünüzdür. And olsun ki, ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve muhakkak sizi hurma dallarına asacağım. Böylece hangimizin azabının daha şiddetli ve devamlı olduğunu bileceksiniz" dedi.

20:72 (Iman eden sihirbazlar söyle) dediler: "Bize gelen bu açık mucizeler ve bizi yaratana karşı, asla seni tercih edemeyiz. Ne hüküm vereceksen ver. Sen, ancak bu dünya hayatına hükmedebilirsin."

20:73 "Dogrusu biz hem günahlarımıza, hem bizi zorladığın sihre karşı, bizi bağışlasın diye, Rabbimize iman ettik. Allah (sevabça senden) daha hayırlı ve (azab verme bakımından da) daha devamlıdır."

20:74 Her kim Rabbine suçlu olarak varırsa, şüphesiz ki ona cehennem vardır. Orada ne ölür, ne de dirilir.

20:75 Kim de ona bir mümin olarak salih ameller işlemiş olduğu halde varırsa, iste onlara en yüksek dereceler vardır.

20:76 Adn cennetleri vardır ki, altlarından ırmaklar akar, onlar, orada ebedî olarak kalacaklardır. Ve iste bu, (küfür ve isyandan) arınanların mükafatıdır. Meâli Serifi

20:77 Gerçekten Musa'ya söyle vahyettik: "Kullarımla geceleyin yürü (Misir'dan çık) de (asâni vurarak) onlara denizde kuru bir yol aç; (artık firavun tarafından) yetisilmekten korkmazsın ve (bogulmaktan) endişe de etmezsin."

20:78 Firavun ordularıyla hemen onları takip etti, denizden kendilerini sarıveren (korkunç bogulma) sarıverdi

20:79 Böylece Firavun kavmini yanlış yola sürükledi ve doğru yola götürmedi.

20:80 Ey İsrailoğulları! Sizi düşmanınızdan kurtardık ve Tûr dağının sağ yanında size söz verdik, üzerinize de kudret helvası ve bildircin indirdik.

20:81 Size verdiğimiz rızıkların en temizlerinden yiye ve bunda taskinlik etmeyin, sonra üzerinize gazabım iner. Kimin üzerine de gazabım inerse, muhakkak o mahvolur.

20:82 Bununla beraber, şüphe yok ki ben, tevbe eden, iman edip salih amel işleyen, sonra da hak yolda sebat gösteren kimse için çok bağışlayıcıyım.

20:83 "Ey Musa! Seni kavminden (ayırıp) daha çabuk (gelmeye) sevkeden nedir?" (dedik.)

20:84 Musa: "Onlar benim izimdelere (arkamdan beni takip edip geliyorlar). Ben sana acele ettim (geldim) ki, hoşnud olasın" dedi.

20:85 Allah: "Dogrusu biz senden sonra kavmini imtihan ettik. Sâmirî onları saptırdı" dedi.

20:86 Hemen Musa öfkeli ve üzgün olarak kavmine döndü (onlara söyle) dedi: "Ey kavmim! Rabbiniz size güzel bir vaad ile söz vermedi mi? Size bu süre mi çok uzun geldi, yoksa Rabbinizden size bir gazab inmesini arzu ettiniz de mi, bana olan vaadinizden caydınız?"

20:87 Onlar dediler ki: "Biz sana verdiğimiz sözden, kendiligimizden caymadık. Fakat biz o (Kibtî) kavminin süs esyasından bir takım

agirliklar yuklenmistik. Onlari (atese) attik. Sâmirî de (kendi mücevheratini) böylece atmisti."

20:88 Nihayet Sâmirî onlara böğüren bir buzagi heykeli ortaya çıkardı. Bunun üzerine Sâmirî ve adamları: "Iste sizin de, Musa'nin da ilâhi budur, ama o unuttu" dediler.

20:89 Onlar görmüyorlar miydi ki, o buzagi, kendilerine hiçbir sözle karsilik veremiyor; onlara ne bir zarar, ne de bir yarar vermeye sahip bulunamiyordu.

20:90 And olsun ki Harun daha önce onlara: "Ey kavmim! Siz bununla (buzagi ile) imtihana çekildiniz. Sizin gerçek Rabbiniz Rahmân'dir. Gelin bana uyun ve emrime itaat edin" demisti.

20:91 Onlar (cevap olarak söyle) demislerdi: "Musa bize dönüp gelinceye kadar, biz ona tapmaya elbette devam edecegiz."

20:92 (Musa gelince kardesine söyle) dedi: "Ey Harun! bunlarin sapikliga düstügünü gördüğün vakit, seni engelleyen ne oldu?"

20:93 "(Neden) benim yolumu takip etmedin, benim emrime karsi mi geldin?"

20:94 Harun: "Ey anamin oğlu! Sakalimi ve basimi (saçimi) tutma. Ben senin 'Israilogullari arasinda ayrilik çıkardın, sözüme bakmadın' diyeceginden korktum." dedi.

20:95 (Hz. Musa bu defa Sâmirî'ye dönerek) "Ey Sâmirî! Senin bu yaptigin nedir?" dedi.

20:96 Sâmirî: "Onlarin görmedikleri bir sey gördüm: (Sana gelen) ilâhî elçinin (Cebrail'in) izinden bir avuç (toprak) aldım ve onu (erimis mücevheratin içine) attım. Bunu, bana böylece nefsim hos gösterdi" dedi.

20:97 (Musa ona söyle) dedi: "Haydi çekil git. Artık senin için hayat boyunca, 'benimle temas yok' diye söylemen var (bir vahsi gibi yapayalnız yaşamaga mahkum olacaksın). Hem senin için asla kaçamayacağın bir ceza daha vardır. Bir de ibadet edip durduğün ilâhına bak; elbette biz onu yakacağız, sonra da kül edip muhakkak onu denize savuracağız."

20:98 Sizin ilâhiniz, ancak kendisinden baska hiçbir ilâh bulunmayan Allah'dir. Onun ilmi her seyî kusatmistir.

20:99 (Ey Muhammed!) Sana geçmisen haberlerinden bir kismini böylece anlatiyoruz. Süphe yok ki, sana katimizdan bir zikir (düşünüp kendisinden ibret alınacak bir kitap) verdik.

20:100 Kim ondan yüz çevirirse, süphesiz o, kiyamet günü bir günah yüklenecektir.

20:101 Devamlı o azabin altında kalacaklar. Kiyamet günü onlar için, bu ne fena bir yükür!

20:102 Sûr'a üfürülecegi gün ki biz suçlulari o gün, (gözleri korkudan) gögermis olarak mahserde toplayacağız.

20:103 "Siz dünyada sadece on(gün) kaldınız" diye kendi aralarında gizli gizli konusurlar.

20:104 Aralarında ne konusacaklarını biz çok iyi biliriz. Görüsü en üstün olan: "Ancak bir gün kaldınız" diyecektir.

20:105 (Ey Muhammed!) Sana dağlar(in kiyametteki durumunu) sorarlar, de ki: "Rabbim onlari ufalayip savuracak."

20:106 "Böylece yerlerini dümdüz bos bir halde birakacak."

20:107 "Orada ne bir çukur, ne de bir tümsek göreceksin."

20:108 O gün, hiçbir tarafa sapmadan o davetçiye (Sûr'a üfleyenin çağrısına) uyarlar. Öyleki, Rahmân'in heybetinden sesler kisilmiştir. Artık bir fisiltidan başka hiçbir sey isitemezsin.

20:109 O gün, Rahmân'in kendisine izin verdiği ve sözünden hosnud olduğu kimselerden baskasının sefaati fayda vermez.

20:110 Allah, onların geleceklerini de, geçmişlerini de bilir. Onlar ise O'nu ilmen kavrayamazlar.

20:111 Bütün yüzler, diri ve bütün yarattıklarını gözetip duran Allah'a bas egmiştir. Bir zulüm yüklenen gerçekten hüsrana ugramıştır.

20:112 Her kim de mümin olarak salih amelleri islerse, artık o, ne bir haksizlikten ve ne de çignenmekten korkar.

20:113 İşte böylece biz onu Arapça bir Kur'ân olarak indirdik. Onda tehditlerden nice türüsünü tekrar tekrar açıkladık ki belki sakinirlar, yahut onlara bir ibret ve uyanis verir.

20:114 Hüküm her yerde geçerli gerçek hükümdar olan Allah yücedir. (Ey Muhammed!) Kur'ân sana vahyedilirken, vahiy bitmeden önce (unutma korkusu ile) Kur'ân'i okumada acele etme; "Rabbim! benim ilmimi artır" de.

20:115 Doğrusu bundan önce Âdem'e (bu ağaçtan yeme diye) emrettik, fakat unuttu ve biz onda bir azim (bir kararlılık) bulmadık.

20:116 Bir vakit meleklere: "Âdem(e hürmet) için secde edin" demistik; Iblis'ten başka hepsi secde etmiş, o çekinmişti.

20:117 Biz de (Âdem'e) söyle demistik: "Ey Âdem! Süphesiz bu (Iblis) sana ve esine düşmandır. Sakin sizi cennetten çıkarmasin, sonra bedbaht olursun (sikinti çeker, perisan olursun)."

20:118 "Doğrusu senin acikmaman ve çıplak kalmaman (ancak) cennettedir. "

20:119 Ve sen orada ne susarsin, ne de güneşin sicagında kalirsin"

20:120 Nihayet seytan ona vesvese verdi. Söyle dedi: "Ey Âdem! Sana sonsuzluk agacini ve çökmesi olmayan bir saltanati göstereyim mi?"

20:121 Bunun üzerine ikisi de o ağaçtan yediler. Hemen ayıp yerleri kendilerine açılıp görünüverdi. Ve üzerlerine cennet yapragından örtüp yamamaya başladılar. Âdem Rabbinin emrinden çıktı da sasirdi.

20:122 Sonra Rabbi, onu seçti de tevbesini kabul buyurdu ve ona doğru yolu gösterdi.

20:123 Allah (onlara) söyle dedi: "Birbirinize düşman olmak üzere hepiniz oradan (cennetten) inin. Artık benden size bir hidayet (kitab) geldiği zaman, kim benim hidayetime uyarsa iste o, sapıklığa düşmez ve (ahirette) zahmet çekmez.

20:124 Her kim de benim zikrimden (Kur'ân'dan) yüz çevirirse, (bilsin ki) ona dar bir geçim vardır ve onu kıyamet günü kör olarak hasrederiz.

20:125 (O zaman Kur'ândan yüz çeviren kimse) "Rabbim! beni niçin kör olarak hasrettin, oysa ben gören bir kimseydim" der.

20:126 Allah: "Böyledir, sana âyetlerimiz gelmişti de onları sen unutmustun, bugün de öylece unutulursun" der.

20:127 İşte haddi asanları, Rabbinin âyetlerine inanmayanları biz böyle cezalandırırız. Ve muhakkak ki ahiret azabi (dünya azabından) daha

siddetli ve daha devamlidir.

20:128 Onlari, yerlerinde gezip durduklari su kendilerinden önce yok ettigimiz bunca nesiller(in o korkunç akibeti) dogru yola sevk etmedi mi?

Dogrusu bunda ibret alacak akli olanlar için nice deliller vardır.

20:129 Eger Rabbinin verdiği bir hüküm ve tayin ettiği bir süre olmasaydı, hemen azaba ugrarlardı.

20:130 O halde, dediklerine sabret; güneşin doğmasından önce ve batmasından önce Rabbin hamd ile tesbih et. Gecenin bir kısım vakitlerinde ve gündüzün etrafında da tesbih et ki hosnudluga eresin.

20:131 Kâfirlerden bir kısmına, onlari sinamak için dünya hayatının zineti olarak verdiğimiz ve onunla kendilerini geçindirdiğimiz seye (mal ve saltanata) sakın ragbetle bakma. Rabbinin (ahiretteki) rizki daha hayirli ve daha devamlidir.

20:132 (Ey Muhammed!) Ehline namaz kilmalarını emret, kendin de ona sabırla devam et. Biz senden bir rizik istemiyoruz. Seni biz riziklendiririz.

Güzel akibet takva sahiplerinindir.

20:133 (Inkâr edenler): "Rabbinden bize bir mucize getirse ya" dediler.

Onlara önceki kitaplarda olan apaçık deliller gelmedi mi?

20:134 Eger biz, onlari bundan (peygamber veya Kur'ân'dan) önce bir azab ile yok etseydik, muhakkak "Ey Rabbimiz! bize bir peygamber gönderseydin de, alçak ve rezil olmadan önce âyetlerine uysaydik, olmaz miydi?" diyeceklerdi.

20:135 De ki: "Hepimiz beklemekteyiz, siz de bekleyedurun. Süphesiz düz yolun sahiplerinin kimler olduğunu ve kimlerin dogru yolda bulunduğunu yakında bileceksiniz.

Sura 21: Al-Anbiya

21:1 İnsanların hesap (görme) zamanı yaklaştı. Onlar ise hâlâ gaflet içinde, yan çizip aldirmiyorlar.

21:2 Rablerinden kendilerine gelen her yeni hatırlatmayı hep eğlenerek dinliyorlar.

21:3 Kalbleri hep eğlencede (gaflette), hem o zalimler aralarında su gizli fisiltiyi yaptılar: "Bu, ancak sizin gibi bir insan. Artık göz göre göre sihre mi gidip uyarınız?"

21:4 Peygamber: "Benim Rabbim gökte ve yerde (söylenen) her sözü bilir. O, her şeyi isitir, her şeyi bilir" dedi.

21:5 Onlar: "Hayir, bunlar karisik rüyalarıdır; yok, onu kendisi uydurdu, yok o bir sairdir. Böyle degilse önceki peygamberler gibi, o da bize bir mucize getirsin" dediler.

21:6 Onlardan önce yok ettigimiz hiçbir memleket halki iman etmedi. Simdi bunlar mi iman edecekler?

21:7 (Ey Muhammed!) Biz, senden önce de ancak kendilerine vahyettigimiz birtakim erkek(peygamber)ler gönderdik. Bilmiyorsanız kitap ehli olanlara sorun.

21:8 Biz onlari yemek yemez birer cesed kilmadik ve onlar ölümsüz de degillerdi.

21:9 Sonra biz onlara verdiğimiz sözü yerine getirdik; hem onlari, hem de

diledigimiz kimseleri kurtardik, asiri gidenleri yok ettik.

21:10 (Ey Kureys toplulugu!) And olsun, size öyle bir kitab indirdik ki, bütün san ve serefiniz ondadir. Hâlâ akillanmayacak misiniz?

21:11 Biz halki zalim olan nice memleketleri kirip geçirdik ve onlardan sonra baska milletler var ettik.

21:12 Onlar azabimizin siddetini hissettikleri zaman oradan kaçmaya koyuluyorlardı.

21:13 "Kosup kaçmayın; size nimet verilen yere, yurtlarınıza dönün ki, sorguya çekileceksiniz" dedik.

21:14 Onlar da: "Vay bizlere! Biz gerçekten zalimler idik" dediler.

21:15 Biz, onları biçilmiş bir ekin ve bir yığın kül haline getirinceye kadar hep sözleri bu feryad olmuştur.

21:16 Biz gök ile yeri ve aralarındaki seyleri, bos bir eglence için yaratmadık.

21:17 Eger bir eglence edinmek isteseydik, elbette onu katimizdan edinirdik. Yapacak olsaydik öyle yapardık.

21:18 Hayir, biz hakki batilin basina çarpariz da onun beynini parçalar. Bir de bakarsin (batil) o anda yok olup gitmistir. Allah'a yakistirdiginiz vasiflardan ötürü size yaziklar olsun.

21:19 Göklerde ve yerde olan bütün varliklar O'nundur. Katinda olanlar O'na kulluk etmekten ne çekinirler, ne de yorulurlar.

21:20 Gece gündüz (hep Allah'i) tesbih ederler, usanmazlar.

21:21 Yoksa (Mekke müsrikleri) birtakim ilâhlar edindiler de yerden ölüleri onlar mi diriltecekler?

21:22 Eger yer ile gökte Allah'tan baska ilâhlar olsaydi, bunlarin ikisi de muhakkak fesada ugrar yok olurdu. O halde Ars'in Rabbi olan Allah, onlarin vafsetmekte olduklari seylerden (bütün noksanliklardan) beridir, münezzehtir.

21:23 O, yaptigindan sorumlu olmaz, onlar ise sorumlu tutulacaklardir.

21:24 Yoksa O'ndan baska ilâhlar mi edindiler? De ki: "Kesin delilinizi getirin. Iste benimle beraber olanlarin kitabi ve benden öncekilerin kitabi." Hayir, onlarin çogu gerçeği bilmezler de onun için yüz çevirirler.

21:25 Senden önce hiçbir peygamber göndermedik ki, ona söyle vahyetmis olmayalım: "Gerçek su ki benden baska ilâh yoktur. Onun için bana ibadet edin."

21:26 Böyle iken dediler ki: "Rahmân çocuk edindi." Allah bundan münezzehtir. Dogrusu melekler (Allah'in çocuklari degil.) ikram olunmus kullardir.

21:27 Onlar Allah'in sözünün önüne geçmezler, hep O'nun emriyle hareket ederler.

21:28 Allah, onlarin önlerindeki de, arkalarındaki de (yaptiklarini ve yapacaklarini) bilir. Onlar, Allah'in hosnud oldugu kimseden baskasına sefaat etmezler. Hepsi de O'nun korkusundan titrerler.

21:29 İçlerinden kim: "Ben, O'ndan baska bir ilâhim" derse, biz ona cehennemi ceza olarak veririz. Zalimleri biz böyle cezalandiririz.

21:30 O kâfir olanlar, görmediler mi ki, göklerle yer bitisik bir halde

iken biz onlari ayirdik. Hayati olan her seyi sudan yarattik. Hâlâ inanmiyorlar mi?

21:31 Yeryüzünde, insanlar sarsilmasin diye sabit daglar yarattik, rahat gidebilsinler diye daglarin aralarinda genis yollar var ettik.

21:32 Gökyüzünü de korunmus bir tavan yaptik. Kâfirler ise, gökyüzünün alâmetlerinden (Allah'in kudret ve azametine delalet eden delillerinden) yüz çeviriyorlar.

21:33 Geceyi, gündüzü, güneşi ve ayi yaratan O'dur. Bunlari her biri kendi dairesinde dolasmaktadir.

21:34 Ey Muhammed! Senden önce de hiçbir insani ölümsüz kilmadik, sen ölürsün de onlar baki kalir mi? Senin ölmenle rahata kavusacaklarini mi saniyorlar?

21:35 Her nefis ölümü tadacaktır. Sizi bir imtihan olarak kötülük ve iyilikle deneyecegiz. Hepiniz de sonunda bize döndürüleceksiniz.

21:36 O inkârcilar seni gördükleri zaman, seni alaya aliyorlar ve "Ilâhlarinizi diline dolayan bu mudur?" diyorlar. Halbuki onlar Rahmân'in kitabini inkâr ediyorlar.

21:37 İnsan aceleci olarak yaratilmistir. Size yakinda (azaba dair) alametlerimi gösterecegim. Simdi siz acele etmeyin.

21:38 "Dogru sözlü iseniz (bildirin) bu vaad ne zamandır?" derler.

21:39 Bu kâfirler atesi yüzlerinden ve sirtlarindan men edemeyecekleri ve yardım da göremeyecekleri zamani, bir bilseler!

21:40 Dogrusu bu azap onlara ansizin gelecek de kendilerini sasirtacaktır. Artik ne geri çevrilmesine güçleri yetecek, ne de kendilerine mühlet verilecektir.

21:41 Yemin olsun ki, senden önce birçok peygamberle alay edildi de içlerinden alay edenleri, o alay ettikleri sey (azap) kusativerdi.

21:42 De ki: "Geceleyin ve gündüzün sizi Rahmân'dan kim koruyabilir?" Ama onlar Rablerinin kitabindan yüz çevirmektedirler.

21:43 Yoksa kendilerini bize karsi savunacak tanrileri mi var? O tanrilar kendilerine bile yardım edemezler, katimizdan da dostluk görmezler.

21:44 Dogrusu biz o kâfirleri ve atalarini yasattik, hatta o ömür onlara uzun geldi. Fakat simdi memleketlerini her yandan eksilttigimizi görmüyorlar mi? O halde üstün gelen onlar midir?

21:45 De ki: "Ben sizi ancak vahiyle korkutup uyariyorum," uyarildiklari zaman sagirlar çağriyi duymazlar.

21:46 Yemin olsun ki, Rabbinin azabindan az bir sey onlara dokunursa, muhakkak "Vay bizlere, biz gerçekten zalimlerdik" diyeceklerdir.

21:47 Biz kiyamet günü için dogru teraziler kurariz; hiçbir kimse hiçbir haksizliga ugratilmaz. Yapilan amel, bir hardal tanesi agiriginca da olsa, onu getirir (tartiya koyariz.). Hesap görenler olarak da biz kâfiyiz.

21:48 Yemin olsun ki, Musa ve Harun'a egriyi dogrudan ayiran kitabi, takva sahibleri için bir isik ve öğüt olarak verdik.

21:49 Onlar görmedikleri halde Rablerinden korkarlar, kiyamet saatinden de titrerler.

21:50 Iste bu (Kwr'ân) da indirdigimiz kutsal bir kitaptir. Simdi siz

bunu mu inkâr ediyorsunuz?

21:51 And olsun ki biz daha önce Ibrahim'e de rüsdünü vermistik (akla uygun olanı göstermistik). Biz onu biliyorduk.

21:52 O zaman o, babasına ve kavmine: "Bu tapinip durduğunuz heykeller nedir?" demisti.

21:53 Onlar: "Biz atalarimizi bunlara tapar bulduk" dediler.

21:54 Ibrahim: "And olsun ki sizler de, atalariniz da apaçık bir sapiklik içindesiniz" dedi.

21:55 Onlar: "Sen bize gerçeği mi getirdin (Sen ciddi mi söylüyorsun), yoksa saka mi ediyorsun?" dediler.

21:56 O söyle dedi: "Hayir Rabbiniz göklerin ve yerin Rabbidir ki onlari O yaratmistir. Ben de buna sahidlik edenlerdenim."

21:57 "Allah'a yemin ederim ki, siz arkanizi dönüp gittikten sonra, ben putlariniza elbette bir tuzak kuracagim."

21:58 Derken o, bunlari parça parça etti. Yalniz kendisine basvursunlar diye onlarin büyüğünü saglam birakti.

21:59 (Kavmi) "Tanrilarimiza bunu kim yapti? Dogrusu o zalimlerden biridir." dediler.

21:60 (Bazilari) "Ibrahim denen bir gencin, onlari diline doladigini duymustuk" dediler.

21:61 "O halde onu insanlarin gözleri önüne getirin, olur ki (aleyhinde) sahidlik ederler" dediler.

21:62 (Ibrahim gelince ona) "Ey Ibrahim! bunu tanrilarimiza sen mi yaptin?" dediler

21:63 Ibrahim: "Belki onu su büyükleri yapmistir, konusabiliyorlarsa onlara sorun" dedi.

21:64 Bunun üzerine vicdanlarina dönüp (kendi kendilerine) dediler ki: "Dogrusu siz haksizsiniz."

21:65 Sonra yine (eski) kafalarina döndüler: "And olsun ki (ey Ibrahim!) bunlarin konusmayacagini (sen de) bilirsin." dediler.

21:66 (Ibrahim) dedi: "O halde, Allah'i birakip da size hiçbir fayda ve zarar veremeyecek olan putlara mi tapiyorsunuz?"

21:67 "Size de, Allah'i birakip taptiklariniza da yaziklar olsun, siz hâlâ akillanmayacak misiniz?"

21:68 Onlar: "Bir sey yapacaksaniz, sunu yakin da tanrilariniza yardim edin" dediler.

21:69 Biz: "Ey ates! Ibrahim'e karsi serin ve zararsiz ol" dedik.

21:70 Ona düzen kurmak istediler, fakat biz kendilerini daha fazla hüsrana ugrattik.

21:71 Onu da, Lût'u da, âlemler için bereketli ve kutsal kildigimiz yere ulastirip kurtardik.

21:72 Ona (Ibrahim'e) Ishak'i, üstelik bir de Yakub'u ihsan ettik ve herbirini salih kimseler kildik.

21:73 Onlari buyrugumuz altinda (insanlara) dogru yolu gösterecek önderler kildik. Kendilerine hayirli isler yapmayi, namaz kilmayi, zekat vermeyi vahyettik. Onlar bize kulluk eden kimselerdir.

21:74 Biz Lût'a da bir hüküm, bir ilim verdik. Onu çirkin isler isleyen

kasabadan kurtardık. Doğrusu onlar kötü, fasık bir kavimdi.

21:75 Onu ise rahmetimizin içine aldık. Çünkü o salihlerdendi.

21:76 Nuh da daha önceleri bize yalvarmisti; biz de onun duasini kabul ettik, kendisini ve ailesini büyük sikintidan kurtardık.

21:77 Âyetlerimizi yalanlayan kavminden onun öcünü aldık. Süphesiz onlar kötü bir kavimdiler. Biz de hepsini (suda) bogduk.

21:78 Davud ve Süleyman'ı da (hatırla). Hani onlar ekin hakkında hüküm veriyorlardı. Hani milletin koyunları (geceleyin) içinde yayılmısti, biz onların hükmüne şahittik.

21:79 Biz onu(n hükmünü) hemen Süleyman'a bildirmistik; (zaten) herbirine hüküm ve ilim vermistik. Davud'la beraber tesbih etsinler diye, dağları ve kuzuları buyruk altına aldık. (Bütün bunları) yapan bizdik.

21:80 Ona, sizi savasta korumak için zirh yapma sanatını öğrettik, artık sükreder misiniz?

21:81 Bereketli kıldığımız yere doğru, Süleyman'ın emriyle yürüyen siddetli rüzgarı, onun buyruguna verdik. Biz her şeyi biliyorduk.

21:82 Onun için dalgalık yapan ve bundan başka işler de gören şeytanlardan da onun buyruğu altına verdik. Onların hepsini biz gözetiyorduk.

21:83 Eyyûb da: "Basıma bir bela geldi, (sana sığındım), sen merhametlilerin en merhametlisisin" diye Rabbine nida etti.

21:84 Biz de onun duasını kabul ettik de basına gelenleri kaldırdık.

Katimizdan bir rahmet ve kulluk edenlere bir hatıra olmak üzere, ona tekrar ailesini ve kaybettikleriyle bir mislini daha verdik.

21:85 İsmail, İdris ve Zülkifl'i de (hatırla). Onların hepsi de sabredenlerdendi.

21:86 Onları da rahmetimizin içine aldık. Onlar gerçekten salih olanlardandı.

21:87 Zünnun'u (balık sahibi Yunus'u) da hatırla. Hani o, öfkelenerek gitmişti de, bizim kendisini hiçbir zaman sikistirmeyeceğimizi sanmısti. Fakat sonunda karanlıklar içinde: "Senden başka ilâh yoktur, sen münezzehsin, Süphesiz ben haksızlık edenlerden oldum" diye seslenmişti.

21:88 Biz de duasını kabul ile icabet ettik, kendisini üzüntüden kurtardık. İste biz iman edenleri böyle kurtarıyoruz.

21:89 Zekeriya da hani Rabbine: "Rabbim! Beni tek basıma bırakma, sen varislerin en hayirlisisin" diye nida etmişti.

21:90 Biz de duasını kabul ile icabet ettik de kendisine Yahya'yi ihsan ettik. Ve esini (dogum yapmaya) elverişli hale getirdik. Doğrusu onlar iyiliklerde yarışıyorlar, umarak ve korkarak bize yalvarıyorlardı. Bize karşı derin saygı duyuyorlardı.

21:91 İrzini koruyan Meryem'e ruhumuzdan üflemiş, onu ve oğlunu, âlemler için bir mucize kıldık.

21:92 Doğrusu bu sizin ümmetiniz (tevhid dini olan müslümanlık), bir tek ümmettir (bir tek din olarak sizin dininizdir). Ben de sizin Rabbinizim. O halde bana kulluk edin.

21:93 Ama insanlar din konusunda aralarında bölüklere ayrıldılar ama,

hepsi bize döneceklerdir.

21:94 Inanmis olarak yararlı iş işleyeninin emeği inkâr edilmeyecektir.

Biz şüphesiz onu yazmaktayız.

21:95 Yok ettığımız bir memleket (ahalisinin ahiretteki cezasını da çekmek üzere) bize dönmemesi gerçekten imkansızdır.

21:96 Nihayet Ye'cûc ve Me'cûc(un seddi) açıldığı zaman, ki onlar her dere ve tepeden akin edip çıkarlar.

21:97 Ve gerçek vaad yaklaştığında, iste o zaman kâfir olanların gözleri beleriverir. "Eyvah bizlere! Doğrusu biz bundan gaflet içindeydik, hayır biz zalim kimselerdik." derler.

21:98 Siz ve Allah'dan başka taptıklarınız, cehennemden yakitisiniz; oraya gireceksiniz.

21:99 Eger onlar ilâh olsalardı, oraya girmeyeceklerdi. Hepsi orada temelli kalacaktır.

21:100 Orada onların bir inlemeleri vardır. Bunlar orada (sagır olup) bir şey de isitemezler.

21:101 Şüphesiz katimizden kendileri için güzel şeyler takdir edilmiş olanlar, iste oradan (cehennemden) uzak tutulanlardır.

21:102 Bunlar onun (cehennemden) uğultusunu bile duymazlar. Canlarının istediği şeyler içinde temelli kalırlar.

21:103 O en büyük korku bunları üzmez; kendilerini melekler: "Size söz verilen gün iste bugündür" diye karşılarlar.

21:104 Göğü, kitab dürer gibi dürdüğümüz zaman, yaratmaya ilk başladığımız gibi, katimizden verilmiş bir söz olarak onu tekrar var edeceğiz. Doğrusu biz bunları yaparız.

21:105 And olsun ki, Tevrat'tan sonra Zebûr'da da yeryüzüne ancak iyi kullarımın mirasçı olduğunu yazmistik.

21:106 Şüphesiz bu Kur'ân'da kulluk eden kimseler için kâfi bir öğüt vardır.

21:107 (Ey Muhammed!) biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.

21:108 De ki, bana ancak söyle vahyolunuyor: "İlâhiniz ancak tek bir ilâhtir. Şimdi siz artık müslüman oluyor musunuz?"

21:109 Eger (yine de) yüz çevirirlerse, de ki: "Size düpedüz açıkladım; tehdit olduğunuz şeyin yakın mı, uzak mı olduğunu bilmem."

21:110 Şüphesiz Allah açığa vurulan sözü de bilir, gizlediklerinizi de bilir.

21:111 Bilmem belki bu gecikme sizi denemek ve bir süreye kadar geçindirmek içindir.

21:112 (Hz. Peygamber söyle) dedi: "Ey Rabbim! Aramızda gerçekle hükmet ve Rabbimiz O Rahmân'dır ki, isnad ettiğiniz (yalan) vasıflarınıza karşı yardımına sığınılacak olan ancak O'dur. "

Sura 22: Al-Hajj

22:1 Ey İnsanlar! Rabbinizden sakının; şüphesiz o kıyamet gününün sarsintisi çok büyük bir şeydir.

22:2 Onu göreceğiniz gün, her emzikli kadın emzirdiğinden geçer. Ve her hamile kadın çocuğunu düşürür. İnsanları hep sarhos görürsün,

halbuki sarhos degillerdur. Fakat Allah'in azabi çok siddetlidir.

22:3 Insanlardan bazilari Allah hakkında bir bilgisi olmadigi halde tartisir da her azili seytanin ardina düser.

22:4 (O seytanki) hakkında söyle hüküm verilmistir: Süphesiz kim onu dost edinirse, o muhakkak onu saptirir ve dogruca cehennem azabina götürür.

22:5 Ey insanlar! Eger öldükten sonra dirilmekten süphede iseniz, (bilin ki) ne oldugunuzu size açıklamak için süphesiz biz sizi topraktan, sonra nutfeden (spermadan) sonra bir alekadan (embriodan) sonra yapisi belli belirsiz bir et parçasından yaratmisizdir. Diledigimizi belli bir süreye kadar rahimlerde tutariz. Sonra sizi bir çocuk olarak çıkartiriz, sonra sizi, olgunluk çağına erismeniz için birakiriz. Bununla beraber kiminiz öldürülür, kiminiz de önceki bilgisinden sonra, hiçbir sey bilmemek üzere, ömrünün en fena zamanina ulastirilir. Bir de yeryüzünü görürsün ki kupkuru; fakat biz onun üzerine su indirdigimiz zaman, harekete geçer, kabarir ve her güzel çiftten bitkiler bitirir.

22:6 Iste bunlar gösteriyor ki, Allah süphesiz haktır. Süphesiz ölüleri o diriltir ve o her seye kadirdir.

22:7 Kiyamet ise süphesiz gelecek ve muhakkak ki Allah bütün kabirlerde olan kimseleri tekrar diriltecektir.

22:8 Insanlardan kimi de vardir ki ne bir bilgiye, ne bir delile, ne de aydinlatici bir kitaba dayanmaksizin Allah hakkında tartisir.

22:9 Allah yolundan sasirtmak (saptirmak) için büyüklük taslayarak (tartisir). Dünyada ona bir rezillik vardir. Kiyamet gününde ise ona cehennem azabini tattiracagiz

22:10 Ona "Bunlar, senin ellerinle kazandigin günahlar sebebiyledir" denir. Süphesiz Allah kullarina zulmeden degildir.

22:11 Insanlardan kimi de Allah'a bir yar kenarindaymis gibi ibadet eder, eger kendisine bir iyilik gelirse ona gönlü yatisir ve eger basina bir bela gelirse yüzüstü dönüverir. Dünyayi da ahireti de kaybeder. Iste apaçik kayip budur.

22:12 Allah'i birakir da kendine ne zarar, ne menfaat veremeyecek seylere yalvarir. Iste derin sapiklik budur.

22:13 Herhalde o, zarari faydasından daha yakin olana yalvariyor. Yalvardigi sey ne kötü yardimci ve ne kötü yoldastir.

22:14 Süphe yok ki Allah, iman edip salih amelleri isleyenleri altından irmekler akan cennetlere koyacak. Süphesiz Allah diledigini yapar.

22:15 Allah'in ona (peygambere) dünyada ve ahirette yardim etmeyecegini sanan kimse hemen yukariya bir ip uzatsin, sonra (kendini intihar edip) bogsun da baksin bu hilesi kendisini öfkelen diren sey giderecek mi?

22:16 Iste biz onu (Kur'ân'i) böylece, apaçik âyetler olarak indirdik. Süphesiz Allah diledigini dogru yola eristirir.

22:17 Süphesiz o iman edenler, yahudi olanlar, sabi'ler (yildiza tapanlar), hiristiyenler, atese tapanlar ve (Allah'a) es kosanlar (yok mu?) Allah, kiyamet günü bunların arasini süphesiz ayiracaktır. Çünkü Allah her sey hakkiyla görüp bilendir.

22:18 Görmedin mi, göklerdeki kimseler, yerdeki kimseler, güneş, ay ve yıldızlar, dağlar, ağaçlar, bütün hayvanlar ve insanlardan birçoğu hep Allah'a secde ediyor. Birçoğunun üzerine de azab hak olmuştur. Allah kimi hor ve hakir kılar ise artık ona ikram edecek yoktur. Süphesiz Allah dilediği şeyi yapar.

22:19 Su ikisi Rableri hakkında tartışmaya girmiş iki hasimdir. O'nu inkar edenler için atesten elbiseleri biçilmiştir. Başlarının üstünden kaynar su dökülür.

22:20 Bununla karınlarındaki ve derileri eritilir.

22:21 Bir de bunlara demirden kamçılar vardır.

22:22 Ugradıkları gamdan (dolayı) oradan ne zaman çıkmak isteseler, her defasında oraya geri çevrilirler: "Yakıcı azabı tadın" denir.

22:23 Süphesiz Allah iman edip yararlı işleyenleri, altından ırmaklar akan cennetlere koyacak, orada altın bilezikler ve inciler takınacaklar. Oradaki elbiseleri de ipektendir.

22:24 Hem sözün güzelini işitecek duruma ulaştırılmışlar, hem de övülmeye layık (olan Allah'ın) yoluna eritirilmişlerdir.

22:25 Süphesiz inkâr edenlere, Allah'ın yolundan, yerli ve yolcu bütün insanlar için esit kilinan Mescidi Haram'dan alıkoyanlara ve orada zulümle yanlış yola saptırmak isteyenlere can yakıcı bir azab tattırırız.

22:26 Bir zamanlar Kâbe'nin yerini İbrahim'e su şekilde hazırlamistik: Sakin bana hiçbir şeyi ortak koşma; tavaf edenler, orada (kiyama) duranlar, ruku edenler ve secdeye varanlar için evimi tertemiz et.

22:27 İnsanları hacca çağır; yürüyerek veya incelmis binekler üstünde (uzak yollardan) her derin vadiyi asarak sana gelsinler.

22:28 Ta ki kendilerine ait birtakım menfaatlere şahid olsunlar; Allah'ın kendilerine rizik olarak verdiği hayvanları belli günlerde kurban ederken O'nun adını ansınlar. Siz de onlardan yiyin, yoksulu, fakiri de doyurun.

22:29 Sonra kirlerini giderip temizlensinler. Adaklarını yerine getirsinler. Kâbeyi tavaf etsinler.

22:30 Emir budur, Allah'ın yasaklarına kim saygı gösterirse, bu, kendisi için Rabbinin katında süphesiz hayirdir. Size bildirilegelenden başka bütün hayvanlar helal kılınmıştır. O halde o pis putlardan kaçın ve yalan sözden sakının.

22:31 Allah için, O'na es kosmayan, O'nun birliğine inanmış kimseler olun. Allah'a ortak koşan kimse, gökten düşüp de kuşların kaptığı veya rüzgarın bir uçuşuma sürüklediği şeye benzer.

22:32 Bu böyledir; kim Allah'ın nisanelerine, kurbanlıklarına saygı gösterirse, süphesiz o kalblerin takvasındadır.

22:33 Sizin için onlarda belli bir süreye kadar bir takım faydalar vardır. Sonra bunlar Beyti atik (kâbe) de son bulurlar.

22:34 Her ümmet için Allah'ın kendilerine rizik olarak verdiği kurbanlık hayvanların üzerine O'nun adını ansınlar diye bir mabed yapmışızdır.

Hepinizin ilâhî bir tek ilâhtır. Onun için yalnız O'na teslim olan müslümanlar olun. (Ey Muhammed!) Allah'a itaat eden alçak gönüllüleri müjdele.

22:35 Ki Allah anıldığı vakit onların kalpleri titrer. Onlar başlarına

gelene sabreden, namaz kılan kimselerdir. Kendilerine verdigimiz riziktan Allah yolunda harcarlar.

22:36 Kurbanlık deve ve sigirlari Allah'in size olan nisanelerinden kildik. Sizin için onlarda hayir vardır. Ön ayaklarının biri bagli halde keserken üzerlerine Allah'in adini anin. Yanlari yere yaslandigi vakit de onlardan yiyin, kanaat edip istemeyene de, isteyene de yedinin. Böylece onlari sizin buyrugunuza verdik ki, sükredesiniz.

22:37 Elbette onların etleri ve kanlari Allah'a ulasmayacaktır. Ancak O'na sizin takvaniz erecektir. Onlari bu sekilde sizin buyrugunuza verdi ki, size yolunu gösterdiginden dolayı, Allah'i tekbir ile yüceltesiniz. (Ey Muhammed!) Vazifelerini güzelce yapan iyilik sevenleri müjdele.

22:38 Süphesiz Allah inananlari savunur. Çünkü Allah hâin ve nankörlerin hiçbirini sevmez.

22:39 Kendilerine savas açılan kimselere (kâfirlere karsi koymak için) izin verildi. Çünkü onlar zulme ugradılar. Süphesiz Allah onlari zafere ulastirmaya kadirdir.

22:40 Onlar "Rabbimiz Allah'tir" demelerinden baska bir sebep olmaksizin haksiz yere yurtlarından çıkarıldılar. Eger Allah insanların bir kismini bir kısmi ile defetmeseydi manastirlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'in adi çok anılan mescidler elbette yıkilirdi. Süphesiz Allah kendi (dini) ne yardım edene yardım edecektir. Süphesiz Allah çok güçlüdür, çok izetlidir (her seye galiptir).

22:41 Onlar (o müminlerdir) ki, eger kendilerini yeryüzünde iktidar mevkiine getirirsek namazi kılarlar, zekati verirler, iyiligi emrederler ve fenaligi yasak ederler. Bütün islerin sonu sirf Allah'a âittir.

22:42 (Ey Muhammed!) Eger seni (müsrikler) yalanliyorsa bil ki onlardan önce Nûh kavmi, Âd ve Semûd (kavimleri de kendi peygamberlerini) yalanci saydilar.

22:43 Ibrahim'in kavmi de, Lût'un kavmi de (peygamberlerini) yalanci saydilar.

22:44 (Suayb'in kavmi olan) Medyen halki da (Sûayb'i) yalanladi. Musa da (Firavun tarafından) yalanlandi. Ben de o kâfirlere bir süre verdim. Sonra da onlari yakalayiverdim. Beni tanımamak nasilmis görsünler.

22:45 Nice memleketler vardı ki, zulüm yaparlarken biz onlari yok ettik. Artık damlari çökmüş, duvarlari üzerine yıkilmistir. (Geride) Nice terkedilmis kuyularla bombos kalmis yüksek saraylar (birakilmistir.)

22:46 Yeryüzünde dolasmiyorlar mi ki olanlari akledecek kalbleri, isitecek kulaklari olsun. Gerçek sudur ki, gözler kör olmaz, fakat asil gögüslerin içindeki kalpler kör olur.

22:47 Bir de senden acele azab istiyorlar. Elbette Allah sözünden caymaz. Bununla beraber Rabbinin katinda birgün, sizin sayacaklarinizdan bin sene gibidir.

22:48 Zulmedip dururlarken kendilerine mühlet verdigim nice memleket halki vardı ki, sonunda onlari yakalayivermistim. Dönüs ancak banadır.

22:49 (Habîbim!) De ki: "Ey insanlar! Ben size ancak apaçik anlatan bir uyariciyim."

22:50 Iste iman edip salih amel isleyenler için hem bir magfiret, hem de

(cennette) tükenmez bir rizik vardır.

22:51 Âyetlerimizi tartisarak bozmaya ugrasanlara gelince, iste onlar cehennemliklerdir. Böyle de ve temennilere uyma. Çünkü:

22:52 (Ey Muhammed!) Biz senden önce hiçbir elçi ve hiçbir peygamber göndermedik ki o bir sey temenni ettiği zaman, şeytan onun arzusuna süpheler karistirmasin. Bunun üzerine Allah şeytanın

karistirdiği süpheyi giderir. Sonra da Allah, âyetlerini tahkim eder (güçlendirir). Allah Alîm'dir (herseyi bilir), Hakîmdir (Hikmet sahibidir)

22:53 Allah, şeytanın karistirdiğini, kalblerinde hastalık bulunan ve kalpleri kaskati olan kimseleri sinamaya vesile kılar. Zalimler süphesiz (haktan uzak) derin bir ayrılık içindedirler.

22:54 Bir de kendilerine ilim verilmiş olanlar, Kur'ân'ın süphesiz Rabbinden gelen bir gerçek olduğunu bilsinler ve ona iman etsinler de kalpleri ona saygı duysun. Çünkü Allah, iman edenleri doğru yola eristirir.

22:55 Inkâr edenler de, kendilerine ansizin kiyamet gelinceye veya akîm (kisir) bir günün azabi gelinceye kadar, Kur'ân'dan süphe etmekte devam edip giderler.

22:56 O gün hükümrânlik yalnız Allah'ındır, O aralarında hükmünü verir. Artık iman edip yararlı iş işleyenler nimet cennetlerindedirler.

22:57 Inkâr edip âyetlerimizi yalan sayanlar ise, iste bunlar için hakîr düşüren bir azab vardır.

22:58 Allah yolunda hicret edip de sonra öldürülmüş veya ölmüş olanlara gelince, elbette Allah, onları güzel bir rizikle riziklandıracaktır. Çünkü Allah rizik verenlerin en hayirlisidir.

22:59 Allah onları hosnud olacakları bir yere (cennete) elbette koyacaktır. Süphesiz Allah Alîmdir (herseyi bilir) Halîmdir, (Kullarına yumusak davranır.).

22:60 Bu böyledir, kim kendisine yapılan cezaya aynı ile karşılık verir de, sonra yine kendisine zulüm yapılırsa, muhakkak ki, Allah ona yardım eder. Allah süphesiz çok af edicidir, çok bağışlayıcıdır.

22:61 Çünkü Allah, geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar. Süphesiz Allah, Semîdir (herseyi isitir) Basîdir (herseyi görür).

22:62 (Bu sonsuz güç sundandır) Çünkü Allah, varlığı kendinden olan Hak'tir. Müsrıkların O'nu bırakıp da tapındıkları putlar ise hep bâtıldır. Süphesiz Allah, yücedir, büyüktür.

22:63 Görmedin mi Allah'ın gökten indirdiği su ile yeryüzü (nasıl) yemyesil oluyor? Gerçekten Allah çok lütufkârdır, her şeyden haberdardır.

22:64 Göklerde ve yerde ne varsa hep O'nundur. Doğrusu Allah müstagnîdir, övülmeğe layıktır.

22:65 Görmedin mi ki, Allah bütün yerdekileri ve emriyle denizlerde akıp giden gemileri hep sizin buyrugunuz altına verdi. Göğü de izni olmaksizin yere düşmekten o (koruyup havada) tutuyor. Süphesiz Allah insanlara çok sefkatlidir, çok merhametlidir.

22:66 Size (ilk defa) hayat veren, sonra öldürecek olan, sonra da yeniden

diriltecek olan O'dur. İnsan gerçekten pek nankördür.

22:67 Biz her ümmet için bir seriat tayin ettik ki, onlar onunla amel ederler. Bunun için (ey Muhammed!) bu konuda seninle hiçbir zaman çekismesinler. (İnsanları) Rabbine (ibadet etmeye) çağır. Süphesiz sen gerçekten hidayete götüren doğru bir yol üzerindesin.

22:68 Eger seninle tartisirlarsa, de ki: "Allah yaptıklarınızı çok iyi bilir."

22:69 Ayrılığa düştüğünüz seylere hakkında kıyamet günü Allah aranızda hükmünü verecektir.

22:70 Bilmez misin ki, Allah, gökte ve yerde ne varsa hepsini bilir. Süphesiz bunlar bir kitaptadır. Hiç şüphe yok ki bunlar Allah'a pek kolaydır.

22:71 Onlar Allah'i bırakıp da O'nun, haklarında hiçbir delil indirmediği ve kendilerinde de bir bilgi bulunmayan seylere taparlar. Zalimler için hiçbir yardımcı yoktur.

22:72 Âyetlerimiz kendilerine apaçık olarak okunduğu zaman, o kâfirlerin yüzlerinden inkârlarını anlarsın. Neredeyse, kendilerine âyetlerimizi okuyanlara saldıracaklar. De ki: "Simdi size ondan daha kötü olanını haber vereyim mi? O, atestir. Allah bunu kâfir olanlara vaad buyurdu. O ne kötü bir dönüş yeridir."

22:73 Ey insanlar! Bir misal verilmektedir, simdi ona iyi kulak verin: Sizin Allah'i bırakıp taptıklarınız bir araya gelseler, bir sinek bile yaratamayacaklardır. Sinek onlardan bir şey kapsa onu kurtaramazlar. İsteyen de, istenen de âcizdir.

22:74 Allah'ın büyüklüğünü gereği gibi değerlendirip bilemediler. Süphesiz ki Allah çok kuvvetlidir, her şeye üstündür.

22:75 Allah hem meleklerden, hem de insanlardan elçiler seçer. Süphesiz Allah her şeyi isitir, her şeyi görür.

22:76 O geçmişlerini ve geleceklerini bilir. Bütün işler Allah'a döndürülür.

22:77 Ey iman edenler! rükû edin, secdeye varın, Rabbinize kulluk edin, iyilik yapın ki kurtulabilesiniz.

22:78 Allah uğrunda gerektiği gibi cihad edin. Sizi o seçmiş, babanız İbrahim'in yolu olan dinde sizin için bir zorluk kılmamıştır. Daha önce ve Kur'ân'da, Peygamberin size şahid olması, sizin de insanlara şahid olmanız için, size müslüman adını veren O'dur. Artık namaz kilin, zekat verin, Allah'a sarilin. O sizin sahibinizdir. O ne güzel sahip ve ne güzel yardımcıdır!

Sura 23: Al-Mu'minun

23:1 Gerçekten müminler kurtulmuşta ermistir,

23:2 Onlar ki, namazlarında husû içindedirler,

23:3 Onlar ki, bos ve yararsız seylere yüz çevirirler,

23:4 Onlar ki, zekat (vazifelerini) yerine getirirler,

23:5 Ve onlar ki, iffetlerini korurlar,

23:6 Ancak esleri ve ellerinin sahip olduğu (cariyeleri) hariç. (Bunlarla ilişkilerinden dolayı) kinanmış degillerdir.

23:7 Su halde, kim bunun ötesine gitmeyi isterse, iste bunlar, haddi asan kimselerdir.

23:8 Yine onlar ki, emanetlerine ve ahidlerine riayet ederler,

23:9 Ve onlar ki, namazlarini muhafaza ederler,

23:10 Iste asil onlar varislerdir.

23:11 Ki, Firdevs'e varis olan bu kimseler orada ebedî kalirlar.

23:12 And olsun biz insani, çamurdan, bir sülâleden (süzülüp çıkarılmış çamurdan) yarattik.

23:13 Sonra onu emin ve saglam bir karargahta (rahimde) nutfe (sperma) haline getirdik.

23:14 Sonra nutfeyi bir alaka (embrio) yarattik, derken o alakayi bir mudga (bir çignem et parçasi halinde) yarattik, derken o mudgayi bir takim kemik yarattik, derken o kemiklere bir et giydirdik, sonra onu diger bir yaratik olarak tesekkül ettirdik. Yapip yaratanlarin en güzeli olan Allah, pek yücedir.

23:15 Sonra siz bunun ardindan, muhakkak ki öleceksiniz.

23:16 Sonra da siz, süphesiz, kiyamet gününde tekrar diriltileceksiniz.

23:17 Andolsun biz, sizin üstünüzde yedi yol yarattik. Biz, yaratmaktan habersiz degiliz.

23:18 Gökten uygun bir ölçüde yagmur indirip onu yerde durgunlastirdik. Bizim onu gidermeye de elbet gücümüz yeter.

23:19 Böylece onun (yagmurun) sayesinde sizin yararınıza hurma bahçeleri ve üzüm baglari meydana getirdik ki, bunlarda sizin için bir çok meyveler vardır ve siz onlardan yersiniz.

23:20 Tûri Sinâ'da (dahi) yetisen bir ağaç da meydana getirdik ki, bu ağaç, hem yag, hem de yiyeçlerin ekmeğine katik edecekleri (zeytin) verir.

23:21 Hayvanlarda da sizin için elbette ibretler vardır. Onlarin karinlarindakilerden size içiririz. Onlarda sizin için birtakim faydalar daha vardır; ayrıca etlerini yersiniz.

23:22 Hem onlara ve hem gemiye yüklenirsiniz.

23:23 And olsun biz, Nûh'u kavmine gönderdik. "Ey kavmim dedi, Allah'a kulluk edin. O'ndan baska tanriniz yoktur. Hâlâ sakinmaz misiniz?"

23:24 Bunun üzerine, kavminin içinden kâfir kodaman toplulugu "Bu, dediler, tipki sizin gibi bir beser olmaktan baska bir sey degildir. Size üstün ve hakim olmak istiyor. Eger Allah (peygamber göndermek) isteseydi, muhakkak ki bir melek gönderirdi. Biz geçmisteki atalarimizdan böyle bir sey duymadik."

23:25 "Bu, yalnızca kendisinde delilik bulunan bir kimsedir. Öyle ise, bir süreye kadar ona katlanip (durumu) gözetleyin bakalim."

23:26 Nuh: "Rabbim! dedi, beni yalana çıkarmalarına karsi bana yardım et!"

23:27 Bunun üzerine ona söyle vahyettik: Bizim nezaretimiz altında ve vahyimizle gemiyi yap. Bizim emrimiz gelip de tandir kaynayınca, her cinsten esler halinde iki tane ve bir de içlerinden, daha önce kendisi aleyhinde hüküm verilmiş olanlarin disindaki aileni gemiye al. Zulmetmiş olanlar konusunda bana hiç yalvarma! Zira onlar kesinlikle bogulacaklardır!

23:28 Sen, yanindakilerle beraber gemiye yerlestiginde: "Bizi zalimler

toplulugundan kurtaran Allah'a hamdolsun" de.

23:29 Ve de ki: "Rabbim! Beni mübarek bir yere indir. Sen, konuklatanların en hayirlisisin."

23:30 Süphesiz bunda sizin için birtakim ibretler vardır. Çünkü biz, kullarımızı böyle denemisizdir.

23:31 Sonra onların ardından bir başka nesil getirdik.

23:32 Bunun üzerine, onlar arasından kendilerine, "Allah'a kulluk edin; çünkü sizin O'ndan başka bir tanrınız yoktur. Hâlâ Allah'tan korkmaz misiniz? (mesajını ileten) bir resul gönderdik.

23:33 Onun kavminden, kâfir olup ahirete ulaşmayı yalanlayan ve dünya hayatında kendilerine refah verdiğimiz kodaman güruh dedi ki: "Bu dediler, sadece sizin gibi bir insandır; sizin yediginizden yer, sizin içtiğinizden içer."

23:34 "Gerçekten, tipki kendiniz gibi bir besere itaat ederseniz herhalde ziyan edersiniz."

23:35 "Size, öldüğünüz, toprak ve kemik yığını haline geldiğinizde, mutlak surette sizin (tekrar) meydana çıkarılacağınızı mi vaad ediyor?"

23:36 "Heyhât o size vaad edilen şey ne kadar uzak!"

23:37 "Dünya hayatından başka gerçek yoktur. (Kimimiz) ölürüz, (kimimiz) yasarız; bir daha diriltilecek değiliz."

23:38 "Bu adam, sadece Allah hakkında yalan uyduran bir kimsedir; biz ona inanmıyoruz."

23:39 O Peygamber: "Rabbim, dedi, beni yalanlamalarına karşı bana yardımcı ol!"

23:40 Allah söyle buyurdu: "Pek yakında onlar pişman olacaklar!"

23:41 Nitekim, Hak tarafından korku bir ses yakalayiverdi onları! Kendilerini hemen çepeçevre kusattık. Zalimler topluluğunun canı cehenneme!

23:42 Sonra onların ardından bir başka nesil getirdik.

23:43 Hiçbir ümmet, ecelini ne öne alabilir, ne de erteleyebilir.

23:44 Sonra biz peyderpey peygamberlerimizi gönderdik. Herhangi bir ümmete peygamberlerinin geldiği her defasında, onlar bu peygamberi yalanladılar; biz de onları birbiri ardından (yokluga) yuvarladık ve onları efsâne yaptık. Artık iman etmeyen kavmin canı cehenneme!

23:45 Sonra birtakim âyetlerimiz ve açık bir ferman ile Musa'yi ve kardeşi Harun'u gönderdik.

23:46 Firavun'a ve ileri gelenlerine de (gönderdik). Bunun üzerine onlar kibire kapıldılar ve ululuk taslayan zorba bir kavim oldular.

23:47 Onun için: Biz, dediler, "kavimleri bize kölelik ederken bizim benzerimiz olan bu iki adama inanacak mıyız?"

23:48 Böylece onları yalanladılar, bu yüzden de helâk edilenlerden oldular.

23:49 Andolsun biz Musa'ya belki onlar yola gelirler diye, o kitabı da verdik.

23:50 Meryemoglunu ve annesini de (kudretimize) bir alâmet kıldık; onları, yerlesmeye elverişli, sulu bir tepeye yerleştirdik.

23:51 Ey peygamberler! Temiz ve helal olan şeylerden yiye; güzel amel ve hareketlerde bulunun. Çünkü ben sizin yaptıklarınızı bilirim.

23:52 "Ve iste bu sizin ümmetiniz bir tek ümmet ve ben de sizin Rabbinizim. Öyle ise benden sakinin." (denildi).

23:53 Derken insanlar kendi aralarındaki islerini parça parça böldüler. Her grup, kendinde bulunan ile sevinip böbürlendi.

23:54 Sen simdi onlari bir zamana kadar gaflet ve sapikliklari ile basbasa birak!

23:55 Saniyorlar mi ki, onlara verdigimiz servet ve ogullar ile,

23:56 Kendilerine faydalar saglamak için can atiyoruz. Hayir, onlar isin farkina varamiyorlar.

23:57 Rablerine olan saygidan dolayi titreyenler,

23:58 Rablerinin âyetlerine inananlar,

23:59 Rablerine ortak tanimayanlar,

23:60 Ve, Rablerine dönecekleri için yapmakta olduklari isleri kalpleri titreyerek yapanlar;

23:61 Iste onlar, iyiliklere kosusurlar ve iyilik için yarisirlar.

23:62 Biz hiç kimseyi, gücünün yettiginden baskasi ile yükümlü kilmayiz. Nezdimizde hakki söyleyen bir kitap vardir ve onlar haksizliga ugratilmazlar.

23:63 Hayir, onlarin kalpleri bu hususta cehalet içindedir. Ayrica onlarin bundan öte birtakim kötü isleri vardir ki, onlar bu isleri yapar dururlar.

23:64 Nihayet, refah ve bolluk içinde olanlarini sikintiya ugrattigimizda, bakarsin ki onlar feryadi basarlar.

23:65 Bosuna feryad etmeyin bugün! Zira bizden yardım göremeyeceksiniz.

23:66 Çünkü âyetlerimiz size okunurdu da, buna karsi siz arkanizi dönerdiniz.

23:67 Kafa tutardiniz ve geceleyin hezeyanlar savururdunuz.

23:68 Onlar bu sözü (Kur'an'i) hiç düşünmediler mi? Yoksa kendilerine, daha önce geçmisteki atalarına gelmeyen bir sey mi geldi?

23:69 Yoksa peygamberlerini tanimadilar da bu yüzden mi onu inkâr ediyorlar?

23:70 Yoksa onda bir delilik oldugunu mu söylüyorlar? Aksine o, kendilerine hakki getirmistir. Halbuki onlar haktan hoslanmamaktadirlar.

23:71 Eger hak, onlarin kötü arzu ve isteklerine uysaydi, mutlaka gökler ve yer ile bunlarda bulunan kimseler bozulur giderdi. Hayir, biz onlara san ve sereflerini getirdik; fakat onlar kendi sereflerine sirt çevirirler.

23:72 (Resulüm!) Yoksa sen onlardan bir haraç mi istiyorsun? Rabbinin vergisi daha hayirlidir. O, rizik verenlerin en hayirlisidir.

23:73 Gerçek su ki sen onlari dogru bir yola çağiriyorsun.

23:74 Fakat ahirete inanmayanlar ise, ısrarla yoldan çıkmaktadirlar.

23:75 Eger onlara aciyip da için de bulduklari sikintiyi giderseydik, iyice körleserek azginliklarında büsbütün direnirlerdi.

23:76 Andolsun, biz onlari sikintiya düsürdük de yine Rablerine boyun egmediler, tazarru' ve niyazda da bulunmadilar.

23:77 Nihayet üzerlerine, azabi çok siddetli bir kapi açtigimiz zaman, bir de bakarsin ki onlar orada saskin ve ümitsiz kalmislardir!

23:78 Halbuki sizin için o kulagi, o gözleri ve o gönülleri yaratan

O'dur. Ne de az sükre diyorsunuz!

23:79 Ve sizi yeryüzünde yaratıp türeden O'dur. Sırf O'nun huzuruna toplanacaksınız.

23:80 Ve O, yasatan ve öldürendir; gecenin ve gündüzün değişmesi O'nun eseridir. Hâlâ aklınızı kullanmaz misiniz?

23:81 Hayır, öncekilerin söylediklerinin benzerini söylediler.

23:82 Dediler ki: "Sahi biz, ölüp de bir toprak ve kemik yığını haline gelmişken, mutlaka yeniden diriltileceğiz öyle mi?"

23:83 "Yemin ederiz ki, gerek bize, gerekse daha önce atalarımıza böyle bir vaade bulunuldu; (fakat) bu geçmiştekilerin masallarından başka bir şey değildir!"

23:84 (Resulüm!) de ki: "Eğer biliyorsanız (söyleyin bakalım), bu dünya ve onda bulunanlar kime aittir?"

23:85 "Allah'a aittir" diyecekler. "Öyle ise siz hiç düşünüp tasınmaz misiniz?" de.

23:86 "Yedi kat göklerin Rabbi, azametli Ars'in Rabbi kimdir?" diye sor.

23:87 "(Onlar da) Allah'ındır." diyecekler. "Su halde siz Allah'tan korkmaz misiniz?" de.

23:88 "Eğer biliyorsanız (söyleyin), her şeyin melekûtu (mülkiyeti ve yönetimi) kendisinin elinde olan, kendisi her şeyi koruyup kollayan; fakat kendisi korunmayan (buna muhtaç olmayan) kimdir?" diye sor.

23:89 "(Bunlar da) Allah'ındır." diyecekler. "Öyle ise nasıl olur da büyülenirsiniz?" de.

23:90 Doğrusu biz onlara hakkı getirdik; onlar ise cidden yalancılardır.

23:91 Allah evlat edinmemiştir; O'nunla beraber hiçbir ilâh da yoktur. Aksi takdirde her ilâh kendi yarattığını sevk ve idare eder ve bir gün mutlaka onlardan biri diğerine galip gelirdi. Allah, onların yakistirdikleri şeylerden münezzehtir.

23:92 Allah, gaybi da, açık olanı da bilir. O, müsrüklerin ortak kostukları şeylerden çok yüce ve münezzehtir.

23:93 (Resulüm!) De ki: Rabbim! Eğer onlara yöneltilen tehdidi (dünyevî sikintiyi ve uhrevî azabı) mutlaka göstereceksen,

23:94 Bu durumda beni, o zalimler topluluğunda bulundurma, Rabbim!

23:95 Biz, onlara yönelttiğimiz tehdidi sana göstermeye elbette ki kadırız.

23:96 Sen, kötülüğü en güzel bir tutumla sav, çünkü biz onların yakistirmakta oldukları şeyi çok iyi bilmekteyiz.

23:97 Ve de ki: Rabbim! Seytanların kiskirtmalarından sana siginirim!

23:98 Onların yanımda bulunmalarından da sana siginirim.

23:99 Nihayet onlardan (müsrüklerden) birine ölüm gelip çatığında, "Rabbim, der, lütfen beni (dünyaya) geri gönder,"

23:100 "Ta ki, bosa geçirdiğim dünyada iyi iş (ve hareketler) yapayım."

Hayır! Onun söylediği bu söz (bos) laftan ibarettir. Onların gerisinde işe, yeniden dirilecekleri güne kadar (süren) bir berzah vardır.

23:101 Sûr'a üflendiği zaman aralarında artık ne soysop (çekismesi) vardır, ne de birbirlerini soruşturacaklardır.

23:102 Böylece kimlerin tartıları ağır basarsa, işte asıl bunlar

kurtulusa erenlerdir.

23:103 Kimlerin de tartilari hafif gelirse, artik bunlar da kendilerine yazik etmislerdir; (çünkü onlar) ebedî cehennemdedirler.

23:104 Orada disleri siritir halde iken ates yüzlerini yalar.

23:105 (Allah Teâlâ,) Size âyetlerim okunurdu da, siz onlari yalanlardiniz degil mi?... der.

23:106 Derler ki: Rabbimiz! Azginligimiz bizi altetti; biz, bir sapiklar toplulugu idik.

23:107 Rabbimiz! Bizi buradan çıkar. Eger bir daha (ettiklerimize) dönersek, artik belli ki biz zalim insanlariz.

23:108 (Allah) buyurur ki: Alçaldıkça alçalın orada! Bana konusmayın artik.

23:109 Çünkü kullarimdan bir zümre "Rabbimiz! Biz iman ettik; öyle ise bizi bagisla, bize merhamet et, sen, merhametlilerin en iyisisin." diyorlardi.

23:110 Iste siz onlari alaya aldiniz; sonunda bu davranisiniz size beni yâd etmeyi unutturdu; çünkü siz onlara gülüyordunuz.

23:111 Bugün ben onlara, sabrettiklerinin karsiligini verdim; onlar, hakikaten muradlarina erenlerdir.

23:112 (Allah inkârcılara) "Yeryüzünde kaç yıl kaldiniz?" diye sorar.

23:113 "Bir gün veya günün bir kısmi kadar kaldik. Iste bilenlere sor." derler.

23:114 (Allah) buyurur ki: Sadece az bir süre kaldiniz; keske siz (bunu) bilmis olsaydiniz!

23:115 Sizi sadece bos yere yarattigimizi ve sizin hakikaten huzurumuza geri getirilmeyeceginizi mi sandiniz?

23:116 Mutlak hâkim ve hak olan Allah, çok yücedir. O'ndan baska ilâh yoktur. O, bereketli Ars'in sahibidir.

23:117 Her kim Allah ile birlikte diger bir tanriya taparsaki bu hususla ilgili hiçbir delili yoktur o kimsenin hesabi ancak Rabbinin nezdindedir. Surasi muhakkak ki, kâfirler kurtulusa eremezler.

23:118 Resulüm! De ki: "Rabbim, bagisla ve merhamet et! Sen merhametlilerin en iyisisin."

Sura 24: An-Nur

24:1 (Iste bu âyetler) bizim indirdigimiz ve (hükümlerini üzerinize) farz kildigimiz bir sûredir. Belki düşünüp öğüt alirsiniz diye onda açık âyetler indirdik.

24:2 Zina eden kadin ve zina eden erkekten her birine yüz sopa vurun; Allah'a ve ahiret gününe inaniyorsaniz, Allah dini(ni tatbik) hususunda sizi sakın acima duygusu kaplamasin! Müminlerden bir grup da onlara uygulanan cezaya sahit olsun.

24:3 Zina eden erkek, zina eden veya müsrık olan bir kadından baskasi ile evlenemez; zina eden bir kadinla da ancak zina eden veya müsrık olan erkek evlenebilir. Bu, müminlere haram kilinmistir.

24:4 Namuslu kadinlara zina isnadinda bulunup, sonra (bunu ispat için) dört sahit getiremeyenlere seksener sopa vurun ve artik onların sahitligini

hiçbir zaman kabul etmeyin. Onlar tamamen günahkardırlar.

24:5 Ancak bundan sonra tevbe edip islah olanlar müstesnadır. Çünkü Allah çok bağışlayıcı ve merhametlidir.

24:6 Eslerine zina isnadında bulunup da kendilerinden başka şahitleri olmayanlara gelince, onların her birinin şahitliği kendisinin doğru söyleyenlerden olduğuna dair dört defa Allah adına yemin ederek şahitlik etmesidir.

24:7 Besinci defa da, eğer yalan söyleyenlerden ise, Allah'ın lanetinin kendi üzerine olmasını dilemesidir.

24:8 Kadının, kocasının yalan söyleyenlerden olduğuna dair dört defa Allah adına yemin ve şahitlik etmesi,

24:9 Besinci defa da, eğer (kocası) doğru söyleyenlerden ise, Allah'ın gazabının kendi üzerine olmasını dilemesi kendisinden cezayı kaldırır.

24:10 Ya Allah'ın size bol lütfü ve merhameti olmasaydı ve Allah tevbeleri kabul eden hüküm ve hikmet sahibi olmasaydı (haliniz nice olurdu.)?

24:11 Haberinizi olsun ki (Muhammed'in esine) bu ağır ifki (iftirayı) uyduranlar sizin içinizden bir gruptur. Bunu kendiniz için bir kötülük saymayın; aksine o, sizin için bir iyiliktir. Onlardan herbir kişiye, günah olarak ne işlemişse (onun karşılığı ceza) vardır. (Elebaslilik yapan, bu yüzden de) bu günahın büyüğünü yüklenen kimse için de çok büyük bir azap vardır.

24:12 Erkek ve kadın müminlerin, bu iftirayı isittiklerinde kendi vicdanları ile hüsnü zanda bulunup da, "bu apaçık bir iftiradır" demeleri gerekmez miydi?

24:13 (Bu iddiayı ortaya atanların) da bu konuda dört şahit getirmeleri gerekmez miydi? Madem ki şahitler getirip ispat edemediler, öyle ise onlar Allah nezdinde yalancıların ta kendisidirler.

24:14 Eğer dünyada ve ahirette Allah'ın lütfü ve merhameti üstünüzde olmasaydı, size mutlaka büyük bir azap isabet ederdi.

24:15 Çünkü siz bu iftirayı, gelisi güzel birbirinizin ağzından alıyor ve hakkında bilgi sahibi olmadığınız (bu uydurma haberi) ağızlarınızda geveleyip duruyorsunuz. Bunun önemsiz olduğunu sanıyorsunuz. Halbuki bu, Allah katında çok büyük bir suçtur.

24:16 Onu duyduğunuzda "Bunu konuşup yaymamız bize yakışmaz. Hasâ! Bu, çok büyük bir iftiradır..." demeli değil miydiniz?

24:17 Eğer inanmış insanlarsanız, Allah, bir daha buna benzer tutumu tekrarlamaktan sizi sakındırıp uyarıyor.

24:18 Ve Allah âyetlerini size açıklıyor. Allah, (isin iç yüzünü) çok iyi bilir, tam bir hüküm ve hikmet sahibidir.

24:19 İnananlar arasında kötü söz ve davranışın yayılmasını arzulayan kimseler için dünyada da, ahirette de acı veren bir azap vardır. (Her şeyi) Allah bilir; siz bilmezsiniz.

24:20 Ya sizin üstünüze Allah'ın lütfü ve merhameti olmasaydı; Allah çok sefkatli ve merhametli olmasaydı (haliniz nice olurdu.)?

24:21 Ey iman edenler! Seytanın adimlerini takip etmeyin. Kim seytanın adimlerini takip ederse, sunu bilsin ki o, edepsizlikleri ve kötülüğü emreder. Eğer üstünüzde Allah'ın lütfü ve merhameti olmasaydı,

içinizden hiçbir kimse temize çıkmazdı. Fakat Allah, diledigini arındırır. Allah isitir ve bilir.

24:22 İçinizden faziletli ve servet sahibi kimseler akrabaya, yoksullara, Allah yolunda göç edenlere (mallarından) vermeyeceklerine yemin etmesinler; bağışlasınlar, feragat göstereyin. Allah'ın sizi bağışlamasını arzulamaz misiniz? Allah çok bağışlayandır, çok merhametlidir.

24:23 Namuslu, kötülüklerden habersiz mümin kadınlara zina isnadında bulunanlar, dünya ve ahirette lanetlenmişlerdir. Onlar için çok büyük bir azab vardır.

24:24 O gün dilleri, elleri ve ayakları, yapmış olduklarından dolayı aleyhlerinde şahitlik edecektir.

24:25 O gün Allah onlara gerçek cezalarını tam olarak verecek ve onlar Allah'ın gerçek olduğunu anlayacaklar.

24:26 Kötü kadınlar, kötü erkeklere, kötü erkekler ise kötü kadınlara; temiz kadınlar temiz erkeklere, temiz erkekler de temiz kadınlara yararlıdır. İşte bu temiz olan, (iftiracıların) söylediklerinden çok uzaktırlar. Kendileri için bağışlanma ve güzel bir rızık vardır.

24:27 Ey iman edenler! Kendi evinizden başka evlere, geldiginizi farkettiler ev halkına selam vermedikçe girmeyin. Bu sizin için daha iyidir. Herhalde (bunu) düşünüp anlarsınız.

24:28 Orada kimse bulamazsanız, size izin verilinceye kadar oraya girmeyin. Eğer size, "Geri dönün!" denilirse, hemen dönün. Çünkü bu, sizin için daha temiz bir davranıştır. Allah, yaptığınızı bilir.

24:29 İçinde kendinize ait bir şeylerin bulunduğu oturulmayan bir eve girmenizde herhangi bir sakınca yoktur. Allah, sizin açığa vurduklarınızı da, gizlediklerinizi de bilir.

24:30 (Resulüm!) Mümin erkeklere, gözlerini (harama) dikmemelerini, irzlerini de korumalarını söyle. Çünkü bu, kendileri için daha temiz bir davranıştır. Şüphesiz Allah, onların yapmakta olduklarından haberdardır.

24:31 Mümin kadınlara da söyle: Gözlerini (harama bakmaktan) korusunlar; namus ve iffetlerini esirgesinler. Görünen kısımları müstesna olmak üzere, zinetlerini teshir etmesinler. Baş örtülerini, yakalarının üzerine (kadar) örtünler. Kocaları, babaları, kocalarının babaları, kendi oğulları, kocalarının oğulları, erkek kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kendi kadınları (mümin kadınlar), ellerinin altında bulunan (köleleri), erkeklerden, kadına ihtiyacı kalmamış (cinsî güçten düsmüs) hizmetçiler, yahut henüz kadınların gizli kadınlık hususiyetlerinin farkında olmayan çocuklardan başkasına zinetlerini göstermesinler. Gizlemekte oldukları zinetleri anlatsın diye, ayaklarını yere vurmasınlar. Ey müminler! Hep birden Allah'a tevbe ediniz ki, kurtulmuş olursunuz.

24:32 Aranızdaki bekarları, kölelerinizden ve cariyelerinizden iyi davranışta olanları evlendirin. Eğer bunlar fakir iseler, Allah kendi lütfü ile onları zenginleştirir. Allah, (lütfü) geniş olan ve (her şeyi) bilendir.

24:33 Evlenme imkanını bulamayanlar ise, Allah, lütfü ile kendilerini

varlikli kilincaya kadar iffetlerini korusunlar. Ellerinizin altinda bulunanlardan (köleler ve cariyelerden) mükatebe yapmak isteyenlerle, eger kendilerinde (hürriyete kavusmalarinda kendileri için) bir iyilik görüyorsanız, hemen mükatebe yapin. Allah'in size vermis oldugu malindan siz de onlara verin. Dünya hayatinin geçici menfaatlerini elde edeceksiniz diye, namuslu kalmak isteyen cariyelerinizi fuhsa zorlamayin. Kim onlari zor altinda birakirsa, bilinmelidir ki, zorlanmalarindan sonra Allah (onlar için) çok bagislayici ve merhametlidir.

24:34 Andolsun ki biz size açık açık bildiren âyetler, sizden önce yasayıp gitmiş olanlardan örnekler ve takvaya ulasmis kimseler için ögütler indirdik.

24:35 Allah, göklerin ve yerin nurudur (aydinlaticisidir). O'nun nurunun temsili, içinde lamba bulunan bir kandil gibidir. O lamba bir billur içindedir; o billur da sanki inciye benzer bir yıldız gibidir ki, doguya da batiya da nisbet edilemeyen mübarek bir ağaçtan çıkan yagdan tutusturulur. (Bu öyle bir ağaç ki) yagi, nerdeyse, kendisine ates degmese bile isik verir. (Bu isik) nur üstüne nurdur. Allah diledigi kimseyi nuruyla hidayete iletir. Allah insanlara (iste böyle) misal verir; Allah her seyi bilir.

24:36 (Bu kandil) birtakim evlerdedir ki, Allah (o evlerin) yücelmesine ve içlerinde isminin okunmasına izin vermistir. Orada sabah aksam O'nu tesbih ederler.

24:37 Birtakim insanlar (Allahi tesbih ederler) ki, ne ticaret ne de alis veris onlari Allah'i anmaktan, namaz kilmaktan ve zekat vermekten alikoymaz. Onlar, kalplerin ve gözlerin allak bullak oldugu bir günden korkarlar.

24:38 Çünkü Allah, kendilerine isledikleri amellerin en güzeli ile ecir verecek, lütfundan fazlasini da bahsedecektir ve Allah, diledigine hesapsiz rizik verir.

24:39 Küfredenlere gelince, onların amelleri, issiz çöllerdeki serap gibidir ki, susayan onu su zanneder, nihayet ona vardiginda orada herhangi bir sey bulamamis, üstelik yanibasinda da (inanmadigi, kendisinden sakinmadigi) Allah'i bulmustur. Allah ise onun hesabini tastamam görmüştür. Allah hesabi çok çabuk görür.

24:40 Yahut (o kâfirlerin duygu, düşünce ve davranislari) engin bir denizdeki yogun karanliklar gibidir ki, onu dalga üstüne dalga kapliyor; üstünde de bulut. Bir biri üstüne karanliklar... İnsan, elini çıkarip uzatsa, nerdeyse onu dahi göremez. Bir kimseye Allah, nur vermemisse, artik o kimsenin isik ve aydinlikten nasibi yoktur.

24:41 Görmez misin ki, göklerde ve yerde bulunanlarla dizi dizi kanat çirpip uçan kusların Allah'i tesbih ettiklerini? Her biri kendi tesbihini ve duâsini bilmistir. Allah, onların yapmakta olduklarini hakkiyla bilir.

24:42 Göklerin ve yerin mülkü Allah'indir; dönüş de ancak O'nadir.

24:43 Görmez misin ki Allah bulutlari (diledigi yere) sürüklüyor; sonra onlari biraraya getirip üstüste yigiyor. Iste görüyorsun ki bunlar arasinda yagmur çikiyor. O, gökten, sanki oradaki daglardan da dolu

indirir. Artık onu diledigine isabet ettirir; dilediginden de onu uzak tutar; bu bulutlardan çıkan simsegin parıltısı nerdeyse gözleri alır!

24:44 Allah gece ile gündüzü evirip çeviriyor. Süphesiz bunda (hakikati gören) gözlere sahip olanlar için mutlak bir ibret vardır.

24:45 Allah, her hayvani sudan yarattı. İste bunlardan kimi karni üstünde sürünür, kimi iki yagi üstünde yürür, kimi dört ayagi üstünde yürür... Allah diledigini yapar; çünkü Allah her seye kâdirdir.

24:46 Andolsun biz (her seyi) apaçık bildiren âyetler indirdik. Allah diledigini doğru yola iletir.

24:47 Bir de "Allah'a ve Resulüne inandık ve itaat ettik" diyorlar da, sonra bunun arkasından yan çiziyorlar; bunlar mümin degillerdir.

24:48 Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Resulüne çağrıldıkları zaman, bakarsın ki, içlerinden birkismi yüz çevirip dönerler.

24:49 Ama, eger (Allah ve Resulünün hükmettiği) hak kendi lehlerine ise, ona, gönülden bağlı olarak saygı ile gelirler.

24:50 Kalplerinde bir hastalık mi var? Yoksa şüphe ve tereddüd içinde midirler? Yoksa Allah ve Resulünün kendilerine zulüm ve haksızlık edeceğinden mi korkuyorlar? Hayır, asil zalimler kendileridir!

24:51 Aralarında hüküm vermesi için Allah'a ve Resulüne davet edildiklerinde müminlerin sözü ancak "isittik ve itaat ettik" demeleridir. İste bunlar asil kurtulusa erenlerdir.

24:52 Her kim Allah'a ve Resulüne itaat eder, Allah'a saygı duyar ve O'ndan sakınırsa, iste asil bunlar bedbahtlıktan kurtulanlardır.

24:53 Ötekiler (münafıklar), sen hakikaten kendilerine emrettiğin takdirde mutlaka (savasa) çıkacaklarına dair, en ağır yeminleri ile Allah'a yemin ettiler. De ki: Yemin etmeyin. İtaatiniz malumdur! Bilin ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

24:54 De ki: Allah'a itaat edin; Peygambere de itaat edin. Eger yüz çevirirseniz sunu bilin ki, Peygamberin sorumluluğu kendine yüklenen, sizin sorumluluğunuz da size yüklenendir. Eger ona itaat ederseniz, doğru yolu bulmuş olursunuz. Peygambere düşen, sadece açık açık duyurmaktır.

24:55 Allah, sizlerden iman edip iyi davranışlarda bulunanlara, kendilerinden öncekileri sahip ve hakim kıldığı gibi, kendilerini de yeryüzüne sahip ve hakim kılacağını, onlar için beğenip seçtiği dini (İslâm'ı) onların iyiliğine yerleştirip koruyacağını ve geçirdikleri korku döneminden sonra, bunun yerine onlara güven sağlayacağını vaad etti. Çünkü onlar bana kulluk ederler. Hiçbir seyi bana es tutmazlar. Artık bundan sonra kim inkâr ederse, iste bunlar asil büyük günahkarlardır.

24:56 Hem namazi kilin, zekati verin ve peygambere itaat edin ki rahmete eresiniz.

24:57 Inkâr edenlerin, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacaklarını sanmayasın! Onların varacağı yer cehennemdir. Ne kötü varis yeridir orası!

24:58 Ey iman edenler! Ellerinizin altında bulunan (köle ve cariyeleriniz) ve içinizden henüz erginlik çağına girmemiş olanlar, sabah namazından önce, öğleyin soyduğunuz vakit ve yatsı namazından sonra (yanınıza

gireceklerinde) sizden üç defa izin istesinler. Bunlar mahrem halde bulunabileceğiniz üç vakittir. Bu vakitlerin dışında ne sizin için, ne de onlar için bir mahzur yoktur. (Birbirinizin yanına girip çıkabilirsiniz.) İşte Allah, âyetlerini size böyle açıklar. Allah her şeyi bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

24:59 Sizden olan çocuklarınız erginlik çağına girdiklerinde, kendilerinden öncekiler (büyükleri) izin istedikleri gibi, onlar da izin istesinler. İşte Allah, âyetlerini size böyle açıklar. Allah her şeyi bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

24:60 Bir nikah ümidi kalmayan, çocuktan kesilmiş yaşlı kadınların ise, zinetlerini (yabancı erkeklere) göstermeksizin dış elbiselerini çıkarmalarında kendilerine bir vebal yoktur. Yine de iffetli olmaları kendileri için daha hayırlıdır. Allah isitendir, bilendir.

24:61 A'maya güçlük yoktur; topala güçlük yoktur; hastaya da güçlük yoktur. Sizin için de gerek kendi evlerinizden, gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden veya anahtarlarına malik olduğunuz yerlerden, yahut dostlarınızın evlerinden yemenizde bir sakınca yoktur. Toplu halde veya ayrı ayrı yemenizde de bir güçlük ve günah yoktur. Evlere girdiğiniz zaman Allah tarafından mübarek ve güzel bir yasama dileği olarak kendinize (birbirinize) selam verin. İşte Allah düşünüp anlayasınız diye size âyetlerini böyle açıklar.

24:62 Müminler ancak, Allah'a ve Resûlüne gönülden inanmış kimselerdir. Onlar o Peygamber ile birlikte sosyal bir işle mesgul iken ondan izin istemedikçe bırakıp gitmezler. (Resulüm!) Su senden izin isteyenler, hakikaten Allah'a ve Resulüne iman etmiş kimselerdir. Öyle ise, bazı işleri için senden izin istediklerinde, sen de onlardan dilediğine izin ver; onlar için Allah'tan bağış dile; çünkü Allah mağfiret edicidir, merhametlidir.

24:63 (Ey müminler!) Peygamberin davetini, aranızdan bazınızın bazınıza daveti gibi zannetmeyin. İçinizden, birini siper ederek sivisiip gidenleri muhakkak ki Allah bilmektedir. Bu sebeple, O'nun emrine aykırı davrananlar, başlarına bir bela gelmesinden veya kendilerine çok elemli bir azap isabet etmesinden sakınsınlar.

24:64 Bilmiş olun ki, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. O, sizin ne yolda, ne durumda olduğunuzu iyi bilir. Huzuruna döndürülecekleri günde ise, yapmış olduklarını hemen kendilerine haber verir. Allah, her şeyi hakkiyla bilendir..

Sura 25: Al-Furqan

25:1 "Tebareke" ne yüce feyyazdır o ki, dünyaları uyarmak üzere kulu Muhammed'e, hakkı batıldan ayırdeden Kur'ân'i indirdi.

25:2 O öyle bir ilâhtir ki, göklerin ve yerin hükümranlığı kendisininindir. O hiç çocuk edinmedi, hükümranlıkta ortagi yoktur. O, her şeyi yaratıp bir ölçüye göre düzenleyerek takdir etmiştir.

25:3 Kâfirler, O'nu bırakıp bir şey yaratamayan, bilakis kendileri

yaratılmis olan, kendilerine ne zarar ve ne de fayda verebilen; öldürmeye, diriltmeye ve ölümden sonra tekrar canlandirmaya güçleri yetmeyen tanrilar edindiler.

25:4 Inkâr edenler: "Bu Kur'ân Muhammed'in uydurmasidir, ona baska bir topluluk yardim etmistir" diyerek haksiz ve asilsiz bir söz uydurdular.

25:5 "Kur'ân öncekilerin masallaridir; baskalarına yazdirmis da sabah aksam kendisine okunmaktadır" dediler.

25:6 Ey Muhammed! De ki: "Onu, göklerin ve yerin sirrini bilen indirmistir. Süphesiz O, bagislayandir, merhamet edendir."

25:7 Söyle dediler: "Bu ne biçim peygamber ki, yemek yer, sokaklarda gezer? Ona, beraberinde bulunup uyaran bir melek indirilseydi ya!"

25:8 "Yahut kendisine bir hazine verilseydi veya beslenecegi bir bahçe olsaydi ya!" Bu zalimler, inananlara "Siz sadece büyülenmis bir adama uyuyorsunuz" dediler.

25:9 Ey Muhammed! sana nasil misaller getirdiklerine bir bak! Onlar sapmislardir, yol bulamazlar.

25:10 Öyle yücedir O ki, dilerse sana ondan daha iyisini, altından irmaklar akan cennetler verir, sana köskler de yapar.

25:11 Fakat onlar o saati (kiyameti) de yalanladilar. Biz ise o saati yalanlayanlara çilgin alevli bir ates hazirladik.

25:12 Ki, cehennem atesi uzak bir mesafeden kendilerine görününce, onun bir hisimlanmasini (kaynamasini) ve ugultusunu isitirler.

25:13 Elleri boyunlarına bagli olarak onun dar bir yerine atildiklari zaman da, oracikta yok olmayi isterler.

25:14 (Onlara söyle denilir) Bu gün bir yok olmayi degil, nice yok olmaları isteyin!

25:15 De ki: Bu mu daha iyi, yoksa takva sahiplerine vaad olunan ebedilik cenneti mi? Çünkü orasi, onlar için bir mükafattir ve bir varis yeridir.

25:16 Onlar için orada ne isterlerse var, hem orada ebedî kalacaklar. Çünkü bu Rabbinden yerine getirilmesi istenen bir vaaddir.

25:17 Hele o gün Rabbin onlari Allah'tan baska taptiklari seylerle toplar da, der ki: "Siz mi saptirdiniz su kullarimi, yoksa kendileri mi yolu kaybettiler?"

25:18 Onlar: "Sübhansin seni tenzih ederiz. Seni birakip da senden baska dostlar edinmek bize yarasmaz; fakat sen onlara ve atalarına o kadar nimet verdin ki, sonunda seni anmayi unuttular ve helaki hak eden bir kavim oldular." derler.

25:19 (Bunun üzerine ötekilere hitaben söyle denilir.) Iste (taptiklariniz) sizi söylediklerinizde yalanci çıkardilar. Artik ne (azabinizi) geri çevirebilir, ne de bir yardima çare bulabilirsiniz ve içinizden kim zulmederse, ona büyük bir azab tattiracagiz.

25:20 (Resulüm!) Biz senden evvel de peygamberleri baska türlü göndermedik. Süphesiz onlar hem yemek yiyorlar, hem çarsilarda geziyorlardir (sokaklarda yürüyorlardir). Sizin bir kisminizi bir digerine fitne (imtihan sebebi) kilmisizdir ki, bakalim sabredecek misiniz? Zira Rabbin her seyi hakkiyla görmektedir.

25:21 Bununla beraber, bize kavusmayi ummayanlar "Bize ya melekler indirilmeliydi, ya da Rabbimizi görmeliydik" dediler. Andolsun ki, dogrusu nefislerinde kendilerini büyük gördüler ve büyük azginlik ettiler.

25:22 Melekleri görecekleri gün, iste o gün, günahkarlara hiçbir sevinç haberi yoktur. Ve yasak yasak, diyeceklerdir.

25:23 Onlarin yaptiklari her bir iyi isi dikkate aliriz, fakat onu saçilmis zerrelere haline getiririz.

25:24 O gün cennetliklerin kalacaklari yer çok iyi, dinlenecekleri yer pek güzeldir.

25:25 O gün gökyüzü beyaz bulutlar halinde yarılacak ve melekler bölük bölük indirileceklerdir.

25:26 Iste o gün gerçek hükümlerlik, çok merhametli olan Allah'indir. Kâfirler için ise o, pek çetin bir gündür.

25:27 O gün zalim kimse ellerini isiracak: "Eyvah!" diyecek, "keske Peygamberin yanında bir yol tutsaydım!"

25:28 "Eyvah!" diyecek, "keske falancayı dost edinmeseydim.

25:29 Çünkü zikir (Kur'ân) bana gelmisen o, hakikaten beni ondan saptirdi. Seytan insani (uçuruma sürükleyip sonra) yapayalnız ve yardımcısiz bırakmaktadır.

25:30 Peygamber dedi ki: "Ey Rabbim! Kavmim bu Kur'ân'i terkedilmiş (bir şey yerinde) tuttular."

25:31 (Resulüm!) Ve iste biz böyle her peygamber için günahkarlardan bir düşman yapmışızdır. Bununla beraber hidayet verici ve yardımcı olarak Rabbin yeter.

25:32 Yine o inkâr edenler dediler ki: "O Kur'ân ona, hepsi birden indirilseydi ya"! Biz onu senin kalbine iyice yerleştirmek için böyle (parça parça indirdik) ve onu tane tane (ayırarak) okuduk.

25:33 Hem onlar sana karşı herhangi bir mesel ile gelmezler ki, biz sana (onun karşılığında) dogrusunu ve tefsirin daha güzelini getirmiş olmayalım.

25:34 O yüzleri üstü cehenneme toplanacaklar var ya! iste onlar, yerleri en kötü, yolları en sapık olanlardır.

25:35 Andolsun ki Musa'ya kitap verdik, kardeşi Harun'u da ona yardımcı yaptık.

25:36 "Haydi âyetlerimizi yalan sayan o kavme gidin" dedik. Sonunda (yola gelmediklerinden) onları yerle bir ettik.

25:37 Nuh kavmine gelince, Peygamberleri yalancılıkla itham ettiklerinde, onları suda boğduk ve kendilerini insanlar için bir ibret yaptık. Biz zalimler için acıklı bir azab hazırlamışızdır.

25:38 Ad'i, Semud'u, Ress halkını ve bunlar arasında daha bir çok nesilleri de (inkârcilikleri yüzünden) helak ettik

25:39 Onların herbirine misaller getirdik; (ama öğüt almadıkları için) hepsini kirdik geçirdik.

25:40 (Resulüm!) Andolsun ki, (bu Mekke'li putperestler), bela ve fenalık yağmuruna tutulmuş olan beldeye uğramışlardır. Peki onu da görmüyorlar mıydı? Hayır! Onlar öldükten sonra dirilmeyi ummamaktadırlar.

25:41 Seni gördükleri zaman "Bu mu Allah'ın Peygamber olarak gönderdiği?"

diye hep seni alaya aliyorlar.

25:42 "Sayet tanrılarımıza inanmakta sebat göstermeseydik, gerçekten de bizi neredeyse tanrılarımızdan saptıracaktı" diyorlar. Azabi gördükleri zaman, kimin yolunun sapık olduğunu bilecekler!

25:43 Kötü duygularını kendisine tanrı edinen kimseyi gördün mü? Şimdi ona sen mi vekil olacaksın?

25:44 Yoksa sen, onların çoğunun gerçekten söz dinleyeceğini yahut akıllanacağını mi sanıyorsun? Gerçekte onlar hayvanlar gibidir, hatta gidisçe daha sapıktırlar.

25:45 Rabbinin gölgeyi nasıl uzatmakta olduğunu görmedin mi? Dileseydi onu elbet hareketsiz de kılardı. Sonra biz güneşi, ona (gölgeye) delil kılmışızdır.

25:46 Sonra da onu yavaş yavaş kendimize (baska yöne) çekmekteyiz.

25:47 Sizin için geceyi örtü, uykuyu istirahat kılan, gündüzü yayılıp çalışma (zamani) yapan O'dur.

25:48 Rüzgarları rahmetinin önünde müjdeci olarak gönderen ve gökten tertemiz bir su indiren O'dur.

25:49 Ki biz (o suyla) ölü topraga can verelim, yarattığımız nice hayvanlara ve insanlara su sağlayalım, diye.

25:50 Andolsun bunu, insanların öğüt almaları için, aralarında çeşit çeşit şekillerde anlatmışızdır; ama insanların çoğu ille nankörlük edip diretmistir.

25:51 (Habibim!) Sayet dileseydik elbette her köye bir uyarıcı (peygamber) gönderirdik.

25:52 (Madem ki yalnız seni gönderdik) Öyleyse kâfirlere boyun eğme ve bununla (Kur'ân ile) onlara karşı olanca gücünle büyük bir savaş ver!

25:53 Birinin suyu tatlı ve susuzluğu giderici, diğerininki tuzlu ve acı iki denizi salıveren ve aralarına bir engel, asılmaz bir serhat koyan O'dur.

25:54 O (hakir) sudan, bir insan yaratıp ona bir neseb bahseden ve sihriyet bağı ile akraba yapan O'dur. Rabbinin her şeye gücü yeter.

25:55 (Böyle iken inkârcılar) Allah'ı bırakıp kendilerine ne fayda, ne zarar veremeyen şeylere kulluk ediyorlar. Inkârci olan kimse Rabbine karşı uğrasıp durmaktadır.

25:56 (Halbuki) biz seni ancak müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.

25:57 De ki: "Ben, buna karşı sizden bir ücret değil, ancak Rabbine doğru bir yol tutmayı dileyen kimseler (olmanızı) istiyorum."

25:58 Sen, ölümsüz ve daima diri olan Allah'a güvenip dayan. O'nu hamd ile tesbih et. Kullarının günahlarından haberdar olarak O yeter.

25:59 Gökleri yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan, sonra Ars'a hükmeden Rahmân'dir. Haydi ne dileyeceksen o her şeyden haberdar olan (Rahmân)dan dile.

25:60 Onlara "Rahmân'a secde edin" dendigi zaman, "Rahmân da neymis? Senin bize emrettiğine secde eder miyiz hiç?" derler ve bu emir onların nefretini artırır.

25:61 Gökte burçları var eden, onların içinde bir kandil (güneş) ve nurlu bir ay barındıran Allah, yüceler yücesidir.

25:62 İbret almak veya sükretmek dileyen kimseler için gece ile gündüzü birbiri ardınca getiren O'dur.

25:63 O çok merhametli Allah'ın (has) kulları onlardır ki, yeryüzünde tevazu ile yürürler ve cahil kimseler kendilerine laf attığı zaman (incitmeksizin) "selam" derler (geçerler).

25:64 Ve onlar ki, Rablerine secdeler ve kıyâmlar ederek yatarlar.

25:65 Onlar ki, söyle derler: Cehennem azabını üzerimizden sav! Doğrusu onun azabı geçici bir şey değildir.

25:66 Orası cidden ne kötü bir uğrak, ne kötü bir konaktır.

25:67 Ve onlar ki, harcadıklarında ne israf ne de cimrilik ederler; ikisi arasında orta bir yol tutarlar.

25:68 Yine onlar ki, Allah ile beraber başka bir tanrıya yalvarmazlar, Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymazlar ve zina etmezler. Bunları yapan günahini (nin cezasını) bulur.

25:69 Kıyamet günü azabı kat kat olur ve orada alçaltılmış olarak temelli kalır.

25:70 Ancak tevbe ve iman edip iyi davranışlarda bulunanlar başka; Allah onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah çok bağışlayıcıdır, engin merhamet sahibidir.

25:71 Ve her kim tevbe edip iyi davranış gösterirse, şüphesiz o, tevbesi kabul edilmiş olarak Allah'a döner.

25:72 Ve onlar ki, yalan sahitlik etmezler, boş bir şeye rastladıkları zaman vakar ile (oradan) geçip giderler.

25:73 Kendilerine Rablerinin âyetleri hatırlatıldığında ise, onlara kârsi sagır ve kör davranmazlar.

25:74 Ve onlar ki: "Ey Rabbimiz! Bize gözümüzü aydınlatacak esler ve zürriyetler bağışla ve bizi takva sahiplerine önder kıl" derler.

25:75 İşte onlar, sabretmelerine karşılık cennetin en yüksek makamları ile mükafatlandırılacaklar, orada hürmet ve selâmla karşılanacaklardır.

25:76 Orada ebedî kalacaklar, orası ne güzel bir konak ve ne güzel bir makamdır.

25:77 (Resulüm!) De ki: "Rabbim size ne kıymet verir duanız olmasa? (Ey inkârcılar! Size bildirdiklerini) kesinkes yalan saydınız; o halde azab yakanızı bırakmayacaktır!

Sura 26: Ash-Shu'ara

26:1 Tâ, Sîn, Mîm.

26:2 Bunlar sana apaçık kitabın âyetleridir.

26:3 (Resulüm!) Onlar iman etmiyorlar diye adeta kendine kıyacaksın!

26:4 Biz dilersek onların üzerlerine gökten bir âyet (mucize) indiririz de, ona boyunları eğilekalır.

26:5 Bununla beraber kendilerine O Rahmân'dan yeni bir öğüt gelmeyedursun, ille ondan yüz çevirirler.

26:6 Üstelik (ona) "yalandır" dediler; fakat onlara alay edip durdukları şeyin haberleri yakında gelecektir.

26:7 Yeryüzüne bir bakmadılar mı? Biz orada her güzel çiftten nice bitkiler yetistirmisiz.

26:8 Süphesiz ki bunda mutlak bir âyet (nisane) vardır; ama onların çoğu iman etmezler.

26:9 Ve şüphe yok ki Rabbin, galip ve engin merhamet sahibidir.

26:10 Bir vakit de Rabbin, Musa'ya nida edip "Git o zalim kavme" dedi.

26:11 "Firavun kavmine, hâlâ sakinmayacaklar mı?"

26:12 (Musa) söyle seslendi: "Ya Rab! Doğrusu ben korkarım ki beni yalancı sayarlar."

26:13 "Ve göğsüm daralır, dilim dönmez, onun için Harun'a da elçilik ver."

26:14 "Hem onların bana isnad ettikleri bir suç var. Ondan dolayı korkarım ki, hemen beni öldürürler."

26:15 (Allah): "Hayir hayir" buyurdu, "haydi ikiniz âyetlerimizle (mucizelerimizle) gidin. Süphesiz ki, biz sizinle beraberiz. (Onları) isitiyoruz."

26:16 "Haydin Firavun'a gidin de deyin ki: İnan biz, âlemlerin Rabbinin elçisiyiz.

26:17 İsrail oğullarını bizimle beraber gönder."

26:18 "Â, dedi, biz seni çocukken himayemize alıp büyütmedik mi? Hayatının bir çok yıllarını aramızda geçirmedin mi?"

26:19 "Sonunda o yaptığın (kötü) işi de yaptın. Sen nankörün birisin!"

26:20 Musa, "Ben, dedi, o işi o anda yaptım ki saskinlardandım."

26:21 "Sizden korkunca da hemen aranızdan kaçtım. Sonra Rabbin bana hikmet bahsetti ve beni peygamberlerden kıldı."

26:22 "O basıma kaktığın nimet de (aslında) İsrail oğullarını kendine köle edinmiş olmandır. "

26:23 Firavun söyle dedi: "Âlemlerin Rabbi dediğin nedir ki?"

26:24 Musa cevap olarak: "Eğer isin gerçeğini düşünüp anlayan kişiler olsanız (itiraf edersiniz ki) O, göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin Rabbi'dir."

26:25 (Firavun) etrafında bulunanlara: "İsitmiyor musunuz?" dedi.

26:26 Musa dedi ki: "O sizin de Rabbiniz, daha önce ki atalarınızın da Rabbidir."

26:27 (Firavun): "Size gönderilen bu elçiniz mutlaka delidir" dedi.

26:28 Musa devamla söyle söyledi: "Sayet aklınızı kullansanız (anlarsınız ki), O, dogunun, batının ve ikisinin arasında bulunanların Rabbidir."

26:29 Firavun: "Benden baskasını ilâh tutarsan, andolsun ki seni zindana kapatılmışlardan ederim" dedi.

26:30 Musa sordu: "Sana apaçık bir şey getirmiş olsam da mi?"

26:31 Firavun: "Haydi getir onu bakayım, dogrulardan isen" dedi.

26:32 Bunun üzerine Musa asâsını bırakiverdi; apaçık bir ejderha oluverdi.

26:33 Elini de (koynundan) çekti çıkardı; bakanlara bembeyaz (görünen, nur saçan bir şey) oluverdi.

26:34 Firavun çevresinde bulunan ileri gelenlere: "Bu dedi, herhalde çok bilgili bir sihirbaz!"

26:35 "Sizi sihriyle yurdunuzdan çıkarmak istiyor. Şimdi ne buyurursunuz?"

26:36 Dediler ki: "Bunu ve kardesini egle, sehirlere de toplayicilar gönder."

26:37 "Bütün bilgiç sihirbazlari sana getirsinler."

26:38 Böylece, sihirbazlar belli bir günün tayin edilen vaktinde bir araya getirildi.

26:39 Halka, "Siz de toplaniyor musunuz? (Haydi çabuk olun)" denildi.

26:40 "Üstün gelirlerse herhalde sihirbazlara uyariz" dediler.

26:41 Sihirbazlar geldiklerinde Firavun'a "Sayet biz üstün gelirsek, muhakkak bize bir ücret vardır, değil mi?" dediler.

26:42 Firavun cevaben: "Evet, o takdirde hiç şüphe etmeyin, gözde kimselerden olacaksınız" dedi.

26:43 Musa onlara "Atin, ne atacaksanız" dedi.

26:44 Bunun üzerine iplerini ve degneklerini attılar ve "Firavun'un kudreti hakkı için şüphesiz elbette bizler galip geleceğiz" dediler.

26:45 Ardından Musa asâsini attı; bir de ne görsünler, onların uydurduklarını yutuyor!

26:46 Sihirbazlar derhal secdeye kapandılar.

26:47 "Iman ettik, dediler, Âlemlerin Rabbine "

26:48 "Musa ve Harun'un Rabbine!"

26:49 Firavun (kızgınlık içinde) dedi ki: "Ben size izin vermeden O'na iman ettiniz ha! Anlasıldı ki o size sihri öğreten büyüğünüzüm! Ama şimdi bileceksiniz: Andolsun, ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama ke stireceğim, hepinizi çarmiha gerdireceğim!"

26:50 "Zararı yok dediler nasıl olsa biz Rabbimize döneceğiz."

26:51 "Herhalde biz müminlerin evveli olduğumuzdan dolayı, Rabbimizin bize mağfiret buyuracağını ümit ederiz"

26:52 Biz, Musa'ya: "Kullarımı geceleyin yola çıkar, çünkü takip edileceksiniz" diye vahyettik.

26:53 Firavun da sehirlere (asker) toplayicilar gönderdi:

26:54 "Esasen bunlar, sayıları azar azar, bölük pörçük bir cemaattir."

26:55 "(Böyle iken) hakkımızda çok gayz (öfke) besliyorlar. "

26:56 "Biz ise, elbette uyanık (ve tekvücut) bir cemaatiz." (diyor ve dedirtiyordu.)

26:57 Ama (sonunda) biz, onları (Firavun ve kavmini) bahçelerden, pınarlardan,

26:58 Hazineleden ve şerefli makamlardan çıkardık.

26:59 Ve onlara İsrail oğullarını mirasçı yaptık.

26:60 Derken (Firavun ve adamları) güneş doğmustu ki, onların ardına düstüler.

26:61 İki topluluk birbirini görünce, Musa'nın adamları "Eyvah, yakalandık! dediler.

26:62 Musa: "Hayir, aslâ! dedi, Rabbim şüphesiz benimledir, bana yolunu gösterecektir."

26:63 Bunun üzerine Musa'ya "Vur asân ile denize" diye vahyettik; vurunca bir infilak etti, her bölük koca bir dağ gibi oluverdi,

26:64 Ötekilerini de buraya yanastirivermistik.

26:65 Musa ve beraberindekilerin hepsini kurtardık,

26:66 Sonra da ötekileri suda bogduk.
26:67 Süphesiz bunda bir âyet (ibret) vardır; ama çokları iman etmiş degillerdir.
26:68 Ve süphesiz, iste o Rabbin, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.
26:69 (Resulüm!) onlara İbrahim'in kisasını da naklet.
26:70 Hani o, babasına ve kavmine, "Neye tapıyorsunuz?" demisti.
26:71 "Birtakim putlara taparız da onlar sayesinde toplanırız" dediler.
26:72 İbrahim "Peki, dedi, yalvardığınızda onlar sizi isitiyorlar mı?"
26:73 "Veya size fayda veya zararları olur mu?"
26:74 "Yok, dediler, ama biz babalarımızı böyle yapar bulduk."
26:75 İbrahim dedi ki: "İyi ama, ister sizin, ister önceki atalarınızın olsun, neye taptığınızı (biraz olsun) düşündünüz mü?"
26:76 İbrahim dedi ki: "İyi ama, ister sizin, ister önceki atalarınızın olsun, neye taptığınızı (biraz olsun) düşündünüz mü?"
26:77 "Hep onlar benim düşmanımdır; ancak âlemlerin Rabbi (benim dostumdur)"
26:78 "O ki, beni yaratan ve bana doğru yolu gösterendir,"
26:79 "Beni yediren, içirendir,"
26:80 "Hastalandığım zaman bana O, sifâ verir."
26:81 "O ki, benim canımı alacak, sonra diriltecektir. "
26:82 "Ve hesap günü, hatamı bağışlayacağını umduğumdur."
26:83 "Ya Rab! Bana hikmet (hüküm) ver ve beni iyiler (zümresin)e kat."
26:84 "Sonra gelecekler içinde beni doğrulukla anılanlardan eyle!"
26:85 "Ve beni naîm (nimeti bol) cennetin varislerinden eyle!"
26:86 "Babamı da bağışla, çünkü o yanlış gidenlerdendir. "
26:87 "(İnsanların) diriltilecekleri gün, beni mahcub etme."
26:88 "O gün ki ne mal fayda verir ne oğullar!"
26:89 "Ancak Allah'a temiz bir kalple gelenler o günde (kurtulusa erer)."
26:90 (O gün) Cennet müttakilere yaklaştırılmıştır.
26:91 Azgınlar için de cehennem hortlatılmıştır.
26:92 Onlara, "Allah'i bırakıp da taptıklarınız, hani nerede? Size yardım edebiliyorlar mı veya kendilerini kurtarabiliyorlar mı?" denilir.
26:93 Onlara, "Allah'i bırakıp da taptıklarınız, hani nerede? Size yardım edebiliyorlar mı veya kendilerini kurtarabiliyorlar mı?" denilir.
26:94 Ve arkasından hep onlar (putlar ve azgınlar) o cehennemin içine fırlatılmaktadırlar.
26:95 Ve bütün o İblis orduları onun içinde birbirleriyle çekisirlerken dediler ki:
26:96 Ve bütün o İblis orduları onun içinde birbirleriyle çekisirlerken dediler ki:
26:97 "Vallahi biz, gerçekten apaçık bir sapıklık içindeymisiz."
26:98 "Çünkü biz sizi, âlemlerin Rabbi ile bir seviyede tutuyorduk."
26:99 "Ve bizi hep o günahkarlar saptirdi."
26:100 "Bak bizim için ne sefaatçiler var,"
26:101 "Ne de yakın bir dost."
26:102 "Ah keske (dünyaya) bir kere daha dönebilsek de, müminlerden olabilseydik."

26:103 Süphesiz bunda bir âyet (alinacak bir ders) vardır; oysa çokları iman etmiş degillerdir.

26:104 Ve süphesiz Rabbin, iste O, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.

26:105 Nuh kavmi de peygamberleri yalancılık ile itham etti.

26:106 Hani kardeşleri Nuh onlara söyle demisti: "Siz Allah'tan korkmaz misiniz?"

26:107 "Haberiniz olsun ki ben, size gönderilmiş güvenilir bir Peygamberim.

26:108 "Gelin artık, Allah'tan korkun ve bana itaat edin."

26:109 "Buna karşılık ben sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim mükafatımı verecek olan ancak, âlemlerin Rabbidir."

26:110 "Gelin, artık, Allah'tan korkun ve bana itaat edin."

26:111 "Â, dediler, senin ardına hep düşük kimseler düsmüşken, biz sana hiç inanır mıyız?"

26:112 Nuh dedi ki: "Onların yaptıkları hakkında bir bilgim yoktur."

26:113 "Onların hesabı ancak Rabbime aittir. Düşünsenize!"

26:114 "Hem ben iman edenleri kovmaya memur değilim."

26:115 "Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım."

26:116 Dediler ki: "Ey Nuh! Eğer vazgeçmezsen, iyi bil ki, tasan tutulanlardan olacaksın!"

26:117 Nuh: "Rabbim! dedi, kavmim beni yalancılık ile itham etti."

26:118 "Artık benimle onların arasında sen hükümünü ver. Beni ve beraberimdeki müminleri kurtar."

26:119 Bunun üzerine biz de onu ve beraberindekileri, o dolu gemide taşıyarak kurtardık.

26:120 Sonra da arkasında kalanları suda boğduk.

26:121 Süphesiz bunda mutlak bir âyet (alinacak ders) vardır; ama çokları iman etmiş degillerdir.

26:122 Ve süphesiz Rabbin, iste O, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.

26:123 Âd (kavmi) de peygamberleri yalancılık ile itham etti.

26:124 Hani kardeşleri Hûd onlara söyle demisti: "Siz Allah'tan korkmaz misiniz?"

26:125 "Haberiniz olsun ki ben, size gönderilmiş, güvenilir bir Peygamberim."

26:126 "Gelin artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin."

26:127 "Buna karşılık ben sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim mükafatımı verecek olan ancak âlemlerin Rabbidir. "

26:128 "Siz her tepeye bir alâmet bina edip eğlenir durur musunuz?"

26:129 "Temelli kalacağınızı umarak sağlam yapılar mı edinirsiniz?"

26:130 "Hem tuttugunuz zaman merhametsiz zorbalar gibi tutuyorsunuz."

26:131 "Artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin."

26:132 "O Allah'tan korkun ki, size o bildiginiz şeyleri vermekte,"

26:133 "Davarlar, oğullar,"

26:134 "Cennet gibi bağlar, bahçeler, pınarlar ihsan etmektedir."

26:135 "Cidden ben sizin hakkınızda büyük bir günün azabından korkuyorum."

26:136 "Dediler ki: "Sen ha vaaz etmissin, ha vaaz edenlerden olmamışsin, bizce birdir."

26:137 "Bu sirf eskilerin âdetidir."
26:138 "Biz azaba ugratılacak da degiliz."
26:139 Böylece onu yalanci saydilar; biz de kendilerini helak ettik.
Süphesiz bunda mutlak bir âyet (alinacak bir ders) vardır, ama çoklari iman etmiş degillerdur.
26:140 Ve süphesiz Rabbin, iste O, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.
26:141 Semûd (kavmi) de peygamberleri yalancilikla itham etti.
26:142 Hani kardesleri Salih onlara söyle demisti: "Siz Allah'tan korkmaz misiniz?"
26:143 "Haberiniz olsun ki ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim."
26:144 "Gelin artik, Allah'tan korkun ve bana itaat edin."
26:145 "Buna karsilik ben sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim mükafatimi verecek olan ancak âlemlerin Rabbidir."
26:146 "Siz burada güven içinde bırakılacak misiniz?"
26:147 "Bahçelerin, pınarların içinde,"
26:148 "Ekinlerin, salkımları sarkmış hurmalar arasında,"
26:149 "Ki bir de dağlardan keyifli keyifli kâsâneler oyuyorsunuz."
26:150 "Gelin! Allah'tan korkun da bana itaat edin."
26:151 "Yeryüzünde bozgunculuk yapıp dirlik düzenlik vermeyen bozguncuların emrine uymayın."
26:152 "Yeryüzünde bozgunculuk yapıp dirlik düzenlik vermeyen bozguncuların emrine uymayın."
26:153 "Sen dediler, olsa olsa iyice büyülenmiş birisin!"
26:154 "Sen de ancak bizim gibi bir besersin. Eger doğru söyleyenlerden isen, haydi bize bir âyet (mucize) getir."
26:155 Salih "Iste (mucize) bu disî devedir; su içme hakkı (bir gün) onundur, belli bir günün içme hakkı da sizin" dedi.
26:156 "Sakin ona bir kötülükle ilismeyin, yoksa sizi büyük bir günün azabı yakalayiverir."
26:157 Derken onu kestiler; fakat pisman da oldular.
26:158 Çünkü kendilerini azap yakalayiverdi. Süphesiz bunda bir âyet (alinacak bir ders) vardır, ama çoklari iman etmiş degillerdur.
26:159 Ve süphesiz Rabbin, iste O mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.
26:160 Lût (kavmi) de peygamberleri yalancilikla itham etti.
26:161 Hani kardesleri Lût onlara söyle demisti: "Siz Allah'tan korkmaz misiniz?"
26:162 "Haberiniz olsun ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim."
26:163 "Gelin artik, Allah'tan korkun ve bana itaat edin."
26:164 "Buna karsilik ben sizden bir ücret istemiyorum. Benim mükafatimi verecek olan ancak âlemlerin Rabbidir."
26:165 "Insanlar içinden erkeklere mi gidiyorsunuz?"
26:166 "Bırakıyorsunuz da sizler için yarattığı esleri! Doğrusu siz insanlıktan çıkmış bir kavimsiniz!"
26:167 Onlar söyle dediler: "Ey Lût! (Bu davadan) vazgeçmezsen, iyi bilki, sürülenlerden olacaksın."
26:168 Lût "Doğrusu ben, dedi, sizin bu işinize bugzedendenim."
26:169 "Yâ Rabbi! Beni ve ailemi onların yapageldiklerin(in vebalin)den

kurtar."

26:170 Biz de onu ve ailesinin tamamını kurtardık,

26:171 Ancak (geride) bir yaşlı kadın kaldı.

26:172 Sonra geridekilerin hepsini helak ettik.

26:173 Ve üzerlerine öyle bir yağmur yağdırdık ki, (uyarılanların) o yağmuru ne kötü bir yağmurdu!

26:174 Süphesiz bunda bir âyet (alınacak bir ders) vardır. Ama çokları iman etmiş degillerdir.

26:175 Ve süphesiz Rabbin, iste O mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.

26:176 Eyke halkı da peygamberleri yalancılık ile itham etti.

26:177 Hani Suayb onlara söyle demisti: "Siz Allah'tan korkmaz misiniz?"

26:178 "Haberiniz olsun ki ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim."

26:179 "Gelin, Allah'tan korkun ve bana itaat edin."

26:180 "Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum. Benim mükafatımı verecek olan yalnız âlemlerin Rabbidir."

26:181 "Ölçeği tam ölçün de hak yiyenlerden olmayın."

26:182 "Ve doğru terazi ile tartın."

26:183 "Halkın esyalarını degerinden düşürmeyin. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın."

26:184 "O sizi ve sizden önceki nesilleri yaratan Allah'tan korkun."

26:185 Onlar söyle dediler: "Sen, olsa olsa iyice büyülenmiş birisin."

26:186 "Sen de bizim gibi bir beserden başka nesen? Bil ki, biz seni ancak yalancılardan biri sayıyoruz."

26:187 "Sayet doğru sözlülerden isen, üstümüze gökten bir parça düşürüver."

26:188 Suayb, "Rabbim, yaptıklarınızı en iyi bilendir" dedi.

26:189 Hülâsa, onu yalancı saydılar da kendilerini o gölge gününün azabı yakalayiverdi. O cidden büyük bir günün azabı idi!

26:190 Süphesiz bunda bir âyet (alınacak bir ders) vardır. Ama çokları iman etmiş degillerdir.

26:191 Ve süphesiz Rabbin, iste O, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.

26:192 Ve muhakkak ki bu (Kur'ân) âlemlerin Rabbinin indirmesidir.

26:193 (Resulüm!) Onu Rûhu'lemin (Cebrail) indirdi;

26:194 Uyarıcılardan olasin diye senin kalbin üzerine;

26:195 Açık parlak bir Arapça lisan ile.

26:196 O, süphesiz daha öncekilerin kitaplarında da vardı.

26:197 İsrailogulları bilginlerinin onu bilmesi, onlar için bir âyet (delil) değil midir?

26:198 Biz onu Arapça bilmeyenlerden birine indirseydik de, bunu o okusaydı, yine de ona iman etmezlerdi.

26:199 Biz onu Arapça bilmeyenlerden birine indirseydik de, bunu o okusaydı, yine de ona iman etmezlerdi.

26:200 Böylece onu günahkarların kalplerine soktuk. (okuyup anladılar, ama yine de) acikli azabı görünceye kadar ona iman etmezler.

26:201 Böylece onu günahkarların kalplerine soktuk. (okuyup anladılar, ama yine de) acikli azabı görünceye kadar ona iman etmezler.

26:202 İste bu (azab) onlara, kendileri farkında olmadan, ansizin

geliverecektir.

26:203 O zaman "Bize (iman etmemiz için) mühlet verilir mi acaba?...
diyeceklerdir.

26:204 (Oysa dünyada iken) Onlar bizim azabimizi çarçabuk istiyorlardı.

26:205 Gördün ya artık onlara senelerce zevk ettirsek,

26:206 Sonra kendilerine vaad edilen (azab) gelip çatarsa,

26:207 O yasadıkları zevkin kendilerine hiçbir faydası olmayacaktır.

26:208 Bununla birlikte, biz hangi memleketi helak ettikse muhakkak onu
uyarıcı (peygamberleri) olmuştur.

26:209 (Onlar) ihtar edilmistir ve biz zulmetmiş değiliz.

26:210 Onu (Kur'ân'ı) şeytanlar indirmedir.

26:211 Bu onlara hem yarasız hem güçleri yetmez.

26:212 Süphesiz onlar vahyi isitmekten uzak tutulmuşlardır.

26:213 O halde sakın Allah ile beraber başka tanrıya kulluk edip yalvarma,
yoksa azaba ugratılanlardan olursun.

26:214 (Önce) en yakın hisimlerini uyar.

26:215 Ve sana uyan müminlere kanadını indir.

26:216 Sayet sana karşı gelirlerse, de ki: "Ben sizin yaptıklarınızdan
muhakkak uzagım."

26:217 Sen O, mutlak galip ve engin merhamet sahibine güvenip dayan.

26:218 O ki, (gece namaza) kalktığın zaman seni görüyor.

26:219 Ve secde edenler arasında dolasını da (görüyor.)

26:220 Çünkü her şeyi isiten, her şeyi bilen O'dur.

26:221 Şeytanların kime incecğini size haber vereyim mi?

26:222 Onlar, günaha, iftiraya düşkün olan herkesin üzerine inerler.

26:223 Onlar, (şeytanlara) kulak verirler ve onların çoğu yalancidir.

26:224 Sairler(e gelince), onlara da sapıklar uyar.

26:225 Onların her vadiye sakin sakin dolastıklarını ve gerçekte
yapmadıkları şeyleri söylediklerini görmedin mi?

26:226 Onların her vadiye sakin sakin dolastıklarını ve gerçekte
yapmadıkları şeyleri söylediklerini görmedin mi?

26:227 Ancak iman edip iyi ameller işleyenler, Allah'ı çok çok ananlar ve
haksızlığa ugratıldıklarında kendilerini savunanlar müstesna;
haksızlık edenler, hangi dönüğe (hangi akibete) döndürüleceklerini
yakında bileceklerdir.

Sura 27: An-Naml

27:1 Tâ, Sîn. Bunlar sana, Kur'ân'ın ve apaçık bir kitabın âyetleridir.

27:2 İman eden müminler için hidayet rehberi ve müjdeci olmak üzere.

27:3 Ki o (müminler) namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve ahirete
de kesin olarak iman ederler.

27:4 Süphesiz biz, ahirete inanmayanların işlerini kendilerine süslü
gösterdik de onlar ilerisini göremezler, kalpleri körelmiştir.

27:5 İste bunlar, kendileri için oldukça ağır bir azab bulunan
kimselerdir, ahirette en çok ziyana uğrayacaklar da onlardır.

27:6 (Resulüm!) Süphesiz ki bu Kur'ân, sana hikmet sahibi ve her şeyi
bilen Allah tarafından indirilmektedir.

27:7 Hani Musa, ailesine söyle demisti: "Gerçekten ben bir ates gördüm, (gidip) size oradan bir haber getirecegim yahut bir kor ates getireyim, umarim ki isinirsiniz."

27:8 Oraya geldiginde söyle seslenilmisti: "Atesin bulunduğu yerdeki ve çevresindekiler mübarek kılınmistir! Âlemlerin Rabbi olan Allah, eksikliklerden münezzehdir!"

27:9 "Ey Musa! İyi bil ki, ben, mutlak galip ve hikmet sahibi olan Allah'im!"

27:10 "Asâni at!" (Asâyi atip) onu yılan gibi deprenir görünce dönüp arkasına bakmadan kaçti. (Dedik ki): "Ey Musa korkma! Çünkü benim huzurumda peygamberler korkmaz."

27:11 "Ancak, kim haksizlik yapar, sonra yaptigi kötülüğü iyilige çevirirse, bilsin ki ben (ona karsi da) çok bagislayiciyim, çok merhamet sahibiyim."

27:12 "Elini koynuna sok; kusursuz bembeyaz çıkacaktır. Dokuz mucize ile Firavun ve kavmine (git), çünkü onlar yoldan çıkmis bir kavim olmuslardır."

27:13 Bu sekilde âyetlerimiz onların gözleri önüne serilince, "Bu apaçik bir sihirdir" dediler.

27:14 Ve vicdanlari bunlar(in dogrulugun)a tam bir kanaat getirdigi halde, zulüm ve kibirlerinden ötürü onlari bile bile inkâr ettiler.
Bozguncularin sonunun nice olduguna bir bak!

27:15 Andolsun ki biz, Davud'a ve Süleyman'a bir ilim verdik. Onlar: "Bizi mümin kullarinin birçoğundan üstün kılan Allah'a hamd olsun" dediler.

27:16 Süleyman Davud'a varis olup dedi ki: "Ey insanlar! Bize kus dili öğretildi ve bize her seyden (nasip) verildi. Dogrusu bu apaçik bir lütuftur."

27:17 Cinlerden, insanlardan ve kuslardan mütesekkil ordulari Süleyman'in hizmetinde toplandi, hepsi bir arada (onun tarafından) düzenli olarak sevkediliyordu.

27:18 Nihayet karınca vâdisine geldikleri zaman, bir karınca: "Ey karıncalar! Yuvalariniza girin; Süleyman ve ordusu farkina varmadan sizi ezmesin!" dedi.

27:19 (Süleyman) onun sözüne gülümseyerek dedi ki: "Ey Rabbim! Bana ve ana babama verdigin nimete sükmememi ve hosnut olacagin iyi is yapmami gönlüme getir. Rahmetinle, beni iyi kullarin arasina kat."

27:20 (Süleyman) Kuslari gözden geçirdikten sonra söyle dedi: "Hüdhüd'ü niçin göremiyorum? Yoksa kayiplara mi karisti?"

27:21 "Ya bana (mazeretini gösteren) apaçik bir delil getirecek, ya da onu siddetli bir azaba ugratacagim, yahut bogazliyacagim!"

27:22 Çok geçmeden (Hüdhüd) gelip: "Ben, dedi, senin bilmedigin bir sey öğrendim. Sebe'den sana çok dogru (ve önemli) bir haber getirdim.

27:23 "Gerçekten, onlara (Sebelilere) hükümdarlık eden, kendisine her türlü imkan verilmiş ve büyük bir tahta sahip olan bir kadınla karsilastim."

27:24 "Onun ve kavminin, Allah'i birakip güneşe secde ettiklerini gördüm. Seytan, kendilerine yaptiklarini süslü göstermiş de onlari dogru yoldan alikoymus. Bunun için hidayete giremiyorlar."

27:25 "Göklerde ve yerde gizleneni açığa çıkaran, gizlediginizi ve açıkladiginizi bilen Allah'a secde etmezler."

27:26 "(Halbuki) O büyük Ars'in sahibi olan Allah'tan baska tapilacak yoktur."

27:27 (Süleyman Hüdhd'e) dedi ki: "Dogru mu söyledin, yoksa yalancılardan misin, bakacağız."

27:28 "Su mektubumu götür, onu kendilerine ver, sonra onlardan biraz çekil de, ne sonuca varacaklarına bak."

27:29 (Süleyman'ın mektubunu alan Sebe melikesi): "Beyler, ulular! Bana çok önemli bir mektup bırakıldı" dedi.

27:30 "Mektup Süleyman'dandır, Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla (başlamakta)dir. "

27:31 "Bana karsi bas kaldırmayın, teslimiyet göstererek bana gelin diye (yazmaktadır)."

27:32 (Sonra Melike) dedi ki: "Beyler, ulular! Bu isimde bana bir fikir verin. (Bilirsiniz) siz yanımda olmadan hiçbir isi kestirip atmam."

27:33 Onlar, söyle cevap verdiler: "Biz güçlü kuvvetli kimseleriz, zorlu savaş erbabiyiz, buyruk ise senindir; artık ne emredeceğini düşün tasın."

27:34 Melike, "Hükümdarlar bir memlekete girdiler mi orayı perisan ederler ve halkının ulularını hakir hâle getirirler. (Herhalde) Onlar da böyle yapacaklardır" dedi.

27:35 "Ben (şimdi) onlara bir hediye göndereyim de, bakayım elçiler ne (gibi bir sonuç) ile dönecekler."

27:36 (Elçiler, hediyelerle) gelince Süleyman söyle dedi: "Siz bana mal ile yardım mi etmek istiyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiğinden daha iyidir. Ama siz, hediyenizle böbürlenirsiniz."

27:37 "(Ey elçi) Onlara var (söyle); iyi bilsinler ki, kendilerine asla karsi koyamayacakları ordularla gelir, onları, muhakkak surette hor ve hakir halde oradan çıkarırız!"

27:38 (Sonra Süleyman müsavirlerine) dedi ki: "Ey ulular! Onlar teslimiyet gösterip bana gelmeden önce, hanginiz o Melike'nin tahtını bana getirebilir?"

27:39 Cinlerden bir ifrit, "Sen makamından kalkmadan ben onu sana getiririm. Gerçekten bu ise gücüm ve güvenim var." dedi.

27:40 Kitaptan ilmi olan kimse ise, "Gözünü açıp kapamadan, ben onu sana getiririm" dedi. (Süleyman) onu (Melike'nin tahtını) yanibasına yerlesivermiş görünce, "Bu, dedi, şükür mü edeceğim, yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni sinamak üzere Rabbimin (gösterdiği) lütfündandır. Sükreden ancak kendisi için sükretmiş olur; nankörlük edene gelince, o bilsin ki Rabbim müstagnidir, çok kerem sahibidir."

27:41 (Süleyman devamla) dedi ki: "Onun tahtını bilemeyeceği bir vaziyete sokun; getirin bakalım taniyabilecek mi, yoksa taniyamayanlardan mi olacak?"

27:42 Melike gelince, "Senin tahtın da böyle mi?" dendi. O söyle cevap verdi: "Tipki o! Zaten bize daha önce bilgi verilmiş ve biz teslimiyet göstermistik."

27:43 O'nu, Allah'tan baska taptigi seyler alikoymustu. Çünkü kendisi inkârci bir kavimdendi.

27:44 Ona "köske gir!" dendi. Melike onu görünce derin bir su sandi ve etegini çekti. Süleyman "Bu billurdan yapılmış, seffaf bir zemindir" dedi. Melike dedi ki: "Rabbim! Ben gerçekten kendime yazık etmistim. Süleyman'ın maiyyetinde, âlemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum."

27:45 Andolsun ki, Allah'a ibadet edin diye Semud'a da kardesleri Salih'i gönderdik. Hemen birbirleriyle çekisen iki zümre oluverdiler.

27:46 Salih dedi ki: "Ey benim kavmim! Iyilik dururken niçin kötülüğe kosuyorsunuz? Ne olur Allah'a istigfar etseniz, belki rahmetine ulasirdiniz."

27:47 Cevap verdiler: "Senin ve beraberindekilerin yüzünden ugursuzluga ugradik." Salih: "Size çöken ugursuzluk (sebebi) Allah katında (yazili)dir. Belki siz imtihana çekilen bir kavimsiniz" dedi.

27:48 O sehirde dokuz çete vardı ki, bunlar yeryüzünde bozgunculuk yapıyorlar, iyilik tarafına hiç yanasmiyorlardı.

27:49 Allah'a and içerek birbirlerine söyle dediler: "Gece ona ve ailesine baskın yapalım; sonra da velisine, 'Biz o ailenin yok edilisi sirasında orada degildik, inanin ki dogru söylüyoruz' diyelim."

27:50 Onlar böyle bir tuzak kurdular, biz de kendileri farkında olmadan onların planlarını altüst ettik.

27:51 Iste bak! Tuzaklarının akibeti nice oldu: Onları da, kavimlerini de toptan helak ettik.

27:52 Iste haksizlikleri yüzünden çökmüş evleri! Bilen bir kavim için elbette bunda bir ibret vardır.

27:53 İman edip Allah'a karşı gelmekten sakınanları da kurtardık.

27:54 Lût'u da (peygamber olarak kavmine gönderdik). O, kavmine söyle demisti: "Göz göre göre hala o hayasizliği yapacak misiniz?"

27:55 "Siz ille de kadınları bırakıp sehvetle erkeklere yaklasacak misiniz? Dogrusu siz beyinsizlikte devam edegelen bir kavimsiniz!"

27:56 Buna kavminin cevabi sadece: "Lût ailesini memleketinizden çıkarın; baksanıza onlar (bizim yaptıklarımızdan) temiz kalmak isteyen insanlarmış!" demelerinden ibaret oldu.

27:57 Bunun üzerine onu ve ailesini kurtardık. Yalnız karisi müstesna; onun geride (azaba uğrayanların içinde) kalmasını takdir ettik.

27:58 Onların üzerlerine öyle bir yağmur indirdik ki, ne kötü idi uyarılanların yağmuru!

27:59 (Resulüm!) de ki: "Hamd olsun Allah'a, selam olsun seçkin kıldığı kullarına. Allah mi hayirli, yoksa O'na kostukları ortaklar mi?"

27:60 (Onlar mi hayirli) yoksa, gökleri ve yeri yaratan, gökten size su indiren mi? Çünkü biz onunla, bir ağacını bile bitirmeye gücünüzün yetmediği güzel güzel bahçeler bitirmisizdir. Allah'la beraber başka bir ilâh mi var! Dogrusu onlar sapıklıkta devameden bir guruhur.

27:61 (Onlar mi hayirli) yoksa, yeryüzünü oturmaya elverisli kılan, aralarında nehirler akıtan, onun için sabit dağlar yaratan, iki deniz arasına engel koyan mi? Allah'ın yanında başka bir ilâh mi var? Hayir onların çoğu (hakikatları) bilmiyorlar.

27:62 (Onlar mi hayirli) yoksa, kendine yalvardigi zaman bunalmisa karsilik veren ve basindaki sikintiyi gideren, sizi yeryüzünün hakimleri yapan mi? Allah'in yaninda baska bir ilâh mi var? Ne kit düşünüyorsunuz!

27:63 (Onlar mi hayirli) yoksa, karanin ve denizin karanliklari içinde size yolu bulduran, rahmetinin (yagmurun) önünde rüzgarlari müjdeci olarak gönderen mi? Allah'in yaninda baska bir ilâh mi var? Allah onların kostuklari ortaklardan çok yücedir, münezzehdir.

27:64 (Onlar mi hayirli) yoksa, önce yaratan, sonra yaratmayi tekrar eden ve sizi hem gökten, hem yerden riziklandiran mi? Allah ile beraber baska bir ilâh mi var? De ki: Eger dogru söylüyorsanız, siz kesin delilinizi getirin haydi!

27:65 De ki: Göklerde ve yerde Allah'tan baska kimse gaybi bilmez. Ne zaman diriltileceklerini de bilmezler.

27:66 Fakat ahiret hakkında bilgiler onlara ardarda gelmektedir. Ama onlar bundan bir şüphe içindedirler. Çünkü onlar bundan yana kördürler.

27:67 Inkârcilar dediler ki: "Sahi biz ve atalarimiz toprak olduktan sonra gerçekten (diriltilip) çıkarilacak miyiz?"

27:68 "And olsun ki, bu tehdit bize yapildigi gibi, daha önce atalarimize da yapilmistir. Bu öncekilerin masallarından baska bir sey degildir."

27:69 De ki: "Hele bir yeryüzünde gezin de, günahkarların sonu nice oldu, bir bakin!"

27:70 (Habibim!) Onlara karsi mahzun olma, kurmakta olduklari tuzaklardan ötürü de sikinti duyma!

27:71 Bir de, "Eger dogru söylüyorsanız bu vaad (ettiginiz azab) hani, ne zaman?" derler.

27:72 De ki: "Çabucak gelmesini istediginiz sey (azabın) bir kısmi herhalde yakinda ensenize binecektir."

27:73 Şüphesiz Rabbin, insanlara karsi lütuf sahibidir; fakat insanların çogu sücretmezler.

27:74 Rabbin elbette onların sinelerinin gizlediklerini de, açığa vurduklarını da bilir.

27:75 Gökte ve yerde gizli hiçbir sey yoktur ki apaçik bir kitapta (Lehvi mahfuzda) bulunmasın.

27:76 Haberiniz olsun ki bu Kur'ân, Israil oğullarına, hakkında ihtilaf edegeldikleri seylerin pek çoğunu anlatmaktadır.

27:77 Ve o, müminler için gerçekten bir hidayet rehberi ve rahmettir.

27:78 Rabbin şüphesiz, onlar arasında kendi hükmünü verecektir. O, mutlak galiptir, hikmet sahibidir.

27:79 Ve o halde sen Allah'a güven. Çünkü sen, apaçik hakikatin üzerindesin.

27:80 Bil ki sen, ölümlere isittiremezsin, arkasını dönüp kaçmakta olan sagirlara da daveti duyuramazsin.

27:81 Sen körleri sapikliklarından çevirip dogru yola getirecek degilsin. Ancak (gönülden) teslim olarak âyetlerimize iman edenlere duyurabilirsin.

27:82 Söylenen baslarına geleceği vakit, bunlar için yerden bir "dâbbe" (canlı) çıkarırız ki bu, onlara insanların âyetlerimize kesin bir iman getirmemiş olduklarını söyler.

27:83 Ve her ümmetin âyetlerimizi yalan sayanlarından bir cemaati toplayacağımız gün, artık onlar bir arada tutulup (hesap yerine) sevk edilirler.

27:84 Nihayet (oraya) geldikleri vakit Allah buyurur: "Siz benim âyetlerimi, ne olduğunu kavramadan yalan saydınız öyle mi? Yoksa yaptığınız başka neydi?"

27:85 Yaptıkları haksızlıktan dolayı, o söz gerçekleşmiştir; artık onlar konuşamazlar.

27:86 Görmediler mi ki, dinlensinler diye geceyi yarattık ve (çalışınlar diye) gündüzü apaydınlık yaptık. İman eden bir kavim için elbette bunda ibretler vardır.

27:87 Sûr'a üfürüldüğü gün Allah'ın diledikleri müstesna göklerde ve yerde bulunanlar hep dehşete kapılır. Hepsi boyunları bükük olarak O'na gelirler.

27:88 Sen dağları görürsün de, yerinde durur sanırsın. Oysa onlar bulutun yürümesi gibi yürümektedirler. Bu, her şeyi sapa sağlam yapan Allah'ın sanatıdır. Süphesiz ki O, yaptıklarınızdan tamamıyla haberdardır.

27:89 Kim iyilikle gelirse, ona daha iyisi verilir ve onlar o gün korkudan da emin kalırlar.

27:90 Her kim de kötülükle gelirse artık yüzleri ateste sürtülür. "Başka değil ancak yaptığınız amellerin cezasını çekeceksiniz." (denir).

27:91 (De ki): "Ben ancak her şeyin sahibi olan ve burayı kutlu kılan bu şehrin (Mekke'nin) Rabbinin kulluk etmekle emrolundum. Yine bana müslümanlardan olmam emredildi."

27:92 "Ve Kur'ân'ı okumam emredildi." Artık kim doğru yola gelirse, yalnız kendisi için gelmiş olur; kim de saparsa ona de ki: "Ben sadece uyarıcılardanım."

27:93 Ve söyle de: Hamd, Allah'a mahsustur. O, âyetlerini size gösterecek, siz de onları görüp tanıyacaksınız. Rabbin, yaptıklarınızdan habersiz değildir.

Sura 28: Al-Qasas

28:1 Tâ, Sîn, Mîm.

28:2 Bunlar, apaçık kitabın âyetleridir.

28:3 İman edecek bir kavim için Musa ile Firavun'un haberlerinden bir kısmını sana dosdoğru okuyacağız.

28:4 Çünkü Firavun, (Misir) toprakında gerçekten azmış, halkını parça parça etmişti. Onlardan bir zümreyi güçsüz buluyor, bunların oğullarını boğazlıyor, kızlarını ise sağ bırakıyordu. Belli ki o bozgunculardandı.

28:5 Biz ise istiyorduk ki, o yerde güçsüz düşürülenlere lütufta bulunalım, onları önderler yapalım, onlara (ötekilerin) yerini

aldiralim.

28:6 Ve o yerde onlari hakim kilalim, Firavun ile Hâmân ve ordularina, onlardan çekinmekte olduklari seyi gösterelim.

28:7 O esnada Musa'nin anasina "Onu emzir, kendisine zarar geleceginden kaygilandiginda onu denize (Nil nehrine) birakiver, hiç korkup kaygilanma, çünkü biz onu tekrar sana verecegiz ve onu peygamberlerden biri yapacagiz" diye bildirdik.

28:8 Nihayet Firavun ailesi onu yitik olarak aldı. Çünkü o, sonunda kendileri için bir düşman ve bir tasa olacakti. Süphesiz Firavun ile Hâmân ve askerleri yaniliyorlardi.

28:9 Firavun'un karisi (sepetin içinden çocuk çikinca kocasına), "Ikimizin de gözü aydin! Onu öldürmeyin, belki bize faydasi dokunur, ya da onu evlad ediniz" dedi. Halbuki onlar isin sonunu sezemiyorlardi.

28:10 Musa'nin anasinin yüregi (tasadan) bombos kaliverdi. Eger biz, (vaadimize) inananlardan olması için onun kalbini pekistirmemis olsaydik, neredeyse isi meydana çıkaracakti.

28:11 Annesi Musa'nin ablasina, "Onun izini takip et" dedi. O da, onlar farkina varmadan uzaktan kardesini gözetledi.

28:12 Biz (annesine geri vermezden) daha önce, onun süt analarinin sütünü kabulüne müsaade etmedik. Bunun üzerine ablası, "Size, onun bakımını sizin namınıza üstlenecek, hem de ona iyi davranacak bir aile göstereyim mi?" dedi.

28:13 Böylelikle biz onu, gözü aydin olsun, gam çekmesin ve Allah'in vaadinin gerçek oldugunu bilsin, diye anasina geri verdik. Fakat yine de pek çogu (bunu) bilmezler.

28:14 Musa yigitlik çağına girip olgunlasınca, biz ona hikmet ve ilim verdik. Iste güzel davrananlari biz böyle mükafatlandırırız.

28:15 Musa, halkinin habersiz oldugu bir sirada sehre girdi. Orada, biri kendi tarafından diğeri düşman tarafından olan iki adami birbirleriyle döğüsür buldu. Kendi tarafı olan, düşmana karsi ondan yardım diledi. Musa da ötekine bir yumruk indirip onun ölümüne sebep oldu. "Bu, seytan isidir. O, gerçekten saptirici, apaçık bir düşmandir" dedi.

28:16 Musa, "Rabbim! Dogrusu kendimi ziyana ugrattim. Beni bagisla!" dedi; Allah da, onu bagisladi. Çünkü, çok bagislayıcı, çok merhamet edici olan ancak O'dur.

28:17 Musa, "Rabbim! Bana lutfettigin nimetlere andolsun ki, artık suçlulara asla arka olmayacagim" dedi.

28:18 Sehirde korku içinde, (etrafı) gözetleyerek sabahladi. Bir de ne görsün, dün kendisinden yardım isteyen kimse feryad ederek yine ondan imdat istiyor. Musa ona dedi ki: "Dogrusu sen, besbelli bir azginsin!"

28:19 Musa, ikisinin de düşmanı olan adami yakalamak isteyince, o adam dedi ki: "Ey Musa! Dün bir cana kiydigin gibi, bana da mi kiymak istiyorsun? Demek arabuluculardan olmak istemiyor da, bu yerde ille yaman bir zorba olmayi arzuluyorsun sen!"

28:20 Sehrin öbür ucundan bir adam geldi ve dedi ki: "Ey Musa! Ileri gelenler seni öldürmek için hakkında müzakere ediyorlar. Derhal (buradan) çık! Inan ki ben senin iyiligini isteyenlerdenim."

28:21 Musa korka korka, (etrafi) gözetleyerek oradan çıktı. "Rabbim! Beni zalimler guruhundan kurtar" dedi.

28:22 Medyen'e doğru yöneldiğinde: "Umarım Rabbim beni doğru yola iletir." dedi.

28:23 Musa, Medyen suyuna varınca, orada (hayvanlarını) sulayan bir çok insan buldu. Onların gerisinde de (hayvanlarını suyun olduğu yerden) geri çeken iki kadın gördü. Onlara "Derdiniz nedir?" dedi. Söyle cevap verdiler: "Çobanlar sulayıp çekilmeden biz (onların içine sokulup hayvanlarımızı) sulamayız; babamız da çok yaşlidir. "

28:24 Bunun üzerine Musa, onların davranışlarını suladı. Sonra gölgeye çekildi ve "Rabbim! Doğrusu bana indireceğin her hayra muhtacım" dedi.

28:25 Derken, o iki kadından biri utana utana yürüyerek ona geldi. "Babam, dedi, bizim yerimize (hayvanları) sulamanın karşılığını ödemek için seni çağırıyor." Musa, ona (Hz. Suayb'a) gelip basından geçeni anlatınca o, "korkma, o zalim kavimden kurtuldun" dedi.

28:26 (Suayb'ın) iki kızından biri: "Babacığım! Onu ücretle (çoban) tut. Çünkü ücretle istihdam edeceğin en iyi kimse, bu güçlü ve güvenilir adamdır" dedi.

28:27 (Suayb) Dedi ki: "Bana sekiz yıl çalışmana karşılık su iki kızından birini sana nikahlamak istiyorum. Eğer on yıla tamamlarsan artık o kendinden; yoksa sana ağırlık vermek istemem. İnşallah beni iyi kimselerden bulacaksın."

28:28 Musa şöyle cevap verdi: "Bu benimle benim aramdadır. Bu iki süreden hangisini doldurursam doldurayım demek ki, bana karşı husumet yok. Söylediklerimize Allah vekildir."

28:29 Artık Musa süreyi doldurup ailesiyle yola çıkınca, Tûr tarafından bir ateş gördü. Ailesine: "Siz (burada) bekleyin; ben bir ateş gördüm, belki oradan size bir haber, yahut isinmanız için o atesten bir parça getiririm" dedi.

28:30 Oraya gelince, o mübarek yerdeki vâdinin sağ kiyisinden, (oradaki) ağaç tarafından kendisine şöyle seslenildi: "Ey Musa! Bil ki ben, bütün âlemlerin Rabbi olan Allah'im."

28:31 Ve "Asâni at!" denildi. Musa (attığı) asâyı yılan gibi debrenir görünce, dönüp arkasına bakmadan kaçtı. "Ey Musa! Beri gel, korkma. Çünkü sen emniyette olanlardansın." (buyuruldu.)

28:32 "Elini koynuna sok, kusursuz bembeyaz çıkacaktır. Korkudan (açılan) kollarını kendine çek. İşte bu ikisi Firavun ve onun adamlarına karşı Rabbin tarafından iki kesin delildir. Çünkü onlar, yoldan çıkan bir kavim olmuşlardır." (diye seslenildi)

28:33 Musa dedi ki: "Rabbim! Ben onlardan birini öldürmüştüm, beni öldürmelerinden korkuyorum."

28:34 "Kardesim Harun'un dili benimkinden daha düzgündür. Onu da beni doğrulayan bir yardımcı olarak benimle birlikte gönder. Zira bana yalancılık ithamında bulunmalarından endişe ediyorum."

28:35 Allah buyurdu: "Seni kardesinle destekliyeceğim ve size öyle bir kudret vereceğim ki, âyetlerimiz sayesinde onlar size erisemeyecekler. Siz ve size tabi olanlar üstün geleceksiniz."

28:36 Musa onlara apaçık âyetlerimizi getirince, "Bu, olsa olsa uydurulmuş bir sihirdir. Biz önceki atalarımızdan böylesini isitmemistik" dediler.

28:37 Musa şöyle dedi: "Rabbim, kendi katından kimin hidayet rehberi getirdiğini ve hayırlı akibetin kime nasip olacağını en iyi bilendir. Muhakkak ki zalimler, kurtulsa eremezler."

28:38 Firavun: "Ey ileri gelenler! Sizin için benden başka bir ilâh tanımiyorum. Ey Hâmân, haydi benim için çamur üzerine ateş yak (ve tuğla imal et), bana bir kule yap ki, Musa'nın ilâhına çıkayım; ama sanıyorum, o mutlaka yalan söyleyenlerdendir." dedi.

28:39 O ve askerleri, yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar ve gerçekten bize döndürülmeyeceklerini sandılar.

28:40 Biz de onu ve askerlerini yakalayıp denize atıverdik. Bir bak, zalimlerin sonu nice oldu!

28:41 Onları ateşe çağırın öncüler kıldık. Kiyamet günü onlar yardım görmeyeceklerdir.

28:42 Bu dünyada arkalarına lanet taktık. Onlar, kiyamet gününde de kötülenmişler arasındadır.

28:43 Andolsun ki biz, ilk nesilleri yok ettikten sonra Musa'ya olur ki düşünür, öğüt alırlar diye, insanlar için apaçık deliller, hidayet rehberi ve rahmet olarak o Kitab'ı (Tevrat'ı) vermişizdir.

28:44 (Resulüm!) Musa'ya emrimizi vahyettiğimiz sırada sen batı yönünde bulunmuyordun ve (o hadiseyi) görenlerden degildin.

28:45 Bilakis biz (o zamandan senin zamanına kadar) nice nesiller var ettik de, onların üzerinden uzun zamanlar geçti. Sen onlara âyetlerimizi okuyarak, Medyen halki arasında bulunanlardan da degildin; aksine biz (başka) peygamber göndermistik.

28:46 (Musa'ya) seslendiğimiz zaman da, Tûr'un yanında degildin. Bilakis senden önce kendilerine uyarıcı (peygamber) gelmeyen bir kavmi uyarman için Rabbinden bir rahmet olarak (orada geçenleri sana bildirdik), ola ki onlar düşünüp öğüt alırlar.

28:47 Bizzat kendi yaptıklarından dolayı başlarına bir musibet geldiğinde, "Rabbimiz! Ne olurdu bize bir peygamber gönderseydin de, âyetlerine uysak ve müminlerden olsaydık" diyecek olmasalardı (seni göndermezdik).

28:48 Fakat onlara tarafımızdan o hak (peygamber) gelince, "Musa'ya verilen (mucizeler) gibi ona da verilmeli değil miydi?" dediler. Peki daha önce Musa'ya verileni de inkâr etmemişler miydi? "Birbirini destekleyen iki sihir" demişler ve bunu söylemişlerdi: "Dogrusu biz hiçbirine inanmıyoruz."

28:49 (Resulüm!) De ki: "Eğer doğru sözlüler iseniz, Allah katından bu ikisinden (bana ve Musa'ya inen kitaplardan) daha doğru bir kitap getirin de ben ona uyayım!"

28:50 Eğer sana cevap vermezlerse, bil ki onlar, sırf heveslerine uymaktadırlar. Allah'tan bir yol gösterici olmaksızın kendi hevesine uyandan daha sapık kim olabilir? Elbette Allah zalim kavmi doğru yola iletmez.

28:51 Andolsun ki biz, düşünüp öğüt alsınlar diye, sözü (vahyi) birbirini ardınca ulamışızdır.

28:52 Ondan (Kur'ân'dan) önce kendilerine kitap verdiklerimiz, ona da iman ederler.

28:53 Onlara (Kur'ân) okunduğu zaman "O'na iman ettik. Çünkü o, Rabbimizden gelmiş hakikattir. Esasen biz daha önce de müslüman idik" derler.

28:54 İşte onlara, sabretmelerinden ötürü mükafatları iki defa verilecektir. Bunlar kötülüğü iyilikle savarlar, kendilerine verdiğimiz rizikten de Allah rızası için harcarlar.

28:55 Onlar, boş söz isittikleri zaman, ondan yüz çevirirler ve "Bizim işlerimiz bize, sizin işleriniz size. Size selam olsun. Biz kendini bilmezleri istemeyiz" derler.

28:56 (Resulüm!) Sen sevdiğini hidayete erdiremezsin; bilakis, Allah dilediğine hidayet verir ve hidayete girecek olanları en iyi O bilir.

28:57 "Biz seninle beraber doğru yola uyarsak, yurdumuzdan atılırız" dediler. Biz onları, kendi katimizden bir rizik olarak her şeyin ürünlerinin toplanıp getirildiği, güvenli, dokunulmaz bir yere (Mekkei Mükerreme'ye) yerleştirmedik mi? Fakat onların çoğu bilmezler.

28:58 Biz, maisepleriyle simarmış nice memleketi helak etmişizdir. İşte yerleri! Kendilerinden sonra oralarda pek az oturulabilmistir. Onlara biz varis olmuştuk.

28:59 Rabbin, kendilerine âyetlerimizi okuyan bir peygamberi memleketlerin ana merkezlerine göndermedikçe, memleketleri helâk edici değildir. Zaten biz, ancak halkı zalim olan memleketleri helâk etmişizdir.

28:60 Size verilen şeyler, dünya hayatının geçim vasıtası ve debdebesidir. Allah katında olanlar ise, daha hayırlı ve daha kalıcıdır. Hâlâ buna aklınız ermeyecek mi?

28:61 Su halde, kendisine güzel bir vaadde bulunduğumuz, ardından ona kavusan kimse, (sırf) dünya hayatının geçici zevkini yasattığımız ve sonra kıyamet gününde (azab için) huzurumuza getirilenler arasında bulunan kimse gibi midir?

28:62 O gün Allah onları çağırarak, "Benim ortaklarım olduklarını iddia ettikleriniz, hani nerede?" diyecektir.

28:63 (O gün) haklarında azaba itilme, hükmü gerçekleşen kimseler, "Rabbimiz! Biz nasıl azımsak, işte bu azımsalrı da öylece azdırdık. (Onların suçlarından) beri olduğumuzu sana arzederiz. Zaten onlar aslında bizlere tapmıyorlardı." derler.

28:64 "(Allah'a kustuğunuz) ortaklarınızı çağırın!" denir, onlar da çağırırlar; fakat kendilerine cevap vermezler ve (karsıllarında) azabi görürler. Ne olurdu (dünyada iken) doğru yola girselerdi!

28:65 O gün Allah onları çağırıp "Peygamberlere ne cevap verdiniz?" diyecektir.

28:66 İşte o gün onlara bütün haberler kapkaranlık olmuştur; onlar birbirlerine de soramayacaklardır.

28:67 Fakat tevbe ederek, iman edip iyi işler yapan kimseye gelince, o, kurtulmuş erenler arasında olmayı umabilir.

28:68 Rabbin, dilediğini yaratır ve seçer. Onların seçim hakkı yoktur. Allah, onların ortak kustuğlarından münezzehtir ve sâni yücedir.

28:69 Rabbin, onların, sinelerinde gizlediklerini de, açığa vurduklarını da bilir.

28:70 İste O, Allah'tır. O'ndan başka tanrı yoktur. Önünde de, sonunda da hamd O'nundur, hüküm O'nundur. Ve ancak O'na döndürüleceksiniz.

28:71 (Resulüm!) De ki: "Düşündünüz mü hiç, eğer Allah üzerinizde geceyi tâ kıyamet gününe kadar aralıksız devam ettirse, Allah'tan başka size isik getirecek tanrı kimdir? Hâlâ isitmeyecek misiniz?"

28:72 De ki: "Haber verin bakayım, eğer Allah üzerinizde gündüzü ta kıyamet gününe kadar aralıksız devam ettirse, Allah'tan başka, istirahat edeceğiniz geceyi size getirecek tanrı kimdir? Hâlâ görmeyecek misiniz?"

28:73 Rahmetinden dolayı, Allah, geceyi ve gündüzü yarattı ki geceyle dinlenesiniz (gündüzün) ise O'nun lütuf ve kereminden (rizkinizi) arayınız. Umulur ki şükredersiniz.

28:74 Ve hele o gün Allah onları çağırarak: "Benim ortaklarım olduklarını iddia ettikleriniz hani, nerede?" diyecektir.

28:75 (O gün) her ümmetten bir şahit çıkarır, "Haydin, kesin delilinizi getirin!" deriz. O zaman bilirler ki, hakikat Allah'a aittir ve uydurageldikleri şeyler (putlar) de kendilerinden ayrılıp kaybolmuşlardır.

28:76 Karun, Musa'nın kavminden idi de, onlara karşı azgınlık etmişti. Biz ona öyle hazineler vermistik ki, anahtarlarını güçlü kuvvetli bir topluluk zor tasırdı. Kavmi ona demisti ki: "Simarma! Bil ki Allah simarıkları sevmez."

28:77 "Allah'ın sana verdiğinden (O'nun yolunda harçayarak) ahiret yurdunu gözet, ama dünyadan da nasibini unutma! Allah'ın sana ihsan ettiği gibi, sen de (insanlara) iyilik et. Yeryüzünde bozgunculugu arzulama. Şüphesiz ki Allah, bozguncuları sevmez."

28:78 Karun ise: "O (servet) bana ancak kendimdeki bilgi sayesinde verildi." demistir. Bilmiyor muydu ki Allah, kendinden önceki nesillerden, ondan daha güçlü, ondan daha çok taraftarı olan kimseleri helak etmişti.

Günahkarlardan günahları sorulmaz (Allah onların hepsini bilir).

28:79 Derken Karun, ihtisam içinde kavminin karsisine çıktı. Dünya hayatını arzulayanlar, "Keske Karun'a verilenin benzeri bizim de olsaydı. Hakikat su ki o, çok büyük devlet sahibidir" dediler.

28:80 Kendilerine ilim verilmiş olanlar ise, şöyle dediler: "Yazıklar olsun size! İman edip iyi işler yapanlara göre Allah'ın mükafatı daha üstündür. Ona da ancak sabredenler kavusabilir."

28:81 Derken biz onu da, sarayını da yerin dibine geçirdik. Artık Allah'a karşı kendisine yardım edecek taraftarları olmadığı gibi, o, kendini savunup kurtarabilecek kimselerden de değildi.

28:82 Daha dün onun yerinde olmayı isteyenler de: "Demek ki Allah kullarından dilediğine rizki çok da, az da verir. Sayet Allah bize lütufta bulunmuş olmasaydı, bizi de yerin dibine geçirirdi. Demek ki inkârcılar iflah olmazmış" demeye başladılar.

28:83 İste ahiret yurdu! Biz onu yeryüzünde böbürlenmeyi ve bozgunculugu arzulamayan kimselere veririz. (En güzel) akıbet, takva sahiplerininindir.

28:84 Kim bir iyilik getirirse ona ondan daha üstün karşılık vardır. Kim bir kötülük getirirse, o kötülükleri işleyenler, ancak yaptıkları

kadar ceza görürler.

28:85 (Resulüm!) Kur'ân'i (okumayı, teblig etmeyi ve ona uymayı) sana farz kılan Allah, elbette seni (yine) dönülecek yere döndürecektir. De ki: "Rabbim, kimin hidayetle geldiğini ve kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu en iyi bilendir."

28:86 Sen, bu kitabın sana vahyolunacağını ummuyordun. Bu ancak Rabbinden bir rahmettir. O halde sakın kâfirlere arka çıkma!

28:87 Allah'ın âyetleri sana indirildikten sonra, artık sakın onlar seni bu âyetlerden alikoymasınlar. Rabbine davet et. Asla müsrıklarden olma!

28:88 Allah ile birlikte başka bir tanrıya tapıp yalvarma! O'ndan başka tanrı yoktur. O'nun zatından başka her şey helak olacaktır. Hüküm O'nundur ve siz ancak O'na döndürüleceksiniz.

Sura 29: Al-Ankabut

29:1 Elif, Lâm, Mîm.

29:2 İnsanlar, imtihandan geçirilmeden, sadece "İman ettik" demeleriyle bırakılacaklarını mı sandılar?

29:3 Andolsun ki, biz onlardan öncekileri de imtihandan geçirmişizdir. Elbette Allah, doğruları ortaya çıkaracak, yalancılara da mutlaka ortaya koyacaktır.

29:4 Yoksa kötülükleri yapanlar bizden kaçabileceklerini mi sandılar? Ne kadar kötü (ve yanlış) hüküm veriyorlar!

29:5 Her kim Allah'a kavusmayı umuyorsa bilsin ki, Allah'ın tayin ettiği o vakit elbette gelecektir. O her şeyi isiten ve bilendir.

29:6 Cihad eden ancak kendisi için cihad etmiş olur. Şüphesiz Allah, âlemlerden müstagnidir.

29:7 İman edip iyi işler yapanların kötülüklerini elbette örteriz ve onlara, yaptıklarının daha güzeli ile karşılık veririz.

29:8 Biz insana, ana babasına iyi davranmasını tavsiye etmişizdir. Eğer onlar, seni, hakkında bilgin olmayan bir şeyi (körü körüne) bana ortak kosman için zorlarsa, onlara itaat etme. Dönüşünüz ancak banadır. O zaman, size yapmış olduklarınızı haber vereceğim.

29:9 İman edip iyi işler yapanları, muhakkak salihler (zümresi) içine katarız.

29:10 İnsanlardan kimi vardır ki, "Allah'a inandık" der; fakat Allah uğrunda eziyete uğratıldığı zaman, insanların iskencesini Allah'ın azabı gibi tutar. Halbuki Rabbinden bir yardım gelecek olsa, mutlaka, "Dogrusu biz de sizinle beraberdik" derler. Acaba Allah, herkesin kalbindekileri en iyi bilen değil midir?

29:11 Allah, elbette (O'na gönülden) iman edenleri de, iki yüzlüleri de bilir.

29:12 Kâfirler, iman edenlere, "Bizim yolumuza uyun, sizin günahlarınızı biz yüklenelim" derler. Halbuki onların hiçbir günahını yüklenecek değillerdir. Gerçekte onlar, kesinlikle yalan söylemektedirler.

29:13 (Fakat gerçek şu ki) elbette kendi yüklerini, kendi yükleriyle birlikte nice yükleri (baskalarını saptırmanın vebalini) taşıyacaklar ve uydurup durdukları şeylerden kıyamet günü mutlaka sorguya

çekileceklerdir.

29:14 Andolsun ki Nuh'u kendi kavmine gönderdik de, o dokuz yüz elli yıl onların arasında kaldı. Sonunda, onlar zulümlerini sürdürürken tufan kendilerini yakalayiverdi.

29:15 Fakat biz onu ve gemidekileri kurtardık ve bunu âlemlere bir ibret yaptık.

29:16 İbrahim'i de gönderdik. O kavmine şöyle demisti: "Allah'a kulluk edin, O'na karşı gelmekten sakının. Eğer bilmiş olsanız bu sizin için daha hayirlidir."

29:17 "Siz Allah'i bırakıp sadece birtakım putlara tapıyor, asilsiz sözler uyduruyorsunuz. Bilmelisiniz ki, Allah'i bırakıp da tapıklarınız, size rizik veremezler. O halde rizki Allah katında arayın. O'na kulluk edin. Ancak O'na döndürüleceksiniz."

29:18 Eğer (size teblig edileni) yalan sayarsanız, bilin ki sizden önceki birçok milletler de yalan saymışlardı. Peygambere düşen yalnız açık bir tebligdir.

29:19 Allah'ın mahlukunu ilk baştan nasıl yarattığını, sonra bunu tekrarladığını görmediler mi? Şüphesiz bu, Allah'a göre kolaydır.

29:20 De ki: "Yeryüzünde gezip dolarsın da, Allah ilk baştan nasıl yaratmış bakın. İşte Allah bundan sonra (aynı şekilde) ahiret hayatını da yaratacaktır." Gerçekten Allah her şeye kadirdir.

29:21 O, dilediğine azab eder, dilediğine rahmet eder. Ancak O'na döndürüleceksiniz.

29:22 Siz ne yeryüzünde, ne de gökte (Allah'i) aciz bırakamazsınız. Allah'tan başka bir dost ve yardımcı da bulamazsınız.

29:23 Allah'ın âyetlerini ve O'na kavusmayı inkâr edenler var ya, işte onlar benim rahmetimden ümitlerini kesmişlerdir ve onlar için acıklı bir azab vardır.

29:24 Kavminin (İbrahim'e) cevabı ise, "Onu öldürün, yahut yakın!" demelerinden ibaret oldu. Ama Allah onu atesten kurtardı. Doğrusu bunda, iman eden bir kavim için ibretler vardır.

29:25 (İbrahim onlara) dedi ki: "Siz, sırf aranızdaki dünya hayatına has muhabbet uğruna Allah'i bırakıp birtakım putlar edindiniz. Sonra kıyamet günü (geldiğinde) ise, kiminiz kiminizi tanımayacak, kiminiz kiminizi lanetleyecektir. Varacağınız yer cehennemdir. Ve hiç yardımcınız da yoktur."

29:26 Bunun üzerine ona sadece Lut iman etti. (İbrahim) de dedi ki: "Ben Rabbime hicret edeceğim. Şüphe yok ki O çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir."

29:27 O'na İshak ve Yakub'u bağışladık. Peygamberliği ve kitapları, onun soyundan gelenlere verdik. Onu dünyada mükafatlandırdık. Şüphesiz o, ahirette de salihler (zümresin)dendir.

29:28 Lut'u da gönderdik. O kavmine demisti ki: "Gerçekten siz, daha önce hiçbir milletin yapmadığı bir hayasızlığı yapıyorsunuz!"

29:29 "(Bu ilâhî ikazdan sonra) siz, ille de erkeklere yaklaşıyor, yol kesecek ve toplantılarınızda edepsizlik yapacak mısınız?" Kavminin cevabı ise, şöyle demelerinden ibaret oldu: "Doğru söyleyenlerden isen

Allah'in azabini getir bize!"

29:30 (Lut:) "Ey Rabbim! Su fesatçılar güruhuna karsi bana yardım eyle" dedi.

29:31 Elçilerimiz Ibrahim'e (iki oğul verecegimize dair) müjdeyi getirdiklerinde söyle dediler: "Biz bu memleket halkini helak edecegiz. Çünkü oranin halki zalim kimselerdir."

29:32 (Ibrahim) dedi ki: "Ama orada Lut var!" Söyle cevap verdiler: "Biz orada kimlerin bulunduğunu çok iyi biliyoruz. Onu ve ailesini elbette kurtaracağız. Yalnız karisi müstesna; o geride (azabda) kalacaklar arasındadır. "

29:33 Elçilerimiz Lut'a gelince, onlar hakkında tasalandı. Ve onlar(i düşünmesi) sebebiyle takatten düştü. O'na: "Korkma, tasalanma! Çünkü biz seni de, aileni de kurtaracağız. Yalnız (azabda) kalacaklar arasında bulunan karin müstesna" dediler.

29:34 "Biz şüphesiz bu memleket halkinin üzerine, yoldan çıkmalarına karşılık (feci) bir azab indireceğiz."(dediler).

29:35 Andolsun ki biz, aklini kullanacak bir kavim için oradan apaçık bir ibret nisanesi bırakmışızdır.

29:36 Medyen'e de kardeşleri Suayb'i gönderdik ve Suayb, "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, ahiret gününe ümit bağlayın, yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın!" dedi.

29:37 Fakat onu yalancılıkla itham ettiler. Derken, kendilerini bir sarsıntı yakalayiverdi ve yurtlarında diz üstü çökekaldılar.

29:38 Ad ve Semud'u da (helak ediverdik). Sizin için, (onların basına nelerin geldiği) oturdukları yerlerden apaçık anlaşılmaktadır. Seytan onlara yaptıkları işleri güzel gösterip onları doğru yoldan çıkardı. Oysa bakıp görebilecek durumdaydılar.

29:39 Karun'u, Firavun'u ve Hâmân'i da (helak ettik). Andolsun ki, Musa onlara apaçık deliller getirmisti de onlar yeryüzünde büyüklük taslamışlardı. Halbuki (azabimizi asip) geçebilecek degillerdi.

29:40 Nitekim onlardan herbirini günahları sebebiyle suç üstü yakaladık: Kiminin üzerine taşlar savuran rüzgarlar gönderdik, kimini korkunç bir ses yakaladı, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de suda boğduk. Allah onlara zulmetmiyor, asil onlar kendilerine yazık ediyorlardı.

29:41 Allah'tan başka dost edinenlerin durumu, kendine yuva yapan örümceğin durumu gibidir. Halbuki, evlerin en çürüğü şüphesiz örümcek yuvasıdır. Keske bilselerdi.

29:42 Allah, onların kendisini birakıpta hangi şeye yalvardıklarını şüphesiz ki bilir. O mutlak güç ve hikmet sahibidir.

29:43 İste biz bu temsilleri insanlar için getiriyoruz; fakat onları ancak bilenler düşünüp anlayabilir.

29:44 Allah gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Şüphesiz bunda, iman edenler için bir nisane bulunmaktadır.

29:45 Sana vahyedilen Kitabı oku ve namazı kıl. Muhakkak ki namaz hayasızlıktan ve kötülükten alıkoyar. Allah'i anmak elbette en büyük ibadettir. Allah yaptıklarınızı bilir.

29:46 İçlerinden zulmedenleri bir yana, ehli kitapla ancak, en güzel yoldan

mücadele edin ve deyin ki: "Bize indirilene de, size indirilene de iman ettik. Bizim ilâhımız da, sizin ilâhiniz da birdir ve biz O'na teslim olmusuzdur."

29:47 (Resulüm!) İste sana (önceki kitapları tasdik eden) bu kitabı indirdik. Onun için, kendilerine kitap verdiklerimiz ona iman ediyorlar. Sunlardan da ona iman eden nice kimseler vardır. Ayetlerimizi ancak kâfirler bile bile inkâr eder.

29:48 Sen bundan önce, ne bir yazı okur, ne de elinle onu yazardın. Öyle olsaydı, batıla uyanlar kustu duyarlardı.

29:49 Hayır, o (Kur'ân), kendilerine ilim verilenlerin sinelerinde (yer eden) apaçık âyetlerdir. Ayetlerimizi ancak ve ancak zalimler bile bile inkâr eder.

29:50 "Ona Rabbinden (baskaca) mucize indirilmeli değil miydi?" derler. Cevaben de ki: "Mucizeler ancak Allah'ın katındadır. Ben ise sadece apaçık bir uyarıcıyım."

29:51 Sana indirdiğimiz ve onlara okunmakta olan kitap, kendilerine yetmedi mi? Bunda iman edecek bir kavim için elbette bir rahmet ve öğüt vardır.

29:52 De ki: Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde ne varsa bilir. Batıla inanıp inkâr edenler var ya, iste ziyana uğrayacaklar onlardır.

29:53 Senden azabi çarçabuk (getirmeni) istiyorlar. Eğer önceden tayin edilmiş bir vade olmasaydı, azab elbette onlara gelip çatismişti. Fakat yine de, hiç farkına varmadıkları bir sırada o kendilerine mutlaka gelecektir.

29:54 (Evet) senden azabi çarçabuk (getirmeni) istiyorlar. Halbuki cehennem, hiç süpheleri olmasın, kâfirleri kusatacaktır.

29:55 O günde azap, onları hem üstlerinden, hem ayaklarının altından saracak ve Allah (onlara), "Yaptıklarınızın cezasını tadın!" diyecektir.

29:56 Ey iman eden kullarım! Süphesiz benim yarattığım yeryüzü geniştir. O halde yalnız bana kulluk edin.

29:57 Her can ölümü tadacaktır. Sonunda bize döndürüleceksiniz.

29:58 İman edip güzel işler yapanları, (evet) muhakkak ki onları, altlarından ırmaklar akan ve içinde ebedî kalacakları cennet köşklarine yerleştireceğiz. (Böyle iyi) işler yapanların mükafatı ne güzeldir!

29:59 Ki onlar, sabretmiş olup yalnız Rablerine güvenip dayanmaktadırlar.

29:60 Nice hayvanlar var ki, rizkini (biriktirip yanında) tasimiyor. Çünkü onların da, sizin de rizkinizi Allah veriyor. O, her şeyi isitir ve bilir.

29:61 Andolsun ki onlara, "Gökleri ve yeri yaratan, güneşi ve ayı buyruğu altında tutan kimdir?" diye sorsan "Allah" derler. O halde nasıl (haktan) çevrilip döndürülüyorlar?

29:62 Allah, kullarından dilediğine rizki bol bol verir, dilediğine de kısılar. Süphesiz Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.

29:63 Andolsun ki onlara, "Gökten su indirip, onunla ölümünün ardından yeryüzünü canlandıran kimdir?" diye sorsan, mutlaka, "Allah " derler. De ki: (Öyleyse) hamd de Allah'a mahsustur. Fakat çokları akıllarını kullanmazlar.

29:64 Bu dünya hayati sadece bir oyun ve oyalanmadan ibarettir. Ahiret yurduna gelince, iste asil hayat odur. Keske bilmiş olsalardı.

29:65 Baksana, gemiye bindikleri zaman, dini yalnız O'na has kılarak (ihlasla) Allah'a yalvarırlar. Fakat onları salimen karaya çıkarınca, bir bakarsın ki, (Allah'a) ortak kosmaktadırlar.

29:66 Kendilerine verdiklerimize nankörlük etsinler ve safâ sürsünler bakalım! Ama yakında bilecekler.

29:67 Çevrelerinde insanlar kapılıp götürülürken (öldürülürken, ya da esir edilirken), bizim (Mekke'yi) güven içinde kudsî bir yer yaptığımızı görmediler mi? Hâlâ batıla inanıp Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?

29:68 Allah'a karşı yalan uyduran, yahut kendisine hak gelmişken onu yalan sayandan daha zalim kimdir? Cehennemde kâfirlere yer mi yok?

29:69 Ama bizim yolumuzda cihad edenleri, elbette kendi yollarımıza eristireceğiz. Hiç şüphe yok ki Allah iyi davrananlarla beraberdir.

Sura 30: Ar-Rum

30:1 Elif, Lâm, Mim.

30:2 Rumlardan yenildi.

30:3 (Arapların bulunduğu bölgeye) en yakın bir yerde onlar, bu yenilgilerinin ardından mutlaka galib geleceklerdir.

30:4 (Bu da) birkaç yıl içinde (olacaktır). Onların bu yenilgilerinden önce de sonra da emir Allah'ındır ve o gün müminler, sevineceklerdir.

30:5 (Bu da) Allah'ın yardımıyla (olacaktır). Allah dilediğine yardım eder, galip kılar. O çok güçlüdür, çok merhamet edicidir.

30:6 Allah'ın vaadi budur. Allah, vaadinden caymaz. Fakat insanların çoğu bilmezler.

30:7 Onlar, sadece bu dünya hayatının dış yüzünü bilirler. Ahiretten ise onlar hep gafildirler.

30:8 Kendi içlerinde hiç düşünmediler mi ki, Allah göklerde, yerde ve bu ikisi arasında bulunan her şeyi ancak hak ile ve belirlenmiş bir süre için yaratmıştır? Gerçekten insanların çoğu, Rablerine kavusmayı inkâr etmektedirler.

30:9 Onlar, yeryüzünde gezmediler mi ki, kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuş baksınlar? Onlar, kendilerinden daha güçlüydüler. Toprağı sürmüşler ve onu, bunların imar ettiklerinden daha çok imar etmişlerdi. Onlara da peygamberleri delillerle gelmişlerdi. Demek Allah onlara zulmetmiyordu. Fakat onlar, kendilerine zulmediyorlardı.

30:10 Sonra o kötülük edenlerin sonu çok kötü oldu. Çünkü onlar, Allah'ın âyetlerini yalan saydılar ve onlarla alay ediyorlardı.

30:11 Allah yaratmayı ilkin yapar, sonra da çevirir, onu yeniden yapar. Sonra hep döndürülüp O'na götürüleceksiniz.

30:12 Kiyamet saatinin gelip çıktığı gün suçlular, her ümidi keserler.

30:13 Allah'a ortak kostuklarından, kendilerine sefaat edecekler de bulunmaz. Onlar, o zaman Allah'a kostukları ortakları inkâr ederler.

30:14 Kiyamet saatinin gelip çıktığı gün varya, o gün (inanmayanlarla inanmayanlar) ayrılırlar.

30:15 Simdi iman edip salih ameller yapmis olanlara gelince, onlar bir bahçe içinde neselenirler.

30:16 Âyetlerimizi ve âhiret bulusmasini yalan sayip da küfredenlere gelince, iste onlar o zaman azab içinde hazir bulundurulurlar.

30:17 O halde aksama girdiginiz zaman da, sabaha girdiginiz zaman da tesbih Allah'indir. (daima O, tesbih edilir).

30:18 Göklerde ve yerde, ikindileyin de, öğleye erdiginiz zaman da hamd O'na mahsustur.

30:19 O, ölüden diri çıkarir, diriden ölü çıkarir ve topraga ölümünden sonra hayat verir. Sizler de iste öyle çıkarilacaksınız.

30:20 O'nun âyetlerinden (kudretinin delillerinden)dir ki, sizi bir topraktan yaratti. Sonra da siz simdi yeryüzünde dagilip yayilan insanlar oluverdiniz.

30:21 Yine O'nun âyetlerindendir ki, sizin için nefislerinizden kendilerine isinirsiniz diye esler yaratmis, araniza bir sevgi ve merhamet koymustur. Süphesiz ki bunda düşünecek bir kavim için nice ibretler vardır.

30:22 Yine göklerin ve yerin yaratilisi ile dillerinizin ve renklerinizin farkli olusu da O'nun âyetlerindendir. Süphesiz ki bunda bilenler için nice ibretler vardır.

30:23 Yine gecede ve gündüzde uyumaniz ve lütfundan nasib aramaniz da O'nun âyetlerindendir. Süphesiz ki bunda dinleyecek bir kavim için nice ibretler vardır.

30:24 Yine O'nun âyetlerindendir ki, size hem korku ve hem de umut vermek için simsegi gösteriyor. Ve gökten bir su indiriyor da onunla yeryüzüne ölümünden sonra hayat veriyor. Süphesiz ki bunda aklini kullanacak bir kavim için nice ibretler vardır.

30:25 Yine gögün ve yerin, emriyle durmasi da O'nun âyetlerindendir. Sonra sizi bir tek çağirisla çağirdigi zaman bir de bakarsiniz ki (yerden diriltilip çıkarilyorsunuz).

30:26 Göklerde ve yerde kim varsa hepsi O'nundur. Hepsi de O'na itaat etmektedirler.

30:27 Hem yaratmayi ilkin yapan O'dur. Sonra onu çevirip yeniden yapacak olan da O'dur ki, bu O'na çok kolaydir. Göklerde ve yerde en yüksek san ve seref O'nundur. O çokgüçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

30:28 Allah, size kendinizden bir misâl verdi: Hiç size rizik olarak verdigimiz seylerde elleriniz altindaki kölelerinizden ortaklariniz bulunur da onlarla siz esit olur, aranizda birbirinizi saydiginiz gibi, onlari da sayar misiniz? Iste biz, düşünecek bir kavim için âyetleri böyle açıklıyoruz.

30:29 Fakat zulmedenler, bilgisizce hevalarina uydular. Artik Allah'in sasirdigini kim yola getirebilir? Onlarin yardimcileri da yoktur.

30:30 O halde yüzünü, Allah'i bir taniyarak dine, Allah'in insanlari üzerine yaratmis oldugu fitratina dogrult. Allah'in yaratisinda degisiklik bulunmaz. Dosdogru din budur. Fakat insanların çogu bilmezler.

30:31 Baskasindan geçerek hep O'na gönül verin ve O'ndan sakinin. Namaza devam edin ve müsrilerden olmayin.

30:32 O müsriklerden (olmayin ki) onlar, dinlerini ayirip öbek öbek olmuslardir. Her grup kendilerindekine güvenmektedir.

30:33 Bununla beraber insanlara bir keder dokundugu zaman her seyden geçerek Rablerine yalvarir, dua ederler; sonra tarafından bir rahmet tattiriverdigi zaman da bakarsin onlardan bir kısmi tutar, O Rablerine ortak kosarlar.

30:34 Bunu da kendilerine verdigimiz nimetlere nankörlük etmek için yaparlar. Haydi geçinedurun bakalim, yakinda bileceksiniz.

30:35 Yoksa biz onlara bir delil indirmisiz de O'na ortak kosmalarini o mu söylüyor?

30:36 Bir de biz insanlara bir rahmet tattirdigimiz zaman ona güveniyorlar da; ellerinin önceden yaptigi seyler sebebiyle baslarına bir fenalik gelirse, hemen her ümidi kesiveriyorlar.

30:37 Onlar görmediler mi ki, Allah diledigi kimseye rizki serer ve daraltir. Süphesiz ki bunda iman edecek bir kavim için ibretler vardır.

30:38 O halde akrabaya da hakkini ver, yoksula da, yolcuya da... Bu, Allah'in rizasini dileyenler için daha hayirlidir. Kurtulusa erecek olanlar da iste onlardır.

30:39 İnsanların mallari içinde artsin diye verdiginiz faiz, Allah yanında artmaz. Allah'in rizasini dileyerek verdiginiz zekata gelince, iste onlar, mallari kat kat artmis olanlardır.

30:40 Allah, O'dur ki, sizi yaratti, sonra da size rizik verdi, sonra sizi öldürür, sonra sizi diriltir. Hiç sizin ortak kostuklarinizdan, bunlardan birini yapacak olan var mi? Allah, onların ortak kostuklarından münezzeh ve yücedir.

30:41 Yaptiklarının bir kısmini tatsinlar diye insanların kendi ellerinin kazandigi seyler yüzünden karada ve denizde fesat ortaya çıktı. Umulur ki onlar hakka dönerler.

30:42 De ki, yeryüzünde bir gezin de bakin, bundan öncekilerin sonu nasıl olmus! Onların pek çoğu müsrik idiler.

30:43 Allah'tan geri çevrilmesine hiçbir çare olmayan bir gün gelmeden önce yüzünü dosdogru, sabit dine çevir. O gün (gelince) insanlar birbirlerinden ayrılırlar.

30:44 Her kim inkâr ederse, inkârı kendi aleyhinedir. Kim de salih amel islerse, onlar kendileri için rahat bir yer hazirlamis olurlar.

30:45 Çünkü O, iman edip salih amel isleyenlere lütfundan mükafat verecektir. Çünkü O, kâfirleri sevmez.

30:46 Rüzgarlari müjdeciler olarak göndermesi, size rahmetinden tattirmasi, emriyle gemilerin akıp gitmesi ve lütfundan rizik isteyip kazanmanız O'nun âyetlerindedir. Hem gerek ki sükrederesiniz.

30:47 Andolsun ki biz, senden önce birçok peygamberleri kavimlerine gönderdik de, onlara apaçık delillerle vardilar. Onun üzerine günah isleyenlerden intikam aldik. Müminlere yardım ise, bizim nezdimizde bir hak oldu.

30:48 Allah O'dur ki, rüzgarlari gönderir de bir bulut savururlar. Derken onu gökyüzünde nasıl dilerse öyle serer, parça parça da eder. Derken yagmuru görürsün, aralarından çıkar. Derken onu kullarından kimlere

diliyorsa döküverdi mi derhal yüzleri güler.

30:49 Halbuki onlar, daha önce üzerlerine yağmur indirilmeden evvel ümidi kesmişlerdi.

30:50 Simdi bak Allah'ın rahmetinin eserlerine! yeryüzünü ölümünden sonra nasıl diriltiyor? Süphe yok ki O, mutlaka ölüleri diriltir. O her şeye kâdirdir.

30:51 Andolsun ki biz, bir rüzgâr göndersek de onu (rahmetin eseri olan ekini) sararmış görseler, mutlaka onun arkasından nankörlüğe basarlar.

30:52 Çünkü sen ölülere isittiremezsin. O daveti, arkalarını dönmüş giderlerken sağirlara da duyuramazsin.

30:53 Körleri de sapıklıklarından hidayete getiremezsin. Sen ancak âyetlerimizi iman edeceklerle duyurursun da onlar müslüman olur, selâmeti bulurlar.

30:54 Allah O'dur ki, sizi güçsüz olarak yaratır, sonra güçsüzlüğün arkasından kuvvet verir. Sonra kuvvetin arkasından yine güçsüzlüğe ve ihtiyarlığa getirir. O dilediğini yaratır. Ve O, her şeyi bilir, her şeye gücü yeter.

30:55 Kiyamet kopacağı gün günahkarlar dünyada bir saatten fazla durmadıklarına yemin ederler. Onlar önceden de böyle haktan çevriliyorlardı.

30:56 Kendilerine ilim ve iman verilenler de söyle diyecekler: "Andolsun ki, Allah'ın kitabında takdir edilmiş olan tekrar dirilme gününe kadar kaldınız. İşte bu, dirilme günüdür. Fakat siz bunu bilmiyordunuz.

30:57 Artık o gün zulmedenlere mazeretleri fayda vermeyecektir. Onların dertlerinin çaresine de bakılmayacaktır.

30:58 Andolsun ki, biz insanlar için bu Kur'ân'da her türlü meselden örnekler getirdik. Yemin ederim ki, sen onlara başka bir âyet de getirsen o kâfirler yine: "Siz yalancılardan (uydurdunuzun sözü Allah'a nispet edenlerden) baskası degilsiniz." diyeceklerdir.

30:59 İşte bilmeyenlerin kalblerini Allah böyle mühürler.

30:60 Simdi sen sabret. Çünkü Allah'ın vaadi mutlaka haktır. Sakin imani sağlam olmayanlar seni hafiflige sevketmesinler.

Sura 31: Luqman

31:1 Elif, Lâm, Mîm.

31:2 Bunlar, o hikmetli kitabın âyetleridir.

31:3 O, güzellik ve iyilik yapanlar için bir hidayet ve rahmettir.

31:4 Onlar, namazi kılarlar, zekati verirler, âhirete de kesin olarak inanırlar.

31:5 İşte bunlar, Rableri tarafından bir hidayet üzeredirler. Kurtulsa erecek olanlar da iste onlardır.

31:6 Bayagi insanlardan kimi de vardır ki, bilgisizce Allah yolundan saptırmak ve onu eglence yerine tutmak için laf eglencesi (veya boş söz) satın alırlar. İşte onlar için aşağılayıcı bir azab vardır.

31:7 Onun karşısında âyetlerimiz okunduğu zaman da sanki onları isitmemiş, sanki kulaklarında bir ağırlık varmış gibi büyüklük taslayarak yüz çevirir. İşte onu, acı verecek bir azab ile müjdele.

31:8 Fakat iman edip de salih amel isleyenlere gelince, onlar için nimet cennetleri vardır.

31:9 Onlar orada ebedî olarak kalacaklardır. Bu, Allah'ın gerçek bir vaadidir. O, çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

31:10 O, gökleri direksiz yarattı, onları görüyorsunuz. Yeryüzüne de sizi çalkalar diye ağır baskılar (sabit ve büyük dağlar) bıraktı ve orada herbir hayvandan üretti. Hem biz gökten bir su indirdik de orada her güzel çiftten (veya her hoş çesitten) bitkiler yetistirdik.

31:11 İşte bu, Allah'ın yarattığıdır. Haydi gösterin bana O'ndan baskıları ne yaratmıştır? Fakat o zalimler, apaçık bir sapıklık içindedirler.

31:12 Andolsun ki biz, Lokman'a "Allah'a sükret!" diye hikmet verdik. Kim sükrederse kendi iyiliğine eder. Kim de nankörlük ederse, şüphesiz ki Allah, hiçbir şeye muhtaç değildir, daima övülmeye layıktır.

31:13 Hani bir zaman Lokman, oğluna öğüt vererek demisti ki: "Yavrucugum! Allah'a ortak kosma, çünkü Allah'a ortak kosmak (sirk), elbette büyük bir zulümdür."

31:14 Gerçi biz insana, anasına ve babasına itaati de tavsiye ettik. Anası onu zayıflık üstüne zayıflıkla tasidi. Onun süttten ayrılması da iki yıl içindedir. (Biz insana): "Bana, anana ve babana sükret" diye de tavsiye ettik. Dönüş, ancak banadır.

31:15 Bununla beraber eğer her ikisi de bilmedigin bir şeyi, bana ortak kosman hususunda seni zorlarsa, onlara itaat etme. Fakat dünyada onlarla iyi geçin ve bana yönelenlerin yolunu tut. Sonra dönüşünüz ancak banadır. O zaman ben de size yaptıklarınızı haber vereceğim.

31:16 "Yavrucugum! Haberin olsun ki, yaptığın bir hardal tanesi ağırlığınca olsa da, bir kaya içinde veya göklerde, yahut yerin dibinde gizlense, Allah onu getirir, mizanına kor. Çünkü Allah en ince şeyleri bilir, her şeyden haberdardır."

31:17 "Yavrucugum! Namazı kil, iyiliği emret, kötülükten sakindir. Basına gelenlere sabret, çünkü bunlar, azmi gerektiren işlerdendir."

31:18 "Hem insanlara karşı avurdunu sisirme (kibirlenme) ve yeryüzünde çalimla yürüme. Çünkü Allah övünen ve kuruntu edenlerin hiçbirini sevmez.

31:19 Yürüyüşünde tabii ol, sesini alçalt, çünkü seslerin en çirkini elbette eseklerin sesidir.

31:20 Görmediniz mi ki, Allah göklerde ve yerde ne varsa hepsini sizin hizmetinize vermiş, gizli ve açık olarak nimetlerini üzerinize yaymıştır. Bununla beraber insanlar içinde kimi de var ki, ne bir ilme, ne bir mürside ve ne aydınlatıcı bir kitaba dayanmaksızın Allah hakkında mücadele ediyor.

31:21 Onlara: "Allah'ın indirdiğine tabi olun!" dediği zaman: "Hayır, biz atalarımızı neyin üzerinde bulduksa, onun ardınca gideriz." diyorlar. Ya şeytan onları cehennem azabına çağırıyor idiyse de mi onlara uyacaklar?

31:22 Oysa her kim iyilik yaparak yüzünü tertemiz Allah'a tutarsa, o gerçekten en sağlam kulpa yapmıştır. Öyle ya bütün işlerin sonu Allah'a dayanır.

31:23 Kim de inkâr ederse, artık onun inkârî seni üzmesin. Onlar dönüp bize gelecekler. O zaman biz onlara bütün yaptıklarını haber vereceğiz. Gerçekten Allah, bütün kalblerin özünü bilir.

31:24 Biz onlara biraz zevk ettiririz de sonra kendilerini ağır bir azaba zorlarız.

31:25 Andolsun ki onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, elbette "Allah" diyecekler. "Allah'a hamd olsun." de. Fakat onların çoğu bilmezler.

31:26 Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Gerçekten Allah, hiçbir şeye muhtaç değildir, daima övülmeye lâyıktır.

31:27 Eger yeryüzündeki ağaçlar hep kalem olsa, deniz de arkasından yedi deniz daha kendisine destek olduğu halde mürekkep olsa, yine de Allah'ın kelimeleri yazmakla tükenmez. Süphesiz ki Allah çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

31:28 Sizin yaratılmanız da tekrar diriltiğiniz de ancak bir tek nefsin yaratılması ve tekrar diriltilmesi gibidir. Gerçekten Allah her şeyi isitir ve görür.

31:29 Görmedin mi ki, Allah geceyi gündüze sokuyor, gündüzü geceye sokuyor. Güneş ile ayı da emrine boyun eğdirmistir. Her biri belirli bir süreye kadar akıp gidiyor. Süphesiz ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

31:30 Bu da sundandır ki, Allah hakkın ta kendisidir. (İnsanların) O'ndan başka yaptıkları ise mutlaka batıldır. Süphesiz ki Allah, çok yücedir, çok büyüktür.

31:31 Görmedin mi ki Allah, âyetlerinden bir kısmını size göstereceğini diye gemiler, Allah'ın nimetiyle denizde akıp gidiyor. Süphesiz bunda çok sabredenler ve çok şükredenler için nice ibretler vardır.

31:32 Onları kara bulutlar gibi bir dalga sardığı zaman, dini yalnız kendisine has kılarak Allah'a yalvarırlar. Onları kurtarıp karaya çıkardığı zaman ise içlerinden doğru giden de bulunur. Bizim âyetlerimizi öyle nankör gaddarlardan baskısı inkâr etmez.

31:33 Ey insanlar! Rabbinizden sakının ve bir günden korkun ki, baba çocuğuna hiçbir fayda veremez. Çocuk da babasına hiçbir şeyle fayda sağlayacak değildir. Süphesiz Allah'ın vaadi gerçektir. O halde dünya hayatı sizi aldatmasın, sakın o çok aldatıcı şeytan sizi Allah'ın affına güvendirerek aldatmasın.

31:34 Süphesiz ki, kıyamet saatinin bilgisi Allah yanındadır. Yağmuru O yagdirir, rahimlerde ne varsa (erkek veya dişi olusunu, renk ve özelliklerini) O bilir. Hiçbir kimse yarın ne kazanacağını bilmez. Hiçbir kimse hangi yerde öleceğini de bilemez. Süphesiz ki Allah her şeyi hakkıyla bilir, her şeyden haberdardır.

Sura 32: As-Sajdah

32:1 Elif, Lâm, mim.

32:2 Kendisinde şüphe olmayan bu kitabın indirilisi, âlemlerin Rabbi olan Allah tarafındandır.

32:3 Yoksa onu (Muhammed) uydurdu mu diyorlar? Hayır, o senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemiş olan bir kavmi korkutman için, Rabbin

tarafından gelen bir haktır. Gerek ki, hidayeti kabul ederler.

32:4 Allah O'dur ki, gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri altı günde yaratmış, sonra Ars üzerine istivâ buyurmuştur (hakim olmuştur). Sizin için O'ndan başka ne bir dost vardır, ne de bir sefaatçi! Artık düşünmeyecek misiniz?

32:5 O, gökten yere, (yukarıdan aşağıya) işleri düzenler, sonra da o işler, sizin saydiklarınızdan bin yıl kadar olan bir günde O'na yükselir.

32:6 İşte görüleni de görülmeveni de bilen, her şeye gücü yeten, çok merhametli olan O'dur.

32:7 Yarattığı her şeyi güzel yaratan ve insani yaratmaya bir çamurdan başlayan O'dur.

32:8 Sonra da onun soyunu süzölmüş bir özden, degersiz bir sudan yaratmıştır.

32:9 Sonra onu düzenli bir sekile sokup, içine kendi ruhundan üfürdü. Ve sizin için kulaklar, gözler ve gönüller var etti. Siz pek az şükrediyorsunuz!

32:10 Onlar: "Biz yerde kaybolup gittikten sonra, gerçekten biz mi yeni bir yaratılısta bulunacağız?" dediler. Fakat onlar Rablerine kavusmayı (O'nun huzuruna varacaklarını) inkâr eden kâfirlerdir.

32:11 De ki: "Size vekil kılınmış olan ölüm melegi canınızı alacak, sonra döndürölüp Rabbinize götürüleceksiniz."

32:12 Ey Muhammed! Günahkârların, Rablerinin huzurunda basları öne eğilmiş olarak: "Ey Rabbimiz! Gördük ve dinledik, şimdi bizi geri çevir de salih bir amel işleyelim, çünkü biz artık kesin bir şekilde inanıyoruz." derlerken bir görsen!

32:13 Eger biz dilemiş olsaydık her nefse hidâyetini verirdik. Fakat benden: "Bütün insanlar ve cinlerden cehennem elbette dolduracağım." sözü hak olmuştur.

32:14 "O halde bu gününüzle karşılaşmayı unuttuğunuzdan dolayı tadin azabi! İşte biz de sizi unuttuk. Yapmakta olduğunuz işler yüzünden tadin ebedî azabi!"

32:15 Bizim âyetlerimize öyle kimseler iman eder ki, onlarla kendilerine öğüt verildiği zaman secdelere kapanırlar ve Rablerine hamd ile tesbih ederler de büyüklük taslamazlar.

32:16 Onların yanları yataklardan uzaklaşır, korku ve ümid içinde Rablerine dua ederler ve kendilerine verdiğimiz rızıklardan hayıra sarfederler.

32:17 Şimdi hiç kimse kendileri için, yaptıklarına karşılık gözler aydınlığı olacak şeylerden neler gizlenmiş olduğunu bilemez.

32:18 Öyle ya iman eden kimse, fâsik olan gibi olur mu? Onlar esit olamazlar.

32:19 Evet, iman edip de salih amelleri işleyen kimselerin, yaptıklarına karşılık bir konukluk (ağırlanma) olarak me'vâ (barınak) cennetleri vardır.

32:20 Ama fâsiklik etmiş olanların barınakları atestir. Oradan her çıkmak istediklerinde oraya geri çevrilirler ve kendilerine: "Haydi tadin o

atesin yalanlayip durdugunuz azabini!" denir.

32:21 Su bir gerçek ki, onlara o en büyük azabdan önce yakın azabdan (dünyada) da tattiracagiz. Umulur ki, (kötülükten) dönerler.

32:22 Rabbinin âyetleriyle kendisine öğüt verilip de, sonra onlardan yüz çeviren kimseden daha zalim kim olabilir? Gerçekten biz, günahkârlardan intikam alacagiz.

32:23 Andolsun ki biz vaktiyle Musa'ya kitap vermistik. Simdi de sen ona (öyle bir kitaba) kavusmaktan şüphe içinde olma. Biz onu Israilogullarina dogru yolu göstren bir rehber kilmistik.

32:24 Onlarin içinden, sabrettikleri zaman bizim emrimizle dogru yola ileten önderler yetistirmistik. Onlar, bizim âyetlerimize kesin bir sekilde inaniyorlardi.

32:25 Simdi ihtilafa düstükleri seyler hakkında şüphesiz ki Rabbin kiyamet günü aralarinda ayirici hükmü verecektir.

32:26 Kendilerinden önce, yurtlarinda gezip dolasmakta olduklari nice kusaklari helâk etmis olmamiz, daha onlari dogru yola iletmedi mi? Şüphesiz bunda nice ibretler vardir. Hâlâ kulak vermeyecekler mi?

32:27 Ya hiç görmediler mi ki, biz kir yere suyu saliveriyoruz da onunla bir ekin çikariyoruz. Ondan hayvanlari da yiyor, kendileri de. Hâlâ gözlerini açmayacaklar mi?

32:28 Bir de "Ne zaman o fetih, eger dogru söylüyorsanız?" diyorlar.

32:29 De ki: "Inkâr edenlere o fetih günü iman etmeleri fayda vermez ve onlara göz açtirilmaz."

32:30 Simdi sen onlardan yüz çevir de gözet. Çünkü onlar da gözetmektedirler.

Sura 33: Al-Ahzab

33:1 Ey peygamber! Allah'tan kork, kâfirlere ve münafiklara itaat etme.

Muhakkak ki Allah her seyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

33:2 Rabbinden sana ne vahyediliyorsa onun ardınca git. Muhakkak ki Allah ne yaparsanız haberdardir.

33:3 Allah'a güven, vekil olarak Allah yeter.

33:4 Allah bir adam için içinde iki kalb yapmamistir. Kendilerinden zihar yaptiginiz eslerinizi analariniz kilmamistir. Evlatliklerinizi da ogullariniz kilmamistir. O sizin agzinizdaki lafinizdir. Allah ise hakki söylüyor ve dogru yolu gösteriyor.

33:5 Onlari (evlatliklari) babalari adina çağirin. Allah yaninda o daha dogrudur. Eger babalarini bilmiyorsanız, onlar sizin dinde kardesleriniz ve dostlarinizdir. Bununla beraber hata ettiklerinizde üzerinize bir günah yoktur. Fakat kalblerinizin kasedtiginde vardir. Allah, çok bağislayici ve çok merhamet edicidir.

33:6 Peygamber, müminlere kendi nefislerinden önce gelir. O'nun hanimlari da onlarin analaridir. Akraba da Allah'in kitabinda birbirlerine, diger müminlerden ve muhacirlerden daha yakindirler. Ancak dostlariniza bir maruf (uygun bir vasiyet) yapmanız müstesnâdir. Bu, kitapta yazilidir.

33:7 Unutma o peygamberlerden mîsaklarini (kesin sözlerini) aldigimiz vakti! Hele senden, Nuh, Ibrahim, Musa ve Meryemoglu Isa'dan ki onlardan

agir bir mîsak (saglam bir söz) aldik.

33:8 (Bunu Allah), sadiklara sadakatlerinden sormak için yapti. Kâfirler için ise aci verecek bir azab hazirladi.

33:9 Ey iman edenler! Allah'in üzerinizdeki nimetini anin. Hani size ordular gelmisti de üzerlerine bir rüzgâr ve sizin görmediginiz ordular salivermistik. Allah ne yaptiginizi görüyordu.

33:10 O zaman onlar, hem üstünüzden gelmislerdi, hem asagi tarafinizdan, ve o vakit gözler kaymis, yürekler girtlakra dayanmisti. Siz Allah'a türlü türlü zanlarda bulunuyordunuz.

33:11 Iste burada müminler imtihan edilmis ve siddetli bir sarsinti ile sarsilmislardi.

33:12 O vakit münâfiklar ve kalblerinde bir hastalik bulunanlar: "Allah ve Resülü bize bir aldanistan baska bir vaad yapmamis." diyorlardi.

33:13 O vakit bunlardan bir grup: "Ey Medine halki! Sizin için duracak yer yok, hemen dönün." diyorlardi. Yine onlardan bir kısmi da Peygamberden izin istiyor, evlerimiz gerçekten (düsmana) açıktir." diyorlardi, halbuki açık degildi, sadece kaçmak istiyorlardi.

33:14 Eger onlarin her tarafından üzerlerine girilse de sonra fitne çıkarmalari istenilse derhal onu yapacaklardi. Ama onunla da pek az duracaklardi.

33:15 Halbuki bundan önce Allah'a ahid vermislerdi. Arkalarini dönmeyeceklerdi. Allah'a verilen ahid ise mesuliyetlidir, mutlaka sorulur.

33:16 De ki: "Eger ölümden veya öldürölmekten kaçiyorsaniz, kaçmak size asla fayda vermez. Verecegini var saydiginiz takdirde de ancak pek az faydalandirilirsiniz."

33:17 De ki: "Eger Allah size bir felâket diler veya bir rahmet murad ederse, sizi Allah'tan saklamak kimin haddine?" Hem onlar kendilerine Allah'tan baska bir veli de bulamazlar, bir yardimci da.

33:18 Süphesiz Allah, içinizden o savsaklayanlari ve kardeslerine: "Bize gelin" diyenleri biliyor. Onlar harbe pek az geliyorlardi.

33:19 Size karsi kiskançlik ediyorlardi. Derken o korku hali gelince, gördün onlari ki, ölümden bayginlik sarmis kimse gibi gözleri dönerek sana bakiyorlardi. O korku gidince, size keskin keskin diller siyirdilar. Onlar hayra karsi kiskançlik ediyorlardi. Iste bunlar iman etmediler de Allah amellerini bosa çıkardi. Bu Allah'a göre önemsizdir.

33:20 Onlar ahzabi (düsman birliklerini) gitmedi saniyorlardi. Eger o birlikler bir daha gelecek olursa, çölde bedevi Araplar içinde yer alip, sizin haberlerinizden (basiniza geleceklerden) sormayi isterler. Onlar içinizde kalacak olsalar da pek az harb ederler.

33:21 Sanim hakki için muhakkak ki size Resullullah'da pek güzel bir örnek vardır. Allah'a ve son güne ümit besler olup da Allah'i çok zikreden kimseler için.

33:22 Müminler, ahzabi (düsman birliklerini) gördükleri zaman: "Iste bu, Allah'in ve Resülü'nün bize vaad ettigi seydir. Allah ve Resülü dogru söyledi." dediler. Bu onlarin imanini ve teslimiyetini artirmaktan baska bir sey yapmadi.

33:23 Mminlerdendir o erler ki Allah'a verdikleri ahde sadakat gösterdiler. Kimi adagini dedi (canini verdi), kimi de beklemektedir. Onlar, ahidlerini hiç degistirmediler.

33:24 çünkü Allah sadıklara sadakatleriyle mükafat verecek, dilerse münafıklara da azab edecek veya tevbe nasib edecektir. Süphe yok ki Allah çok baislayicidir. Çok merhamet edicidir.

33:25 Hem Allah kâfirleri herhangi bir hayra ulasmadan hilariyle defetti. Bu sekilde Allah, müminlere savasta kâfi geldi. Allah çok güçlüdür, çok üstündür.

33:26 Hem de kitap ehlerinden onlara yardım edenleri kalplerine korku dsrerek kalelerinden indirdi, siz onların bir kısmını katlediyordunuz, bir kısmını da esir alıyordunuz.

33:27 (Allah) onların arazilerini, yurtlarını ve mallarını size miras kildi. Bir de henüz ayak basmadığınız bir yeri (size miras kildi). Allah, her seye kâdirdir.

33:28 Ey peygamber! Hanimlarına söyle söyle: "Eger dünya hayatını ve zinetini istiyorsanız, haydi gelin, sizi donatayım ve gzellekle birakıp salıvereyim.

33:29 Yok eger Allah ve Resulünü ve ahiret yurdunu istiyorsanız, haberiniz olsun ki, Allah içinizden gzellek edenlere pek büyük bir ecir hazırlamıştır.

33:30 Ey peygamberin hanimları! sizden her kim bir terbiyesizlik ederse ona azab iki kat katlanır. Bu Allah'a göre çok kolaydır.

33:31 Yine sizden her kim Allah'a ve Resulü'ne boyun eger, salih bir amel islerse, ona da mükâfatını iki kat veririz. Hem onun için bol bir rizik hazırlamışızdır.

33:32 Ey peygamberin hanimları! Siz kadınlardan herhangi biri gibi degilsiniz. Eger takva ile korunacaksınız, konuşurken kiritmayın da kalbinde bir hastalık bulunan kimse tamaha dsmesin. Güzel ve dosdogru söz söyleyin.

33:33 Hem vakarınızla evlerinizde durun da önceki cahiliyet devrinde olduğu gibi süslenip çıkmayın. Namazı kilin, zekati verin. Allah ve Resulü'ne itaat edin. Ey ehli beyt! Allah sizden kiri gidermek ve sizi tertemiz, pampak yapmak istiyor.

33:34 Oturun da evlerinizde okunan Allah'ın âyetlerini ve hikmeti anın. Süphe yok ki Allah lütuf sahibidir ve her seyden haberdardır.

33:35 Süphe yok ki müslüman erkeklerle müslüman kadınlar, mümin erkeklerle mümin kadınlar, itaat eden erkeklerle itaat eden kadınlar, sadik erkeklerle sadik kadınlar, sabreden erkeklerle sabreden kadınlar, mütevazi erkeklerle mütevazi kadınlar, sadaka veren erkeklerle sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkeklerle oruç tutan kadınlar, irzlarını koruyan erkeklerle irzlarını koruyan kadınlar, Allah'i çok zikreden erkeklerle Allah'i çok zikreden kadınlar var ya, iste onlar için Allah bir magfired ve büyük bir mükâfat hazırlamıştır.

33:36 Bununla beraber Allah ve Resulü bir ise hükmettiği zaman, gerek mümin bir erkek ve gerekse mümin bir kadın için, o işlerinde başka bir tercih hakkı yoktur. Her kim de Allah ve Resulüne si olursa açık bir

sapiklik etmis olur.

33:37 Hem hatirla o vakti ki, o kendisine Allah'in nimet verdigi ve senin de ikramda bulundugun kimseye: "Hanimini kendine siki tut ve Allah'tan kork" diyordun da nefsinde Allah'in açacağı şeyi gizliyordun. Insanlardan çekiniyordun. Halbuki Allah kendisini saymana daha lâyıktı. Sonra Zeyd o kadından ilisigini kestigi zaman, biz onu sana es yaptik ki, ogulluklarinin iliskilerini kestikleri hanimlarini nikâhlamada müminlere bir darlik olmasin. Allah'in emri de yerine getirilmistir.

33:38 Peygambere Allah'in takdir ettigi, mübah kildigi seyde bir darlik yoktur. Bundan önce geçen bütün peygamberler hakkında Allah'in sünneti böyledir. Allah'in emri ise biçilmiş bir kaderdir.

33:39 Onlar, Allah'in gönderdiklerini teblig ederler ve O'ndan korkarlar, Allah'tan baska kimseden korkmazlardı. Hesap görücü olarak da Allah yeter.

33:40 Muhammed, sizin adamlarinizdan hiçbirinin babasi degildir. Ama Allah'in Resülü ve peygamberlerin sonucusudur. Allah her şeyi hakkiyle bilendir.

33:41 Ey iman edenler! Allah'i çokça anin.

33:42 Ve O'nu sabah aksam tesbih edin.

33:43 Sizleri karanliklardan aydinliga çıkarmak için melekleri ile birlikte üzerinize rahmet ve bereket indiren O'dur ve O, müminlere çok merhametlidir.

33:44 O'na kavusacaklari gün müminlere esenlik dilegi selâmdir. (Allah) onlar için cömertçe bir mükafat hazirlamistir.

33:45 Ey peygamber! Biz seni hem bir sahit, hem bir müjdecı, hem bir uyarıcı olarak gönderdik.

33:46 Ve hem de izniyle Allah'a bir davetçi ve nurlar saçan bir kandil (olarak gönderdik).

33:47 Müminlere müjdele! Onlara Allah'tan bir mükafat vardır...

33:48 Kâfirlere ve münafıklara itaat etme, onların ezalarını bırak (aldırma) da Allah'a tevekkül et. Allah vekil olarak hepsine yeter.

33:49 Ey iman edenler! Mümin kadınları nikâh edip de sonra onlara dokunmadan bosadığınız zaman, sizin için üzerlerinde sayacağınız bir iddet hakkınız yoktur. Derhal müt'alarını (mehirleri belirlenmediği takdirde yararlanacakları bir mal) verip onları güzel bir şekilde saliverin.

33:50 Ey peygamber! Biz bilhassa sana sunları helâl kildik: Mehirlerini vermiş olduğun eslerini, Allah'in sana ganimet olarak ihsan buyurdıklarından sahip olduğun cariyele, amcalarının kızlarından, halalarının kızlarından, dayılarının kızlarından, teyzelerinin kızlarından seninle beraber hicret etmiş olanları, bir de mümin bir kadın kendini peygambere hibe ederse, peygamber nikâh etmek istediği takdirde, onu baska müminlere degil de sadece sana mahsus olmak üzere helâl kildik.

Onlara esleri ve cariyele hakkında neyi farz kildigimizi biliyoruz.

Bunlar sana hiçbir darlik olmaması içindir. Allah, çok bagislayıcıdır, çok merhamet edicidir.

33:51 Onlardan diledigini geri bırakır, diledigini yanına alırsın.

Sirasını geri bıraktığın kadınlardan diledigini yanına almanda da

sana bir günah yoktur. Onların gözleri aydın olup üzülmemelerine ve kendilerine verdiğin ile hepsinin hoşnut olmalarına en elverişli olan budur. Allah kalblerinizdekini bilir. Allah her şeyi bilir ve yumuşak davranır.

33:52 Bundan başka kadınlar sana helâl olmaz. Bunları başka eslerle değiştirmek de olmaz. İsterse güzellikleri hoşuna gitsin. Ancak sahip olduğun cariye başka. Allah her şeyi gözcü bulunuyor.

33:53 Ey iman edenler! Peygamberin evlerine vaktine bakmaksızın ve yemeğe izin verilmedikçe girmeyin. Fakat çağırıldığınız vakit girin. Yemeği yediğinizde de hemen dağılin. Sohbet etmek için de izinsiz girmeyin. Çünkü bu haliniz peygambere eziyet veriyor, ama o sizden utanıyor. Fakat Allah gerçeği söylemekten utanmaz. Hem O'nun hanımlarına bir ihtiyaç soracağınız vakit de perde arkasından sorun. Böyle yapmanız hem sizin kalbleriniz ve hem de onların kalbleri için daha temizdir. Hem sizin Resulullah'a eziyet etmeye hakkınız yoktur. Ondan sonra hanımlarını da ebediyen nikâh edemezsiniz. Çünkü bu Allah katında çok büyük bir günahdır.

33:54 Siz bir şeyi açıklasanız da gizleseniz de şüphe yok ki Allah her şeyi bilmektedir.

33:55 Onlar (peygamberin esleri) için babaları, oğulları, kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kendi kadınları (kadın dostları) ve sahip oldukları köleleri hakkında bir günah yoktur. Bununla beraber (ey Peygamberin hanımları) Allah'tan korkun. Çünkü Allah her şeyi şahit bulunuyor.

33:56 Gerçekten Allah ve melekleri Peygambere salât ederler. Ey iman edenler! siz de ona teslimiyetle salât ve selâm edin.

33:57 Şüphesiz ki Allah'a ve Resulü'ne eziyet verenlere Allah hem dünyada, hem ahirette lânet etmiştir. Onlara asagilyici bir azab hazırlamıştır.

33:58 Mümin erkeklere ve mümin kadınlara yapmadıkları bir şeyden dolayı eziyet edenler de bir iftira ve açık bir günah yüklenmişlerdir.

33:59 Ey peygamber! Hanımlarına, kızlarına ve müminlerin kadınlarına hep söyle de cilbablarından (dis elbiselerinden) üzerlerini sımşiki örtünler. Bu onların tanınmalarına, tanınip da eziyet edilmemelerine en elverişli olanıdır. Bununla beraber Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

33:60 Andolsun ki, eğer münafıklar ve kalblerinde bir hastalık olanlar ve Medine'de dedikodu yapanlar, bu yaptıklarından vaz geçmezlerse, mutlaka seni onlara musallat ederiz. Sonra seninle orada az bir zamandan fazla konuşamazlar.

33:61 Melun olarak nerede bulunurlarsa yakalanırlar ve öldürülürler.

33:62 Allah'ın bundan önce geçenler hakkındaki kanunu budur. Ve sen Allah'ın kanununu değiştirmeye asla çare bulamazsın.

33:63 İnsanlar sana kıyamet saatini soruyorlar. De ki: "Onun ilmi ancak Allah'ın nezdindedir. Ne bilirsin belki kıyamet yakında olur."

33:64 Su muhakkak ki, Allah kâfirleri lânetlemiş ve onlara çilgin bir ates hazırlamıştır.

33:65 (Onlar) orada ebedî kalırlar ve ne bir dost bulabilirler, ne de bir yardımcı.

33:66 O gün yüzleri ates içinde çevirilirken: "Ah keske Allah'a itaat etseydik, peygambere itaat etseydik!" derler.

33:67 Yine derler ki: "Ey Rabbimiz! Biz beylerimize ve büyüklerimize itaat ettik de bizi yanlış yola götürdüler."

33:68 Ey Rabbimiz! Onlara azabın iki katını ver ve kendilerini büyük bir lânet ile lânetle."

33:69 Ey iman edenler: Sizler Musa'ya eziyet edenler gibi olmayın. Eziyet ettiler de Allah onu, onların söylediklerinden temize çıkardı. O, Allah yanında mevki sahibi idi.

33:70 Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve sağlam söz söyleyin,

33:71 Ki (Allah) işlerinizi yoluna koysun ve günahlarınızı bağışlasın. Her kim Allah'a ve Resulü'ne itaat ederse, o gerçekten büyük murada ermistir.

33:72 Biz o emaneti göklere, yere ve dağlara arz ettik, onlar, onu yüklenmeye yanaşmadılar, ondan korktular da onu insan yükledi. O gerçekten çok zalim ve çok cahildir.

33:73 Çünkü Allah münafik erkeklerle münafik kadınlara, müsrık erkeklerle müsrık kadınlara azab edecek, mümin erkeklerle mümin kadınların da tevbelarını kabul edecektir. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

Sura 34: Saba

34:1 Hamd, o Allah'ındır ki göklerde ne var, yerde ne varsa hep O'nundur. Ahirette de hamd O'nundur. O hüküm ve himet sahibidir, herseyden haberdardır.

34:2 Yere ne giriyor ve ondan ne çıkıyor, gökten ne iniyor ve ona ne çıkıyorsa (Allah) hepsini bilir. O çok merhamet edicidir. Çok bağışlayıcıdır.

34:3 Inkâr edenler: "Bize o kıyamet saati gelmez." dediler. De ki: "Hayir, öyle değil, gaybi bilen Rabbim hakkı için kıyamet size mutlaka gelecektir. O'nun ilminden göklerde ve yerde zerre kadar bir şey kaçmaz. Bundan daha küçük ve daha büyük ne varsa, hepsi muhakkak açık bir kitaptadır."

34:4 Çünkü Allah iman edip iyi ameller işleyenlere mükafat verecektir. İşte onlar için bir mağfiret ve cömertçe verilmiş bol rizik vardır.

34:5 Âyetlerimizi hükümsüz bırakmak için yarısanlara gelince, onlar için de pek kötü ve elem verici bir azab vardır.

34:6 Kendilerine ilim verilmiş olanlar görüyorlar ki, Rabbinden sana indirilen Kur'ân, hakkın kendisidir. O, gücüne nihayet olmayan, her hamde lâyık bulunan Allah'ın yolunu gösteriyor.

34:7 Böyle iken inkâr edenler söyle dediler: "Siz öldükten sonra, didik didik parçalandığınız vakit, yeniden bir yaratılış içinde bulunacaksınız diye, size birtakim haberler veren kişiyi gösterelim mi?"

34:8 O, bir yalancı Allah'a iftira mi etti, yoksa kendisinde bir delilik mi var?" Hayir, doğrusu âhirete inanmayanlar, derin bir sapıklıkla azab

içindedirler.

34:9 Ya gökten ve yerden önlerindeki ve arkalarındaki bir bakmazlar mı? Dilesek kendilerini yere geçiriveririz. Yahut gökten üzerlerine parçalar düşürürüz. Şüphesiz bunda Allah'a yönelen (hakka gönül veren) her kul için bir ibret vardır.

34:10 Andolsun ki, biz Davud'a tarafimizdan bir fazilet verdik. "Ey dağlar! Onunla beraber tesbih edin." dedik ve bunu kuzulara da (emrettik) ve ona demiri yumusattık.

34:11 Bol bol zirhlar yap ve biçimlemede ölçüyü gözet dedik. Siz de iyi işler yapın, çünkü ben her yapacağınızı gözetiyorum.

34:12 Süleyman'ın emrine de rüzgari verdik. Sabah gidisi bir aylık, akşam dönüşü bir aylık yol idi. Erimis bakır menbaini da ona sel gibi akıttık. Hem Rabbi'nin izniyle elinin altında cinlerden de çalışan vardı. Onlardan da kim emrimizden dışarı çıkarsa ona ates azabından tattirirdik.

34:13 Onlar, ona mihrablar, timsaller (heykeller) ve havuzlar gibi çanaklar ve sâbit kazanlardan her ne isterse yaparlardı. Çalışın ey Davud hanedanı, şükür için çalışın. Ama kullarım içinde şükreden azdır.

34:14 Ne zaman ki Süleyman'a ölümü hükmettik, cinlere onun ölümünü sezdiren olmadı. Yalnız bir güve böceği yere dayandığı asâsını yiyordu. Bu sebeple Süleyman yere yıkılınca ortaya çıktı ki, cinler eğer gaybi bilir olsalar o zilletli azab içinde bekleyip durmazlardı.

34:15 Andolsun ki Sebe' kavmi için oturdukları yerde bir ibret vardı: Sağ ve soldan iki bahçe! (onlara): "Rabbimizin rizkindan yiyin de O'na şükredin, ne güzel bir belde ve çok bağışlayıcı bir Rab!" (denildi).

34:16 Fakat onlar (şükürden yüz çevirdiler) bakmadılar. Biz de üzerlerine Arim selini salıverdık ve o güzelim iki bahçelerini buruk yemimli, ilginlik ve içinde biraz da sığır ağacı bulunan iki harap bahçeye çevirdik.

34:17 Bunu onlara nankörlüklerinin cezası yaptık ve biz hep böyle çok nankör olanları cezalandırırız.

34:18 Biz onlarla o bereket verdiğimiz memleketler arasında, sirt sirta şehirler meydana getirmistik. Ve onlar da muntazam gidis gelis düzenledik. (Onlara): Buralarda gecelerce ve gündüzlerce emniyet içinde gezip yürüyün (dedik).

34:19 Buna karşı onlar: "Ey Rabbimiz! Seferlerimizin arasını uzaklaştır" dediler ve nefislerine zulmettiler. Biz de onları efsanelere çevirdik ve tamamen didik didik dagıttık. Şüphesiz ki bunda çok şükredecek her sabirli için elbette ibretler vardır.

34:20 Yine yemin ederim ki, İblis onlar hakkındaki zannını hakikaten doğru buldu da içlerinde müminlerden ibaret bir gruptan baskısı ona uydular.

34:21 Halbuki İblis'in onlar üzerinde hiçbir saltanat kudreti yoktu. Fakat biz ahirete imanı olanı belli edecek, ondan şüphe içinde bulunandan ayırt edecektik. Öyle ya Rabb'in her şeyi gözetleyendir.

34:22 De ki: "Allah'i bırakıp da tanrı saydığınız putlarınıza istediğiniz kadar yalvarın. Onların ne göklerde, ne yerde zerre kadar güçleri yetmez. Onların, bunlarda bir ortaklığı da yok. Allah'ın da

onlardan bir yarıdmcisi yoktur."

34:23 Allah'in huzurunda sefaat da fayda vermez. Ancak izin verdiği kimseninki müstesna. Nihayet kalblerinden dehset giderildiği zaman "Rabbimiz ne buyurdu?" derler. (Sefaah sahipleri de): "Hakki söyledi" derler. O, her şeyden yüksek ve büyüktür.

34:24 De ki: "Size göklerden ve yerden rizik veren kimdir?" Yine de ki: "Allah'tir, herhalde ya biz, ya da siz mutlak bir hidayet üzerindeyiz veya açık bir sapıklık içindeyiz."

34:25 De ki: "Siz bizim yaptığımız günahlardan sorumlu tutulmazsınız. Biz de sizin yaptıklarınızdan sorumlu olmayız."

34:26 De ki: "Rabbimiz hepimizi bir araya toplayacak, sonra da hak hükmü ile aramızı ayıracaktır. Asil hüküm veren ve her şeyi bilen O'dur."

34:27 De ki: "O'na ortak diye takistirdiklerinizi bana gösterin bakayım! Hayır, öyle şey yoktur, doğrusu güçlü ve hikmet sahibi olan ancak Allah'tir."

34:28 Biz seni ancak bütün insanlara bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik. Fakat insanların çoğu bilmezler.

34:29 Ve: "Eğer gerçekçiyse bu vaad ne zaman olacak?" diyorlar.

34:30 De ki: "Size vaad edilen öyle bir gündür ki, ondan ne bir an geri kalabilirsiniz, ne de ileri geçebilirsiniz."

34:31 Kâfirler: "Biz ne bu Kur'ân'a inanırız, ne de ondan öncekilere." dediler. Fakat o zalimler yakalanıp Rablerinin huzuruna durduruldukları zaman, birbirlerine söz atarken bir görsen! Bir taraftan zayıf düşürülenler, o büyüklük taslayanlara: "Siz olmasaydınız biz mutlaka mümin olurduk" derler.

34:32 Diğer taraftan büyüklük taslayanlar, zayıf düşürülenlere: "Size hidayet geldikten sonra, sizi ondan biz mi çevirdik? Hayır, siz kendiniz suçluydunuz." derler.

34:33 O zayıf düşürülenler de o büyüklük taslayanlara: "Hayır, (isiniz) gece, gündüz hilekârlıktı. Çünkü siz bize Allah'i inkâr etmemizi ve O'na es kosmamızı emrediyordunuz." derler. Bunlar azabi gördükleri zaman içlerinden pısmanlık getirmektedirler. Biz de o kâfirlerin boyunlarına demir halkalar geçirmisizdir. Onlar sadece yaptıklarının cezasını çekiyorlardır.

34:34 Biz herhangi bir memlekete tehlikeyi haber veren bir uyarıcı gönderdikse, mutlaka oranın refah ile simartılmış olanları: "Biz sizin gönderildiğiniz şeyleri tanımıyoruz." dediler.

34:35 Ve yine dediler ki: "Biz malca da daha çoguz, evlatça da, bize azab edilmez."

34:36 De ki: "Rabbim rizki dilediğine genişletir, dilediğine sikar. Fakat insanların çoğu bilmezler."

34:37 Halbuki sizi huzurumuza yaklastıracak olan, mallarınız ve evlatlarınız değildir. Ancak iman edip de salih amel işleyenlere gelince, iste onların amellerine karşı kendilerine kat kat mükafat vardır. Onlar cennet kösklerinde emniyet içindedirler.

34:38 Âyetlerimizi hükümsüz bırakmak için yarısanlara gelince, iste onlar Hakk'in huzuruna azab içinde getirileceklerdir.

34:39 De ki: "Gerçekten Rabbim kullarından dilediği kimseye rizki hem genişletir, hem daraltır. Her neyi hayra harcarsanız O, onun yerine baskasını verir. Hem O, rizik verenlerin en hayırlisidir."

34:40 O gün Allah, onları hep birlikte mahsere toplayacak, sonra meleklerle: "Sunlar size mi tapıyorlardı?" diyecektir.

34:41 Onlar da: "Seni tenzih ederiz. Bizim onlara karşı siginacak velimiz sensin. Hayır, onlar cinlere tapıyorlardı. Çoğu onlara inanmışlardı." diyecekler.

34:42 İşte o gün birbirinize ne bir menfaate, ne de bir zarara sahip olabilirsiniz. Ve biz o zulmedenlere: "Tadin bakalım o yalan deyip durduğunuz atesin azabını!" deriz.

34:43 Karsılarında açık deliller halinde âyetlerimiz okunduğu zaman o zalimler: "Bu, başka değil, sadece sizi atalarınızın taptığı tanrılardan men etmek isteyen bir adam." dediler. Ve: "Bu (Kur'ân), başka bir şey değil, sadece uydurulmuş bir iftira" dediler. O kâfirler, hak kendilerine geldiği zaman: "Bu apaçık bir sihirden başka bir şey değil." dediler.

34:44 Halbuki biz onlara öyle ders alacakları kitaplar göndermedik. Kendilerine senden önce bir uyarıcı da göndermedik.

34:45 Onlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Hem bunlar, onlara verdiklerimizin onda birine eremediler. Peygamberlerimi yalanladılar, ama beni inkâr edisin sonu nasıl oldu?

34:46 De ki: "Size sadece bir tek nasihat edeceğim. Söyle ki: Allah için ikiser, üçer ve teker teker kalkarsınız, sonra da iyi düşünürsünüz." Arkadaşınızda (peygamberde) delilikten eser yoktur. O, yalnız siddetli bir azabın önünde, sizi sakindirecek bir peygamberdir.

34:47 De ki: "Ben sizden herhangi bir ücret istemem, O sizin içindir. Benim ecrim ancak Allah'a aittir. O, her şeye şahittir."

34:48 De ki: "Gerçekten Rabbim, hakkı yerli yerine koyar. O, gaybı hakkiyle bilendir."

34:49 De ki: "Hak geldi, batılın önü de kalmaz, sonu da."

34:50 De ki: "Eğer ben yanılırsam, yalnız kendi adıma yanılırım. Ve eğer hidayeti bulmussam, bilinmeli ki Rabbimin bana vahiy vermesiyledir. Çünkü O, yakındır, isitir, isittirir."

34:51 Onları telâsa düştükleri zaman görsen: Artık kaçamak yoktur. Yakın yerden yakalanmışlardır.

34:52 Ve: "O'na iman ettik" demektedirler. Fakat onlar için (âhiret gibi) uzak bir yerden (imana) el sunmak (ulasabilmek) nerede?

34:53 Halbuki daha önce (dünyada) O'nu inkâr etmişlerdi. Uzak yerden gayba tas atıyorlardı.

34:54 Artık kendileriyle arzularının arasına set çekilmiştir. Tıpkı bundan önce benzerlerine yapıldığı gibi. Çünkü hepsi iskilli bir süphe içinde bulunuyorlardı

Sura 35: Fatir

35:1 Hamd, gökleri ve yeri yaratan, melekleri ikiser, üçer, dörder kanatlı elçiler kılan Allah'a mahsustur. O, yaratmada dilediği kadar

artirir. Gerçekten Allah her seye kâdirdir.

35:2 Allah, insanlara rahmetinden neyi açarsa artık onu tutacak, kisacak olan yoktur. Her neyi de tutar kisarsa, onu da, ondan sonra salacak yoktur. O, çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

35:3 Ey insanlar! Allah'in üzerinizdeki nimetini anin. Allah'tan baska bir yaratıcı mi var? O size gökten ve yerden rizik verir. O'ndan baska ilâh yoktur. O halde (haktan) nasıl çevrilirsiniz?

35:4 Eger onlar seni yalanlıyorsa, senden önce birçok peygamberler de yalanlandılar. Bütün isler Allah'a döndürülür.

35:5 Ey insanlar! Haberinizi olsun ki, Allah'in vaadi muhakkak haktır. Sakin bu dünya hayati sizi aldatmasin, sakin o aldatici seytan sizi, Allah hakkında da aldatmasin.

35:6 Çünkü seytan size düşmandir. Siz de onu düşman tutun. O etrafına toplanan taraftarlarini ancak cehennemliklerden olsunlar diye davet eder.

35:7 Inkâr edenler için siddetli bir azab vardır. İman edip salih amel isleyenler için de bir bağışlanma ve büyük bir mükafat vardır.

35:8 Ya kötü ameli kendisine allanmış pullanmış da onu güzel görmüş olan kimse de mi (iman edip salih amel isleyenler gibi olacak)? Süphe yok ki Allah diledigini sasirtir, diledigini de dogru yola çıkarir. O halde canin onlara karsi hasretlerle (üzüntülerle) sikilip gitmesin.

Çünkü Allah, onların bütün yaptıklarını bilir.

35:9 Rüzgârlari gönderip bir bulut kaldıran da Allah'tir. Derken biz o (bulutu) ölmüş bir beldeye sevkettimizdir. Böylece yeryüzüne ölmünden sonra onunla hayat veririz. İste o dirilme de böyledir.

35:10 Her kim izzet istiyorsa bilsin ki izzet tamamıyla Allah'indir. O'na hos kelimeler yükselir, onu da salih amel yükseltir. Kötülükler kuranlara gelince, onlara siddetli bir azab vardır. Onların tuzakları hep darmadagin olur.

35:11 Hem Allah sizi bir topraktan, sonra bir damla sudan yarattı. Sonra sizi çiftler kildi. O'nun bilgisi olmadan ne bir disi hamile olur, ne doğurur. Kendisine ömür verilenin de ömrünün uzatılması da, ömründen kisaltılması da mutlaka bir kitapta yazilidir. Süphe yok ki bu, Allah'a göre kolaydır.

35:12 Hem iki deniz esit olmuyor. Su tatli, hararet keser, içerken (bogazdan) kayar; su da tuzlu, yakar kavurur. Bununla beraber her birinden taze bir et yersiniz ve bir ziynet çıkarir, giyinirsiniz. Allah'in lütfundan nasib arayasınız diye suyu yara yara giden gemileri de görürsün. Gerek ki sükredeceksiniz.

35:13 O, geceyi gündüze sokuyor, gündüzü de geceye sokuyor. Günesi ve ayi emrine âmâde kilmistir. Her biri mukadder bir gayeye akıp gidiyor. İste bu gördüklerinizi yapan Allah sizin Rabbinizdir. Mülk (hükümranlık) O'nundur. O'ndan baska taptıklarınız ise, bir çekirdek zarini bile idare edemezler.

35:14 Kendilerine dua ederseniz duanizi isitmezler. İsitsele bile size cevabini veremezler. Kiyamet günü de kendilerini Allah'a ortak kostugunuzu inkâr ederler. Sana her seyden haberdar olan (Allah) gibi bir haber veren olmaz.

35:15 Ey insanlar! Siz Allah'a muhtaçsınız. Allah ise zengin ve her hamde lâyiktir.

35:16 Eger O dilerse sizi yok eder ve yerinize yeni bir halk getirir.

35:17 Ve bu, Allah'a göre zor bir sey degildir.

35:18 Hem günah çeken bir kimse, baskasının günahını çekmeyecek; yükü ağır basan, onun yüklenilmesine çağırsa da ondan bir sey yüklenilmeyecek, isterse bir yakini olsun. Fakat sen ancak o kimseleri sakindirisin ki, gaybda Rablerinin korkusunu duyarlar, namazi dürüst kılarlar. Temizlenen de sirf kendisi için temizlenir. Nihayet dönüş Allah'adır.

35:19 Ne kör ile gören esit olur,

35:20 Ne de karanlıklar ile aydınlık,

35:21 Ve ne de gölge ile sıcaklık.

35:22 Ölülerle diriler de esit olmaz. Gerçi Allah, her diledigine isittirirse de sen, kabirlerdeki isittirecek degilsin.

35:23 Sen sadece bir uyaricisin.

35:24 Muhakkak ki biz seni hak ile hem bir müjdeci, hem bir uyarici olarak gönderdik. Hiçbir ümmet de yoktur ki, içlerinde bir uyarici geçmiş olmasın.

35:25 Seni yalanlıyorlarsa, onlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Onlara peygamberleri mucizelerle, sahifelerle ve aydınlatıcı kitaplarla gelmişlerdi.

35:26 Sonra ben o inkâr edenleri tutup yakaladım. O zaman beni inkâr etmek nasıl oldu?

35:27 Görmedin mi Allah gökten bir su indirdi. Biz onunla renkleri baska baska meyveler çıkardık. Dağlarda da yollar, beyazlı kırmızı çeşitli renklerde ve kapkara topraklar var.

35:28 Yine insanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da türlü renkleri vardır. Kulları içinde Allah'tan ancak âlimler korkar. Süphe yok ki Allah çok güçlüdür. Hüküm ve hikmet sahibidir.

35:29 Allah'ın kitabını okuyan, namazi kılan ve kendilerine verdiğimiz rizikten gizli ve açık olarak verenler, kesinlikle batma ihtimali olmayan bir ticaret umarlar.

35:30 Çünkü Allah mükafatlarını kendilerine tamamen ödedikten baska, lütfundan onlara fazlasını da verecektir. Çünkü O çok bağışlayıcı ve sükrün karşiligini vericidir.

35:31 Kitaplar içinde sana vahyettiğimiz kitap da kendinden öncekileri tasdik edici olmak üzere bir haktır. Süphe yok ki, Allah, kullarının bütün hallerinden haberdardır ve her şeyi görür.

35:32 Sonra biz o kitabı kullarımızdan süzüp seçtiklerimize miras bıraktık. Onlardan da nefislerine zulmeden var, orta yolu tutan var, Allah'ın izniyle hayırlarda ileri geçenler var. İşte bu büyük lütuftur.

35:33 Onlara Adn cennetleri vardır. Onlar oraya gireceklerdir. Orada altın bilezikler ve incilerle süsleneceklerdir. Orada elbiseleri de ipektir.

35:34 Onlar orada şöyle derler: "Hamd olsun Allah'a, bizden o üzüntüyü giderdi. Gerçekten Rabbimiz çok bağışlayıcı ve sükrün karşiligini vericidir."

35:35 "Lütfundan bizi durulacak bir yurda kondurdu. Burada bize yorgunluk gelmeyecek, burada bize usanç gelmeyecektir."

35:36 Inkâr edenlere gelince, onlara cehennem atesi vardır. Hüküm verilmez ki ölsünler, kendilerinden biraz azab da hafifletilmez. İşte biz her nankörü böyle cezalandırırız.

35:37 Onlar, orada söyle feryad ederler: "Ey Rabbimiz! Bizleri çıkar, yapageldiklerimizden başka salih bir amel yapalım." (Onlara): "Size düşüncecek olanın düşünceği kadar bir ömür vermedik mi? Hem size uyarıcı da gelmişti. O halde azabi tadin. Çünkü zalimleri kurtaracak yoktur." (denir).

35:38 Süphe yok ki Allah, göklerin ve yerin gaybini bilir. Elbette o, sinelerin içinde olanları da bilir.

35:39 Sizi yeryüzünde halifeler yapan O'dur. Artık kim küfrederse, küfrü kendi aleyhinedir. Kâfirlerin küfürleri, Rablerinin katında kendilerine bugzdan başka bir şey artırmaz, kâfirlerin küfürleri kendilerine zarardan başka bir şey artırmaz.

35:40 De ki: "Gördünüz ya, Allah'ı bırakıp da tapmakta olduğunuz ortaklarınızı! Gösterin bana, yer yüzünden neyi yaratmışlardır?" Yoksa onların gök yüzünde bir ortaklığı mı var? Yoksa biz kendilerine bir kitap vermişiz de ondan bir delil üzerinde mi bulunuyorlar? Hayır o zalimler, birbirlerine aldatmadan başka bir vaatte bulunmuyorlar.

35:41 Dogrusu gökleri ve yeri yok oluvermekten, Allah tutuyor. Andolsun ki eger yok oluverirlerse, onları O'ndan başka kimse tutamaz. Gerçekten O, çok yumusak davranır, çok bağışlayıcıdır.

35:42 Olanca güçleriyle Allah'a yemin etmişlerdi ki, kendilerine uyarıcı bir peygamber gelirse, mutlaka ilerideki ümmetlerin herhagi birinden daha doğru yolda olacaktı. Fakat kendilerine uyarıcı bir peygamber geldiği zaman bu, onların sırf ürküntülerini artırdı.

35:43 (Bu da) yeryüzünde bir kibirlenme ve bir suikast düzenidir. Halbuki fena düzen ancak sahibinin basına geçer. O halde öncekilerin kanunundan başka ne gözetiyorlar? Sen Allah'ın sünnetinde asla bir değişime bulamazsın. Sen Allah'ın sünnetinde asla bir baskalasma da bulamazsın.

35:44 Yeryüzünde gezip bir bakmadılar mı, kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuş? Halbuki onlar, bunlardan daha kuvvetliydi. Ne göklerde ve ne de yerde hiçbir şey Allah'ı aciz bırakamaz. Çünkü o her şeyi bilendir, her şeyi kâdir olandır.

35:45 Bununla beraber Allah, insanları kazandıkları (günahlar) yüzünden hemen yakalayiverseydi, yeryüzünde hiçbir canlı bırakmazdı. Fakat onları belli bir süreye kadar erteliyor. Nihayet ecelleri gelince gereğini yapar. Süphe yok ki Allah, kullarını görmektedir.

Sura 36: Ya-Sin

36:1 Yâsîn.

36:2 Ey Muhammed! Hikmetli Kur'ân'a andolsun ki, sen risâlet görevi ile gönderilen peygamberlerdensin.

36:3 Ey Muhammed! Hikmetli Kur'ân'a andolsun ki, sen risâlet görevi ile gönderilen peygamberlerdensin.

36:4 Dosdogru bir yol üzerindesin.

36:5 Babalari korkutulmamis ve kendileri de gafil olan bir kavmi, çok güçlü ve çok merhametli olan Allah'in indirdigi (Kur'ân) ile korkutasin.

36:6 Babalari korkutulmamis ve kendileri de gafil olan bir kavmi, çok güçlü ve çok merhametli olan Allah'in indirdigi (Kur'ân) ile korkutasin.

36:7 Andolsun ki onların çogunun üzerine azab sözü hak olmustur. Onlar imana gelmezler.

36:8 Çünkü biz onların boyunlarına kelepçeler geçirmisiz. O kelepçeler çenelerine dayanmistir da burunlari yukari, gözleri asagi somurtmaktadirlar.

36:9 Hem önlerinden bir sed, arkalarından bir sed çekmisiz, kendilerini sarmisizdir. Baksalar da görmezler.

36:10 Onlari korkutsan da korkutmasan da onlara göre birdir, inanmazlar.

36:11 Sen ancak Kur'ân'a tabi olan ve görünmedigi halde Rahman olan Allah'tan korkan kimseyi sakindirirsin. Iste onu bir bagislanma ve çok serefli bir mükafatla müjdele.

36:12 Gerçekten biz ölüleri diriltiriz, onların önceden yapip gönderdiklerini ve biraktıkları eserlerini yazariz. Zaten biz her şeyi açık bir kütükte, bir "imami mübin"de (ana kitapta, yani Levhi mahfuzda) sayip tesbit etmisizdir.

36:13 Sen onlara, o sehir halkini örnek ver. Hani oraya peygamberler gelmisti.

36:14 Hani biz onlara iki peygamber göndermistik, fakat onlar ikisini de yalanlamislardi. Biz de (onlari) üçüncü bir peygamberle destekledik. Onlara: "Süphesiz ki biz size gönderilmis elçileriz." dediler.

36:15 Onlar da: "Siz bizim gibi insandan baska birsey degilsiniz, hem Rahman olan Allah, hiçbir şey indirmedir. Siz sadece yalan söylüyorsunuz." dediler.

36:16 Peygamberler dediler ki: "Rabbimiz biliyor ki biz gerçekten size gönderilmis elçileriz."

36:17 "Bize düşen de sadece apaçik tebligdir."

36:18 Onlar dediler ki: "Herhalde biz sizin yüzünüzden ugursuzluga ugradik. Eger bu isten vazgeçmezseniz, andolsun ki, sizi hiç tinmadan taslariz ve mutlaka bizden size pek acikli bir azab dokunur."

36:19 Peygamberler de söyle cevap verdiler: "Sizin ugursuzlugunuz beraberinizdedir. Size öğüt verildi diye mi (ugursuzluga ugradiniz)? Dogrusu siz israfi âdet etmis bir kavimsiniz."

36:20 O sirada sehrin ta ucundan bir adam kosarak geldi ve: "Ey kavmim! Uyun o elçilere!"

36:21 "Uyun sizden hiçbir ücret istemeyen o zatlara ki, onlar hidayete ermislerdir."

36:22 "Bana ne oluyor da kulluk etmeyecekmisim beni yaratana? Hep döndürölüp O'na götürüleceksiniz."

36:23 "Hiç ben O'ndan baska ilâhlar edinir miyim? Eger O Rahman, bana bir zarar dileyecek olsa, onların sefaati benden yana hiçbir seye yaramaz ve onlar beni kurtaramazlar."

36:24 "Süphesiz ki ben, o zaman apaçık bir sapıklık içinde olurum."

36:25 "Süphesiz ki ben, Rabbinize iman getirdim, gelin dinleyin beni."

36:26 (Sonra ona) "haydi gir cennete!" denildi. O da dedi ki: "Ne olurdu kavmim bilseydi!"

36:27 "Rabbimin beni bağışladığını ve beni kendilerine ikram edilen kullarından kıldığını."

36:28 Biz arkasından kavminin üzerine bir ordu indirmedik, indirecek de degildik.

36:29 Sadece bir gürültü oldu, onlar da hemen sönuverdiler.

36:30 Yazıklar olsun o kullara ki, kendilerine gelen her bir peygamberle mutlaka alay ediyorlardı.

36:31 Görmediler mi ki, kendilerinden önce nice kusakları helak etmisiz. Onlar artık kendilerine dönüp gelmiyorlar.

36:32 Onların hepsi toplanıp, sadece bizim huzurumuza getirilmiştirlerdir.

36:33 Hem bir delildir onlara ölü toprak. Biz ona hayat verdik ve ondan taneler çıkardık da ondan yiyip duruyorlar.

36:34 Biz orada hurmalıklardan, üzüm bağlarından bahçeler yaptık. İçlerinde pınarlardan sular fiskirttik.

36:35 (Bunu), Onun ürününden ve kendi elleriyle yaptıklarından yesinler diye (yaptık). Hâlâ sükmeyecekler mi?

36:36 Yerin bitkilerinden, kendi nefislerinden ve daha bilemeyecekleri şeylerden bütün çiftleri yaratan Allah'ın sani ne yücedir.

36:37 Gece de onlara bir delildir. Biz ondan gündüzü soyar çıkarırız, bir de bakarlar ki karanlığa dalmışlar.

36:38 Güneş de bir delildir ki kendi yolunda akıp gidiyor. İşte bu çok güçlü ve her şeyi bilen Allah'ın takdiridir.

36:39 Ay'a gelince, ona menziller tayin ettik. Nihayet o eski hurma salkımının çöpü gibi (yay haline) dönmüştür.

36:40 Ne güneşin aya çatması yarasır, ne de gece gündüzü geçebilir; onların her biri kendi yörüngesinde yüzerler.

36:41 Onlar için bir delil de bizim, onların neslini dolu bir gemide tasımamızdır.

36:42 Yine kendileri için onun gibi binecek şeyler yaratmamızdır.

36:43 Eger dilesek onları boğarız da o zaman ne onların feryadına yetisen bulunur, ne de onlar kurtarılır.

36:44 Ancak tarafımızdan bir rahmet ve bir zamana kadar yasatmak başka.

36:45 Durum böyle iken onlara: "Önünüzdekinden ve arkanızdakinden korkun ki size rahmet edilsin" denildiği zaman,

36:46 Ve kendilerine Rablerinin âyetlerinden herhangi bir âyet geldiği zaman mutlaka ondan yüz çevirirler.

36:47 Onlara: "Allah'ın size rizik olarak verdiği şeylerden hayra harcayın" dendiği zaman, o kâfirler, müminler için: "Allah'ın dileyince doyurabileceği kimseyi biz mi doyuracağız? Siz apaçık bir sapıklık içinde değil de nesiniz?" dediler.

36:48 Yine onlar: "Eğer doğru söylüyorsanız bu (kiyamet) vaadi ne zaman?" diyorlar.

36:49 Onlar sadece bir tek çığlığa bakıyorlar, bir çığlık ki, onlar

çekisip dururken kendilerini yakalayiverir.

36:50 O zaman bir vasiyette bile bulunamazlar. Ailelerine de dönemezler.

36:51 Sûr'a üfürülmüştür, bir de ne baksınlar kabirlerinden Rablerine doğru akin ediyorlar.

36:52 Onlar: "Eyvah basımıza gelenlere! Mezarimizdan bizi kim kaldirdi? O Rahmân'in vaad buyurduğu iste bu imis. Gönderilen peygamberler de doğru söylemişler" derler.

36:53 Baska değil, sadece bir tek çiglik olmus, derhal hepsi toplanmış huzurumuza getirilmişlerdir.

36:54 Artık bugün hiç kimseye zerre kadar zulmedilmez. Ancak yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz.

36:55 Gerçekten cennetlik olanlar bugün bir mesguliyet içinde zevk etmektedirler.

36:56 Kendileri ve esleri gölgelerde koltuklar üzerine kurulmuşlardır.

36:57 Onlara orada bir meyve vardır. İsteyecekleri her şey onlarındır.

36:58 (Onlara) Rahîm olan Rab'den "selâm" sözü vardır.

36:59 Ey günahkârlar! Bugün siz bir tarafa ayrılın.

36:60 "Ey Âdemogulları! Seytana tapmayın, o size apaçık bir düşmandır ve bana kulluk edin, doğru yol budur, diye size and vermedim mi?" (buyurulacak)

36:61 "Ey Âdemogulları! Seytana tapmayın, o size apaçık bir düşmandır ve bana kulluk edin, doğru yol budur, diye size and vermedim mi?" (buyurulacak)

36:62 Böyle iken o sizden birçok nesilleri yoldan çıkardı. Ya o zaman düşünmüyor muydunuz?

36:63 İste bu size vaad edilen cehennemdir.

36:64 Bugün yaslanın ona bakalım inkâr ettiğiniz için.

36:65 Bugün biz onların ağızlarını mühürleriz de neler kazandıklarını bize elleri söyler, ayakları da şahitlik eder.

36:66 Hem dileseydik gözlerini üzerinden silme kör ediverirdik de yola dökülürlerdi. Fakat nereden görecekler?

36:67 Yine dileseydik oldukları yerde kiliklerini degistirirdik de ne ileri gidebilirlerdi, ne de geri dönebilirlerdi.

36:68 Bununla beraber kimin ömrünü uzatıyorsak, yaratılıştan onu (güç ve kuvvetini alarak) tersine çeviriyoruz. Hâlâ akıllanmayacaklar mı?

36:69 Biz ona siir öğretmedik. Bu ona yarasmaz da... O sadece bir öğüt ve apaçık bir Kur'ân'dır.

36:70 (Bu), diri olanları uyarmak ve kâfirlere de azab sözünün hak olması içindir.

36:71 Sunu da görmediler mi: Biz onlar için kudretimizin meydana getirdiklerinden birtakim hayvanlar yaratmışız da onlara sahip bulunuyorlar.

36:72 Onları, kendilerinin hizmetine vermişız de, hem onlardan binekleri var, hem de onlardan yiyorlar.

36:73 Onlarda daha birçok menfaatleri ve türlü içecekleri de var. Hâlâ sükretecekler mi?

36:74 Onlar, Allah'tan başka birtakim ilâhlar edindiler. Güya yardım

olunacaklar.

36:75 Onların, onlara yardıma güçleri yetmez. Kendileri ise onlar için bazı askerlerdir.

36:76 O halde onların sözleri seni üzmesin. Biz onların içlerini de biliriz, dışlarını da.

36:77 İnsan, kendisini bir damla sudan yarattığımızı görmedi mi de, şimdi apaçık bir hasim kesildi?

36:78 Yarattığını unutarak bize bir de mesel fırlattı: "Kim diriltecekmiş o çürümüş kemikleri?" dedi.

36:79 De ki: "Onları ilk defa yaratan diriltecek ve o her yaratmayı bilir."

36:80 Size o yeşil ağaçtan bir ateş yapan O'dur. Şimdi siz ondan tutuşturduğunuz.

36:81 Gökleri ve yeri yaratan, onlar gibisini yaratmaya kâdir değil midir? Elbette kâdirdir. Çünkü o her şeyi yaratandır, her şeyi bilendir.

36:82 O'nun emri, bir şeyi dileyince ona sadece "Ol!" demektir. O da hemen oluverir.

36:83 O halde her şeyin mülkü ve tasarrufu (hükümranlığı) elinde bulunan Allah'ın sanii ne yücedir. Siz de yalnız O'na döndürüleceksiniz.

Sura 37: As-Saffat

37:1 Andolsun o saf bağlayıp duranlara.

37:2 O haykırıp da sürenlere.

37:3 Ve o yolda zikir okuyanlara.

37:4 Ki sizin ilâhınız birdir.

37:5 O, göklerin, yerin ve aralarındakilerin Rabbidir, bütün doğuların da Rabbidir.

37:6 Gerçekten biz dünya göğünü (o yakın göğü) bir zinetle, yıldızlarla süsledik.

37:7 Onu her inatçı seytandan koruduk.

37:8 Onlar yüksek (melekler) topluluğunu dinleyemezler. Her taraftan kovulup atılırlar.

37:9 Uzaklaştırılırlar. Onlara ardi arkası kesilmez bir azab vardır.

37:10 Ancak kulak hirsizliği yapanlar olur. Onu da yakıcı bir alev takip eder.

37:11 Şimdi onlara sor: "Yaradılışa kendileri mi daha çetin, yoksa bizim yarattıklarımız mı?" Gerçekten biz onları civik bir çamurdan yarattık.

37:12 Fakat sen onlara sasiyorsun, ama onlar (seninle) eğleniyorlar.

37:13 Kendilerine hatırlatıldığında da düşünmüyorlar.

37:14 Bir mucize gördükleri zaman da eğlenceye alıyorlar.

37:15 Ve diyorlar ki: "Bu apaçık büyüden başka bir şey değildir."

37:16 "Öldüğümüz ve bir toprakla bir yığın kemik olduğumuz zaman mi biz tekrar dirilecekmisiz?"

37:17 "Önceki atalarımız da mi?.."

37:18 De ki: "Evet, hem de sizler çok asagılanmış olarak (dirileceksiniz)."

37:19 Çünkü O (sura üfürmek) zorlu bir kumandadan ibarettir ki, derhal

onların gözleri açılır.

37:20 "Eyvah bizlere! İşte bu hesap günüdür." derler.

37:21 (Onlara): "İşte bu, sizin yalanlamakta olduğunuz (iyi ve kötüyü) ayırt etme günüdür" denir.

37:22 Toplayın mahsere o zulmedenleri, eslerini ve Allah'tan başka yaptıkları şeyleri. Toplayın da götürün onları sirata (cehennem köprüsüne) doğru.

37:23 Toplayın mahsere o zulmedenleri, eslerini ve Allah'tan başka yaptıkları şeyleri. Toplayın da götürün onları sirata (cehennem köprüsüne) doğru.

37:24 Ve durdurun onları, çünkü sorguya çekilecekler.

37:25 (Onlara): "Ne oldu sizlere de yardım sağlamıyorsunuz?" (denilir.)

37:26 Hayır, bugün onlar teslim olmuşlardır.

37:27 Onlar, birbirine dönmüş soruyorlar.

37:28 Onlar: "Siz bize (ugurlu görünerek) sağdan gelir dururdunuz" derler.

37:29 (İleri gelenler de) derler ki: "Hayır, siz inanmamistiniz."

37:30 "Bizim de size karşı bir gücümüz yoktu. Fakat siz azmış bir kavimdiniz."

37:31 "Onun için üzerimize Rabbimizin azab sözü hak oldu. Şüphesiz azabımızı tadacağız."

37:32 "Evet biz, sizi kışkırttık. Çünkü biz azgindik."

37:33 O halde hepsi o gün azabda ortaklırlar.

37:34 İşte biz günahkarlara böyle yaparız.

37:35 Çünkü onlar, kendilerine: "Allah'tan başka ilâh yoktur" denildiği zaman kafa tutuyorlardı.

37:36 Ve: "Biz, hiçbir mecnun (deli) sair için ilâhlarımızı bırakır mıyız?" diyorlardı.

37:37 Hayır o, hak ile geldi ve bütün peygamberleri tasdik etti.

37:38 Elbette siz o acı azabı tadacaksınız.

37:39 Bununla beraber başka değil, hep yaptığınız amellerinizle cezalandırılacaksınız.

37:40 Sadece Allah'ın ihlaslı kulları müstesnadır.

37:41 İşte onlar için belli bir rızık vardır.

37:42 Meyveler (vardır), Naîm cennetlerinde onlara hep ikram edilir.

37:43 Meyveler (vardır), Naîm cennetlerinde onlara hep ikram edilir.

37:44 (Onlar) Karşılıklı tahtlar üzerindedirler.

37:45 İçenlere lezzet veren, pınardan doldurulmuş bembeyaz bir kadehle onların etrafında dolasilir.

37:46 İçenlere lezzet veren, pınardan doldurulmuş bembeyaz bir kadehle onların etrafında dolasilir.

37:47 Onda ne bir zararlı sonuç vardır, ne de sarhosluk verir.

37:48 Yanlarında iri gözlü, bakışlarını kocalarından baskalarına çevirmeyen hanımlar vardır.

37:49 Sanki onlar örtülüp saklanmış yumurta gibidirler.

37:50 Derken birbirine dönüp sorarlar:

37:51 İçlerinden bir sözcü der ki: "Gerçekten benim bir arkadaşım vardı."

37:52 Derdi ki: "Sen gerçekten inananlardan misin?"
37:53 "Öldüğümüz ve bir toprakla bir yığın kemik olduğumuz zaman biz hakikaten cezalanacak mıyiz?"
37:54 "Siz onu tanır mısınız?" der.
37:55 Derken bakınır ve onu cehennemın ta ortasında görür.
37:56 Ona söyle der: "Allah'a yemin ederim ki, doğrusu sen az daha beni helak edecektin."
37:57 "Rabbimin nimeti olmasaydı, ben de bu tutuklanandan olacaktım."
37:58 "Nasılmiş bak. Biz ilk ölümümüzden başka bir daha ölmeyecek miymisiz? Biz azaba uğratılmayacak miymisiz?"
37:59 "Nasılmiş bak. Biz ilk ölümümüzden başka bir daha ölmeyecek miymisiz? Biz azaba uğratılmayacak miymisiz?"
37:60 İste bu büyük kurtulustur.
37:61 Çalışanlar iste böyle bir kurtuluş için çalışsınlar.
37:62 Nasıl, bu mu daha hayırlı konukluk için, yoksa zakkum ağacı mı?
37:63 Gerçekten biz onu zalimler için bir fitne (imtihan) yaptık.
37:64 O bir ağaçtır ki cehennemın dibinde çıkar.
37:65 Tomurcukları şeytanların başları gibidir.
37:66 Mutlaka onlar, ondan yiyecekler de karınlarını bundan dolduracaklardır.
37:67 Sonra üzerine onlar için kaynar bir içecek vardır.
37:68 Sonra da dönecekleri yer, şüphesiz cehennemdir.
37:69 Çünkü onlar, atalarını sapıklıkta buldular.
37:70 Şimdi de kendileri onların izlerinde kosturuyorlar.
37:71 Andolsun ki, onlardan öncekilerin çoğu sapıklıkta idiler.
37:72 Gerçekten biz onlara içlerinden uyarıcı peygamberler de gönderdik.
37:73 Sonra da bak o uyarılanların sonu nasıl oldu?
37:74 Ancak Allah'ın ihlas ile seçilen kulları başka.
37:75 Andolsun ki Nuh bize seslenip dua etmişti de biz de ne güzel kabul etmistik.
37:76 Biz hem onu, hem ailesini o büyük sıkıntıdan kurtardık.
37:77 Hem onun neslini bâki kalanlar kildik.
37:78 Hem de sonradan gelenler içinde güzel bir namini bıraktık.
37:79 Bütün âlemler içinde Nuh'a selam olsun.
37:80 İste biz iyilik yapanları böyle mükafatlandırırız.
37:81 Çünkü o bizim mümin kullarımızdandı.
37:82 Sonra diğerlerini suda boğduk.
37:83 Şüphesiz ki İbrahim de onun kolundandı.
37:84 Çünkü o, Rabbine tertemiz bir kalb ile gelmişti.
37:85 O babasına ve kavmine söyle demisti: "Siz nelere tapıyorsunuz?"
37:86 "Yalancılık etmek için mi Allah'tan başka ilâhlar istiyorsunuz?"
37:87 "Siz âlemlerin Rabbini ne zannediyorsunuz?"
37:88 Derken yıldızlara bir baktı da: "Ben gerçekten hastayım" dedi.
37:89 Derken yıldızlara bir baktı da: "Ben gerçekten hastayım" dedi.
37:90 O zaman arkalarını dönerek basından kaçıverdiler.
37:91 Derken bir kurnazlıkla onların ilâhlarına vardı da, "Buyursanıza, yemez misiniz?" dedi.

37:92 (Cevap vermediklerini görünce de): "Neyiniz var da konusmuyorsunuz?" (dedi).

37:93 Nihayet bir yolunu bulup onlara kuvvetli bir darbe indirdi.

37:94 Bunun üzerine birbirlerine girerek ona yürüdüler.

37:95 İbrahim dedi ki: "A, siz kendi yonttugunuz seylere mi tapiyorsunuz?"

37:96 "Halbuki sizi de yaptiklarinizi da Allah yaratmistir."

37:97 Onlar: "Haydin onun için bir yapı yapın da onu atese atin." dediler.

37:98 Böylece ona bir tuzak kurmak istediler. Biz de kendilerini daha alçak düsürdük.

37:99 Bir de dedi ki: "Ben Rabbime gidiyorum, o bana yolunu gösterir."

37:100 "Ey Rabbim! Bana salihlerden (bir ogul) ihsan et!"

37:101 Biz de kendisine yumusak huylu bir ogul müjdeledik.

37:102 Oglu, yaninda kosacak çaga gelince: "Ey oglum! Ben seni rüyamda bogazladigimi görüyorum. Artık bak, ne düşünürsün?" dedi. Çocuk da: "Babacigim sana ne emrediliyorsa yap, inshaallah beni sabredenlerden bulacaksın" dedi.

37:103 Ne zaman ki ikisi de bu sekilde Allah'a teslim oldular, İbrahim oglunu sakagi üzerine yatirdi.

37:104 Biz de ona söyle seslendik: "Ey İbrahim! "

37:105 "Rüyana gerçekten sadakat gösterdin, süphesiz ki, biz iyilik yapanlari böyle mükafatlandırırız."

37:106 "Süphesiz ki bu apaçık bir imtihandı." (dedik)

37:107 Ve ona büyük bir kurbanlık fidye verdik.

37:108 Kendisine sonradan gelenler içinde iyi bir nâm bıraktik.

37:109 Selam olsun İbrahim'e...

37:110 İste biz iyilik yapanlari böyle mükafatlandırırız.

37:111 Çünkü o bizim mümin kullarimizdandı.

37:112 Ona bir de salihlerden bir peygamber olmak üzere İshak'i müjdeledik.

37:113 Hem ona hem İshak'a bereketler verdik. Her ikisinin neslinden de hem iyilik yapanlar var, hem de açıkça kendi nefesine zulmedenler var.

37:114 Andolsun ki biz Musa ile Harun'a da nimetler verdik.

37:115 Hem kendilerini ve kavimlerini o büyük sikintidan kurtardik.

37:116 Hem yardım ettik onlara da, galip gelenler onlar oldular.

37:117 Hem kendilerine o belli kitabi (Tevrat'i) verdik.

37:118 Kendilerini dogru yola çıkardik.

37:119 Sonrakiler içinde onlara iyi bir nam bıraktik:

37:120 Selam olsun, Musa ile Harun'a.

37:121 İste biz iyilik yapanlari böyle mükafatlandırırız.

37:122 Çünkü onların ikisi de bizim mümin kullarimizdandı.

37:123 Süphesiz İlyas da gönderilen peygamberlerdendir.

37:124 Hani o kavmine: "Siz Allah'tan korkmaz misiniz? Yaratınlarin en güzeli olan, sizin de Rabbiniz, daha önceki atalarınızın da Rabbi bulunan Allah'i bırakıp da "Ba'l'e" (Ba'l ismindeki puta) mi yalvarıyorsunuz?" dedi.

37:125 Hani o kavmine: "Siz Allah'tan korkmaz misiniz? Yaratınlarin en güzeli olan, sizin de Rabbiniz, daha önceki atalarınızın da Rabbi bulunan Allah'i bırakıp da "Ba'l'e" (Ba'l ismindeki puta) mi yalvarıyorsunuz?"

dedi.

37:126 Hani o kavmine: "Siz Allah'tan korkmaz misiniz? Yaratanların en güzeli olan, sizin de Rabbiniz, daha önceki atalarınızın da Rabbi bulunan Allah'ı bırakıp da "Ba'l'e" (Ba'l ismindeki puta) mi yalvarıyorsunuz?" dedi.

37:127 Fakat onlar, onu yalanladılar. Bu yüzden onlar mutlaka (cehennemde) hazır bulundurulacaklardır.

37:128 Ancak Allah'ın ihlaslı kulları müstesna.

37:129 Ona da sonrakiler içinde sunu bıraktık:

37:130 Selam olsun İlyâs'ın'e.

37:131 İste biz iyilik yapanları böyle mükafatlandırırız.

37:132 Çünkü o bizim mümin kullarımızdandı.

37:133 Süphesiz Lût da gönderilen peygamberlerdendir.

37:134 Hani biz onu ve ailesinin tamamını kurtarmistik.

37:135 Ancak geride kalıp batanlar içinde kalan yaşlı bir kadın hariç.

37:136 Sonra diğerlerini helak ettistik.

37:137 Ve siz elbette sabahleyin ve geceleyin onlara ugrar ve üzerlerinden geçersiniz. Hâlâ akıl edip düşünmez misiniz?

37:138 Ve siz elbette sabahleyin ve geceleyin onlara ugrar ve üzerlerinden geçersiniz. Hâlâ akıl edip düşünmez misiniz?

37:139 Süphesiz Yunus da gönderilen peygamberlerdendir.

37:140 Hani o bir zaman dolu bir gemiye kaçmıstı.

37:141 (Oradakilerle) kur'a çekmiş de kaydırılanlardan (yenilenlerden) olmuştı.

37:142 Derken (denize atılmış ve) kendisini balık yutmıstı. (Kendi nefisini) kınıyordu.

37:143 Eger çok tesbih edenlerden olmasaydı, yeniden dirilecekleri güne kadar onun karnında kalırdı.

37:144 Eger çok tesbih edenlerden olmasaydı, yeniden dirilecekleri güne kadar onun karnında kalırdı.

37:145 Biz onu hasta bir halde bir alana çıkardık.

37:146 Üzerine kabak cinsinden bir ağaç bitirdik.

37:147 Biz onu (Yunus'u) yüz bin veya daha çok insana peygamber olarak gönderdik.

37:148 O zaman ona iman ettiler de biz onları bir zamana kadar yasattık.

37:149 Şimdi sor o seninkilere: Kızlar, Rabbinin de, oğlanlar onların mı?

37:150 Yoksa biz melekleri dışı yaratmışız da onlar şahit mi bulunuyorlarmış?

37:151 Ha!.. Onlar, süphesiz uydurdukları iftiralarından dolayı: "Allah doğurdu" derler. Hiç süphesiz onlar, yalancılardır.

37:152 Ha!.. Onlar, süphesiz uydurdukları iftiralarından dolayı: "Allah doğurdu" derler. Hiç süphesiz onlar, yalancılardır.

37:153 (Allah) kızları oğullara tercih mi etmiş?

37:154 Size ne oldu? Nasıl hükmediyorsunuz?

37:155 Hiç düşünmüyor musunuz?

37:156 Yoksa sizin için açık bir delil mi var?

37:157 O halde, eger doğru söylüyorsanız getirin kitabınızı.

37:158 Onlar, Allah ile cinler arasında bir neseb (hisimlik bağı) uydurdular. Oysa andolsun cinler bilirler ki, o yalancılar mutlaka cehenneme götürüleceklerdir.

37:159 Allah, onların yakıştırdıkları vasıflardan münezzeh ve yücedir.

37:160 Fakat Allah'ın ihlas ile seçilen kulları başka (onlar, Allah'ı böyle sirk ile vasıflamazlar).

37:161 Çünkü siz ve taptıklarınız, kendiliginden cehenneme saldıran kimseden baskasını, Allah'a karşı kandirip, saptıramazsınız.

37:162 Çünkü siz ve taptıklarınız, kendiliginden cehenneme saldıran kimseden baskasını, Allah'a karşı kandirip, saptıramazsınız.

37:163 Çünkü siz ve taptıklarınız, kendiliginden cehenneme saldıran kimseden baskasını, Allah'a karşı kandirip, saptıramazsınız.

37:164 (Melekler): "Bizden her birimizin belli bir makami vardır. Biziz o saf saf dizilenler, biziz! Biziz o tesbih edenler, biziz!" derler.

37:165 (Melekler): "Bizden her birimizin belli bir makami vardır. Biziz o saf saf dizilenler, biziz! Biziz o tesbih edenler, biziz!" derler.

37:166 (Melekler): "Bizden her birimizin belli bir makami vardır. Biziz o saf saf dizilenler, biziz! Biziz o tesbih edenler, biziz!" derler.

37:167 (Müsrıklar) söyle diyorlardı: "Eğer yanımızda önceki (ümme)lerden bir kitap olsaydı, elbette biz de Allah'ın ihlas ile seçilmiş kullarından olurduk."

37:168 (Müsrıklar) söyle diyorlardı: "Eğer yanımızda önceki (ümme)lerden bir kitap olsaydı, elbette biz de Allah'ın ihlas ile seçilmiş kullarından olurduk."

37:169 (Müsrıklar) söyle diyorlardı: "Eğer yanımızda önceki (ümme)lerden bir kitap olsaydı, elbette biz de Allah'ın ihlas ile seçilmiş kullarından olurduk."

37:170 Fakat şimdi onu inkâr ettiler. Ama ilerde bileceklerdir.

37:171 Andolsun ki peygamberlikle gönderilen kullarımız hakkında su sözümüz geçmiştir: "Onlar var ya, elbette onlar muzaffer olacaklardır ve elbette bizim ordularımız mutlaka galip geleceklerdir."

37:172 Andolsun ki peygamberlikle gönderilen kullarımız hakkında su sözümüz geçmiştir: "Onlar var ya, elbette onlar muzaffer olacaklardır ve elbette bizim ordularımız mutlaka galip geleceklerdir."

37:173 Andolsun ki peygamberlikle gönderilen kullarımız hakkında su sözümüz geçmiştir: "Onlar var ya, elbette onlar muzaffer olacaklardır ve elbette bizim ordularımız mutlaka galip geleceklerdir."

37:174 Onun için sen, bir süreye kadar onlardan yüz çevir.

37:175 Onlara (inecek azabi) gözetle. Yakında onlar da göreceklerdir.

37:176 Ya şimdi onlar, bizim azabımıza ugramakta acele mi ediyorlar?

37:177 Fakat (azabımız) onların sahasına indigi zaman, (o aci sonuçla) uyarılanların sabahi ne kötüdür!

37:178 Yine sen, bir süreye kadar onlardan yüz çevir.

37:179 (Inecek azabi) gözetle! Yakında onlar da göreceklerdir.

37:180 Senin güç ve kuvvet sahibi Rabbin, onların yakıştırdıkları vasıflardan münezzeh ve yücedir.

37:181 Gönderilen bütün peygamberlere selam olsun.

37:182 Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur.

Sura 38: Sad

38:1 Sâd. Bu zikirle dolu Kur'ân'a bak!

38:2 O inkâr edenler bir gurur ve ayrılık içindedirler.

38:3 Kendilerinden önce nicelerini helak ettik. Onlar çağrıldılar. Ama artık kurtuluş vakti degildi.

38:4 İçlerinden kendilerine uyarıcı bir peygamber geldigine sastılar da kâfirler: "Bu bir sihirbazdır, yalancidir" dediler.

38:5 "İlâhlari, bir tek ilâh mi kilmis? Bu gerçekten sasilacak bir sey, çok tuhaf!"

38:6 İçlerinden ileri gelenler fırladılar ve dediler ki: "İlâhlarınız üzerinde sabir ve sebat edin. Bu, gerçekten arzu edilen bir murad!"

38:7 "Biz bunu baska bir dinde isitmedik, bu mutlaka bir uydurmadır."

38:8 "Kur'ân aramızdan ona mi indirilmis?" dediler. Dogrusu onlar benim Kur'ân'imdan bir kusku içindeler. Ve dogrusu onlar henüz azabimi tatmadılar.

38:9 Yoksa sana o Kur'ân'i veren çok güçlü ve ihsan sahibi Rabbinin hazineleri onların yanında mi?

38:10 Yoksa bütün o göklerin, yerin ve aralarındakilerin mülkü onların mi? Öyle ise bütün imkanlarını seferber ederek yükselsinler de görelim!

38:11 Onlar burada çeşitli partilerden (gruplardan) bozguna uğramis bir ordudur.

38:12 Onlardan önce Nuh kavmi, Âd kavmi ve saltanat sahibi Firavun da yalanlamislardı.

38:13 Semûd kavmi, Lut kavmi ve Eykeliler (Suayb kavmi) de yalanlamislardı. İste o çeşitli partiler bunlardır.

38:14 Hepsi de gönderilen peygamberleri yalanladılar da azabim böyle hak oldu.

38:15 Onlar da bir tek haykırısı bakıyorlar. Öyle ki onun gecikmesi de yoktur.

38:16 Bir de: "Ey Rabbimiz! Hesap gününden önce bizim azabdan payimizi acele ver" dediler.

38:17 Simdi sen onların dediklerine sabret de kuvvetli kulumuz Davud'u hatırla. Çünkü o, zikir ve tesbih ile bize yönelmisti.

38:18 Biz, dağları onun emrine vermistik. Aksamsabah onunla birlikte tesbih ederlerdi.

38:19 Kusları da toplu olarak onun emrine vermistik. Hepsi de ona uyarak zikir ve tesbih ederlerdi.

38:20 Biz onun mülkünü kuvvetlendirmis ve kendisine hikmet ve hakkı batıldan ayırt etme kabiliyeti vermistik.

38:21 Bir de davacıların kıssası geldi mi sana? Hani surdan asarak mihraba ulaşmislardı.

38:22 Davud'un yanına giriverdiler de onlardan telase düştü. Ona "Korkma!" dediler, biz iki davacıyız. Birimiz, birimize haksızlık etti. Simdi sen aramızda hak ile hüküm ver ve asiri gitme de bizi doğru yolun ortasına çıkar.

38:23 Biri: "Iste bu benim kardesim. Onun doksan dokuz disi koyunu var, benim ise bir tek disi koyunum var. Böyle iken: Onu da bana ver, dedi ve tartismada beni yendi" diye anlatti.

38:24 Davud dedi ki: "Dogrusu senin bir koyununu kendi koyunlarına katmak istemesiyle sana zulmetmistir. Gerçekten bir cemiyette yasayanların çoğu mutlaka birbirlerine haksizlik ediyorlar. Ancak iman edip de salih amel isleyenler baska. Ama onlar da pek az." Davud, bizim kendisini imtihan ettigimizi sanmistti. Hemen Rabbinden magfired diledi, rüku ederek yere kapandı, tevbe ile Allah'a yöneldi.

38:25 Biz de o zannettigi şeyi kendisine bagısladık. Süphesiz yanimızda onun bir yakinligi ve güzel bir dönüs yeri vardır.

38:26 Ey Davud! Gerçekten biz seni yeryüzünde bir halife yaptık. Artık insanlar arasında hak ile hüküm ver. Keyfe, arzuya uyma ki, seni Allah yolundan saptırmasin. Çünkü Allah yolundan sapanlar, hesap gününü unuttukları için kendilerine çok siddetli bir azab vardır.

38:27 Hem o göğü, yeri ve aralarındakileri biz bosuna yaratmadık. O, kâfirlerin zannidir. Onun için vay atese girecek olan kâfirlerin haline!

38:28 Yoksa, iman edip de salih amel isleyenleri biz, o yeryüzündeki bozguncular gibi yapar mıyiz? Yoksa o takva sahiplerini azgin günahkarlar gibi yapar mıyiz?

38:29 Bu, sana indirdigimiz mübarek bir kitaptır ki, insanlar onun âyetlerini düsünsünler ve temiz akıl sahipleri ibret alsınlar.

38:30 Bir de Davud'a Süleyman'i bahsettik. Süleyman ne güzel kuldu. Çünkü o seslice tesbih edip Allah'a yönelirdi.

38:31 Hani kendisine bir zaman aksam üstü iyi cins ve rahvan atlar gösterilmisti.

38:32 "Ben, dedi, at sevgisini, Rabbimi anmaktan ötürü tercih ettim." Nihayet atlar perdenin arkasına gizlendi.

38:33 "Geri getirin onları bana!" dedi ve artık onların bacaklarını, boyunlarını silmeye basladı.

38:34 Andolsun ki Süleyman'i imtihan da ettik ve tahtının üzerine bir ceset bıraktık. Sonra tekrar tevbe ile önceki haline döndü.

38:35 Süleyman: "Ey Rabbim! Beni bagısla ve bana öyle bir mülk ihsan et ki, ardimdan hiç kimseye yarasmasin. Süphesiz, bütün dilekleri veren sensin." dedi.

38:36 Bunun üzerine biz rüzgari onun emrine verdik. Onun emriyle istedigiyere yumusacık akardı.

38:37 Dalgiç ve yapı ustası şeytanları da.

38:38 Ve daha diğerlerini de zincirlerde bagli olarak (Onun emrine verdik).

38:39 "Iste bu, bizim ihsanimizdir. Artık sen dilersen baskalarına ver veya verme. Bundan hesaba çekilmeyeceksin" dedik.

38:40 Süphesiz ki ona huzurumuzda bir yakinlik ve güzel bir makam vardır.

38:41 Kulumuz Eyyub'u da an. Bir zaman o, Rabbine söyle nida etmistti: "Mesakkat ve aci ile bana şeytan dokundu."

38:42 (Biz ona): "Ayagini yere vur! Iste sana yikanilacak ve içilecek soguk bir su" dedik.

38:43 Ve ona, bütün ailesini ve beraberlerinde bir mislini daha

tarafimizdan bir rahmet olarak bahsettik ki, akil sahipleri için bir ibret olsun.

38:44 (Bir de dedik ki): "Eline bir demet al da onunla (esine) vur; yemininde durmamazlık etme." Dogrusu biz onu sabirli bulduk. O ne güzel kul! O hakikaten daima Allah'a yönelmektedir.

38:45 Kullarımız Ibrahim'i, Ishak'i ve Yakub'u da an. Onlar eller ve gözler sahipleri idiler.

38:46 Çünkü biz onlari temiz bir hasletle, hâlis yurt (ahiret) düşüncesine ermis has kullarımızdan kilmisizdir.

38:47 Çünkü onlar, nezdimizde seçilmiş en hayirli kimselerdendir.

38:48 Ismail'i, Elyasa'yi, Zü'lKifl'i de an. Hepsi de en hayirli kimselerdendir.

38:49 Iste bu bir öğüttür. Süphesiz korunan müttakiler için herhalde güzel bir istikbal (güzel bir dönüş yeri) vardır.

38:50 Bütün kapilari kendilerine açılmış olan Adn cennetleri vardır.

38:51 İçlerine kurularak orada birçok yemisle, bambaska bir içki isteyeceklerdir.

38:52 Yanlarında da bakislari yalnız kocalarina dönük hep aynı yasta dilberler vardır.

38:53 O hesap günü için size vaad edilen iste budur.

38:54 Iste bu, bizim rizkimiz; muhakkak ki ona hiç tükenmek yoktur.

38:55 Bu, böyledir. Süphesiz azginlar için de fena bir gelecek vardır.

38:56 Cehennem! Ona yaslanacaklar, fakat o ne çirkin dösektir.

38:57 Iste artık tatsinlar onu ki, o kaynar su ve irindir.

38:58 Ve o sekilden çiftter çiftter tadacaklari diğer acilar da vardır.

38:59 Iste sunlar da sizin pesinize düşenlerdir. Onlara merhaba yok.

Çünkü onlar cehenneme saliniyorlar.

38:60 (Arkadan gelenler öncekilere:) Derler ki: "Hayir, asil size merhaba yok. Çünkü cehennemi bize siz takdim ettiniz. Bakin o ne kötü yatak!"

38:61 "Ey Rabbimiz! Bize bunu takdim edenin atesteki azabini kat kat artir" derler.

38:62 Bir de derler ki: "Kötülerden saydigimiz birtakim adamlari (fakir müminleri) niye göremiyoruz?"

38:63 "Onlari eglence yerine tutmustuk ha! Yoksa bu gözler onlardan kaydi mi?"

38:64 Süphesiz ki bu haktır. Ates ehlinin birbiriyle tartismasi muhakkak olacaktır.

38:65 De ki: "Ben ancak korkuyu haber veren bir peygamberim. O tek ve kahredici olan Allah'tan baska tanri da yoktur."

38:66 "O, göklerin, yerin ve ikisi arasindakilerin Rabbidir. O çok güçlüdür, çok bagislayicidir."

38:67 De ki: "Bu, bir büyük haberdir."

38:68 "Siz ondan yüz çeviriyorsunuz."

38:69 "Münakasa ederlerken, benim melekler yüksek topluluguna ait ne bilgim olabilirdi?"

38:70 "Ancak ben açıktan açığa korkutmakla görevli olduğum için o bilgi bana vahyediliyor."

38:71 Hani Rabbin meleklere demisti ki: "Ben çamurdan bir insan yaratmaktayim."

38:72 "Onu tesviye edip, düzeltip de ruhumdan ona üfledim mi derhal ona secdeye kapanin."

38:73 Bunun üzerine meleklerin hepsi toptan secde ettiler.

38:74 Yalniz Iblis etmedi, büyüklük tasladi ve kâfirlerden oldu.

38:75 Allah: "Ey Iblis! O benim kudretimle yarattigima secde etmene ne engel oldu? Kibirilenmek mi istedin? Yoksa yüksek derecelerde bulunanlardan mi oldun?" dedi.

38:76 Iblis dedi ki: "Ben ondan hayirliyim. Beni atesten yarattin, onu ise çamurdan yarattin."

38:77 Allah: "Hemen çik oradan, artik sen kovuldun."

38:78 "Ve elbette lanetim ceza gününe kadar senin üzerindedir." buyurdu.

38:79 Iblis: "Ya Rab! O halde insanların diriltilecekleri güne kadar bana mühlet ver." dedi.

38:80 Allah: "Haydi belirli bir vakte kadar mühlet verilenlerdensin" buyurdu.

38:81 Allah: "Haydi belirli bir vakte kadar mühlet verilenlerdensin" buyurdu.

38:82 Iblis: "Öyle ise izzet ve serefine yemin ederim ki, ben onların hepsini mutlaka aldatir, saptiririm."

38:83 "Ancak içlerinden ihlas ile seçilmis has kulların müstesna" dedi.

38:84 Allah buyurdu ki: "O dogru, ben hep dogruyu söylerim."

38:85 "Andolsun ki, cehennemi mutlaka senden ve onların sana uyanlarından, topunuzdan tika basa dolduracağım."

38:86 Ey Muhammed! De ki: "Ben o Kur'ân'a karsi sizden bir ücret istemiyorum. Ve ben kendiligimden bir sey de teklif etmiyorum."

38:87 "O Kur'ân, bütün âlemler için bir zikir, bir öğüttür. "

38:88 "Herhalde onun haberini bir zaman sonra bileceksiniz."

Sura 39: Az-Zumar

39:1 Bu kitabın indirilisi, Azîz ve Hakîm olan Allah tarafındandır.

39:2 Emin ol, biz sana kitabı hakkiyla indirdik. Onun için dini yalnız kendisine halis kilarak Allah'a ibadet ve kulluk et.

39:3 İyi bil ki, halis din ancak Allah'ındır. O'ndan baska birtakim dostlar tutanlar da söyle demektedirler: "Biz onlara sadece bizi Allah'a daha çok yaklastirsınlar diye ibadet ediyoruz." Süphe yok ki Allah, onların aralarında ihtilaf edip durdukları seyde hükmünü verecektir. Herhalde yalancı ve nankör olan kimseyi Allah dogru yola çıkarmaz.

39:4 Eger Allah bir çocuk edinmek isteseydi, elbette yaratacağından, dileyceğini seçecekti. Ama o bundan münezzehtir. O, tek ve kahredici olan Allah'tır.

39:5 O, gökleri ve yeri hak ile yarattı, geceyi gündüzün üstüne sarıyor, gündüzü de gecenin üstüne sarıyor. Günesi ve ay'ı emrine âmade kilmis, her biri belli bir süreye kadar akıp gitmektedir. İyi bil ki, çok güçlü ve çok bağışlayıcı olan ancak O'dur.

39:6 O, sizi bir nefisten yarattı. Hem sonra onun esini de ondan var etti. Sizin için yumusak baslı hayvanlardan sekiz çift indirdi. Sizi analarınızın karınlarında üç karanlık içinde yaratılistan

yaratilisa yaratip duruyor. Iste Rabbiniz Allah O'dur. Mülk O'nundur, O'ndan baska tanri yoktur. O halde nasil haktan çevrilirsiniz?

39:7 Eger inkâr ederseniz, süphe yok ki Allah'in size ihtiyaci yoktur. Bununla beraber kullari hesabina küfre razi olmaz. Eger sükredermeniz sizin hesabınıza ona razi olur. Hiçbir günahkar da digerinin günahini çekecek degildir. Sonra dönüsünüz, Rabbinizedir. O vakit, O size bütün yaptiklarinizi haber verecektir. Çünkü O, bütün kalplerin özünü bilir.

39:8 Insana bir sikinti dokundugu zaman bütün gönlünü vererek Rabbine dua eder. Sonra kendisine tarafından bir nimet lütfettigi zaman da önceden O'na dua ettigi hali unuttur da, yolundan sapitmak için Allah'a ortaklar kosmaya baslar. Ey Muhammed! De ki: "Küfrünle biraz zevk et, çünkü sen, o atesliklerdensin."

39:9 Yoksa o, gece saatlerinde kalkan, secdeye kapanip, kiyama durarak daima vazifesini yapan, ahireti hesaba katan ve Rabbinin rahmetini uman kimse gibi olur mu? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" Ancak temiz akıl sahibi olanlar anlar.

39:10 Ey Muhammed! Tarafimdan söyle: "Ey iman eden kullarim! Rabbinizden korkun. Bu dünyada güzellik yapanlara bir güzellik vardır. Allah'in yeryüzü genistir. Ancak sabredenlere mükafatlari hesapsiz ödenecektir."

39:11 De ki: "Bana, dini sadece kendisine halis kilarak Allah'a ibadet etmem emredildi."

39:12 "Hem O'nun birliğine teslim olan müslümanların ilki olmam da bana emredildi."

39:13 De ki: "Eger Rabbime isyan edersem, büyük bir günün azabından korkarim."

39:14 De ki: "Ben dinimi kendisine halis kilarak yalnız Allah'a kulluk ederim."

39:15 "Siz de O'ndan baska dilediginize kul olun." De ki: "Asil hüsrana düşenler, kiyamet günü kendilerine ve mensuplarına ziyan edenlerdir. Evet, iste asil açık hüsrana budur."

39:16 Onların üstlerinde atesten tabakalar, altlarında yine atesten tabakalar vardır. Iste Allah, kullarini bundan korkutuyor, "Ey kullarim! benden korkun." (diyor).

39:17 Taguttan, ona kulluk etmekten kaçinip da tam gönülle Allah'a yönelenlere gelince, müjde onlarıdır. Haydi müjdele kullarimi.

39:18 O kullarimi ki, onlar sözü dinlerler, sonra da en güzeline uyarlar. Iste onlar, Allah'in kendilerine hidayet verdiği kimselerdir. Iste temiz akilliler da onlardır.

39:19 Ya üzerine azab kelimesi hak olmuş kimse de mi (böyledir)? Artık o atesteki kimseyi sen mi çıkaracaksın?

39:20 Fakat o Rablerine siginarak korunanlar için altlarından ırmaklar akan, üzerlerinden sehnisinler yapılmış, sehnisinli (balkonlu) köskler vardır. Bu, Allah'in vaadidir. Allah vaadinden caymaz.

39:21 Allah'in gökten bir su indirip de onu bir yoluyla yeryüzündeki menbalara koydugunu görmedin mi? Sonra onunla türlü renklerde bir ekin çıkarir, sonra onun olgunlasip sarardigini görürsün. Sonra da onu

bir çöpe çevirir. Elbette bunda temiz akıllılar için bir ihtar vardır.

39:22 Allah, kimin bagrini Islâm'a açmış ise iste o, Rabbinden bir nur üzerinde değil midir? Artık Allah'ın zikri hususunda kalpleri katılmış olanların vay haline! İste bunlar, apaçık bir sapıklık içindedirler.

39:23 Allah, kelamin en güzelini ikizli, ahenkli bir kitap olarak indirdi. ()
Ondan Rablerine saygısı olanların derileri ürperir. Sonra derileri de, kalpleri de Allah'ın zikrine karşı yumuşar. İste bu Allah'ın rehberidir. Allah, onunla dilediğini doğru yola çıkarır. Her kimi de Allah sasirtirsa, artık ona doğru yolu gösterecek yoktur.

39:24 O halde kıyamet günü zalimlere: "Tadin bakalım kazanıp durduklarınızı!" denilirken, o kötü azabdan yüzü ile korunacak kimse ne olur? ()

39:25 Onlardan öncekiler de yalanladılar da kendilerine, hatırlarına gelmez yönden azab geliverdi.

39:26 Allah, onlara dünya hayatında zilleti tattırdı. Ahiret azabı ise elbette daha büyüktür. Keske bilselerdi!

39:27 Yemin ederim ki, bu Kur'ân'da insanlar için her türlüşünden temsil getirdik. Gerek ki iyi düşünsünler.

39:28 Pürüzsüz Arapça bir Kur'ân (indirdik ki, Allah'ın azabından) korunsunlar.

39:29 Allah, söyle bir misal vermiştir: Bir adam ve birtakim ortakları var, hirçin hirçin çekisip duruyorlar. Bir de yalnız bir kişiye bağlı selamet içinde olan bir adam var. Bu ikisinin hali hiç bir olur mu? Hamd Allah'ındır, fakat pek çokları bilmezler.

39:30 Sen elbette öleceksin, onlar da elbette öleceklerdir.

39:31 Sonra siz muhakkak kıyamet gününde Rabbinizin huzurunda birbirinizden davacı olacaksınız.

39:32 Allah'a karşı yalan söyleyen ve doğru kendisine geldiği zaman onu yalan sayandan daha zalim (daha haksız) kim olabilir? Kâfirlerin yeri cehennemde değil midir?

39:33 Doğruyu getiren ve onu tasdik edene gelince, iste onlar kötülükten korunan müttakilerdir.

39:34 Onlara, Rablerinin yanında ne dilerlerse vardır. İste bu, iyilik yapanların mükafatıdır.

39:35 Çünkü Allah, onların önceden yaptıkları amelin en kötüsünü bile keffaretle örtüp, işlemekte buldukları güzel amellerin en güzeline göre mükafatlarını kendilerine verecektir.

39:36 Allah, kuluna kâfi değil midir? Durmuşlar da seni O'ndan baskalarıyla korkutuyorlar. Her kimi ki Allah sasirtirsa, artık ona hidayet edecek yoktur.

39:37 Her kime de Allah hidayet verirse artık onu da sasirtacak yoktur. Allah aziz (çok güçlü) ve intikam sahibi değil midir?

39:38 Andolsun ki onlara: "O gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olsan: "Elbette Allah!" diyeceklerdir. O halde gördünüz ya Allah'tan başka çağırdıklarınızı! Eger Allah bana bir zarar vermek isterse, onlar O'nun zararını giderebilirler mi? Yahut bana bir rahmet dilerse, onlar O'nun

rahmetini tutabilirler mi? De ki: "Allah, bana yeter." Tevekkül edenler, hep O'na dayanırlar.

39:39 De ki: "Ey kavmim! Haliniz üzere çalışın. Ben de kendi halime göre çalışıyorum. Artık ileride bileceksiniz."

39:40 "Kendisini rezil edecek azabın kime geleceğini ve sürekli bir azabın kimin üzerine konacağını."

39:41 Biz bu kitabı sana, insanlar için hak ile indirdik. O halde kim doğru yola gelirse kendi lehinedir. Kim de saparsa, sırf kendi aleyhine olarak sapar. Sen onların üzerine vekil değilsin.

39:42 Allah, o canları öldükleri zaman, ölmeyenleri de uyuduklarında alır. Sonra haklarında ölüm hükmü verdiklerini alıkor, diğerlerini de takdir edilmiş bir süreye kadar salıverir. Şüphesiz ki bunda düşünenecek bir kavim için nice ibretler vardır.

39:43 Yoksa Allah'tan başka sefaatçiler mi edindiler? De ki: "Onlar hiçbir şeye güç yetiremezler ve akıl erdiremezlerse de mi (böyle yapacaksınız)?"

39:44 De ki: "Bütün sefaat Allah'ındır. Göğlerin ve yerin mülkü O'nundur. Sonra hep döndürölüp O'na götürüleceksiniz."

39:45 Böyle iken, Allah bir olarak anıldığı zaman ahirete inanmayanların yürekleri burkular da, O'ndan baskaları anıldığı zaman derhal yüzleri güler.

39:46 De ki: "Ey gökleri ve yeri yaratan, görüleni ve görülmeyeni bilen Allah'im! Kulların arasında, o ihtilaf edip durdukları şeyler hakkında sen hüküm vereceksin."

39:47 Eger bütün yeryüzündekiler ve bir o kadari da beraber o zulmedenlerin olsaydı, kıyamet günü azabın kötülüğünden kurtulmak için onu mutlaka feda ederlerdi. Ancak ne var ki, hiç hesaba katmadıkları şeyler, Allah tarafından karsılarına çıkarılır.

39:48 Öyle ki, yaptıkları amellerin kötülükleri karsılarına çıkmış ve alay edip durdukları şeyler, kendilerini sarmıştır.

39:49 Fakat insana bir sıkıntı dokunuverince bize yalvarır, sonra kendisine tarafımızdan bir nimet bahsettiğimiz zaman da: "O bana bir bilgi üzerine verildi." der. Belki bu bir imtihandır, fakat pek çokları bilmezler.

39:50 Onu, bunlardan öncekiler de söyledi. Fakat o kazandıkları, kendilerini kurtarmadı.

39:51 Neticede kazandıklarının kötülükleri, başlarına geçti. Sunlardan o zulmedenlerin de kazandıkları kötülükleri başlarına geçecektir. Onlar da bunu atlatacak degillerdir.

39:52 Hâlâ bilmediler mi ki; Allah, rizki dilediğine açar ve kısılar. Şüphesiz ki bunda iman edecek bir kavim için nice ibretler vardır.

39:53 De ki: "Ey haddi aşarak nefislerine karşı israf etmiş olan kullarım! Allah'ın rahmetinden ümid kesmeyin. Çünkü Allah, bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir."

39:54 Onun için ümidi kesmeyin de basınıza azab gelmeden önce tevbe ile Rabbinize yönelin ve O'na teslim olun. Sonra kurtulamazsınız.

39:55 Haberinizi olmayarak ansızın basınıza azab gelmeden önce (halis

müslüman olun da) Rabbinizden size indirilenin en güzelini takib ve tabik edin.

39:56 (O günden sakinin ki günahkar) nefis söyle diyecektir: "Allah'in yanında yaptığım kusurlardan dolayı yazık bana! Dogrusu ben alay edenlerdendim."

39:57 Yahut söyle diyecektir: "Allah bana dogru yolu gösterseydi, her halde ben müttakilerden olurum."

39:58 Veya azabi gördüğü zaman söyle diyecektir: "Bana bir geri dönüş olsaydı da ben de o iyilik yapanlardan olsaydım."

39:59 (Ona): "Hayir sana âyetlerim geldi de onlara yalan dedin, kibirlenmek istedin ve kâfirlerden oldun." (denir.)

39:60 Hem o kiyamet günü görürsün ki, Allah'a karsi yalan söyleyenlerin yüzleri kararmıştır. Kibirlenenlerin yeri cehennem değil mi?

39:61 Kötülükten sakınan müttakileri ise Allah basarilarından dolayı kurtulsa çıkarır. Onlara fenalık dokunmaz ve onlar üzülecek de degillerdir.

39:62 Allah, her şeyin yaratıcısıdır. Her şey üzerine vekil de O'dur.

39:63 Bütün göklerin ve yerin kilitleri O'nundur. Allah'in âyetlerini inkâr edenlere gelince, iste onlar, kendilerine yazık edenlerdir.

39:64 De ki: "Ey cahiller! Simdi bana o Allah'tan baskasına mi kulluk etmemi emrediyorsunuz?"

39:65 Andolsun ki, sana da, senden öncekilere de su vahyedildi: "Yemin ederim ki, eger sirk kosarsan bütün çalışmaların bosa gider ve mutlaka kendine yazık edenlerden olursun."

39:66 Hayir, onun için yalnız Allah'a kulluk et ve sükredenlerden ol.

39:67 Allah'i hakkiyla takdir edemediler. Halbuki bütün yer kiyamet günü O'nun avucundadır. Gökler de kudretiyle dürülmüştür. O, onların ortak kostuklarından münezzeh ve çok yüksektir.

39:68 Ve sûra üflenmiştir. Göklerde kim var, yerde kim varsa çarpilip yikilmiştir. Ancak Allah'in dilediği müstesna. Sonra ona bir daha üflenmiştir. Bu defa da hep onlar kalkmışlar bakiyorlardır.

39:69 Yer, Rabbinin nuru ile parlamıştır. Kitap konmuş, peygamberler ve şahitler getirilmiş ve aralarında hak ile hüküm verilmektedir. Hem onlara hiç haksızlık yapılmaz.

39:70 Herkese ne amel yaptıysa karsiligi tam olarak ödenmiştir. O (Allah), onların yaptıklarını en iyi şekilde bilmektedir.

39:71 Inkâr edenler bölük bölük cehenneme sevk edilmektedir. Nihayet oraya vardıklarında kapıları açılır ve bekçileri onlara: "İçinizden size Rabbinizin âyetlerini okuyan, bu gününüzle karsilasacagınıza dair sizi uyaran peygamberler gelmedi mi?" derler. Onlar da: "Evet geldi" derler. Fakat kâfirler üzerine azab kelimesi hak oldu.

39:72 (Onlara): "Ebedî olarak içinde kalmak üzere girin cehennem kapilarından" denir. Bak, büyüklük taslayanların yeri ne kötüdür!

39:73 Rablerinden korkanlar da bölük bölük cennete sevk edilmektedir.

Nihayet oraya vardıkları zaman kapıları açılır ve bekçileri onlara:

"Selâm sizlere, ne hossunuz! Ebedî olarak içinde kalmak üzere haydi girin

oraya!" derler.

39:74 Onlar da: "Hamdolsun o Allah'a ki, bize vaadini dogru cikardi ve bizi cennet arzina varis kildi. Cennette istedigimiz yerde oturuyoruz" derler.

Bak ne güzeldir mükafati o iyi amel isleyenlerin!

39:75 Meleklerin de arsin etrafini kusatarak, Rablerine hamd ile tesbih ettiklerini görürsün. Artık halk arasında hak ile hüküm icra edilip "âlemlerin Rabbi Allah'a hamdolsun" denilmektedir.

Sura 40: Ghafir

40:1 Hâ Mîm.

40:2 Bu kitabın indirilisi, çok güçlü ve her şeyi bilen Allah tarafındandır.

40:3 O, günah bağışlayıcı, tevbe kabul edici, azabi siddetli, kerem sahibi Allah'tandır ki O'ndan başka ilâh yoktur. Hem dönüş O'nadır.

40:4 Allah'ın âyetleri hakkında ancak kâfirler mücadele ederler. Şimdi onların beldeler içinde dönüp dolasmaları seni aldatmasın.

40:5 Onlardan önce Nuh kavmi, arkalarından da çeşitli topluluklar yalanlamışlardı. Her ümmet, kendi peygamberlerini yakalamak kastında bulundu. Hakki batilla gidermek için bosuna mücadele ettiler. Ben de onları tuttum, aliverdim. (Bak o zaman) azabım nasıl oldu?

40:6 İşte o nankörlük eden kâfirlere Rabbinin (azab) sözü öyle hak oldu. Onlar, mutlaka cehennemliklerdir.

40:7 Arsi tasıyanlar ve onun etrafındakiler, Rablerinin hamdiyle tesbih ederler ve O'na inanırlar. İman etmişler için de söyle bağışlanma dilerler: "Ey Rabbimiz! Rahmetin ve ilmin her şeyi kusatmıştır. O, tevbe edip senin yoluna uyanları bağışla, onları cehennem azabından koru."

40:8 "Ey Rabbimiz! Hem onları, hem onların atalarından, zevcelerinden ve zürriyetlerinden iyi olanları kendilerine vaad buyurdüğün Adn cennetlerine koy. Süphesiz çok güçlü, hüküm ve hikmet sahibi olan sensin."

40:9 "Onları fenalıklardan koru. Sen her kimi fenalıklardan korursan, o gün muhakkak onu rahmetinle yarlıgamışsındır. İşte asil büyük kurtuluş da budur."

40:10 O kâfirlere mutlaka söyle bağırılacaktır: "Elbette Allah'ın bugzu, sizin nefislerinize bugzunuzdan daha büyüktür. Çünkü siz imana davet ediliyordunuz da inkâr ediyordunuz."

40:11 Kâfirler diyecekler ki: "Ey Rabbimiz! Sen bizi iki defa öldürdün, iki defa dirilttin. Şimdi günahlarımızı anladık. Fakat çıkmaya bir yol var mı?"

40:12 (Onlara söyle cevap verilir): "Bu azab size su sebeptendir: Siz tek Allah'a davet edildiğiniz zaman inkâr ettiniz. Ama O'na ortak kosulunca inandınız. Artık hüküm, o yüce ve büyük Allah'ındır."

40:13 Size âyetlerini gösteren, sizin için gökten bir rizik indiren O'dur. Fakat onları ancak gönül verip düşünenler anlar.

40:14 O halde siz, dini Allah için halis kılarak hep O'na yalvarın. İsterse kâfirler hoslanmasınlar.

40:15 O dereceleri yükselten Ars'in sahibi Allah, o buluşma gününün (kiyametinin) dehşetini haber vermek için kullarından dilediği kimseye

emrinden ruh (melek) indiriyor.

40:16 O gün onlar kabirlerinden meydana fırlarlar. Kendilerinin hiçbir şeyi Allah'a karşı gizli kalmaz. "Bugün mülk kimindir?" (diye sorulur. Cevaben): "Tek ve kahhar olan Allah'ındır." (denir).

40:17 Bugün her nefis kazandığı ile cezalanacaktır. Bugün zulüm yoktur. Şüphesiz Allah, hesabi çabuk görendir.

40:18 Yaklaşmakta olan o felaket (kiyamet) gününü de onlara haber ver. O dem ki yürekler gırtlaklara dayanmıştır, yutkunup dururlar. Zalimler için ne isinacak bir dost vardır, ne de sözü dinlenecek bir sefaatçi.

40:19 Allah, gözlerin hain bakışını da bilir, gönüllerin gizlediğini de.

40:20 Allah hakkı yerine getirir. Onların O'ndan başka yalvardıkları ise hiçbir şeyi yerine getiremezler. Çünkü hakkıyla isiten ve gören ancak Allah'tır.

40:21 Yeryüzünde bir gezmediler mi? Baksalar ya kendilerinden öncekilerin sonları nasıl olmuş? Onlar yeryüzünde gerek kuvvetçe ve gerek eserce kendilerinden daha üstündüler. Öyle iken Allah onları günahları sebebiyle tutup alıverdi. Kendilerini Allah'ın azabından koruyacak biri bulunmadı.

40:22 O, sundandı: Onlara peygamberleri apaçık delillerle geliyorlardı. Ama onlar inkâr ettiler. Allah da tuttu kendilerini alıverdi. Çünkü O'nun kuvveti çok, azabi siddetlidir.

40:23 Andolsun Musa'yi âyetlerimizle ve açık bir delil ile gönderdik.

40:24 Firavun'a, Hâmân'a ve Karun'a da onlar: "Bu bir sihirbaz, bir yalancıdır" dediler.

40:25 Bunun üzerine Musa, kendilerine tarafımızdan hakkı getirince de: "Onunla beraber iman etmiş olanların oğullarını öldürün, kadınlarını diri tutun." dediler. Fakat o kâfirlerin tuzagi da hep bosa çıkmaktadır.

40:26 Bir de Firavun: "Birakin beni, öldüreyim Musa'yi da o Rabbine dua etsin. Çünkü ben onun, dininizi değiştirmesinden veya yeryüzünde bir bozgunculuk çıkarmasından korkuyorum" dedi.

40:27 Musa da: "Ben hesap gününe inanmayan her kibirliden, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a sığınırım" dedi.

40:28 Firavun ailesinden imanını saklayan bir adam da şöyle dedi: "Bir adamı, Rabbim Allah dediği için öldürecek misiniz? Halbuki o size Rabbinizden delillerle gelmiştir. Hem o bir yalancı ise çok sürmez, yalancı boynuna geçer. Fakat doğru ise size yaptığı tehditlerin bir kısmı olsun basınıza gelir. Şüphe yok ki Allah asiri giden bir yalancıyı doğru yola çıkarmaz."

40:29 "Ey kavmim! Bugün mülk sizindir. Dünyada yüze çıkmış bulunuyorsunuz. Eğer gelecek olursa Allah'ın hisminden bizi kim kurtarır?" Firavun: "Ben size görüşümden baskasını göstermiyorum ve herhalde ben size doğru yolu gösteriyorum" dedi.

40:30 O iman etmiş olan kimse de: "Ey kavmim! Doğrusu ben sizin hakkınızda Ahzab (önceki çeşitli toplumlar)in günleri gibi bir günden korkuyorum."

40:31 "Nuh Kavmi'nin, Âd'in, Semud'un ve daha sonrakilerin maceraları gibi (bir günün geleceğinden korkuyorum). Allah, kulları için bir zulüm

istemez."

40:32 "Ey kavmim! Ben size gelecek o çağrısma gününden (kiyamet gününden) korkuyorum."

40:33 "O gün arkanıza dönüp kaçacaksınız. Fakat sizi Allah'tan koruyacak olan yoktur. Her kimi Allah sasirtirsa, artık ona bir yol gösterici bulunmaz."

40:34 Bundan önce size delillerle Yusuf gelmişti. O zaman da onun size getirdiği hakikatte süphe edip durmuydunuz. Nihayet vefat ettiğinde de "Bundan sonra Allah asla peygamber göndermez" dediniz. İşte asiri süpheci olanları Allah böyle sasirtir.

40:35 Onlar, kendilerine gelmiş bir delil olmaksızın, Allah'ın âyetleri hakkında mücadele ederler. Bu durum, Allah katında ve iman edenler yanında büyük bir bugzu gerektirir. İşte Allah, her böbürlenen zorbanın kalbini öyle bir tabiat ile mühürler.

40:36 Firavun dedi ki: "Ey Hâmân! Bana bir kule yap, belki ben o yollara ulaşabilirim."

40:37 "Göklerin yollarına ulaşabilirim de, Musa'nın ilâhının ne olduğunu anlarım. Ben onu mutlaka yalancı sanıyorum." İşte böylece Firavun'a kötü ameli süslü gösterildi de yoldan çıkarıldı. Çünkü Firavun düzeni hep bosa çıkar.

40:38 O iman etmiş olan kimse dedi ki: "Ey kavmim! Bana uyun ki size doğru yolu göstereyim."

40:39 "Ey kavmim! Bu dünya hayatı ancak geçici bir menfaatten ibarettir. Ahiret ise durulacak karar yurdudur."

40:40 "Her kim bir kötülük yaparsa, ona ancak yaptığının bir misli ile ceza verilir. Erkek veya kadın, her kim de mümin olarak iyi bir amel işlerse, iste onlar cennete girerler. Orada kendilerine hesapsız rizik verilir."

40:41 "Hem ey kavmim! Niçin ben sizi kurtulusa davet ederken, siz beni atese davet ediyorsunuz?"

40:42 "Siz beni Allah'i inkâr etmeye ve bence hiç ilimde yeri olmayan seyleri O'na ortak kosmaya davet ediyorsunuz. Ben ise sizi o çok güçlü ve çok bağışlayıcı olan Allah'a davet ediyorum."

40:43 "Hiç inkâr edilemez ki, gerçekten sizin beni davet ettiğiniz şeyin dünyada da, ahirette de bir davet hakkı yoktur. Hepimizin dönüşü Allah'adır. Süphesiz haddi asanların hepsi cehennemliktir."

40:44 "Siz benim söylediklerimi sonra anlayacaksınız. Ben isimi Allah'a havale ediyorum. Süphesiz Allah, kullarını görür, gözetir."

40:45 Allah o mümini, onların kurdukları tuzakların kötülüklerinden korudu. Firavun'un adamlarını ise, o kötü azab kusattı.

40:46 Onlar, sabah aksam atese arzolanurlar. Kiyamet kopacağı gün de: "Firavun hanedanını azabın en siddetlisine tiki!" (denilecektir).

40:47 Hele ates içinde birbirlerini protesto ederlerken, zayıf olanlar, büyüklük taslayanlara: "Hani bizler size tabi idik. Şimdi siz bizden bir ates nöbetini savabiliyor musunuz?" derler.

40:48 Büyüklük taslayanlar da söyle derler: "Evet, hepimiz onun içindeyiz. Allah kulları arasında hükmünü vermiştir."

40:49 Atestekiler, cehennem bekçilerine derler ki: "Rabbimize dua edin de bir gün olsun bizden azabi biraz hafifletsin."

40:50 Bekçiler de: "Size peygamberleriniz mucizelerle gelmiyorlar mıydı?" diye sorarlar. Onlar: "Evet" derler. Bekçiler: "Öyle ise kendiniz dua edin" derler. Kâfirlerin duası ise hep çıkmazdadır.

40:51 Biz peygamberimize ve inananlara hem dünya hayatında hem de sahitlerin sahitlik edecekleri günde (kiyamette) elbette yardım ederiz.

40:52 O gün zalimlere özür dilemeleri fayda vermez. Onlara lanet vardır, onlara yurdun kötüsü (cehennem) vardır.

40:53 Andolsun ki biz Musa'ya o hidayeti verdik ve Israilogullarına o kitabı miras kildik.

40:54 (Bunu) Akli basında olanlara bir yol gösterici ve bir hatırlatma olsun diye (böyle yaptık).

40:55 O halde sabret. Çünkü Allah'in vaadi haktır. Hem günahından dolayı istigfar et ve aksam sabah Rabbini hamdiyle tesbih et.

40:56 Kendilerine gelmiş kesin bir delil olmaksızın, Allah'in âyetleri hakkında mücadele edenlerin göğüslerinde ancak yetisemeyecekleri bir kibir vardır. Sen hemen Allah'a sığın. Çünkü her şeyi isiten ve gören O'dur.

40:57 Elbette göklerin ve yerin yaratılması, insanların yaratılmasından daha büyüktür. Fakat insanların çoğu bilmezler.

40:58 Kör ile gören bir olmaz, iman edip salih ameller işleyen kimseler ile kötülük yapan da bir değildir. Ne kadar da az düşünüyorsunuz!

40:59 Herhalde o saat (kiyamet) muhakkak gelecektir. Onda şüphe yok. Fakat insanların çoğu inanmazlar.

40:60 Halbuki Rabbiniz: "Bana yalvarın, dua edin ki size karşılık vereyim. Çünkü bana ibadet etmekten kibirlenip yüz çevirenler yarın horlanmış olarak cehenneme gireceklerdir." buyurdu.

40:61 İçinde dinlenesiniz diye geceyi, göz açıcı bir aydınlık olarak da gündüzü sizin için yaratan Allah'tir. Gerçekten Allah insanlara karşı bir lütuf sahibidir. Fakat insanların çoğu sükrretmezler

40:62 İste Rabbiniz, her şeyin yaratıcısı olan o Allah'tir. O'ndan başka ilâh yoktur. O halde (haktan) nasıl çevrilirsiniz?

40:63 İste Allah'in âyetlerini inkâr edenler böyle çevriliyorlar.

40:64 Allah, O'dur ki sizin için yeri bir karargâh, göğü de bir bina yapmıştır. Size şekil vermiş, sonra şekillerinizi güzelleştirmiştir. Hos nimetlerden size rizik vermiştir. İste Rabbiniz o Allah'tir. Âlemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir!

40:65 Daimî bir hayat sahibi ancak O'dur. O'ndan başka ilâh yoktur. Onun için dini halis kılarak O'na, hep O'na yalvarın. Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.

40:66 De ki: "Bana Rabbinden apaçık deliller geldiği zaman, ben o sizin Allah'i bırakıp taptıklarınıza ibadet etmekten kesinlikle men edildim ve bana âlemlerin Rabbine teslim olmam emredildi."

40:67 "Sizi (önce) bir topraktan, sonra bir damla sudan, sonra bir aleka (embriyo)dan yaratan, sonra sizi bir bebek olarak çıkaran, sonra güçlü kuvvetli bir çığa erismeniz, sonra da ihtiyarlar olmanız için yasatıp

büyüten O'dur. İçinizden kimi de daha önce vefat ettiriliyor. (Bunları Allah) belirli bir süreye ulasasınız ve aklınızı kullanasınız diye (böyle yapıyor)."

40:68 O, hem yasatır, hem öldürür. O, bir şey yapmak isteyince ona sadece "ol!" der, o şey de hemen olur.

40:69 Bakmaz misin şimdi Allah'ın âyetleri hakkında mücadeleye kalkanlara! (Haktan) nasıl döndürülüyorlar?

40:70 Kitaba ve Resullerimizi gönderdiğimiz seylere yalan diyenler, artık ilerde bilecekler.

40:71 O zaman boyunlarında halkalar ve zincirler olduğu halde sürükleneceklerdir.

40:72 Kaynar suda, sonra da ateste kaynatılacaklardır.

40:73 Sonra da onlara: "Nerede o ortak kostuklarınız?" denilecek.

40:74 O Allah'tan baskaları (nerede denilecek). Onlar da diyecekler ki: "Hepsi bizden uzaklaşıp gittiler. Daha doğrusu biz bundan önce hiçbir şeye ibadet etmiyorduk." İşte Allah, o kâfirleri böyle sasirtir.

40:75 Bunun sebebi sudur: Çünkü siz yeryüzünde haksız yere seviniyor ve güveniyordunuz.

40:76 İçlerinde ebedî olarak kalmak üzere cehennemden kapılarından girin. Bak ne kötü o kibirlenenlerin yeri?

40:77 Ey Muhammed! Sen sabret, şüphesiz Allah'ın vaadi haktır, mutlaka gerçekleşecektir. Onlara yaptığımız tehdidin bir kısmını sana göstersek de veya seni vefat ettirsek de onlar mutlaka döndürülüp bize getirileceklerdir.

40:78 Andolsun ki biz senin önünden nice peygamberler göndermişizdir. Onlardan kimini sana anlatmışız, kimini de anlatmamışızdır. Hiçbir peygamber, Allah'ın izni olmaksızın bir mucize getiremez. Allah'ın emri gelince de hak yerine getirilir. Batıl bir dava pesinde kusanlar, iste bu noktada hüsrana uğrarlar.

40:79 Kimine binersiniz, kimini de yiyesiniz diye sizin için o yumusak baslı hayvanları yaratan Allah'tır.

40:80 Sizin için onlarda daha nice menfaatler vardır. Onların üzerinde gönüllerinizdeki bir arzuya erersiniz. Hem onlar üzerinde, hem de gemiler üzerinde tasınırsınız.

40:81 Allah size âyetlerini gösteriyor. Şimdi Allah'ın âyetlerinin hangisini inkâr edersiniz?

40:82 Daha yeryüzünde gezip de bir bakmazlar mı? Kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuş? Onlar kendilerinden hem daha çok, hem de kuvvetçe ve yeryüzündeki eserlerinin sağlamlığı bakımından daha çetindiler. Öyle iken o kazandıkları şeyler, kendilerini kurtaramadı.

40:83 Çünkü onlara peygamberleri, delillerle geldikleri zaman, kendilerinde bulunan ilme güvendiler de o alay ettikleri şey onları kusatıverdi.

40:84 O zaman hismimizi gördüklerinde: "Allah'ın birliğine inandık ve O'na sirk kostugumuz şeyleri inkâr ettik" dediler.

40:85 Ama hismimizi gördükleri zamanki imanları kendilerine fayda verecek değildi. Allah'ın, kulları hakkındaki geçecek kanunu budur. İşte kâfirler bu noktada hüsrana düştüler.

Sura 41: Fussilat

41:1 Hâ Mîm.

41:2 Bu Kur'ân Rahmân ve Rahîm olan Allah tarafından indirilmiştir.

41:3 Bu, Arapça bir Kur'an olarak, âyetleri bilen bir kavim için ayirt edilip açıklanmış bir kitaptır.

41:4 O, müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderilmiştir. Fakat insanların çoğu yüz çevirmişlerdir. Artık onlar gerçeği isitmezler.

41:5 Onlar: "Ey Muhammed! Senin bizi davet ettiğin seye karşı kalplerimiz kapalıdır. Kulaklarımızda da bir ağırlık vardır. Seninle bizim aramızda anlaşmamıza engel bir de perde vardır. Sen istediğini yap, çünkü biz yapıyoruz" dediler.

41:6 Ey Muhammed! De ki: "Ben sadece sizin gibi bir insanım, ancak bana ilâhinizin bir tek ilâh olduğu vahyediliyor. Artık hep O'na yönelin ve O'ndan bağışlanma dileyin. Vay O'na ortak kusanların haline!

41:7 Onlar, zekati vermezler, ahireti de inkâr ederler.

41:8 Süphesiz ki, iman edip, salih amel işleyenler için de bitmez tükenmez bir mükafat vardır.

41:9 De ki: "Siz yeri iki günde yaratani gerçekten inkâr edip duracak mısınız? Bir de O'na esler kosuyorsunuz ha? O bütün âlemlerin Rabbidir."

41:10 O, yerin üstünde sabit dağlar yarattı. Orada bereketler meydana getirdi. Orada araştırıp soranlar için riziklari tam dört günde belli bir seviyede takdir edip, düzene koydu.

41:11 Sonra duman halinde bulunan göğe yöneldi. Ona ve yer küreye: "İsteyerek veya istemeyerek buyruguma gelin." dedi. Her ikisi de: "İsteyerek geldik" dediler.

41:12 Böylece Allah onları iki günde yedi gök olmak üzere yerine koydu. Her göğe kendi isini bildirdi. Biz en yakın göğü kandillerle süsledik ve koruduk. İşte bu çok güçlü ve her şeyi bilen Allah'in takdiridir.

41:13 Eğer onlar, yine yüz çevirirlerse de ki: "Ben sizi Âd ve Semud'un basına gelen yıldırima benzer bir yıldırima karşı uyardım."

41:14 Onlara Allah'tan baskasına kulluk etmeyin diye önlerinden ve arkalarından peygamberler geldiği zaman: "Eğer Rabbimiz dileseydi mutlaka melekler indirirdi. Biz sizin teblig için gönderildiğiniz seylere inanmayız." dediler.

41:15 Âd kavmine gelince onlar yeryüzünde büyüklük tasladılar ve: "Bizden daha kuvvetli kim vardır?" dediler. Onlar kendilerini yaratan Allah'in kendilerinden daha kuvvetli olduğunu görmediler mi? Onlar bizim âyetlerimizi bile bile inkâr ediyorlardı.

41:16 Bu yüzden biz de onlara dünya hayatında rezillik azabını tattırmak için o uğursuz günlerde dondurucu bir kasırga gönderdik. Ahiret azabı ise elbette daha çok rezil edicidir. Onlara yardım da edilmeyecektir.

41:17 Semûd kavmine gelince, biz onlara doğru yolu gösterdik. Fakat onlar körlüğü doğru yola tercih ettiler. Bunun üzerine kazandıkları kötülük yüzünden alçaltıcı azabın yıldırimi onları çarpıverdi.

41:18 Biz iman edenleri ve kötülükten sakınanları ise kurtardık.

41:19 O gün Allah'in dsmanlari cehennem atesine sürülmek üzere hep bir araya toplanirlar.

41:20 Nihayet oraya vardiklari zaman kulaklari, gözleri ve derileri yaptiklari seyler hakkında onlarin aleyhinde sahitlik ederler.

41:21 Onlar derilerine: "Niçin aleyhimize sahitlik ettiniz?" derler. Derileri de: "Bizi her sey konusturan Allah konusturdu, sizi ilk defa yaratan O'dur ve siz yine O'na dndrlyorsunuz" derler.

41:22 Siz kulaklarinizin, gözlerinizin ve derilerinizin aleyhinizde sahitlik edeceginden korkarak kötülükten sakinmiyordunuz. Fakat yaptiklarinizdan birogunu Allah'in bilmeyeceğini zannediyordunuz.

41:23 Iste Rabbiniz hakkında beslediginiz bu zanniniz sizi helak etti de zarara ugrayanlardan oldunuz.

41:24 Simdi eger dayanabilirlerse onlarin yeri atestir. Yok eger hosnutluga dönmek isterlerse bile artik onlar hosnut edileceklerden degildirler.

41:25 Biz onlara birtakim arkadaslar musallat ettik de onlar kendilerine önlerinde ve arkalarinda ne varsa hepsini güzel gösterdiler. Böylece kendilerinden önce gelip, gemis olan cin ve insan topluluklari hakkindaki, azab sözü onlar için de hak oldu. Dogrusu onlarin hepsi de kendilerine yazik etmislerdir.

41:26 Inkr edenler: "Bu Kur'ni dinlemeyin, okunurken gürültü yapin, belki üstün gelirsiniz" dediler.

41:27 Biz mutlaka inkâr edenlere siddetli bir azab tattiracagiz. Ve onlara yaptiklari amellerin en kötüsünün cezasini verecegiz.

41:28 Iste Allah'in dsmanlarinin cezasi atestir. Âyetlerimizi bile bile inkâr etmelerinin cezasi olarak, onlar için orada ebedî olarak kalacaklari cehennem yurdu vardir.

41:29 Inkr edenler: "Ey Rabbimiz! Cinlerden ve insanlardan bizi dogru yoldan saptiranlari bize göster de onlari ayaklarimizin altina alalim, böylece cehennem en altinda kalanlardan olsunlar." diyeceklerdir.

41:30 "Rabbimiz Allah'tir" deyip, sonra da dogrulukta devam edenlere gelince, onlarin üzerine melekler iner ve derler ki: "Korkmayin, üzülmeyin, size vaad edilen cennetle sevinin."

41:31 "Biz dünya hayatinda da, ahirette de sizin dostlariniziz. Cennette sizin için caninizin çektiği ve istediginiz her sey vardir."

41:32 Bunlar çok bagislayici ve çok merhametli olan Allah tarafından bir agramadir.

41:33 Allah'a davet eden, salih amel isleyen ve: "Ben gerçekten mslmanlardanim" diyen kimseden daha güzel sözlü kim olabilir?

41:34 Hem iyilik de bir degildir, kötülük de. Ktlg en güzel bir sekilde sav. O zaman seninle kendi arasinda bir dsmanlik olan kisinin, sanki samimi bir dost gibi oldugunu görürsün.

41:35 Bu olgunluga ancak sabredenler kavusturulur, buna ancak hayirdan büyük bir pay sahibi olan kavusturulur.

41:36 Eger seytandan gelen kötü bir dsnce seni drtecek olursa hemen Allah'a sigin. Çünkü O her sey isitir ve bilir.

41:37 Gece ile gündüz ve günes ile ay Allah'in kudretinin

delillerindendir. Güneşe ve aya secde etmeyin. Eger sadece Allah'a kulluk yapmak istiyorsanız, onları yaratan Allah'a secde edin.

41:38 Eger onlar büyüklük tasarlarsa bilsinler ki, Rabbinin yanındaki melekler gece gündüz O'nu tesbih ederler ve hiç usanmazlar.

41:39 Senin yeryüzünü boynu bükük, kupkuru görmen de Allah'in kudretinin delillerindendir. Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titesir ve kabarir. Süphesiz ki ona hayat veren Allah mutlaka ölüleri de diriltir.

Dogrusu O'nun her seye gücü yeter.

41:40 Âyetlerimiz hakkında dogruluktan ayrilip inkâra sapanlar bize gizli kalmazlar. O halde atese atilacak olan mi daha hayirlidir, yoksa kiyamet günü güven içinde gelecek olan mi? Istediginizi yapin. Süphesiz ki Allah, yaptiginiz seyleri hakkiyla görür.

41:41 Kur'ân kendilerine geldiginde onu inkâr edenler, mutlaka cezalarını çekceklerdir. O gerçekten çok degerli bir kitaptir.

41:42 Ona ne önünden, ne de ardindan batil gelemes. O hüküm ve hikmet sahibi, ögülmeye layik olan Allah tarafından indirilmistir.

41:43 Ey Muhammed! Sana senden önceki peygamberlere söylenenden baska bir sey söylenmiyor. Süphesiz ki senin Rabbin hem magfired sahibidir hem de aci verecek bir azap sahibidir.

41:44 Eger biz onu yabancı dilden bir Kur'ân yapsaydik onlar mutlaka: "Bu kitabın âyetleri genişçe açıklanmalı değil miydi? Arap bir peygambere yabancı dil, öyle mi?" derlerdi. Sen de ki: "O, iman edenler için bir hidayet ve sifadır." İman etmeyenlerin kulaklarında ise bir ağırlık vardır. Kur'ân onlara göre bir körlüktür. Sanki onlar uzak bir yerden çağrılıyorlar (da duymuyorlar).

41:45 Andolsun ki biz Musa'ya Tevrat'i vermistik de onda ihtilafa düsmüslerdi. Eger Rabbin tarafından azabın ertelenmesine dair bir söz geçmeseydi mutlaka aralarında hüküm verilirdi. Gerçekten onlar Kur'ân hakkında bir süphe ve tereddüt içindedirler.

41:46 Her kim iyi bir iş yaparsa, kendi lehine yapmış olur. Kim de bir kötülük yaparsa, kendi aleyhine yapmış olur. Rabbin kullara zulmedecek değildir.

41:47 Kiyamet zamanını bilmek ancak Allah'a havale edilir. Onun bilgisi dışında hiçbir meyve kabuğundan çıkmaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve dogurmaz. Allah onlara: "Bana kostugunuz ortaklarım nerede?" diye seslendiği gün, onlar: "Senin ortagin olduğuna dair bizden hiçbir şahit olmadığını sana arz ederiz." derler.

41:48 Önceden tapmakta oldukları seyler, kendilerinden uzaklaşıp kaybolmuştur. Onlar da kendileri için kaçacak bir yer olmadığını anlamışlardır.

41:49 İnsan hayir istemekten usanmaz, fakat kendisine bir kötülük dokununca üzülür ve ümitsizliğe düşer.

41:50 Andolsun ki kendisine dokunan bir zarardan sonra, biz ona tarafimizdan bir rahmet tattırsak, O: "Bu benim hakkımdır, kiyametini kopacağını da sanmıyorum, Rabbime döndürülmüş olsam bile mutlaka O'nun yanında benim için daha güzel seyler vardır" der. Biz o inkâr edenlere yaptıkları seyleri mutlaka haber vereceğiz ve onlara ağır bir azap tattıracağız.

41:51 Biz insana bir nimet verdigimiz zaman o yüz çevirir, yan çizer. Ona bir kötülük dokundugu zaman da uzun uzun yalvarir.

41:52 Ey Muhammed! De ki: "Ne dersiniz? O Kur'ân Allah tarafından gelmis olup da sonra siz onu inkâr etmisseniz, o takdirde Hak'tan uzak bir ayriliga düşenden daha sapik kim olabilir?"

41:53 Biz onlara hem ufuklarda ve hem kendi nefislerinde delillerimizi gösterecegiz ki, Kur'ân'in hak oldugu kendilerine açıkça belli olsun. Senin Rabbinin her seye sahit olmasi kafi degil mi?

41:54 Iyi bilin ki onlar Rablerine kavusmaktan bir şüphe içindedirler, yine iyi bilin ki, Allah her seyi ilmiyle kusatmistir.

Sura 42: Ash-Shura

42:1 Hâ, mîm, ayn, sîn, kaf.

42:2 Hâ, mîm, ayn, sîn, kaf.

42:3 Ey Muhammed! Çok güçlü hüküm ve hikmet sahibi olan Allah sana da senden öncekilere de böylece vahyeder.

42:4 Göklerde ve yerde ne varsa, hepsi O'nundur. O çok yücedir, çok büyüktür.

42:5 Nerde ise gökler O'nun azametinden tâ üstlerinden çatlayacak gibi titresiyorlar. Melekler Rablerini hamd ile tesbih ediyorlar ve yeryüzünde bulunan kimseler için magfiret diliyorlar. Iyi bilin ki Allah çok bagislayicidir, çok merhamet edicidir.

42:6 Allah'tan baska dostlar edinenlere gelince, Allah onların üzerinde devamlı bir gözetleyicidir. Ama sen onların üzerinde bir vekil degilsin.

42:7 Böylece biz sana Arapça bir Kur'ân indirdik ki, sehirlerin anasi (olan Mekke) halkini ve etrafındakileri uyarasin ve hakkında hiç şüphe olmayan kiyamet gününün dehsetinden onlari korkutasin. Bir grup cennettedir, bir grup da cehennemdedir.

42:8 Eger Allah dileseydi bütün insanlari bir tek ümmet yapardi. Fakat O yalnız diledigini rahmetinin içine almaktadır. Zalimler için ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı.

42:9 Yoksa onlar Allah'tan baska dostlar mi edindiler? Oysa asil dost Allah'tir. Ölülere diriltecek olan da O'dur. O'nun her seye gücü yeter.

42:10 Hakkında ihtilafa düştüğünüz herhangi bir seyın hükmü Allah'a aittir. Iste benim Rabbin olan Allah budur. Ben yalnız O'na güvendim ve yalnız O'na yöneliyorum.

42:11 O göklerin ve yerin yaratıcisidir. O sizin için kendi nefsinizden esler ve hayvanlardan da çiftler yaratmistir. O, sizi bu düzen içerisinde üretip çoğaltiyor. O'nun benzeri olan hiçbir sey yoktur. O, her seyi isitir ve görür.

42:12 Göklerin ve yerin kilitleri O'na aittir. O diledigine rizki genişletir ve daraltir. Şüphesiz ki O, her seyi hakkiyla bilir.

42:13 Allah dinden Nuh'a tavsiye buyurdugu seyi sizin için de bir kanun yaptı ve (Ey Muhammed!) sana vahyettigimizi, Ibrahim'e, Musa'ya ve Isa'ya tavsiye buyurdugumuzu da seriat kildi. Söyle ki: Dini dogru tutun ve onda ayriliga düşmeyin. Fakat sizin kendilerini davet ettigin sey, müsriklere agir geldi. Allah diledigini kendine seçer ve kendisine

yöneleni de dogru yola iletir.

42:14 Onlar kendilerine bilgi geldikten sonra, ancak aralarındaki, çekememezlik yüzünden ayriliga düstüler. Eger Rabbin tarafından azabin ertelendigine dair bir söz geçmemis olsaydi aralarinda mutlaka hüküm verilirdi. Kendilerinden sonra Kitab'a vâris kilinan kitap ehli de Kur'ân hakkında bir süphe ve tereddüt içindedirler.

42:15 Ey Muhammed! Iste bunun için insanlari tevhide davet et ve sana emredildigi gibi dosdogru ol. Onlarin keyiflerine uyma ve de ki: "Ben Allah'in kitaptan indirdigine inandim ve bana aranızda adaleti gerçeklestirmem emredildi. Allah bizim de rabbimiz sizin de Rabbinizdir. Bizim yaptiklarimiz bize, sizin yaptiklari da size aittir. Sizinle bizim aramızda hiçbir tartismaya yer yoktur. Allah hepimizi biraraya toplayacaktır. Dönüs yalnız O'nadır.

42:16 Allah'in davetine uyulduktan sonra, hâlâ O'nun dini hakkında mücadele edenlerin, getirdikleri deliller Rableri yanında batildir. Onlarin üzerinde bir gazab ve kendileri için siddetli bir azab vardır.

42:17 Bu kitabi ve ölçüyü hakla indiren Allah'tir. Ne bilirsin, belki de kiyamet saati yakindir!

42:18 O'na inanmayanlar kiyametini çabuk gelmesini istiyorlar. Inananlar ise O'ndan korkarlar ve O'nun hak oldugunu bilirler. İyi bilin ki, kiyamet saati hakkında tartisanlar derin bir sapiklik içindedirler.

42:19 Allah kullarina çok lütufkârdır. Diledigine rizik verir. O çok kuvvetlidir, çok güçlüdür.

42:20 Her kim ahiret kazancini isterse, biz onun kazancini artiririz, her kim de dünya kazancini isterse ona da ondan veririz, ama onun ahirette hiçbir nasibi yoktur.

42:21 Yoksa onlarin, Allah'in dinde izin vermedigi şeyi kendilerine mesru kilacak ortaklari mi vardır? Eger azabin ertelenmesine dair kesin yargi sözü olmasaydi, aralarında hemen hüküm verilir, isleri bitirilirdi. Gerçekten zalimler için aci bir azab vardır.

42:22 Sen kiyamet günü kazandiklari şeyin cezası baslarına gelirken zalimlerin korkudan titrediklerini görürsün. İman edip salih amel isleyenler ise cennet bahçelerindedirler. Rablerinin yanında onlar için istedikleri her şey vardır. Iste büyük lütuf budur.

42:23 Iste Allah iman edip salih amel isleyen kullarini bununla müjdeler. Ey Muhammed! De ki: "Ben bu tebligime karsi sizden akrabalikta sevgiden baska hiçbir ücret istemiyorum." Her kim bir iyilik yaparsa biz onun iyiligini artiririz. Süphesiz ki Allah çok bagislayicidir, sükrün karsiligini verir.

42:24 Yoksa onlar, senin hakkında: "Allah'a karsi yalan uydurdu." mu diyorlar? Eger Allah dilerse senin de kalbini mühürler; batili yok eder ve sözleriyle hakki gerçeklestirir. Süphesiz ki O kalplerde bulunan şeyleri hakkiyla bilir.

42:25 Kullarinin tevbesini kabul eden, kötülükleri affeden ve sizin yaptiklari bileyen O'dur.

42:26 Allah iman edip, salih amel isleyenlerin tevbesini kabul eder, onlara lütfundan daha fazlasini verir. Kâfirler için ise siddetli bir azap

vardir.

42:27 Eger Allah rizki kullarina bol bol verseydi, mutlaka yeryüzünde azginlik ederlerdi. Fakat O diledigini belli bir ölçüye göre indiriyor.

Süphesiz ki O, kullarından haberdardir, onlari hakkiyla görür.

42:28 İnsanlar ümitlerini kestikten sonra yagmuru indiren ve rahmetini her tarafa yayan O'dur. Övülmeye layik olan gerçek dost O'dur.

42:29 Gökleri yeri ve her ikisinde yaydigi canlilari yaratmasi da Allah'in kudretinin delillerindendir. O'nun diledigi zaman onlari biraraya toplamaya da gücü yeter.

42:30 Basınıza gelen herhangi bir musibet kendi ellerinizle kazandıklarınız yüzündendir. Bununla beraber Allah yine de çogunu affeder.

42:31 Siz yeryüzünde (O'nu) aciz bırakamazsınız. Sizin Allah'tan baska bir dostunuz ve yardımcınız da yoktur.

42:32 Denizlerde yüce daglar gibi gemilerin yürümesi de O'nun kudretinin delillerindendir.

42:33 Eger O dilerse rüzgari durdurur da yelkenle giden gemiler denizin üzerinde duruverirler. Süphesiz ki bunda sabirli olan ve çok sükreden kimseler için nice ibretler vardır.

42:34 Yahut da Allah kazandıkları günahlar yüzünden onlari helâk eder ve birçogunu da bağışlar.

42:35 Âyetlerimiz hakkında mücadele edenler bilsinler ki kendileri için kaçacak bir yer yoktur.

42:36 Size verilen herhangi bir sey sadece dünya hayatının geçici bir menfaatidir. Allah katında bulunanlar ise iman edip sadece Rablerine güvenen kimseler için daha hayirli ve daha kalıcıdır.

42:37 O iman edenler, büyük günahlardan ve hayasizlikten kaçınırlar. Onlar öfkelenedikleri zaman da kusurlari bağışlarlar.

42:38 Onlar, Rablerinin davetini kabul ederler ve namazi dosdogru kılarlar. Onların isleri de kendi aralarında bir istisare iledir. Kendilerine verdigimiz rizikten onlar Allah yolunda harcarlar.

42:39 Onlar, bir zulüm ve saldırıya ugradıkları zaman birbirleriyle yardımlasirlar.

42:40 Bir kötülüğün cezası yine onun gibi bir kötülüktür, ama kim affeder, bağışlarsa onun mükafatı Allah'a aittir. Süphesiz ki Allah, zalimleri sevmez.

42:41 Zulme ugradikten sonra hakkini alan kimseye gelince, iste onların aleyhinde ceza vermek için herhangi bir yol yoktur.

42:42 Yol ancak insanlara zulmedenler ve yeryüzünde haksiz yere taskinlik edenler aleyhinedir. Iste onlar için aci bir azap vardır.

42:43 Her kim de sabreder ve kusuru bağışlarsa, iste bu elbette azmedilecek islerdendir.

42:44 Allah kimi saptırırsa artık bundan sonra onun için hiçbir dost yoktur. Sen, azabi gördüklerinde zalimlerin: "Acaba dönecek bir yol var midir?" dediklerini görürsün.

42:45 Sen, onların asagilikten dolayi başlari öne egilmis, göz ucuyla gizli gizli etrafa bakarlarken atese sunulduklarını görürsün, iman

edenler de: "Gerçekten zarara uğrayanlar hem kendilerine hem de ailelerine kiyamet günü yazık etmiş olan kimselerdir." diyeceklerdir. İyi bilin ki zalimler devamlı bir azap içerisindeyler.

42:46 Onların Allah'tan başka kendilerine yardım edecek hiçbir dostları yoktur. Allah kimi saptırırsa, artık onun için çıkar bir yol yoktur.

42:47 Allah tarafından, geri çevrilemeyecek kiyamet günü gelmeden önce, Rabbinizin davetine uyun, çünkü o gün, sizin için sığınacak bir yer yoktur ve siz inkâr da edemezsiniz.

42:48 Ey Muhammed! Eger onlar yüz çevirirlerse bilsinler ki, biz seni onların üzerine bir bekçi olarak göndermedik. Sana düşen sadece tebligdir. Gerçekten biz insana tarafımızdan bir rahmet tattırırsak ona sevinir, ama elleriyle yaptıkları yüzünden kendilerine bir kötülük isabet ederse, o zaman görürsün ki insan çok nankördür.

42:49 Göklerin ve yerin hükümranlığı yalnız Allah'a aittir. O dilediğini yaratır, dilediğine kız çocuk, dilediğine de erkek çocuk bahseder.

42:50 Yahut Allah onları erkek ve kız olmak üzere çift verir, dilediğini de kısır yapar. Şüphesiz ki O her şeyi bilir. O'nun her şeye gücü yeter.

42:51 Allah bir insanla ancak vahiy yoluyla veya perde arkasından konuşur. Yahut da bir elçi gönderir de izniyle ona dilediğini vahyeder. Şüphesiz ki O çok yücedir, hüküm ve hikmet sahibidir.

42:52 İşte biz böylece sana da emrimizden Kur'an'ı vahyettik. Yoksa sen kitap nedir? İman nedir? bilmiyordun. Fakat biz onu bir nur kıldık. Onunla kullarımızdan dilediğimizi doğru yola iletiyoruz. Şüphesiz ki sen de insanları doğru bir yola götürüyorsun.

42:53 Göklerde ve yerde bulunanların sahibi olan Allah'ın yoluna götürüyorsun. İyi bilin ki bütün işler sonunda yalnız Allah'a dönecektir.

Sura 43: Az-Zukhruf

43:1 Hâ, mîm.

43:2 Apaçık kitaba andolsun ki biz onu iyice anlayasınız diye Arapça bir Kur'an yaptık.

43:3 Apaçık kitaba andolsun ki biz onu iyice anlayasınız diye Arapça bir Kur'an yaptık.

43:4 Gerçekten o bizim nezdimizde bulunan ana kitapta mevcut yüce ve hikmet dolu bir kitaptır.

43:5 Siz haddi aşan bir kavim oldunuz diye Kur'an'ı size göndermekten vaz mi geçelim?

43:6 Biz öncekilere de nice peygamberler göndermistik.

43:7 Onlar kendilerine gelen her peygamberle mutlaka alay ediyorlardı.

43:8 Biz onlardan daha kuvvetli olanları helâk ettik. Kur'an'da öncekilerin örneği de geçmiştir.

43:9 Eger sen onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan elbette: "Onları çok güçlü ve her şeyi bilen Allah yarattı." derler.

43:10 O, yeryüzünü sizin için bir besik yaptı ve doğru gidesiniz diye

orada sizin için yollar meydana getirdi.

43:11 Allah gökten belli bir ölçüye göre su indirdi. Biz onunla ölü bir memlekete yeniden hayat verdik. İste siz de kabirlerinizden böyle diriltilip çıkarılacaksınız.

43:12 Allah bütün çiftleri yaratmıştır. Sizin için bineceğiniz gemiler ve hayvanlar var etmiştir.

43:13 Siz onların sırtına binip üzerlerine yerleştiginiz zaman, Rabbinizin nimetini anarak söyle diyesiniz: "Bunları bizim hizmetimize veren Allah'ı tenzih ve tesbih ederiz. Yoksa bizim bunlara gücümüz yetmezdi."

43:14 "Gerçekten biz Rabbimize döneceğiz."

43:15 Buna rağmen insanlar, Allah'ın kullarından bir kısmını O'nun bir parçası saydılar. Gerçekten de insan apaçık bir nankördür.

43:16 Yoksa O, yaratıklarından kendisine kızlar edindi de erkek çocukları size mi seçti?

43:17 Onlardan biri Rahman olan Allah'a isnad ettiği kız çocuğu ile müjdelendiği zaman yüzü simsiyah kesilir de öfkesinden yutkunur durur.

43:18 Yoksa onlar, süs ve zinet içerisinde yetistirilip de mücadelede erkek gibi kendisini savunmaya açık olmayan kızları mı O'na isnad ediyorlar?

43:19 Onlar Rahman olan Allah'ın kulları olan melekleri de disî saydılar.

Onlar meleklerin yaratılışını gördüler mi? Onların sahitlikleri yazılacak ve onlar sorguya çekileceklerdir.

43:20 Onlar: "Eğer Rahman olan, Allah dileseydi, biz o meleklerle tapmazdık." dediler. Onların bu hususta hiçbir bilgileri yoktur. Onlar sadece yalan söylüyorlar.

43:21 Yoksa biz kendilerine bundan önce bir kitap verdik de onlar, ona mı sarılıyorlar?

43:22 Hayır, onlar sadece: "Biz babalarımızı bu din üzerinde bulduk, biz de onların izinde gidiyoruz." dediler.

43:23 Ey Muhammed! Yine böyle biz senden önce de hangi memlekete bir uyarıcı göndermişsek, mutlaka oranın simarık varlıklı kimseleri: "Biz babalarımızı bir din üzerinde bulduk, biz de onların izlerine uyarız." dediler.

43:24 Gönderilen uyarıcı; "Eğer size babalarınızı üzerinde bulduğunuz dinden daha doğrusunu getirmişsem de mi bana uymazsınız?" deyince, onlar: "Gerçekten biz sizin teblig için gönderildiğiniz şeyi tanımıyoruz." dediler.

43:25 Biz de onlardan intikam aldık. Bak peygamberleri yalanlayanların sonu nasıl oldu!

43:26 Hani İbrahim babasına ve kavmine: "Gerçekten ben sizin taptığınız şeylerden uzagım.

43:27 Ben ancak beni yaratana taparım. Süphesiz ki O, beni doğru yola iletacaktır." dedi.

43:28 İbrahim, bu sözü, ardından gelecek olanlara devamlı kalacak bir miras olarak bıraktı ki, onlar doğru yola dönsünler.

43:29 Doğrusu ben bunları da babalarını da kendilerine hak olan kitap ve gerçeği açıklayan bir peygamber gelinceye kadar faydalandırıp geçindirdim.

43:30 Kendilerine hak geldiği zaman onlar: "Bu bir büyüdür doğrusu biz onu tanımiyoruz." dediler.

43:31 Yine Onlar: "Bu Kur'an, su iki şehirden bir büyük adama indirilmeli değil miydi?" dediler.

43:32 Ey Muhammed! Rabbinin rahmetini onlar mı taksim ediyorlar? Dünya hayatında onların geçimliklerini aralarında biz taksim ettik. Birbirlerine işlerini gördürsünler diye biz onların bir kısmını diğerlerinden derecelerle üstün kildik. Rabbinin rahmeti onların biriktirdikleri şeylerden daha hayirlidir.

43:33 Eger insanlar küfre sapan bir ümmet haline gelmeyecek olsalardı, biz O Rahman olan Allah'ı inkâr eden kimselerin evlerine gümüşten tavanlar ve üzerine çıkacakları merdivenler yapardık.

43:34 Onların evleri için gümüşten kapılar, üzerine yaslanacakları koltuklar yapardık.

43:35 Daha nice altın ziynetler verirdik. Çünkü bunların bizce hiçbir kıymeti yoktur. Bütün bunlar dünya hayatının geçici menfaatinden başka bir şey değildir. Ahiret ise Rabbin katında takva sahipleri içindir.

43:36 Her kim Rahman olan Allah'ın zikrinden yüz çevirirse biz ona bir şeytan musallat ederiz. Artık o şeytan onun yakın dostudur.

43:37 Süphesiz ki bu şeytanlar onları yoldan çıkarırlar. Onlar da kendilerinin doğru yolda olduklarını sanırlar.

43:38 Nihayet kıyamet günü bize gelince, arkadaşına: "Keske seninle benim aramda doğu ile batı arasındaki kadar bir uzaklık olsaydı. Sen ne kötü arkadaşmışın!" der.

43:39 Onlara: "Bugün pismanlık duymanız size hiçbir fayda sağlamayacaktır. Çünkü siz zulmettiniz. Şimdi de hepiniz azapta ortaksiniz." denir.

43:40 Ey Muhammed! O halde sağirlara sen mi isittireceksin? Yahut körlere ve apaçık bir sapıklık içinde bulunanlara sen mi doğru yolu göstereceksin?

43:41 Eger biz seni onlara azap gelmeden önce alıp götürsek bile onlardan intikam alırız.

43:42 Yahut da onlara vaad ettiğimiz azabi sana gösteririz. Çünkü bizim onlara azap etmeye gücümüz yeter.

43:43 Öyleyse sen, sana vahyedilen Kur'an'a sarıl. Süphesiz ki sen doğru bir yol üzerindesin.

43:44 Doğrusu o Kur'an, senin için de, kavmin için de bir öğüttür ve siz ondan sorguya çekileceksiniz.

43:45 Ey Muhammed! Senden önce gönderdiğimiz peygamberlerimize de sor, biz Rahman olan Allah'tan başka kendisine ibadet edilecek ilâhlar yapmış mıyız?

43:46 Andolsun ki, biz Musa'yi mucizelerimizle Firavun'a ve ileri gelen adamlarına gönderdik. Musa: "Ben gerçekten âlemlerin Rabbi olan Allah'ın peygamberiyim." dedi.

43:47 Musa onlara mucizelerimizi getirince onlar hemen bu mucizelere gülüverdiler.

43:48 Bizim onlara gösterdiğimiz her bir mucize diğerinden daha büyüktü.

Belki dogru yola dönerler diye biz onlari azapla yakaladik.

43:49 Onlar azâbi görünce: "Ey sihirbaz! Sende olan ahdi hürmetine bizim için Rabbine dua et. Biz gerçekten dogru yola girecegiz." dediler.

43:50 Fakat azabi kendilerinden kaldirdigimiz zaman hemen sözlerinden dönüverdiler.

43:51 Firavun kavmine seslenerek dedi ki: "Ey kavmim! Misir hükümdarligi ve altimdan akip giden su irmaklar benim degil mi? Görmüyor musunuz?"

43:52 Yoksa ben, nerede ise meramini anlatamayan su zavallidan daha hayirli degil miyim?

43:53 Eger O'nun dedigi dogru ise üzerine altin bilezikler atilmali veya kendisiyle beraber onu tasdik eden melekler gelmeli degil miydi?"

43:54 Firavun kavmini küçümsedi. Onlar da O'na itaat ettiler. Çünkü onlar fâsik bir kavimdi.

43:55 Nihayet bizi gazaplandirdiklari zaman onlardan intikam aldik. Hepsini suda bogduk.

43:56 Onlari sonradan gelecekler için ibret ve örnek kildik.

43:57 Meryem oglu Isâ bir misal olarak anlatilince, senin kavmin hemen ondan bir delil bulduklarini sanarak bagrismaya basladilar.

43:58 Onlar dediler ki: "Bizim ilâhlarımız mi daha hayirlidir, yoksa Isâ mi?" Bu misâli sirf seninle tartismak için ortaya attilar.

Dogrusu onlar çok kavgaci bir topluluktur.

43:59 Isâ, ancak kendisine nimet verdigimiz ve Israilogullarina örnek kildigimiz bir kuldur.

43:60 Eger biz dileyseydik, sizden yeryüzünde yerinize geçecek melekler yaratirdik.

43:61 Gerçekten o, (Isâ'nin yere inisi) kiyâmetin yaklastigini gösteren bir bilgidir. Sakin kiyâmet hakkında süpheye düsmeyip, bana uyun, bu dogru yoldur.

43:62 Sakin seytan sizi dogru yoldan alikoymasın. Gerçekten o sizin için apaçik bir düsmandır.

43:63 Isâ mucizelerle indigi zaman dedi ki: "Ben size hikmeti getirdim ve hakkında ihtilâfa düstüğünüz seylerin bir kismini size açiklamak için geldim. O halde Allah'tan korkun, ve bana itaat edin.

43:64 Gerçekten benim de Rabbim sizin de Rabbiniz Allah'tir. Öyle ise O'na kulluk edin. Bu dogru bir yoldur.

43:65 Fakat aralarından çıkan gruplar, Isâ hakkında ihtilâfa düstüler. Aci bir günün azâbindan dolayi vay zulmedenlerin hâline!

43:66 Onlar kendileri farkina varmadan ansizin kiyâmetin baslarina gelmesini mi bekliyorlar?

43:67 O gün Allah'tan korkanlar hariç dost olanlar birbirlerine düsmandırlar.

43:68 Allah, takva sahiplerine söyle nida eder: "Ey âyetlerimize imân edip müslüman olan kullarim! Bugün size hiçbir korku yoktur ve siz üzölmeyeceksiniz.

43:69 Allah, takva sahiplerine söyle nida eder: "Ey âyetlerimize imân edip müslüman olan kullarim! Bugün size hiçbir korku yoktur ve siz üzölmeyeceksiniz.

43:70 Siz ve esleriniz cennete girin. Orada ağırlanıp sevindirileceksiniz."
43:71 Onların etrafında yiyecek ve içecekler altın tepsiler ve kadehlerle dolastırılır. Orada canların çektiği ve gözlerin hoşlandığı her şey vardır. Siz orada ebedi olarak kalacaksınız.
43:72 İşte yaptıklarınıza karşılık size miras verilen cennet budur.
43:73 Orada sizin için bol bol meyveler vardır. Onlardan yersiniz.
43:74 Şüphesiz ki suçlular, cehennem azâbında ebedi olarak kalacaklardır.
43:75 Onların azâbi hafifletilmez ve onlar azab içersinde ümitsizdirler.
43:76 Biz onlara zulmetmedik, fakat onlar kendileri zâlimler oldular.
43:77 Onlar cehennem bekçisine: "Ey Mâlik! Rabbin artık bizi öldürsün." diye seslenirler. Mâlik de: "Siz böylece kalacaksınız." der.
43:78 Andolsun ki biz size hakkı getirdik. Fakat sizin çoğunuz haktan hoşlanmıyorsunuz.
43:79 Yoksa onlar hakka karşı gelmek için bir iş mi kararlaştırdılar? Biz de onları cezalandırmak için kararlıyız.
43:80 Yoksa onlar bizim sırlarını ve gizli konuşmalarını isitmediğimizi mi sanıyorlar? Hayır, isitiriz ve yanlarında bulunan elçi meleklerimiz de her yaptıklarını yazıyorlar.
43:81 Ey Muhammed! de ki: "Eğer Rahman olan Allah'ın bir çocuğu olsaydı, ona ibâdet edenlerin birincisi ben olurum."
43:82 Göklerin ve yerin Rabbi, arsin Rabbi onların nitelendirdikleri şeyden münezzehtir, yücedir.
43:83 Şimdi sen bırak onları, tehdit edildikleri günlerine kavusuncaya kadar batıla dalsınlar oynasınlar.
43:84 Gökteki ilâh da yerdeki ilâh da O'dur. O hüküm ve hikmet sahibidir her şeyi bilir.
43:85 Göklerin, yerin ve her ikisi arasındakilerin hükümranlığı kendisine ait olan Allah'ın sanı yücedir. Kiyâmet saatinin bilgisi de yalnız onun yanındadır. Siz sadece O'na döndürüleceksiniz.
43:86 Onların Allah'i bırakıp da tapdıkları putlar sefaat hakkına sahip degillerdir. Ancak bilerek hakka şahitlik edenler sefâat edebilir.
43:87 Eğer sen onlara kendilerini kimin yarattığını sorsan elbette: "Allah" derler. O halde nasıl haktan çevriliyorlar?
43:88 Peygamberin sözü su olmuştur: "Ey Rabbim! Bunlar gerçekten imân etmeyen bir kavimdir."
43:89 Ey Muhammed! Şimdilik sen onlara aldırma ve: "Size selâm olsun." de. Onlar yakında bilecekler!

Sura 44: Ad-Dukhan

44:1 Hâ, mîm.
44:2 O apaçık Kitab'a andolsun ki biz onu gerçekten mübarek bir gecede indirdik. Çünkü biz onunla insanları uyarmaktayız.
44:3 O apaçık Kitab'a andolsun ki biz onu gerçekten mübarek bir gecede indirdik. Çünkü biz onunla insanları uyarmaktayız.
44:4 O gecede her hikmetli iş tarafımızdan bir emirle ayrılır. Gerçekten biz Rabbin tarafından bir rahmet olarak peygamberler göndeririz. Şüphesiz ki O, her şeyi isitir ve bilir.

44:5 O gecede her hikmetli is tarafimizdan bir emirle ayrilir. Gerçekten biz Rabbin tarafından bir rahmet olarak peygamberler göndeririz. Süphesiz ki O, herseyi isitir ve bilir.

44:6 O gecede her hikmetli is tarafimizdan bir emirle ayrilir. Gerçekten biz Rabbin tarafından bir rahmet olarak peygamberler göndeririz. Süphesiz ki O, herseyi isitir ve bilir.

44:7 Siz eger kesin olarak inaniyorsaniz, iyi bilin ki Allah göklerin, yerin ve ikisi arasindakilerin Rabbidir.

44:8 Ondan baska hiçbir ilâh yoktur. O hem yasatir, hem öldürür. O sizin de Rabbiniz, sizden önceki babalarinizin da Rabbidir.

44:9 Fakat kâfirler bir süphe içinde oynayip egleniyorlar.

44:10 Ey Muhammed! Simdi sen gögün, insanlari bürüyecek açık bir duman getirecegi günü gözetle. Bu aci bir azabdir.

44:11 Ey Muhammed! Simdi sen gögün, insanlari bürüyecek açık bir duman getirecegi günü gözetle. Bu aci bir azabdir.

44:12 O gün insanlar: "Ey Rabbimiz! Bizden azabi kaldir. Artik biz inaniyoruz" derler.

44:13 Onlar için bunu düşünüp öğüt almak nerede? Oysa kendilerine gerçegi açıklayan bir de peygamber gelmisti.

44:14 Sonra onlar, o peygamberden yüz çevirdiler ve: "Bu öğretilmis bir delidir." dediler.

44:15 Biz o azabi sizden birazcik kaldiririz. Ama siz mutlaka eski halinize dönersiniz.

44:16 Biz o büyük siddetle çarptigimiz gün mutlaka intikamimizi aliriz.

44:17 Andolsun ki, biz onlardan önce Firavun kavmini de denemistik. Onlara çok kiymetli bir peygamber gelmisti.

44:18 O peygamber onlara söyle demisti: "Esaretiniz altindaki Allah'in kullarini bana teslim edin. Çünkü ben size gönderilmis güvenilir bir peygamberim.

44:19 Allah'a karsi üstünlük taslamayin. Süphesiz ki ben size apaçik bir delil getiriyorum.

44:20 Gerçekten ben, beni taslamanızdan dolayi benim de Rabbinim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a sigindim.

44:21 Eger siz bana iman etmezseniz hemen yanimdan uzaklasin."

44:22 Musa: "Süphesiz ki bunlar suçlu bir kavimdir." diyerek yardım etmesi için Rabbine yalvardi.

44:23 Allah buyurdu ki: "Kullarimi geceleyin yürüt. Çünkü siz takib edileceksiniz.

44:24 Karsiya geçince denizi oldugu gibi açık birak. Çünkü onlar suda bogulacak bir ordudur."

44:25 Onlar neler birakmislardi, ne bahçeler, ne pinarlar!

44:26 Ne ekinler, ne güzel kaynaklar,

44:27 Ve içinde eglenip durduklari nice nimetler ve refah!

44:28 Iste böylece biz onlari baska bir kavme miras biraktik.

44:29 Gök ve yer onların üzerine aglamadi. Onlara mühlet de verilmedi.

44:30 Andolsun ki biz Israilogullarini o asagilayici azabdan

kurtardık.

44:31 Firavun'dan da kurtardık çünkü o üstünlük taslayıp haddi asan bir zorbaydı.

44:32 Andolsun ki biz onları bilerek o zamanki alemlere üstün kıldık.

44:33 Biz onlara içinde apaçık bir imtihan bulunan mucizeler verdik.

44:34 Gerçekten su kâfirler diyorlar ki:

44:35 "Bizim ilk ölümümüzden başka bir şey yoktur. Biz tekrar diriltilecek değiliz.

44:36 Eger siz doğru söyleyen kimselerseniz babalarınızı bize getirin."

44:37 Onlar mı daha hayirlidir, yoksa Tükba kavmi ile onlardan öncekiler mi? Biz onların hepsini de helak ettik. Çünkü onlar suçluydular.

44:38 Biz gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri bir oyun ve eğlence olsun diye yaratmadık.

44:39 Biz onları hak ve hikmetle yarattık. Fakat onların çoğu bunu bilmezler.

44:40 Süphesiz ki hakkı batıldan ayırd etme günü onların hepsinin bir araya toplanacağı gündür.

44:41 O gün dostun dosta hiçbir faydası olmaz. Onlara yardım da edilmez.

44:42 Ancak Allah'ın merhamet ettiği kimseler böyle değildir. Süphesiz ki Allah çok güçlüdür, çok merhamet edicidir.

44:43 Gerçekten zakkum ağacı,

44:44 Günahkârların yemegidir.

44:45 O pota gibi karinlarda kaynar.

44:46 O, kızgın bir sivilinin kaynaması gibidir.

44:47 Allah meleklerle söyle emreder. "Sunu tutun da Cehennem'in ortasına sürükleyin."

44:48 "Sonra onun basının üstüne kaynar su azabından dökün."

44:49 Ona şöyle denir! "Tat bakalım azabi! hani sen kendine göre çok güçlü ve çok üstündün.

44:50 İşte sizin inkâr edip durduğunuz şey budur."

44:51 Süphesiz ki kötülükten sakınanlar güvenli bir makamdadırlar.

44:52 Bahçelerde ve pınar başlarındadırlar.

44:53 Onlar ince ipekten ve parlak atlastan elbiseler giyerek karşılıklı olarak otururlar.

44:54 İşte böyle, biz onları ayrıca iri siyah gözlü hurilerle evlendiririz.

44:55 Onlar orada güven içinde her çeşit meyveyi isteyebilirler.

44:56 Onlar orada ilk ölümden başka bir ölüm tatmazlar. Allah onları cehennem azabından korumuştur.

44:57 (Bunların hepsi) Rabbinden bir lütuf olarak (verilmiştir.) İşte büyük kurtuluş budur.

44:58 Biz Kur'ân'ı senin dilinle indirip kolaylaştırdık. Umulur ki onlar öğüt alırlar.

44:59 Artık sen onların başlarına gelecekleri bekle: Çünkü onlar da bekleyip durmaktadırlar.

Sura 45: Al-Jathiyah

45:1 Hâ, mîm

45:2 Bu kitap, Azîz ve Hakîm olan Allah tarafından indirilmiştir.

45:3 Süphesiz göklerde ve yerde müminler için birçok âyetler vardır.

45:4 Sizin yaratılışınızda ve çeşitli canlıları yeryüzüne yaymasında kesin olarak inanan kimseler için ibretler vardır.

45:5 Gece ile gündüzün değişmesinde ve Allah'ın gökten bir rizik sebebi olan yağmuru indirip de onunla yeryüzünü ölümünden sonra diriltmesinde ve rüzgârları yönlendirmesinde aklını kullanan bir topluluk için nice deliller vardır.

45:6 İşte bunlar, Allah'ın âyetleridir. Sana onları hakkiyle okuyoruz. Artık Allah'a ve âyetlerine inanmadıktan sonra hangi söze inanacaklar?

45:7 Her günahkâr kisinin vay haline!

45:8 O kimse Allah'ın kendisine okunan âyetlerini isitir de, sonra sanki kibrinden hiç isitmemiş gibi ısrar eder. İşte sen onu, can yakıcı bir azabla müjdele!

45:9 Âyetlerimizden birşey öğrendiği zaman, onu alaya alıyor. İşte onlar için rezil ve rüsvay edici bir azap vardır.

45:10 Ötelerinde cehennem var. Ne kazandıkları şeyler, ne de Allah'tan başka edindikleri dostlar, kendilerinden hiçbir şeyi (azabi) kaldıramaz. Onlar için büyük bir azab vardır.

45:11 Bu Kur'an bir hidâyetdir. Rablerinin âyetlerini inkâr edenlere ise, en siddetlisinden acıklı bir azab vardır.

45:12 Allah O (yüce) zâttır ki, emriyle içinde gemilerin seyretmesi, sizin de O'nun lütfundan rizik aramanız ve sükretmeniz için denizi emrinize vermiştir.

45:13 O, göklerde ve yerde bulunan herşeyi kendinden bir lütuf olarak sizin hizmetinize vermiştir. Süphesiz bunda düşünen topluluklar için ibret ve deliller vardır.

45:14 Ey Muhammed! İman edenlere söyle: Allah'ın cezalandıracağı günlerin geleceğini ummayanları simdilik bağışlasınlar. Çünkü Allah her kavmi kazandıklarıyla cezalandıracaktır.

45:15 Her kim iyi bir iş yaparsa onun faydası kendisinedir. Kim de kötülük yaparsa zararı yine kendisinedir. Sonra hep Rabbinize döndürüleceksiniz.

45:16 Andolsun ki biz, vaktiyle İsrailoğulları'na kitap, hüküm ve peygamberlik vermiştik. Onları temiz riziklarla riziklandırmıştık. Ve onları âlemlerden üstün kılmıştık.

45:17 Din hususunda onlara apaçık deliller verdik. Fakat onlar, kendilerine ilim geldikten sonra aralarındaki çekememezlik ve düşmanlık yüzünden ayrılığa düsmüşlerdi. Süphesiz Rabbin, ayrılığa düstükleri şeylerde, kiyâmet günü aralarında hükmedecektir.

45:18 Sonra (Ey Muhammed) seni din hususunda apaçık bir seriat sahibi kıldık. Sen ona uy, bilmeyenlerin hevâ ve heveslerine uyma.

45:19 Çünkü onlar Allah'tan gelecek hiçbir şeyi senden uzaklastıramazlar. Süphesiz zâlimler, birbirlerinin dostlarıdır. Allah ise müttakilerin dostudur.

45:20 Bu (Kur'an) insanların kalb gözünü açan bir nur, kesin bilgi edinmek isteyen bir toplum için de hidâyet ve rahmettir.

45:21 Yoksa, kötülük isleyenler, hayatlarında ve ölümlerinde kendilerini, iman edip iyi ameller isleyen kimselerle bir tutacağımızı mi zannettiler? Ne kötü hüküm veriyorlar!

45:22 Halbuki Allah, gökleri ve yeri hak ile yarattı. Hem de herkese yaptığının karşılığı verilmek üzere, onlara asla haksızlık edilmez.

45:23 (Ey Muhammed!) Hevâ ve hevesini kendine ilâh edinen, Allah'ın kendi ilmi dahilinde saptırdığı, kulagini ve kalbini mühürleyip gözüne perde çektiği kimseyi görüyor musun? Simdi onu Allah'tan başka kim hidâyete erdirebilir? Hala düşünmez misiniz?

45:24 Hem müşrikler dediler ki: "Hayat, ancak bu dünya hayatımızdan ibarettir. Ölüyoruz ve yasarız. Bizi ancak geçen zaman yokluga sürükler. Halbuki onların bu hususta hiçbir bilgileri yoktur. Onlar, sadece böyle zannederler.

45:25 Kendilerine âyetlerimiz açıkça okunduğu zaman; "Eger sözünüzde doğru iseniz atalarımızı diriltip getirin." demekten başka söylenecek hiçbir delil yoktur.

45:26 (Ey Muhammed!) De ki: "Allah sizi diriltir. Sonra sizi o öldürür, sonra da geleceğinde şüphe olmayan kıyamet gününde (diriltip) bir araya toplar. Fakat insanların çoğu bilmezler.

45:27 Göklerin ve yerin mülkü sadece Allah'ındır. Kiyâmetin kapacağı gün varya, iste o gün batıla sapanlar hep hüsrana düşecekler.

45:28 O gün her ümmeti, diz çökmüş görürsün. Her ümmet, kendi kitabına çağırılır, onlara: "Bugün yaptığınız amellerin cezası verilecektir.

45:29 İste kitabınız, yüzünüze karşı hakkı söylüyor, çünkü biz sizin yaptıklarınızı hep kaydediyorduk." (denir).

45:30 İman edip iyi işler yapanlara gelince; Rableri onları rahmeti içine koyacaktır. İste apaçık kurtuluş budur.

45:31 Ama kâfirlere gelince; onlara da denilir ki; "Size âyetlerim okunmadı mı? Siz büyüklük tasladınız ve günah isleyen bir kavim oldunuz değil mi?

45:32 Allah'ın vaadi gerçektir. "O kıyametin geleceğinde şüphe yoktur." denildiğinde "Kiyamet nedir bilmiyoruz." Yalnız bir zandan ibârettir sanıyoruz. Fakat bu hususta kesin bir bilgimiz yok." derdiniz.

45:33 Derken yaptıkları amellerin kötülüğü gözlerinin önüne serildi, alay edip durdukları şey onları kusatıverdi.

45:34 O gün kâfirlere söyle denilir; "Siz, dünyada bugüne kavusmayı nasıl unuttuysanız, biz de bugün sizi öylece unutacağız. Yeriniz atestir ve sizin için yardımcılarından bir kimse de yoktur."

45:35 Bunun sebebi sudur; Siz Allah'ın âyetlerini alaya aldınız, dünya hayatı sizi aldattı. Artık bugün onlar, atesten çıkarılmayacaklar ve kendilerinden özür dilemeleri de kabul edilmeyecektir.

45:36 Hamd, göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.

45:37 Göklerde ve yerde büyüklük ve hâkimiyet O'nundur. O, Aziz'dir (herşeye galiptir); Hakîm'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

Sura 46: Al-Ahqaf

46:1 Hâ mîm.

46:2 Bu kitabın indirilisi, çok güçlü, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah tarafındandır.

46:3 Biz gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri ancak hak ile ve belirli bir süre için yarattık. İnkâr edenler uyarıldıkları şeyden yüz çeviriyorlar.

46:4 Ey Muhammed! De ki: "Allah'tan başka yalvardıklarınızı gördünüz mü? Onlar yerden ne yaratmışlar bana gösterin. Yoksa onların göklerin yaradılışında bir ortaklıkları mı var? Eğer siz doğru söyleyen kimseler iseniz bana bu Kur'an'dan önce indirilmiş bir kitap veya ilimden bir eser getirin."

46:5 Allah'i bırakıp da kıyamet gününe kadar kendisine hiç bir cevap veremeyecek olan putlara dua eden kimseden daha sapık kim olabilir? Oysa yaptıkları şeylerin, onların yalvarışlarından haberleri bile yoktur.

46:6 Kıyamet günü insanlar biraraya toplandığı zaman yaptıkları şeyler kendilerine düşman kesilirler. Ve onların kendilerine tapmalarını inkâr ederler.

46:7 Bizim âyetlerimiz kendilerine apaçık okunduğu zaman inkâr edenler kendilerine gelen hak kitap için: "Bu apaçık bir büyüdür." dediler.

46:8 Yoksa, "Onu (Muhammed) uydurdu." mu diyorlar? Sen de ki: "Eğer onu ben uydurmussam Allah'tan bana gelecek cezayı savmaya sizin gücünüz yetmez. O sizin yaptığınız tasikinlikleri daha iyi bilir. Sizinle benim aramda şahit olarak Allah yeter. O çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

46:9 Ey Muhammed! De ki: "Ben Peygamberlerin ilki değilim. Bana ve size ne yapılacağını da bilmem. Ben ancak bana vahyedilene tabi oluyorum. Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım.

46:10 De ki: "Ne dersiniz, eğer bu Kur'an Allah tarafından ise ve siz de onu inkâr etmişseniz, bununla birlikte İsrailoğulları'ndan bir şahit de onun bir benzerini (Tevrat'ta görüp) inanmisken siz hala büyüklük tasalarsanız (haksizlik etmiş olmaz misiniz)? Süphesiz ki, Allah zalim bir topluluğu doğru yola iletmez."

46:11 İnkâr edenler, iman edenler için: "Eğer İslâm'da bir hayır olsaydı onlar, onu kabulde bizi geçemezlerdi." derler. Bununla muvaffak olamayınca da: "Bu eski bir yalandır." diyeceklerdir.

46:12 Kur'an'dan önce de bir rehber ve rahmet olarak Musa'nın kitabı Tevrat vardı. Bu Kur'an ise zulmedenleri uyarmak, iyilik yapanları müjdelemek için Arap lisanı ile indirilen ve kendinden öncekileri tasdik eden bir kitaptır.

46:13 "Gerçekten Rabbimiz Allah'tır." deyip, sonra da dosdoğru olanlara gelince onlar için hiçbir korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

46:14 İşte onlar cennetliklerdir, yaptıklarına karşılık orada ebedi olarak kalacaklardır.

46:15 Biz insana ana ve babasına iyilik yapmayı tavsiye ettik. Anası onu zahmetle karnında taşıdı ve zahmetle doğurdu. Onun ana karnında taşınması ile sütten kesilme süresi otuz aydır. Nihayet insan olgunluk

çagina ulasip, kirk yasina geldiginde der ki: "Ey Rabbim! Bana ve ana babama ihsan ettigin nimetlerine sükretmemi ve senin hosnut olacagin salih amel islememi ilham et. Benim neslimden gelenleri de salih kimseler kil. Dogrusu ben tevbe edip sana yöneldim. Ve ben gerçekten müslümanlardanim."

46:16 Iste yaptiklarinin en güzelini kendilerinden kabul edecegimiz ve günahlarini bagislayacagimiz bu kimseler cennetlikler arasindadirlar. Bu onlara vaad edilmiş olan dosdogru bir sözdür.

46:17 Ana ve babasina: "Öf size! siz bana öldükten sonra tekrar dirilip kabrimden çıkarilacagimi mi vaad ediyorsunuz? Oysa benden önce nice nesiller gelip geçmiştir." diyen kimseye ana ve babasi Allah'a siginarak "Yazıklar olsun sana! Gel iman et, süphesiz ki, Allah'in vaadi gerçektir." dediklerinde o: "Bu Kur'ân öncekilerin masallarından baska bir sey degildir" diyordu.

46:18 Iste onlar kendilerinden önce gelip geçmiş olan cin ve insan topluluklari içerisinde haklarında azab vaadi hak olmuş kimselerdir. Onlar gerçekten hüsrana ugramislardir.

46:19 Herkesin yaptiklarina göre dereceleri vardır. Allah onlara yaptiklarinin karsiligini tam olarak verir. Onlara haksizlik edilmez.

46:20 Inkâr edenler atese arzedilecekleri gün onlara: "Siz dünya hayatınızda bütün güzel seylerinizi harcadınız, onların zevkini sürdürdünüz, artık bugün yeryüzünde haksiz yere büyüklük taslamanız ve yoldan çıkmış olmanızdan dolayı asagilayici bir azabla cezalandirilacaksınız." (denir).

46:21 Ey Muhammed! Âd kavminin kadesi Hud'u hatirla. Hani O, Ahkâf denilen yerde kavmini uyardi. O'ndan önce ve sonra da nice peygamberler gelip geçmiştir. Hud, kavmine: "Allah'tan baskasina kulluk etmeyin. Çünkü ben sizin için büyük bir günün azabından korkuyorum." demisti.

46:22 Onlar: "Sen bizi ilâhlarımızdan çevirmek için mi geldin? Eger dogru söyleyenlerden isen o bize vaad edip durdugun azabi haydi getir." dediler.

46:23 Hud: "O azabin ne zaman geleceğine dair ilim Allah katindedir. Ben size benimle gönderileni teblig ediyorum. Fakat ben sizi cahillik eden bir kavim olarak görüyorum." dedi.

46:24 O azabi, vadilerine dogru yayılan bir bulut halinde gördükleri zaman: "Bu bize yagmur yagdiracak yaygın bir buluttur." dediler. Hud ise: "O sizin acele gelmesini istediginiz seydir. O bir rüzgârdır ki, içerisinde aci bir azab vardır.

46:25 O rüzgâr, Rabbinin emri ile herseyi yikar mahveder." dedi. Nihayet helâk oldular ve evlerinden baska hiçbir sey görünmez oldu. Iste biz günahkâr kavmi böyle cezalandiririz.

46:26 And olsun ki, biz onlara size vermedigimiz imkanlar vermistik. Onlara kulaklar, gözler ve kalpler vermistik. Fakat kulaklari, gözleri ve kalpleri onlara hiçbir fayda saglamadi. Çünkü onlar Allah'in âyetlerini bile bile inkâr ediyorlardi. Alay etmekte olduklari sey de onlari sarip kusatti.

46:27 Andolsun ki, biz sizin etrafınızda bulunan bir çok memleketleri helak ettik. Belki tevhide dönerler diye ayetlerimizi çeşitli şekillerde açıkladık.

46:28 Allah'i bırakıp da kendilerine yakınlık sağlamak için edindikleri ilâhları onlara yardım etselerdi ya! Ama hayır, aksine onlardan kaybolup gittiler. İşte bu onların yalanları ve uydurup durdukları iftiralarıdır.

46:29 Ey Muhammed! Hani biz cinlerden bir grubu Kur'ân'ı dinlemeleri için sana yöneltmiştik. Onlar Kur'ân'ı dinlemek için hazır buldukları zaman birbirlerine "susun" dediler. Kur'ân'ın okunması bitince de birer uyarıcı olarak kavimlerine döndüler.

46:30 Onlar kavimlerine söyle dediler: "Ey kavmimiz! Gerçekten biz Musa'dan sonra indirilen ve kendisinden öncekileri tasdik eden bir kitap dinledik. O kitap gerçeği ve doğru yolu gösteriyor.

46:31 Ey kavmimiz! Allah'ın davetçisine uyun ve O'na iman edin ki, Allah da sizin günahlarınızı bağışlasın ve sizi acı bir azabdan korusun."

46:32 Her kim Allah'ın davetçisine uymazsa bilsin ki, yeryüzünde Allah'i aciz bırakacak değildir. Onun Allah'tan başka dostları da yoktur. İşte onlar apaçık bir sapıklık içerisindedirler.

46:33 Onlar gökleri ve yeri yaratan ve onları yaratmakla yorulmayan Allah'ın ölüleri diriltmeye de kadir olduğunu görmüyorlar mı? Evet şüphesiz ki, O'nun herseye gücü yeter.

46:34 İnkâr edenler atese arz olunacakları gün onlara: "Bu gerçek değil miymiş?" denir. Onlar da: "Rabbimiz Hakk'i için gerçekmiş!" derler. Allah onlara: "O halde inkâr ettiğinizden dolayı şimdi tadin azabı!" der.

46:35 Ey Muhammed! Azim sahibi peygamberlerin sabrettikleri gibi sen de sabret! Onlar için (azab hususunda) acele etme. Sanki onlar kendilerine vaad edilen azabı gördükleri gün dünyada sadece gündüzün bir saati kadar kaldıklarını sanırlar. Bu bir tebligdir. Hiç yoldan çıkan fasıklar topluluğundan baskası helak edilir mi?

Sura 47: Muhammad

47:1 İnkâr edenlerin ve Allah yolundan alikoyanların amellerini Allah bosa çıkarır.

47:2 İman edip salih amel işleyenlerin ve Rableri tarafından bir gerçek olarak Muhammed'e indirilen kitaba inananların kötülüklerini Allah örter ve durumlarını düzeltir.

47:3 Bu, inkâr edenlerin batıla uymaları ve iman edenlerin de Rablerinden gelen gerçeğe tâbi olmalarından dolayı böyledir. İşte böylece Allah insanlara kendi misallerini anlatır.

47:4 Savasta inkâr edenlerle karşılaştığınız zaman hemen boyunlarınızı vurun. Nihayet onlara üstün geldiğiniz zaman başınızı bağlayıp esir alın. Sonra harp ağırlıklarını atıp, savaş bitince de onları ya karşılıksız olarak, ya da fidye ile salıverin. Allah'ın emri budur. Eğer Allah dileseydi onlardan başka türlü de intikam alırdı. Fakat böyle olması sizi birbirinizle denemek içindir. Allah yolunda öldürülenlere gelince, Allah onların amellerini asla bosa çıkarmaz.

47:5 Allah onları doğru yola ileticek ve durumlarını düzelterektedir.

47:6 Onlari, kendilerine tanittigi cennete koyacaktır.

47:7 Ey iman edenler! Eger siz Allah'in dinine yardim ederseniz Allah da size yardim eder ve ayaklarinizi sabit tutar.

47:8 Inkâr edenlere gelince, artık yıkim onlara. Allah onların amellerini bosa çıkarmistir.

47:9 Bu onların, Allah'in indirdiklerini begenmediklerinden dolayidir. Allah da bunun için onların amellerini bosa çıkarmistir.

47:10 Onlar yeryüzünde bir gezmediler mi? Baksalar ya kendilerinden öncekilerin sonlari nasıl olmus? Allah onların üzerlerine helak yagdirmistir. Bu kâfirlere de onların basina gelenlerin benzerleri yarasir.

47:11 Bu böyledir. Çünkü Allah iman edenlerin yardimcisidir. Inkâr edenlerin ise yardimcisi yoktur.

47:12 Süphesiz ki, Allah iman edip salih amel isleyenleri, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar. Inkâr edenler ise dünyada zevk edip geçinirler. Hayvanların yedigi gibi yerler. Onların varacaklari yer atestir.

47:13 Ey Muhammed! Seni yurdundan çıkaran sehirden daha kuvvetli olan nice sehirler vardi ki biz onlari helâk ettik de onlara yardim eden çıkmadi.

47:14 Rabbi tarafından apaçık bir delil üzerinde bulunan kimse, kötü isleri kendisine güzel gösterilmis de heveslerinin pesine düsmüs kimseler gibi olur mu?

47:15 Kötülükten sakinanlara vaad edilen cennetin durumu şöyledir: Orada bozulmayan temiz sudan ırmaklar, tadi degismeyen süttten ırmaklar, içenlere lezzet veren saraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardir. Onlar için cennette her çeşit meyve ve Rablerinden bir bagislanma vardir. Bunların durumu, ateste ebedî olarak kalacak olan ve bagirsaklarını parçalayacak kaynar su içirilen kimsenin durumu gibi olur mu?

47:16 Ey Muhammed! Onlardan seni dinlemeye gelenler de var. Senin yanından çıktıkları zaman kendilerine ilim verilen kimselere alay yoluyla: "O demin ne söyledi?" diye sorarlar. Iste onlar Allah'in kalplerini mühürlediği kimselerdir. Onlar sadece kendi heva ve heveslerine uyarlar.

47:17 Dogru yola girenlere gelince, Allah onların hidayetlerini artirmis ve onlara kötülükten sakınma çarelerini ilham etmistir.

47:18 Artık onlar, kiyamet saatinin kendilerine ansizin gelivermesine mi bakiyorlar? Süphesiz onun alametleri gelmistir. Artık kiyamet kendilerine gelip çatinca anlamalari neye yarar?

47:19 Ey Muhammed! Bil ki, Allah'tan baska hiçbir ilâh yoktur. Hem kendi günahın için, hem de mümin erkekler ve mümin kadınlar için Allah'tan bagislanma dile. Allah, sizin gezip dolastiginiz yeri de duracaginiz yeri de bilir.

47:20 Iman edenler: "Keske cihad hakkında bir sûre indirilse." derlerdi. Ama hükmü açık bir sûre indirilip de, içerisinde savas zikredilince kalplerinde hastalik olanların ölüm korkusuyla bayginlik geçiren bir kimsenin bakisi gibi sana baktigini görürsün. Oysa onlar için ölüm yaşamaktan daha uygundur.

47:21 Onların vazifesi itaat ve güzel söz söylemekti. Sonra is kesinlesince Allah'ın emrine sadakat göstereceklerdi, elbette kendileri için daha hayırlı olurdu.

47:22 Demek siz is basına gelecek olursanız yeryüzünde bozgunculuk çıkaracaksınız ve akrabalık bağlarınızı koparacaksınız öyle mi?

47:23 İşte onlar, Allah'ın lanetlediği, kulaklarını sağır, gözlerini kör ettiği kimselerdir.

47:24 Onlar Kur'an'ı düşünmüyorlar mı? Yoksa kalplerinin üzerinde kilitleri mi var?

47:25 Gerçekten doğru yol kendilerine açıkça belli olduktan sonra gerisin geri küfre dönenlere şeytan, kötülüklerini güzel göstermiş ve onları uzun emellere döşürmüştür.

47:26 Çünkü onlar Allah'ın indirdiğini beğenmeyen kimselere: "Bazı işlerde biz size itaat edeceğiz." demislerdi. Oysa Allah onların gizlediklerini biliyordu.

47:27 Melekler onların yüzlerine ve arkalarına vurarak canlarını alırken durumları nasıl olacak?

47:28 Bu onların Allah'ı gazablandıran şeylere uymaları ve O'nun rızasına sebep olacak şeyleri beğenmemelerinden dolayıdır. Allah onların amellerini bosa çıkarmıştır.

47:29 Yoksa kalplerinde hastalık olanlar Allah kendilerinin kinlerini hiç ortaya çıkarmaz mı sandılar?

47:30 Ey Muhammed! Eğer biz dileseydik onları sana gösterirdik. Sen de onları yüzlerinden tanırdın. Andolsun ki, sen onları sözlerinin üslubundan da tanırsın. Allah ise bütün yaptıklarınızı bilir.

47:31 Andolsun ki, biz içinizden cihad edenlerle sabredenleri ortaya çıkarıncaya ve yaptıklarınızla ilgili haberlerinizi açıklayıncaya kadar sizi deneyeceğiz.

47:32 Süphesiz ki, inkâr edenler, Allah yolundan menedenler ve kendilerine doğru yol açıkça belli olduktan sonra Peygamber'e karşı gelenler Allah'a hiçbir zarar veremeyeceklerdir. Allah onların yaptıklarını bosa çıkaracaktır.

47:33 Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Peygamber'e itaat edin ve amellerinizi bosa çıkarmayın.

47:34 Süphesiz ki, inkâr edip, Allah yolundan saptıran, sonra da kâfir olarak ölenlere gelince Allah onları asla bağışlamayacaktır.

47:35 Sakin gevsemeyin ve üstün olduğunuz halde barışa çağırmayın. Allah sizinle beraberdir. O sizin amellerinizi eksiltmeyecektir.

47:36 Dünya hayatı ancak bir oyun ve eğlenceden ibarettir. Eğer iman eder kötülükten sakınırsanız, Allah size mükâfatınızı verir. Ve sizden bütün mallarınızı harcamanızı da istemez.

47:37 Eğer sizden onların tamamını isteyip de sizi zorlasaydı cimrilik ederdingiz. Bu da sizin bütün kinlerinizi ortaya çıkarırdı.

47:38 İşte sizler Allah yolunda harcamaya çağrılan kimselersiniz.

İçinizden kiminiz cimrilik ediyor. Ama cimrilik eden ancak kendi zararına cimrilik eder. Allah zengindir, siz ise fakirsiniz. Eğer siz Hakk'tan yüz çevirirseniz Allah yerinize başka bir kavim getirir. Sonra onlar sizin gibi

olmazlar.

Sura 48: Al-Fath

48:1 Dogrusu biz sana apaçik bir fetih ihsân ettik.

48:2 Böylece Allah senin geçmiş ve gelecek günahini bagislar. Sana olan nimetini tamamlar ve seni dogru yola iletir.

48:3 Ve sana Allah, sanli bir zaferle yardım eder.

48:4 İmanlarına iman katsınlar diye müminlerin kalplerine güven indiren O'dur. Göklerin ve yerin orduları Allah'indir. Allah bilendir, herseyi hikmetle yapandır.

48:5 Mümin erkeklerle mümin kadınları, içinde ebedi kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyması, onların günahlarını örtmesi içindir. İste bu, Allah katında büyük bir kurtulustur.

48:6 Ve o Allah hakkında kötü zanda bulunan münâfik erkeklere ve münâfik kadınlara, Allah'a ortak kosan erkeklere ve ortak kosan kadınlara azap etmesi içindir. Kötülük onların başlarına gelmiştir. Allah onlara gazap etmiş, lânetlemiş ve cehennemi kendilerine hazırlamıştır. Orası ne kötü bir yerdir!

48:7 Göklerin ve yerin orduları Allah'indir. Allah çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

48:8 Süphesiz biz seni, sâhit, müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik.

48:9 Ki, Allah'a ve Resulüne iman edesiniz, ve bunu takviye edip, O'na saygı gösteresiniz ve sabah akşam O'nu tesbih edesiniz.

48:10 Herhalde sana bey'at edenler ancak Allah'a bey'at etmektedirler. Allah'in eli onların ellerinin üzerindedir. Kim ahdi bozarsa ancak kendi aleyhine bozmuş olur. Kim de Allah'a verdiği ahde vefa gösterirse Allah ona büyük bir mükâfat verecektir.

48:11 yakında a'râbilerden geri kalmis olanlar sana diyecekler ki,

"Mallarımız ve ailelerimiz bizi alikoydu. Allah'tan bizim bagislanmamizi dile." Onlar kalplerinde olmayani dilleriyle söylerler.

De ki: Allah size bir zarar gelmesini dilerse veya bir fayda elde etmenizi isterse O'na karsi kimin bir seye gücü yetebilir? Hayir! Allah yaptıklarınızdan haberdardir.

48:12 Aslında siz Peygamber ve müminlerin, ailelerine geri dönmeyeceklerini sanmistiniz. Bu sizin gönüllerinize güzel göründü de kötü zanda bulundunuz ve helâki hak etmiş bir topluluk oldunuz.

48:13 Kim Allah'a ve Rasulüne iman etmezse süphesiz biz, kâfirler için çilgin bir ates hazırlamisizdir.

48:14 Göklerin ve yerin mülkü Allah'indir. O, diledigini bagislar diledigini azaplandırır. Allah çok bagislayan çok merhamet edendir.

48:15 Siz ganimetleri almak için gittiginizde geri kalanlar: "Birakin biz de arkaniza düselim." diyeceklerdir. Onlar, Allah'in sözünü degistirmek isterler. De ki: Siz bizimle gelemeyeceksiniz. Allah daha önce böyle buyurmustur. Onlar size: "Bizi kiskaniyorsunuz." diyeceklerdir.

Bilakis onlar, pek az anlayan kimselerdir.

48:16 A'râbilerin geri birakilmis olanlarına de ki: Siz yakında çok kuvvetli bir kavme karsi savasmaya çağirilacaksınız. Onlarla

savasirsiniz veya müslüman olurlar. Eger itaat ederseniz, Allah size güzel bir mükâfat verir. Ama önceden döndüğünüz gibi yine dönecek olursanız sizi acikli bir azaba ugratır.

48:17 Köre vebal yoktur, topala da vebal yoktur, hastaya da vebal yoktur. Bununla beraber kim Allah'a ve peygamberine itâat ederse, Allah onu, altından irmaklar akan cennetlere sokar. Kim de geri kalırsa, onu aci bir azaba ugratır.

48:18 Andolsun o ağacın altında (Hudeybiye'de) sana bey'at ederlerken Allah, müminlerden razı olmuştur. Kalplerinde olani bilmiş onlara güven indirmiş ve onları pek yakın bir fetih ile mükâfatlandırmıştır.

48:19 Allah onları elde edecekleri birçok ganimetlerle de mükâfatlandırdı. Allah çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

48:20 Allah size, elde edeceğiniz birçok ganimetler vaad etmiştir. Bunu size hemen vermiş ve insanların ellerini sizden çekmiştir ki bu, müminlere bir işaret olsun ve Allah sizi doğru yola iylesin.

48:21 Bundan başka sizin güç yetiremediğiniz, ama Allah'ın sizin için kusattığı ganimetler de vardır. Allah herşeye kâdirdir.

48:22 Eger kâfirler sizinle savassalardı arkalarına dönüp kaçarlardı. Sonra bir dost ve yardımcı da bulamazlardı.

48:23 Allah'ın öteden beri gelen kanunu budur. Allah'ın kanununda asla bir değişiklik bulamazsın.

48:24 O sizi onlara karşı muzaffer kildikten sonra Mekke'nin göbeğinde onların ellerini sizden, sizin ellerinizi de onlardan çekendir. Allah, yaptıklarınızı görür.

48:25 Onlar inkâr eden ve sizin Mescidi Haram'i ziyaretinizi ve bekletilen kurbanların yerlerine ulaşmasını men edenlerdir. Eger kendilerini henüz tanımadığınız mümin erkeklerle, mümin kadınları bilmeyerek ezmek suretiyle bir vebalin altında kalmanız ihtimali olmasaydı, Allah savası önlemezdi. Dilediklerine rahmet etmek için Allah böyle yapmıştır. Eger onlar birbirinden ayrılmış olsalardı elbette onlardan inkâr edenleri elemli bir azaba çarptırirdik.

48:26 O zaman inkâr edenler, kalplerine taassubu, câhiliyet taassubunu yerleştirmişlerdi. Allah da elçisine ve müminlere sükûnet ve güvenini indirdi. Onları takva sözü üzerinde durdurdu. Zaten onlar buna pek layık ve ehil kimselerdi. Allah herşeyi bilendir.

48:27 Andolsun ki Allah, elçisinin rüyasını doğru çıkardı. Allah dilerse siz güven içinde başlarınızı tıraş etmiş ve saçlarınızı kısaltmış olarak, korkmadan Mescidi Haram'a gireceksiniz. Allah sizin bilmediğinizi bilir. İşte bundan önce size yakın bir fetih verdi.

48:28 Bütün dinlerden üstün kılmak üzere, Peygamberini hidayet ve hak din ile gönderen O'dur. Sahit olarak Allah yeter.

48:29 Muhammed Allah'ın elçisidir. Onun yanında bulunanlar da kâfirlere karşı çetin, kendi aralarında merhametlidirler. Onları rükûa varırken secde ederken görürsün. Allah'tan lütuf ve rıza isterler. Yüzlerinde secdelerin izinden nisanları vardır. Bu, onların Tevrat'taki vasıflarıdır. İncil'deki vasıfları da şöyledir: Onlar filizini yarıp çıkarmış, gittikçe onu kuvvetlendirerek kalınlaşmış, gövdesi üzerine

dikilmis bir ekine benzerler ki bu, ziraatçilarin da hosuna gider. Allah böylece onlari çoğaltip kuvvetlendirmekle kâfirleri öfkelenendir. Allah inanip iyi isler yapanlara magfired ve büyük bir mükâfat vaad etmistir.

Sura 49: Al-Hujurat

49:1 Ey iman edenler! Allah'in ve Resulünün huzurunda öne geçmeyin. Allah'tan korkun. Süphesiz Allah isitendir, bilendir.

49:2 Ey iman edenler! Seslerinizi Peygamber'in sesinden fazla yükseltmeyin. Birbirinize bagirdiginiz gibi, Peygamber'e yüksek sesle bagirmayin. Öyle yaparsaniz, siz farkina varmadan amelleriniz bosa gider.

49:3 Allah'in elçisinin huzurunda seslerini kisanlar, süphesiz Allah'in kalplerini takva ile imtihan ettigi kimselerdir. Onlara magfired ve büyük bir mükâfat vardır.

49:4 (Resülüm!) Sana odaların arkasından bagiranların çokları, akli ermez kimselerdir.

49:5 Eger onlar, sen yanlarına çikincaya kadar sabretselordi, elbette kendileri için daha iyi olurdu. Bununla beraber Allah çok bagislayan, çok merhamet edendir.

49:6 Ey iman edenler! Eger fasikin biri size bir haber getirirsen onun dogrulugunu arastirin. Yoksa bilmeden bir topluluga satasirsiniz da sonra yaptiginizdan pisman olursunuz.

49:7 Hem bilin ki, içinizde Allah'in elçisi vardır. Sayet o, birçok islerde size uysaydi, sikintiya düserdiniz. Fakat Allah size imani sevdirmis ve onu kalplerinize zinet yapmistir. Küfrü, fasikligi ve isyani da size çirkin göstermistir. Iste dogru yolda olanlar bunlardır.

49:8 Bu, Allah'tan bir lütuf ve nimettir. Allah herseyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

49:9 Eger müminlerden iki grup birbirleriyle vururlarsa aralarını düzeltin. Sayet biri ötekine saldırirsa, Allah'in buyruguna dönünceye kadar saldiran tarafla savasin. Eger dönerse aralarını adaletle düzeltin ve (her iste) adaletli davranin. Süphesiz ki Allah, adil davrananları sever.

49:10 Müminler ancak kardestirler. Öyleyse kardeslerinizin arasini düzeltin ve Allah'tan korkun ki rahmete eresiniz.

49:11 Ey iman edenler! Bir topluluk diger bir toplulukla alay etmesin. Belki de onlar, kendilerinden daha iyidirler. Kadınlar da kadınları alaya almasınlar. Belki onlar kendilerinden daha iyidirler. Kendi kendinizi ayıplamayın, birbirinizi kötü lakaplarla çağirmayın. İmandan sora fâsiklik ne kötü bir isimdir! Kim de tevbe etmezse iste bu kimseler zalimlerdir.

49:12 Ey iman edenler! Zannin bir çoğundan kaçinin. Çünkü zannin bir kısmi günahdır. Birbirinizin kusurunu arastirmayın. Biriniz digerini arkasından çekistirmesin. Biriniz, ölmüs kardesinin etini yemekten hoslanır mi? Iste bundan tiksindiniz. O halde Allah'tan korkun. Süphesiz Allah, tevbeyi çok kabul edendir, çok merhamet edendir.

49:13 Ey insanlar! Dogrusu biz sizi bir erkekle bir disiden yarattik. Ve birbirinizle tanismaniz için sizi milletlere ve kabilelere ayirdik.

Muhakkak ki Allah yanında en değerli ve en üstününüz O'ndan en çok korkanınızdır. Süphesiz Allah bilendir, herseyden haberdar olandır.
49:14 Bedevîler "inandık" dediler. De ki: Siz iman etmediniz ama "İslâm olduk." deyin. Henüz iman kalplerinize yerleşmedi. Eger Allah'a ve Resulüne itaat ederseniz, Allah işlerinizden hiçbir şeyi eksiltmez. Çünkü Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.
49:15 Gerçek müminler ancak Allah'a ve Resulüne iman eden, ondan sonra asla süpheye düşmeyen, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla savasanlardır. İşte doğrular ancak onlardır.
49:16 De ki: Siz dininizi Allah'a mi öğretiyorsunuz? Oysa Allah göklerde olanları da bilir, yerde olanları da. Allah herseyi hakkiyla bilendir.
49:17 Onlar İslâm'a girdikleri için sana minnet ediyorlar. De ki: Müslümanlığınızı benim basıma kakmayın. Bilakis sizi imana erdirdiği için Allah sizin basiniza kakar. Eger doğrulardan iseniz (Allah'a minnettâr olmanız gerekir.)
49:18 Süphesiz Allah, göklerin ve yerin görülmeyen esrarını bilir. Allah yaptıklarınızı görür.

Sura 50: Qaf

50:1 Kâf. Sanlı ve şerefli Kur'an'a andolsun ki,
50:2 Doğrusu kâfirler kendi içlerinden uyarıcı bir peygamber geldigine şaşkırdılar da dediler ki: "Bu şaşılacak bir şeydir!
50:3 Öldüğümüz ve bir toprak olduğumuz vakit mi (tekrar) dirileceğiz? bu dönüş çok uzaktır."
50:4 Fakat biz toprağın onlardan neyi eksilttiğini elbette biliyoruz. Yanımızda herseyi kaydedip muhafaza eden bir kitap vardır.
50:5 Doğrusu hak kendilerine geldiği zaman yalanladılar da şimdi karmakarışık bir ızdırap içindeler.
50:6 Artık üstlerindeki göğe bakmazlar mı ki, onu nasıl bina etmiş ve süslemişiz, onun hiç bir çatlağı yoktur.
50:7 Yeri de nasıl uzatmış, üzerine sabit dağlar oturtmuşuz. Orada görünüşü güzel her çeşit bitkiden çiftler yetistirdik.
50:8 Bunlar, Allah'a yönelen her kula gönül gözünü açmak ve ona ibret vermek içindir.
50:9 Bir de gökten bereketli bir su indirip de onunla bağlar, bahçeler ve biçilecek taneler bitirmekteyiz.
50:10 Tomurcukları birbiri üzerine dizilmiş uzun boylu hurma ağaçları yetistirdik.
50:11 Bunları kullara rizik olması için (yetistirmekteyiz). O su ile ölü bir toprağa can verdik, iste hayata çıkış da böyledir.
50:12 Onlardan önce Nuh'un kavmi, Ress halkı ve Semûd da yalanlamıştı.
50:13 Âd, Firavun, Lût'un kardeşleri de (yalanladılar).
50:14 Eyke halkı ve Tübbâ kavmi de, bunların hepsi peygamberleri yalanladılar da (onlara) azabım hak oldu.
50:15 Biz ilk yaratmada acizlik mi gösterdik? Doğrusu, onlar yeni bir yaratılıştan şüphe içindedirler.
50:16 Andolsun insani biz yarattık ve nefsinin kendisine

fisildadiklarini biliriz. Ve biz ona sah damarından daha yakiniz.

50:17 Onun sagında ve solunda oturmus iki melek zabıt tutarken,

50:18 İnsan hiçbir söz söylemez ki yanında (onu) gözetleyen, dediklerini zapteden bir melek hazır bulunmasın.

50:19 Ölüm sarhosluğu gerçekten geldiğinde, "Ey insan! İste bu senin öteden beri kaçtığın şeydir." denir.

50:20 Sur'a üfürülür, iste bu, tehdid(in gerçekleşme) günüdür.

50:21 Her can, kendisiyle beraber bir sevk memuru ve bir şahid bulunduğu halde gelir.

50:22 (Allah ona) "Andolsun sen bundan gaflet içinde idin. Şimdi senden gaflet perdesini kaldırdık. Bugün artık gözün keskindir." der.

50:23 Beraberindeki melek "iste yanımdaki hazır" der.

50:24 (Allah iki meleğe buyurur ki:) "Haydi ikiniz, atın cehenneme her inatçı nankörü!"

50:25 İyiliklere (sürekli) engel olan, saldırgan, süpheciyi.

50:26 O ki Allah'ın yanında başka ilâh edinmiştir. Haydi ikiniz birlikte onu siddetli azaba atın."

50:27 Yanındaki arkadaşı (seytan) der ki: "Rabbimiz! Ben onu azdırmadım. Fakat kendisi derin bir sapıklık içindeydi".

50:28 Allah buyurur ki: "Huzurumda çekismeyin! Ben size daha önce uyarıcı göndermistim."

50:29 Benim huzurumda söz degistirilmez. Ve ben kullara asla zulmedici degilim.

50:30 Biz O gün cehenneme: "Doldun mu?" diyecegiz. O da: "Daha fazla var mı?" diyecektir.

50:31 Cennet de kötülükten sakinanlara yaklastirilir. Zaten uzak degildir.

50:32 Onlara denir ki: "İste size vaad edilen bu cennet, Allah'a yönelen, O'nun emirlerine riayet eden, görmediği halde Rahman olan Allah'tan korkan ve O'na yönelen bir kalple gelenlere mahsustur.

50:33 Onlara denir ki: "İste size vaad edilen bu cennet, Allah'a yönelen, O'nun emirlerine riayet eden, görmediği halde Rahman olan Allah'tan korkan ve O'na yönelen bir kalple gelenlere mahsustur.

50:34 "Şimdi selam ve selametle oraya girin. İste sonsuzluk günü budur."

50:35 Orada onlara ne isterlerse vardır. Katimizda daha fazlası da vardır.

50:36 Ey Muhammed! Biz onlardan önce kendilerinden daha kuvvetli olan ve beldeleri delik desik eden nice nesilleri helak ettik, hiç kurtulus var mı?

50:37 Süphesiz ki bunda kalbi olan ve hazır bulunup kulak veren kimse için elbette bir öğüt vardır.

50:38 Andolsun ki biz gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri altı günde yarattık, Bize hiçbir yorgunluk da dokunmadı.

50:39 Ey Muhammed! Onların söylediklerine karşı sabret. Güneşin doğusundan önce (sabah namazını) ve batısından önce de (öğle ve ikinci namazlarını kılarak) Rabbini Hamd ile tesbih et.

50:40 Geceleyin (akşam ve yatsı namazlarını kılarak), namazlardan sonra da (vitir ve nafil kılarak) O'nu tesbih et.

50:41 Bir münadinin yakın bir yerden sesleneceği güne kulak ver.

50:42 O gün insanlar, o çağriyi gerçek olarak duyarlar. İste bugün, kabirlerden çıkis günüdür.

50:43 Gerçekten biz hem yasatırız, hem öldürürüz. Sonunda dönüş yalnız bizedir.

50:44 O gün yer yarılır, insanlar kabirlerinden çabucak çıkarlar. İste bu, sadece bize göre kolay bir toplanmadır.

50:45 Biz onların söylediklerini daha iyi biliriz. Sen onlara karşı zor kullanacak değilsin. O halde sen, benim tehdidimden korkanlara bu Kur'ân ile öğüt ver.

Sura 51: Adh-Dhariyat

51:1 O toz durup savuranlara,

51:2 Derken bir ağırlık taşıyanlara,

51:3 Derken bir kolaylıkla akanlara,

51:4 Derken bir emir taksim edenlere andolsun ki,

51:5 O size vaad edilen elbette doğrudur.

51:6 Ceza ve hesap günü şüphesiz olacaktır.

51:7 Yollara sahip göge andolsun ki,

51:8 Siz elbette çeliskili sözler içindediniz.

51:9 Ondan çevrilen (imana) çevrilir.

51:10 Kahrolsun (o fikir adına) kendi tahminlerini ileri sürenler!

51:11 Onlar bir sarhosluk ve cehalet içinde suursuzdurlar.

51:12 Onlar: "Hesap ve ceza günü ne zaman?" diye soruyorlar.

51:13 O gün, onların ateş üzerinde azap görecekleri gündür.

51:14 Onlara: "Tadin inkarınızın cezasını, iste sizin acele istediğiniz budur!" denecektir.

51:15 Şüphesiz ki takva sahipleri Rablerinin kendilerine verdiği sevabi almış olarak cennet bahçelerinde ve pınar baslarında bulunacaklardır.

Çünkü onlar bundan önce iyilik yapıyorlardı.

51:16 Şüphesiz ki takva sahipleri Rablerinin kendilerine verdiği sevabi almış olarak cennet bahçelerinde ve pınar baslarında bulunacaklardır.

Çünkü onlar bundan önce iyilik yapıyorlardı.

51:17 Onlar geceleyin pek az uyurlardı.

51:18 Onlar seher vakitlerinde Allah'tan bağışlanma dilerlerdi.

51:19 Onların mallarında isteyen ve istemeyen yoksullar için bir hak vardı.

51:20 Kesin olarak inananlar için, yeryüzünde ve kendi nefislerinde nice ibretler vardır. Hiç görmüyor musunuz?

51:21 Kesin olarak inananlar için, yeryüzünde ve kendi nefislerinde nice ibretler vardır. Hiç görmüyor musunuz?

51:22 Sizin rizkiniz da size vaad edilen sevap ve ceza da göktedir.

51:23 Gök ve yerin Rabbine andolsun ki size edilen o vaad, herhalde haktır. O tipki sizin konuşmanız gibi gerçektir.

51:24 Ey Muhammed! İbrahim'in şerefli misafirlerinin haberi sana geldi mi?

51:25 Hani onlar İbrahim'in huzuruna girmişlerdi de "Selam sana!"

demislerdi. İbrahim: "Size de selam" demis, ve içinden: "Bunlar tanınmamış bir topluluk!" diye geçirmisti.

51:26 İbrahim, sonra ailesine giderek semiz bir buzagi (eti) getirdi.

51:27 Onu önlerine sürerek: "Yemez misiniz?" dedi.

51:28 Yemediklerini görünce onlardan içine bir korku düştü. Onlar İbrahim'e: "Korkma!" dediler ve onu çok bilgili bir oğul ile müjdelediler.

51:29 Bunun üzerine karısı (Sâre) bir çiglik atarak geldi ve elini yüzüne vurarak: "Ben kisir bir kocakariyim, nasıl çocuğum olur?" dedi.

51:30 Misafir melekler: "Evet bu böyledir. Rabbin böyle buyurdu. Gerçekten O hüküm ve hikmet sahibidir. Herseyi hakkiyla bilir." dediler.

51:31 İbrahim, kendisine misafir olarak gelen meleklerle: "Acaba sizin asil önemli isiniz nedir ey elçiler?" dedi.

51:32 Onlar: "Gerçekten biz günahkâr bir kavim (olan Lût kavmine) gönderildik.

51:33 Onların üzerine çamurdan pisirilmiş sert taşlar yağdıracağız.

51:34 O taşlardan herbirinin haddi asanlardan kime isabet edeceği Rabbin katında isaretlenmiştir." dediler.

51:35 Nihayet biz müminlerden orada bulunan kimseleri çıkardık.

51:36 Fakat biz orada müslümanlardan bir ev halkından başka kimseyi de bulamadık.

51:37 Biz orada acı bir azabdan korkan kimseler için bir ibret nisanesi bıraktık.

51:38 Musa'nın kıssasında da ibret vardır. Hani biz onu apaçık bir delille Firavun'a göndermistik.

51:39 Firavun ise ordusuyla birlikte yüz çevirmiş, onun hakkında: "Bu bir sihirbazdır, ya da bir delidir." demisti.

51:40 Nihayet biz onu ve ordularını yakalayip hepsini denize attık. Firavun ise o sırada (inadından dolayı pısmanlık duyarak) kendi kendini kınıyordu.

51:41 Âd kavminin helâkinde de bir ibret vardır. Hani biz onların üzerine köklerini kesecek bir rüzgar göndermistik.

51:42 O rüzgar üzerine ugradığı hiçbir şeyi bırakmıyor, mutlaka onu kül gibi dağıtıyordu.

51:43 Semud kavminin helâkinde de bir ibret vardır. Hani onlara: "Belirli bir süreye kadar dünyadan yararalanıp, geçinin!" denmişti.

51:44 Onlarsa Rablerinin emrine karşı büyüklük tasladılar. Bunun üzerine kendilerini, bakıp dururlarken yıldırım yakalayip, çarptı.

51:45 Artık onlar, ne kendi kendilerine ayaga kalkabildiler, ne de yardım gördüler.

51:46 Daha önce de Nuh kavmini helâk etmistik. Çünkü onlar yoldan çıkmış fâsik bir kavimdiler.

51:47 Biz göğü kudretimizle bina ettik. Hiç şüphesiz biz, çok genişlik ve kudret sahibiyiz.

51:48 Yeryüzünü de biz dösedik. Bakın biz onu ne güzel döşüyoruz!

51:49 Biz herseyden iki çift yarattık. Umulur ki, iyice düşünürsünüz.

51:50 Ey Muhammed! de ki: "Öyleyse Allah'a kosun, gerçekten ben size O'nun tarafından gönderilmiş apaçık bir uyarıcıyım.

51:51 Allah'la beraber başka bir tanrı uydurmayın (O'na ortak kosmayın). Gerçekten ben size O'nun tarafından gönderilmiş apaçık bir uyarıcıyım."

51:52 Böylece onlardan öncekilere de herhangi bir peygamber gelince, onun hakkında da mutlaka: "Bir sihirbazdır veya bir delidir." dediler.
51:53 Onlar birbirlerine bunu mu tavsiye ettiler? Hayır onlar azgın bir kavimdir.
51:54 Ey Muhammed! Sen onlardan yüz çevir. Artık sen kinanacak değilsin.
51:55 Sen öğüt verip hatırlat. Çünkü, hatırlatmak müminlere fayda verir.
51:56 Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet etsinler diye yarattım.
51:57 Ben onlardan herhangi bir rızık istemiyorum. Beni yedirmelerini de istemiyorum.
51:58 Süphesiz ki, rızık veren O sağlam kuvvet sahibi olan Allah'tır.
51:59 Süphesiz ki, zulmedenlerin geçmiş arkadaşlarının payı gibi, dolgun bir azab payı vardır. Ama şimdi onu acele istemesinler.
51:60 Kendilerine vaad edilen günlerinde uğrayacakları azabdan dolayı vay inkâr edenlerin haline!.

Sura 52: At-Tur

52:1 Andolsun Tûr'a,
52:2 Yayılmış ince deri üzerine, satır satır yazılmış kitaba,
52:3 Yayılmış ince deri üzerine, satır satır yazılmış kitaba,
52:4 Ma'mur eve,
52:5 Yükseltilmiş tavana,
52:6 Kaynatılmış denize, (andolsun ki)
52:7 Rabbinin azabi mutlaka vuku bulacaktır.
52:8 Ona engel olacak (hiçbir şey de) yoktur.
52:9 O gün gök, bir çalkanis çalkalanır
52:10 Dağlar da bir yürüyüş yürür.
52:11 Vay haline o gün yalanlayanların!
52:12 Ki onlar, daldıkları bir bataklık (bâtil)da oynayip duruyorlar.
52:13 O gün onlar cehennem atesine itilip kakılacaklar.
52:14 (Onlara): "İste yalanlayıp durduğunuz ateş budur" (denilecek).
52:15 "Bu da mi bir sihir? Yoksa siz görmüyor musunuz?
52:16 Girin oraya, ister sabredin ister etmeyin artık sizin için birdir. Siz hep yaptıklarınıza göre cezalandırılacaksınız" (denilecek).
52:17 Süphesiz (günahlardan) korunanlar da cennetlerde, nimetler içindedirler.
52:18 Rablerinin kendilerine verdiği ile zevk ü sefâ sürerler. Rableri onları, cehennem azabından korumuştur.
52:19 (Onlara): "Yaptıklarınıza karşılık afiyetle yeyin, için" (denilir.)
52:20 Sıra sıra dizilmiş koltuklara yaslanırlar. Ayrıca biz onları ceylan gözlü hûrilerle evlendirdik.
52:21 İman edip zürriyetleri de iman ile kendilerine tâbi olanlar (yok mu?); iste biz, onların nesillerini de kendilerine kattık. Kendilerinin amellerinden birsey de eksiltmedik. Herkes kendi kazandığına bağlıdır.
52:22 Onlara canlarının istediği meyvalar ve etlerden bol bol verdik.
52:23 Orada bir kadeh kapisırlar ki, onda ne bir saçmalama vardır, ne de

günaha sokma.

52:24 Kendilerine ait bir takım hizmetçiler de onların etrafında dönerler.

Bu gençler sanki sedefleri içine gizlenmiş inci gibidirler.

52:25 Birbirlerine yönelip soruyorlar.

52:26 Ve diyorlar ki: "Gerçekte biz daha önce (dünya hayatında) âilemiz içinde (âkibetimizden) korkardık".

52:27 "Allah bize lutfetti de bizi (vücûdun) içine isleyen (kavurucu) azabdan korudu."

52:28 "Gerçekten biz bundan önce O'na yalvarıyorduk. Çünkü iyilik eden, esirgeyen ancak O'dur."

52:29 (Ey Muhammed!) sen hatırlat, öğüt ver. Rabbinin nimeti sayesinde sen ne kâhinsin, ne de mecnûn.

52:30 Yoksa onlar (senin için): "Bir sâirdir, zamanın felaketlerine çarpılmasını gözetliyoruz." mu diyorlar?

52:31 De ki: Bekleyin, çünkü ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.

52:32 Onların akılları mı bunu emreder yoksa onlar azgın bir topluluk mudur?

52:33 Yoksa "Onu uydurdu" mu diyorlar? Hayır onlar inanmıyorlar.

52:34 Eger doğru iseler onun benzeri bir söz meydana getirsinler.

52:35 Yoksa onlar, hiçbir şey olmadan (yani yaraticisiz) mi yaratıldılar? Yoksa kendileri yaratıcı midirler?

52:36 Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yarattılar? Hayır, onlar düşünüp hakikati anlamazlar.

52:37 Yoksa Rabbinin hazineleri onların yanında midir? Yahut hâkim (her şeyin yöneticisi) kendileri midir?

52:38 Yoksa kendilerine mahsus (üzerine çıkıp sırları) dinleyecekleri bir merdivenleri mi var? Öyleyse dinleyenleri, açık bir delil getirsin.

52:39 Demek kızlar O'na, ogullar size öyle mi?

52:40 Yoksa sen kendilerinden bir ücret istiyorsun da, bu yüzden onlar ağır bir borç altında mi kalıyorlar?

52:41 Yoksa gayb kendilerinin yanında da onlar mı yazıyorlar?

52:42 Yoksa bir tuzak mı kurmak istiyorlar? Fakat o küfredenlerin kendileri tuzaga düşeceklerdir.

52:43 Yoksa onların Allah'tan başka bir ilâhi mi var? Allah, onların ortak kostukları şeylerden uzaktır.

52:44 Gökten bir parçanın düştüğünü görseler, "Üst üste yigilmis bulutlardır." derler.

52:45 Artık çarpılacakları günlerine kavusuncaya kadar onları (kendi hallerine) bırak.

52:46 O gün hiçbir tedbirlerinin kendilerine zerre kadar faydası olmayacak ve hiçbir şekilde yardım da görmeyeceklerdir.

52:47 Süphesiz o zulmedenlere ondan başka da azab vardır. Fakat çokları bilmezler.

52:48 Rabbinin hükmüne sabret. Çünkü sen gözlerimizin önündesin.

Kalktığın zaman Rabbinin hamd ile tesbih et.

52:49 Gecenin bir kısmında ve yıldızların batışında da O'nu tesbih et

Sura 53: An-Najm

- 53:1 Inmekte olan yildiza andolsun ki,
53:2 Arkadasiniz (Muhammed) sapmadi, azmadi.
53:3 O, hevâdan (arzularina göre) konusmaz.
53:4 O(nun konusmasi kendisine) vahyedilenden baskasi degildir.
53:5 Onu, müthis kuvvetleri olan biri öğretti
53:6 (Ki o) akil ve görüsünde kuvvetli (bir melek)dir. Hemen (gerçek meleklik sekliyle) dogruldu.
53:7 O, en yüksek ufukta idi.
53:8 Sonra (Cebrail ona) yaklasti ve (asagiya dogru) sarkti.
53:9 Onunla arasindaki mesafe, iki yay kadar, yahut daha az kaldi.
53:10 (Allah), kuluna verdigi vahyi verdi.
53:11 Onun gördüğünü kalb(i) yalanlamadi.
53:12 Onun gördükleri hakkında simdi kendisi ile tartisacak misiniz.
53:13 Andolsun onu bir kez daha görmüstü.
53:14 Sidretü'lMüntehâ'nin yaninda.
53:15 Ki Cennetü'lMe'vâ onun yanindadir.
53:16 Sidre'yi kaplayan kapliyordu.
53:17 (Peygamberin) gözü sasmadi ve siniri asmadi.
53:18 Andolsun ki o, Rabbinin âyetlerinden en büyüünü gördü.
53:19 Siz de gördünüz degil mi o Lât ve Uzza'yi?
53:20 Ve üçüncü olarak da öteki (put) Menat'i?
53:21 Size erkek O'na disi öyle mi?
53:22 Öyle ise bu çok insafsizca bir taksim.
53:23 Onlar hiçbir sey degil, sirf sizin ve babalarinizin taktiginiz (bos) isimlerdir. Allah onlar hakkında hiçbir delil indirmedir. Onlar yalnız zanna ve nefislerin sevdasına uyuyorlar. Halbuki onlara Rableri tarafından yol gösterici gelmistir.
53:24 Yoksa her arzu ettigi sey, insanin kendisinin mi (olacak) dir?
53:25 Son da ilk de (ahiret de dünya da) Allah'indir.
53:26 Göklerde nice melek var ki Allah'in dileyip razi olduguna izin vermeden önce onların sefaatlari hiç bir ise yaramaz.
53:27 Ahirete iman etmeyenler meleklere disilerin adlarini takip duruyorlar
53:28 Onların bu hususta bir bilgileri yoktur. Sadece zanna uyuyorlar. Zan ise, süphesiz hakikat bakimindan birsey ifade etmez.
53:29 Onun için bizi anmaktan yüz çeviren ve dünya hayatindan baska bir sey istemeyenlerden yüz çevir.
53:30 Iste onların ilimden erisebilecekleri (son sinir) budur.
Süphesiz, Rabbin, yolundan sapani da iyi bilir; O, hidayette olani da iyi bilir.
53:31 Göklerde ve yerde bulunanlar hep Allah'indir. Akibet (sonuçta) kötülük yapanlari yaptiklari ile cezalandiracak, güzel davrananlari da daha güzeliyle mükafatlandiracaktır.
53:32 Onlar ki günahin büyüklerinden ve çirkin islerden kaçinirlar, yalnız bazi küçük kusurlar hariç. Süphesiz Rabbinin affi genistir. O, sizi daha topraktan yarattigi zaman ve siz annelerinizin karinlarinda

bulduğunuz sırada, sizi en iyi bilendir. Bunun için kendinizi temize çıkarmayın. Çünkü O, kötülükten sakınanı daha iyi bilir.

53:33 Simdi gördün mü O yüz çevireni?

53:34 Azıcık verip (sonra vermemekte) direneni?

53:35 Gaybin bilgisi kendi yanındadır da, o mu görüyor?

53:36 Yoksa haber verilmedi mi Musa'nın sahifelerinde yazılı olanlar?

53:37 Ve çok vefakâr olan İbrahim'in sahifelerindekiler?

53:38 Ki hiçbir günahkâr baskasının günah yükünü yüklenmez.

53:39 Doğrusu insana çalışmasından başka bir şey yoktur.

53:40 Ve çalışması da yakında görülecektir.

53:41 Sonra ona karşılığı tam olarak verilecektir.

53:42 Ve şüphesiz en son varis, Rabbinedir.

53:43 Doğrusu güldüren de ağlatan da O'dur.

53:44 Öldüren de dirilten de O'dur.

53:45 Şüphesiz erkeği, disiyi iki es yaratan O'dur,

53:46 Atıldığı zaman bir nutfeden.

53:47 Şüphesiz tekrar diriltmek de O'na aittir.

53:48 Şüphesiz zengin eden de sermaye veren de O'dur.

53:49 Doğrusu Si'râ yıldızının Rabbi O'dur.

53:50 O, helak etti önce gelen Âd'i.

53:51 Ve Semûd'u da bırakmadı.

53:52 Önceden de Nuh kavmini (helak etmişti), çünkü onlar zulmetmiş ve azmistir.

53:53 Altı üstüne getirilmiş şehirleri devirip yıktı.

53:54 Onları neler kapladı neler!

53:55 O halde Rabbinin hangi nimetinden kuskun duyuyorsun.

53:56 Bu da ilk uyarıcılardan bir uyarıcıdır.

53:57 Yaklaşan yaklaştı.

53:58 Onu Allah'tan başka açığa çıkaracak yoktur.

53:59 Simdi siz bu sözden mi hayret ediyorsunuz?

53:60 Gülüyorsunuz da ağlamıyorsunuz?

53:61 Ve siz mi kafa tutuyorsunuz ey gafiller?

53:62 Haydi Allah için secdeye kapanın ve O'na kulluk edin.

Sura 54: Al-Qamar

54:1 Kiyamet saati yaklaştı, Ay yarıldı.

54:2 Bir mucize görseler hemen yüz çevirirler ve "süregelen bir büyüdür" derler.

54:3 Yalanladılar, nefislerinin arzularına uydular. Halbuki her is yerini bulacaktır.

54:4 Andolsun ki onlara (kötülükten) vazgeçirecek nice önemli haberler gelmiştir.

54:5 Bunlar üstün bir hikmettir fakat uyarılar fayda vermiyor.

54:6 Sen de onlardan yüz çevir ki, o gün çağırıcı, görülmedik müthiş bir seye çağırır.

54:7 Gözleri düskün düskün (zelil ve hakir) kabirlerinden çıkarlar, sanki yayılan çekirgeler gibidirler.

54:8 O çağırana kosarak, kâfirler: "Bu çetin bir gündür." derler.
54:9 Onlardan önce Nuh'un kavmi de yalanlamisti. Kulumuzu yalanladilar ve:
"Cinlenmistir." dediler. Ve (Nuh davetten vazgeçmeye) zorlandi.
54:10 Bunun üzerine Rabbine: "Ben yenik düstüm, bana yardım et!" diyerek
yalvardi.
54:11 Biz de bosalan bir su ile gögün kapilarini açtik.
54:12 Yeri de kaynaklar halinde fiskirttik, derken sular takdir edilmiş
bir is için birlesti.
54:13 Nuh'u da tahtalardan yapilmiş, çivilerle (çakılmış gemi)
üzerinde tasidik.
54:14 Nankörlük edilen (kulumuz)e bir mükafat olmak üzere (gemi),
gözlerimizin önünde akip gidiyordu.
54:15 Bunu bir ibret olarak biraktik, ibret alan yok mudur?
54:16 Benim azabim ve uyarilarim nasılmış (görsünler)
54:17 Andolsun biz Kur'ân'i öğüt almak için kolaylastirdik. Öğüt
alan yok mudur?
54:18 Âd (kavmi) da yalanladi, azabim ve uyarilarim nasil oldu?
54:19 Biz onların üstüne, ugursuzlugu devam eden bir günde dondurucu bir
rüzgar gönderdik.
54:20 (O rüzgar) insanlari, sökülmüş hurma kütükleri gibi yere
seriyordu.
54:21 Nasılmış benim azabim ve uyarim?
54:22 Andolsun biz Kur'ân'i öğüt almak için kolaylastirdik. Öğüt
alan yok mudur?
54:23 Semûd da o uyarilari yalanladilar.
54:24 "Bizden bir insana mi uyacakiz? O takdirde biz apaçik bir sapiklik
ve çilginlik içine düsmüş oluruz." dediler.
54:25 "Zikir, aramızdan ona mi birakildi? Hayir o, yalanci, küstahin
biridir" (dediler).
54:26 Yarin onlar, yalanci, küstahin kim oldugunu bilecekler.
54:27 Biz onlara, kendilerini imtihan etmek için disi deveyi gönderecegiz.
Onun için sen onlari gözet ve sabirli ol.
54:28 Onlara suyun aralarinda paylastirilacagini haber ver; her içene
düsen miktar, hazir kilinmistir.
54:29 Bunun üzerine arkadaslarina bagirdilar. O da (biçagi) çekerek
(deveyi) kesti.
54:30 Ama azabim ve uyarilarim nasil oldu.
54:31 Biz onların üzerine tek sayha (korkunç bir ses) gönderdik;
agilcinin topladigi çali çirpi kirintilari gibi kirilip
dökülüverdiler.
54:32 Andolsun biz Kur'ân'i öğüt almak için kolaylastirdik. Öğüt
alan yok mudur?
54:33 Lût kavmi de uyarilari yalanladi.
54:34 Biz de onların üzerlerine (taslar savuran) bir firtina gönderdik.
Yalniz Lût ailesini seher vakti kurtardik,
54:35 Katimizdan bir nimet olarak. Biz sükredeni böyle
mükafatlandiririz.

54:36 (Lût), onlari bizim yakalamamiza karsi uyarmisti. Fakat ikazlara karsi kustu duydular,
54:37 Onun konuklarindan murad almaya kalkistilar. Biz de gözlerini siliverdik. "Haydi azabimi ve uyarilarimi tadin!" (dedik).
54:38 Sabah erken, onlari kararli bir azab yakaladi.
54:39 "Azabimi ve uyarilarimi tadin!" (dedik).
54:40 Andolsun biz Kur'ân'i ögüt almak için kolaylastirdik. Ögüt alan yok mudur?
54:41 Süphesiz Firavun ailesine de uyarici peygamberler geldi.
54:42 Lakin onlar bütün âyetlerimizi yalanladilar. Biz de onlari çok kuvvetli ve kudretli bir yakalayisla yakaladik. Bu kissalardan hisseye gelince;
54:43 Simdi sizin kâfirleriniz, onlardan hayirli mi? Yoksa kitaplarda sizin için bir beraet mi var?
54:44 Yoksa "Biz birbirimize yardim eden bir topluluguz." mu diyorlar?
54:45 Her halde o topluluk bozulacak ve geriye dönüp kaçacaklardir.
54:46 Bilakis kiyamet onlara vaad edilen asil saattir. Saat cidden çok feci ve acidir.
54:47 Muhakkak ki suçlular sapiklik ve çilginlik içindedirler.
54:48 O gün yüzleri üstü ateste sürüklenecekler, "Cehennem dokunusunu tadin!" (denilecek).
54:49 Haberiniz olsun ki, biz her sey bir kadere göre yarattik.
54:50 Buyrugumuz yalnız bir tekdir, göz açıp yumma gibidir.
54:51 Andolsun biz, sizin benzerlerinizi hep helak ettik. Ögüt alan yok mudur?
54:52 Isledikleri her sey, kitaplarda mevcuttur.
54:53 Küçük, büyük hepsi satir satir yazilmistir.
54:54 Takva sahipleri cennetlerde, nur içindedirler.
54:55 Güçlü padisahin huzurunda dogruluk koltuklarindadirilar.

Sura 55: Ar-Rahman

55:1 Rahmân (çok merhametli olan Allah)
55:2 Kurân'i öğretti.
55:3 İnsani yaratti.
55:4 Ona beyani öğretti.
55:5 Günes de ay da bir hesap iledir.
55:6 Bitkiler ve ağaçlar secde etmektedirler.
55:7 Göğü yükseltti ve mizani koydu.
55:8 Sakin tartida taskinlik etmeyin.
55:9 Tartiyi adaletle yapin, terazide eksiklik yapmayin.
55:10 (Allah) yeri mahlukat için (asagiya) koydu.
55:11 Orada meyvalar ve salkimli hurma ağaçlari vardır.
55:12 Yaprakli taneler ve hos kokulu bitkiler vardır.
55:13 Simdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanliyorsunuz?
55:14 Allah insani, pismis bir çamura benzeyen bir balçiktan yaratti.
55:15 Cinleri de hâlis atesten yaratti.
55:16 Simdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanliyorsunuz?

- 55:17 (O) iki dogunun ve iki batinin Rabbidir.
- 55:18 Simdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanliyorsunuz?
- 55:19 (Aci ve tatli) iki denizi saliverdi birbirine kavusuyorlar.
- 55:20 Fakat aralarinda bir engel vardir, birbirlerine geçip karismiyorlar.
- 55:21 Simdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanliyorsunuz?
- 55:22 Ikisinden de inci ve mercan çıkar.
- 55:23 Simdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanliyorsunuz?
- 55:24 Denizde koca daglar gibi yükselen gemiler de onundur.
- 55:25 Simdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanliyorsunuz?
- 55:26 Yer üzerinde bulunan her sey fânidir.
- 55:27 Yalnız celâl ve ikram sahibi Rabbinin yüzü (zâti) baki kalacaktır.
- 55:28 Simdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanliyorsunuz?
- 55:29 Göklerde ve yerde bulunanlar, O'ndan isterler. O, her gün yeni bir istedir.
- 55:30 Simdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanliyorsunuz?
- 55:31 Ey insan ve cin! sizin de hesabınızı ele alacağız.
- 55:32 Simdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanliyorsunuz?
- 55:33 Ey cin ve insan toplulukları! Göklerin ve yerin çevresinden geçmeye gücünüz yeterse geçin gidin. Allah'in verdiği bir güç olmadan geçemezsiniz.
- 55:34 Simdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanliyorsunuz?
- 55:35 Üzerinize atesten alev ve duman gönderilir, kendinizi savunamazsınız.
- 55:36 Simdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanliyorsunuz?
- 55:37 Gök yarılıp da, erimis yağ gibi kıpkırmızı bir gül olduğu zaman...
- 55:38 Simdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanliyorsunuz?
- 55:39 İşte o gün, ne insana ne de cinne günahından sorulmaz.
- 55:40 Simdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanliyorsunuz?
- 55:41 Suçlular simalarından tanınır, alınlarından ve ayaklarından tutulur.
- 55:42 Simdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanliyorsunuz?
- 55:43 İşte bu, suçluların yalanladığı cehennemdir.
- 55:44 Onunla kaynar su arasında dolasirlar.
- 55:45 Simdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanliyorsunuz?
- 55:46 Rabbinin makamından korkan kimselere iki cennet vardır.
- 55:47 Simdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanliyorsunuz?
- 55:48 İkisinin de çeşitli ağaçları, meyvaları vardır.
- 55:49 Simdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanliyorsunuz?
- 55:50 İkisinde de akıp giden iki kaynak vardır.
- 55:51 Simdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanliyorsunuz?
- 55:52 İkisinde de her türlü meyvadan çift çift vardır.
- 55:53 Simdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanliyorsunuz?
- 55:54 Astarları atlastan yataklara yaslanırlar. İki cennetin de devsirmesi yakındır.
- 55:55 Simdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanliyorsunuz?

55:56 Oralarda gözlerini yalnız eslerine çevirmiş dilberler var ki, bunlardan önce onlara ne insan ne de cin dokunmuştur.
55:57 Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?
55:58 Sanki onlar yâkut ve mercandırlar.
55:59 Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?
55:60 İyiliğin karşılığı, yalnız iyilik değil midir?
55:61 Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?
55:62 Bu ikisinden başka iki cennet daha vardır.
55:63 Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?
55:64 (Bu cennetler) yemyesildirler.
55:65 Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?
55:66 İkisinde de fiskiran iki kaynak vardır.
55:67 Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?
55:68 İkisinde de her türlü meyva, hurma ve nar vardır.
55:69 Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?
55:70 İçlerinde güzel huylu, güzel yüzlü kadınlar vardır.
55:71 Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?
55:72 Çadırlar içerisinde gözlerini yalnız kocalarına çevirmiş hûriler vardır.
55:73 Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?
55:74 Bunlardan önce onlara ne insan ne de cin dokunmuştur.
55:75 Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?
55:76 Yeşil yastıklara ve hârikulâde güzel işlemeli döseklere yaslanırlar.
55:77 Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?
55:78 Büyüklük ve ikram sahibi Rabbinin adı ne yücedir!

Sura 56: Al-Waqi'ah

56:1 Olacak vak'a olduğu zaman
56:2 Onun oluşunu yalanlayacak kimse yoktur.
56:3 O, alçaltıcıdır, yükselticidir.
56:4 Yer siddetle sarsıldığı
56:5 Dağlar serpildikçe serpildiği
56:6 Dağılıp toz duman haline geldiği
56:7 Ve sizler üç sınıf olduğunuz zaman
56:8 Şâgin adamları (var ya) ne mutludurlar onlar!
56:9 Solun adamları ise ne uğursuzdurlar onlar!
56:10 Önde olanlar (var ya), onlar öncüdürler.
56:11 İşte o yaklaştırılanlar,
56:12 Nimet cennetlerindedirler.
56:13 Çoğu önceki ümmetlerden,
56:14 Birazı da sonrakilerden.
56:15 (Onlar) cevherlerle işlenmiş tahtlar üzerindedirler.
56:16 Karşılıklı olarak onların üzerinde yaslanırlar.
56:17 Çevrelerinde, ölümsüzlüğe ulaşmış gençler dolasırlar.
56:18 Kaynagından doldurulmuş, testiler, ibrikler ve kadehlerle.
56:19 Ondan ne başları agritilir, ne de akılları giderilir.

56:20 Begendikleri meyvalar,
56:21 Canlarının çektiği kus etleri,
56:22 İri gözlü hûriler,
56:23 Saklı inciler gibi,
56:24 Yaptıklarına karşılık olarak verilir.
56:25 Orada boş bir söz ve günaha sokan bir laf isitmezler.
56:26 Duydukları söz, yalnız "selam", "selam" dir.
56:27 Sığın adamları, nedir o sığın adamları!
56:28 Dalbastı kirazlar,
56:29 Meyva dizili muzlar,
56:30 Uzamis gölgeler,
56:31 Fiskiran sular.
56:32 Pek çok meyva arasında,
56:33 Tükenmeyen ve yasaklanmayan
56:34 Ve yükseltilmiş döşekler üstündedirler.
56:35 Biz kadınları yeniden inşa ettik (yarattık).
56:36 Onları bâkireler yaptık.
56:37 Hep yasit sevgililer,
56:38 Sığın adamları içindir.
56:39 Bir çoğu öncekilerdendir.
56:40 Bir çoğu da sonrakilerdendir.
56:41 Solun adamları, nedir o solcular!
56:42 İçlerine isleyen bir ateş ve kaynar su içinde,
56:43 Kapkara dumandan bir gölge altındadırlar.
56:44 Ki ne serindir, ne de faydalı.
56:45 Çünkü onlar bundan önce varlık içinde sefâhete dalmışlardı.
56:46 Büyük günahi işlemekte ısrar ediyorlardı.
56:47 Ve diyorlardı ki: "Biz ölüp, toprak ve kemik yığını olduktan sonra, biz mi bir daha diriltileceğiz?"
56:48 "Önceki atalarımızda mı?"
56:49 De ki: "Öncekiler ve sonrakiler"
56:50 "Belli bir günün belli vaktinde mutlaka toplanacaklardır."
56:51 Sonra siz, ey sapık yalanlayıcılar!
56:52 Elbette bir ağaçtan, zakkum ağacından yiyeceksiniz.
56:53 Karınlarınızı hep onunla dolduracaksınız.
56:54 Üstüne de kaynar su içeceksiniz.
56:55 Susuzluk illetine tutulmuş develerin içisi gibi içeceksiniz.
56:56 İşte ceza gününde onlara sunulacak ziyafet budur.
56:57 Biz sizi yarattık; tasdik etmeniz gerekmez mi?
56:58 Attığınız meniyi gördünüz mü?
56:59 Onu siz mi yaratıyorsunuz yoksa yaratan biz miyiz?
56:60 Aranızda ölümü takdir eden biziz ve bizim önümüze geçilmez.
56:61 Böylece sizin yerinize benzerlerinizi getirelim ve sizi bilmediğiniz bir yaratılışa tekrar var edelim diye (böyle yapıyoruz).
56:62 Andolsun, ilk yaratılışı bildiniz. Düşünüp ibret almanız gerekmez mi?
56:63 Ektiginizi gördünüz mü?

56:64 Onu siz mi bitiriyorsunuz, yoksa bitiren biz miyiz?
56:65 Dileseydik, onu kuru bir çöp yapardık. Hayret eder dururdunuz.
56:66 "Dogrusu borç altına girdik."
56:67 "Dogrusu, biz yoksul bırakıldık" (derdiniz).
56:68 İçtiğiniz suya baktınız mı?
56:69 Buluttan onu siz mi indirdiniz, yoksa indiren biz miyiz?
56:70 Dileseydik onu tuzlu yapardık. O halde sükreteniz ya!
56:71 Yaktığınız atesi gördünüz mü?
56:72 Onun ağacını siz mi yarattınız, yoksa yaratan biz miyiz?
56:73 Biz onu bir ibret ve çölden gelip geçenlere bir fayda yaptık.
56:74 Öyleyse büyük Rabbinin adını yücelt.
56:75 Hayır, yıldızların yerlerine yemin ederim.
56:76 Bilerseniz bu büyük bir yemindir.
56:77 O, elbette şerefli bir Kur'ân'dır.
56:78 Korunmuş bir kitaptadır.
56:79 Ona temizlenenlerden baskası el süremez.
56:80 (O), âlemlerin Rabbinden indirilmiştir.
56:81 Şimdi siz bu sözü mü küçümsüyorsunuz?
56:82 Rizkinizi, yalanlamanızdan ibaret mi kiliyorsunuz?
56:83 Can boğaza dayandığı zaman
56:84 Ki o zaman siz (ölmek üzere olana) bakar durursunuz.
56:85 Biz ona sizden daha yakınız, fakat siz görmezsiniz.
56:86 Eger cezalandırılmayacak iseniz,
56:87 Onu geri çevirsenize; sayet iddianızda doğru iseniz.
56:88 Fakat ölen kişiye gelince, eger o rahmete yaklaştırılanlardan ise,
56:89 Ona rahatlık, güzel rizik ve Naîm cenneti vardır.
56:90 Eger O, sağın adamlarından ise,
56:91 "(Ey sagcı), sana sağcılardan selam!"
56:92 Ama yalanlayıcı sapıklardan ise;
56:93 İste ona da kaynar sudan bir ziyafet vardır.
56:94 Ve cehenneme atılma vardır.
56:95 Kesin gerçek budur iste.
56:96 Öyle ise Rabbinizi o büyük ismiyle tesbih et.

Sura 57: Al-Hadid

57:1 Göklerde ve yerde bulunan her şey Allah'i tesbih etmektedir. O, çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.
57:2 Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. O, diriltir, öldürür, O, her şeye kadirdir.
57:3 O ilktir, sondur, zahirdir, bâtındır. O herşeyi bilendir.
57:4 O'dur ki gökleri ve yeri altı günde yarattı. Sonra ars üzerine istivâ etti (hükümran oldu). Yere gireni, ondan çıkani, gökten ineni, ona çıkani bilir. Nerede olsanız O sizinle beraberdir. Allah yaptıklarınızı görmektedir.
57:5 Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Bütün işler O'na döndürülecektir.
57:6 Geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü gecenin içine sokar. O,

gögüslerin özünü bilir.

57:7 Allah'a ve Resulüne iman edin. Sizi hâkim kildigi, sizin yönetiminize verdiği seylerden harcayın. Sizden, inanan ve harcayanlar için büyük mükafat vardır.

57:8 Size ne oldu ki, Resul sizi Rabbinize inanmanız için davet ettiği halde Allah'a inanmıyorsunuz? Oysa O, sizden kesin söz almısti. Eger inanacaksanız.

57:9 Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için kuluna apaçık âyetler indiren O'dur. Süphesiz Allah, size karsi çok sefkatli, çok merhametlidir.

57:10 Neden siz Allah yolunda harcamayasınız ki? Göklerin ve yerin mirası zaten Allah'ındır. Elbette içinizden, fetihten önce harcayan ve savasan bir olmaz. Onların derecesi, sonradan infak eden ve savasanlardan daha büyüktür. Bununla beraber Allah hepsincede en güzel sonucu vaad etmiştir. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

57:11 Kimdir o, Allah'a güzel bir borç verecek olan ki, Allah da onun verdigini kat kat artırsın ve onun için şerefli bir mükafat da versin.

57:12 O gün inanan erkekleri ve inanan kadınları görürsün ki nurları, önlerinde ve sağlarında kosuyor. (Kendilerine): "Bugün müjdeniz altlarından ırmaklar akan, içlerinde ebedi kalacağınız cennetlerdir." (denilir) İşte büyük kurtuluş budur!

57:13 O gün münafik erkekler ve münafik kadınlar o iman edenlere söyle diyeceklerdir: "Bize bakın da sizin nurunuzdan alalım?" Onlara: "Arkanıza dönün de nur arayın!" denilir. Aralarına kapılı bir sur çekilir ki, onun içinde rahmet, dışında da azap vardır.

57:14 (Münafıklar) onlara: "Biz sizinle beraber değil miydik?" diye seslenirler. (Müminler) de derler ki: "Evet ama, siz kendi canlarınıza kötülük ettiniz, gözlediniz, süpheye düştünüz ve kuruntular sizi aldatti. O çok aldatan (seytan) sizi, Allah hakkında bile aldatti. Nihayet Allah'ın emri gelip çattı.

57:15 Bugün artık ne sizden ne de inkar edenlerden fidiye kabul edilir, varacağınız yer atestir. Size yarasan odur. Orası ne kötü bir dönüş yeridir!

57:16 Inananlar için hâlâ vakit gelmedi mi ki, kalbleri Allah'ın zikrine ve inen hakka saygı duysun ve bundan önce kendilerine verilmiş, sonra üzerlerinden uzun zaman geçmekle kalbleri katılaşmış, çoğu da yoldan çıkmış kimseler gibi olmasınlar?

57:17 Biliniz ki Allah yer yüzünü ölümünden sonra diriltir. Belki aklınızı kullanırsınız diye size âyetleri açıkladık.

57:18 Süphesiz sadaka veren erkeklere ve sadaka veren kadınlara ve Allah'a güzel bir ödünç verenlere, verdikleri kat kat artırilir ve onlara şerefli bir mükafat vardır.

57:19 Allah'a ve peygamberine iman edenler var ya, iste onlar, Rableri yanında sözü özü doğru olanlar ve şehitlik mertebesine erenlerdir.

Onların mükafatları ve nurları vardır. İnkâr edip de âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar da cehennemın adamlarıdır.

57:20 Biliniz ki dünya hayatı bir oyun, bir eglence, bir süs ve kendi

aranızda övünme, mal ve evlat çoğaltma yarısından ibarettir. Bu, tipki bir yağmura benzer ki; bitirdiği ot, ekincilerin hosuna gider, sonra kurur, onu sapsarı görürsün, sonra çerçöp olur. Ahirette ise çetin bir azab; Allah'tan mağfiret ve rıza vardır. Dünya hayatı, aldatıcı bir zevkten başka bir şey değildir.

57:21 Rabbinizden bir mağfiret; Allah'a ve peygamberine inananlar için hazırlanmış olup, genişliği gökle yerin genişliği kadar olan cennete kosusun. İşte bu Allah'ın lütfudur. Onu dilediğine verir. Allah büyük lütuf sahibidir.

57:22 Yeryüzünde vuku bulan ve sizin basiniza gelen herhangi bir musibet yoktur ki biz onu yaratmadan önce, bir kitapta yazılmış olmasın. Süphesiz bu Allah'a göre kolaydır.

57:23 Böylece elinizden çıkana üzülmeysiniz ve Allah'ın size verdiği nimetlerle simarmayasınız. Çünkü Allah, kendini beğenip böbürlenmiş kimseleri sevmez.

57:24 Onlar cimrilik edip insanlara da cimrilik emrederler. Kim yüz çevirirse Allah, zengindir, övgüye layıktır.

57:25 Andolsun biz peygamberlerimizi açık delillerle gönderdik ve insanların adaleti yerine getirmeleri için beraberlerinde kitabı ve ölçüyü indirdik. Biz demiri de indirdik ki onda büyük bir kuvvet ve insanlar için faydalar vardır. Bu, Allah'ın dinine ve peygamberlerine görmeden yardım edenleri belirlemesi içindir. Süphesiz Allah kuvvetlidir, daima üstündür.

57:26 Andolsun, Nuh'u ve İbrahim'i elçi gönderdik, peygamberliği ve kitabı bunların zürriyetleri arasına koyduk. Onlardan yola gelen de vardı, ama onlardan çoğu yoldan çıkmışlardı.

57:27 Sonra bunların izinden ard arda peygamberlerimizi gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da arkalarından gönderdik, ona İncil'i verdik ve ona uyanların yüreklerine bir sefkat ve merhamet koyduk. Uydurdukları ruhbanlığa gelince onu, biz yazmadık. Fakat kendileri Allah rızasını kazanmak için yaptılar. Ama buna da gereği gibi uymadılar. Biz de onlardan iman edenlere mükafatlarını verdik. İçlerinden çoğu da yoldan çıkmışlardır.

57:28 Ey inananlar! Allah'tan korkun, O'nun Resülü'ne inanın ki size rahmetinden iki pay versin, sizin için isigında yürüyeceğiniz bir nur yaratsın ve sizi bağışlasın. Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir

57:29 Böylece Kitab ehli, Allah'ın lütfundan hiçbir şey elde edemeyeceklerini bilsinler. Lütuf bütünüyle Allah'ın elindedir, onu dilediğine verir. Allah, büyük lütuf sahibidir.

Sura 58: Al-Mujadilah

58:1 Kocası hakkında seninle tartışan ve Allah'a şikayette bulunan kadının sözünü Allah isitmistir. Allah, sizin konuşmanızı isitir. Çünkü Allah, isitendir, bilendir.

58:2 İçinizde zihâr yapanların kadınları, onların anaları değildir. Onların anaları ancak kendilerini doğuran kadındır. Süphesiz onlar

çirkin ve yalan bir laf söylüyorlar. Kuskusuz Allah, affedici, bağışlayıcıdır.

58:3 Kadınlardan zihâr ile ayrılmak isteyip de sonra söylediklerinden dönenlerin, karilariyle temas etmeden önce bir köleyi hürriyete kavusturmaları gerekir. Size öğütlenen budur. Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır.

58:4 Buna imkan bulamayan kimse, temas etmeden önce aralıksız olarak iki ay oruç tutmalıdır. Buna da gücü yetmeyen, altmış fakiri doyurur. Bu (hafifletme), Allah'a ve Resulüne inanmanızdan dolayıdır. Bunlar Allah'ın hükümleridir. Kâfirler için acı bir azap vardır.

58:5 Allah'a ve Resulüne karşı gelenler, kendilerinden öncekilerin alçaltıldığı gibi alçaltılacaklardır. Biz apaçık âyetler indirmisizdir. Kâfirler için küçük düşürücü bir azap vardır.

58:6 O gün Allah onların hepsini diriltecek ve yaptıklarını kendilerine haber verecektir. Allah onları bir bir saymıştır. Onlar ise unutmuslardır. Allah her şeye şahiddir

58:7 Göklerde ve yerde olanları, Allah'ın bildiğini görmüyor musunuz? Üç kişinin gizli konuştuğu yerde dördüncüsü mutlaka O'dur. Bes kişinin gizli konuştuğu yerde altıncısı mutlaka O'dur. Bunlardan az veya çok olsunlar ve nerede bulunurlarsa bulunsunlar mutlak O, onlarla beraberdir. Sonra kıyamet günü onlara yaptıklarını haber verecektir. Doğrusu Allah, her şeyi bilendir.

58:8 Gizli konuşmaktan menedildikten sonra yine o menedildikleri şeyi yapmaya kalkışarak günah, düşmanlık ve Peygamber'e karşı gelmek hususunda gizlice konuşanları görmedin mi? Onlar sana geldikleri zaman seni, Allah'ın selamlamadığı bir tarzda selamlıyorlar. Kendi içlerinden de "bu söylediklerimiz yüzünden Allah'ın bize azap etmesi gerekmez miydi?" derler. Cehennem onlara yeter. Oraya gireceklerdir, ne kötü dönüş yeridir orası!

58:9 Ey iman edenler! Aranızda gizli konuşacağınız zaman günahi düşmanlığı ve Peygamber'e karşı gelmeyi fisildamayın. İyilik ve takvayı konuşun. Huzuruna toplanacağınız Allah'tan korkun.

58:10 Gizli konuşmalar seytandır. Bu iman edenleri üzme içindir. Oysa seytan, Allah'ın izni olmadıkça, müminlere hiçbir zarar veremez. Müminler Allah'a dayanıp güvensinler.

58:11 Ey iman edenler! Size: "Meclislerde yer açın." denilince yer açın ki Allah da size genişlik versin. Size "Kalkın." denilince de kalkın ki Allah sizden inananları ve kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltsin. Allah yaptıklarınızdan haberi olandır.

58:12 Ey iman edenler! Peygamber ile gizli bir şey konuşacağınız zaman bu konuşmanızdan önce bir sadaka veriniz. Bu sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Sayet bir şey bulamazsanız, artık Allah bağışlayan ve merhamet edendir..

58:13 Gizli (özel) bir şey konuşmanızdan önce sadaka vermektan korktunuz da mi yerine getirmediğiniz? Fakat Allah da sizi affetti. Su halde namazı kilin, zekatı verin, Allah'a ve Resulüne itaat edin. Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır.

58:14 Allah'ın kendilerine gazap ettiği bir topluluğu dost edinenleri

görmedin mi? Onlar ne sizdendirler, ne de onlardan. Bilerek yalan yere yemin ediyorlar.

58:15 Allah onlara çetin bir azab hazırlamıştır. Onlar ne kötü işler yapıyorlar!

58:16 Yeminlerini kalkan yapıp Allah'in yolundan çevirdiler. Onlar için küçük düşürücü bir azab vardır.

58:17 Onların ne malları, ne de evlatları, kendilerinden, Allah'dan hiçbir şey savamaz. Onlar ateş halkidir. Orada ebedî kalacaklardır.

58:18 Allah onların hepsini tekrar dirilttiği gün, dünyada size yemin ettikleri gibi O'na da yemin edecekler ve kendilerinin bir şey üzerinde bulduklarını, sanacaklardır. İyi bilin ki onlar yalancılardır.

58:19 Seytan onları istilâ etmiş, onlara Allah'i anmayı unutturmuştur. Onlar, şeytanın hizbi (partisi)dir. İyi bilin ki şeytanın partisi kaybedecektir.

58:20 Allah'a ve Resulüne düşman olanlar var ya, onlar en alçaklar arasındadırlar.

58:21 Allah: "Elbette ben ve elçilerim galip geleceğiz." diye yazmıştır. Süphesiz Allah güçlüdür, galipdir.

58:22 Allah'a ve ahiret gününe inanan bir milletin, babaları, oğulları, kardeşleri, yahut akrabaları da olsa Allah'a ve Resulüne düşman olanlarla dostluk ettiğini görmezsiniz. Onlar o kimselerdir ki Allah kalblerine iman yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacak, orada ebedî kalacaklardır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar Allah'in hizbi (dininin yardımcıları)dir. İyi bil ki, kurtulsa ulaşacak olanlar, Allah'in hizbidir.

Sura 59: Al-Hashr

59:1 Göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'i tesbih etmektedir, O üstündür, hikmet sahibidir.

59:2 Ehli kitaptan inkar edenleri, ilk sürgünleri yurtlarından çıkaran O'dur. Siz onların çıkacaklarını sanmamistiniz. Onlar da kalelerinin, kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı. Ama Allah'in azabı, onlara beklemedikleri yerden geliverdi. O, yüreklerine korku düşürdü; öyle ki evlerini hem kendi elleriyle, hem de müminlerin elleriyle harap ediyorlardı. Ey akıl sahipleri! İbret alın.

59:3 Eger Allah onlara sürgünü yazmamış olsaydı, elbette, onları dünyada başka şekilde cezalandıracaktı. Ahirette de onlar için ateş azabı vardır.

59:4 Bunun sebebi sudur: Onlar Allah'a ve Resulüne karşı geldiler; Kim Allah'a karşı gelirse Allah'in azabı şiddetlidir.

59:5 Hurma ağaçlarından herhangi bir şey kesmeniz veya kökleri üzerinde bırakmanız hep Allah'in izniyle ve O'nun, yoldan çıkanları cezalandırması içindir.

59:6 Allah'in, onlardan peygamberine verdiği ganimetlere gelince siz onun üzerine ne at, ne de deve sürmediniz. Fakat Allah peygamberini, dilediği kimselerin üzerine salar. Allah her şeye kadirdir.

59:7 Allah'in o kent halkından, Resulüne verdiği ganimetler, Allah'a, Resul'e, ona akrabalığı bulunanlara, yetimlere, yoksullara, yolcuya aittir. Ta ki içinizden yalnız zenginler arasında dolasan bir şey olmasın. Peygamber size ne veriyse onu alın. Sizenedi yasakladıysa ondan sakının ve Allah'tan korkun. Çünkü Allah'in azabi siddetlidir.

59:8 Bir de göç eden fakirlere aittir ki yurtlarından ve mallarından çıkarılmışlardır, Allah'in lütuf ve rızasını ararlar; Allah'a ve Resulüne yardım ederler. İste doğru olanlar onlardır.

59:9 Ve onlardan önce o yurda yerlesen imana sarılanlar kendilerine göç edip gelenleri severler ve onlara verilenlerden ötürü göğüslerinde bir ihtiyaç duymazlar. Kendilerinin ihtiyaçları olsa dahi, onları öz canlarına tercih ederler. Kim nefsinin cimriliginden korunursa, iste onlar umduklarına erenlerdir.

59:10 Onlardan sonra gelenler derler ki: "Rabbimiz, bizi ve bizden önce inanan kardeşlerimizi bağışla, kalplerimizde inananlara karşı bir kin bırakma! Rabbimiz! Sen çok sefkatli, çok merhametlisin!"

59:11 Münafıkların, kitap ehlinin inkar eden dostlarına "Eğer siz yurdunuzdan çıkarılırsanız, mutlaka biz de sizinle beraber çıkarız sizin aleyhinde kimseye asla uymayız. Eğer savaşa tutusursanız, mutlaka yardım ederiz." dediklerini görmedin mi? Allah, onların yalancı olduklarına şahitlik eder.

59:12 Andolsun eğer onlar, çıkarılırsalar, onlarla beraber çıkmazlar; savaşa tutusmuş olsalar, onlara yardım etmezler; yardım etseler bile arkalarını dönüp kaçarlar, sonra kendilerine de yardım edilmez.

59:13 Onların kalplerinde sizin korkunuz, Allah'in korkusundan fazladır. Böyledir, çünkü onlar anlamayan bir topluluktur.

59:14 Onlar toplu olarak sizinle savaşırlar, ancak, müstahkem şehirlerde yahut duvarların ardından (sizinle savaşmak isterler). Kendi aralarındaki çekişmeleri siddetlidir. Sen onları toplu sanırsın, oysa onların kalpleri dağınıktir. Böyledir, çünkü onlar aklını kullanmayan bir topluluktur.

59:15 (Bu yahudilerin durumu) kendilerinden az önce, işlerinin günahını tatmış olan, ahirette de kendileri için acı bir azab bulunan kimselerin (Bedir'de cezalarını bulan putperestlerin) durumu gibidir.

59:16 (Yahudileri kandıran münafıkların durumu da) tıpkı şeytanın durumuna benzer ki insana "İnkâr et." dedi, (insan) inkar edince de: "Ben senden uzagım, ben âlemlerin Rabb'i Allah'tan korkarım!" dedi.

59:17 Nihayet ikisinin sonu, ebedi olarak ateste oldu. Zalimlerin cezası budur.

59:18 Ey inananlar, Allah'tan korkun ve kisi, yarın için ne (yapıp) gönderdiğine baksın. Allah'tan korkun; çünkü Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

59:19 Allah'i unutup da Allah'in da kendilerini unuttuğu kimseler gibi olmayın onlar, yoldan çıkan kimselerdir.

59:20 Cehennem ehli ile cennet ehli bir olmaz. Cennet ehli kurtularak isteklerine erenlerdir.

59:21 Biz bu Kur'ân'i bir dağa indirseydik, Allah'in korkusundan onu bas

egmis, parça, parça olmus götürdün. Bu misalleri düsünsünler diye insanlara veriyoruz.

59:22 O, öyle Allah'tir ki O'ndan baska tanri yoktur. Görülmeyeni ve görüleni bilendir. O, esirgeyen bagislayandır.

59:23 O, öyle bir Allah'tir ki, kendisinden baska hiçbir tanri yoktur. O, mâlik ve sahiptir, münezzehtir, selâmet verendir, emniyete kavusturandır, gözetip koruyandır, üstündür, istedigini zorla yaptiran, büyüklükte esi olmayandır. Allah puta tapanların ortak kostukları seylere münezzehtir.

59:24 O, yaratan, var eden, varlıklara şekil veren Allah'tir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanlar O'nun sâhini yüceltmektedirler. O, gâlib olan, her şeyi hikmeti uyarınca yapandır.

Sura 60: Al-Mumtahanah

60:1 Ey inananlar! Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olan kimseleri dost edinmeyin. Onlar size gelen gerçeği inkar ettikleri, Rabbiniz Allah'a inandığınızdan dolayı Resulü ve sizi (yurdunuzdan sürüp) çıkardıkları halde siz onlara sevgi ulaştırıyorsunuz. Eger benim yolumda savasmak ve benim rizamı kazanmak için çıktınızsa içinizde onlara sevgi mi gizliyorsunuz? Oysa ben sizin gizlediğiniz ve açığa vurduğunuz her şeyi bilirim. Sizden kim bunu yaparsa doğru yoldan sapmış olur.

60:2 Sayet onlar sizi ele geçirirlerse, size düşman kesilecekler, size ellerini ve dillerini kötülükle uzatacaklardır. Zaten inkar edivermenizi istemektedirler.

60:3 Kiyamet günü yakınlarınız ve çocuklarınız size fayda vermezler. Çünkü Allah aranızı ayırır. Allah yaptıklarınızı görendir.

60:4 İbrahim'de ve onunla beraber bulunanlarda sizin için güzel bir misal vardır, onlar kavimlerine demislerdi ki: "Biz sizden ve sizin Allah'tan baska taptıklarınızdan uzagız. Sizi tanımıyoruz. Siz bir tek Allah'a inanıncaya kadar sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret belirmiştir." Yalnız İbrahim'in babasına: "Senin için mağfiret dileyeceğim, fakat senin için Allah'tan (gelecek) hiçbir şeyi (önlemeye) gücüm yetmez." demesi hariç. Rabbiniz! Yalnız sana dayandık, sana yöneldik. Dönüşümüz de ancak sanadır.

60:5 "Rabbimiz! Bizi inkar edenler için bir fitne kilma, (onlara mağlub etme!) bizi bağışla! Ey Rabbimiz! Yegane gâlib ve hikmet sahibi ancak sensin."

60:6 Andolsun, onlarda sizin için, Allah'i ve ahiret gününü arzulayanlara güzel bir örnek vardır. Kim yüz çevirirse süphesiz Allah, zengindir, hamde layık olandır.

60:7 Olur ki Allah sizinle düşmanlarınız arasında yakında bir dostluk meydana getirir. Allah gücü yetendir. Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

60:8 Allah sizi, din hakkında sizinle savasmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayan kimselere iyilik etmekten, onlara adaletli davranmaktan men etmez. Çünkü Allah adalet yapanları sever.

60:9 Allah sizi, ancak sizinle din hakkında savasan, sizi yurtlariyzdan ikaran ve ikarilmaniz için yardım eden kimselere dost olmaktan men eder. Kim onlarla dost olursa iste zalimler onlardir.

60:10 Ey iman edenler! Mümin kadinlar hicret ederek size geldigi zaman, onlari imtihan edin. Allah onlari imanlarini daha iyi bilir. Eger siz de onlari inanmis kadinlar oldugunu grenirseniz onlari kâfirlere geri döndürmeyin. Bunlar onlara helal degildir. Onlar da bunlara helal olmazlar. Onlari (kocalarini) sarfettiklerini (mehirleri) geri verin. Mehirlerini kendilerine verdiginiz zaman onlarla evlenmenizde size bir günah yoktur. Kâfir kadinlari nikhinizde tutmayin, sarfettiginizi isteyin. Onlarda sarfettiklerini istesinler. Allah'in hükmü budur. Aranizda O, hükmeder, Allah bilendir, hikmet sahibidir.

60:11 Eger eslerinizden biri, sizden kâfirlere kaar da siz de savasta galip durumda olursanız, esleri gitmis olanlara ganimetten, harcadıkları kadar verin. Inandiginiz Allah'a karsi gelmekten sakinin.

60:12 Ey Peygamber! Inanmis kadinlar sana gelip Allah'a hiçbir seyi ortak kosmamalari, hirsizlik etmemeleri, zina etmemeleri, ocuklarini öldürmemeleri, elleri ile ayaklari arasinda bir iftira uydurup getirmemeleri, iyi bir iste sana karsi gelmemeleri hususunda sana bey'at ederlerse onlari bey'atlarini al ve onlar için Allah'tan magfired dile. Süphesiz Allah, çok bagislayan, çok merhamet edendir.

60:13 Ey inananlar, Allah'in gazab ettigi kimselerle dostluk etmeyin. Kâfirler, mezarlik halkindan nasil ümidi kesmisse, onlar da ahiretten öyle ümidi kesmislerdi.

Sura 61: As-Saff

61:1 Göklerdeki ve yerdeki hepsi Allah'i tesbih eder. O, üstündür, hikmet sahibidir.

61:2 Ey iman edenler! Yapmayacaginiz seyi niçin söylüyorsunuz?

61:3 Yapmayacaginizi söylemeniz, Allah yaninda siddetli bir bugza sebep olur.

61:4 Allah, kendi yolunda kenetlenmis bir duvar gibi saf baglayarak savasanlari sever.

61:5 Bir zaman Musa, kavmine: "Ey kavmim! Benim, Allah'in size gönderdigi elçisi oldugumu bildiginiz halde niçin beni incitiyorsunuz?" demisti. Onlar egrilince, Allah da kalblerini egriltti. Allah fasiklari dogru yola iletmez.

61:6 Meryem oglu Isa da: "Ey Israilogullari! ben size Allah'in elçisiyim. benden önce gelen Tevrat'i dogrulayici ve benden sonra gelecek Ahmed adinda bir peygamberi müjdeleyici olarak (geldim)." demisti. Fakat onlara apaçik delillerle gelince "Bu, apaçik bir büyüdür." dediler.

61:7 Islâm'a davet olundugu halde Allah zerine yalan uydurandan daha zalim kim olabilir? Allah zalim toplumu dogru yola iletmez.

61:8 Agizlariyla Allah'in nurunu söndürmek istiyorlar. Halbuki kâfirler hos görmese de Allah nurunu tamamlayacaktır.

61:9 O, Resulünü hidayet ve hak dinle gönderdi ki, müsrikler istemese de onu, bütün dinlerin üstüne ikarsin.

61:10 Ey İman edenler! Sizi acı bir azabdan kurtaracak ticareti size göstereyim mi?

61:11 Allah'a ve Resulüne inanırsınız, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda savasırsınız. Eger bilerseniz sizin için en iyisi budur.

61:12 (Eger böyle yaparsanız Allah) sizin günahlarınızı bağışlar ve sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere, Adn cennetlerinde hoş yerlere koyar. İşte büyük kurtuluş budur.

61:13 Seveceğiniz bir şey daha var: Allah'tan yardım ve yakın bir fetih.. Müminleri müjdele.

61:14 Ey inananlar, Allah'ın yardımcıları olun. Nitekim Meryem oğlu İsa da havarilere: "Allah'a (giden yolda) benim yardımcılarım kimdir?" demisti. Havariler: "Allah (yolun)un yardımcıları biziz." dediler. İsrail oğullarından bir zümre inandı, bir zümre inkar etti. Biz de inananları, düşmanlarına karşı destekledik, onlar üstün geldiler.

Sura 62: Al-Jumu'ah

62:1 Göklere ve yerde olanların hepsi padisah, mukaddes, azîz ve hakîm olan Allah'ı tesbih etmektedir.

62:2 O'dur ki ümmiler içinde, kendilerinden olan ve onlara Allah'ın âyetlerini okuyan, onları temizleyen, onlara kitap ve hikmeti öğreten bir Peygamber gönderdi. Oysa onlar, önceden apaçık bir sapıklık içinde idiler.

62:3 Henüz onlara katılmamış bulunan diğer insanlara da (o Peygamberi göndermiştir). O, çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

62:4 Bu, Allah'ın lütfudur. Allah, büyük lütuf sahibidir.

62:5 Kendilerine Tevrat yükletilip de sonra onu tasimayanların durumu, kitaplar taşıyan esegin durumu gibidir. Allah'ın âyetlerini yalanlayanların durumu ne kötüdür. Allah zalim toplumu doğru yola iletmez.

62:6 De ki: "Ey Yahudi olanlar! Eger insanlar arasında yalnız sizin, Allah'ın dostları olduğunuzu sanıyorsanız, o halde ölümü temenni edin, doğru iseniz?"

62:7 Ama onlar, ellerinin (yapıp) öne sürdüğü (işler) yüzünden ölümü asla temenni etmezler. Allah zalimleri bilir.

62:8 De ki: "Sizin kendisinden kaçtığınız ölüm, muhakkak sizi bulacaktır. Sonra görünmeyeni ve görüneni bilene döndürüleceksiniz. O size (bütün) yaptıklarınızı haber verecektir.

62:9 Ey inananlar! Cuma günü namaz için çağrıldığı(niz) zaman, Allah'ı anmaya kosun, alisverisi bırakın. Eger bilerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.

62:10 Namaz kilindikten sonra yeryüzüne dağılin ve Allah'ın lütfundan (nasibinizi) arayın. Allah'ı çok anın ki kurtulsa eresiniz.

62:11 Bir ticaret ve eğlence gördükleri zaman hemen dağılip ona gittiler ve seni ayakta bıraktılar. De ki: "Allah'ın yanında bulunan, eğlenceden ve ticaretten de hayırlıdır. Allah, rizik verenlerin en hayırlisidir."

Sura 63: Al-Munafiqun

63:1 Münafıklar sana geldikleri vakit: "Sahitlik ederiz ki sen muhakkak

Allah'in elçisisin." derler. Senin mutlaka kendisinin elçisi olduğunu Allah bilir ve Allah münafıkların yalancı olduklarına şahitlik eder.

63:2 Yeminlerini kalkan yapıp (insanları) Allah'ın yolundan çevirdiler. Onların yaptıkları ne kötüdür!

63:3 Bunun sebebi sudur: Onlar inandılar, sonra inkar ettiler, bu yüzden kalblerinin üzeri mühürlendi. Artık onlar anlamazlar.

63:4 Onları gördüğün zaman kalıpları hosuna gider, konusurlarsa sözlerini dinlersin. Onlar sanki dayanmış keresteler gibidirler. Her gürültüyü kendi aleyhlerine sanırlar. Onlar düşmandır, onlardan sakın. Allah onları kahretsin! Nasıl olup da döndürülüyorlar?

63:5 Onlara: "Gelin, Allah'ın Resulü sizin için mağfiret dilesin." denildiği zaman başlarını çevirirler ve onların, büyüklük taslayarak yüz çevirdiklerini görürsün.

63:6 Onlara mağfiret dilesen de, dilemesen de onlar için birdir. Allah onları bağışlamayacaktır. Çünkü Allah, yoldan çıkmış bir toplumu yola iletmez.

63:7 Onlar öyle kimselerdir ki: "Allah'ın elçisinin yanında bulunanları beslemeyin ki dağılıp gitsinler." diyorlar. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır, fakat münafıklar anlamazlar.

63:8 Diyorlar ki: "Andolsun, eğer Medine'ye dönersek, daha üstün olan, daha alçak olanı oradan mutlaka çıkaracaktır." Üstünlük, ancak Allah'a, O'nun elçisine ve müminlere mahsustur. Fakat münafıklar bilmezler.

63:9 Ey İnananlar! Mallarınız ve çocuklarınız sizi Allah'i anmaktan alikoymasın. Kim bunu yaparsa iste onlar ziyana uğrayanlardır.

63:10 Birinize ölüm gelip de: "Rabbim, beni yakın bir süreye kadar erteleyeydin de sadaka verip iyilerden olsaydım!" demesinden önce, size verdiğimiz rizikten (Allah) için harcayın.

63:11 Allah süresi geldiği zaman hiç bir canı ertelemez. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

Sura 64: At-Taghabun

64:1 Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'i tesbih eder. Mülk O'nundur, hamd O'nadır. Her şeye gücü yeten O'dur.

64:2 Sizi O yarattı. Kiminiz kâfirdir, kiminiz mümin. Allah yaptıklarınızı görmektedir.

64:3 Zira gökleri ve yeri hak ile yarattı. Sizi sekillendirdi ve şekillerinizi de güzel yaptı. Dönüş ancak O'nadır.

64:4 Göklerde ve yerde olanları, gizlediğiniz ve açığa vurduğunuz şeyleri bilir. Allah, göğüslerin özünü bilir.

64:5 Önceden inkâr edenlerin haberi size gelmedi mi? (Onlar) işlerinin vebalini tattılar ve onlar için acı bir azap vardır.

64:6 Böyledir, çünkü onlara peygamberleri, açık deliller getirirlerdi, fakat onlar: "Bir insan mı bize yol gösterecek?" dediler ve yüz çevirdiler. Allah da muhtaç olmadığını gösterdi. Allah zengindir, övülmeye lâyıktır.

64:7 İnkâr edenler, katiyyen diriltilemeyeceklerini sandılar. De ki: "Hayir! Rabbim hakkı için mutlaka diriltileceksiniz, sonra yaptıklarınız size

haber verilecektir. Bu, Allah'a göre kolaydır".

64:8 Artık Allah'a, Resulüne ve indirdiğimiz nura (Kur'ân'a) inanin. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

64:9 Toplanma günü için sizi topladığı zaman var ya, iste o gün, kimin aldandığının açığa çıkacağı aldanma günüdür. Kim Allah'a inanır ve yararlı iş yaparsa, Allah onun kötülüklerini örter ve onu, içinde ebedi kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokar. İste büyük kurtuluş budur.

64:10 İnkâr eden ve âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, iste onlar cehennem ehlidirler. Orada ebedi kalacaklardır. Ne kötü gidilecek yerdir orası!

64:11 Allah'ın izni olmayınca hiç bir musibet isabet etmez. Kim Allah'a inanırsa, Allah onun kalbini doğruya götürür. Allah her şeyi bilendir.

64:12 Allah'a itaat edin, Peygamber'e de itaat edin. Yüz çevirirseniz bilin ki, elçimize düşen apaçık bir duyurmadır.

64:13 Allah ki O'ndan başka tanrı yoktur. Müminler Allah'a dayansınlar.

64:14 Ey iman edenler! Eslerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olanlar da vardır. Onlardan sakının. Ama affeder, kusurlarını baslarına kakmaz, hoş görür ve bağışlarsanız, bilin ki Allah çok bağışlayan çok merhamet edendir.

64:15 Dogrusu mallarınız ve çocuklarınız sizin için bir imtihandır. Büyük mükafat ise Allah'ın yanındadır.

64:16 O halde gücünüzün yettiği kadar Allah'tan korkun, dinleyin, itaat edin, kendi iyiliğinize olarak harcayın. Kim nefsinin cimriligidenden korunursa iste onlar kurtulusa erenlerdir.

64:17 Eger Allah'a güzel bir borç verirseniz, Allah onu sizin için kat kat yapar ve sizi bağışlar. Allah çok mükafat verendir, halimdir.

64:18 Görünmeyeni ve görüneni bilendir. Üstündür, hikmet sahibidir.

Sura 65: At-Talaq

65:1 Ey Peygamber! Kadınları bosamak istediğiniz zaman onları iddetleri içinde bosayın ve iddeti de sayın. Rabbiniz Allah'tan korkun. Apaçık bir hayasızlık yapmaları hali bir yana, onları evlerinden çıkarmayın, kendileri de çıkmasınlar. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını asarsa, şüphesiz kendine zulmetmiş olur. Bilmezsün, olur ki Allah, bundan sonra bir durum ortaya çıkarıverir.

65:2 Sürelerinin sonuna vardıklarında onları güzelce tutun, yahut güzellikle onlardan ayrilin. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi şahit tutun. Şahidliği Allah için yapın. İste Allah'a ve son güne inanan kimseye öğütlenen budur. Kim Allah'tan korkarsa Allah ona bir çıkış yolu yaratır.

65:3 Ve onu ummadığı yerden riziklandırır. Kim Allah'a güvenirse O, ona yeter. Allah, emrini yerine getirendir. Allah her şey için bir ölçü koymuştur.

65:4 Kadınlarınız içinden âdetten kesilmiş olanlarla, henüz âdetini görmemiş bulunanlardan eğer şüphe ederseniz (iddetlerinin nasıl olacağına tereddüt ederseniz), onların bekleme süresi üç aydır. Gebe

olanların bekleme süresi ise, yüklerini bırakmaları, doğum yapmalarıdır. Kim Allah'tan korkarsa, Allah ona isinde bir kolaylık verir. 65:5 Bu, Allah'ın size indirdiği buyruğudur. Kim Allah'tan korkarsa Allah onun kötülüklerini örter ve onun mükafatını büyütür.

65:6 O kadınları, gücünüz ölçüsünde oturduğunuz yerin bir bölümünde oturtun ve onları sıkıstırmak için kendilerine zarar vermeye kalkışmayın. Sayet gebe iseler, yüklerini bırakıncaya kadar onları besleyin. Sonra sizin için emzirirlerse ücretlerini verin ve aranızda güzellikle konuşup danisin. Güçlük çekerseniz çocuğu, başka bir kadın emzirecektir.

65:7 Eli geniş olan genişliğine göre nafaka versin. Rizki kisilmiş bulunan da Allah'ın kendisine verdiğinden versin. Allah bir kişiye ne vermişse ancak onu teklif eder. Allah bir güçlükten sonra bir kolaylık yaratacaktır.

65:8 Nice kent var ki Rablerinin ve O'nun elçilerinin emrine baskaldırdı, biz de onları çetin bir hesaba çektiğimiz ve onlara görülmemiş şekilde azab ettik.

65:9 İşlerinin vebalini tattılar. İşlerinin sonucu tam bir hüsrana olmuştur.

65:10 Allah onlara siddetli bir azap hazırlamıştır. O halde ey inanan akli selim sahipleri! Allah'tan korkun, Allah size bir uyarıcı gönderdi.

65:11 Size Allah'ın açık açık âyetlerini okuyan bir elçi (gönderdi) ki inanıp faydalı işler yapanları, karanlıklardan aydınlığa çıkarırsın.

Kim Allah'a inanır ve yararlı iş yaparsa (Allah) onu, altlarından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokar. Allah ona gerçekten ne güzel rızık vermiştir.

65:12 Allah O'dur ki yedi göğü ve yerden de onlar kadarını yarattı. Emir bunlar arasında inen ki Allah'ın her şeye kâdir olduğunu ve Allah'ın bilgisinin, her şeyi kusattığını bilirsiniz.

Sura 66: At-Tahrim

66:1 Ey Peygamber! Eslerinin rızasını arayarak Allah'ın sana helâl kıldığı şeyi niçin sen kendine haram ediyorsun? Allah çok bağışlayan çok esirgeyendir.

66:2 Allah size yeminlerinizi çözmeyi mesrû kılmıştır. Allah sizin sahibinizdir. O bilendir, hikmetle yönetendir.

66:3 Peygamber, eslerinden birine gizlice bir söz söylemişti. Fakat esi, o sözü baskalarına haber verip Allah da bunu Peygamber'e açıklayınca, Peygamber (esine) bir kısmını bildirmiş bir kisminden da vazgeçmişti. Peygamber bunu ona haber verince esi: "Bunu sana kim söyledi?" dedi. Peygamber "Bilen, her şeyden haberi olan Allah bana söyledi." dedi.

66:4 Eger ikiniz de Allah'a tevbe ederseniz ne iyi, çünkü kalpleriniz eğildi. Ve eger Peygamber'e karşı birbirinize arka olursanız (bilin ki) onun dostu ve yardımcısı Allah, Cibrîl ve müminlerin iyileridir. Bunun ardından melekler de ona arkadadır.

66:5 Eger o sizi bosarsa belki de Rabbi ona, sizden daha hayırlı, kendisini Allah'a teslim eden, inanan, gönülden itaat eden, tevbe eden, oruç tutan dul

ve bakire esler verir.

66:6 Ey inananlar! Kendinizi ve ailenizi bir atesten koruyun ki onun yakiti insanlar ve taslardir. Onun basinda gayet kati, siddetli, Allah'in kendilerine buyurduguna karsi gelmeyen ve emredildikleri seyi yapan melekler vardır.

66:7 (Inkâr edenlere): "Ey kâfirler! Bugün özür dilemeyin. Siz ancak islediklerinizin cezasini çekeceksiniz." (denilir.)

66:8 Ey iman edenler! Samimi bir tevbe ile Allah'a dönün. Umulur ki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter, Peygamber'i ve onunla birlikte iman edenleri utandırmayacağı günde Allah sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokar. Çünkü onların nurları, önlerinde ve yanlarında kosar da, "Ey Rabbimiz! Nurumuzu tamamla, bizi bağışla, çünkü sen her şeye kâdirsin." derler.

66:9 Ey Peygamber! Kâfirler ve münafıklarla savaş, onlara karşı sert davran. Onların varacağı yer cehennemdir. O gidilecek yer, ne de kötüdür!

66:10 Allah, inkâr edenlere, Nuh'un karısı ile Lut'un karısını misal verdi. Bu ikisi, kullarımızdan iki salih kulun (nikahi) altında idiler, onlara hiyanet ettiler. (Kocaları,) Allah'tan hiçbir şeyi onlardan savamadı. (Onlara): "Haydi girenlerle birlikte siz de atese girin!" denildi.

66:11 Allah, inananlara da Firavun'un karısını örnek gösterdi. O söyle demisti: "Rabbim! Bana yanında cennetin içinde bir ev yap, beni Firavun'dan ve onun (kötü) isinden kurtar. Ve beni su zalim toplumdaki kurtar!"

66:12 İrzini korumuş olan, İmrân kızı Meryem'i de Allah örnek gösterdi. Biz, ona ruhumuzdan üfledik ve Rabbinin sözlerini ve kitaplarını tasdik etti. O, gönülden itaat edenlerdendi.

Sura 67: Al-Mulk

67:1 Mutlak hükümler elinde bulunan Allah, yüceler yücesidir ve O'nun her şeyi gücü yeter.

67:2 O, hanginizin daha güzel iş yapacağınızı denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstündür, bağışlayandır.

67:3 O, yedi göğü, birbiri üzerine yarattı. Rahmân'ın yaratmasında bir aykırılık, uygunsuzluk görmezsin. Gözünü döndür de bak, bir bozukluk görüyor musun?

67:4 Sonra gözünü tekrar tekrar döndür (bak). Göz (aradığı bozukluğu bulmaktan) âciz ve bitkin halde sana dönecektir.

67:5 Andolsun biz, en yakın göğü kandillerle donattık ve onları, şeytanlar için taslamalar yaptık. Ve onlar için alevli ateş azabını hazırladık.

67:6 Rablerini inkâr edenler için cehennem azabı vardır. Ne kötü gidilecek yerdir o!

67:7 Oraya atıldıklarında, onun kaynarken çıkardığı uğultuyu işitirler.

67:8 Az daha öfkeden çatlayacak. Her ne zaman oraya bir topluluk atılsa, onun bekçileri onlara: "Size korkutucu bir peygamber gelmemiş miydi?" diye sorarlar.

67:9 Derler: "Evet, bize uyarıcı geldi ama biz yalanladık ve Allah hiçbir

sey indirmedi, siz ancak büyük bir sapiklik içindesiniz." dedik.

67:10 Ve derler ki: "Eger biz dinleseydik, yahut düşünüp anlasaydik su çilgin atesin halki arasinda bulunmazdik!"

67:11 Böylece günahlarini itiraf ederler. (Artik) o çilgin ates halki (Allah'in rahmetinden) uzak olsunlar!

67:12 Fakat daha görmeden Rablerinden korkanlar var ya, iste onlar için bagislanma ve büyük bir mükâfat vardır.

67:13 Sözüünüzü ister gizleyin, ister açığa vurun; bilin ki, O, göğüslerin özünü bilir.

67:14 Hiç yaratan bilmez mi? O, en ince isleri görüp bilmektedir ve her seyden haberdardır.

67:15 O size yeri boyun eger kildi. Haydi onun omuzlarında (daglarında, tepelerinde) yürüyün ve Allah'in rizkindan yeyin. Dönüs ancak O'nadır.

67:16 Her sey i kusatmis olan Allah in yeri sizinle birlikte göçürüvermesinden emin misiniz? O zaman yer çalkalanıyordu.

67:17 Yoksa siz, gökte olanin üzerinize tas yağdıran bir kasirga göndermeyeceğinden emin misiniz? Tehdidim nasilmis bileceksiniz.

67:18 Andolsun, onlardan öncekiler de yalanladılar. Ama beni inkâr nasıl oldu?

67:19 Üstlerinde kanatlarını açip yumarak uçan kusları görmüyorlar mi? Onları Rahmân'dan baskası tutmuyor. Doğrusu O, her sey i görmektedir.

67:20 Rahmân olan Allah'a karsi su size yardım edecek askerleriniz hani kimlerdir? Inkârcılar, ancak derin bir gaflet içinde bulunmaktadırlar.

67:21 Allah size verdiği rizki kesirse, size rizik verecek olabilen kimdir? Hayir, onlar azgınlık ve nefrette direnip durmaktadırlar.

67:22 Simdi yüz üstü kapanarak yürüyen mi doğru gider, yoksa dosdoğru yolda yürüyen mi?

67:23 De ki: "Sizi yaratan, size kulaklar gözler ve gönüller veren O'dur. Ne kadar az sükre diyorsunuz!"

67:24 De ki: "Sizi yerden üreten O'dur ve O'na toplanıp götürüleceksiniz."

67:25 (Onlar): "Doğru iseniz bu tehdit ne zaman olacak?" diyorlar

67:26 De ki: "(O'na ait) bilgi, Allah'in yanındadır. Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım."

67:27 Onu yakın görünce inkâr edenlerin yüzleri kötüleşt i. Ve: "Iste çağirip durduğunuz sey budur!" dendi.

67:28 De ki: "Baksanıza, eger Allah beni ve benimle beraber olanları öldürse, yahut bize merhamet etse, kâfirleri aci bir azabdan kim kurtarabilir?"

67:29 De ki: "O çok merhametlidir. O'na inanmış, O'na dayanmış ızdır. Yakında kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu bileceksiniz."

67:30 De ki: "Baksanıza, eger suyunuz çekilse, size kim bir akarsu getirebilir?"

Sura 68: Al-Qalam

68:1 Nûn, Kaleme ve yazdiklarına andolsun.

68:2 Sen Rabbinin nimetiyle mecnun degilsin.
68:3 Kuskusuz senin için tükenmez bir ecir var.
68:4 Sen elbette yüce bir ahlak üzeresin.
68:5 Sen de göreceksin, onlar da görecek.
68:6 Hanginizde imis o fitne ve cinnet.
68:7 Dogrusu Rabbin, yolundan sapani en iyi bilendir. Hidayete ereni de en iyi bilen O'dur.
68:8 O halde, yalanlayicılara itaat etme.
68:9 Onlar istediler ki yumusak davranasin da onlar da sana yumusak davransinlar.
68:10 Sunlari hiçbirine boyun egme: Yemin edip duran asagilik,
68:11 Daima kusur arayip kinayan, hep lâf götürüp getiren,
68:12 Hayra engel olan, saldirgan, günahkâr,
68:13 Kaba ve hasin, sonra da kötülükle damgali,
68:14 Mal ve ogullari var diye (böyle davranir).
68:15 Kendisine âyetlerimiz okundugunda: "Eskilerin masallari" der.
68:16 Yakinda biz onu hortumunun (burnunun) üzerinden damgalayacagiz.
68:17 Biz onlara da belâ verdik, bahçe sahiplerine verdigimiz gibi. Hani onlar sabah olunca bahçeyi mutlaka devsireceklerine yemin etmislerdi.
68:18 Istisna da etmiyorlardi ("insaallah" demiyorlardi).
68:19 Fakat onlar uyurken dolasici bir belâ onu sardi da,
68:20 Bahçe simsiyah kesiliverdi.
68:21 Derken sabahleyin birbirlerine seslendiler:
68:22 "Haydi, devsirecekseniz erkenden ekininize gidin" diye.
68:23 Derken firladilar, aralarinda fisildasiyorlardi.
68:24 "Sakin bugün hiçbir yoksul bahçeye girip yaniniza sokulmasin" diyorlardi.
68:25 (Zanlarinca yoksullari) engellemeye güçleri yeterek erkenden gittiler.
68:26 Fakat bahçeyi gördüklerinde: "Biz herhalde yanlis gelmisiz" dediler.
68:27 "Yok, biz mahrum edilmisiz." (dediler).
68:28 İçlerinde en makul olani söyle dedi: "Ben size Rabbinizi tesbih etsenize dememis miydim?"
68:29 "Rabbimizi tesbih ederiz, dogrusu biz zalimler imisiz." (dediler).
68:30 Ardindan suçü birbirlerine yüklemeye basladilar.
68:31 Yaziklar olsun bize, dediler, biz azginlarmisiz.
68:32 Ola ki Rabbimiz bize onun yerine daha hayirlisini verir. Biz Rabbimize yönelir, ondan umariz.
68:33 Iste azap böyledir. Elbette ahiret azabi daha büyüktür. Fakat bilselerdi.
68:34 Kuskusuz korunanlar için de, Rableri katinda nimetleri bol bahçeler vardır.
68:35 Öyle ya, teslimiyet gösterenleri suçlular gibi tutar miyiz hiç?
68:36 Neyiniz var, nasil hüküm veriyorsunuz?
68:37 Yoksa size ait bir kitap var da onda mi okuyorsunuz?
68:38 O kitapta, "begendiginiz her sey sizindir" diye mi yazili?

68:39 Yoksa, "ne hükmederseniz mutlaka sizindir" diye sizin lehinize olarak tarafimizdan verilmiş, kıyamet gününe kadar geçerli kesin sözler mi var?

68:40 Sor bakalım onlara, içlerinden ona kefil hangisi?

68:41 Yoksa ortakları mı var onların? Doğru işler ortaklarını getirsinler.

68:42 O gün işler zorlaşır ve secdeye davet edilirler. Fakat güç yetiremezler.

68:43 Gözleri düşük bir halde kendilerini bir zillet kaplar. Oysa onlar sapa sağlam iken de secdeye davet ediliyorlardı.

68:44 Bu sözü yalanlayanı bana bırak. Onları bilmedikleri yönden derece derece azaba yaklaştıracamız.

68:45 Onlara mühlet veriyorum. Doğrusu benim tuzagım sağlamdır.

68:46 Yoksa onlardan bir ücret istiyorsun da bu yüzden onlar ağır bir borç altında mı kalıyorlar?

68:47 Yoksa gayb onların yanlarında da onlar mı yazıyorlar?

68:48 Rabbinin hükmüne sabret, balık sahibi gibi olma. Hani o öfkeye bogulmuş da nida etmişti.

68:49 Rabbinden bir nimet yetmişmiş olmasaydı, elbette kinanacak bir halde ıssız bir diyara atılacaktı.

68:50 Fakat Rabbi onu seçti de iyilerden kildi.

68:51 O kafirler Kur'ân'ı isittikleri zaman neredeyse seni gözleri ile devireceklerdi. Bir de durmuşlar "o bir deli" diyorlar.

68:52 Halbuki o âlemler için bir öğüttür.

Sura 69: Al-Haqqah

69:1 (Gerçekleşecek) Kıyamet!

69:2 Nedir, o Kıyamet?

69:3 Gerçekleşenin (Kıyametin) ne olduğunu sen nereden bileceksin?

69:4 Semûd ve Âd, kapılarını çalacak olan o felaketi yalan saymışlardı.

69:5 Semûd kavmi korkunç bir sesle yok edildi.

69:6 Âd kavmi ise gürültülü ve azgın bir fırtına ile yok edildiler.

69:7 Allah o fırtınayı üzerlerine yedi gece sekiz gündüz musallat etmişti. Öyle ki, o kavmi içi boş hurma kütükleri gibi oracıkta yere serilmiş halde görürdün.

69:8 Bak şimdi görebilir misin onlardan bir kalıntı?

69:9 Firavun, ondan öncekiler ve altı üstüne getirilen beldeler de hep o hatayı işleyebildiler.

69:10 Hep Rablerinin elçilerine karşı geldiler. O da onları pek şiddetli bir şekilde yakalayiverdi.

69:11 Kuskusuz, sular habarınca sizi gemide biz tasdik.

69:12 Onu size bir ibret yapalım ve belleyci kulaklar bellesin diye.

69:13 Sûr'a bir tek üfleme üflendiği,

69:14 Arz ve dağlar yerlerinden kaldırılıp şiddetle birbirine çarpılarak darmadagin olduğu zaman,

69:15 İşte o gün olacak olur.

69:16 O gün gök yarılmış, sarkmıştır.
69:17 Melekler de onun etrafındadır, O gün Rabbinin Arsini bunların da üstünde sekiz melek yüklenir.
69:18 O gün (hesap için Allah'a) arz olunursunuz, öyle ki gizli bir haliniz kalmaz.
69:19 Kitabı sağından verilen, "alin okuyun kitabimi.."
69:20 "Çünkü ben hesabıma kavusacağımı sezmistim" der.
69:21 Artık o hosnut bir hayattadır.
69:22 Yüksek bir cennettir.
69:23 Ki o cennetin meyveleri sarkmıştır.
69:24 "Geçmiş günlerde yaptığınız işlerden ötürü afiyetle yeyin, için." (denir).
69:25 Kitabı sol tarafından verilen ise der ki: "Keske kitabim verilmeseydi de,
69:26 Hesabimin ne olduğunu bilmeseydim,
69:27 Ne olurdu o ölüm, is bitirici olsaydı.
69:28 Malim bana hiç fayda vermedi.
69:29 Gücüm de benden yok olup gitti."
69:30 (Zebanilere söyle denir): "Onu yakalayın da bağlayın."
69:31 "Sonra cehenneme atın onu."
69:32 "Sonra da boyu yetmiş arsin zincir içerisinde onu oraya sokun."
69:33 Çünkü o, büyük Allah'a inanmıyordu.
69:34 Yoksula yedirmeye tesvik etmiyordu.
69:35 Bu sebeple bugün burada onun candan bir dostu yoktur.
69:36 Bir irinden başka yiyecek de yok.
69:37 Onu günahkârlardan baskası yemez.
69:38 Andolsun gördüklerinize,
69:39 Ve görmediklerinize..
69:40 Kuskusuz Kur'ân, şerefli bir peygamberin (Allah'tan) getirdiği sözdür.
69:41 O bir sair sözü değildir, siz çok az inanıyorsunuz.
69:42 Bir kâhin sözü de değildir, ne de az düşünüyorsunuz!
69:43 O, âlemlerin Rabbi tarafından indirilmedi.
69:44 O, bize isnâden bazı sözler uydurmaya kalkışaydı,
69:45 Elbette biz onu bundan dolayı kuvvetle yakalardık.
69:46 Sonra da onun sah damarını keser atardık.
69:47 O vakit sizden hiçbiriniz ona siper de olamazdınız.
69:48 O hiç kuskusuz, takva sahipleri için unutulmayacak bir öğüttür.
69:49 Bununla beraber biz biliyoruz ki sizden inanmayanlar var.
69:50 Kuskusuz bu Kur'ân kafirler için bir pismanlık vesilesidir.
69:51 Gerçekten o, şüphe götürmez bir bilgidir.
69:52 O halde, haydi tesbih et Rabbinin yüce ismiyle

Sura 70: Al-Ma'arij

70:1 Bir isteyen, olacak azabi istedi.
70:2 Kâfirler için onu savacak yok.
70:3 O, derece ve makamların sahibi Allah'tandır.

70:4 Melekler ve Ruh miktarı ellibin yıl süren bir gün içinde ona çıkar.
70:5 O halde güzel bir sabir ile sabret.
70:6 Çünkü onlar onu uzak görürler.
70:7 Biz ise onu yakın görüyoruz.
70:8 O gün gök erimis bir maden gibi olur.
70:9 Dağlar da atılmış renkli yün gibi olur.
70:10 Dost dostun halini soramaz.
70:11 Birbirlerine gösterilirler. Suçlu o günün azabından kurtulmak için fidiye vermek ister; ogullarını,
70:12 Esini ve kardeşini,
70:13 Kendisini barındıran, içinde yetistirdiği tüm ailesini,
70:14 Ve yeryüzünde bulunanların hepsini ki, tek kendini kurtarabilsin.
70:15 Hayır, o alevlenen bir atestir.
70:16 Derileri kavurur, soyar.
70:17 Çağırır, sırtını dönüp gideni,
70:18 Mal toplayıp kasada yigani,
70:19 Doğrusu insan dayanıksız ve huysuz yaratılmıştır.
70:20 Kendisine kötülük dokundu mu sizlanır.
70:21 Kendisine hayır dokundu mu cimrilik eder.
70:22 Ancak namaz kılanlar bunun dışındadır.
70:23 Onlar ki namazlarını sürekli kılarlar.
70:24 Onların mallarında belli bir hak vardır,
70:25 Hem isteyen için, hem de istemekten utanan yoksul için.
70:26 Onlar ki ceza gününü tasdik ederler.
70:27 Rablerinin azabından korkarlar.
70:28 Çünkü Rablerinin azabından emin olunmaz.
70:29 Onlar ki irzlerini korurlar.
70:30 Ancak zevcelerine ve cariyelerine karşı hariç. Çünkü onlara yaklaştıklarında kinanmazlar.
70:31 Bundan ötesini isteyenler, var ya iste onlar haddi asanlardır.
70:32 Onlar emanetlerini ve ahitlerini gözetirler.
70:33 Sahitliklerinde dürüsttürler.
70:34 Namazlarına devam ederler.
70:35 İşte bunlar cennetlerde ağırlandırılır.
70:36 Şimdi ne oluyor o inkâr edenlere ki, sana doğru boyunlarını uzatarak kosuyorlar:
70:37 Sağdan ve soldan bölük bölük.
70:38 Onlardan herbiri, bir nimet cennetine sokulacağını mi umuyor?
70:39 Hayır, biz onları bildikleri şeyden yarattık.
70:40 Artık o doguların ve batıların Rabbine yemine ne gerek, elbette bizim gücümüz yeter.
70:41 Onları kendilerinden daha hayırlı olanlarla değiştirebiliriz ve bizim önümüze geçilmez.
70:42 O halde bırak onları, kendilerine vaad edilen günlerine kavuşuncaya kadar dalip oynayadursunlar.
70:43 O gün kabirlerden hızlı hızlı çıkacaklar, sanki putlara gidiyorlarmış gibi fırlayacaklar.

70:44 Gözleri düşük, kendilerini bir alçaklık saracak da saracak. İste onlara vaad edilen gün, o gündür.

Sura 71: Nuh

71:1 Gerçekten biz Nûh'u kavmine gönderdik, "kavmine acı bir azap gelmezden önce onları uyar" diye.

71:2 Dedi ki, "ey kavmim! Gerçekten ben size açık bir uyarıcıyım".

71:3 Söyle ki, "Allah'a kulluk edin, ondan korkun ve bana itaat edin."

71:4 "Günahlarınızı bağışlasın ve sizi belli bir süreye kadar ertesin. Kuskusuz Allah'ın takdir ettiği süre gelince ertelenmez. Eger bilseydiniz.." (inanırdınız).

71:5 Nûh dedi ki: "Ey Rabbim! Ben kavmimi gece gündüz davet ettim."

71:6 "Fakat benim çağırmam, onların sadece kaçmalarını artırdı."

71:7 "Ben onları senin bağışlaman için her davet ettiğimde, onlar parmaklarını kulaklarına tıkadılar, elbiselerine büründüler, ısrar ettiler, kibirlendikçe kibirlendiler."

71:8 "Sonra ben onları açık açık çağırdım."

71:9 "Sonra hem ilan ederek söyledim onlara, hem gizli gizli. "

71:10 "Gelin, dedim, Rabbinizin sizi bağışlamasını isteyin. Çünkü o çok bağışlayıcıdır."

71:11 "Üzerinize gökten bol yağmur yağdırsın."

71:12 "Mallar ve oğullar vererek sizin imdadınıza kossun. Sizin için bahçeler yapsın, ırmaklar yapsın."

71:13 "Niçin siz Allah'a bir vakar yakıstıramıyorsunuz?"

71:14 "Oysa o sizi asama asama yaratmıştır."

71:15 "Görmediniz mi Allah yedi göğü uygun tabakalar halinde nasıl yaratmış?"

71:16 Ve Ay'ı bunların içinde bir nur yapmış, güneşi de bir lamba kılmış.

71:17 Allah sizi yerden bir bitki bitirir gibi bitirdi.

71:18 Sonra sizi tekrar oraya geri çevirecek ve tekrar çıkaracaktır.

71:19 Allah sizin için yeri bir yaygı yapmıştır.

71:20 Ki, ondan açılan geniş geniş yollarda gidesiniz.

71:21 Nûh dedi ki: "Ey Rabbim! Onlar bana isyan ettiler; mali ve çocuğu hüsrandan başka bir şeyini artırmayan kimsenin ardına düstüler."

71:22 "Büyük büyük tuzaklar kurdular."

71:23 Dediler ki: "Sakin tanrılarınızı bırakmayın, ne Vedd'i, ne Suva'i ve ne de Yegus'u, Yeûk'u ve Nesr'i."

71:24 Çok kişiyi yoldan saptırdılar. Sen de o zalimlerin sadece sakinliklerini artır.

71:25 Hatalarından dolayı boğuldular, atese sokuldular, kendilerine Allah'a karsi yardımcılar da bulamadılar.

71:26 Nûh dedi ki: "Yeryüzünde kafirlerden bir tek kişi bırakma."

71:27 "Zira sen onları bırakırsan kullarını yoldan çıkarırlar ve sadece ahlâksiz ve kâfir çocuklar doğururlar."

71:28 "Ey Rabbim! Bana, babama, anama, mümin olarak evime girene ve bütün inanmış erkek ve kadınlara magfîret buyur. Zalimlerin de sadece helakini

artir."

Sura 72: Al-Jinn

72:1 Deki: Hakikat bir takim cinnin Kur'ân dinleyip de söyle dedikleri bana vahyedildi. Süphesiz biz, hayret verici bir Kur'ân dinledik.

72:2 O Kur'ân hidayete erdiriyor, biz de ona iman ettik. Rabbimize hiçbir seyi ortak kosmayacagiz.

72:3 Dogrusu, Rabbimizin sani çok yüksektir. Ne bir arkadas edinmistir, ne de bir çocuk.

72:4 Meger bizim beyinsiz (Iblis), Allah hakkında saçma seyler söylüyormus.

72:5 Dogrusu biz insanlari ve cinleri Allah'a karsi asla yalan söylemez sanmisiz.

72:6 Dogrusu insanlardan bazi erkekler, cinlerden bazi erkeklere siginirlardi da onlari simarikliklerini artirirlardi.

72:7 Dogrusu onlar sizin zannettiginiz gibi, zannetmislerdi ki, Allah asla kimseyi Peygamber göndermeyecek.

72:8 (Cinler, dediler ki): "Biz göge dokunduk, onu kuvvetli bekçiler ve alevlerle dolu bulduk."

72:9 "Dogrusu biz gögün bazi mevkilerinde dinlemek için otururduk. Fakat simdi her kim dinleyecek olursa kendini gözetleyen parlak bir alev buluyor."

72:10 "Dogrusu biz bilmiyoruz, yeryüzündekilere kötülük mü murat edildi, yoksa Rableri onlara bir hayir mi diledi?"

72:11 Dogrusu bizler; bizden iyi olanlar da var, olmayanlar da var. Biz çesitli yollara ayrilmisiz.

72:12 "Dogrusu biz anladik ki, Allah'i yerde acze düsürmemize imkân yok. Kaçmakla da O'nu asla âciz birakamayacagiz."

72:13 "Dogrusu biz o hidayet rehberini dinledigimizde ona iman ettik. Kim Rabbine inanirsa, ne hakkinin eksik verilmesinden korkar, ne de kendisine kötülük edilmesinden."

72:14 "Ve biz, bizlerden müslümanlar da var, hak yoldan sapanlar da var. Müslüman olanlar, iste onlar dogru yolu arayanlardir."

72:15 Ama yoldan çıkanlar, iste onlar cehenneme odun olmuslardir.

72:16 Onlar gerçekten o yol üzere dosdogru gitselerdi, elbette kendilerine bol bir su verirdik.

72:17 Ki onlari onunla sinayalim. Kim Rabbini anmaktan yüz çevirirse, Rabbi onu gittikçe yükselen bir azaba sokar.

72:18 Mescitler kuskusuz Allah'indir. O halde Allah ile birlikte kimseye yalvarmayin.

72:19 Allah'in kulu (Hz. Peygamber) kalkmis O'na dua ederken, neredeyse (cinler) onun etrafında keçe gibi birbirlerine geçeceklerdi.

72:20 De ki: "Ben ancak Rabbime dua eder ve O'na hiçbir seyi ortak kosmam"

72:21 De ki, "Haberiniz olsun, ben size kendiligimden ne bir zarar verebilirim, ne de bir yol gösterebilirim."

72:22 De ki, "Allah'tan beni kimse kurtaramaz ve ben O'ndan baska bir siginacak bulamam."

72:23 "Benim yapabilecegim, sadece Allah'tan size duyuru yapmak ve O'nun

elçilik görevlerini yerine getirmektir." Artık kim Allah'a ve onun elçisine bas kaldırırsa, ona içinde ebedi kalacakları cehennem atesi vardır.

72:24 Kendilerine vaad edilen şeyi gördükleri zaman, kimin yardımcısının en zayıf ve en az olduğunu bileceklerdir.

72:25 De ki: "Ben bilmem, o size vaad edilen şey yakın mi, yoksa Rabbim onun için uzun bir süre mi koyar.."

72:26 O bütün gaybi bilir. Fakat gaybini hiç kimseye açmaz.

72:27 Ancak seçtiği elçiye açar. Çünkü onun önünden ve ardından gözetleyiciler salar.

72:28 Bilsin diye ki, onlar Rablerinin elçiliklerini yerine getirmişlerdir. Allah onlarda bulunan her şeyi kusatmış ve her şeyi bir bir saymıştır

Sura 73: Al-Muzzammil

73:1 Ey örtünen! (Peygamber)

73:2 Gecenin birazı hariç olmak üzere geceleyin kalk (namaz kil).

73:3 Gecenin yarısında kalk, yahut yarısından biraz eksilt.

73:4 Veya bunu artır ve ağır ağır Kur'ân oku.

73:5 Doğrusu biz, senin üzerine ağır bir söz bırakacağız (Kur'an vahyedeceğiz).

73:6 Çünkü gece kalkışı hem daha etkili, hem de söz bakımından daha sağlamdır.

73:7 Çünkü gündüz senin için uzun bir mesguliyet vardır.

73:8 Rabbinin adını an ve bütün gönlünle ona yönel.

73:9 O, doğunun ve batının Rabbidir. Ondaki başka tanrı yoktur. O halde yalnız O'nu vekil tut.

73:10 Baskalarının diyeceklerine sabret, güzellikle onlardan ayrıl.

73:11 O yalanlayıcı zevk ve refah sahiplerini bana bırak, onlara biraz mühlet ver.

73:12 Zira bizim yanımızda bukağılar var, bir cehennem var.

73:13 Bogaza duran bir yiyecek, elem verici bir azap var.

73:14 O gün yer ve dağlar sarsılacak, dağlar erimis bir kum yığınina dönecek.

73:15 Doğrusu biz size tanıklık edecek bir elçi gönderdik. Nitekim Firavun'a da bir elçi göndermiştik.

73:16 Firavun o elçiye isyan etmişti. Biz de onu ağır bir yakalayısıyla yakaladık.

73:17 Peki inkâr ederseniz, çocukları ihtiyarlatacak o günden (kiyamet gününden) kendinizi nasıl kurtaracaksınız?

73:18 O günün dehşetinden gök yarılır. Allah'ın sözü kesinlikle gerçekleşmiştir.

73:19 İşte bu bir öğüttür. Artık dileyen Rabbine bir yol tutar.

73:20 Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden daha azında, yarısında ve üçte birinde kalktığını, seninle beraber bulunanlardan bir topluluğun da böyle yaptığını biliyor. Gece ve gündüzü Allah takdir eder. O, sizin

onu sayamayacağınızı bildi de sizi affetti. Bundan böyle Kur'ân'dan size ne kolay gelirse okuyun. Allah, içinizden hastalar, yeryüzünde gezip

Allah'ın lütfunu arayan başka kimseler ve Allah yolunda savasan daha başka

insanlar olacagini bilmistir. Onun için Kur'ân'dan kolayınıza geldiği kadar okuyun, namazi kilin, zekati verin ve Allah'a güzel bir borç verin (Hayirli islere mal sarfedin). Kendiniz için gönderdiğiniz her iyiligi, Allah katında daha hayirli ve sevapça daha büyük olarak bulacaksınız. Allah'tan bagis dileyin. Kuskusuz Allah bagislayandır, merhamet edendir.

Sura 74: Al-Muddaththir

74:1 Ey örtüsüne bürünen (Peygamber)!

74:2 Kalk artık uyar.

74:3 Sadece Rabbini yücelt.

74:4 Elbiseni temizle.

74:5 Pislikten sakın.

74:6 Yaptigini çok görerek basa kakma.

74:7 Rabbin için sabret.

74:8 O sûra üflendigi zaman,

74:9 Iste o gün pek zorlu bir gündür.

74:10 Kâfirler için hiç kolay degildir.

74:11 Tek olarak yarattigim o kimseyi bana birak.

74:12 Hem ona bol servet verdim.

74:13 Hem göz önünde ogullar verdim.

74:14 Hem ona büyük imkânlar sagladim.

74:15 Sonra da siddetle arzu eder ki daha da artirayim.

74:16 Hayir, çünkü o bizim âyetlerimize karsi bir inatçı kesildi.

74:17 Ben onu dimdik bir yokusa sardiracagim.

74:18 Çünkü o bir düşündü, ölçtü, biçti.

74:19 Kahrolasi nasıl da ölçtü, biçti.

74:20 Yine kahrolasi, nasıl ölçtü biçti.

74:21 Sonra bakti.

74:22 Sonra kasini çatti, surat asti.

74:23 Sonra arkasini döndü ve büyüklük tasladi.

74:24 "Bu, dedi, baska degil öğretilogelen bir sihirdir."

74:25 "Bu, sadece bir insan sözüdür."

74:26 Ben onu Sekar'a (cehenneme) sokacagim.

74:27 Bilir misin sen, nedir o sekar?

74:28 Ne geriye bir sey kor, ne birakir.

74:29 Durmadan derileri kavurur.

74:30 Üzerinde ondokuz (melek) vardır.

74:31 Biz o atesin muhafizlerini hep melekler yaptik. Bunların sayılarını da ancak kâfirler için bir imtihan kildik ki, kendilerine kitap verilenler kesin bilgi edinsinler, iman edenlerin de imani artsin.

Kendilerine kitap verilenler ve müminler süpheye düşmesinler. Kalplerinde hastalık bulunanlarla kâfirler de: "Allah bu misalle ne demek istedi?"

desinler. Iste böyle, Allah diledigini sasirtir, diledigini de yola

getirir. Rabbinin ordularını ancak Rabbin bilir. Bu, insanlar için uyarıdan

baska bir sey degildir.

74:32 Hayir, andolsun aya,

74:33 Döndüğü an o geceye,
74:34 Ve açtığı sıra o sabaha.
74:35 Kuskusuz o Sekar, büyük belalardan biridir.
74:36 Uyarmak için insanları..
74:37 İçinizden ileri gitmek veya geri kalmak isteyen kimseleri..
74:38 Her nefis kendi kazancına bağlıdır.
74:39 Ancak amel defterleri sagından verilenler hariç.
74:40 Onlar cennettedirler, sorup dururlar.
74:41 Suçluların durumunu.
74:42 "Nedir sizi Sekar'a sokan?" diye.
74:43 Suçlular der ki: "Biz namaz kılanlardan degildik."
74:44 "Yoksula da yedirmezdik."
74:45 "Bos seylere dalanlarla dalar giderdik."
74:46 "Ceza gününü yalanlardik."
74:47 "Nihayet bize ölüm gelip çatti."
74:48 Artık onlara sefaatçilerin sefaati fayda vermez.
74:49 Simdi o Kur'ân'dan yüz çevirirlerken ne mazeretleri var?
74:50 Sanki onlar ürkmüs yaban esekleri.
74:51 Arslandan kaçmaktalar.
74:52 Hayir, onlardan her kisi kendisine açılmış sayfalar verilmesini istiyor.
74:53 Yok, yok onlar ahiretten korkmuyorlar.
74:54 Hayir, hayir, O kur'ân kuskusuz bir öğüttür.
74:55 Dileyen onu düşünür.
74:56 Bununla beraber Allah dilemedikçe onlar öğüt alamazlar. Koruyacak da O'dur, bağislayacak da.

Sura 75: Al-Qiyamah

75:1 Hayir, yemin ederim o kiyamet gününe.
75:2 Yine hayir, yemin ederim o sürekli kendini kinayan nefse.
75:3 İnsan, kendisinin kemiklerini bir araya toplayamayacağimizi mi sanıyor?
75:4 Evet, bizim onun parmak uçlarını bile aynen eski haline getirmeye gücümüz yeter.
75:5 Fakat insan günahi devam ettirmek ister.
75:6 O kiyamet günü ne zaman? diye sorar.
75:7 Ne zaman ki o göz simsek çakar,
75:8 Ay tutulur,
75:9 Günes ve ay toplanir,
75:10 Iste o gün insan, "kaçacak yer neresi?" der.
75:11 Hayir, hayir, yok bir siper.
75:12 O gün varilip durulacak yer, ancak Rabbinin huzurudur.
75:13 O gün insana, yapip öne sürdüğü ve geri bıraktığı ne varsa bildirilir.
75:14 Dogrusu insan kendi nefisini görür,
75:15 Bir takım özürler ortaya atsa da.
75:16 Onu hemen okumak için dilini depretme.

75:17 Kuskusuz onu toplamak ve okumak bize aittir.
75:18 O halde biz onu okudugumuz zaman sen onun okunusunu takip et.
75:19 Sonra onu açıklamak da bize aittir.
75:20 Hayir, siz pesin olani (dünyayı) seviyorsunuz da
75:21 Ahireti birakiyorsunuz.
75:22 Yüzler var ki o gün isil isil parlar.
75:23 Rabbine bakar.
75:24 Yüzler de var ki o gün asiktir.
75:25 Anlar ki kendisine belkiran (bel kemiklerini kiran belali bir is) yapilir.
75:26 Hayir hayir, ne zaman ki can köprücük kemiklerine dayanir,
75:27 "Tedavi edebilecek kimdir?" denilir.
75:28 Can çekisen bunun o ayrilik ani oldugunu anlar.
75:29 Bacak bacaga dolasir..
75:30 Iste o gün sevk, ancak Rabbinedir.
75:31 Fakat o, ne sadaka verdi, ne namaz kildi.
75:32 Fakat yalanladi ve döndü.
75:33 Sonra da çalim sata sata ailesine gitti.
75:34 Gerektir o bela sana, gerek.
75:35 Evet, gerektir o bela sana gerek.
75:36 Insan basibos birakilacagini mi sanir?
75:37 O, dökülen erlik suyundan bir damla (sperm) degil miydi?
75:38 Sonra bir aleka (embriyon) oldu da Rabbi onu biçime koydu, sonra sekil verdi.
75:39 Ondan da iki cinsi; erkek ve disiyi var etti.
75:40 Peki, bunu yapanin ölüleri diriltmeye gücü yetmez mi?

Sura 76: Al-Insan

76:1 Gerçekten insan üzerine dehirden (zamandan) öyle bir müddet geldi ki o zaman o, anilmaya deger bir sey degildi.
76:2 Dogrusu biz insani, imtihan etmek için karisik bir nutfeden (erkek ve kadin sularından) yarattik da onu isitici, görücü yaptik.
76:3 Kuskusuz biz ona yolu gösterdik; ister sükredici olsun, ister nankör.
76:4 Çünkü biz, kâfirler için zincirler, demir halkalar ve aevli bir ates hazirlamisizdir.
76:5 Kuskusuz iyiler de karisimi kâfûr olan dolgun bir kadehten içerler.
76:6 Bir kaynak ki ondan Allah'in kullari içerler, güzel yollar açarak akitirlar onu.
76:7 O kullar adaklarini yerine getirirler ve fenaligi salgin (olan) bir günden korkarlar.
76:8 Düşküne, yetime ve esire seve seve yemek yedirirler.
76:9 "Size sirf Allah rizasi için yemek yediriyoruz. Sizden ne bir karsilik, ne de bir tesekkür bekliyoruz."
76:10 "Biz sert ve belali bir günde Rabbimizden korkariz." derler.
76:11 Allah da onlari o günün fenaligindan korur, yüzlerine parlaklik, gönüllerine sevinç verir.

76:12 Sabirlarina karsilik onlara bir cennet ve ipekten elbiseler verir.
76:13 Orada donatilmis koltuklar üzerine dayanmislardir: Orada ne yakici güneş görürler, ne de siddetli soguk.
76:14 Üzerlerine cennet gölgeleri sarkmis, meyveleri bol bol önlerine konmustur.
76:15 Yanlarında gümüsten kaplar, billur kupalar dolastirilir.
76:16 Gümüsten öyle kadehler ki onlari türlü türlü biçimlere koymuslardir.
76:17 Onlara orada bir dolu kadeh sunulur ki, karisimi zencefildir.
76:18 Bu orada bir pinardir ki, adina "selsebil" derler.
76:19 Etraflarında ölümsüz hizmetçiler dolasir, onlari görünce saçilmis inciler sanirsin.
76:20 Orada nereye baksan bir nimet ve pek büyük bir mülk görürsün.
76:21 Üstlerinde zarif ve yesil, kalın ipekten bir elbise vardir. Gümüs bileziklerle süslenmislerdir. Rableri onlara temiz bir içecek içirmistir.
76:22 (Onlara söyle denir): "Iste bu sizin bir mükâfatinizdi. Gayretiniz karsiligini bulmustur."
76:23 Kur'ân'i sana kisim kisim biz indirdik biz.
76:24 O halde Rabbinin hüküm vermesi için sabret. Onlardan hiçbir günahkâra yahut nanköre itaat etme.
76:25 Sabahaksam Rabbinin ismini an.
76:26 Gecenin bir bölümünde de O'na secde et (akşam ve yatsi namazlarini kil). Hem de O'nu uzun bir gece tesbih et (teheccüd namazi kil).
76:27 Çünkü onlar bu dünyayi seviyorlar ve önlerindeki agir bir günü arkaya atiyorlar.
76:28 Onlari biz yarattik ve mafsallarini simsiki bagladik. Diledigimiz vakit de kiliklarini degistiririz.
76:29 Iste bu bir öğüttür. Dileyen Rabbine giden yolu tutar.
76:30 Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Kuskusuz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.
76:31 Allah diledigini rahmetine sokar. Zalimlere ise, acikli bir azap hazirlamistir.

Sura 77: Al-Mursalat

77:1 Andolsun birbirini ardınca gönderilenlere,
77:2 Büküp devirenlere,
77:3 Yaydikça yayanlara,
77:4 Seçip ayiranlara,
77:5 Bir öğüt birakanlara,
77:6 Gerek özür için olsun, gerek uyari için,
77:7 Herhalde size vaad olunan kesinlikle olacaktir.
77:8 Hani o yildizlar silindigi zaman,
77:9 Gök yarildigi zaman,
77:10 Daglar savruldugu zaman,
77:11 Elçiler, tayin edilen vakitlerine erdirildikleri zaman,
77:12 Bunlar hangi güne ertelendiler?
77:13 Hüküm gününe..

77:14 Bildin mi, nedir o hüküm günü?
77:15 O gün yalanlayanların vay haline!
77:16 Biz, öncekileri helak etmedik mi?
77:17 Sonra geridekileri de onlara katarız.
77:18 Biz suçlulara böyle yaparız.
77:19 O gün yalanlayanların vah haline!
77:20 Biz sizi âdi bir sudan yaratmadık mi?
77:21 Onu sağlam bir yerde oturttuk.
77:22 Belli bir süreye kadar.
77:23 Demek ki biçimlendirmisiz. Ne güzel biçimlendireniz biz.
77:24 O gün yalanlayanların vay haline!
77:25 Yeryüzünü bir tokat (toplanma yeri) yapmadık mi?
77:26 Gerek diriler, gerekse ölüler için.
77:27 Orada yüksek yüksek dağlar oturup da size bir tatlı su sunmadık mi?
77:28 O gün yalanlayanların vay haline!
77:29 (Kiyameti yalanlayanlara söyle denir): "Haydin gidin o yalanladığınız şeye doğru."
77:30 "Haydi gidin o üç çatalı gölgeye (cehenneme)."
77:31 O, ne gölgelendirir, ne alevden korur.
77:32 O, saray gibi kivilcimlar atar.
77:33 Sanki o kivilcimlar, sarı sarı (erkek deve sürüleridir).
77:34 O gün yalanlayanların vay haline!
77:35 Bugün, konuşamıyacıkları gündür.
77:36 Kendilerine izin de verilmez ki, özür beyan etsinler.
77:37 O gün yalanlayanların vay haline!
77:38 Bu, iste o hüküm günüdür. Sizi ve öncekileri bir araya topladık.
77:39 Bir hileniz varsa beni atlatin.
77:40 O gün yalanlayanların vay haline!
77:41 Kuskusuz takva sahipleri gölgeler altında ve pınar başlarındadır.
77:42 Canlarının çektiğinden türlü meyveler arasındadırlar.
77:43 (Onlara): "Yaptıklarınıza karşılık afiyetle yiyin, için" (denir).
77:44 İste biz güzel amel işleyenleri böyle mükafatlandırırız.
77:45 O gün yalanlayanların vay haline!
77:46 Yiyin, zevklenin biraz, çünkü siz suçlularsınız.
77:47 O gün yalanlayanların vay haline!
77:48 Onlara: "Rüku edin" denildiği zaman etmezler.
77:49 Vay haline o gün yalanlayanların!
77:50 Artık bundan (Kur'an'dan) sonra hangi söze inanacaklar?

Sura 78: An-Naba

78:1 Birbirlerine neyi soruyorlar?
78:2 O büyük haberdan (kiyametten) mi?
78:3 Ki onlar onda ayrılığa düşmektedirler.
78:4 Hayır, ilerde bilecekler.
78:5 Hayır hayır, ilerde bilecekler.
78:6 Biz yeryüzünü bir besik yapmadık mi?

78:7 Dağları da birer kazık kilmadik mi?
78:8 Sizleri çift çift yarattık.
78:9 Uykunuzu bir dinlenme yaptık.
78:10 Geceyi bir örtü yaptık.
78:11 Gündüzü de bir geçim zamanı yaptık.
78:12 Üstünüze yedi sağlam bina (gök) çattık.
78:13 İçlerine isik saçan bir kandil astık.
78:14 Yoganlaşmış bulutlardan sarıl sarıl bir su indirdik.
78:15 Onunla taneler ve otlar çıkaralım diye.
78:16 Ve sarmas dolas bağlar bahçeler (çıkartalım diye).
78:17 Kuskusuz o hüküm günü kararlaştırılmış bir vakit olmuştur.
78:18 O gün Sûr'a üflenir, bölük bölük gelirsiniz.
78:19 Gök de açılmış, kapi kapi olmuştur.
78:20 Dağlar yürütülmüş, serap olmuştur.
78:21 Kuskusuz Cehennem gözetleme yeri olmuştur.
78:22 Azgınlar için son varılacak yer olmuştur.
78:23 Orada çağlarca kalacaklardır.
78:24 Orada ne bir serinlik tadacaklar, ne de içecek bir şey.
78:25 Ancak bir kaynar su ve irin (içecekler).
78:26 Bir ceza ki tam yaptıklarına uygun.
78:27 Çünkü onlar hiçbir hesap ummazlardı.
78:28 Âyetlerimizi yalanlaya yalanlaya tam bir yalancı olmuşlardı.
78:29 Biz ise her şeyi sayıp bir kitaba geçirmisiz.
78:30 (Onlara): "Şimdi tadin (cezanizi). Artık size azabınızı artırmaktan başka bir şey yapmayacağız" (denir).
78:31 Kuskusuz takva sahipleri için bir kurtuluş var.
78:32 Bahçeler var, bağlar var.
78:33 Memeleri tomurcuklanmış yasit kızlar var.
78:34 Dopdolu kadehler var.
78:35 Orada ne boş bir söz isitirler, ne de bir yalan.
78:36 (Bunlar) Rabbinden yeterli bir bağış olarak (verilir).
78:37 O, göklerin, yerin ve bu ikisi arasındakilerin Rabbidir. Rahmân'dir. Hiç kimse ondan bir hitaba mâlik olamaz.
78:38 O gün Ruh ve melekler sıra sıra dururlar. Rahmân'in izin verdikleri dışında hiç kimse konuşamaz. İzin verilen de doğruyu söyler.
78:39 İşte bu hak gündür. Artık dileyen Rabbine bir yol tutar.
78:40 Biz sizi yakın bir azap ile uyardık. O gün kisi ellerinin ne takdim ettiğine bakacak ve kâfir diyecek ki: "Ah ne olaydı, ben bir toprak olaydım."

Sura 79: An-Nazi'at

79:1 Andolsun siddetle çekip çıkaranlara,
79:2 Usulcacık çekenlere,
79:3 Yüzüp yüzüp gidenlere,
79:4 Yarisip geçenlere,
79:5 Derken bir is çevirenlere kasem olsun (ki kıyamet var).
79:6 O gün deprem sarsar,

79:7 Onu ikinci bir sarsinti izler.
79:8 Yürekler vardır, o gün kaygıdan hoplar.
79:9 Gözler kalkmaz saygıdan.
79:10 Diyorlar ki: "Biz tekrar eski halimize mi döndürülecekmisiz?"
79:11 "Biz, çürümüş kemikler olduktan sonra ha?"
79:12 "Öyleyse bu çok zararlı bir dönüşür." dediler.
79:13 Fakat o bir tek haykırıştır.
79:14 Bir de bakarsın hepsi meydandadır.
79:15 Musa'nın haberi sana geldi mi?
79:16 Hani Rabbi ona kutsal vaadi Tuva'da seslenmişti:
79:17 "Haydi, demisti, git Firavun'a, çünkü o çok azdı."
79:18 De ki: İster misin arinasın?
79:19 Seni Rabbinin yoluna iletirim de ondan korkasın.
79:20 Musa Firavun'a o büyük mucizeyi gösterdi.
79:21 Fakat Firavun yalanladı, karsı geldi.
79:22 Sonra kosarak dönüp gitti.
79:23 Derken adamlarını topladı da bağardı:
79:24 "Ben sizin en yüce Rabbinizim" dedi.
79:25 Allah da onu tuttu, dünya ve ahiret azabıyla yakalayiverdi.
79:26 Kuskusuz bunda, saygı duyacaklar için bir ibret vardır.
79:27 Yarattışça siz mi daha çetinsiniz, yoksa gök mü? Onu Allah bina etti.
79:28 Tavanını yükseltti, onu bir düzene koydu.
79:29 Gecesini kararttı, kuslugunu çıkardı.
79:30 Bundan sonra da yeryüzünü döşedi.
79:31 Ondan suyunu ve otlarını çıkardı.
79:32 Dağlarını oturttu.
79:33 Sizin ve hayvanlarınızın geçimi için.
79:34 Fakat o her şeyi bastıran büyük felaket geldiği vakit,
79:35 O, insanın neyin pesinde kostugunu anladığı gün,
79:36 Gören kimseler için cehennem hortlatıldığı vakit,
79:37 Artık her kim azgınlık etmiş,
79:38 Ve dünya hayatını tercih etmişse,
79:39 Kuskusuz onun varacağı yer cehennemdir.
79:40 Kim de Rabbinin divanında durmaktan korkmuş, nefisini boş heveslerden menetmiş ise,
79:41 Kuskusuz onun varacağı yer cennettir.
79:42 Sana o kıyameti soruyorlar, ne zaman kopacak diye.
79:43 Sen nerde, onu anlatmak nerde?!79:44 Onun son ilmi Rabbine aittir.
79:45 Sen ancak ondan korkacak olanları uyarıcısın.
79:46 Onlar o kıyameti görecekleri gün sanki dünyada bir aksam veya kuslugundan başka durmamışa dönecekler.

Sura 80: Abasa

80:1 (Peygamber) Yüzünü eksitti ve döndü.
80:2 Kendisine âmâ geldi, diye.

80:3 Ne bilirsin, belki o temizlenecek?
80:4 Veya öğüt belleyecek de öğüt ona fayda verecek.
80:5 Ama buna ihtiyaç hissetmeyene gelince,
80:6 Sen ona yöneliyorsun.
80:7 Onun temizlenmemesinden sana ne?
80:8 Ama sana can atarak gelen,
80:9 Allah'tan korkarak gelmisen,
80:10 Sen onunla ilgilenmiyorsun.
80:11 Hayir hayir, sakin. Çünkü o Kur'ân bir öğüttür.
80:12 Artık dileyen onu düşünür.
80:13 O, değerli sahifelerdedir.
80:14 Yüksek tutulan tertemiz sahifelerde.
80:15 Yazicilarin ellerindedir,
80:16 Değerli, iyi yazicilarin.
80:17 O kahrolasi insan, ne nankör sey.
80:18 O yaratan onu hangi seyden yaratti?
80:19 Bir damla sudan, onu yaratti da biçime koydu.
80:20 Sonra ona yolunu kolaylastirdi.
80:21 Sonra onu öldürdü de kabre koydurdu.
80:22 Sonra diledigi vakit onu tekrar diriltir.
80:23 Hayir hayir, dogrusu o, hiç Allah'in emrini tam yerine getirmedi,
80:24 Bir de o insan yiyecegine baksin.
80:25 Biz o suyu bol bol döktük.
80:26 Sonra topragi nasil da yardik.
80:27 Bu suretle orada ekinler bitirdik.
80:28 Üzümler, yoncalar,
80:29 Zeytinlikler, hurmaliklar,
80:30 Iri ve sik agaçli bahçeler,
80:31 Meyveler, çayirlar bitirdik.
80:32 Siz ve hayvanlariniz faydalansin diye.
80:33 Kulaklari sagir eden o gürültü geldiginde,
80:34 O gün kisi kaçır, kardesinden...
80:35 Anasından, babasından..
80:36 Esinden ve ogullarından.
80:37 Onlardan her birinin o gün basından asan isi vardır.
80:38 Yüzler var ki, o gün paril paril,
80:39 Güler, sevinir.
80:40 Yüzler de var ki, o gün tozlanmış,
80:41 Onlari karanlik bürümüs,
80:42 Iste onlardir kâfirler, haktan sapanlar.

Sura 81: At-Takwir

81:1 Günes katlanip dürüldüğünde,
81:2 Yildizlar bulandiginde,
81:3 Daglar yürütüldüğünde,
81:4 Kiyilmaz mallar birakildiginde,
81:5 Vahsi hayvanlar bir araya toplandiginde,

81:6 Denizler ateslendiğinde (sulari çekilip, volkanlar halinde ates püskürdüğünde),
81:7 Nefisler eslestirildiğinde (iyiler iyilerle, kötüler kötülerle bir araya toplandığında),
81:8 Diri diri topraga gömülen kiza sorulduğunda,
81:9 "Hangi günahtan dolayı öldürüldü?" diye.
81:10 Amel defterleri açıldığında,
81:11 Gök siyirilip açıldığında,
81:12 Cehennem kızıştırıldığında,
81:13 Ve cennet yaklastırıldığında,
81:14 Herkes ne getirmiş olduğunu anlar.
81:15 Simdi yemin ederim o sinenlere (gündüzleri gözden kaybolan yıldızlara),
81:16 O akıp akıp yuvasına gidenlere,
81:17 Yöneldiği an geceye,
81:18 Nefeslendiği (agardığı) an sabaha ki,
81:19 Kuskusuz o Kur'an, değerli bir elçinin sözüdür.
81:20 O elçi güçlüdür, Ars'in sahibinin yanında çok itibarlıdır.
81:21 Orada ona itaat edilir, güvenilir.
81:22 Arkadasınızı cin çarpmış değildir.
81:23 Andolsun o, Cebrail'i açık ufukta gördü.
81:24 O, gayb hakkında cimri de değildir.
81:25 O, kovulmuş bir şeytanın sözü değildir.
81:26 Hâl böyle iken, siz nereye gidiyorsunuz?
81:27 O, âlemler için öğütten başka bir şey değildir,
81:28 İçinizden doğru gitmek isteyenler için.
81:29 Âlemlerin Rabbi olan Allah dilemeyince, siz dileyemezsiniz.

Sura 82: Al-Infitar

82:1 Gök çatladığı vakit,
82:2 Yıldızlar döküldüğü vakit,
82:3 Denizler yarılip akitildiği vakit,
82:4 Kabirlerin içi disına getirildiği vakit,
82:5 Herkes neyi önünden gönderdiğini ve neyi geri bıraktığını bilir.
82:6 Ey insan! İhsani bol Rabb'ine karşı seni aldatan nedir?
82:7 O Allah ki seni yarattı, seni düzgün yapılı kilip ölçülü bir biçim verdi.
82:8 Seni dilediği her hangi bir şekilde parçalardan oluşturdu.
82:9 Hayır hayır, siz cezayı yalanlıyorsunuz.
82:10 Oysa üzerinizde koruyucular var.
82:11 Değerli yazıcılar
82:12 Onlar, siz her ne yaparsanız bilirler
82:13 Kuskusuz iyiler nimet içindedirler.
82:14 Kötüler de cehennemdedirler.
82:15 Ceza günü ona girecekler.
82:16 Onlar o cehennemden gözünden kaçamazlar.
82:17 Ceza gününün ne olduğunu sen bilir misin?

82:18 Evet, bilir misin nedir acaba o ceza günü?

82:19 O gün, hiç kimsenin baskası için hiçbir şeye sahip olamadığı gündür. O gün buyruk yalnız Allah'ındır.

Sura 83: Al-Mutaffifin

83:1 Eksik ölçüp tartanların vay haline!

83:2 Onlar insanlardan kendilerine bir şey aldıkları zaman tam ölçerler.

83:3 Kendileri baskalarına bir şey ölçtükleri veya tarttıkları zaman eksik ölçer ve tartarlar.

83:4 Onlar tekrar diriltileceklerini zannetmiyorlar mı?

83:5 Büyük bir gün için.

83:6 Öyle bir gün ki, insanlar o gün Rabblerinin huzurunda divan duracaklar.

83:7 Hayir hayir, kötülerin yazisi muhakkak Siccin'dedir.

83:8 Bildin mi sen, Siccin nedir?

83:9 Yazilmis bir kitaptir o.

83:10 Vay haline yalanlayanların o gün!

83:11 Onlar ceza gününü yalanlayanlardır.

83:12 Onu ancak siniri asan ve günaha düşkün olanlar yalanlar.

83:13 Ona âyetlerimiz okunduğu zaman, "eskilerin masalları" der.

83:14 Hayir hayir, öyle değil. Aksine onların kazandığı günahlar kalplerinin üzerine pas olmuştur.

83:15 Hayir hayir, doğrusu onlar o gün Rablerini görmekten mahrumdurlar.

83:16 Sonra onlar muhakkak cehenneme girecekler.

83:17 Sonra da onlara: "İste bu, yalanlayıp durduğunuz şeydir" denilecek.

83:18 Hayir hayir, iyilerin yazisi muhakkak Illiyyîn'dedir.

83:19 Bildin mi sen, Illiyyîn nedir?

83:20 Yazilmis bir kitaptir o.

83:21 Allah'a yaklastirilmis melekler ona tanik olurlar.

83:22 Haberiniz olsun ki, iyiler nimet içindedir.

83:23 Tahtlar üzerinde etrafa bakarlar.

83:24 Yüzlerinde nimet ve mutlulugun sevincini görürsün.

83:25 Onlara damgali saf bir içki sunulur.

83:26 Onun sonu misktir. İste ona imrensin artık imrenenler.

83:27 Karisimi Tesnim'dendir (En üstün cennet sarabindandır).

83:28 Allah'a yakin olanların içecekleri bir kaynaktır o.

83:29 Doğrusu o suç işleyenler inananlara gülüyorlardı.

83:30 Onlara ugradıkları vakit birbirlerine göz kirpiyorlardı.

83:31 Evlerine döndükleri zaman zevklenerek dönüyorlardı.

83:32 Müminleri gördükleri vakit; "iste bunlar sapıklar" diyorlardı.

83:33 Oysa onlar müminler üzerine bekçi olarak gönderilmemişlerdi.

83:34 İste bugün de inananlar kâfirlere gülecek.

83:35 Koltuklar üzerinde etrafa bakacaklar.

83:36 Nasıl, kâfirler yaptıklarının cezasını buldular mı?

Sura 84: Al-Inshiqaq

84:1 Gök yarıldığı,

84:2 Rabbini dinleyip kendisine yarasir şekilde boyun eğdiği vakit,

84:3 Yer uzatılıp düzlendiği,
84:4 İçinde ne varsa attığı ve tamamen bosaldığı
84:5 Ve Rabbini dinleyip kendisine yarasır şekilde boyun eğdiği vakit,
84:6 Ey insan! Kuskusuz sen Rabbine doğru çaba üstüne çaba sarfetmekteisin, nihayet O'na varacaksın.
84:7 O vakit kitabı sağ eline verilen,
84:8 Kolay bir hesapla hesaba çekilecek,
84:9 Ve sevinçli olarak ailesine dönecektir.
84:10 Ama kitabı arkasından verilen,
84:11 "Yetiş ey ölüm!" diye bağırarak
84:12 Ve alevli atese girecektir.
84:13 Çünkü o ailesi içinde sevinçli idi.
84:14 Hiç Rabbine dönmeyeceğini sanmıyordu.
84:15 Hayır Rabbi onu görmekte idi.
84:16 Şimdi, yemin ederim o safaga,
84:17 Geceye ve içinde barındırdığı şeylere,
84:18 Derlendiği zaman o aya,
84:19 Ki, siz elbette halden hale geçeceksiniz.
84:20 Böyleyken onlar neden acaba iman etmezler?
84:21 Karsılarında Kur'ân okunduğu vakit secde etmezler?
84:22 Aksine o nankörler yalanlıyorlar.
84:23 Oysa Allah içlerinde sakladıklarını biliyor.
84:24 Onun için onlara elem verici bir azabı müjdele.
84:25 Ancak iman edip iyi ameller işleyenler baskadır. Onlara tükenmez bir ecir vardır.

Sura 85: Al-Buruj

85:1 Burçlar sahibi gökyüzüne,
85:2 Vaad olunan o güne,
85:3 Sahitlik edene ve edilene andolsun ki,
85:4 Kahroldu o hendegin sahipleri,
85:5 O çirali atesin,
85:6 Hani o atesin basına oturmuşlar,
85:7 Müminlere yaptıklarını seyrediyorlardı.
85:8 Müminlere kızmalarının sebebi de, onların yalnız çok güçlü ve övgüye lâyık olan Allah'a iman etmeleri idi.
85:9 O Allah ki, göklerin ve yerin hükümleri O'nundur ve Allah her şeye şahittir.
85:10 İnanan erkek ve kadınlara iskence yapıp sonra da tevbe etmeyenlere cehennem azabı ve yangın azabı vardır.
85:11 İnanan ve iyi amel yapanlar için de altından ırmaklar akan cennetler vardır. İşte büyük kurtuluş odur.
85:12 Kuskusuz Rabbinin yakalaması serttir.
85:13 Yoktan o yaratır ve tekrar o diriltir.
85:14 Bununla beraber çok bağışlayandır, çok severdir.
85:15 Ars'in sahibidir, yücedir.
85:16 Dilediğini yapandır.

85:17 O ordularin kissasi sana geldi mi?
85:18 Yani Firavun ve Semud'un?
85:19 Fakat o inkarcilar hâlâ bir yalanlama içinde.
85:20 Oysa Allah onlari arkalarindan kusatmistir.
85:21 Hayir o serefli bir Kur'ân'dir.
85:22 Levhi Mahfuz'dadir.

Sura 86: At-Tariq

86:1 Andolsun o göge ve Târik'a,
86:2 Târik nedir, bildin mi?
86:3 O, karanligi delen yildizdir.
86:4 Hiçbir nefis yoktur ki basinda bir denetleyici bulunmasin.
86:5 Onun için insan neden yaratildigina bir baksin.
86:6 Atilan bir sudan yaratildi.
86:7 O su, erkegin sulbü ile kadinin gögüs kemikleri arasindan çıkar.
86:8 Elbette Allah'in onu döndürmeye gücü yeter.
86:9 O gün bütün sirlar yoklanip, meydana çıkarilir.
86:10 Insanin o gün ne bir gücü vardır, ne de bir yardimcisi.
86:11 Andolsun o dönüslü göge,
86:12 O yarilip çatlayan yere,
86:13 Kuskusuz Kur'ân, ayirici bir sözdür.
86:14 O asla bir saka degildir.
86:15 Haberin olsun ki, kâfirler hep hile kuruyorlar.
86:16 Ben de hilelerine karsilik veririm.
86:17 Onun için sen kâfirlere mühlet ver, onlara az bir zaman tani.

Sura 87: Al-A'la

87:1 Rabbinin yüce adini tesbih et.
87:2 Yaratip düzene koyan O'dur.
87:3 Takdir edip hidayeti gösteren O'dur.
87:4 Otlagi çıkaran,
87:5 Sonra da onu karamsi bir sel köpüğü haline getiren O'dur.
87:6 Bundan böyle sana Kur'ân'i okutacagiz da unutmayacaksin.
87:7 Yalniz Allah'in diledigi baskadir. Çünkü o açigi da bilir, gizliyi de.
87:8 Seni en kolay yola muvaffak kilacagiz.
87:9 Onun için öğüt ver, eger öğüt fayda verirse.
87:10 Saygisi olan öğüt alacaktır.
87:11 Pek bedbaht olan da ondan kaçinacaktır.
87:12 O ki, en büyük atese girecektir.
87:13 Sonra ne ölecek onda, ne de hayat bulacaktır.
87:14 Dogrusu felah buldu (günahdan) temizlenen.
87:15 Rabbinin adini anip namaz kilan.
87:16 Fakat siz dünya hayatini tercih ediyorsunuz.
87:17 Oysa ahiret daha hayirli ve daha kalicidir.
87:18 Kuskusuz bu ilk sahifelerde vardır,
87:19 Ibrahim ve Musa'nin sahifelerinde.

Sura 88: Al-Ghashiyah

- 88:1 O her şeyi kusatacak olan Kiyamet'in haberi sana geldi mi?
88:2 Yüzler var ki, o gün egilmis, zillete düsmüştür.
88:3 Çalışmış, yorulmuştur.
88:4 Kızışmış bir atese girer.
88:5 Onlara kızgın bir kaynaktan su verilir.
88:6 Onlar için kuru bir dikenden başka yiyecek de yoktur.
88:7 O da ne besler, ne de açlığı giderir.
88:8 Yüzler de var ki, o gün nimetle mutludur.
88:9 Yaptığından hosnuttur.
88:10 Yüksek bir cennettir.
88:11 Orada boş bir söz isitmez.
88:12 Orada akan bir kaynak,
88:13 Yükseltilmiş divanlar,
88:14 Konulmuş kadehler,
88:15 Dizilmiş koltuklar, yastıklar,
88:16 Serilmiş halılar vardır.
88:17 Bakmıyorlar mı o develere, nasıl yaratılmış?
88:18 Göge bakmıyorlar mı, nasıl yükseltilmiş?
88:19 Bakmıyorlar mı dağlara, nasıl dikilmiş?
88:20 Yere bakmıyorlar mı, nasıl yayılmış?
88:21 Haydi öğüt ver; sen şimdi sadece bir öğütçüsün.
88:22 Onların üzerinde bir zorba değilsin.
88:23 Ancak kim yüz çevirir ve kâfir olursa,
88:24 Allah ona en büyük azap ile azap edecek.
88:25 Kuskusuz onlar döne dolasa bize gelecekler.
88:26 Sonra da bize hesap verecekler.

Sura 89: Al-Fajr

- 89:1 Andolsun fecre.
89:2 On geceye (Zilhicce ayının ilk on gecesine).
89:3 Çifte ve teke.
89:4 Gitmekte olan geceye.
89:5 Nasıl, bunlarda bir akıl sahibi için yemin var değil mi?
89:6 Görmedin mi Rabbin ne yaptı Âd kavmine?
89:7 Sütunlar sahibi İrem'e?
89:8 Ki ülkeler içinde onun benzeri yaratılmamıştı.
89:9 Vâdide kayaları yontan Semud kavmine?
89:10 Kazıklar sahibi (güçlü, kuvvetli) Firavun'a?
89:11 Bunlar ülkelerde azmışlardı.
89:12 Oralarda çok bozgunculuk yapmışlardı.
89:13 Bu yüzden Rabbin onların üstüne azap kamçisi yağdırdı.
89:14 Kuskusuz Rabbin her an gözetlemededir.
89:15 Ama insan, her ne zaman Rabbi onu sinayip da ikramda bulunur, nimet verirse, "Rabbim bana ikram etti." der.
89:16 Ama her ne zaman da sinayip rizkini daraltırsa, o vakit de, "Rabbim

beni zillete düsürdü." der.

89:17 Hayir hayir, dogrusu siz yetime ikram etmiyorsunuz.

89:18 Birbirinizi yoksulu yedirmeye tesvik etmiyorsunuz.

89:19 Oysa mirasi öyle bir yiyorsunuz ki, haramhelal gözetmeden.

89:20 Mali öyle bir seviyorsunuz ki, yigmacasına.

89:21 Hayir hayir, yer birbiri ardınca sarsilip dümdüz olduğu zaman,

89:22 Rabbinin emri gelip melekler sıra sıra dizildiği zaman,

89:23 Ki cehennem de o gün getirilmiştir. Iste o gün insan anlar. Fakat bu anlamının ona ne yararı var?

89:24 "Keske hayatım için bir seyler yapip gönderseydim." der.

89:25 Artık o gün Allah'in edeceği azabi kimse edemez.

89:26 Onun vuracağı bağı kimse vuramaz.

89:27 Ey, Rabbine, itaat edip huzura eren nefis!

89:28 Hem hosnut edici, hem de hosnut edilmiş olarak Rabbine dön.

89:29 Kullarimin arasına gir.

89:30 Cennetime gir.

Sura 90: Al-Balad

90:1 Andolsun bu beldeye

90:2 Ki sen bu beldede oturmaktasın.

90:3 Ve and olsun baba ve çocuguna.

90:4 Biz insani gerçekten bir sikinti içinde yarattık.

90:5 İnsan, kendisine karşı kimse güç yetiremez mi sanıyor?

90:6 Ben, yigin yigin mal yok ettim diyor.

90:7 Kendisini bir gören olmadı mı sanıyor?

90:8 Biz ona iki göz vermedik mi?

90:9 Bir dil ve iki dudak?

90:10 Ona iki yolu gösterdik.

90:11 Fakat o, o sarp yokusa göğüs veremedi.

90:12 Bildin mi sen, o sarp yokus nedir?

90:13 Köle azat etmek,

90:14 Veya salgın bir kitlik gününde yemek yedirmektir,

90:15 Yakınlığı olan bir yetime,

90:16 Veya hiçbir şeyi olmayan yoksula.

90:17 Sonra da iman edip de sabri tavsiye eden ve merhamet tavsiye edenlerden olmaktadır.

90:18 Iste bunlar, amel defterleri saglarından verilenlerdir.

90:19 Âyetlerimizi tanımayanlar ise, onlardır iste amel defterleri sollarından verilenler.

90:20 Onların üzerlerine bir ates bastirilip kapıları kapanacaktır.

Sura 91: Ash-Shams

91:1 Günes'e ve onun pariltisine,

91:2 Günes'in ardından gelen Ay'a,

91:3 Günes'i açıp ortaya çıkaran gündüze,

91:4 Onu örten geceye,

91:5 Göge ve onu bina edene,

91:6 Yere ve onu döseyene,
91:7 Nefse ve onu biçimlendirene,
91:8 Sonra da ona kötülük ve takva kabiliyetini verene yemin olsun ki,
91:9 Elbette nefsini temizleyip parlatan kurtulmuştur.
91:10 Onu kirletip gömen de ziyan etmiştir.
91:11 Semud, azgınlığıyla Hakk'ı yalanladı,
91:12 En azgınları ileri atılınca,
91:13 Allah'ın Rasulü (Salih peygamber) onlara: "Allah'ın devesini ve onun su nöbetini gözetin." demisti.
91:14 Fakat onlar peygamberi yalanlayıp deveyi kestiler. Rableri de günahlarını başlarına geçiriverdi de orayı dümdüz etti.
91:15 Öyle ya, Allah bu isin sonundan korkacak değil ya.

Sura 92: Al-Layl

92:1 Örttüğü zaman geceye,
92:2 Açıldığı zaman gündüze,
92:3 Erkeği ve dişiyi yaratana and olsun ki,
92:4 Gerçekten sizin isiniz başka baskadır.
92:5 Bundan böyle her kim malini hayır için verir ve korunursa,
92:6 Ve en güzel olanı doğrularsa,
92:7 Biz onu en kolay yola muvaffak kılacağız.
92:8 Kim de cimrilik eder ve kendini hiçbir şeye ihtiyacı kalmamış görür.
92:9 Ve en güzeli de yalanlarsa,
92:10 Onu da en zor yola hazırlarız.
92:11 Çukura yuvarlandığı zaman malini onu kurtaramayacak.
92:12 Doğru yolu göstermek muhakkak bize aittir.
92:13 Kuskusuz ahiret de dünya da bizimdir.
92:14 Ben sizi köpürdükçe köpüren bir atese karşı uyardım.
92:15 Ona ancak en azgın olan girer.
92:16 Öyle azgın ki, yalanlamış ve sırtını dönmüştür.
92:17 En çok korunan ise ondan uzaklaştırılacaktır.
92:18 O ki, Allah yolunda malini verir, temizlenir.
92:19 Onun yanında, başka bir kimse için karşılığı verilecek hiçbir nimet yoktur.
92:20 O ancak yüce Rabbinin rızasını aramak için verir.
92:21 Elbette yakında kendisi de hosnut olacaktır.

Sura 93: Ad-Duha

93:1 Andolsun kulluk vaktine.
93:2 Ve sakinleştiği zaman geceye ki,
93:3 Rabbin seni bırakmadı ve darılmadı.
93:4 Ahiret senin için dünyadan iyi olacaktır.
93:5 Rabbin sana verecek ve sen hosnut olacaksın.
93:6 O seni yetim bulup da barındırmadı mı?
93:7 Seni yol bilmez bulup yola iletmedi mi?
93:8 Seni yoksul bulup zengin etmedi mi?

93:9 Öyleyse sakın yetimi ezme.
93:10 Dilenciye de azarlama.
93:11 Fakat Rabbinin nimetini anlat da anlat.

Sura 94: Ash-Sharh

94:1 Biz senin için (mutlulugun) göğsünü açmadık mi?
94:2 Senden yükünü indirmedik mi?
94:3 O senin sirtini ezen yükü.
94:4 Senin sanini yüceltmedik mi?
94:5 Demek ki, zorlukla beraber bir kolaylık vardır.
94:6 Evet, zorlukla beraber bir kolaylık vardır.
94:7 O halde boş kaldın mı, yine kalk (baska bir iş ve ibadetle) yorul.
94:8 Ancak Rabbine yönel.

Sura 95: At-Tin

95:1 Tîn'e ve Zeytun'a,
95:2 Sina dagına
95:3 Ve bu güvenli beldeye andolsun ki,
95:4 Biz insani en güzel biçimde yarattık.
95:5 Sonra da çevirdik asagıların asagısına attık.
95:6 Ancak iman edip iyi işler yapanlar başka; onlar için kesintisiz bir
ecir vardır.
95:7 O halde sana dini ne yalanlatır?
95:8 Allah, hakimlerin hakimi değil mi?

Sura 96: Al-Alaq

96:1 Yaratan Rabbinin adıyla oku!
96:2 O, insani bir alekadan (embriyodan) yarattı.
96:3 Oku! Rabbin sonsuz kerem sahibidir.
96:4 O Rab ki kalemle yazmayı öğretti.
96:5 İnsana bilmediği şeyleri öğretti.
96:6 Hayır! Dogrusu (kâfir) insan azgınlık eder.
96:7 Kendisinin muhtaç olmadığını zannettiği için.
96:8 Muhakkak ki dönüş mutlaka Rabbinedir.
96:9 Namaz kıldığı zaman, bir kulu engelleyeni gördün mü?
96:10 Namaz kıldığı zaman, bir kulu engelleyeni gördün mü?
96:11 Gördün mü (ne dersin?), ya o (kul) doğru yolda olur,
96:12 Veya kötülüklerden sakınmayı emrederse?
96:13 Gördün mü, ya bu (adam, hakkı) yalanlar, yüzçevirirse,
96:14 O adam, Allah'ın kendini gördüğünü hiç bilmiyor mu?
96:15 Hayır, hayır! Eğer o, bu davranışından vazgeçmezse, and olsun ki
biz, onu perçeminden, o günahkâr ve yalancı perçeminden tutup cehenneme
sürükleriz.
96:16 Hayır, hayır! Eğer o, bu davranışından vazgeçmezse, and olsun ki
biz, onu perçeminden, o günahkâr ve yalancı perçeminden tutup cehenneme
sürükleriz.
96:17 O zaman o taraftarlarını yardıma çağırın.

96:18 Biz de Zebanileri çağıracağız.

96:19 Sakin onu dinleme de (Rabbine) secde et ve yaklas.

Sura 97: Al-Qadr

97:1 Biz o (Kur'ân)nu Kadir gecesinde indirdik.

97:2 Kadir gecesinin ne olduğunu sen nereden bileceksin?

97:3 Kadir gecesi bin aydan daha hayirlidir.

97:4 Melekler ve Ruh (Cebrail veya Ruh adındaki melek) o gece Rablerinin izniyle, her is için inerler.

97:5 O gece, tanyeri agarincaya kadar süren bir selâmettir.

Sura 98: Al-Bayyinah

98:1 Kitap ehlinden ve müsrıklarden (Hakk'i) tanımayanlar, kendilerine açık delil gelinceye kadar inkârlarından ayrılacak degillerdi.

98:2 (Bu delil), tertemiz sayfaları okuyan, Allah tarafından gönderilmiş bir peygamberdir.

98:3 O sayfalarda, en doğru hükümler vardır.

98:4 Kitap ehli, ancak kendilerine apaçık delil geldikten sonra ayrılığa düstüler.

98:5 Halbuki onlar, dini sadece Allah'a tahsis ederek, Allah'i birleyerek, ancak Allah'a ibadet etmekle, namazi kilmakla ve zekati vermekle emrolunmuşlardır. İşte dosdogru din budur.

98:6 Kâfirler, gerek kitap ehlinden olsun gerek puta tapanlardan olsun muhakkak, cehennem atesindedirler. Orada ebedî olarak kalacaklardır. Onlar, insanların en serlileridir.

98:7 Inanan ve güzel amel isleyenler de insanların en hayirlilidir.

98:8 Rableri katında onların mükâfati, altlarından ırmaklar akan Adn cennetleridir. Orada ebedî olarak kalacaklardır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte bu mükâfat, Rabbine saygi gösterene mahsustur.

Sura 99: Az-Zalzalâh

99:1 Yer o yaman sarsinti ile sarsildiği,

99:2 Yer, içindeki ağırlıkları çıkarıp dışarı attığı,

99:3 Ve insan: "Ona ne oluyor?" dediği zaman.

99:4 O gün yer, Rabbinin ona vahyetmesiyle haberlerini anlatacaktır.

99:5 O gün yer, Rabbinin ona vahyetmesiyle haberlerini anlatacaktır.

99:6 O gün insanlar, amellerinin karşılığı kendilerine gösterilmek üzere bölük bölük çıkacaklardır.

99:7 Her kim zerre kadar hayir işlemisse onu görecektir.

99:8 Her kim, zerre kadar ser işlemisse onu görecektir.

Sura 100: Al-Adiyat

100:1 O haril haril (savasa) kosalara,

100:2 (Tırnaklarıyla yerden) ates çıkaranlara,

100:3 Sabahleyin akin edenlere,

100:4 Tozu dumana karıstıranlara,

100:5 Derken bir toplulugun ortasina dalanlara yemin ederim ki,
100:6 Süphesiz insan, Rabbine karsi çok nankördür.
100:7 Ve kendisi de buna sahittir.
100:8 Gerçekten o dünya malini çok sevdiği için katidir.
100:9 Bilmiyor mu ki, kabirlerin içindekiler fırlatılacak.
100:10 Ve sinelerin içindekiler derlenecek.
100:11 O gün Rableri onların bütün yaptıklarından haberdardır

Sura 101: Al-Qari'ah

101:1 Kâria! (Çarpacak kıyamet) Nedir o kâria? Kârianin ne olduğunu sen bilir misin?
101:2 Kâria! (Çarpacak kıyamet) Nedir o kâria? Kârianin ne olduğunu sen bilir misin?
101:3 Kâria! (Çarpacak kıyamet) Nedir o kâria? Kârianin ne olduğunu sen bilir misin?
101:4 O gün insanlar yayılmış pervaneler gibi olurlar.
101:5 Dağlar atılmış renkli yünler gibi olur.
101:6 O gün kimin tartıları ağır basarsa o, hosnut olacağı bir hayat içindedir.
101:7 O gün kimin tartıları ağır basarsa o, hosnut olacağı bir hayat içindedir.
101:8 Kimin tartıları hafif gelirse, onun anası da (varacağı yer, sığınacağı duracağı) hâviye (uçurum)dir.
101:9 Kimin tartıları hafif gelirse, onun anası da (varacağı yer, sığınacağı duracağı) hâviye (uçurum)dir.
101:10 O uçurumun ne olduğunu sen nereden bileceksin?
101:11 O, kızgın bir atestir.

Sura 102: At-Takathur

102:1 Çoklukla övünmek, sizi kabirlere varıncaya kadar oyaladı.
102:2 Çoklukla övünmek, sizi kabirlere varıncaya kadar oyaladı.
102:3 Hayir! Yakında bileceksiniz.
102:4 Yine hayir! Yakında bileceksiniz (hatanizi).
102:5 Hayir! Eger kesin bilgi ile bilseniz, elbette cehennemi görürsünüz.
102:6 Hayir! Eger kesin bilgi ile bilseniz, elbette cehennemi görürsünüz.
102:7 Sonra, yemin olsun ki, cehennemi yakın gözüyle göreceksiniz.
102:8 Sonra, yemin olsun ki, o gün (size verilen) her nimetten sorulacaksınız

Sura 103: Al-Asr

103:1 Asra yemin olsun ki,
103:2 İnsan mutlaka ziyandadır.
103:3 Ancak iman edenler, salih amel (iyi isler) işleyenler, birbirlerine hakkı tavsiye eden ve sabri tavsiye edenler bunun disındadır

Sura 104: Al-Humazah

104:1 Mal toplayıp onu tekrar tekrar sayan, insanları arkadan çekistirip,

kas göz hareketleriyle alay edenlerin (hümeze ve lümezenin) vay haline!
104:2 Mal toplayıp onu tekrar tekrar sayan, insanları arkadan çekistirip,
kas göz hareketleriyle alay edenlerin (hümeze ve lümezenin) vay haline!
104:3 Malinin, kendisini ebedi yasatacagini sanir.
104:4 Hayir, andolsun ki, o hutame (cehennem)ye atilacaktır.
104:5 Hutame'nin ne oldugunu bilir misin?
104:6 O, kalplerin içine isleyecek, Allah'in tutusturulmus bir atesidir.
104:7 O, kalplerin içine isleyecek, Allah'in tutusturulmus bir atesidir.
104:8 Cehennemlikler, dikilmis direklere bagli olduklari halde, o atesin kapilari üzerlerine kapatilacaktır.
104:9 Cehennemlikler, dikilmis direklere bagli olduklari halde, o atesin kapilari üzerlerine kapatilacaktır.

Sura 105: Al-Fil

105:1 Görmedin mi Rabb'in fil sahiplerine ne yapti?
105:2 Onlari tuzaklarini bosa çıkarmadi mi?
105:3 Üzerlerine sürü sürü kuslar gönderdi.
105:4 Onlara çamurdan sertlesmis taslar atiyorlardi.
105:5 Ve onlari, yenilmis ekin yapragi gibi yapti.

Sura 106: Quraish

106:1 Kureys'in ilâfi (güven ve baris andlasmalarindan faydalanmalarini saglamak) için.
106:2 Kis ve yaz seferlerinde (faydalandiklari andlasmalarin) kadrini bilmis olmalari için.
106:3 Bu Beyt (Kâbe)nin Rabbine kulluk etsinler.
106:4 O, kendilerini açliktan kurtararak beslemistir ve her tehlikeye karsi onlara emniyet vermistir.

Sura 107: Al-Ma'un

107:1 Dini yalanlayani gördün mü?
107:2 Iste o, öksüzü iter, kakar.
107:3 Yoksulu doyurmaya önayak olmaz.
107:4 Vay haline o namaz kilanlarin ki,
107:5 Kildiklari namazin degerine aldiris etmezler.
107:6 Gösteris yaparlar onlar,
107:7 Ve yardimligi sakinirlar (zekati vermezler).

Sura 108: Al-Kawthar

108:1 Muhakkak biz sana Kevser'i verdik.
108:2 Öyleyse Rabb'in için namaz kil ve kurban kes.
108:3 Muhakkak ki sonu kesik olan, sana bugzedendir.

Sura 109: Al-Kafirun

109:1 De ki: Ey kâfirler
109:2 Sizin taptiklariniza ben tapmam.
109:3 Siz de benim taptigima tapicilar degilsiniz.

109:4 Ben asla sizin taptiklerinize tapacak degilim.

109:5 Siz de benim taptigima tapacak degilsiniz.

109:6 Sizin dininiz size, benim dinim banadir.

Sura 110: An-Nasr

110:1 Allah'in yardimi ve fetih geldiginde,

110:2 Ve insanların dalga dalga Allah'in dinine girdiklerini gördüğünde,

110:3 Rabbini ögerek tesbih et, O'ndan bagislanmani dile, çünkü O, tevbeleri çok kabul edendir.

Sura 111: Al-Masad

111:1 Ebu Leheb'in elleri kurusun (yok olsun o), zaten yok oldu ya.

111:2 Ne mali ne de kazandigi onu kurtaramadi.

111:3 (O), aevli bir atese girecektir.

111:4 Karisi da odun hamali olarak (onunla beraber girecektir).

111:5 Boynunda da hurma lifinden bir ip olacaktır.

Sura 112: Al-Ikhlâs

112:1 De ki; O Allah bir tektir.

112:2 Allah eksiksiz, sameddir (Bütün varliklar O'na muhtaç, fakat O, hiç bir seye muhtaç degildir

112:3 Dogurmadi ve dogurulmadi

112:4 O 'na bir denk de olmadı.

Sura 113: Al-Falaq

113:1 De ki: "Ben, agaran sabahin Rabbine siginirim,

113:2 Yarattigi seylerin serrinden,

113:3 Karanligi çöktüğü zaman gecenin serrinden,

113:4 Ve düğümlere üfleyen büyücülerin serrinden,

113:5 Ve hased ettigi zaman hasetçinin serrinden.

Sura 114: An-Nas

114:1 De ki: Siginirim ben insanların Rabbine,

114:2 İnsanların hükümdârına,

114:3 İnsanların ilâhına,

114:4 O sinsi vesvesecinin serrinden.

114:5 O ki, insanların göğüslerine vesveseler fisildar.

114:6 Gerek cinlerden, gerek insanlardan.